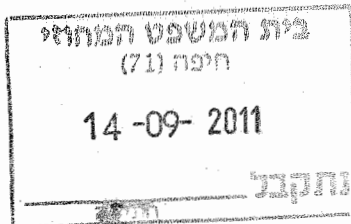

התובעות:

1. ניצולת הקרטל בע"מ
(לשעבר "פיקנטי" תעשיות מזון ישראל בע"מ)
ח.פ. 7-081160-51

2. פיקנטי תעשיות בשר (1982) בע"מ
ח.פ. 5-095323-51

מגדלי בסר 1 קומה 4
דרך בן-גוריון 2, רמת-גן.

כתב תביעה

- נגד -

הנתבעות:

1. אסם תעשיות מזון בע"מ ח.פ. 1-045071-51, קרית אסם, ת"ד 934, שהם, 60850
2. פרומין (שווק) 1975 בע"מ, ח.פ. 4-072096-51, קרית אסם, ת"ד 934, שהם, 60850
3. תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ, מס' 0-002574-57, בנין הרב מכר, צומת גלילות רמת-השרון 47100. נמחקה בהתאם להסכם.
4. תעשיות מזון תנובה אגודה שיתופית חקלאית בישראל בע"מ, מס' 0-002570-57, צומת גלילות רמת-השרון 47100. נמחקה בהתאם להסכם.
5. גיתם בי בי די או בע"מ, ח.פ. 4-202234-51, אבא הלל 3 רמת-גן 52520.
6. גיתם מערכות תדמית בע"מ, ח.פ. 7-081363-51, אבא הלל 3 רמת-גן 52520.
7. שותפות עוף חיפה 1992, מס' 9-017820-54, גזל 24 חוף שמן חיפה. נמחקה בהתאם להסכם.
8. פרוטארום סחר ושיווק (1990) בע"מ, ח.פ. 0-152537-51, השיש 25 מפרץ חיפה 26291.
9. אקסטרא שיווק מוצרי צריכה בע"מ, ח.פ. 1-145493-51, בלפור 9 תל-אביב 65211.

10. גורי יבוא והפצה בע"מ ח.פ. 51-062591-6, מחסני הסוכנות צריפין 60930.
11. דניר דננברג בע"מ ח.פ. 51-147623-6, היצירה 16 פתח-תקווה 49512.
12. השחר העולה תעשיית ממתקים בע"מ, ח.פ. 51-019115-8, חלוצי התעשייה 41 מפרץ חיפה 26114.
13. נגה גלילות שותפות מוגבלת מס' 55-001588-7, אזור התעשייה באר-טוביה.
14. ליימן שליסל בע"מ, ח.פ. 51-057150-8, נחל פולג 5 יבנה.
15. החברה הדרומית לשיווק בע"מ ח.פ. 51-018362-7, אזור התעשייה נווה-נאמן, הוד השרון 45115.
16. ליוור הפצת מוצרי טיפוח ונקיון בע"מ, ח.פ. 51-071761-4, דר דשנים קרית-אתא חיפה 26211.
17. אסטיב בע"מ (לשעבר פרוסטיב) ח.פ. 51-203446-3 לשם 7 פתח-תקווה.
18. שמעון שסטוביץ בע"מ, ח.פ. 51-043612-4, קרן היסוד, אזור התעשייה טירת הכרמל 39026.
19. טרה אגודה יצרנית חקלאית שיתופית בנחלת יצחק בע"מ, מס' 57-000447-3.
20. טמפו תעשיות בירה בע"מ, ח.צ. 52-003284-8, גיבורי ישראל 2 נתניה.
21. תה ויסוצקי (ישראל) בע"מ, ח.פ. 4-51-190146, החשמונאים 103 תל-אביב 67133.
22. ויליפוד אינטרנשיונל בע"מ, ח.צ. 52-004320-9 נחל שניר 3 א.ת. צפוני יבנה 81224.
23. מחלבות גד (שיווק 1992) בע"מ, ח.פ. 51-174957-4 הסוללים 7 בת-ים 59597.
24. חוגלה קימברלי בע"מ, ח.פ. 51-039032-1, השילוח 2 פתח-תקווה 49517.
25. אגיס הפצה ושיווק (1989) בע"מ, ח.פ. 51-141895-6, ת.ד. 333 פתח תקווה 49102.
26. תוצרת מזון ישראלית בע"מ (בלו בנד - תלמה), ח.צ. 51-266539-9, מדינת היהודים 91 הרצליה 46766.
27. החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ ("קוקה קולה"), ח.פ. 51-0482213-6 כהנמן 129 בני-ברק 51641.
28. דנשר שיווק (1974) בע"מ, ח.פ. 51-067642-2, המלאכה 12, ראש-העין.
29. ויטה מזון איכות בע"מ, ח.פ. 51-018050-8, גל עד 6 פתח-תקווה 49101.

מהות התביעה :

כספית-חוזית וכספית-נזיקית (לרבות רשלנות, גרם הפרת חוזה, הפרת חובה חקוקה, פרסום לשון הרע ושקר מפגיע), השבה.

סעדי התביעה:

סעד כספי (סכום התביעה המעודכן: 930,805,605 ₪);

סעד הצהרתי (השבה של 1,000 עמדות עבודה של עובדי

פיקנטי, כמפורט להלן).

פתח דבר

- כתב תביעה זה הנו הגרסה המעודכנת של תביעת המבקשות שלא נתבררה מעולם לגופה. כתב התביעה הרציב גילה בטרם כל ועדת מומחים את אשר ידוע כיום לכל לגבי הריכוזיות החולנית במשק הישראלי. זהו התיק שיש לו משמעויות ברמת המאקרו כפי שאינן בכל תיק אחר המונח היום בפני שופט בישראל. על כן ישנה חשיבות עליונה, שאין עליונה ממנה, לבירורו בהיכל הצדק.
- כתב התביעה מתאר בהרחבה את פרשת הקרטל נגד תשלובת פיקנטי שהמבקשות היו חלק ממנה. העסקתם של למעלה מ-1,000 עובדי "פיקנטי" הופסקה בשל הקרטל. עובדים ותיקים איבדו בן לילה את פרנסתם ואת כבודם והושלכו מכורח הנסיבות לרחוב נטולי כל, כאשר למעסיקיהם אין כל אפשרות למנוע את הכאב וההשפלה הצורבת. החברה הישראלית ספגה לא רק את הצורך להתמודד עם עליית מחירים ובריונות עסקית אלא גם את הצורך להתמודד עם בעיה חברתית קשה בדמות הטיפול במאות רבות של עובדים לשעבר אשר נותרו ללא כל רק בשל חטאם לבקש להם פת לחם ממעסיק אשר ביקש להתחרות מול ענקי המזון.
- כתוצאה מחיסול פיקנטי, כפי שמתואר בהרחבה בכתב התביעה, התחזקה מאוד ריכוזיות שוק המזון כמפורט לעיל. ישנו קשר ישיר בין הקרטל נגד פיקנטי ובין ריכוזיות שוק המזון וזוועת המחירים שהוציאה המון עם לרחוב בשנת 2011, לזעוק על הגזל.
- נוסח התביעה המקורי של תביעה זו מלמד כי כבר בשנת 2004 דיברו המבקשות בכתבי בית דין הנוגעים לפרשה זו על צדק חברתי וצדק חלוקתי. ועדת שוק המזון מטעם ועדת טרכטנברג אישרה בימים האחרונים את טענות פיקנטי. בין השינויים המבניים שעליהם ממליצה הוועדה לצורך הגברת התחרות, מוצעת הפרדת מקטע הייצור ממקטע ההפצה. "הצוות יבחן את הכלים הבאים כדי לנתק, ככל שנדרש, את הקשרים בין מקטע האספקה למקטע השיווק, ככל שאלה מקטינים את התחרות ודוחקים מתחרים", קובע הדו"ח של הוועדה. כתב התביעה נשוא בקשת פטור זו מתאר בפרוטרוט את אופן הדחיקה של היצרנים המפיצים באמצעות

הקשר בין היותם של היצרנים הגדולים והמפיצים של מוצריהם, וזאת באמצעות קרטל והשבתת אספקת סחורה.

לשם הנוחות והקלת ההתמצאות, תביעה זו מנוסחת לאחר פתח דבר זה בדיוק כפי ניסוחה בתא. 168/04. נתבעות 3,4, ו-7 נמחקו נוכח הסדר שהושג עמן בבית המשפט.

“והרשעה כולה בעשן תכלה”

(מתוך תפילת ערבית ליום-הכיפורים)

הקדמה

- א. תביעה זו, המגוללת את פרשת קרטל הספקים אשר הובילו אסם, תנובה, קוקה קולה ותאגידים נוספים במשק הישראלי כנגד תשלובת פיקנטי, הנה הגרסה המעודכנת, המורחבת והמתוקנת לתביעה אשר הוגשה בעבר לבית-משפט המחוזי בחיפה (ת.א. 1014/01) (להלן: “הגרסה המוקדמת”).
- ב. במרוצת השנתיים שעברו בין מועדי ההגשה של שני נוסחי התביעות התחוללה מהפכה של ממש בתפיסות היסוד במשק הישראלי וביכולתו של ציבור הצרכנים לעמוד על זכויותיו ואף במידת תקיפותן של רשויות המדינה כנגד עברייני הגבלים עסקיים מסוגם של הנתבעים.
- ג. אם לפני שנתיים היו עלולות טענותיהן של התובעות להיתפס בעיניו של אדם מן הישוב שאיננו מצוי בנבכי שוק המזון כטענות מרחיקות לכת, באו השנתיים האינטנסיביות האחרונות והוכיחו, כי קולן של התובעות לא היה קול הזוי, קונספירטיבי ומתעתע אלא קול אמיתי, ביקורתי, מצפוני, מדויק ונוקב, אשר הקדים לקרוא את התמונה ולהתריע על קיומו מעמד עברייני חדש בישראל - עברייני הגבלים העסקיים.
- ד. באיחור-מה הכירו גם רשויות המדינה בטענות תשלובת פיקנטי, אשר הופיעו בגרסה המוקדמת. מאז הודפסה הגרסה המוקדמת, הספיק הממונה על ההגבלים העסקיים, דרור שטרום, לפרסם דו"ח נוקב על מפת הקרטלים בשוק המרכולים. הדו"ח של הממונה על ההגבלים העסקיים מצדיק ומאמת את טענות תשלובת פיקנטי בדבר לפיתתו האיתנה של

שוק המזון בידי ענקי המזון. עוד מפרט הדו"ח את טכניקות ההדרה והחיסול אשר בהן נוקטים פושעי הקרטל בבואם להרחיק מהשוק הרלוונטי את מתחריהם הקטנים מהם, ואת הנזקים הנגרמים כתוצאה מכשל שוק כוחני ומלאכותי זה.

ה. הממונה על ההגבלים העסקיים פתח בחקירה בנושא היחסים בין יצרני המזון הגדולים לבין רשתות השיווק והמינימרקטים השכונתיים וחנויות המזון המוזלות, **בחדש לניצול כוחם של יצרניות המזון בשוק זה**. בעלי מינימרקטים גדולים ורשתות מינימרקטים טענו לפני נציגי רשות ההגבלים כי **יצרניות מזון דומיננטיות, מפעילות לחצים ומשתמשות בכוחם המונופוליסטי, על מנת לפעול לסילוק מתחרים, דחיקתם או חסימתם, תוך יצירת חסמי כניסה ליצרנים קטנים**. דווח הממונה על ההגבלים מצ"ב מסומן נספח א1.

ו. בין היתר קבע הממונה על ההגבלים העסקיים עו"ד דרור שטרומ, כי יצרני המזון הגדולים ניצלו את כוחם המונופוליסטי בהיותם אחראים על סידור קטגוריות, ובעיקר בשימוש בסדרנים מטעמם האחראים על סידור הסחורות ברשתות המזון. באמצעות שיטות פסולות אלה ושיטות פסולות רבות אחרות, השיגו חברות גדולות נתחי שוק על חשבון המתחרים, כשהיצרניות הגדולות דוחקות את רגלי המתחרים וכך משיגות לעצמן נתחי שוק נוספים. בדיוק כי שעשו תנובה אסם וקוקה קולה בעבר לפיקנטי וכפי שהן ממשיכות לעשות גם היום.

ז. רשות אחרת אשר הכירה בטענות פיקנטי בדבר הנזקים הנגרמים לצרכן הקטן בעטיין של המגבלות המלאכותיות אשר מציבים יצרני המזון הגדולים המכתיבים מחירי שוק מנופחים ללא צורך היה משרד התעשייה והמסחר. אנשי המקצוע של משרד התעשייה והמסחר - בגיבוי מוחלט של השר הממונה מר אהוד אולמרט, קבעו כי נוכח כשלי השוק האמורים, הגורמים לכך כי מוצרי מזון רבים נמכרים בישראל לעתים פי שלושה ויותר ממחירם הריאלי, יש צורך דחוף ועליון בקביעת מחירי מקסימום לשורה של עשרות מוצרי מזון המשווקים כעת בידי המונופולים הגדולים, רף מחירים אשר יהיה נמוך בעשרות מחירים ממחירי מוצרים אלה כיום בישראל.

ח. בשימוש הנרחב אשר עשה משרד התעשייה והמסחר בעקרונות של כלכלה ומשפט השוואתיים - הצדיקה למעשה ממשלת ישראל את טענות תשלובת פיקנטי לפיהן שוק המזון הישראלי אסור לו שישמר מחירי שוק גבוהים, מנופחים ומלאכותיים תוך שהוא מנותק משוק המזון העולמי, אלא ראוי לו כי יכפיף עצמו לכללי הכלכלה החופשית בעולם הנאור.

ט. בשוק גלובאלי, אשר בו מחירי חומרי הגלם אחידים, אין כל צידוק כי מחירם של מוצרי היסוד בישראל יהיה גבוה פי שלושה, ארבעה ואף יותר ממחירים במדינות נחשלות-פחות מישראל, כארה"ב, קנדה ומדינות מערב אירופה. כך טוענת פיקנטי כבר שנים. אלא שכעת,

לאחר שנים של גמגום, אין אונים והתרפסות נכנעת ומלחכת-פינכה בפני גדולי תעשיית המזון, טוענים זו גם בכירי משרד התעשייה והמסחר את אותם הדברים בדיוק. דומה כי דור פקידי המדינה האפורים, הגלותיים והפחדנים דועך, ותחתיו בא דור פקידים משכיל, חקרני, ביקורתי ואסרטיבי, הנחוש למלא אחר חובותיו על פי דין ולפקח על החתול המדושן אשר מייצר את השמנת, ואשר מתכוון לגמוע ממנה לבדו.

י. רשות מדינה נוספת אשר הצדיקה בינתיים את תפיסת העולם של פיקנטי היתה משרד האוצר, אשר גיבה את טענות פיקנטי בדבר תעלולי תנובה בשוק החלב. שר האוצר, מר בנימין נתניהו, הנחה את משרדו לפעול להסרת המגבלות אשר מציבה תנובה המונעות משוק החלב לפעול כשוק תחרותי משוכלל ובריא.

יא. גם שר החקלאות, ישראל כץ, הודיע כי יש בכוונתו לפרק את מועצת החלב ואת המונופול של תנובה והקיבוצים על משק החלב, זאת כדי להביא לירידה במחירים של המוצרים לצרכן. תנובה הוכרזה כמונופול על ייצור חלב וגבינות בסיסיות, מוצרים אשר נמצאים בפיקוח ממשלתי. השר הסביר כי תנובה התעשרה על חשבון הרפתנים הקטנים במושבים ואין לה כל אינטרס להתייעל. אך לפיקנטי כל זה לא בא בהפתעה, שכן היא טענה כל זאת שוב ושוב ללא הועיל והנה מוכחות טענותיה אחת לאחת לעיני העולם כולו.

יב. בתוך-כך הכירו בתי משפט בישראל בכך כי התמוטטות פיקנטי לא היתה באשמת מנהלי החברות אלא בגורמים חיצוניים, כמפורט בגוף תביעה זו.

יג. **צבר אירועים אלה מוכיח כי הציבור ושליחיו במסדרונות השלטון מבינים, כי חלפה העת אשר בה אוליגרכיה מאובקת של כמה עשרות משפחות חנקה את המשק הישראלי תוך שהיא הורסת כל חלקה טובה, נוטלת תקציבי מדינה וקרקעות מדינה ודואגת לשמור בעיקר על אנשי שלומה.**

יד. באורח שייתכן שהוא פרדוקסלי, ככל שמחמירה המציאות הכלכלית והחברתית בישראל, הולך ומחכים הצרכן הקטן והופך להיות מודע לזכויותיו. אם בעבר לא כל אזרח ממוצע יכול היה להבין את הקשר ההדוק בין חרם ספקים שהוביל לסגירת המרכול של פיקנטי ובין עליית מחירי הפסטרמה - הרי שהיום דומה כי פוחת הצורך להאיר את עיני הציבור כיצד פועלת השיטה, ומהו המסלול הישיר אשר אותו עושה המטבע היוצא מכיסו של האזרח בוזגלו אל כיסו של האזרח אריק רייכמן מתנובה. על האיום הנשקף לחברה מצד התאגידים הדורסניים עמד נשיא ארה"ב, אברהם לינקולן, כבר ב-1864 באמרו:

"אני רואה בעתיד הקרוב משבר מתקרב המערער את שלוותי וגורם לי רעד במחשבה על בטחונה של ארצי... התאגידים הומלכו ויבוא עידן של תאגידים בחלונות הגבוהים, וכוחו של הכסף יפעל להארכת תקופת שלטונו תוך חיזוק

דעות קדומות של אנשים עד שכל ההון יצטבר בידי כמה אנשים והרפובליקה
תאבד".

טו. ואולם על אף ההשלכות הכבירות אשר יש לטענות פיקנטי ולתביעה דנן על כל צרכן במדינת ישראל - אין פיקנטי מתיימרת בתביעה זו להיות סגורם של ישראל, אלא בראש ובראשונה להתמקד בפשעים ובעוולות אשר עוללו לה הנתבעים. עם זאת, באורח טבעי, גוררת התביעה דנן דיון הכרחי בסוגיות הנוגעות להיבטים משפטיים, כלכליים חברתיים ומוסריים בדרגת חשיבות ראשונה במעלה, וליבונם חשוב מאין כמוהו במשטר דמוקרטי מודרני.

טז. בגירסה זו של התביעה, פעלו התובעות להרחיב, לעדכן ולפרט את עילות כתב טענותיהם לאור ההכוונה וההערות המלומדות של בית-המשפט הנכבד (כב' סגן הנשיא גינת) בדיוניו בערעור 001173/03. כך, למשל, הרחיבו התובעות את תיאור נזקי הנתבעות ותיארו את המערכות החוזיות והנזיקיות בין הצדדים בפרוטרוט, ככל שהיו יכולות. מלאכתן של התובעות בהכנת תביעה אל מול 29 ספקים לא היתה קלה, לאור העובדה כי איסוף הנתונים הנ"ל התבצע באמצעות עבודת שחזור, אשר בה היה הכרח נוכח השריפה אשר התחוללה במשרדי פיקנטי סמוך לפרוץ חרם הספקים.

יז. כמו כן צורף לתביעה זו דו"ח חשבונאי מפורט של הכלכלן הבכיר ד"ר אינג'. בנימין אילן, חבר הסגל האקדמי באוניברסיטת בר-אילן לשעבר, המתאר ומפרט את חישובי הנזק ושיעוריהם, נזקים אשר נגרמו לתובעות כתוצאה מהתנהגותן של הנתבעות. חוות דעת מומחה מצ"ב מסומן נספח א 2.

יח. התובעות השתדלו שלא לשנות את נוסח התביעה המקורית (הגירסה המוקדמת). רשימת הנתבעות נותרה במלואה, באותו הסדר. רוב הטענות והנספחים נותרו בנוסח המקורי.

יט. עם זאת, פותחו והורחבו סעיפים שבכוחם להראות כי התנהגותן של הנתבעות איננה אקראית, אלא עבריינות עסקית שיטתית. הובאו דוגמאות על התנהגותם של ראשי הקרטל כלפי צרכני מוצריהם, כלפי עובדיהם וכלפי מתחריהם העסקיים על מנת להראות כי מדובר בשיטה.

כ. כמו כן הובאו לא מעט נתונים כלכליים על השווקים הרלוונטיים, שכן בתחום העבריינות העסקית יש משקל רב לספקטרום הכלכלי אשר בו מתבצעות העבירות.

כא. לשורת עילות התביעה המופיעות בפרק המוקדש לכל נתבע ונתבע יש להוסיף בהתאמה ולפי העניין את עילות התביעה, על פי הקשרן והדבקן, כפי שהן מופיעות בחלקי התביעה האחרים.

מבוא

המאבק העקרוני של "פיקנטי"

כב. בתרבות שבה הכסף הוא האלוהים, והחזק והאלים הוא השולט - אזי ישר הדרך נרדף עד צווארו.

כג. העסקתם של למעלה מ-1,000 עובדי "פיקנטי" הופסקה בשל הקרטל. עובדים ותיקים איבדו בן לילה את פרנסתם ואת כבודם והושלכו מכורח הנסיבות לרחוב נטולי כל, כאשר למעסיקהם אין כל אפשרות למנוע את הכאב וההשפלה הצורבת. החברה הישראלית ספגה לא רק את הצורך להתמודד עם עליית מחירים ובריונות עסקית אלא גם את הצורך להתמודד עם בעיה חברתית קשה בדמות הצורך לטפל במאות רבות של עובדים לשעבר אשר נותרו ללא כל רק בשל חטאם לבקש להם פת לחם ממעסיק אשר ביקש להתחרות מול ענקי המזון.

כד. רבים מעובדים אלה הפכו לנטל על החברה, באשר העסקתם בפיקנטי היתה המסגרת היחידה בחייהם אשר העניקה להם יציבות, שקט נפשי, בטחון כלכלי ואפשרות ממשית לספק את מחייתם ואת צורכיהם הבסיסיים. ואולם בבואם לרמוס את פיקנטי, לא בחלו פושעי הקרטל ברמיסת אלף משפחות עובדי פיקנטי. רבים מהעובדים הפכו לשבר כלי. לא מעטים לקו במחלות ממאירות. עובד אחד שלח יד בנפשו. עובדים אחדים לקו במחלות חשוכות מרפא ומחלות נפש ועוד כהנה וכהנה אסונות מהסוג שדמותם איננו מופיע בכתובות העיתונים, אך ראוי שיחרט על לוח לבו של כל אדם בר דעת ובר לבב, אשר ערכי הומניזם וסולידריות חברתית מפעמים ברוחו.

כה. זהו סיפור מעללי המלחמה המסחרית המכוערת של אסם, תנובה קוקה קולה וחברותיהן לקרטל נגד "פיקנטי". טבעם של קרבות מסוג זה הנו שהגדול והאליים יותר מכחיד את הקטן ממנו, ומשתיק אותו לשנים ארוכות, תוך איומים לבל יפצה את פיו לעולמי-עד.

כו. במקרה של "פיקנטי" אין זה כך. הסיפור יסופר עד תומו, והזעקה העולה ממנו תהדהד בחלל האוויר עוד זמן רב לאחר שהפושעים המעורבים בקרטל המזון נגד פיקנטי יושלכו אל מאחורי סורג ובריא.

כז. "פיקנטי" הוכיחה בעבר כי היא מונחית בידי תפיסת עולמה המעודדת תחרות חופשית, מאבק למען זכויות האזרח, כלכלה שוויונית, צרכנות הוגנת, יוזמה חופשית וחופש ביטוי. לא כסיסמאות ריקות תוכן, אלא כתפיסת עולם המאורגנת במשנה סדורה.

כח. מאבקה האידיאולוגי של "פיקנטי" להביא להפחתת מחירים מהותית בשוקי המזון בישראל מעורר כבר למעלה מ-20 שנה את חמתם של הקונגלומרטים הגדולים, ענקי המזון, העושקים גם כיום את הצרכן ללא צורך, וחוששים ממתחרים כגון "פיקנטי", המציגה את ענקי המזון במערומיהם, כאשר היא מוכרת מוצרים מסוימים בפחות מחצי ממחירים אצל המתחרים, ובכל זאת מצליחה להרוויח, וכל זאת בלי לעשוק את האזרח העמל למחייתו.

כט. לפיכך, המאבק למען חירויותיה הכלכליות של "פיקנטי", כפי שמתבטא בתביעה זו, איננו המאבק היחיד. אין זו עוד תביעה משפטית במובנה הצר. זהו קרב עקרוני על תפיסת עולמה המגובשת, נשמת אפה של "פיקנטי", צידוק קיומי, כמעט.

ל. גם אם יישמע הדבר מעט מוזר בעיני הקורא, זהו כתב אישום חריף ותקיף, בעל משמעויות עקרוניות, מוסריות וחוקתיות חסרות תקדים, ככזה המציב את המורסה מלאת המוגלה התופחת בעולם העסקים הישראלי לבחינתו ולשיפוטו של הקורא התם.

לא. ירצה - יתעלם ממנה הקורא בטיעון פרוצדורלי זה או אחר, ירצה - יתמודד עמה באומץ.

לב. בסיס התביעה מקורו באירוע אשר התחולל במהלך חודש יולי 1997. בתוך מספר ימים זעום הפסיקו ספקים, אשר עד אז סיפקו סחורה לחברות אשר ייצרו ושיווקו את מוצרי המותג "פיקנטי", את אספקת הסחורה, וזאת ללא כל הצדקה כלכלית, משפטית, מוסרית או אחרת.

לג. עד אז, התנהלו יחסי מסחר תקינים בין החברות אשר ייצרו או שיווקו את מוצרי "פיקנטי" ובין הנתבעות 1-4 29-7, אשר במהלך השנים מכרו סחורה לחנויות "פיקנטי" במאות מיליוני שקלים, והפיקו מכך רווחים גדולים.

העילה לפרוץ הקרטל: ייצור חטיף המקרנה

לד. קרטל המזון החל את פעילותו בעקבות ייצור חטיף ה"מקרנה" ותוכנית יצור שרשרת מוצרים מתחרים של פיקנטי. עם השלמת תוכנית זו, היה רף מחירי מוצרי המזון בישראל נוחת בעשרות אחוזים, ושליטי ענף המזון אשר לופתים כיום את השוק ברמת מחירים גבוהה - היו מאבדים את הרווח המונופוליסטי והיו נאלצים להסתפק ברווח נורמאלי כשל זה של תעשיין בשוק חופשי המתקיים בתנאי תחרות חופשית.

לה. תוכנית הורדת מחירי המזון לא הייתה סודית. היא פורסמה בעיתונות הישראלית בהרחבה, והגיעה אף לאוזני שליטי ענף המזון. שליטי ענף המזון סירבו להישאר אדישים לתוכנית של "פיקנטי" להורדת ענף המזון.

לו. בחודש 3/97 ואו בסמוך לכך החלה "פיקנטי" בייצור ובשיווק חטיף בוטנים, אשר שמו "מקרנה", ושהינו בעל דמיון ל"במבה" המיוצרת ע"י "אסס", אך מהווה מוצר ייחודי ל"פיקנטי" בטעמו ובאיכותו.

לז. בדומה ליתר מוצרי "פיקנטי", מחירו של מוצר ה"מקרנה" היה נמוך בכ-2/3 ממחיר מוצר ה"במבה", בעוד שאיכותו עולה על זו של ה"במבה".

לח. למרות פעולותיה השונות של "אסס" טרם הקרטל לשבש את ייצור ה"מקרנה" ושיווקו, המשיך ה"מקרנה" לרכוש ציבור גדול של לקוחות, אשר הלך והתרחב.

לט. החטיף "מקרנה" נמכר ללקוחות בכשליש ממחיר החטיף של "אסס". המחיר אצל "אסס" נע בין 3.5 ל- 3.7 ש"ח (80 גרם אריזה) המחיר ב"פיקנטי" היה כ- 1 ש"ח. (באריזה בגודל זהה).

מ. מוצר ה"מקרנה" פגע קשות ב"אסס", בהיות ה"במבה" הענף הרווחי ביותר של "אסס".

מא. 33% מרווחי "אסס" הנם ממוצר ה"במבה".

מב. בניסיון לצמצם הפסדיה, יזמה "אסס" קרטל כנגד "פיקנטי" וכן כנגד החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - ונגד בעלי חנויות המוכרות את מוצרי "פיקנטי", וזאת כשהיא מנהלת קרב דומה נגד "שטראוס" בענף הגלילות.

מג. מעת שהחל שיווק החטיפים בחנויות "פיקנטי" ואצל משווקים אחרים, החלה "אסס" במלחמת חרמה נגד "פיקנטי", תוך הפעלת איומים על בעלי חנויות שאם ימכרו את החטיף של "פיקנטי" - "אסס" תחדל לספק להם סחורה בהנחות ובמבצעים.

מד. אמצעי מלחמה נוסף היה הפצת שמועות כוזבות בדבר היות "פיקנטי" במצב של פשיטת רגל וכדומה.

מה. התוצאה הבלתי נמנעת התרחשה כמתואר לעיל, ובמהירות הבזק, ונזקיה היו הרסניים כלפי החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", והביאו להתמוטטות כלכלית, בתהליך מהיר של תגובות שרשרת.

"פיקנטי" עמדה בכל התחייבויותיה

- מו. בוקר בהיר בתאריך ה- 14/7/97 הפסיקו הספקים המעורבים בקרטל את אספקת הסחורה ל"פיקנטי".
- מז. זאת בניגוד להתקשרויות חוזיות תקפות שעמדו עמם, ואשר עד אותה עת כובדו שנים.
- מח. הפסקת אספקת הסחורה לצלבניות יצרה מצב של חוסר ודאות בקרב קהל הלקוחות, ואף בקרב החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי". מאות רבות של עובדי פיקנטי נקלעו למצב בלתי אפשרי.
- מט. על אף הקרטל, מיום 14.7.97, במשך חודש וחצי, כיבדו חברות פיקנטי והחברות הצלבניות את כל התחייבויותיהן לספקים, מבלי שאפילו המחאה אחת הוחזרה. התובעת 1 הוסיפה וכיבדה את כל התחייבויותיה עד יום 1.10.1997.
- נ. בתוך שכך נעשו ניסיונות רבים, ברמות הניהול השונות לברר פשר התנהגות כל ספק וספק.
- נא. בחלק מהמקרים התחמקו מנהלי המכירות משיחות הטלפון של הקניינים או לחלופין הציגו מצגי שווא שאם כביכול המחאה מסויימת תיפדה - ישובו לספק סחורה, וכך גררו את התובעות להאמין בשקריהם.
- נב. חלק מהספקים תירץ מהלך פתאומי זה בשמועות על מצבן הכלכלי של החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", והבטיח לכשתפרע המחאה הקרובה, אשר נמסרה להם, ישובו לספק סחורה. חלקם דרש ערבויות אישיות עבור הסחורה אולם משהגיע זמן פירעון המחאה והמחאה כובדה - התחמקו הנתבעות 1-4 29-7 מלספק סחורה והתחמקו שוב מתשובות.
- נג. חברות אשר דרשו ערבות אישית, להמשיך אספקה, קיבלו ערבות זו, אולם תחת התניה של המשך אספקה.

נד. אולם התברר כי לחברות אלה לא הייתה כלל כוונה לחזור ולספק סחורה, כל תכלית דרישתן הייתה השגת ערבות בתחבולה על סחורה שסופקה בעבר, על פי כללי המסחר והתשלום הנהוגים בענף.

נה. האמת שמאחורי הסירוב לספק סחורה הייתה כי במהלך חודש יוני ו/או בסמוך, החלו "אסס" ו"תנובה" בהפצת שמועות חסרות בסיס בין הספקים השונים המספקים לחברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - וכן ל"פיקנטי", לפיהן נקלעו אלה לקשיים כלכליים, שיקים שלהן אינם מכובדים ע"י הבנקים וכיוצ"ב.

נו. לשמועות אלה, כמובן, לא היה בסיס. כל התשלומים של "פיקנטי" והחברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - כובדו במלואם.

נז. בבדיקות שנערכו עם ספקים שונים, אשר מטבע הדברים פנו ל"פיקנטי" ואל החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - על מנת לברר את מצבן, הסתבר כי המקור לשמועות הנו בקבוצת "אסס" ו/או בעובדיה ו/או בשלוחיה ו/או באחרים מטעמה.

נח. כך, למשל, יצרה "אסס" קשר עם הנהלת החשבונות של חברת "ויטה" ומסרה לה כי "השיקים של "פיקנטי" חזרו ואין ל"פיקנטי" כסף לשלם".

נט. מנהלת אזור של מוטה גלילות - "נסטלה" (בבעלות "אסס") סיפרה ב- 21.7.97 כי "חזרו שיקים של "פיקנטי"... מקור השמועות הנ"ל... המנהל הישיר שלה (במוטה גלילות) הוא שאמר לה כך".

ס. מספר פעמים רב פנו "פיקנטי" וכן החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - אל קבוצת "אסס", (ונתבעות 4-2 29-7) והתריעו בפניה על הנזקים שזו גורמת להן, בהפסקה החד-צדדית באספקת הסחורה, וכל זאת למרות שעמדו כל אותו זמן בתשלומיהן.

סא. כל התשלומים בוצעו, למרות שהייתה מחלוקת על החוב כולו, לרבות ולא רק בגין הנזקים שגרמה קבוצת "אסס", אשר גררה את יתר הנתבעים להפר חוזים עם חברות "פיקנטי".

סב. על אף שחברי הקרטל פסקו מלספק סחורה בסמוך ל- 14.7.97, הרי שהחברות המשיכו לכבד את התחייבויותיהן עד יום 2.9.97, ולבסוף קרסו בבחינת נבואה שמגשימה את עצמה.

סג. כתוצאה מפעולותיה של קבוצת "אסס" והקרטל שאורגן על-ידי מנהליה, נקלעו החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - למצב של חוסר יכולת פירעון, מכרו את עסקיהן, ו"פיקנטי" (התובעת מס' 1) פנתה אל בית-המשפט בתביעה לפירוקן בתיק פירוק 590/97 המרצה 3757/97.

סד. מה שיתואר להלן עשוי להראות בקריאה ראשונה כתיאור רב היסחפות אחר תיאוריית קונספירציה שנרקמה כנגד החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", אולם בחינה נטולה דעות קדומות של מערכת הקשרים, הזיקות והמחויבויות של הגופים והאנשים הפועלים בקרטל תשרטט קווי מתאר של ארגון בעל עשרות רבות של אופני קשרי גומלין ברמות מחויבות שונות בין מרכיביו - תאור שעלול לזרוע חשש בקרב כל מי שקיומה של תרבות בעלת ערכי מסחר והגינות מהווה אבן יסוד בהשקפת עולמו.

סה. המערכת הנסיבתית אשר תתואר להלן, עלולה להנביע, ואף כבר הנביעה, בשל ייחודה, חריגותה ומורכבותה, הסתכלות שגויה על מצב עניינים זה.

סו. אולם רק בכוחה של בחינה משפטית מדוקדקת, סבלנית, רחבת - אופקים ומעמיקה של העובדות, אשר תתוארנה להלן, יש כדי לפתור את הסבך, אשר נראה, על פניו, למתבונן מן החוץ, כפרדוקס בלתי אפשרי.

סז. למען סבר האוזן יוזכר כבר בשלב זה, כי במהלך חודשים יולי - אוגוסט (מאז תחילת החרם) פרעו החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - תשלומים לספקים בסך של עשרות מיליוני ש"ח בעוד שהסחורה שקיבלו באותה התקופה הייתה בשיעור אפסי, כל זאת מתוך תקווה שהתבררה כתקוות שווא, כי הספקים יחדשו את אספקת המוצרים.

סח. ידוע הוא בענף המזון כי כל עסק מתקיים בתנאי אשראי-ספקים המקובלים בענף. הפסקת האספקה גרמה לירידה דרמטית במחזורי המכירות, דבר שיצר תגובות שרשרת כלכליות, שהיו למעלה מכוחותיהן של החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי".

סט. בתקופה זו נפרעו התחייבויות לספקים בסכום כולל של עשרות מיליוני שקלים, ובמקביל לא סופקה סחורה, כך שפירעון ההתחייבויות באותה עת נעשה בצורה של

העדפת הספקים על פני חובותיהם של החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי".

ע. התנהגות הספקים, אילו היתה מכוונת כלפי רשתות השיווק הגדולות בישראל, כדוגמת "שופר-סל" או "קו אופ" הייתה ממוטטת אף אותן. אם יום בהיר היו מחליטים הספקים לעשות יד אחת נגדם, היו תאגידיים אלה קורסים תוך זמן קצר, אף שמתזרז המכירות של הראשונה בהן מגיעה לכ - 1.2 מיליארד ש"ח ברבעון.

עא. גם הבנקים הגדולים במדינה לא היו עומדים במצב שבו מרבית מלקוחותיהם - שהם בפועל גם ספקיהם - היו מושכים את כספם בבת אחת. כפי שהמערכת הבנקאית בארה"ב התמוטטה ב- 1929 בעטייה של התנהגות בהולה שכזו - כך היו מתמוטטים אף הבנקים בישראל, קל וחומר חברות קטנות יותר מסוגן של החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי". כך למשל, לשם השוואה, לו הבנק לפיתוח התעשייה לא היה בבעלות חלקית של מדינת ישראל, היה בוודאי קורס נוכח השמועות על מצבו.

עב. במשק חשדן, הפכפך, נעדר מסורת של ממש ואשר נתון לגחמות של גורמים אינטרסנטיים רבים כמשק הישראלי - אין זה קשה לערער את יציבותם של גופים כלכליים באמצעות שמועות שווא על "מצבם הקשה". במדינה אשר בה עובדת זוטרה בבנק למסחר יכולה לחסל בנק שלם במחי הלוואות שהעבירה שלא כדין לאחיה המהמר הכפייתי - התחושה היא ש"הכל אפשרי", ושאף גוף איננו חסין מהתמוטטות אשר תשאיר את נושיו חסרי כל. אף יצרן, ספק, מתווך או גורם מסחרי, יישאר אדיש מול שמועה אשר עוברת כאש בשדה קוצים לפיה פלוני "עומד לפשוט את הרגל".

עג. אין זו דינמיקה הכתובה עלי ספר, אלא פרקטיקה פשוטה של סוחרים ובעלי מלאכה במדינה קטנה וחסרת יציבות, המתיימרת להיות נחזית כנאורה ובעלת אוריינטציה כלכלית כשל המתקדמות במדינות תבל, ואולם בפועל נמנית - מבחינת רמת האמון העסקי השורר בה ומבחינת מוסר התשלומים השורר בה - על הגרועות בכלכלות.

עד. כאשר אחוז השייקים החוזרים בישראל איננו מבייש כלכלות כשל מדינות כסיירה לאונה, ניגרירה ואלבניה - אין זה פלא כי "כולם חשודים", ודי בשמועה קטנטנה היוצאת בזדון מפיו של רב-סרן שמועתי על מנת לבסס לזולתו דימוי שגוי. הנתבעים בתביעה דנן ניצלו את אווירת חוסר הוודאות העסקית התמידית אשר שוררת במשק הישראלי על מנת להצית אש בשדה קוצים דליק זה.

כאלף עובדים איבדו את מקום עבודתם בשל הקרטל

עה. התמוטטות זו של החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", תחת איומיהן של החברות שהתאגדו לקרטל נגדן, פגעה בתוך כך גם במטה לחמם של כאלף עובדים, שאיבדו את מקום עבודתם ערב תקופת החגים.

עו. במשך שנות קיומה הלא-מעטות, היתה פיקנטי בית לעובדיה. עובדים מיומנים זכו להכרה ולתפקידים הולמים. עובדים נטולי הכשרה זכו להשתלמויות ולהכשרות מקצועיות. עובדים עולים שלא שלטו בעברית זכו לאולפן אשר הוקם בתוך מתחם "פיקנטי". עובדים אשר היו מוכשרים באומנויות זכו לעידוד ולטיפוח כשרונותיהם בדמות הקמת גלריית האומנים של פיקנטי ועוד כהנה וכהנה יוזמות ופעילויות לטובת העובדים, אשר הפכו את פיקנטי למשפחה חמה ומלוכדת. עובדים בודדים מצאו בפיקנטי את ביתם.

עז. והנה, יום בהיר אחד בשנת 1997 חוסל החלום, ולמעלה מאלף העובדים נותרו ללא בית אשר נשרף בשריפה מסתורית ו/או חוסל בידי פושעי הקרטל. בלי שכר, בלי חברים לעבודה, בלי סביבת עבודה יוצרת ופוריה, הפכו רבים מהעובדים לשבר כלי, והתקשו לשוב ולהשתלב במעגל העבודה. טבחים ואופים, מבשלות ומוכרניות, מנהלים ומפקחים, פרסומאים לצד גרפיקאיות, כולם נזרקו אל חלל אפל וקודר של קיום ללא כבוד. היו כאלה שהצליחו להשתקם. היו כאלה שלא.

עח. חברות "קרטל המזון" לא הסתפקו ב"היווסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו" (תהילים ל"א). לאחר שמימשו את זממן, ומוטטו את החברות, בין היתר באמצעות הפצת שמועות זדוניות שיטתית, וכן באמצעות הפסקת אספקת סחורה, אי כיבוד חוזים וכפיה על חברות נוספות להצטרף אליהן ולנהוג באורח דומה, נקטו חברות הקרטל, ובראשן חברת "אסם", בשיטת "הרצחת וגם ירשת", וביקשו להסתער על גוויותיהן של החברות שנפחו את נשמתן כדי להבטיח, בין היתר, שאלה לא יקומו לתחייה ויהוו שוב מושא לתחרות כלכלית חופשית ומועילה לצרכנים ולמשק המדינה.

עט. כמו כן ביקשו חברות הקרטל ליהנות משיירי החברות, ככל הניתן, לא רק לשם הפקת רווח כספי גרידא, אלא גם כדי לאותת למתחרות פוטנציאליות נוספות שלהן, כי אם יעיזו להתחרות בהן לא רק שימיתו אותן, אלא גם ינקרו את פגריהן, באופן דומה, שכן "לא יבושו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו" (תהילים ל"ז).

פ. "פיקנטי" נמנתה על הספקים שסיפקו סחורה לחברות המשווקות את מוצרי "פיקנטי" (להלן: החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי"). היא לא השתתפה, מטבע הדברים בחרם הספקים, אולם נפגעה ממנו קשות. תקנת הציבור אף מצמיחה את הצורך לבחון היטב התנהגותו של ספק, ובתוך זה של "פיקנטי", בתקופה הסמוכה להתמוטטותן של החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי". בחינה שכזו תגלה העדר תוס לב אצל מרבית הספקים, ואף זדון ברמות שונות.

פא. הנתבעות גרמו לפגיעה קשה בזכויות הקנייניות של פיקנטי ובעליה. ערכן של מניות החברות הצלבניות ירדו עד כי התובעות נתנו את מניות החברות הצלבניות שהחזיקו ללא תמורה. התובעות לפיכך זכאיות אף לפיצוי בגין בגין הפגיעה בערך מניות החברות הצלבניות שהחזיקו.

פב. זאת ועוד, הנתבעות גרמו לעוולה הנזיקית של גרם הפרת חוזה בכך שגרמו לסדרה של פגיעות במערכת החוזית אשר שררה בין התובעות ובין הצלבניות ובין התובעות ובין חברות אחרות.

פג. חלק ניכר מן הנתבעות כדוגמת תנובה, אסם, סנו, טנא נוגה, פרומין, חוגלה, דניר דנברג וליימן שלייסל פתחו הליכי נפל משפטיים נגד התובעות ובכך נגשו בהן כמשמעות המונח נגישה בפקודת הנזיקין.

פד. את נזקי הנתבעות כלפי פיקנטי ניתן לחשב גם על פי האובדן אשר נגרם לפיקנטי על בסיס אבדן מקום עבודה בודד כפול מספר עובדי פיקנטי. בנימין פפרמן, מנהל הרשות לתכנון כ"א במשרד העבודה והרווחה בדק ומצא כי עלות יצור מקום עבודה ריאלי בודד היתה 400,000 ש"ח במונחי 1991. הכלכלנית ד"ר לינדה עפרוני קובעת כי במושגי 1999 מדובר בכ- 1,000,000 ש"ח לעובד (ד"ר לינדה עפרוני, במקומות עבודה אמיתיים דיינו, "גלובס", 27.12.1999). על בסיס חישוב זה, ב-1999 היה אובדן פיקנטי שווה ערך למיליארד ש"ח לערך. במונחי 2004 שווה לפיכך אובדנה של פיקנטי ללמעלה מ-1.2 מיליארד ש"ח. על כן מתבקש בתביעה זו, בנוסף לכל הסעדים האמורים, גם סעד ההשבה (לנוכח אי היכולת לקמט בשלב זה במדויק את ערכם של הנכסים שירדו לטמיון מתבקש בשלב זה סעד ההשבה. שווי שיעור ההשבה עפ"י תחשיב סכמתי זה כ- מיליארד שקל לפחות): דהיינו הנתבעות מתבקשות להשיב לתובעות את המפעלים עם 1,000 העובדים אשר ירדו לטמיון.

פ.ה. שיעורי המענקים הממשלתיים המוענקים בישראל למעסיקים גדולים לפי חישוב המבוסס על מספר עובדים תומך בחישובים הנ"ל. חישובים אלה מקובלים ברוב המדינות אשר עורכות תחשיבי שווי עסקים לשם הקצאת תמיכה בהעסקת עובדים.

מיצוי הדין עם פושעי הצרכנות כמתחייב מאינטרסים חוקתיים וערכיים

פ.ו. תקנת הציבור מחייבת עוד בחינתו של מקרה חסר תקדים זה על רקע תפיסות היסוד של הציבור הנאור בישראל, המעדיף להמשיך ולטפח את מגמות התחרות החופשית, שבירת המונופולים וצמצום הקרטלים - מגמות שהן בבסיס תפיסות עולמה החברתית והכלכלית של "פיקנטי".

פ.ז. מכאן, שקבלת תביעה זו אינה רק הפתרון המשפטי הראוי מבחינה כלכלית ומשפטית, אלא אמירה בעלת גוון ערכי מצד המערכת המופקדת על אכיפת שלטון החוק במדינת ישראל.

פ.ח. היענות לתביעה זו תצמצם את היקף הנזקים שסבלו התובעות, והוא מתחייב, מלבד מכללי הדין הנוהג בישראל ומכללי הצדק הטבעי, גם מעיקרון השוויון, המהווה עיקרון יסוד בשפיטה, לאמור: מעמדה המשפטי של "פיקנטי" כלפי החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - דומה למעמדם של יתר הספקים מכוח יחסי המסחר בין "פיקנטי" למשיבות, אולם מעמדה הנורמטיבי של "פיקנטי" עולה על זה של הספקים האחרים, שכן אלה האחרונים נהגו באופן בלתי ראוי ומנוגד לדין בחברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - זאת שעה ש"פיקנטי" נמנתה על הספקים הבודדים שהמשיכו לספק סחורה לצלבניות עד סמוך להתמוטטותן.

פ.ט. תביעה זו, מלבד היותה כתב תביעה משפטי רגיל שתכליתו כלכלית, מקפלת בין שורותיה כתב אישום מוסרי כנגד הספקים המעורבים בקרטל המזון, וכנגד הרשויות והגופים, הממסדים והחוץ ממסדים שהיו אמורים לרסן את ההתאגדות הקרטליסטית שהובילה להתמוטטות החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי".

נימוקי התביעה

התובעות

1. התובעת מס' 1, "פיקנטי", ניצולת הקרטל בע"מ, הנה חברה המאוגדת כדין בישראל, אשר נוסדה בשנת 1979. משמעות שמה הנה כי היא הנה ניצולת הקרטל שהונהג בידי "אסם", הנתבעת מס' 1.
2. התובעת מס' 2, "פיקנטי" תעשיות בשר (1982) הנה חברה המאוגדת כדין בישראל, ואשר נוסדה בשנת 1982. תובעת זו סיפקה אף היא מוצרים לחברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", ובשל הסכמיה עם "פיקנטי" ועם החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - נפגעה קשות מקרטל המזון.
3. נוכח מורכבותה של תביעה זו, יכוננו לעתים "פיקנטי" הן התובעות והן החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", מקום שאין מניעה לעשות זאת מבחינת העניין, על מנת להקל את הקריאה.

הנתבעות

4. הנתבעת מס' 1, "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ, הנה חברה המאוגדת כדין בישראל, הנשלטת בידי קונצרן "נסטלה" השוויצרי, אשר מחקרים היסטוריים הוכיחו כי שיתף פעולה עם הנאצים אשר השמידו יהודים. באוגוסט 90' הודתה נסטלה כי העסיקה 200 עובדי כפייה בתקופת השואה. ב 97' חשף ההיסטוריון פרופ' מיכאל בר-זהר כי ראשי נסטלה הצהירו בפני הגרמנים כי מנהלי החברה הם "ארים טהורים".
5. "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ ו"פרומין" (שיווק) 1975 בע"מ, (להלן – "קבוצת 'אסם'"), עוסקות בייצור ושיווק של מוצרי מזון שונים וביניהם פסטה, חטיפי "במבה" ועוד.
6. "אסם" אף הוכרזה כמונופולין בתחום מוצרי הפסטה היבשים בהתאם לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח – 1988.
7. כפי שיפורט להלן גרמה קבוצת "אסם" יחד עם הנתבעים לנזקי ממון כבדים, שהחלו עם ארגון קרטל כנגד "פיקנטי", הפסקת אספקת סחורה, גרימה מכוונת לקריסת מספר חברות הקשורות לתובעת, ניהול הליכי נפל נגד "פיקנטי" ואותן חברות, הגשת תצהיר כוזב ע"י יהושע מירז, מזכיר "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ, מעשי מרמה, הטעיה, תוך ביצוע מעשים פלילים לכאורה ועוד.
8. נתבעים מס' 29-3 הנם תאגידים המאוגדים כדין בישראל, אשר השתתפו בקרטל המזון שהונהג בידי קבוצת "אסם".
9. כל הנתבעים, למעט נתבעים 5-6, היו ספקי תשלובת "פיקנטי", אשר הפסיקו את אספקת הסחורה באופן מאורגן.
10. נתבעים מס' 5 ו-6 הנם תאגידי יחסי הציבור שבשירות "אסם" ו"תנובה" מראשי הקרטל.

11. התביעה כנגד נתבעת מס' 7, שותפות עוף חיפה, מוגשת לשם הזהירות בלבד, ובכפוף לטענת "פיקנטי" בדבר איון הישות המשפטית העצמאית של נתבעת זו. מדובר בישות משפטית אשר פעלה שלא כדין, כאשר נשלטה בידי קונצרן תנובה באמצעות "תנובוש" בע"מ" על ידי אחזקת מניות בנאמנות בידי עורכי דין. על פי הדין, היה על "תנובה" לבקש את אישור הממונה על ההגבלים העסקיים על מנת להיות מעורבת בשליטה על "עוף חיפה". חבורה עבריינית זו בחרה כהרגלה לעשות דין לעצמה, לוותר על הפניה לממונה על ההגבלים העסקיים ולנסות להסתיר את הקשרים בין התאגידים השונים שהוקמו כדי לעקוף שלא כדין חוקים צרכניים בעלי חשיבות ראשונה במעלה.

12. נתבעת מס' 3, תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ, הוכרזה כמונופולין בתחום חלב ומוצרי חלב בהתאם לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח - 1988.

13. נתבעת מס' 18 שסטוביץ, הוכרזה כמונופולין בתחום סכיני הגילוח החד-פעמיים והרב פעמיים בישראל בהתאם לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח - 1988.

14. נתבעת מס' 20, טמפו תעשיות בירה בע"מ, הוכרזה כמונופולין בתחום הבירה והלתת בהתאם לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח - 1988.

15. נתבעת מס' 26, תוצרת מזון ישראלית בע"מ (בלו בנד - תלמה), הוכרזה כמונופולין בתחום המרגרינה והמיונו בהתאם לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח - 1988.

16. נתבעת מס' 27, החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ ("קוקה קולה"), הוכרזה כמונופולין בתחום המשקאות בטעם קולה בהתאם לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח - 1988.

קשרי המסחר בין "פיקנטי" ובין "אסס"

17. במשך שנים סיפקה קבוצת "אסס" מוצרי מזון שונים ל"פיקנטי" וכן לעוד מספר חברות (החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי"), אשר היו בקשרי מסחר עם "פיקנטי".
18. ההתקשרות בין "פיקנטי" והצלבניות - מחד, לבין קבוצת "אסס" - מאידך, נעשתה באופן המקובל, דהיינו ספקים ו/או סוכנים של קבוצת "אסס" ו/או מטעמה ובשליחותה סיפקו סחורה וכנגד הסחורה שולמה לקבוצת "אסס" על בסיס של אשראי שוטף.
19. בחודש 3/97 ו/או סמוך לכך, החלה "פיקנטי" בייצור ובשיווק חטיף בוטנים, אשר שמו כיום "מקרנה", ושהינו בעל דמיון ל"במבה" המיוצרת ע"י "אסס", אך מהווה מוצר ייחודי ל"פיקנטי" בטעמו ובאיכותו. בדומה ליתר מוצרי "פיקנטי", מחירו של מוצר ה"מקרנה" נמוך בכ - 2/3 ממחיר מוצר ה"במבה", בעוד שאיכותו, עולה על זו של ה"במבה".
20. מיד עם תחילת הייצור של מוצר ה"מקרנה" החלה "אסס" בפעולות שונות כדי למנוע את חדירתו לשוק ובין היתר פנתה בבקשה לצו מניעה לפיו לא יקרא שמו של המוצר בשם "סמבה". **בקשת צו המניעה רצ"ב - ומסומנת באות א 3.**
21. למרות פעולותיה השונות, המשיך מוצר ה"מקרנה" לרכוש ציבור נרחב של לקוחות אשר הלך והתרחב. מוצר ה"מקרנה" פגע קשות ב"אסס" בהיות ה"במבה" הענף הרווחי ביותר של "אסס". 33% מרווחי "אסס" הנם ממוצר ה"במבה" ובשל נדידת ציבור הלקוחות מ"אסס" ל"פיקנטי", ועם חלוף הזמן, גרם הדבר לסכנה ממשית לבסיס הכלכלי של "אסס".
22. לערעור בסיסה הכלכלי של קבוצת "אסס" גרמה המלחמה עם ענק אחר, הלא הוא "שטראוס". בקרב על הגלידות הפסידה קבוצת "אסס" למעלה מ- 25 מיליון ש"ח בשנת 1997.
23. במצב דברים זה ובניסיון לצמצם את הפסדיה יזמו "אסס" ו"תנובה" קרטל כנגד "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", והחלה במסע צלב כנגדן, וכן כנגד קניינים ובעלי חנויות המוכרות את מוצר ה"מקרנה". וזאת כשהיא מנהלת קרבות דומים מול "שטראוס", בענף הגלידות, כפי שיפורט להלן.

שיטת ההכפשה של "אסם"

24. קבוצת "אסם" החלה בהפעלת מהלך מתוכנן היטב כנגד "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - מתוך מטרה לגרום להן נזק ולהביא לקריסתן וזאת בין היתר בפעולות כדלהלן:
25. במהלך החודשים יוני ו/או יולי ו/או בסמוך למועדים אלה החלה "אסם" **בהפצת שמועות** חסרות בסיס בין הספקים השונים המספקים לצלבניות ול"פיקנטי", לפיהן נקלעו אלה לקשיים כלכליים, שיקים שלהם אינם מכובדים ע"י הבנקים וכיוצ"ב.
26. לשמועות אלה, כמובן, לא היה כל בסיס, שכן כל התשלומים של "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - **כובדו במלואם**.
27. בבדיקה שנערכה עם ספקים שונים אשר מטבע הדברים באו ופנו ל"פיקנטי" ולצלבניות על מנת לברר את מצבן, הסתבר כי **המקור לשמועות הנו בתנובה וכן קבוצת "אסם"** ו/או בעובדיה ו/או בשלוחיה ו/או באחרים מטעמה.
28. כך, למשל, יצרה "אסם" קשר עם הנהלת החשבונות של חברת "ויטה" ומסרה לה כי "השיקים של "פיקנטי" חזרו ואין ל"פיקנטי" כסף לשלם".
29. רצ"ב תצהיר על דברים שנאמרו מפי סוכן ויטה - **מסומן באות ב' 1**.
30. מספרת מנהלת אזור של מוטה גלילות - "נסטלה" (בעלות "אסם"), ב- 21.7.97, כי:
- "חזרו שיקים של "פיקנטי" ...מקור השמועות הנ"ל ...המנהל הישיר שלה (במוטה גלילות) הוא שאמר לה כך."
- רצ"ב התצהיר **ומסומן באות ב' 1**.
31. במקביל איימה "אסם" על בעלי חנויות כי אם ימכרו את ה"מקרנה" של "פיקנטי", "אסם" תפגע כלכלית באותם בעלי חנויות.
32. רצ"ב תצהיר, **המסומן באות ג' 1** ולפיו נאמר:

"הסוכן של "אסס" אמר לי אם אני רואה פה בחנות את ה"מקרנה" של "פיקנטי" נוריד לך הנחות, ככה מתנהגים במלחמה ויש לנו מלחמה ב"מקרנה".

33. ובמקום אחר, בתאריך 25.7.97, אמר סוכן של "אסס":

"אסס" יעשה הכל ש"פיקנטי" יפול".

רצ"ב התצהיר ומסומן באות ג' 1.

34. כנגד "אסס" הוגשו תלונות במשטרה בחשד לביצוע עבירות פליליות נגד "פיקנטי" בגין ארגון "קרטל מזון", קשירת קשר לכאורה של ספקי מזון לפגוע ב"פיקנטי" ולהרסה כלכלית ועוד. רצ"ב 2 תלונות למשטרה מה- 30.7.97 ו- 5.8.97 - המסומנות ד' ו- ה'.

הפסקת אספקת הסחורה בידי "אסס" ללא התראה

35. ביום 14.7.97 מבלי שהייתה לכך כל סיבה ומבלי כל התראה בכתב או בע"פ חדלה כליל קבוצת "אסס" מלספק סחורה ל"פיקנטי" ולצלבניות. נקל לשער את משמעות עובדת אי הספקת הסחורה ע"י קבוצת "אסס" בעיקר לנוכח עובדת היותה מונופול רב עוצמה בתחום מוצרי הפסטה היבשים.

36. בהפסקתה לספק את הסחורה פעלה קבוצת "אסס" מתוך כוונה, מחד, להקטין את היקף ההכנסות של "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - (אשר המשיכו לשלם את התשלומים בגינם ניתן להן אשראי), ולפגוע בתזרים המזומנים שלהן, ומאידך - תוך רצון לאותת לשוק כי לשמועות אשר הופצו על ידה באורח עקבי, יש בסיס, וזאת מתוך כוונה ליצור תחושה אצל ציבור הספקים, על פיה אם קבוצת "אסס" הפסיקה לספק סחורה עקב "חששה" למצבה הכלכלי של "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", אכן יש סכנה ממשית ומוטב אף להם, לשאר הספקים, לנהוג כך.

37. "אסס" אשר רצתה להבטיח כי ייגרם נזק ל"פיקנטי" פנתה ליצרנים אחרים בשוק המזון, המספקים מוצרים ל"פיקנטי" ולצלבניות ותאמה עימם כי תופסק אספקת הסחורה

ל"פיקנטי" ולצלבניות, ותיאמה עימם זאת במועד מתואם מראש כל זאת תוך כוונה לגרום לתוצאות שתוארו לעיל.

38. מספר רב של פעמים פנו "פיקנטי" וכן החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - אל קבוצת "אסס" והתריעו בפניה על הנזקים שזו גורמת להן, בהפסקה החד צדדית באספקת הסחורה, וכל זאת למרות שעמדו בתשלומיהן. כל התשלומים בוצעו למרות שהייתה מחלוקת על החוב כולו, לרבות ולא רק בגין הנזקים שגרמה קבוצת "אסס".

39. רצ"ב מכתבי ההתראות על הנזקים, הפסקת האספקה ועל תשלומים שבוצעו למרות העדר חוב - מסומנים באות ו' 1 מיום 21.7.97. באות ו' 2 מיום 21.7.97. באות ו' 3 מיום 22.7.97. באות ו' 4 מיום 11.8.97. באות ו' 5 מיום 27.8.97. באות ו' 6 מיום 4.9.97.

40. אולם למרות כל אלה, ולמרות שקבוצת "אסס" במשך כ- 6 שבועות לא סיפקה כל סחורה, וללא כל התראה כדין - כפי שהתחייב עפ"י פקודת החברות - שלחה "אסס" מכתב התראה לפירוק (התראה של 24 שעות במקום 21 יום - כמתחייב בס' 258 לפקודת החברות).

41. כל זאת על מנת לאותת לתובעות כמה נלהבת "אסס" וכמה חפצה היא לפרק את "פיקנטי", עד כי היא בזה להוראות החוק ונותנת התראה של 24 שעות במקום 21 יום. רצ"ב מסמכים אלה ומסומנים - באות ו' 7 מיום 3.9.97. באות ו' 8 מיום 4.9.97.

42. מתוך רצון עז לפגוע ב"פיקנטי" בכל דרך שהיא, נקטה "אסס" אף את המעשה הבא: במהלך שנת 96 ערכה "אסס" מבצע, ובמסגרתו חילקה בין הקמעונאים כרטיסי טיסה לפי שיעור מכירותיהם. במסגרת המבצע קיבלה "פיקנטי" 21 כתבי-זיכוי לכרטיסים, אשר תוקפם עד תום שנת 97. כרטיסי הטיסה חולקו ע"י "פיקנטי". אולם "אסס", מתוך הכוונה לעיל, הודיעה למשרד הכרטיסים שלא לכבד את הכרטיסים שהוקנו ל"פיקנטי" וזאת ללא בסיס חוקי ובאופן שתום הלב רחוק ממנו מרחק שנות אור:

43. מספר ימים לאחר מכן ובעקבות מכתב התראה חזרה בה "אסס" מההודעה, אולם הנזק כבר נגרם. רצ"ב מכתב ההתראה ומסומן באות ו' 9.

44. עקב מעשיה של קבוצת "אסס" נזרעה בהלה בקרב ציבור הספקים של "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - ואשר בחלקו חדל לספק סחורה מתוך חשש כי יש גרעין אמת בשמועות ועקב כך יינזק.

45. חלק מן הספקים חזר לספק סחורה כנגד תשלום במזומן וחלק אחר שינה את תנאי האשראי ובכך נזק קשה למערך התזרימי של החברות.

46. בפיתוי ובמרמה הבטיחה קבוצת "אסס" ויתר שותפיה לקרטל כי אם יפרעו "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - שיקים עתידיים, תחדש הקבוצה את אספקת הסחורה ותחדל מן החרם והקרטל לאלתר.

47. אולם למרות פירעון שיקים, ולמרות ההבטחות הנ"ל לא חידשו הנתבעות את אספקת הסחורה, ובכך גרמה לנזק כלכלי נוסף שבו, מצד אחד, "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - משלמות כספים, ומאידך, לא מקבלות סחורה מאת הספקים, ואז נותרים המדפים במרכזים ריקים. אין מכירות ואין הכנסות. וזאת כאמור בשעה שהיא ממשיכה לשאת בהוצאות דלעיל.

48. כתוצאה ממעשי תרמית אלה ובהאמינה לקבוצת "אסס", המשיכה "פיקנטי" לספק בעצמה סחורה לצלבניות.

49. כך גדל חובן של הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - ל"פיקנטי" למיליונים רבים, ובהעדר סחורות למכור, ובהעדר מזומנים בקופה (אשר שולמו במרמה לנתבעות) לא יכלו לעמוד בהתחייבויותיהן ל"פיקנטי".

50. כמפורט בתיק פרוק 590/97 ועפ"י בקשת "פיקנטי" בהמ' 3757/97 מונה לצלבניות מפרק זמני (נספח ט' לתביעה זו).

51. עילת הפירוק היתה חוסר יכולת של הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - לפרוע את חובן לתובעת בסכומים של מיליוני ש"ח.

הליכי נפל משפטיים של "אסם"

52. הליכי הנפל המשפטיים, ובקשת ההצטרפות לפירוק של קבוצת "אסם" יחד עם תצהיר יהושע מירז, מזכיר "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ, מהווים נדבך אחד באחריותם המשותפת, עפ"י דין, של קבוצת "אסם" ומנהליה לנזקיה והפסדיה של "פיקנטי".
53. בגין פעולות הקרטל הוגש כתב תביעה נגד קבוצת "אסם" בבית המשפט המחוזי בת.א. 1073/97 בחודש אוגוסט 1997, שעילתו תביעת נזיקין על סך של 5,125,000 ש"ח.
54. תביעה זו הוגשה ע"י הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - כדלקמן: צלבנית השקעות בע"מ, הסינית טי- אוצ'ין בע"מ, צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ, צלבנית צפון (1996) בע"מ, צלבנית שווק סלטים ונקניקים (תשמ"ו) בע"מ.
55. בתביעתן של הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - כנגד "אסם" פורטו מעללי קבוצת "אסם" עד לאותו המועד, לרבות קשירת הקשר למוטט את הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - ו"פיקנטי", הרקע לקשירת הקשר ועוד.
56. עילות התביעה היא היו: הפרת הסכמי מסחר והתחייבויות, פעולות בניגוד לדין במישור החוזי והנזיקי, ניצול מונופולין ועוד. רצ"ב כתב התביעה ומסומן באות ז'.
57. תביעת הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - לא כללה את טענות ותביעות "פיקנטי" דלעיל - ניצולת הקרטל בע"מ (לשעבר "פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ") ולא את אלה של "פיקנטי תעשיות בשר (1982) בע"מ".
58. כתוצאה מפעולותיה של קבוצת "אסם" והקרטל שאורגן על ידה וע"י עוזריה הנתבעים כאן, נקלעו הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - למצב של חוסר יכולת פירעון, מכרו את עסקיהן, והתובעת מס' 1 פנתה לבית המשפט וביקשה את פירוקן בתיק פירוק 590/97 המרצה 3757/97. רצ"ב תביעת הפירוק ומסומנת באות ח'.
59. בתאריך 28.10.97, עפ"י בקשת "פיקנטי" מונה לחברות כדלקמן מפרק זמני: צלבנית השקעות בע"מ, צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמ"ו) בע"מ, הסינית טי אוצ'ין בע"מ, צלבנית צפון (1996) בע"מ, צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ, ח.א. מזון בע"מ. רצ"ב פרוטוקול הדיון ומסומן באות ט'.

60. בעקבות פעולותיה של "פיקנטי" באיסוף ראיות והגשת התלונה למשטרת ישראל ולממונה על ההגבלים העסקיים הגבירה קבוצת "אסם" את פעולות המלחמה שלה כנגד "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי".

61. בתאריך 3.8.97 הודיעה "פיקנטי" ל"אסם", כי היא אוזתת בראיות מוצקות לכל מעללי "אסם", ולפגיעות ולנזקים שגרמה "אסם" וכי אלה יתבעו מ"אסם". רצ"ב ההודעה ומסומנת באות י'.

62. גם למשטרה הודיע (ב- 30.7.97 וב- 5.8.97) ב"כ "פיקנטי" כי בידיה ראיות מוצקות לעבירות לכאורה אותן עברה "אסם" (ראה הנספחים ד' ו- ה' דלעיל) לרבות ולא רק בעניין ארגון קרטל.

שיטות התחרות העסקית המיוחדות ל"אסם"

63. קבוצת "אסם" ארגנה ספקים, נתנה להם להאמין כי כספיהם בסכנה, הספקים הגיעו למשרדי "פיקנטי", זועמים ומיואשים.

64. ואז כבמטה של קסם פרצה שרפת ענק בתאריך 2.9.97, בסניף "פיקנטי" בראשון לציון, אשר כילתה חלק ניכר מהבניין ומהמשרדים, נשרפו תיקים ומסמכים רבים, ונגרם נזק רב לרכוש.

65. השרפה שיבשה את הנהלת החשבונות של "פיקנטי" והצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", פגעה קשות ביכולת תפקודן וכילתה חלק מחומר הראיות אשר נאסף ע"י "פיקנטי" לשם תביעתה כנגד חברת "אסם".

66. מלבד השריפה הנ"ל, שללא ספק הועילה ל"אסם" להלן עוד 2 אירועים שהיו מועילים ל"אסם":

67. לפני מספר שנים נשרף מפעל "אסם" בבני-ברק. מפעל זה ייצר את ה"ביסלי" של "אסם", כאשר המפעל החזיק במועד השריפה ציוד מיושן ובחזקת גרוטאות. השריפה הועילה ל"אסם".

68. לפני מספר שנים נשרף מפעל "טעם ישראל" באזור התעשייה בראשון לציון. מפעל זה היה מסוכסך עם "אסם" בעת השריפה. כבמטה של קסם נשרף. השריפה הועילה ל"אסם".

69. שיטותיה הנלוזות של "אסם" במאבק נגד מתחריה ידועות זה כבר. במאבקה של "אסם" מול "שטראוס" בתחום הגלילות, ויחד עם הפסדיה של "אסם" בסך של 25 מליון ש"ח בתחום זה בשנת '97, מובאים להלן דברי "שטראוס" וקיבוץ שפיים:

"אסם" הבהירה לקיבוץ שפיים כי אם לא יתקשרו בלעדית עם נגה - יפגעו מכירות מפעל פוליכד שבבעלות הקיבוץ ל "אסם". גורם בקיבוץ שפיים אישר כי "אסם" הפעילה לחצים חריגים כדי שחברת נגה גלילות (בעלות "אסם" ותנובה) תהיה הספקית הבלעדית של הקיבוץ".

רצ"ב הודעות "שטראוס" וקיבוץ שפיים - מסומן באותיות י"א.

התחקירן יואב יצחק חשף את שיטות "אסם"

70. זאת ועוד, כמפורט בספר התחקירים "מחלקה ראשונה" של התחקירן והעיתונאי הבכיר ביותר בישראל, יואב יצחק, מסופר על חברות מזון שעמדו מול "אסם" ונכחדו, וזאת במסגרת תהליך הריכוזיות המתבצע מזה שנים במשק הישראלי, תהליך ההולך ומחריף, הגורר גם השתלטות על אמצעי התקשורת, הממומנים על ידם.

71. רצ"ב התחקיר הנוגע ל"אסם" - עמ' 490, מסומן באותיות י"ב. ועל הפגיעה בציבור בעמ' 491 - מסומן באותיות י"ב 1.

חילופי גרסאות של "אסם" בניסיון להכפיש את "פיקנטי" בכל מחיר

72. במהלכה להכחיד את הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", שכאמור היו קשורות ל"תשלובת פיקנטי" - הגישה נגדן קבוצת "אסם" סדרה של 12 תביעות משפטיות בטענה השקרית שאלה לא פרעו את חובן אליה.

73. כאן נקטה קבוצת "אסם" בשיטה העתיקה של "הרצחת וגם ירשת". לרשימת התביעות ראה נספח הרצ"ב ומסומן באותיות י"ג (ראה שם בס' (ד) עמ' 2 ואילך). כל התביעות הוגשו בסדר דין מקוצר (ו - 2 בהוצל"פ). לראשי התביעות ראה נספח הרצ"ב ומסומן באותיות י"ד.

74. בתביעות אלה טענה קבוצת "אסם" כי הצלבנית - צלבנית השקעות בע"מ - היא האחראית לחובות כלל הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - וזאת בהסתמך על מכתב שהוצא ע"י תשלובת "פיקנטי".

75. וכלשון תביעות "אסם": "ההתקשרות בין התובעות לבין חברות 'פיקנטי' נעשתה באופן שחבי 'פיקנטי' השקעות בע"מ... התחייבה כלפי התובעות לשאת בפרעון... (ר' לדוגמא עמ' 3 סעיף 11 (ב) ל- ת.א. 14645/98 ומסומן באותיות ט"ו). ושם טוענת כי רומתה, הוטענה והולכה שולל ויש להרים מסך, ולחייב את צלבנית השקעות בע"מ. המכתב רצ"ב - ומסומן באות ט"ז."

76. אולם כאשר לא צלחה ידה של קבוצת "אסם", בתביעות אלה (ולחן יובהר למה), טענה קבוצת "אסם" כי האחראי לתשלום עבור חובות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - היא לא צלבנית השקעות בע"מ אלא התובעת מס' 1, "ניצולת הקרטל בע"מ", ועתה היא דורשת את פירוק "ניצולת הקרטל בע"מ" דווקא, באותם התירוצים בהם השתמשה נגד צלבנית השקעות בע"מ.

77. כך או כך, עפ"י התנהגותה של "אסם", מבחינה לוגית אחד מהליכים אלה הוא הליך נפל - 12 ההליכים נגד צלבנית השקעות בע"מ או הליך הפרוק נגד "פיקנטי". ראה בבקשת הצטרפות הרצ"ב ומסומנת באותיות י"ז.

78. קבוצת "אסם" לא נהגה כך לפי שיקול משפטי ענייני וזאת לא משום שגילתה שטענתה עניינית אלא משום שלא צלחה ידה בתביעות הקודמות.

79. מי אם לא כמו ב"כ קבוצת "אסס", היכול לתאר את כישלונה של "אסס" ומעלליה החדשים עד כדי שימוש לרעה בהליכי משפט.

80. בדיון שנערך בבית המשפט המחוזי בתאריך 25.3.98 הצהיר ב"כ "אסס" כי קבוצת "אסס" רוצה בפרוקה של "פיקנטי" משום שהליכי הפרוק שנקטה "פיקנטי" נגד הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - טרף לקבוצת "אסס" את הקלפים !! וכלשונו:

"הלוא אותם הליכים אחרים שבהם אנחנו נקטנו, ההליכים האלה נקטעו באיבם ... כי חברת "פיקנטי" - האם הלכה והגישה בקשת פרוק נגד אותן חברות שאנחנו תבענו אותן, 'הצלבניות, ועל ידי המהלך הזה היא למעשה טרפה את כל הקלפים של אותם הליכים."

ראה פרוטוקול הדיון, עמ' 140 שורות 22-29, הרצ"ב ומסומן באותיות י"ח.

81. האמת, אם כן, יצאה לאור, ובא כוחה של קבוצת "אסס", פלט את האמת קבל עם ועדה, ועיניים לנו הרואות כי לא טענות של הטעיה, מרמה, הרמת מסך מצד "פיקנטי" הן האמת, אלא רק משום שנטרפו הקלפים לגרסתה האמיתית של קבוצת "אסס", לפיה צלבנית השקעות היא החייבת, מובילים את "אסס" לבצע שימוש לרעה בהליכי משפט, ולטעון עתה בכזב כי "ניצולת הקרטל בע"מ" היא החייבת.

82. כאשר לא עמדה כל עילה משפטית לתבוע את "פיקנטי" כאן, ניהלה קבוצת "אסס" את כלל תביעותיה כנגד הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - בכלל, וכנגד צלבנית השקעות בע"מ - בפרט. וכאשר נטרפו קלפיה המשפטיים נגד הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", "לא נותר" לקבוצת "אסס" אלא להמשיך ולקיים את שיטתן, המוכחת לעיל (והמקבלת אישור בתצהיר המסומן ג' 1) והיא: "אסס" יעשה הכל ש "פיקנטי" יפול".

83. אולם קשה להפוך ים של תביעות וטענות משפטיות בהן אחזה "אסס" ב - 12 הליכים משפטיים, עם עילות מוגדרות ומוכחות לטעמה, ולטעון עתה טענה שהיא איפכא מסתברא. וכאשר חיסלה "אסס" את הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", תחילה בקרטל וסגור בים של תביעות, והכל מתוך שיטה של הרצחת וגם ירשת, הסתבר לה בדיעבד כי התממשה אצלה האמרה: "הפך משכבו בחוליו", ובלשון העם - "קיבלה גול עצמי".

"אסם" גייסה את עורך-דינה למתן תצהיר שקר

84. ישבו חכמי "אסם", "טיכסו עצה מה לעשות, כי יועץ בקרבנו אין" (סליחות תענית ליום שני "אפפוני מים") ומצאו להם יועץ.

85. כאן גייסה "אסם" "כלי מלחמה" חדש – תצהיר של עו"ד המשמש יועץ משפטי פנימי בקבוצת "אסם".

86. אולם לא מספרת "אסם" ולא מספר היועץ כי יועץ הוא, ולא מספרים כי יועץ משפטי הוא (ועוד עו"ד), אלא מפרטים בתצהיר ערב רב של נתונים כוזבים, החל בתפקידיו של המצהיר, וכלה ביצירת תמונה מעוותת שנועדה ליצור בסיס משפטי לחיובה של "ניצולת הקרטל בע"מ", בחובותיהן של כלל הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", עד כי חשבו כי הקורא עיניו טחו (כוסו) מראות כי מרמים אותו (ישעיהו מד, יח).

87. יתרה מכך – תצהיר זה בא כתמיכה לבקשת הצטרפות של קבוצת "אסם", לתיק פירוק נגד "פיקנטי", בשעה שמבקשת הפירוק, חברת "סנפרוסטי", חזרה בה מבקשתה. ו"אסם" באמצעות בקשה זו ותצהיר זה מעכבים את ביטול תיק הפרוק, וממשיכים לגרום נזק לתובעת מס' 1 כמפורט להלן, והכל באמצעות עילות כוזבות. רצ"ב בקשת ההצטרפות לבקשת הפרוק המ' 1264/97 בתיק פרוק 595/97 המסומן באותיות י"ז.

88. במבוא לתצהירו ובס' 1, מצהיר האדון יהושע מירז כדלקמן:

"אני הח"מ, יהושע מירז, לאחר שהוזהרתי...הנני משמש בתפקיד מזכיר החברות "אסם" תעשיות מזון בע"מ ו - פרומין...והבר בהנהלת החברות בקבוצת 'אסם'..."

89. ואולם מסתבר כדלקמן: המצהיר אינו חבר בהנהלת החברות הנ"ל.

90. המצהיר אינו מגלה את תפקידו האמיתי – יועץ משפטי פנימי בקבוצת "אסם", והיותו עו"ד, בנוסף להיותו מזכיר הקבוצה.

91. כמפורט ברישומי רשם החברות, לחברות "אסס" ופרומין וכן לחברות בקבוצת "אסס" המחזיקות במניות הנ"ל והמפורטות מטה, המצהיר, עו"ד יהושע מירז אינו מנהל באף אחת מהן !!! (וזאת שסה"כ מספר המנהלים בחברות אלה הוא – 57 !!!).

92. רצ"ב תדפיס רשם החברות לחברת "אסס" הנ"ל – מסומן באותיות י"ט. רצ"ב תדפיס רשם החברות לחברת פרומין הנ"ל – המסומן באות כ'. רצ"ב תדפיס רשם החברות לחברת "עטור" מקבוצת "אסס" ובעלת מניות ב- 2 החברות הנ"ל – מסומן באותיות כ"א. רצ"ב תדפיס רשם החברות לחברת "אסס" אקספורט שהינה בעלת מניות ב"אסס" הנ"ל – מסומן באותיות כ"ב. רצ"ב מכתבו של ב"כ חברות אלה ובהעתק מצויין תפקידו ותוארו האמיתיים בקבוצה – מסומן באותיות כ"ג.

93. בסי 3 (א) לתצהירו מצהיר הנ"ל כי:

"מסרה "פיקנטי" למבקשות שיקים כדלקמן: ל"אסס" – שיק ע"ס 309,848.35 ש"ח...לפרומין - שיק ע"ס 213,578.66 ש"ח...". ובס' 3 (ב) :
"השיקים הוצגו לפרעון בבנק אולם הם חוללו באי פרעון...".

94. התצהיר הנו חלק מבקשת קבוצת "אסס" נגד "פיקנטי" - "פיקנטי" תעשיות מזון (כשמה הקודם). המצהיר עושה הבחנה בין "פיקנטי" לבין "חברות פיקנטי". ראה את ההתייחסות ל"חברות פיקנטי" בסעיף 3 (ד).

95. בעשותו הבחנה זו מציג המצהיר הכזבן מירז מצג שווא כאילו והשיקים הנ"ל הן של "פיקנטי תעשיות מזון" (כיום, ניצולת הקרטל בע"מ) אולם בעיון בשיקים מסתבר כי לא "פיקנטי" תעשיות מזון" (כיום, ניצולת הקרטל בע"מ) מסרה שיקים אלה, אלא אחת מ"חברות פיקנטי" והיא "פיקנטי השקעות בע"מ" (שנקראת מזמן "צלבנית השקעות בע"מ").

96. המצהיר הכזבן מירז משתמש בשם "פיקנטי" ונותן לביהמ"ש להבין כי מדובר בתובעת אולם, כאמור ההיצג הנו היצג כזב של עובדה, בידיעה שהיא כוזבת.

97. היצג כזב זה נעשה כדי להטעות את ביהמ"ש לחשוב כי כנגד "פיקנטי" יש עילת פירוק בגין שיקים שחוללו באי פרעון.

98. והמצהיר הכזבן מסתיר ולא מגלה כי שיקים אלה נתבעו ב – 2 תיקי הוצל"פ מ"פיקנטי השקעות בע"מ" ולא מ"פיקנטי".

99. רצ"ב תיק הוצל"פ 17-09805-97-6 כנגד החייב "פיקנטי" השקעות בע"מ" – מסומן באותיות כ"ד. רצ"ב תיק הוצל"פ 17-09804-97-5 כנגד החייב "פיקנטי" השקעות בע"מ" – מסומן באותיות כ"ה.

100. בעמ' 4 בסעיף 4 מצהיר המצהיר הכוזב: "בנסיבות המפורטות בבקשה ובתצהירי זה, לפי מיטב הבנתי ואמונתי, אטען כי... יש לחקור את עסקי תשלובת פיקנטי כולה... תוך ביצוע... פעולות חסרות נפקות אותן יש לייחס לאחור, יצירת שעבודים פיקטיביים..."

101. ובעמ' 9 סעיף (ב) לבקשה נאמר: "יתר על כן: ביום 8/10/97 כשלושה שבועות, לאחר (ההדגשה במקור!) הגשת בקשת הפרוק נגד ח.א. מזון ע"י ויליפוד, שיעבדה חברה זו בשעבוד שני וללא הגבלה בסכום, את כל רכושה וזכויותיה לטובת חברת חוץ הרשומה באיי הבתולה כנגד הלוואה בסך 1 מליון \$ והאם אין כאן שעבוד שלא כדין של נכסי חברה חדלת פירעון המצויה בהליכי פירוק זמני, לטובת חובות המשיבה כאן".

102. אולם מסתבר כי לא ב- 8/10/97 שיעבדה ח.א. מזון את השעבוד. השעבוד נוצר ביום - 22/08/97 (נמסר ונרשם אצל רשם המשכונות ב- 9/9/97, ונמסר לרשם החברות בחותמתו ב- 9/9/97 ונרשם רק ב- 8/10/97). רצ"ב -הסכם ושטר המשכון מ- 22/08/97 מסומן באותיות כ"ו. אישור רישום משכון מ- 9/09/97 מסומן באותיות כ"ז 1. הודעה לרשם החברות מ- 9/09/97 מסומנת באותיות כ"ז 2. תעודת הרישום מרשם החברות המציין כי השעבוד הוא מיום 22/08/97 (ונרשם ביום 8/10/97) מסומנת באותיות כ"ז 3.

103. שוב, כאמור לעיל, מציג הנתבע היציג כזב לבית המשפט, וזאת כדי להטעותו להאמין כי "פיקנטי" ו"חברות פיקנטי" יחדיו בצעו שעבודים פיקטיביים לאחר שהוגשה בקשת הפרוק נגד ח.א. מזון בע"מ ולא היא, השעבוד נוצר זמן רב לפני הגשת בקשת הפרוק (מועד הגשת בקשת הפרוק היה 25.9.97 והשעבוד נוצר לפיכך 5 שבועות קודם, ולא 3 שבועות אחרי !!!).

104. אף המפרק הזמני מציין בדו"ח הראשון, שם בעמ' 7 כי השעבוד נוצר ב- 22.8.97. ראה ס' 16.2 לעמ' הרצ"ב מסומן באותיות כ"ז 4 אבל, בכך לא מסתפק הנתבע.

105. על מנת להטעות את בית המשפט שעבר זמן רב לאחר הגשת בקשת הפירוק, הוא אומר שחלפו 3 שבועות עד 8.10.97 ולא היא – רק שבועיים חלפו מתאריך 25.9.97 אבל כאמור גם התאריך 8.10.97 אינו תאריך יצירת השעבוד והשקר וההטעיה כפולים הם ומכופלים.

106. אין המצהיר הכוזב וקבוצת "אסס" מסתפקים בכזבים אלה, לעניין עיתוי יצירת השעבוד, וכדי שהיצג הכוזב יהיה מושלם וביהמ"ש ישתכנע ש"העובדות" הן המציאות, מוצהר כדלקמן: "ביום 16.12.97, הגיש המפרק הזמני שמונה לחברות "צלבנית" דו"ח ראשוני ממנו צאים ועולים מעשים חמורים המיוחסים למשיבה ולמנהלה, ששימש כאמור גם מנהלן של

חברות "צלבנית" ויש באמור בדו"ח זה כדי לבסס, וביתר שאת, את האמור בבקשה זו: (אא) ... (בב) יתר על כן: ביום 08/10/97, כשלושה שבועות לאחר (ההדגשה במקור) הגשת בקשת הפירוק...". ראה בבקשת קבוצת "אסס" - נספח י"ז - עמ' 9 סעיף (כה) - ולצורך הנוחיות רצ"ב עמוד זה כנספח נוסף המסומן באותיות כ"ו 5.

107. המצג הכוזב הנו שכביכול אפילו המפרק הזמני קבע שהחברה שעבדה לאחר הגשת בקשת הפרוק, אך לא כך קבע המפרק: "בעת שח.א. מזון בע"מ ויתר 5 החברות יצרו את השעבודים הנזכרים לעיל ... הפעילויות הנ"ל בוצעו בתוך התקופה של שלושה חודשים לפני הגשת בקשת הפרוק נגדן בתיק פרוק 546/1997, אשר הוגשה ב- 25.9.97". רצ"ב קביעת המפרק בסעיף 16.5 - מסומן באותיות כ"ו 6.

108. התרמית במצג זה הנה אבי אבות הכזבים, שהרי יהושע מירז הכזבן, מזכיר "אסס" תעשיות מזון ישראל בע"מ" וקבוצת "אסס" משוכנעים שביט המשפט יקבל מצג זה מבלי לבדוק את דו"ח המפרק, ואם הם אומרים שהמפרק קובע שהשעבוד היה אחרי, למה לבית המשפט לחשוד שהמפרק קבע הפוך מכך? כוונתם היא ברורה - שהמוטעה ע"י ההיצג יפעל לפיו, דהיינו כמצויין לעיל: "ויש באמור בדו"ח זה כדי לבסס, וביתר שאת, את האמור בבקשה זו". כלומר, זו "ההוכחה" הטובה ביותר ו"המשכנעת" ביותר שיש לפרק את "פיקנטי".

109. בעמ' 10 סעיף (גג) מציינת קבוצת "אסס", בבקשת ההצטרפות לפרוק: "ולא זו אף זו: עפ"י האמור בסעיף 16.6 לדו"ח המפרק הזמני, שיעבדו 3 חברות המצויות בהליכי פירוק זמני... לטובת הבנק הבינלאומי הראשון את כל זכויותיהן לקבלת תגמולי ביטוח שריפה... שיעבוד זה נרשם ברשם החברות ביום 27/10/97, יום אחד לפני מינוי המפרק הזמני (28/10/97) (ההדגשה במקור). גם במקרה זה אין מנוס מן המסקנה...". רצ"ב עמ' 10 ומסומן באותיות כ"ו 7.

110. שוב: השעבוד לא נוצר בתאריך עליו הצהיר הנתבע. השעבוד נוצר ב- 7.10.97, שלושה שבועות לפני שמונה המפרק הזמני, ושוב ההסתמכות של יהושע מירז, מזכיר "אסס" תעשיות מזון ישראל בע"מ וקבוצת "אסס" על "קביעת" המפרק הינה הכזב בהתגלמותו, ובסעיף 16.6 לדו"ח המפרק קובע המפרק: "בתאריך 7.10.97 (ההדגשה של המפרק) יצרו ח.א. מזון בע"מ... שעבוד קבוע לטובת הבנק הבינלאומי הראשון...". רצ"ב דו"ח המפרק, עמ' 8, סעיף 16.6 - המסומן באותיות כ"ו 8. כמו-כן רצ"ב הרישום אצל רשם החברות - מסומן באותיות כ"ו 9.

111. בעמ' 5 לתצהירו, בסעיף (ז), מוצהר כדלקמן: "בניגוד לנטען, ע"י החברה בבקשתה, הנני לטעון כי חברות צלבניות חדלו מתשלום חובותיהן למבקשות מאז חודש אוגוסט 1997

ואף קודם לכן...". שוב היצג כוזב של עובדה בידיעה שהיא כוזבת, שהרי הכסף נכנס לקופתם, ולא מדובר בכסף קטן אלא של 748,944 ש"ח, כדלקמן:

ביום 10.7.97 נפרע בשיק מס' 31426 סך של - 142,584 ש"ח.
ביום 25.7.97 " " 21901 " - 415,427 ש"ח.
ביום 10.8.97 " " 34325 " - 190,933 ש"ח.

112. כדי לבסס את בקשתם ולגרום לפרוקה של "פיקנטי", מצהיר הכזבן בעמ' 5 הנ"ל בסעיף (ז) לעיל, יחד עם סעיף 6 (א), וכנ"ל בגוף הבקשה, כי הפסקת התשלומים היא משום שהחברה חדלת פירעון ו: "אינה יכולה לפרוע חובותיה לנושיה ובכללם גם למבקשות".

113. הצהרה זו עומדת בניגוד להצהרה אחרת שמסרה קבוצת "אסם" בהליך אחר. ב-21.9.97, חודשיים אחרי ש"פיקנטי", לטענת "אסם", חדלה לשלם בשל חוסר יכולת לשלם, הגישה "אסם" כתב תביעה שכנגד, נגד "פיקנטי", על סך 10,000,000 ש"ח !! בתביעה שכנגד טוענת "אסם" (עמ' 9 סעיף 17) כי: "אשר לצרכי תביעה זו, ומטעמים פרקטיים של כושר הפירעון העתידי של "פיקנטי", הועמדו ע"י "אסם" על הסך של 10,000,000 ש"ח בלבד". התביעה רצ"ב ומסומנת באותיות כז'.

114. "אסם" כל-כך בטוחה ב-21/9/97 ביכולת הפירעון של "פיקנטי" לסכום של 10 מליון ש"ח, ולכן היא כל-כך מוכנה לשלם אגרה של 250,000 ש"ח. אבל, כאשר היא רוצה ש"פיקנטי" תפורק אין לה בעיה להצהיר כזב - שכבר ב-7/97 לתובעת אין יכולת פירעון ולכן חדלה מלשלם לה. אין ל"אסם" כל מניעה לתת הצהרות סותרות בפני בתי משפט שונים בשאלה עובדתית שהיא מהותית לעצם העניין.

115. די ברשימת הצהרות הכזב המנויות לעיל כדי לקיים את עילות התביעה של "פיקנטי" כנגד יהושע מירז, מזכיר "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ, ודי אם יאמר שהצהרות אלה משקפות את כלל תצהירו של יהושע מירז, מזכיר "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ, אשר שועלים הילכו בו (תיקון חצות).

העילות המשפטיות לתביעה נגד הנתבעים שהיו ספקי "פיקנטי"

116. בהפסקת אספקת הסחורה ע"י קבוצת "אסם" והנתבעים 2-4 ו 7-29 - הפרו אלה כלפי "פיקנטי" את הסכם הסחר ביניהן באורח חד-צדדי, בלא הודעה מראש, בניגוד לתנאי ההסכם, ובניגוד לנוהג המסחר ביניהן.

117. במעשיהן ו/או במחדליהן האמורים והמפורטים לעיל של "אסם", "פרומין" ויתר הנתבעות הן הפרו כלפי "פיקנטי" את התחייבויותיהן ונהגו כלפי "פיקנטי" בניגוד לדין ו/או למוסכם ובין היתר כדלקמן:

במישור החוזי,

118. הפרו הסכם ו/או נוהג ההתקשרות בין לבין "פיקנטי", כמשמעות המונח בסעיף 1 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א 1970.

119. וגם / או : נהגו בניגוד לחובת תום הלב ולדרך המקובלת בקיום ההסכם בינה לבין "פיקנטי" - בניגוד להוראות סעי' 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג - 1973 וגם/או:

במישור הנזיקי :

120. ביודעין גרמו לסוכנים אחרים של "פיקנטי" ו/או לחברות הצלבניות להפר הסכמי אספקה שלהם עם התובעות, תוך קיום עוולת גרם הפרת חוזה, סעיף 62 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), התשכ"ח 1968 וגם/או: התרשלו ו/או נהגו בזדון כפי שאדם רגיל או איש עסקים לא היה נוהג ו/או:

121. פרסמו לשון הרע על "פיקנטי" כמשמעות המונח בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ח - 1968 לציבור בכלל ולסוכנים אחרים המספקים ל"פיקנטי" סחורה בפרט וגרמו בכך ל"פיקנטי" נזקים כספיים ניכרים.

122. התוצאה הכמעט ודאית מפרסום לשון הרע היא פגיעה באדם, שאליו מתייחסת לשון הרע. מאחר שהפגיעה אינה מצויה מחוץ לתחום התוצאות הטבעיות של הפרסום, אין גם מקום לראות "בכוונה לפגוע" שבסעיף 6 לחוק דרישה לכוונה מיוחדת מצד המפרסם, אפילו נאמץ סיווג זה של "כוונה". שאם היעד, אליו מתייחסת הכוונה, "נעוץ בתוצאות העתידות לצמוח בדרך הטבע מאותה התנהגות, אזי הכוונה הצמודה לאותן תוצאות היא רגילה, שכן

גם התוצאות הן רגילות" (ש' ז' פלר, "נפקדות, על מנת להשמט מתפקיד קרבי" הפרקליט כט (תשל"ד - ל"ה) 538, 534).

123. קשה יותר ההבחנה בין מניע לבין כוונה. שכן אין המחוקק משתמש תמיד בביטוי "בכוונה" לתיאור יסוד נפשי של כוונה אלא גם כביטוי למניע (ראה ש' ז' פלר, יסודות בדיני עונשין (המכון למחקרי חקיקה ולמשפט השוואתי ע"ש הרי סאקר, תשמ"ד) 512-513, והדוגמאות המובאות שם), והשאלה אם כן, האם דורש סעיף 6 "כוונה" במשמעות יסוד נפשי של כוונה, דהיינו יחס חפצי לתוצאה, שאיפה להשגת המטרה על-ידי עשיית המעשה. או שמא עניינו של סעיף 6 ב"מניע", שהוא הסיבה שהביאה את העושה לחפוץ באותה תוצאה.

124. כשהמניע בא על סיפוקו רק לאחר שהושגה המטרה המיידית (ראה י' לוי ו-א' לדרמן, עיקרים באחריות פלילית (רמות מערכות חינוך, תשמ"א) 437-438), או כדברי פרופ' פלר (בספרו הנ"ל, בעמ' 510) המציין ש "המטרה היא אפוא בבחינת אות, מה' ששואפים להשיגו או להשיגו באמצעות המעשה, בהבדל מן, המדוע' המתגלם במניע. ההבחנה היא בין, תכלית' לבין, מוטיב'".

125. מאחר שהתוצאה המיידית (הכמעט ודאית) של פרסום לשון הרע ע"י "אסס" היא פגיעה ב"פיקנטי", הרי שיש מקום לומר, כי הפגיעה מתייחסת למציאות החיצונית לעושה ולא ל"מדוע" הפנימי שלו.

126. כי אם הפגיעה היא ישירה ומיידית מן ההתנהגות, אין היא בבחינת אותה מטרה רחוקה יותר, הבאה על סיפוקה שעה שמושגת המטרה המיידית.

127. מבחן התוצאה, המשולב במבחן המציאות החיצונית, מלמד כי כל הנתבעים הוציאו את דיבתה של "פיקנטי".

128. זאת ועוד, "אסס" וחבר מרעיה פרסמו שקר מפגיע כמשמעו בס' 58 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) באשר פרסמו הודעה כוזבת בזדון בנוגע לעסקי "פיקנטי".

129. "אסס" "פרומין" ויתר הנתבעים קשרו קשר עם אחרים, לרבות עם יצרנים וסוכנים אחרים המספקים סחורה ל"פיקנטי" על מנת להזיק ל"פיקנטי" ו/או למנוע ממנה ו/או להפריע לה לעסוק באופן חפשי וכדין בעסקי המסחר שלה, ובכך עוולו כלפי "פיקנטי" עוולה של הפרת חובה חקוקה בין השאר על פי סעיף 500 (5) ו/או (6) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 כמשמעותה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) התשכ"ח - 1968.

130. כיוון ש"אסם", ויתר חברי הקרטל הנם ברובם יצרנים, ומשום שביצעו מעשי הטעיה כנגד "פיקנטי", הרי שחלה עליהם אחריות גם על פי תוקי הגנת הצרכן (הצרכנים/הקונים במקרה זה "פיקנטי" וחוג לקוחותיו).

131. היריבות שיוצר חוק הגנת הצרכן אינה מוכרת אמנם מפורשות בדין הכללי, אך יש בדין הכללי שורשים לאחריות זו.

132. ההכרה המפורשת בה בחוק הגנת הצרכן, מפשטת את שאלת העילה. בסיס האחריות המוטלת על היצרן נעוץ במעשה הטעיה או אי גילוי מצדו.

133. להכרה באחריותו של צד שלישי למיצגים מטעים שהביאו להתקשרות יש, כאמור, שורשים בדין הכללי, הן במשפט המקובל והן בפסיקה ובספרות שלאחר חוקי החוזים. ראה הפרשנות לסי' 12 לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג - 1973. בספרם של דניאל פרידמן, נילי כהן, חוזים, אבירס הוצאה לאור בע"מ, 1991, כרך א' ע'540-541, ס' 12.28; וכן ג. שלו, דיני חוזים, דין התשנ"ה, מהדורה שניה, עמ' 220. כן ראה: ע.א. 1569/93 מאיה נ' פנפורד, פ"ד מ"ח (5) 705 (אחריות אישית של מנהל חברה לנזקי התקשרות של צד שני עם החברה על פי מיצגים שהציג בפניו, בס' 23 לפסק הדין); ע.א. קפלן נ' נובוגרוצקי, פ"ד ל"ח (3) 47 (אחריות מתווך לנזקים הנובעים מההתקשרות).

134. במשפט האנגלי הוכרה אחריות יצרן במקרים בהם הציג מיצגים ישירים כלפי הקונה. הבסיס להטלת האחריות היה קביעת קיומו של חוזה צדדי (או נספח). ראה: David Oughton & John Lowry, Consumer Law, 1997, Blackstone Press Limited. גם בארץ.

135. אסם וכל יתר הנתבעות בתביעה זו נתבעות גם בשל הפרת חובה תקוקה: חוק ההגבלים העסקיים תשמ"ח 1988 הקובע בס' 4 כי:

"לא יהיה אדם צד להסדר כובל, כולו או מקצתו, אלא אם כן קיבל מאת בית הדין אישור לפי סעיף 9 או היתר זמני לפי סעיף 13 או פטור לפי סעיף 14, או שכל הכבילות שבהסדר פטורות בהתאם לפטור סוג שנקבע לפי סעיף 15א; היו האישור, ההיתר הזמני, הפטור או פטור הסוג מותנים - לא יהיה להם תוקף, אלא אם כן נתמלאו תנאיהם".

136. כל בעלי המונופולין הנכללים בתביעה זו כדוגמת אסם ותנובה נתבעים בשל הפרת חובה תקוקה גם לפי ס' 29 לחוק ההגבלים העסקיים תשמ"ח 1988 הקובע כי:

"לא יסרב בעל מונופולין סירוב בלתי סביר לספק את הנכס או השירות שבמונופולין".

137. וכן ס"ק א. לס' 29 דנן הקובע:

"(א) בעל מונופולין לא ינצל לרעה את מעמדו בשוק באופן העלול להפחית את התחרות בעסקים או לפגוע בציבור. (ב) יראו בעל מונופולין כמנצל לרעה את מעמדו בשוק באופן העלול להפחית את התחרות בעסקים או לפגוע בציבור, בכל אחד מן המקרים האלה: (1) קביעה של רמת מחירי קניה או מכירה בלתי הוגנים של הנכס או של השירות שבמונופולין; (2) צמצום או הגדלה של כמות הנכסים או היקף השירותים המוצעים על-ידי בעל מונופולין, שלא במסגרת פעילות תחרותית הוגנת; (3) קביעת תנאי התקשרות שונים לעסקות דומות אשר עשויים להעניק ללקוחות או לספקים מסויימים יתרון בלתי הוגן כלפי המתחרים בהם; (4) התניית ההתקשרות בדבר הנכס או השירות שבמונופולין בתנאים אשר מטבעם או בהתאם לתנאי מסחר מקובלים אינם נוגעים לנושא ההתקשרות. הוראות סעיף קטן זה באות להוסיף על הוראות סעיף קטן (א)".

138. ס' 50 לחוק ההגבלים העסקיים תשמ"ח 1988 קובע מפורשות כי:

"דין מעשה ומחדל בניגוד להוראות חוק זה, כדין עוולה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש]".

139. עבריינותה העסקית והצרכנית של אסם איננה דבר חדש. מזה זמן רב שהיא מרמה את הצרכנים בדרכים ובשיטות מגוונות. לאחרונה התגלה כי אסם מקטינה את אריזות מוצריה, אך משאירה את מחיריה בלא כל שינוי. בימים אלה, בהם חוגג המיתון ומשפחות רבות מגיעות לפת לחם, מצאה לה אסם, דרך חדשה להגדיל את הכנסותיה, על-ידי רמאות צרכנים.

140. בעוד היא מקטינה את אריזות מוצריה, כך שהצרכן מקבל פחות ופחות, היא מרוויחה כספים על גבם של הצרכנים כאשר היא משאירה את המחירים על כנם. למשל הקטינה אסם את אריזת הביסלי הגדולה מ-200 גרם ל-190 גרם ואת האריזה הקטנה הקטינה מ-70 גרם ל-67 גרם.

141. לאחר שנתפסה בקלקלתה, ניסתה אסם להציל את שמה והודיעה כי תוריד את מחירי הביסלי ב-1.1% ותחזיר את הבמבה המתוקה למשקל של 30 גרם, לאחר שהורידה אותו ל-25 גרם.

142. חשיפת תופעה זו עוררה סערה גדולה ומשרד התעשייה פתח בתקירה בנושא. במקביל הודיע זמיר חייט, הממונה באזור המרכז של משרד התעשייה, כי בעקבות הנחיית הממונה על הגנת הצרכן נאספו אריזות מוצרים שהתכווצו והיצרנים יזמנו לתת הסברים. הם גם יבדקו את ההיבט המשפטי של נושא זה.

143. חברות תשלובת אסם מטעות את לקוחותיהן בהקטינן מוצרים בלי להפחית את מחירן בהתאמה ובלי ליידיע את הצרכנים על כך. ועדת הכנסת לפניית הציבור, פנתה ליצרנים ולחברות ששינו את אריזות המוצרים, וביקשה לחזור בהם מהשינויים שעשו. בין השאר דרשה הוועדה מהיצרנים כי יעשו שינוי בולט לעין באריזות המוצר בכדי לא להטעות את הצרכנים.

144. סמנכ"ל רשות הצרכנות בהסתדרות, חני מונין, אמרה בדיון בכנסת כי יש להקים גוף בוררות לנושא הטעיות הצרכנים הנמצאות בתחום האפור לכאורה אך מקפחות את הצרכן. היועמ"ש לצרכנות, עו"ד יוסי ברג, אמר כי בדיקות של המועצה הראו, **כי התופעה של הקטנת האריזות גורמת לציבור נזק פוטנציאלי של כחצי מיליארד ₪ בשנה**. לדבריו לאחר שהמועצה תערוך בירור של כל הנתונים בפרשה, היא תשקול את אופן המשך הטיפול בנושא.

145. משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה יבחן מהלך אשר יחייב את רשתות השיווק לפרסם את מחירי המוצרים ביחס לכמות. מדובר ביחידות משקל, נפח או יחידות מוצר בודדות המצויות באריזות גדולות. סימון זה יאפשר לצרכן השוואת מחירים ונטרול עבריינים כאסם מ"לעבוד" על הצרכנים.

146. אך מעלליה של אסם אינם מסתיימים כאן, לפני כשנה הורדו ממדפי החנויות חטיף שייבאה בשם צ'יקס-מיקס וזאת לאחר שנתגלה כי אסם הטעתה את הצרכנים. על גבי האריזה התנוססה הצהרה מטעה כי בחטיף זה יש 60% פחות שומן מאשר בחטיפי צ'יפס. הסתבר כי בין חטיף זה ובין צ'יפס, אין ולא כלום, שכן חטיף זה אינו מיוצר כלל מתפוחי-אדמה ולכן ההשוואה מטעה את הצרכן, אשר מניח כי הוא אוכל חטיף תפוחי-אדמה דל שומן, כשלמעשה החטיף עשוי מחיטה ותירס. לאחר התערבות המועצה לצרכנות, משרד הבריאות דאג להוריד חטיף זה מן המדפים. יפה רייכרט, רכזת חולייה משפטית בשירות המזון בתל אביב אישרה כי נציג חברת אסם נחקר במשטרה והתיק הועבר לפרקליטות מחוז תל-אביב להמשך טיפול. כשנשאלה אסם ע"י העיתונאית שושנה חן, "למה להטעות את הצרכנים?" ענתה, כי המוצר ירד מן המדפים וכי הנושא נמצא בטיפול המחלקה המשפטית. כך החליטה אסם לסיים פרשה מביכה זו.

147. בעוד שהאזרח הפשוט ברחוב נאבק למחייתו, הצליחה אסם להכניס מחזור מכירות של הרבעון השלישי של 2003 בגובה של 633.9 מיליון ₪ שהוא גידול של 9.1% לעומת הרבעון

המקביל בשנה שעברה. עובדה זו בלבד יש בה כדי ללמד עד כמה "ישרה" ו"נאמנה" אסם לצרכניה.

148. ברור כי משפחות נוהגות היום לקנות פחות ממה שקנו בעבר, אך הפלא ופלא, לא רק שהיקף ההכנסות של אסם לא ירד, אלא הוא אף עלה. אולי לו היתה אסם נוהגת ביושר ולא מנסה להערים על לקוחותיה על כל צעד ושעל, אולי אז גם הכנסותיה היו מלמדות על המצב האמיתי בחברה ובשוק היום.

ניצול מונופולין לרעה

149. "אסם", המהווה מונופולין כהגדרת המונח בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988, ניצלה לרעה את מעמדה בשוק, באופן שגרם להפחתת התחרות בעסקים ופגע בציבור, בכך שצמצמה את כמות הסחורה שסיפקה ל"פיקנטי" שלא במסגרת פעילות תחרותית הוגנת ובכך ביצעה כלפי "פיקנטי" עוולה של הפרת חובה חקוקה (סעיף 29 א' לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988) כמשמעותו בסעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), התשכ"ח 1968 ו/או כמשמעותה בס' 50 לחוק ההגבלים העסקיים התשמ"ח - 1988.

150. "אסם" התקשרה ו/או הייתה צד להסדר כובל באורח המנוגד לס' 4 לחוק ההגבלים העסקיים התשמ"ח - 1988 והמהווה עוולה.

151. חוק ההגבלים משנת 1988, לעומת קודמו משנת 1959, נועד להגביר את הפיקוח על פעילות המונופולין כדי למנוע פגיעה הנגרמת מהשליטה של המונופולין בשוק.

152. המחוקק נקט בסעיף 26 (א) לחוק מבחן מבני, מכאני משהו, המקים חזקה חלוטה כי שליטה העולה על מחצית אספקת הנכסים או השירותים, מבטאת שליטה ומעמד דומיננטי. במקביל, מקנה סעיף 26 (ג) לשר התעשייה והמסחר את הסמכות לקבוע, לגבי נכסים או שירותים מסוימים, קיומו של מונופולין גם בשיעור שליטה הנופל ממחצית, אם מצא - לפי המלצת הממונה - שלמי שבידיו ריכוז נמוך יותר יש השפעה מכרעת בשוק.

153. מונופולין איננו דבר בלתי-חוקי. חוק ההגבלים העסקיים איננו אוסר על גוף או על פירמה פלונית להיות בעל מונופולין, אלא שאם הוא בעל מונופולין, כ"אסם", החוק אוסר עליו לנצל את מעמדו המונופוליסטי לרעה, כפי שנעשה בידי "אסם" נגד "פיקנטי". עמד על כך הממונה על ההגבלים העסקיים בהחלטתו בעניין "ידיעות אחרונות", בקובעו כדלקמן:

"בשיטתנו... מתרכז הפיקוח על מונופולים במניעת ניצול לרעה של מעמד דומיננטי בשוק... מונופול כשלעצמו איננו אסור בדין. כעיקרון, גם לחברה שיש לה מונופול זכות לנהל את ענייניה כהבנתה שלה. זכות זו קיימת מאז ומכבר, ועתה היא אף מוצאת עיגונה בחוק יסוד: חופש העיסוק. מטרת הפיקוח על המונופולין למנוע פגיעה העלולה להיגרם משליטת בעל המונופולין בשוק".

154. הנושא של איסור תחרות בלתי הוגנת, שאף בו נעסוק להלן, מעוגן בסעיף 29 א' לחוק ההגבלים העסקיים, אשר הוסף לחוק בתיקון מתשנ"ו, וכן בסעיף 30 לחוק. סעיף 29 א' לחוק מתמקד במניעת ניצול המעמד המונופוליסטי לרעה, בעוד שסעיף 30 לחוק קובע מספר עילות סטטוטוריות להוצאת צווים להסדרת פעולות המונופולין.

155. בין העילות הסטטוטוריות כאמור מצויה גם העילה של "קיום תחרות בלתי הוגנת בעסקים בין בעל המונופולין לבין אחרים", כפי שניהלה "אסם".

156. המלומד יצחק יגור תוהה מה חידוש סעיף 29 א' לחוק ההגבלים העסקיים על סעיף 30 (4) לחוק אם כל העילות הנקובות בו ממילא נופלות בתוך העילה הרחבה של "קיום תחרות בלתי הוגנת" מכוח סעיף 30 (4) לחוק. התשובה, סבור יגור, מצויה במישור הראייתי ובנטל ההוכחה.

157. סעיף 29 א' לחוק קובע למעשה ארבע חזקות שאם מתקיימת אחת או יותר מהן, נוצרת חזקה לפיה בעל המונופולין ניצל את מעמדו בשוק לרעה, באופן העלול להפחית את התחרות בעסקים.

158. אחת מחזקות ניצול לרעה קובעת כי "ניצול לרעה" פירושו ניהול תחרות בלתי הוגנת כלפי אחרים.

159. החוק נקב במונח תחרות בלתי הוגנת כלפי "אחרים" ולא דווקא כלפי "מתחרים", מסביר יגור, ללמדנו כי תחרות בלתי הוגנת, בראי של דיני מונופולין, איננה רק במישור האופקי, קרי היא איננה רק בין מתחרים, אלא היא יכולה להתקיים גם במישור האנכי - בין בעל המונופולין לבין המפיץ או המפיצים של המוצר שבמונופולין, או אפילו כלפי ספקים, כפי שהתקיים במקרה הקרטל של "אסם" נגד "פיקנטי".

160. התחרות במקרה זה, כפי שיובא להלן, היתה רחוקה מאוד מהיותה תחרות הוגנת. ספקיה של התובעת (להלן: הנתבעות) השתתפו בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם. הנתבעות הפסיקו את אספקתן באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שהתובעת עמדה בלוח התשלומים, כך שיצרו את אפקט הדומינו.

161. הפסקת ההספקה גרמה לתובעות ולכלל תשלובת פיקנטי נזקי ממון כבדים וגרמה לקריסת תשלובת פיקנטי. פעולות כל חברה בפני עצמה ופעולותיהן של כל החברות יחד עם האחרים פגעה בתזרים המזומנים, רוקנה את מדפי תשלובת פיקנטי, ואותתה לשאר הספקים להצטרף למלאכת החיסול. פעולות הנתבעות יחד ולחוד גרמו לבהלה בקרב ציבור הספקים, ואלה חדלו גם כן, תוך זמן קצר, לספק סחורה מתוך חשש וצפיה שפעולות הנתבעות האחרות, ישבשו את תזרים המזומנים.

162. חלק אחר מציבור נוסף זה, החמיר את תנאי האשראי כתנאי להמשך הספקת הסחורות. לא מן הסתם, שינוי תנאי האשראי, הוסיף נדבך נוסף בגרימת הנזק למערך התזרימי של פיקנטי.

163. כאשר מדפי המרכולים, נשארו מיותמים, ציבור הלקוחות נטש גם הוא את החנויות, וכך נפגע התזרים עוד יותר. מצד אחד-ההוצאות תפחו (עקב עמידה בלוח התשלומים לנתבעים) ומצד שני-ההכנסות צנחו מטה. התוצאה הנגררת: עצירת האשראי הבנקאי אשר נבנה מכח התזרים.

164. אי יכולת חברות השיווק בתשלובת פיקנטי לפרוע חובן לנתבעות, יצר קשיים כלכליים אדירים לתובעות, שכן כל הכנסותיהן של התובעות התבססו על הזמנת סחורה מאת חברות השיווק. עם חיסול חברות השיווק לא נותר מי שיזמין סחורה מהתובעות.

165. פעולות אלה גרמו בין השאר למכירת חלק מן העסקים ב"מחירי שחיטה". וכך מרכולים, על ציודם היקר- נמוגו, וההשקעות ירדו לטמיון.

166. פעולות אלה נעשו למרות התראות פיקנטי ושאר תשלובת פיקנטי, אל הנתבעות, אשר לא נתנו כל התראה כדין ופעלו לפרוק פיקנטי בניגוד לפקודת החברות.

167. אם לא די בפעולות אלה כדי לחסל את פיקנטי, נקטו החברות, בפעולות משפטיות שנועדו לפרק את פיקנטי. אך הוכח כי הן ניהלו הליכי נפל בבית המשפט, הכוללים הגשת תצהירים כוזבים, זיופים והעלמת ראיות. פעולות אלו זכו לביקורת קשה מצד בית המשפט.

168. לפיכך, לעילות התביעה לעיל של קבוצת אסם וסייעניה מצטרפות עילות התביעה מסוג הפרת הסכמי מסחר והתחייבויות, פעולות בניגוד לדין במישור החוזי והנזיקי, ניצול לרעה של מונופולין, ניהול הליכי נפל ועוד.

169. בהפעלת הקרטל גרמו הספקים לפיקנטי נזק בקנה מידה עצום. ברצונם העז לגרום להתמוטטותה של פיקנטי, הפרו חוזים עימה. כל תירוץ שפיקנטי היתה במצב כלכלי רעוע באותה תקופה, דבר אשר גרם להם להפר כל אחד את חוזהו, הינו שקר מוחלט.

170. פיקנטי באותה התקופה נהנתה מחוסן כלכלי ולא היתה שום סיבה להפרת החוזים, למעט כוונת זדון. לא רק זאת, אלא שטענה כאילו התמוטטות פיקנטי נבעה ממעשים ומחדלים הכרוכים כביכול במנהליה ו/או בבעליה מניותיה איננה טענה כדין, שכן כבר נקבע בידי בית-משפט השלום בת-אביב כי לא מדובר בקשיים כלכליים "פנימיים" הנובעים מתוך התאגיד, אלא בקשיים חיצוניים לתאגיד אשר אינם בשליטתו ואינם באשמתו. בת.א. 080724/97 שהוגש בבימ"ש השלום בת"א, קובעת כב' השופטת (סגנית הנשיא דהיום) יהודית שבח כי:

"...מכאן שאין בפנינו המקרה הקלאסי בו ממשיך המנהל לרכוש עבור התאגיד שהוא נותן תמורתן לא יפרעו עקב קשיים כלכליים אליהן נקלע התאגיד, אלא מקרה הפוך בו מפסיק המוכר לספק לו סחורה באופן פתאומי וחד צדדי ואף על פי כן ממשיך התאגיד לפרוע את השיקים המעותדים במשך חודשיים ימים לאחר מועד הפסקת אספקת הסחורה."

171. זאת ועוד, ממשיכה כב' השופטת שבח וקובעת כי:

"לא הוכח כי הנתבעים 7-8 (בעליה של פיקנטי ורואה-החשבון שלה - מ.ב.) ידעו את אשר ממשמש ובא וצפו את הנולד. ההפך הוא הנכון, הראיות שהובאו בפני מצביעות על מצב כלכלי איתן בטרם משבר, על תשלומים סדירים בסדרי גודל גדולים בתקופת העבר ועל ניסיון לפתור את המשבר על ידי הזרמת כספים אישיים."

172. אשר על כן, כל טענה שתעלנה הנתבעות לעניין זה, הנה טענה שקרית שכן האמת בנושא זה נחשפה זה מכבר והיא מהווה מעשה ביי"ד.

173. הנתבעות מושתקות לפיכך מלנפנף בכזביהן הלעוסים והחבוטים בדבר רכיבי אשמה שניסו לטפול על פיקנטי עובדיה ומנהליה.

174. עילות התביעה נגד הנתבעות הינן, בין היתר, הפרת הסכמי מסחר והתחייבויות, פעולות בניגוד לדין במישור החוזי והנזיקי, ניצול לרעה של מונופולין, נגישה ועוד.
175. בהעדר חוב ובהעדר עילת פירוק ובהגשת טיעונים כוזבים ניסו חלק מהנתבעות לחסל את פיקנטי בכל מחיר, גם במחיר הטעיית בית המשפט. כל האמצעים היו כשרים בעיניהן, כולל טענות כזב והעלמת עובדות.
176. בהפסקת אספקת הסחורה ע"י השותפות לקרטל הופר הסכם הסחר בין פיקנטי ובין ספקיה באורח חד צדדי, בלא התראה, בניגוד להסכמי המסחר ובניגוד לנוהג המסחר ביניהן.
177. במעשיה ו/או במחדליה האמורים כל נתבעת שהיתה ספק של פיקנטי את התחייבויותיה ופעלה כלפי נתבעת 1 בניגוד לדין, בין היתר כדלקמן:
178. במישור החוזי, הפרה הסכם ו/או נוהג בהתקשרות כמשמעות המונח בסעיף 1 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א 1970, ו/או: נהגה בניגוד לחובת תום הלב והדרך המקובלת בקיום חוזים-בניגוד להוראות ס' 39 לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג 1973, ו/או:
179. במישור הנזיקי, ביודעין גרמה לסוכנים ו/או לספקים ו/או לחברות אחרות להפר הסכמי אספקה תוך קיום בין השאר עוולת גרם הפרת חוזה, ס' 62 לפק' הנזיקין (נוסח חדש) התשכ"ח 1968 ו/או: פרסמה לשון הרע על פיקנטי כמשמעות המונח בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ח 1968 לציבור בכלל ולסוכנים הנ"ל בפרט וגרמה לפיקנטי נזקים כספיים ניכרים, ו/או: פרסמה שקר מפגיע כמשמעו בס' 58 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) באשר פרסמה לבד ויחד עם אחרים הודעות כוזבות בזדון בנוגע לעסקי פיקנטי ו/או: קשרה קשר עם אחרים על מנת להזיק לפיקנטי ו/או למנוע ממנה ו/או להפריע לה לעסוק באופן חופשי וכדין בעסקי המסחר שלה, ובכך עוולה כלפי פיקנטי עוולת הפרת חובה חקוקה בין השאר על פי ס' 500 (5) ו/או (6) לחוק העונשין התשל"ז 1977 כמשמעותה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) התשכ"ח 1968. ו/או: אחריות הנתבעת הינה גם כשותפה ומסייעת לניצול מונופולין לרעה ע"י אסם, עוולות של הפר חובה חקוקה עפ"י ס' 29 לחוק ההגבלים העסקיים וס' 63 לפק' הנזיקין ו/או 50 לחוק ההגבלים העסקיים. אחריותה כמשתף ומשדל הינה כמשמע ס' 21 לפק' הנזיקין.
180. להלן, פרוט יחסי הנתבעות עם "פיקנטי", המצב טרם הפרת החוזה ומיד לאחר הפעלת הקרטל, פרוט הנזק הרב ומשמעותו ל"פיקנטי".

שיעור נזקי אסם תעשיות מזון בע"מ

181. החוזה בין פיקנטי ובין אסם תעשיות מזון בע"מ (להלן: "אסם") נכרת בשנת 1992.
182. אסם סיפקה לפיקנטי שורה של כ- 200 מוצרים, ביניהם, מרקים, חטיפים, קטשופ ופסטות ולאחר שאסם פנתה לפיקנטי בהצעה, נערך החוזה בין פיקנטי לאסם בעל-פה ולסכום בלתי מוגבל. על המשא-ומתן בין פיקנטי לאסם, היו אתראיים מצד פיקנטי מר אילן בדש ומצד אסם מר משה ירק ומר פלדמן וכן סוכס בין הצדדים כי החוזה ביניהם יחודש באופן אוטומטי וימשיך ללא כל הגבלת זמן.
183. פיקנטי כיבדה את החוזה שנערך בינה ובין אסם כשהיא דואגת באופן קבוע לעמוד בכל התשלומים לאסם, כשהתשלום מתבצע בהמחאות ודרך קבע היו אנשי אסם מגיעים למשרדי פיקנטי בראשון-לציון, או מי מטעמם ולוקחים את ההמחאות.
184. אסם היא זו אשר הפרה את החוזה עם פיקנטי כשהמעטיה את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת.
185. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 332,000 ₪, בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה מעטה הרבה יותר בשווי של 257,000 ₪ ובחודש יולי התמעטה האספקה עד לכדי 168,000 ₪, כשבחודש יולי הנ"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב 7 אירועי פריקת סחורה (להלן: "אספקת סחורה", "פריקה" ואו "כניסות") בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי.
186. ביום 8/7/97 סופק המשלוח האחרון של אספקה לסניף פיקנטי בפתח-תקוה וביום 13/7/97 הפסיקה אסם לחלוטין לספק כל סחורה שהיא לפיקנטי.
187. בשל אי אספקת הסחורה והפרת החוזה עם פיקנטי, לא יכלה פיקנטי לספק מוצרים אלה, דבר אשר גרם ללקוחות רבים להדיר את רגליהם מסניפיה. זאת ועוד, ברגע בו הפסיקה אסם לספק לפיקנטי סחורה והפרה את החוזה ביניהם, החלו הבעיות גם אם שאר הספקים, שכן כאשר חברה בסדר גודל של אסם עושה דבר מעין זה, הדבר יוצר תהודה בכל השוק וגורם לתהיות רבות.
188. אסם לא סיפקה כל הסבר להפרת החוזה עם פיקנטי ואף לאחר שפיקנטי הפצירה בה פעמים רבות כי תשוב לספק את הסחורה המובטחת ולקיים את החוזה, לא נענתה אסם להפצרות אלה.

189. בניגוד להסכמים, להבטחות ולנוהג המסחרי לא סופקה הסחורה ונגרמו הפסדים בגין אי מכירת מוצרי ספקים באותה תקופה, הפסד מוניטין, חוב לבנקים, הוצאות ממון חוץ בנקאי עקב הפסקת אשראי, הפסד רווחים כתוצאה מקיומו של הליך הפרוק התלוי ועומד וחובות אחרים.

נתבעת מס' 2 - פרומין שיווק (1975) בע"מ

190. החוזה בין פרומין שיווק (1975) בע"מ (להלן: "פרומין") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1994.
191. פרומין סיפקה לפיקנטי מוצרים שונים ומגוונים, ביניהם: וופלים, קרקרים וקורנפלקס.
192. החוזה בין הצדדים נערך בע"פ ולסכום בלתי מוגבל. פיקנטי שילמה באופן קבוע לפרומין, אשר היתה דואגת כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמתאות ממשרדה של פיקנטי, בבני-ברק.
193. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה פרומין את צדה בהסכם וביום 3/7 הפסיקה לספק סחורה לפיקנטי באופן פתאומי וללא הסברים.
194. גם לאחר הפצרות חוזרות ונשנות, לא שבה פרומין לספק סחורה לפיקנטי. כל שאלה שהופנתה לפרומין, נתקלה בהתחמקויות שונות וללא כל תשובה ממשית. זאת ועוד פרומין פנתה לחברות אחרות ושיכנעו אותן כי גם הן יפסיקו את המסחר שלהן עם פיקנטי.
195. פרומין שייכת לקבוצת אסם ועוסקת בייצור מזון. אסם החזיקה במניות פרומין ומנהליה הם מנהלי אסם. כל פעולות פרומין נגד פיקנטי, בין פעולות של ארגון הקרטל ובין פעולות משפטיות, היו יד אחת עם אסם.
196. כך למשל, בקשת הפירוק היתה משותפת ומלווה בתצהיר אחד מטעם שתיהן, תצהיר שניתן ע"י יהושע מירז מזכיר חברות אסם ופרומין, "וחבר בהנהלת החברות בקבוצת אסם". פרומין ניהלה את קרטל המזון שהונהג ע"י קבוצת אסם (כאמור) פרומין היא חלק מקבוצת אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי".

197. ביום 18.3.98 הגישה פרומין יחד עם אסם בקשת הצטרפות לבקשת הפירוק כנגד התובעת 1. בבקשתה ובתצהירה, טענה כי חברות השיווק (החנויות בתשלובת "פיקנטי") חדלו מלשלם לה עוד בחודש יולי 97, הוא החודש בו חדלה לספק סחורה לפיקנטי. עוד טענה כי תובעת 1 חבה בחובות חברות השיווק (מכח הרמת מסך ועוד).
198. הוכח כי תצהיר פרומין היה כוזב בעובדות כגון: ביום 10.7.97 שולם ונפרע סך של 142,584 ש"ח, בשיק מס' 31426. ביום 25.7.97 שולם ונפרע סך של 415,427 ש"ח. בשיק מס' 21901. ביום 10.8.97 שולם ונפרע סך של 190,933 ש"ח בשיק מס' 34325.
199. סך הכל שולמו ונפרעו 748,944 ש"ח, בחודשים בהן לא סיפקה פרומין אספקה כמתחייב, תוך גרימה לקריסת חברות השיווק והתובעת 1.
200. במשיכת סכומים אלה, וסכומים נוספים קודמים, יש משום העדפת נושים שלא כדין, העדפה אותה נדרש להחזיר, והעדפה אשר יצרה חסרון אצל התובעת 1. כמו כן העובדות להן טענה פרומין היו הפוכות מעובדות אותן העלתה בפני בית המשפט בהליכים אחרים.
201. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת פרומין תוך כדי מתן ביקורת קשה כנגדה:
202. בית המשפט קבע כי פרומין לא הגישה תצהיר מתאים בדרך המתחייבת בסדרי הדין. כפי שציין ביהמ"ש:
- "מן הראו היה כי מבקשי ההצטרפות יגישו בקשה לצוות על חילופי...אולם, לצערי, אף לא אחד ממבקשי ההצטרפות נקט בדרך זו"
- (פרוטוקול מיום 18.5.98 עמ' 148).
203. ביהמ"ש ציין כי פיקנטי (התובעת 1) חלקה:
- "בתום לב ומתוך טעם של ממש, על דרישת התשלום". (עמ' 151 לפרוטוקול).
204. על סמך מצגי פרומין, הביקורת היתה קשה ובית המשפט ציין כי:
- "אין כל צורך להזקק בענין החוב השנוי במחלוקת לגירסת המשיבה (התובעת 1 – מ.ב.) במקרה הנוכחי. די לנו בגירסת המבקשות (אסם ופרומין – מ.ב.) כדי לקבוע כי אמנם מחלוקת כנה מונחת בבסיס הדברים". (עמ' 153).

205. בכזב טענה פרומין, כי חברות השיווק יצרו שיעבוד לטובת הבנק הבינלאומי יום אחד לפני מינוי המפרק. האמת - השיעבוד נוצר הרבה קודם לכן. טענת הברחת הנכסים- התבררה ככוזבת.

206. בית המשפט פסק כי:

"אין מקום להניף את "חרב הפירוק" מעל ראשה של המשיבה, בטרם יוכיחו המבקשות כי למשיבה חוב כלפיהן".

207. בקשת פרומין וניסיונה להטעות את בית המשפט ולהכשילו בהליך שיפוטי, להאמין ולחשוב שפרומין סיפקה סחורה לתובעת וחברות השיווק, וכי התובעת לא שילמה לה ולכן יש להניף את "חרב הפירוק" ולגבות ממנה את "החוב" - מהווה הליך נפל, ומעיד על דרכה בקרטל למוטט את פיקנטי כולה.

208. לעילות הנ"ל בדבר ניהול הליכים שלא כדין ותרמית יש לצרף את העילות הנגזרות מחלקה של פרומין בקרטל.

209. מ- 1/1997 ועד 6/1997 קנתה תשלובת פיקנטי מפרומין סחורה בשווי 927,920 ₪.

נתבעת מס' 3 - תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל
בע"מ, נתבעת מס' 4 - תעשיות מזון תנובה אגודה שיתופית חקלאית
בישראל בע"מ נתבעת מס' 7 - שותפות עוף חיפה 1992

210. שותפות עוף חיפה 1992 (להלן: "עוף חיפה") הנה אורגן מת מזה שנים, אשר בו עושה קונצרן תנובה (תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ, תעשיות מזון תנובה אגודה שיתופית חקלאית בישראל בע"מ ויתר החברות הקשורות לקונצרן זה) שימוש על מנת לנסות ולנגח את פיקנטי.

211. ההסכם בין פיקנטי ובין עוף חיפה בע"מ נערך בשנת 1985, ובשנת 1992 נכרת החוזה עם שותפות עוף חיפה.
212. שותפות עוף חיפה, אשר עסקה בשחיטת עופות, סיפקה לפיקנטי מוצרים שונים ומגוונים, ביניהם: עופות טריים, עופות קפואים ועופות מפורקים.
213. לאתר משא-ומתן בין מר אריה שרגר ז"ל ומר משה בדש מפיקנטי ובין מנהל המכירות הארצי בשותפות עוף חיפה, נערך חוזה בע"פ ולסכום בלתי מוגבל.
214. הוסכם בין שותפות עוף חיפה ופיקנטי כי החוזה יחודש אוטומטית כל שנה וללא הגבלת זמן. פיקנטי שילמה באופן קבוע לשותפות עוף חיפה, אשר היתה דואגת כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמחאות משרדה של פיקנטי, בבני-ברק.
215. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה שותפות עוף חיפה את חובותיה בהסכם וביום 14.7.97 הפסיקה לספק סחורה לפיקנטי באופן פתאומי וללא הסברים. גם לאחר הפצרות חוזרות ונשנות, לא שבה שותפות עוף חיפה לספק סחורה לפיקנטי.
216. על אף שתנובה עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לתנובה את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל: ב- 17.08.1997 שולמו 119,180.50 ש"ח. ב- 20.08.1997 שולמו 260,080.40 ש"ח. ב- 21.08.1997 שולמו 215,077.34 ש"ח. ב- 24.08.1997 שולמו 157,693.52 ש"ח.
217. זאת ועוד, על אף שעוף חיפה עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לעוף חיפה את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל: ב- 23.07.1997 שולמו 201,098.11 ש"ח. ב- 31.07.1997 שולמו 119,794.70 ש"ח. ב- 10.08.1997 שולמו המחאות על סך 148,103.16 ש"ח וכן 100,920.39 ש"ח.
218. שותפות עוף חיפה הנה כאמור ישות משפטית אשר פעלה שלא כדין, כאשר נשלטה בידי קונצרן תנובה באמצעות "תנובושות בע"מ" על ידי אחזקת מניות בנאמנות בידי עורכי דין. על פי הדין, היה על "תנובה" לבקש את אישור הממונה על ההגבלים העסקיים על מנת להיות מעורבת בשליטה על "עוף חיפה". חבורה עבריינית זו בחרה כהרגלה לעשות דין לעצמה, לוותר על הפניה לממונה על ההגבלים העסקיים ולנסות להסתיר את הקשרים בין התאגידים השונים שהוקמו כדי לעקוף שלא כדין חוקים צרכניים בעלי חשיבות ראשונה במעלה.

219. מהמסד העובדתי עולה כי יש לשלוח את עברייני ההגבלים העסקיים לכלא, ובראשם רב-הנוכלים אריק רייכמן, אשר מציג כלפי חוץ חזות של איכר גס, עילג וכבד לשון, ואולם בפועל חזות זו הנה רק כיסוי למעלליו הפליליים ולקומבינטוריקה הגלותית אשר מקומה איננו יאה במילניום השלישי.

220. עבריינותו של רייכמן זה פגעה אנושות בחברות פיקנטי ושיבשה את מהלך חייהן של מאות אלפי משפחות בישראל. אין ספק כי במקרה דנן, עשה רייכמן שימוש לרעה באישיותה הנפרדת כביכול של עוף חיפה על מנת להפיק רווחים פסולים בדרכי תרמית וכזב, תוך הסתרת הקשר האמיתי בין "תנובה" ל"עוף חיפה" מהציבור ומהמונה על ההגבלים העסקיים המשמש נאמנו של ציבור הצרכנים.

221. בפסיקה נקבעו מבחנים שונים לבחינת התקיימותם של יחסי שליחות בין חברה אם לחברה בת. כך למשל נקבע בע"א 8472/96 ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י נ' מושב שיתופי מולדת נ"א 1 61 כי:

"המסקנה בדבר התקיימותם של יחסי שליחות בין חברה אם לבין חברה בת באשכול חברות מעוגנת בנתונים עובדתיים שונים, ובהם בשאלה מי מינה את מנהלי העסקים של החברה הבת; האם החברה האם היא המנוח המפעיל של העסק; האם רווחי העסק של החברה הבת מופקים ממומחיותה ומשיקול-דעתה של החברה האם; האם החברה האם שולטת בעסקיה של החברה הבת; האם החברה האם היא בעלת יכולת החלטה לגבי הונה של החברה הבת והאם שליטתה של החברה האם בחברה הבת היא אפקטיבית ומתמדת... גם הרמת מסך מותנית בקיומם של יסודות עובדתיים מסוימים - קיומה של יחידה כלכלית אחת, זהות בבעלי המניות והמנהלים בתאגידי השונים ושליטה מלאה של חברת האם בחברה הבת עד כדי שלילת רצונה העצמי של החברה הבת. המבחן הוא האם החברה הבת מהווה מכשיר או צינור לפעולותיה של החברה האם? גם כאן נדרשת מעצם טיבם של יסודות אלה הנחה של תשתית עובדתית מפורטת לעניין היחס בין התאגידי העומדים לדין".

222. מהמבחנים הנ"ל עולה כי יש להרים את מסך ההתאגדויות הרלוונטיות לעניין "תנובה" ו"עוף חיפה" ולהעניש את כל המעורבים בחומרה, שכן כדרישת הפסיקה "נשלל רצונה העצמי" של עוף חיפה לפעול על פי האינטרסים העסקיים ההגיוניים שלה, וכל פעולתה היתה לשם שירות האינטרסים האפלים של "תנובה", לרבות בעניין "קרטל המזון".

223. פרשת "קרטל המזון" נגד "פיקנטי" לא הייתה הפעם היחידה אשר בה "תנובה" פעלה בשוק המזון בכלל ובענף העוף והפטמים בפרט בניגוד לחוקי ההגבלים העסקיים.

224. זאת ועוד, תנובה נוהגת לפעול בניגוד לחוקי התחרות ההוגנת ולחוקי ההגבלים העסקיים תוך שהיא מגלגלת עיניים לשמיים, משל צדיקה הייתה ולא ענק קונגלומרטי דורסני.

225. כך, למשל, בעניין שהובא בע"א 2247/95 הממונה על ההגבלים עסקיים נ' תנובה מרכז שיתוף לשיווק תוצרת חקלאות בישראל בע"מ ביצעה תנובה מיזוג דה פאקטו עם משחטת עוף הנגב, תוך שהיא מתכסה בנוצות של תמימות.

226. טענתה של תנובה במישור המהותי הייתה, כי יש לפרש פעולת רכישה כ"מיזוג", רק מקום בו מועברים כל הנכסים וההתחייבויות מחברה מעבירה לחברה קולטת, כך שנוצר איחוד יציב בין גופים עסקיים אשר קודם איתודם פעלו כגופים נפרדים ועצמאיים.

227. לטענת תנובה, מיזוג מתקיים רק מקום בו תוצאת הרכישה היא האחדה של תהליכי קבלת ההחלטות בחברות, כאשר בעלי המניות בחברה המעבירה נעשים לבעלי מניות בחברה הקולטת.

228. וכך, תנובה, אשר במשך שנים לא אפשרה לפרוצדורות שונות ומשונות להפריע לה בדרכה להפוך לגוף הכלכלי הגדול ביותר במשק המזון הישראלי - הפכה פתאום לחסידה של דקדוקי עניות פרוצדורלית.

229. שנים של גלגול עיניים כפטמי-אוויזים וקומבינציות בחסות הלובי החקלאי בכנסת הפכו את "תנובה" וקברניטיה לאטומים למהות, ואולם היה זהו כבוד הנשיא ברק אשר העמיד את "תנובה" על טעותה בפרשת "עוף הנגב" והכריח את קברניטיה המיתממים להתבונן במציאות הכלכלית כפי שהיא באמת.

230. "המונח 'מיזוג'", קבע כב' הנשיא ברק, "הוא בעל משמעויות שונות בהקשרים שונים. אין לו משמעות אחת ויחידה החלה בכל הנסיבות. מובנו נקבע על פי הסדרו החקיקתי; היקף פריסתו נקבע על פי הקשרו.... על כן, משעה שרכישת משחטת "עוף הנגב" היוותה רכישת עיקר נכסי חברת "עוף הנגב", יש לדאות בעיסקת רכישה זו משום מיזוג. לעניין זה, אין נפקא מינה אם החברה מצויה בהליכי פירוק או כינוס נכסים. מצב זה של החברה עשוי להשפיע על השיקולים אם המיזוג משפיע על התחרות. מצב זה אין בו כדי להשפיע על השאלה אם לפנינו "מיזוג" כמשמעות בחוק".

231. תנובה הנה אחת החברות הגדולות והחזקות ביותר הקיימות היום בשוק. בחתירתה של תנובה לקראת מקום מרכזי בתרבות הצריכה של הצרכן הישראלי, פעלה תנובה באופן אשר לא היה מבייש ראש מאפיה סיציליאני.

232. תנובה אשר לא די היה לה להיות במשך שנים רבות חברת מזון ענקית, שאפה כענק דורסני להיות לא רק הגדולה ביותר, כי אם גם ובעיקר, היחידה בשוק. לתוך קלחת רותחת זו נכנסה פיקנטי בלא יודעין, כשפתחה את שעריה כרשת מזון המספקת מוצרי מזון בסיסיים ומוצרים בסיסיים נוספים, במחירים מוזלים ובטיב מעולה.

233. מהלך זה של פיקנטי לא התאים להשקפת עולמה הצר של תנובה, אשר תחרות, היה הדבר האחרון אשר רצתה, באשר תחרות הנה פתיח להזלת מחירים. על כן החליטה תנובה לעשות מעשה, אשר בסופו תיוותר היא לא רק הגדולה ביותר בשוק, אלא אף בסופו של היום ילמדו עסקים אחרים "לקח" לא להעזי ולהתחרות בה, פן תגרום היא למפלתן, ואכן היא תכננה וביצעה.

234. תנובה אשר ידעה את כוחה וראתה לנגד עיניה איך מפלתה של פיקנטי, יריבתה הגדולה, קורמת עור וגידים, השתמשה בכוחה הרב, בתככים, במזימות ובאיומים כשהיא פועלת באופן לא-חוקי ואף פלילי, תוך שהיא דואגת לשכור אנשי יחסי ציבור במאות אלפי דולארים על מנת שאלה יטשטשו את הפעילות העבריינית ויצבעו אותה בצבעים כאילו לגיטימיים.

235. כך הוכיחה תנובה שאין לה כל מוסר או אתיקה, היא עושה ככל העולה על רוחה ואין זה משנה את מי "תדרוס", ואת מי "תחסל" כל עוד תצליח להגיע למטרתה הנכספת. כל זאת תוך כדי כך שהיא "מצפצפת" על החוק, על בתי המשפט, ועל עיקרון השוק חופשי.

236. כשהיא מתעטפת באצטלה של תאגיד סוציאליסטי בעלי דימוי של ארגון המונהג בידי עובדי כפיים חרוצים וישרי דרך, מונהגת תנובה בידי הלכה למעשה בידי חבורה תמדנית ועבריינית, אשר חלק מקברניטיה נגוע בשחיתות אישית, פוליטית, ולא רק מסוג העבריינות מתחום דיני ההגבלים העסקיים.

237. על מנת להשיג את מבוקשה, פנתה תנובה לחברות רבות אשר סיפקו מוצרים רבים הן לתנובה והן לפיקנטי והשתמשה בסחיטה ובאיומים, כשהיא מתרה בחברות השונות ובמנהליהן, כי אם יעזו להמשיך ולספק סחורה לפיקנטי, תפסיק תנובה את עסקיה עימן.

238. איומיה של תנובה פעלו כמתוכנן וכל החברות אשר תנובה איימה עליהם הפסיקו בצורה זו או אחרת את אספקתן לפיקנטי. עד כדי כך הילכה תנובה איימים על החברות אליהן פנתה, שהן אף לא חיכו לסיום החוזה הקיים עם פיקנטי, אלא סיכנו עצמם והפרו חוזה, בצורה חד-משמעית וברורה, העיקר שתנובה לא תממש את איומיה כלפיהן ותגרום לקריסתן.

239. מעשיהן של החברות השונות, בניצוחה של תנובה, גרמו לפיקנטי לנזק בל יתואר. וכך גרמה תנובה באופן ישיר, מודע, מכוון וזדוני להתמוטטותה הכלכלית של פיקנטי, כשהיא מגייסת לעזרתה את שאר החברות בשוק, באיומים שונים ומשונים, בהפעלת קרטל ובשימוש חסר בושה במונופול שיש לה בשוק.

אי החוקיות והעדר מוסריות במגעים בין נסטלה לתנובה

240. היום לאחר שסילקה את פיקנטי והיא אינה מהווה עוד כל איום לדידה, מצאה תנובה סיפק בידה לתתור אחר שאיפתה להיות הגדולה ביותר והיחידה בשוק, דבר אשר יאפשר לה לקבוע מחירים באופן אוטונומי, ללא כל צורך לדאוג למתחרים אשר יוזילו מחירים ויאלצו גם אותה להוזיל את מחירה.

241. אשר על כן, נמצאת היום תנובה במגעים עם חברת נסטלה העולמית לכניסתה של נסטלה כשותפה אסטרטגית לתנובה. נסטלה היא אחת משני יצרניות מוצרי החלב הגדולות בעולם. היא פועלת בתחום הקפה, החלב והמים המינרליים ובישראל פועלת נסטלה באמצעות חלקה באסס המהווה 51%, אך רק בתחום הקפה והמתוקים. כך מתנהלים מגעים בין תנובה, ואסס שתי מנהיגות הקרטל נגד פיקנטי, ונסטלה, אשר העסיקה עובדי כפיה יהודים בשואה, - אשר מאיימים להפוך לאימפריה אדירה אשר תשתלט לחלוטין על שוק המזון בכל הנוגע למוצרי חלב וחטיפים.

242. אם אכן יתממש חזון עסקי זה, הרי שישראל צפויה לחזיון פנטסטי אשר בו ניצולי שואה, אשר בני משפחותיהם, חבריהם ואולי הם עצמם הועסקו בעבודות כפיה כדוגמת צחצוח מחראותיהם של עובדי נסטלה בתקופת השואה תמורת צלחת מרק דלוח - יזכו לשדרג את מערכת יחסיהם העכורה עם קונצרן נסטלה כאשר יורשו לרכוש - בזכות המיזוג האפשרי עם תנובה - גביע של יוגורט יופלה בטעם אפרסק אופטימי במרכול הקרוב למקום מגוריהם. הפעם, יש לקוות, יורשו יהודים אלה לדאוג למזונם מבלי שיחוייבו להציג את תלושי האוכל שהוקצבו להם בידי הקלגסים, אם כי סביר שמחירו של המוצר שתספק נסטלה למוכפפיה גם הפעם יהיה מופקע.

243. חריג הוא הדבר ונשמע דמיוני, אבל כידוע, המציאות לעתים חזקה מכל דמיון. בעיקר נפלא הדבר נוכח העובדה כי ממשלת מדינת ישראל אשר אמורה להיות הבעלים של חלק ממניות תנובה, קמה בין היתר בזכות זכרם של ששת מיליוני קורבנות השואה. בהכרזה על הקמת מדינת ישראל מוצאת תפיסה זו את ביטויה:

"השוואה שנתחוללה על עם ישראל בזמן האחרון, בה הוכרעו לטבח מיליונים יהודים באירופה, הוכיחה מחדש בעליל את ההכרח בפתרון בעית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות על ידי חידוש המדינה היהודית בארץ-ישראל, אשר תפתח לרווחה את שערי המולדת לכל יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של אומה שוות-זכויות בתוך משפחת העמים.. שארית הפליטה שניצלה מהטבח הנאצי האיום באירופה ויהודי ארצות אחרות לא חדלו להעפיל לארץ-ישראל, על אף כל קושי, מניעה וסכנה, ולא פסקו לתבוע את זכותם לחיי כבוד, חירות ועמל-ישרים במולדת עמם".

244. נוכח מחויבותה היסודית של מדינת ישראל לקורבנות השואה ולערכיה היהודים והדמוקרטיים, ונוכח האמור לעיל, ספק אם "נסתלה" רשאת - על פי ערכי היסוד של מדינת ישראל - להיות שותפתה של מדינת ישראל בבעלות על תנובה, או להחזיק כל מניה שהיא או להעביר ולו אגורה שחוקה לתאגיד ישראלי, זולת כספי תרומה, פיצויים ושילומים למוסדות העוסקים בהנצחת קורבנות השואה.

אחריות המונופול תנובה להעלאת מחירים ולהתגברות העוני בישראל

245. תנובה הנה קואופרטיב ענק אשר חולש על השוק כולו ובשל מאמציה של תנובה לסלק כל מתחרה פוטנציאלי, הנו גם היחיד בשוק. הנהלת תנובה פועלת בשנתיים האחרונות להפיכת הקואופרטיב החקלאי תנובה, המוחזק בידי 620 קיבוצים ומושבים, לחברה בע"מ.

246. רק לאחרונה סיימה תנובה את תהליך השיוך, כך שכל אחד מבעלי מניותיה המועדים יודע כיום מה יהיה חלקו בהון מניות החברה. זאת ועוד, תנובה חילקה ב-3 השנים האחרונות 20% מרווחיה כדיבדנד לחברי הקואופרטיב, חלוקה בהיקף כולל של 225-30 מיליון שקל בשנה. חישוב פשוט מראה כי הרווח השנתי של תנובה, הנו 120-150 מיליון שקל בשנה, כל שנה ב-3 השנים האחרונות. שוויה של תנובה הוערך בעבר בין 2-3 מיליארד ₪.

247. מחזור העסקים השנתי של "תנובה" בשוק מוצרי החלב לבדו נאמד בכ 4,500,000,000 (ארבעה וחצי מיליארד ש"ח לשנה). על מנת להבין את משמעות שליטה המונופוליסטית של "תנובה" בשוק, נתבונן לשם השוואה על משק החלב בארה"ב. מחיר חומר הגלם למשק החלב בישראל ובארה"ב - זהה, ואולם מחיר מוצרי החלב בישראל גבוה לערך פי שניים מאשר בארה"ב, על אף ששכר העבודה לפועל בארה"ב גבוה יותר מזה שבישראל. ממשוואה פשוטה זו עולה כי ניתן לשווק את מוצרי החלב המשווקים בידי תנובה

בישראל - בחצי ממחירים לצרכן. שיעור המכירות של תנובה כתוצאה משליטתה המונופוליסטית בענף הוא, אם כן, כמחצית מסך המחזור שלה דהיינו כשני מיליארד ש"ח לשנה הכנסות כתוצאה ממונופול.

248. לאן זורמים המיליארדים של תנובה ? בין היתר מעשיר רווח מונופוליסטי זה את כיסם של לוביסטים כמשה תאומים מ"גיתם" ושל פוליטיקאים שונים שתפקידם לעמוד על המשמר לבל יפגעו לרעה בתמנון המעוות מבחינה כלכלית. בין הדרכים היצירתיות אשר בהם מזרימה תנובה כספים לפוליטיקאים נמנות "תרומות" או "מימון סקרים" באמצעות משרד הפרסום של "גיתם", הזרמת מודעות ומימון פרסומות באפיקים המגיעים לבסוף לגורמים פוליטיים ועוד כהנה וכהנה דרכים גלותיות ממין זה.

249. מכאן גם מובן מדוע פוליטיקאים ועסקנים שונים אשר מומנו בדרכים כאלה ואחרות בידי תנובה במהלך השנים לא העזו לפצות פה כאשר החל "קרטל המזון" נגד "פיקנטים". שתיקת הקרנפים אשר נשלחו לכנסת כדי לייצג את ציבור בוחרים ולא את משפחת רייכמן או תנובה צורמת לנוכח המסד העובדתי בדבר שלמונים שקיבלו.

250. לא ייפלא אפוא, שרייכמן ותנובה, המעבירים שוחד בדרכים ובאצטלות שונות לגורמים שונים, לא מצאו כל פסול בהעברת תקציבים שמנים למשרד רו"ח של בנו של רייכמן. עם העברת התקציבים הנ"ל לא עדכן רייכמן את 600 השותפים בתנובה מה הכישרון הרב הטמון בבנו, ובמה עולה הוא על עשרות רואי חשבון אחרים הנמנים על משפחות שותפים בתנובה.

251. בעוד תנובה נהנית מעושר ושגשוג על חשבונם של לקוחותיה, ישנם כאלה אשר מזלם לא שפר עליהם ואשר אינם יכולים להרשות לעצמם לקנות את המוצרים אשר מספקת תנובה.

252. משפחות אלה נידונות לרעב, שכן אין הן יכולות להרשות לעצמן את המחירים שאר קובעת תנובה לעצמן וכן אינן יכולות להשיג מוצרים דומים מחברות אחרות, אשר תנובה דאגה כי יסגרו.

253. בעבר כאשר עדיין פעלה פיקנטים, היתה היא מספקת מוצרים, אשר איכותם לא נפלה במאומה ממוצריה של תנובה, אך במחירים זולים הרבה יותר ושווים לכל כיס. משנפלה פיקנטים "בעזרתה האדיבה" של תנובה, אין תנובה עוד חייבת להוריד את מחיריה כדי להתמודד עם תחרות, אלא יכולה היא לקבוע מחירים ככל העולה על רוחה, בידיעה כי אין גוף אחר שקיים היום ויכול להתחרות במחיריה או במוצריה.

254. סקר של מכון ברוקדייל של הג'ויינט, מראה כי 400 אלף משפחות, כ- 22% מהאוכלוסיה בארץ, סובלות מ"חוסר ביטחון תזונתי". מילים מהודרות אלה, מסתירות

מאחוריהן מציאות קשה, הווה אומר, 400 אלף משפחות אלה, אינן יכולות לקנות אוכל בצורה סדירה או בהרכב הנכון, אשר יאפשר להן ולילדיהן לתפקד באופן תקין.

255. חוסר ביטחון תזונתי מתבטא בהקטנת גודל המנות שאנשים רבים אוכלים והרכבן (הרכב המנות עלול להיות קריטי לבריאותו של אדם, ראה פרשת רמדיה), דילוג על ארוחות ובמקרים קיצוניים אף אי אכילה במשך יום שלם. ביטוי נוסף הנו אכילת מזון חד-גוני, עשיר בפחמימות ריקות ודל או חסר, בשר, מוצרי חלב, ירקות ופירות. אנשים הסובלים מחוסר ביטחון תזונתי מתחלקים ל 2- קבוצות, 14% שמוגדרות כמשפחות עם רמת ביטחון תזונתי מתון, ו- 8% שמוגדרות כמשפחות עם רמת ביטחון תזונתי חמור.

256. אלה הכלולים במצב המתון, דואגים כי רק ההורים יפגעו ואילו הילדים אינם נפגעים, כיוון שההורים מחסירים מעצמם מזון על מנת שלילדיהם לא יחסר. במשפחות בהם חוסר הביטחון חמור, גם הילדים נפגעים, הווה אומר שאפילו כאשר מחסירים ההורים מזון מעצמם, עדיין יש מחסור באוכל גם לילדים. מספרים חמורים אלה מבטאים את המצב היום שבו ישנם ילדים ההולכים לישון רעבים, על בטן ריקה וגם אלה שהוריהם מצליחים לספק להם מזון, מזון זה הוא בסיסי בלבד ובמקרים רבים חסרים בו מרכיבים בסיסיים כמוצרי חלב ובשר למיניהם. בין הנפגעים נמצאות גם משפחות חד-הוריות, קשישים, אנשים בודדים ומשפחות מרובות ילדים.

257. אין מנוס מלהסיק כי לרעב של רבות ממשפחות אלה, אחראית תנובה באופן ישיר. יתכן כי הצהרה זו נראית חמורה, אך היא נכונה בתכלית. אילולא, פעלה תנובה באופן לא חוקי על מנת לגרום למפלתה של פיקנטי, היו קיימות היום בשוק כמה חברות גדולות המספקות הן מוצרי חלב והן מוצרי בשר. כיוון שגדולתה של פיקנטי היתה במכירת מוצרים במחירים נמוכים מאוד, לא היתה קיימת לתנובה ברירה והיא היתה נאלצת להוזיל את מחיריה עד למינימום האפשרי, כפי שקיימת תחרות בריאה בכל שוק חופשי.

258. במקרה כזה, כל משפחה, מעוטת יכולת ככל שתהיה, היתה יכולה לרשות לעצמה לקנות מוצרי בשר וחלב, שכן המחירים היו נמוכים במידה משמעותית ביותר. אך תנובה על אף יומרותיה מעולם לא היתה קואופרטיב עם מצפון חברתי כלשהו, כל אשר חשוב לה וכל אשר היה מעולם חשוב לה, הוא להרוויח כמה שיותר, על גבם של אזרחים אשר חייבים לשלם את אשר היא דורשת על מנת לקבל מנת אוכל.

259. כך יוצא שאזרחי מדינת ישראל משלמים "כופר נפש" לתנובה, כדי שהיא תספק להם מוצרי מזון בסיסיים, ותנובה מצידה אינה מותירה להם כל ברירה. כך יוצא ש 18% מהמשפחות בישראל - 1.17 מיליון בני אדם, החיים מתחת לקו העוני, כשמתוכם יותר מחצי מליון ילדים. ממשפחות ומילדים אלה, מונעת תנובה - באמצעות כפיית מחירי שוק גבוהים ללא הצדקה - מוצרי מזון בסיסיים.

260. סקר שערך ארגון "לתת" בקרב 94 עמותות מצא כי חל גידול של 46% בביקוש למזון לעומת 2002, בה נרשם גידול של 37% לעומת השנה הקודמת. "לתת", ארגון גג המספק מזון לעשרות עמותות, חילק ב 2002-2003 יותר מאלף טון מזון למאה עמותות, וזאת לעומת 50 טון שחילק ב- 2001 ל-30 עמותות. עם זאת רק 55 מכלל המשפחות, מקבלות סיוע במזון ממקורות שונים, הווה אומר, שהסיוע הוולונטרי אינו מגיע לרוב המשפחות שמצבן התזונתי קשה. כך גם שיעור הצעירים שביקשו מזון הוכפל מ- 8% ב- 2002 ל-15% השנה. 54% מאלה המקבלים סיוע במזון, מקבלים סיוע כבר למעלה משנה.

261. המחסור במזון מתבטא במחלות כסוכרת ואנמיה. 40% אמרו כי הם או מבוגרים אחרים במשפחתם ירדו במשקל כי לא היה להם מספיק כסף לקנות אוכל. 29% אמרו כי הילדים במשפחה היו רעבים כי לא היה די כסף לקנות להם אוכל. 24% ממשקי הבית בישראל נאלצו לבחור בין רכישת מזון לצרכים חיוניים אחרים, כגון רכישת תרופות או תשלומי חשבון חשמל, מחציתם דיווחו כי וויתרו על מזון ומחציתם על דברים אחרים, כגון תשלומי משכנתא.

262. כך גם נמצא כי בקרב 46% מהמשפחות שאי הביטחון התזונתי שלהם הוגדר כחמור, נמצא בן משפחה אחד לפחות שאובחן כסובל מאנמיה, מחלה הנגרמת בשל מחסור בברזל בגוף, לעומתם במשפחות בהן קיימת הבטחת מזון, נמצאו רק 25.6% של מקרי אנמיה. כך גם 15.4% מהמשפחות בהן קיימת הבטחת מזון, דיווחו על סוכרת, לעומת 32.6% במשפחות בהן אין הבטחת מזון.

263. כל זאת כאשר תנובה מתהדרת בהכנסותיה המפוארות ומשפחות רבות בישראל סובלות מרעב ומחלות, עקב אי-יכולת לשלם עבור מוצרי המזון אשר מספקת להן תנובה במחירים מופקעים, לאחר שדאגה לסלק כל מתחרה מן השטח. הנה לדוגמה כמה ממוצרי הצריכה של משפחה ממוצעת ומחירים בארץ לעומת מחירים בארה"ב:

ליטר חלב בכד פלסטיק-	בארה"ב: 2.15 ₪	בישראל: 4.47 ₪
ביצה בגודל 1-	בארה"ב: 0.27 ₪	בישראל: 1.16 ₪
חמאה 200 גר'-	בארה"ב: 1.55 ₪	בישראל: 5.00 ₪
250 גר' גבינה 9%-	בארה"ב: 1.45 ₪	בישראל: 4.83 ₪

264. ברור הוא כי המונופול שמפעילה תנובה על השוק, הוא שמקבע את המחירים ברמה גבוהה כ"כ. במשכורת זהה בארה"ב ובישראל, תצליח משפחה בארה"ב לחיות ברווחה, משפחה בישראל בקושי רב תצליח "לגמור את החודש".

265. נתונים אלה מקוממים כל אדם שחי ועובד בארץ, מדוע עלינו לשלם עבור מוצר באיכות ובכמות זהה פי 4 מאשר במקומות אחרים? תאוות הבצע בה מתהדרת תנובה, היא הסיבה לכך. אך בעוד מצב זה "מעצבן" אותנו, יש משפחות אשר מצב זה, הוא ההבדל בין ילדים שבעים לילדים רעבים, בין הורים שאוכלים לשובע, לבין הורים המונעים מעצמם אוכל, ולעיתים עוברים ימים שלמים בצום, מונעים אוכל מפיחהם כדי שילדיהם לא יגועו ברעב. תאור מצב זה, אינו דרמטיזציה על המצב, אלא תיאור דייקני, על המצב כפי שהוא כיום בישראל 2003 לאור המצב הכלכלי.

266. בתחילה, כשטענה פיקנטי כי תנובה הפעילה נגדה קרטל וכי תנובה הנה מונופול, מי שלא היה מצוי בפרטי המקרה יכול היה לחשוב כי מדובר בפרנויה או בהטלת אשמה פראית וחסרת ביסוס. היום הרעיון כי תנובה היא מונופול, כבר איננו בגדר רעיון כל כך פרוץ, והמציאות היא בדיוק כפי שתיארה אותה פיקנטי. משרד האוצר בכבודו ובעצמו מתכנן לשבור את המונופול של תנובה ולהכניס אותה לפיקוח הממונה על ההגבלים העסקיים. הרעיונות שבתחילה נראו מופרכים, מוכחים אחת לאחת ע"י המציאות.

267. העובדה כי תנובה, הנה מונופול, אינה אמורה להפגיע, כיוון שמחשבה קצרה בנושא מיד תעלה שאת מרבית מוצרי החלב שלנו, אנו משיגים מתנובה, בלי היכולת לבחור מוצר זול יותר. ואכן שר החקלאות, ישראל כץ, הודיע כי יש בכוונתו לפרק את מועצת החלב ואת המונופול של תנובה והקיבוצים על משק החלב, זאת כדי להביא לירידה במחירים של המוצרים לצרכן. תנובה הוכרזה כמונופול על ייצור חלב וגבינות בסיסיות, מוצרים אשר נמצאים בפיקוח ממשלתי. השר הוסיף עוד, כי תנובה התעשרה על חשבון הרפתנים הקטנים במושבים ואין לה כל אינטרס להתייעל. אך לפיקנטי כל זה לא בא בהפתעה, שכן היא טענה כל זאת שוב ושוב ללא הועיל והנה מוכחות טענותיה אחת לאחת לעיני העולם כולו.

268. זאת ועוד, הממונה על ההגבלים העסקיים, דרור שטרום, פתח בחקירה בנושא היחסים בין יצרני המזון הגדולים לבין המינימרקטים השכונתיים וחנויות המזון המוזלות, בחדש לניצול כוחם של יצרניות המזון בשוק זה. בעלי מינימרקטים גדולים ורשתות מינימרקטים טענו לפני נציגי רשות ההגבלים כי יצרניות מזון דומיננטיות, מפעילות לחצים ומשתמשות בכוחם המונופוליסטי, על מנת לפעול לסילוק מתחרים, דחיקתם או חסימתם, תוך יצירת חסמי כניסה ליצרנים קטנים.

269. תוך כדי כך משיגים יצרני המזון שטחי מדף ניכרים, מעבר לגודלם היחסי בשוק ומעבר לדרישת הקמעונאים ובמקרים מסוימים גם בלעדיות בכמה חנויות. אם כן, נראה כי תנובה לא פסקה בקרטל אותו הפעילה כלפי פיקנטי, אלא ההפך הוא הנכון. לאחר שראתה כי מעשיה צלחו, המשיכה לפעול הלאה ולהפעיל שיטות אלה, באופן עדין יותר, על מתחרות אחרות שלה. השיטות עדינות יותר כיוון שמתחרות אלה, מעולם לא התחרו בתנובה במידה בה התחרתה בה פיקנטי, אך דבר זה אינו ממעיט בכלום ממעשיה הנפשעים של תנובה.

270. חקירת יחסי המסחר של יצרני המזון הגדולים עם המיינמרקטים החלה בעקבות החקירה שהסתיימה באחרונה, בנושא היחסים בין יצרני המזון לרשתות השיווק הקמעוני הגדולות. בסיומה פרסם שטרם שורת החלטות.

271. בין היתר קבע שטרם, כי יצרני המזון הגדולים ניצלו את כוחם המונופוליסטי בחיותם אחראים על סידור קטגוריות, ובעיקר בשימוש בסדרנים מטעמים האחראים על סידור הסחורות ברשתות המזון. באמצעות שיטות פסולות אלה ושיטות פסולות רבות אחרות, השיגו חברות גדולות נתחי שוק על חשבון המתחרים, כשהיצרניות הגדולות דוחקות את רגלי המתחרים וכך משיגות לעצמן נתחי שוק נוספים. בדיוק כי שעשתה תנובה בעבר לפיקנטי וכפי שהיא ממשיכה לעשות גם היום.

272. זאת ועוד, בחקירה בנושאי מיינמרקטים נשמעות טענות לפיהן, מה שהספקים הגדולים עושים במיינמרקטים אף חמור יותר ממה שהם עושים ברשתות. בין השאר העלו בעלי המיינמרקטים טענות כי יצרניות המזון הגדולות מפעילות לחצים כבדים להוצאת ספקים קטנים ומתחרים. ואין חדש תחת השמש, תנובה ממשיכה בשלה בהפעלת טרור על מתחרותיה כשזו הדרך בה היא בוחרת להשיג את הצלחותיה. במקום ביושר, במרמה ובטקטיקות הפחדה הלקוחות מסרטי אימה.

273. הפסקת ההספקה גרמה לתובעות ולכלל תשלובת פיקנטי נזקי ממון כבדים וגרמה לקריסת תשלובת פיקנטי. פעולות כל חברה בפני עצמה ופעולותיהן של כל החברות יחד עם האחרים פגעה בתזרים המזומנים, רוקנה את מדפי תשלובת פיקנטי, ואותתה לשאר הספקים להצטרף למלאכת החיסול. פעולות הנתבעות יחד ולחוד גרמו לבהלה בקרב ציבור הספקים, ואלה חדלו גם כן, תוך זמן קצר, לספק סחורה מתוך חשש וצפייה שפעולות הנתבעות האחרות, ישבשו את תזרים המזומנים.

274. חלק אחר מציבור נוסף זה, החמיר את תנאי האשראי כתנאי להמשך הספקת הסחורות. לא מן הסתם, שינוי תנאי האשראי, הוסיף נדבך נוסף בגרימת הנזק למערך התזרימי של פיקנטי. כאשר מדפי המרכולים, נשאר מיותרים, ציבור הלקוחות נטש גם הוא את החנויות, וכך נפגע התזרים עוד יותר. מצד אחד-ההוצאות תפחו (עקב עמידה בלוח התשלומים לנתבעים) ומצד שני-ההכנסות צנחו מטה. התוצאה הנגררת: עצירת האשראי הבנקאי אשר נבנה מכוח התזרים. אי יכולת חברות השיווק בתשלובת פיקנטי לפרוע חובן לנתבעות, חיסלה למעשה את התובעות. חיסול חברות השיווק הפסיק כמובן את הזמנת סחורות חדשות מן התובעות, התזרים נפגע ועפ"י אפקט הדומינו- חדלו התובעות מלהתקיים למעשה. פעולות אלה גרמו בין השאר למכירת חלק מן העסקים ב"מחירי שחיטה". וכך מרכולים, על צידם היקר- נמוגו, וההשקעות ירדו לטמיון.

275. פעולות אלה נעשו למרות התראות פיקנטי ושאר תשלובת פיקנטי, אל הנתבעות, אשר לא נתנו כל התראה כדין ופעלו לפרוק פיקנטי בניגוד לפקודת החברות.

276. אם לא די בפעולות אלה כדי לחסל את פיקנטי, נקטו הנתבעות בפעולות משפטיות שנועדו לפרק את פיקנטי. אך הוכח כי הן ניהלו הליכי נפל בבית המשפט, הכוללים הגשת תצהירים כוזבים, זיופים והעלמת ראיות. פעולות אלו זכו לביקורת קשה מצד בית המשפט.

277. "תנובה" "אסס" ונתבעות אחרות עודדו גורמים שונים לפתוח בעשרות הליכי סרק נגד "פיקנטי" ו/או בעליה. כך למשל, הגישה "אסס" תביעה ע"ס 1,000,000 ש"ח נגד מנהל התובעות, ומאוחר יותר מחקה אותה.

278. עילות התביעה הינן הפרת הסכמי מסחר והתחייבויות, פעולות בניגוד לדין במישור החוזי והנזיקי, ניצול לרעה של מונופולין, ניהול הליכי נפל ועוד.

279. תנובה אשר בהפעלת הקרטל גרמה לפיקנטי נזק בקנה מידה עצום, פעלה בכל צורה אפשרית, חוקית ובעיקר לא חוקית כשהיא גורמת לכל החברות אשר סיפקו לפיקנטי סחורה, כי יפרו חוזה אתה. בהפעלת הקרטל גרמו הספקים לפיקנטי נזק בקנה מידה עצום. ברצונם העז לגרום להתמוטטותה של פיקנטי, הפרו חוזה עימה. כל תירוץ שפיקנטי היתה במצב כלכלי רעוע באותה תקופה, דבר אשר גרם להם להפר כל אחד את חוזהו, הינו שקר מוחלט. פיקנטי באותה תקופה נהנתה מחוסן כלכלי ולא היתה שום סיבה להפרת החוזה, למעט כוונת זדון. לא רק זאת, אלא שקיים מעשה ביי"ד בעניין זה. בת.א. 080724/97 שהוגש בבימ"ש השלום בת"א, קובעת כב' השופטת יהודית שבח כי:

"...מכאן שאין בפנינו המקרה הקלאסי בו ממשיך המנהל לרכוש עבור התאגיד שהוא נותן תמורתן לא יפרעו עקב קשיים כלכליים אליהן נקלע התאגיד, אלא מקרה הפוך בו מפסיק המוכר לספק לו סחורה באופן פתאומי וחד צדדי ואף על פי כן ממשיך התאגיד לפרוע את השיקים המעותדים במשך חודשיים ימים לאחר מועד הפסקת אספקת הסחורה."

280. זאת ועוד, ממשיכה כב' השופטת שבח וקובעת כי:

"לא הוכח כי הנתבעים 7-8 (בעליה של פיקנטי ורואה-החשבון שלה - נאמר ע"י הח"מ) ידעו את אשר ממשמש ובא וצפו את הנולד. ההפך הוא הנכון, הראיות שהובאו בפני מצביעות על מצב כלכלי איתן בטרם משבר, על תשלומים סדירים בסדרי גודל גדולים בתקופת העבר ועל ניסיון לפתור את המשבר על ידי הזרמת כספים אישיים."

281. קביעות אלה של סגן הנשיא שבח לא השתנו גם בערכאת הערעור על אף התוצאה השונה שהגיעו אליה שופטי ערכאת הערעור (כעת מצוי התיק הנ"ל בשלב של ערעור בעליון).

282. אשר על כן, כל טענה שיעלו הספקים ו/או תנובה לגבי עניין זה, הנה טענה שקרית שכן האמת בנושא זה נחשפה זה מכבר והיא מהווה מעשה ביי"ד.

283. תנובה השתתפה בקרטל המזון שהונהג על ידה ועל ידי אסם, (בבעלות תנובה גם חברת נוגה גלילות, ושותפות עוף חיפה) כספקים לתשלובת "פיקנטי". לימים הסתבר כי תנובה מעוניינת כי "נסטלה" תרכוש חלק ממנה, ובכך תזדהם אף היא במעורבות עסקית עם הקונצרן אשר העסיק עובדי כפיה יהודים בתקופת השואה.

284. תנובה יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים. נתבעת 3 הנה יצרנית ומשווקת מוצרי בשר ונתבעת 4 מייצרת מוצרי חלב. הפעילות העסקית של נתבעות 3 ו- 4 שלובות זו בזו, ואין אחת בלתי השניה (להלן: "תנובה"). פעילות השתיים כנגד פיקנטי – היתה אחת.

285. תנובה כחברותיה הצטרפה לניסיון להרים את "חרב הפרוק" על פיקנטי. ניסיונה כשל חברותיה כשל.

286. תנובה בתצהירה בתיק הפרוק "העתיקה" סעיפים שונים מתביעה שהגישה כנגד פיקנטי ומנהלה בת.א. 1249/97. בתיק זה טענה תנובה כי:

"סיפקה התובעת (תנובה) לנתבעת (ח.א. מזון בע"מ – חברת שיווק מתשלובת פיקנטי – מ.ב.) מוצרים שונים... בסכומים של כ- 1,750,000 ₪".

287. אף שהודתה שאספקת הסחורה היתה לחברת שיווק, ניסתה תנובה לייחס את החוב לתובעת 1, בטענות כזב, וניסתה לפרקה אף שהליך התביעה בת.א. 1249/97 היה תלוי ועומד.

288. כבר בדיון ביום 25.3.98, בפני בית המשפט המחוזי, בתיק הפרוק, זכתה תנובה לשטיפה ולהרחקה כלהלן:

"כב' השופטת: אתה לא יכול להצטרף. אין יצור כזה עד לרגע... אתה צריך להפקיד פיקדון.

עו"ד שפיר: אנחנו לא הפקדנו..."

כב' השופטת: אתם לא הפקדתם, אז כרגע אתם לא מבקשים, אז השאלה מה אתה רוצה להודיע? עכשיו תאמר מה שאתה רוצה להודיע למיקרופון ואז אנחנו נדע."

289. במטרה להכפיש את פיקנטי ולמוטט את תשלוּבַת פיקנטי כולה, טענה תנובה בכזב, בתצהירה בתיק 1249/97, תצהיר שהוגש ע"י **אורי פיליפ** שהינו סגן מנהל הכספים בנתבעת 3, **ובבקשתה למנות לעסקי פיקנטי כונס נכסים (!)** כי: ידועים לו חובות של מיליונים לספקים אחרים וכן שקים שחוללו, שפיקנטי "**נמצאת בקשיי נזילות חמורים ואף החלה "להתנקות" מנכסיה..."**

290. תצהיר זה מעיד על **הזדון** בפעולות תנובה, כך סתם זורקת לחלל האוויר האשמות כבדות, לא מציינת אפילו את שם הספקים הנ"ל, לא מביאה ראיה כלשהי לטענותיה, וכך בכזב מנסה תנובה לשכנע את בית המשפט כי יאפשר לתנובה לכנס את עסקי פיקנטי ולנהל את עסקי פיקנטי !! ובכך מנסה תנובה לקיים את האמרה: "**הרצחת וגם ירשת ?" מחד-** מפסיקה תנובה לספק לפיקנטי סחורות במסגרת הקרטל- ולאחר שחיסלו את הפעילות הכלכלית, מבקשת לרשת ולנהל את נכסי פיקנטי.

291. פעולותיה המשפטיות של תנובה, יחד עם תצהיר כוזב וזדוני, נועדו להטעות את בית המשפט ולהכשילו בהליך שיפוטי, להאמין ולחשוב שתנובה סיפקה סחורה לפיקנטי, התובעת לא שילמה לה ולכן יש להפעיל את חרב הפרוק (בהליך אחד) ולכנס עסקיה ולנהלם בעצמה (בהליך שני).

תנובה כקרטל פגעה בעובדים ישרים שחשפו שחיתויות

292. פשעים עסקיים איננו התחום היחיד אשר בו לתנובה ישנם מוּניטין רעים ביותר. על מנת ללמוד משהו על מערכת הערכים המסולפת של קברניטי "תנובה", גדושי הגאווה והבוז, ראוי להתבונן, למשל, כיצד מתייחסים אדונים אלה - **שירדו מהאולימפוס שנבנה על אדמות המדינה ועל חשבון כספי הציבור הישראלי** - אל עובדיהם הפשוטים.

293. **מקרה מיה קוד** מדגים היטב את הסחי המוסרי אשר בו בוססו רגליהם של ראשי תנובה, אותם ברנשים נטולי עכבות מוסריות, שהאוריינטציה שלהם היא כשל מסדרי הסידורים, אנשי הפיתקאות והקומבינה, רוקחי המרקחות טמאי הרעיון, המשקפים במהותם נכונה הפסאודו-סוציאליזם על כל הרע שבו.

294. מיה קוך עבדה בתנובה, מחוז תל-אביב. במהלך 1984 פנתה מיה קוך למשטרה ולעיתונות והתלוננה על מעשים בלתי חוקיים, שבוצעו על-ידי עובדים בכירים בתנובה. מעבידיה של מיה קוך בתנובה כעסו, ועל כן פיטרו אותה, בתגובה. קוך תבעה בהסתדרות את החזרתה לעבודה, ולקראת הדיון בוועדת הביקורת, ולאחר שמנהליה של תנובה התייעצו עם עורך דינם, החליטו המנהלים, כי במסגרת דיוני הוועדה ינסו לערער את מהימנותה של מיה קוך על-ידי הצגת בעיותיה הנפשיות כרקע לפיטוריה.

295. לשם איסוף חומר בנושא שכר עורך הדין את שירותיו של משרד חקירות פרטי, בידיעת מנהלי תנובה.

296. לידיו של משרד החקירות הפרטי נמסר כתב ויתור על סודיות רפואית, עליו חתמה, ככל הנראה, מיה קוך עם תחילת עבודתה בתנובה. מצויד בכתב הויתור, פנה החוקר הפרטי לקופת החולים בה נמצא תיקה הרפואי של מיה קוך.

297. על בסיס כתב הויתור נמסר לידיו התיק הרפואי, ובו חומר רב אודות הטיפולים שקיבלה בעבר ובעיותיה הנפשיות. החומר הועבר לידי עורך הדין ולידי תנובה, ועותק ממנו נותר גם בידי החוקר הפרטי.

298. את התיק בשלמותו הציג עורך הדין בפני רופא, על-מנת שזה יחוה את דעתו. הרופא (ד"ר אבנון) כתב חוות דעת בהסתמך על התיק הרפואי בלבד ומבלי שנפגש עם מיה קוך. על כך הועמד מאוחר יותר לדין משמעתי והוענש בנזיפה.

הכחשות שיטתיות של תנובה: לא היה קרטל, לא הוחדר סליקון לחלב

299. כך מתייחסים בתנובה לעובדת שביקשה למנוע שחיתות ובזבוז כספים. וכיצד התייחסו בתנובה אל ציבור צרכני החלב? גרוע הרבה יותר, למעשה.

300. בין התאריכים 25.1.94 עד 6.9.95, ייצרה "תנובה" כמות כוללת של כ-13 מליון ליטר חלב עמיד 1% שומן, בקופסאות בנות 1 ליטר ו-1/2 ליטר. בכל התקופה האמורה, הוסיפה תנובה, לחלב חומר הנקרא דימיתיל פוליסילוקסאן הידוע בציבור גם בשם סיליקון.
301. ועדה מקצועית מטעם ארגון הבריאות העולמי וארגון המזון והחקלאות של האו"ם (JECFA) קבעה לגבי חומר זה (כמו לגבי חומרים נוספים) כמות צריכה יומית קבילה (ADI Acceptable Daily Intake).
302. ה-ADI משמש כהנחיה לתעשיית המזון בנוגע לשימוש בחומר. התקן האמריקאי (FDA) אוסר על הוספת סיליקון לחלב המיועד לשתיה.
303. מאחר ובארץ נצרכות כמויות גדולות של חלב (לאו דווקא חלב עמיד), בעיקר על ידי ילדים, הרי במקרה של צריכת חלב המכיל סיליקון, עלולה הצריכה לעבור את רמת ה-ADI. תקן רשמי 284 מתייחס לחלב פרה לשתיה. התקן הוכרז כרשמי ביום 14.8.87. תקן רשמי הוא כידוע תקן מחייב. ס' 105 קובע מהם התוספים שמותר להוסיף לחלב ולאילו סוגי חלב מותר להוסיפם.
304. סיליקון אינו נמנה עם החומרים שמותר להוסיפם לחלב על-פי תקן זה. לחלב אין להוסיף כל תוסף למעט אבקת חלב וויטמינים מסוימים שמטרתם העלאת הערך התזונתי (להבדיל מפעילות טכנולוגית). התקן מכוון להבטיח כי חלב פרה לשתיה יהיה מורכב מחומר המוצא בלבד (והתוספים התזונתיים המותרים) ללא כל תוספים אחרים, בין שהם מזיקים ובין שאינם מזיקים.
305. בסוף חודש אוגוסט 1995, התפרסם בכלי התקשורת דבר הוספת הסיליקון לחלב. בעקבות הפרסומים, פרסמה תנובה ב-31.8.95 במספר עיתונים בארץ, מודעות שקריות בהן נטען כי החלב העמיד של תנובה נקי מתוספת סיליקון וכי בדיקות במעבדות בלתי תלויות מוכיחות זאת. מודעות דומות נתפרסמו גם ביום 1.9.95.
306. לאחר בדיקת הידיעות בדבר הוספת הסיליקון, הורה משרד הבריאות על השמדת החלב בו נמצא סיליקון, וזאת מאחר ואינו עומד בדרישות התקן והוא אסור למאכל אדם. נשקלה האפשרות להתירו למאכל בעלי חיים אך הוחלט שלא לעשות כן, לנוכח הקושי לפקח על הגבלה זו וכן לאור העמדה הבסיסית כי בדר"כ מה שאסור בשימוש למאכל אדם אינו ראוי גם לבעלי חיים.
307. ב-11.12.95, הוגש כתב אישום כנגד תנובה בגין הפרשה (ת.פ. 3031/95 בבית משפט השלום ברחובות). ביום 4.3.96, הורשעה תנובה על-פי הודאתה בעבירות אלו:

אי מילוי הוראות תקן רשמי - עבירה על סעיפים 9(א); 17(א)(1) ו-171(ב) לחוק התקנים, תשמ"ג 1953.

איסור הטעיה בפרסומת - עבירה על סעיפים 2(א) יחד עם סעיפים 7(א)(1), 23 ו-25 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א - 1981. האישום התייחס לפרסום מודעות בעיתונות מטעם תנובה, בהן נטען כי החלב אינו מכיל סיליקון.

308. העובדות האמורות לעיל מגלות כי תנובה שיווקה חלב פרה שאינו תואם תקן רשמי, והאסור על כן בייצור ושיווק, וכי היא נמנעה מלציין בין רכיבי החלב את הסיליקון.

309. תנובה הטעתה, אפוא, את הציבור הן באשר לרכיביו של החלב שייצרה ומכרה והן באשר להתאמתו לתקן הרשמי. אי ציון הסיליקון בין רכיביו של החלב שצוינו על גבי האריזה מהווה כשלעצמה הטעיה. בנוסף מתבטאת ההטעיה גם בכך שהחלב שווק כחלב התואם תקן רשמי אף שאינו עומד בתקן זה.

310. נוכח ההטעיה של מאות אלפי אזרחים ישראלים, בתוכם תינוקות וילדים רבים ששתו סיליקון, אולי מתגמדים מעשי תנובה כנגד "פיקנטי", אך עם זאת אין להקל ראש בדבר. משום שמי שמרעיל את האווירה העסקית סופו שיזרים בלב אטום סיליקון לחלב בידעו שמאות-אלפי ילדים ישתו ממנו.

311. וכמובן, גלגול עיניים לשמיים. חלק מהעניין. "תנובה בקרטל נגד "פיקנטי"? - חס וחלילה". "סיליקון בחלב? אנתנו? מה פתאום!", "הצגת עובדת ישרה כחולת נפש? - לא אנתנו". גם הפעם, בפרשת הקרטל, יצפה הקורא החכם להכחשה גורפת ולכעס של אדוני הארץ אנשי הרפתות, ואחר-כך, כמובן, יופיע הצדק, שכן ראשי תנובה. כלשון ר' שלמה אבן-גבירול, "מראים תומה - ותחתיה ערמה", ועל כן סופם המוסרי המסתבר הנו כליה מוסרית וממשית.

312. דרכי הרמיה של תנובה בפרשה זו התבטאו כבר בספטמבר '95 כאשר פורסם תחקיר ב"מעריב" המאשים את תנובה כי הוסיפה סיליקון לחלב העמיד מתוצרתה כדי למנוע את הקצפתו.

313. תגובתה הראשונית והרשמית של תנובה היתה, כי אין הדבר נכון, וכמה ממנהליה אף טרחו לפרסם בכלי התקשורת מודעות מכחישות כאמור, אך בשל הסערה הציבורית שפרצה, נאלצה תנובה למנות "ועדת חקירה פנימית" אשר הודתה כי אכן הוסיפה תנובה דימיתיל פולסילוקסאן המוכר בציבור כסיליקון ל 13 מיליון ליטר חלב עמיד, 1% שומן. במשך כמעט

כשנתיים, הוסיפה תנובה סיליקון לחלב, אשר נצרך ע"י מאות אלפי צרכנים, בלי לידע את הצרכן במאומה לגבי הדברים אשר הוא מכניס לגופו.

314. בעקבות הודאה זו, נקטה תנובה בפעולה בלתי מספקת לחלוטין כהורדת קרטוני חלב העמיד של תנובה בעלי 1% שומן מהמדפים והושמדתם, אך לא יכלו לעשות דבר כנגד מיליוני הליטרים של חלב סיליקוני שכבר נצרכו ע"י הצרכנים.

315. משרד הבריאות הודיע כי אינו יכול לשלול קיומו של סיכון לטווח ארוך לאלה שכבר צרכו כמויות גדולות של חלב זה.

316. בעקבות פרשה זו, הוגשה תביעה ייצוגית כנגד תנובה שמוערכת בכ-100 מיליון ₪, כבקשה לקבל החזר מחיר החלב ששולם ע"י הצרכנים. בנוסף דרשו העותרים פיצוי בגין אי-הנוחות ועגמת הנפש שנגרמה לצרכנים עקב רכישת החלב.

317. ביהמ"ש המחוזי אישר את מרבית התביעה כתביעה ייצוגית, קביעה אשר הוגשו נגדה שני ערעורים לביהמ"ש העליון. האחד ע"י העותרים שביקשו להכיר בכל התביעה כתביעה ייצוגית והשניה ע"י תנובה אשר בקשה כי התביעה לא תוכר כתביעה ייצוגית כלל. באת כוחו של היועץ המשפטי לממשלה, אשר נתבקש להגיש את עמדתו לגבי סוגיה זו, הודיעה כי היועץ סבור שיש להכיר בתביעה כייצוגית במספר ראשי נזק שעיקרם ההוצאה הכספית עבור רכישת מוצר השונה מהתיאור שניתן לו, הפגיעה באוטונומיה של הצרכנים המתבטאת בין השאר בשתיית חלב שאינו עומד בתקן, וכן בנזקי עגמת נפש.

318. היועץ המשפטי לממשלה הודיע לביהמ"ש העליון כי תנובה הפרה את האיסור להטעות את הצרכן בפרשת הוספת הסיליקון לחלב, ולכן יש בסיס משפטי לאשר את התביעה אשר הוגשה נגד תנובה, כתביעה ייצוגית ולהכיר בנזק שנגרם לצרכנים.

319. ביהמ"ש העליון אישר את הגשת התביעה כתביעה ייצוגית והשופטת מרים נאור הביעה את תחושת הגועל ואת הפגיעה בצרכנים במילים אלה:

"הנזק הלא ממוני לו טוען התובע, מאופיין בתחושת הגועל הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלווה חומר זה. לדעתי נזק מסוג זה הוא לכאורה בר פיצוי... הטעיה בדבר תכולת החלב במקרה זה היא לכאורה בגדר פגיעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של הצרכנים היא לקבוע מה יכניסו לגופם וממה יימנעו".

320. בנוסף, הורשעה תנובה על פי הודאתה בעבירות של אי מילוי הוראות תקן רשמי ואיסור הטעיה בפרסומת ונגזר עליה הקנס המרבי הקבוע לעבירות אלה.

321. מקרה זה הוא רק דוגמה אחת ממאות של הפרות ורמאויות של ציבור הצרכנים בידי תנובה. מקרים נוספים, אם כי לעיתים פחות בולטים אירעו רבות בשנים האחרונות, למשל, כאשר פרסמה תנובה כי היא מוציאה מוצר חדש המכונה "ממרח חמאה".

322. לפי תקן החמאה הישראלי, כמו בשאר העולם, קובע כי חמאה הוא מוצר המופק משמנת מתוקה או חמוצה ואין להוסיף עליו כל שומן אחר. "ממרח חמאה" זה של תנובה הורכב מ-80% חמאה ו-20% שמן חמניות, לדבריו של זאב פייקובסקי, מדען ראשי בתנובה.

323. שושנה חן, כתבת ידיעות אחרונות, כותבת כך בכתבתה "מורחים אותנו":

"החמאה החדשה של תנובה מכילה שמן חמניות, והיא מכונה ממרח חמאה. האם השם נובע מתוך רצון לעקוף את התקן? יבואנים בענף טוענים שכן. מדובר בהטעיה. מוצר המכיל שומן צמחי הופך למרגרינה ואינו מוגדר כחמאה. השומן הצמחי זול ליצור משמנת, ועל התוצאה הסופית להיות זולה משמעותית, הם טוענים".

324. תנובה אשר הנה אלופה בנסיונות התחמקות מחוקים ותקנות, אשר הנה ידועה בסחיטתה את הצרכן, כשהיא מנצלת את כל האמצעים העומדים לרשותה בכדי לתת את המינימום האפשרי לצרכן תוך כדי גביית המקסימום האפשרי ממנו, תוך פרסום מטעה, גבתה עבור 140 גרם של המוצר הפחות טוב מחמאה, 6.95 ₪ לאריזה, בעוד שבאותו זמן, 100 גרם חמאה עלתה 2.46 ₪. רק לאחר התערבות משרד הבריאות, שינתה תנובה את האריזה המטעה.

325. תנובה אינה בוחלת בדבר ברמותה את הצרכן. תנובה, כמו אסם, מקטינה את מוצריה, אך משאירה את המחירים על כנם, או שמפחיתה אותם מעט, באופן לא פרופורציונלי להקטנת המוצר.

326. את "שוקו קרלו", הקטינה תנובה מ-250 - מ"ל ל-225 - מ"ל אך הקטינה את התשלום במעטי מעט. שושנה חן בכתבתה הנ"ל "עובדים עלינו" מדווחת כי:

"ברוב המקרים השינויים קטנים יותר מה שמקשה על הצרכנים להבחין בהבדל. מאחר שמדובר במוצרים פופולריים הנמכרים בכמויות גדולות, נוצר חיסכון כולל משמעותי ליצרנים. לדברי מנכ"ל המועצה לצרכנות, גלית אבישי, מדובר בהטעיית הצרכנים... אבישי: יצרנים המייצרים מוצר מוקטן חייבים לידע את הצרכן בדבר השינוי, כפי שהם טורחים לעשות זאת ובאותיות גדולות בדרך-כלל כאשר הם מגדילים אריזות".

327. תנובה, המזהמת ברעליה את מי התהום של חיי המסחר והצרכנות בישראל איננה בוחלת בהרעלה ממשית של אזרחי ישראל. כך למשל, בבריכות הדגים בקיבוץ נווה איתן שבעמק בית שאן, חיטאו את בריכות הדגים בחומר מסרטן. תנובה הנה זו אשר משווקת דגים אלה ברחבי הארץ. החומר בו השתמשו כחומר חיטוי, הנו חומר אשר נאסר לשימוש ע"י האיחוד האירופי ורשויות הבריאות בארה"ב וגם בישראל. אך למרות זאת המשיכו אנשי הקיבוץ ועשו שימוש בחומר המסרטן כשהם שופכים כמויות עצומות של חומר זה אל תוך בריכות הדגים המשווקים בידי תנובה.

328. כשנשאל אחד העובדים מדוע עשו שימוש בחומר אסור הידוע כחומר מסרטן, ענה, כי נשאר מהחומר במלאי וכיוון שהוא יקר, השתמשו בו. הפליג אותו עובד לעשות והביע פליאה לגבי עצם השאלה ושאל "מה, נשאר את זה?".

329. תנובה מאז ומעולם רחצה כשרץ בידה. תמיד היתממה לגבי "ההיטפלות" אליה, ובו בעת המשיכו להתגלות הפרות אתיות אותן בצעה ללא לאות, תמיד לטובתה ותמיד לרעת הצרכן.

330. פרשה מכוערת נתגלתה כאשר נודע כי ניר גלעד, החשב הכללי, ואיש חזק מאוד באוצר עד לפני זמן לא רב, משמש כיום יועץ בשכר של חברת תנובה מול אגף התקציבים באוצר ומבקש לבצע שינוי מבני בענף החלב.

331. סטלה קורין-ליבר כתבת ותיקה של גלובס, בכתבתה "המאכער מהאוצר" כותבת כך:

"כמה נחמד. החשב הכללי והאיש החזק באוצר עד לפני חודשים אחדים, עובד עכשיו עבור עסק פרטי, תנובה. מה רע? הוא צריך פרנסה, הם צריכים יועץ-לוביסט-מאכער. אז חותמים שידוך. מילא השידוך המפוקפק, שעוד נדון בו. הבעיה היותר גדולה היא ברב שנתן הכשר: אורי יוגב, הממונה על התקציבים. הוא החליף את גלעד בתפקיד האיש החזק, שפועל עתה לשינוי מבני במשק החלב".

332. תנובה כתאגיד ענק אשר הינו מונופול אשר משתלט על 90% משוק קניית החלב ועל 70% מייצור מוצרי החלב, משתמש בעוצמתו כדי להשיג את כל אשר הוא רוצה, באופן קבוע. לפני זמן לא רב פרסם האוצר סקירה בנוגע לאומדן הנזקים למשק מהיעדרות תחרות ותנובה כיכבה בסקירה זו. והנה מיד לאחר מכן התפרסמו בכל העיתונים הגדולים מודעות פרסומת שחורות, אדומות ומנקרות עיניים: "די לשקרים!!! האוצר רומס את האמת על מחירי החלב ומוצריו. האוצר מוכר לנו לוקשים!!!" על מודעה זו חתומה התאחדות מגדלי הבקר בישראל, ומי אם לא תנובה אשר קונה מעל 90% מהחלב אשר נמכר ע"י מגדלי הבקר, עומד מאחרי פרסומת מסיתה זו?

"תנובה נלחמת על השמנת והקצפת שלה, על תענוגות המונופול... היא עושה את זה מול אורי יוגב, שבאוירת הרפורמה הגדולה מדבר על שינוי מבני בחלב. אז מה עושה אריק רייכמן, המנהל הגדול של תנובה? לוקח את ניר גלעד, ושולח אותו להיות המאכער שלו במשרד האוצר. רייכמן תופס את השור בקרניו. הוא שולח את לאורי יוגב ואנשיו, את מי שהיה שכן שלהם, קרוב אליהם, גורו שלהם. איזה פקיד אוצר יעיז לסרב לגלעד?".

334. בדו"ח שפרסמה המחלקה לדוברות והסברה במשרד האוצר, ב-11 בנובמבר 2003 על "אומדן הנזקים למשק מהעדר תחרות במספר ענפים עיקריים", מצויין כי נערכה סקירה ע"י ד"ר אלדד שידלובסקי מאגף כלכלה ומחקר במשק האוצר, המציגה את הפגיעה בצרכנים ובמשק כתוצאה מהעדר תחרות במספר ענפים במשק, ביניהם גם ענף החלב.

335. הממצאים העיקריים של בדיקות ומחקרים אלו העלה כי, הפגיעה במשק כתוצאה מקיומו של מבנה לא תחרותי, מתבטאת בין השאר בתפוקות נמוכות, בניצול לא יעיל של תשתיות, בהיקף גדול של אבטלה סמויה, בפערי שכר לעומת מערכת תחרותית, בשימוש של העובדים בכוחם המונופוליסטי להשגת טובות אישיות ובכלל זה שכר גבוה, בכח אדם עודף, בתשואות נמוכות להון המושק ועוד.

336. כתוצאה מכך נפגעים הצרכנים, שכן פערי המחירים בין התוצרת בארץ לתוצרת דומה בחו"ל ו/או בתשלום גבוה של מיסים על מנת לממן את העלויות הגבוהות הנובעות מהמבנה הלא תחרותי ואת הרווחיות הנמוכה (רמה נמוכה של תשואה להון) של חלק מהתברות.

337. הניסיון מלמד כי פיקוח על מחירים אינו תחליף טוב לתחרות אמיתית. רשויות הפיקוח מתקשות בדרך כלל לקבוע מחירים התואמים שוק תחרותי, המחירים בפועל עלולים להיות גבוהים מדי, רק תחרות יכולה לפעול באמת לטובת הצרכנים והמשק. תנובה עונה כמובן על כל הקריטריונים של הנתונים האלו וגורמת להם בהפעלתה את המונופול שלה על שאר המתחרים בענף ומשמידה אותם.

338. ואכן בדו"ח הנ"ל מתייחסים בספציפיות לנזקים הנגרמים כתוצאה מהעדר תחרות בשוק החלב. ענף החלב מאופיין בריכוזיות גבוהה. בהשוואה בינלאומית עולה כי בישראל רמת הריכוזיות בענף מוצרי החלב היא מהגבוהות בעולם, כשתנובה היא כמובן הסיבה לכך. יצרני החלב מאוגדים קצרטל וולונטרי באמצעות מועצת החלב.

339. תנובה מהווה מונופסון בתחום רכישת החלב הגולמי וחולשת על כ-90% משוק קליטת החלב. בתחום העיבוד התעשייתי של החלב הריכוזיות היא גבוהה ומתקיים מצב של "תחרות בין מעטים", כאשר תנובה מהווה פירמה מובילה.

340. תנובה מהווה מונופול במוצרי חלב (70% מהשוק) כאשר שטראוס וטרה אינן מהוות איום על מעמדה הדומיננטי (כ-12% כל אחת). את כוחה המונופוליסטי מנצלת תנובה להעברת רווח לרפתנים ולמניעת כניסת מתחרים פוטנציאליים למקטע התעשייתי. כתוצאה ממבנה זה, כמות החלב המיוצרת נמוכה מהכמות שהיתה מיוצרת בתנאי תחרות ושוק החלב מתאפיין ברמת מחירים גבוהה.

341. מחיר החלב מבטא את המחיר הגבוה שתנובה משלמת לרפתנים וגם את הרווחים הגבוהים של תנובה. מחיר החלב ליצרנים גבוה בכ-30% מהמחיר שהיה נקבע בתחרות, וגם המחירים לצרכן גבוהים משמעותית מהמחירים המקובלים בעולם.

342. מהשוואה בינלאומית של מחיר החלב ב-1996 עולה כי פער בין המחיר בישראל למחיר הממוצע באירופה עומד על כ-35%, בעוד הפער בין המחיר בישראל למחיר בארה"ב עומד על כ-60%.

343. מבדיקה של מחירי החלב ב-2002 עולה כי הפער מול ארצות הברית לא הצטמצם ועמד גם ב-2002 על כ-60%. המבנה הלא תחרותי של שוק החלב גורם לעיוות בהקצאת מקורות, לחוסר יעילות בפונקציה הייצור, לעיוותים בחלוקת הכנסות בין מספר מצומצם של יצרנים לבין כלל הצרכנים (רמת מחירים גבוהה) ולפגיעה קשה בצמיחת הענף.

344. ההערכה היא כי ביטול שיטת המכסות, ביטול ההיתר החוקי להתאגדות קרטליסטית ובעיקר פתיחת השוק לייבוא חופשי של גורמי ייצור ומוצרים סופיים יובילו באומדן זהיר לחיסכון של למעלה מ-110 מיליון דולר לשנה. כלומר, הנזק למשק הישראלי כתוצאה מהעדר תחרות במשק החלב והמשך שליטת תנובה בענף, מוערך ב-110 מיליון דולר לשנה.

345. נוסף לקרטל אשר היתה בין מובילותיו בעניין פיקנטי, תנובה אף מקיימת הסדרים כובלים. ישנן הסכמות בין תנובה לבין ארבע משחטות תעשייתיות לגבי שיווק והפצה. זאת ועוד, תנובה מקיימת פגישות שבועיות של אנשיה עם אנשי המשחטות בהן מתנהלים דיונים על השיווק, ההפצה והרכישה של תוצרת המשחטות.

346. תנובה, עוף העמק, עוף הגליל, מילעוף ועוף טוב, מקיימות הסדר כובל במסגרת הסדר שיווק משותף. בהסדר קיימות הסכמות בין המשחטות לבין תנובה לפיהן תנובה תשלם מחירים זהים למשחטות עבור התוצרת ותרכוש מהן כמות שנקבעה מראש. כיוון שהסדרי שיווק הוגדרו ע"י ביה"ד כהסדרים כובלים, יש למנוע מתנובה את ההסדר ואת הפורום

השבועי הנ"ל. שוב תנובה בכותרות, כשהיא מנסה לרמות את רשויות החוק, המתחרים והצרכנים, העיקר שרווחיה ימשיכו ויגדלו.

347. אך תנובה אינה מתפרסמת חדשות לבקרים במדורי עיתונות, טלויזיה ואינטרנט אך ורק בשל העובדה שהיא מונופול אשר מנצל את מעמדו כדי להטיל את מרותו על שאר החברות בשוק או רק בשל כך שהמונופול אותו מפעילה החברה פוגע בצרכנים באופן חמור ביותר.

348. תנובה והעומד בראשה אינם מקפידים על אתיקה מינמלית. משרד רואי החשבון אותו מעסיקה תנובה, "ברית פיקוח", מנוהל ע"י ירון רייכמן בעוד שאביו אריק רייכמן משמש כמנכ"ל תנובה.

349. נושא זה חמור בשל העובדה שישנן תקנות מפורשות של מועצת רואי החשבון אשר אוסרות על חברות לשכור קרובי משפחה כרואי חשבון. על פי התקנות אסורה "כהונתו של אדם ממשרד רואי חשבון המבקר תאגיד, שהוא קרוב משפחה של נושא משרה שהוא לקוח". תקנה זו מתארת בדיוקנות את מערכת היחסים שבין אריק לירון רייכמן. העסקתו של ירון רייכמן מהווה ניגוד עניינים, שכן חשובה ביותר העובדה כי רואי חשבון יהיו בלתי תלויים. שוב מוכיחה תנובה כי חוקים ותקנות אינם חלים עליה וכי היא נמצאת מעל החוק ומנחלת את ענייניה משם.

350. לבריונות העסקית של תנובה אין גבול. לפני מספר חודשים קבע ביהמ"ש המחוזי בת"א כי תנובה אחראית לכל חיובי שותפות הדרי-אביב, כאילו היתה שותף כללי. מסתבר כי תנובה ניהלה את השותפות באופן כושל ובניגוד לחוק כשלא ציינה במסמכי השותפות כי מדובר בשותפות מוגבלת.

351. לדברי ראש אגף איכות אוויר במשרד לאיכות הסביבה, שולי נזר, חשיפה ממושכת למזהמים עולה לגרום לפגיעה בדרכי הנשימה ולעליה בשכיחות מחלות הלב. זאת ועוד, בכל שנה מתים למעלה מ-1000 איש ממחלות נשימה במרכז הארץ. מסתבר שסיכונים אלה לבריאותם של אזרחי ישראל אינם נראים לתנובה כחשובים שכן מחלבת תנובה בירושלים מזהמת את האוויר ב-54% יותר מהמותר.

352. בשל המונופול שיש לתנובה על שוק החלב, משלם הצרכן הישראלי פי 1.3 עד 1.5 יותר על כוס חלב מאשר הצרכן באירופה. ועדת הכלכלה בכנסת פועלת על מנת להעביר תיקון לחוק, אשר יהדק את הפיקוח על תנובה. תנובה כבר הודיעה שהיא תתנגד לכך בכל אמצעי שברשותה. מדוע שתסכים תנובה למהלך אשר יחייב אותה לנהוג ביושר עם הצרכן? מדוע שישלם הצרכן הישראלי עבור חלב ומוצריו כפי ממשלם כל צרכן אחר בעולם ולמנוע מתנובה מלהרוויח פי כמה, על גבו של הצרכן הישראלי?

353. מסתבר כי תנובה לא למדה ממקרה הוספת הסיליקון לחלב. פעילותה של תנובה לא הפכה לנקה יותר או אתית יותר. יחידת ההונאה של משטרת מחוז המרכז, חוקרת האם תנובה שיווקה לצרכניה שוב חלב פגום. הפעם שווק החלב ע"י תנובה כשהוא מכיל אנטיביוטיקה ואשר לפי התקנות, חייב היה להיות מושמד.

354. המשטרה תשאלה עשרות ספקי חלב מכל הארץ ותנה אמורה לספק למשטרה מסמכים רבים הנוגעים לעניין, לשם המשך החקירה. קרוב לוודאי כי אף יזומנו בכירים בתנובה לחקירה. החקירה החלה בעקבות תלונה של עובד לשעבר של תנובה, אשר הנו טכנולוג מזון במקצועו. העובד סיפר לחוקרי יחידת ההונאה כי לאחר שדיווח לממוניו כי החלב מכיל אנטיביוטיקה, הוא הוצא לחופשה בת שנה בתשלום.

355. הנחיות משרד הבריאות קובעות בצו פיקוח על מצרכים ושרותים (איכות חלב 1958), כי:

"לא ייצר אדם חלב מפוסטר ולא ישווק ולא ימכור ולא יעביר חלב מפוסטר לצרכן אם... תוצאות מבדק הפוספוטזה מצביעות על פסטור לקוי או חוסר פסטור... או שהוא מכיל גופים זרים או חומרי צבע או חומרים אנטיביוטיים או חומרים כימותרפיוטיים או חומרים משמרים, מחטאים או טוקסיים (רעליים) כלשהם".

356. תנובה נוהגת לבדוק כל מכלית חלב אשר מגיעה אליה שאחת מהן היא בדיקה לגילוי אנטיביוטיקה בחלב. במידה ומתגלה אנטיביוטיקה, אמורה תכולת המכלית להישפך לביוב. במקרה כזה תנובה אינה משלמת לבעלים על החלב, אלא אף מטילה עליו קנס כספי. רק שבמציאות, מה שתנובה למעשה עשתה, שלמרות שגילתה כי החלב מכיל אנטיביוטיקה, היא לא שפכה אותו. היא אמנם לא שילמה לבעלי המשק על החלב הזה ואף קנסה אותו, אך בפועל היא השתמשה בחלב. היא נהגה לשפוך את תכולת המכלית למיכלים הענקיים שנמצאים במחלבה ולערבב אותו עם שאר החלב כדי שבבדיקה נוספת לא יתגלה החלב הנגוע.

357. מקור האנטיביוטיקה הנו בפרות חולות המקבלות טיפול אנטיביוטי, ככלל חל איסור לשווק חלב של פרות אשר מטופלות בתרופות. האיסור על שימוש בחלב המכיל אנטיביוטיקה קיים משום שחלק מהאוכלוסיה אלרגי לאנטיביוטיקה. אך נראה כי סכנה זו אינה מניעה את תנובה מתאוות הבצע שלה להרוויח מכל הכיוונים. להרוויח מכלית חלב חינם אין כסף ועוד להכריח את בעלי המשק לשלם לה קנס, בעודה משתמשת בחלב הנגוע כשגורל הצרכנים הנו הדבר האחרון אשר הנו בראש מעייניה.

358. אך זהו איננו המקרה הראשון של הוספת חלב נגוע. גם בעבר נמצא כי תנובה משווקת חלב נגוע והיא נקנסה על כך. בפברואר 2000 הוגשה תביעה ייצוגית נגד תנובה בהיקף של 186

מיליון ₪ בטענה כי תנובה הטעתה את ציבור הצרכנים ומכרה לו חלב אנטיביוטי במסווה של חלב תקין.

359. המבקשים ד"ר אבירם אלרואי ומיכאל אופנהיימר, טוענים כי תנובה פועלת בניגוד להוראות הדין החלות עליה לעניין ייצור חלב לשתייה ומוצרי חלב, על מנת להכשיר לקליטה ושיווק חלב אנטיביוטי, בלתי תקין, תוך פגיעה אפשרית וחמרה בבריאות הציבור והטעייתו. עוד נאמר בתביעה כי תנובה משווקת בשנה 990 מיליון ליטר חלב המהווה 90% מהחלב המשווק במדינה.

360. כמות החלב המדולל המכיל חלב אנטיביוטי מגיעה לפי הערכות התובעים בתביעה ההיא ל 1% מהחלב לשתייה, דהיינו 9.9 מיליון ליטר לשנה. תנובה הרוויחה בשל כך מהצרכנים ב 4 השנים האחרונות סך של 186,120,000 ₪. ברור אם כן מדוע חשוב לתנובה סכום אדיר זה על בריאות הציבור ועל תקנות החוק המפורשות האוסרות שימוש בחלב נגוע באופן שכזה. תנובה מצידה מטילה את האחראיות על הרפתנים, לטענתה כיוון שאין היא מייצרת את החלב, אין היא אחראית לתכולתו.

361. תנובה כמובן אינה מסתפקת בכך ומפנה אצבע מאשימה לד"ר אבירם אלרואי וטוענת כי מנסה הוא להתנקם בה על פיטוריו. אין ולו מילת התנצלות או ביקורת עצמית אחת שתנובה מפנה כלפי עצמה. למרות אשמתה הברורה והתעלמותה החצופה משלטון החוק ומבריאות הצרכן, לא מרגישה תנובה כל צורך להתנצל על מעשיה הנפשעים.

362. תנובה בהחלט מסוגלת להיות אכזרית כאשר זהו רצונה. רשות השיפוט הארצית של ההסתדרות הורתה לתנובה לשלם כמיליון ₪, ובערכים של היום כ- 2.8 מיליון ₪, לעיזבונו של יגאל לייבוביץ' ז"ל שעבד כמהנדס ראשי של מחלבות חיפה. תנובה פיטרה אותו לאחר שלטענתה החל להזניח את עבודתו, אך המציאות לימדה כי היה עליו לטפל באשתו שחלתה בסרטן ואף בהוריו הקשישים. רשות השיפוט קבעה אז כי תנובה פיטרה אותו בניגוד לחוקת העבודה של ההסתדרות, הפרה צווים מפורשים שחייבו אותה להשיבו לעבודה וכמובן הפיקה מכך רווח פסול. אך אין זה דבר חדש לתנובה להתנהג בדרך זו. חברי ההרכב אף ציינו אז כי התנהגותה של תנובה היתה מבישה "שלא הסתפקה בהפרת צווים שיפוטיים חלוטים, אלא התעקשה לגרור את לייבוביץ' לערכאות הלך ושוב", כך שכעת על תנובה לשלם סכום זה לעזבונו, שכן יגאל לייבוביץ' ז"ל, מאז כבר הלך לעולמו בלי לראות ולו אגורה אחת מתנובה אשר דאגה "לסחוב" אותו לכל ערכאה אפשרית בניגוד לכל דין, חוק או צו.

הקיבוצים מפרים את התחייבותם להעביר את חלקם בתנובה לידי המדינה

363. התובעות מבקשות להפנות את תשומת הלב לכך כי אחד ממעשי התרמית הגדולים ביותר בתולדות מדינת ישראל מתבצע באופן שקט בידי "תנובה" ובעליה, אשר משימים עצמם כאילו היו שוכני שחקים, ובינתיים מוליכים שולל את מדינת ישראל ואזרחיה כדלקמן:

364. הקיבוצים נכנסו לחובות עצומים והבטיחו כנגד ויתור על החובות להעביר למדינת ישראל את חלקם ב"תנובה".

365. כמובן שבינתיים הקיבוצים לא העבירו אפילו פרה אחת למדינת ישראל, בעוד שבינתיים נמחקים לקיבוצים, בהסדרים וסידורים שונים, חובות בהיקף של מיליארדים, דבר הממומן מכספי ציבור.

366. ועדת סוארי, אשר מונתה ע"י משרד האוצר, קבעה ב-94' כי הקיבוצים יעבירו למדינה ולבנקים 50% מזכויותיהם בתנובה, במסגרת הסדר מחיקת חובות, אשר במסגרתו המדינה (למעשה משלם המסים) מממנת את חובותיהם של בני הקיבוצים.

הקיבוצים הפעילו לחץ פוליטי כבד, ושר האוצר נכנע

367. הקיבוצים, כהרגלם, הפעילו לחץ פוליטי כבד, ושר האוצר דאז, אברהם (בייגה) שוחט נכנע. הוחלט ראשית כי הקיבוצים יעבירו למדינה רק 25% מחלקם ב"תנובה" (במקום 50%), שנית, הוחלט, העברת חלקם זה של הקיבוצים בתנובה תתבצע רק לאחר שתנובה (כיום אגודה שיתופית) תהפוך לחברה בע"מ.

368. שנים חלפו, כמובן ש"תנובה" לא הפכה לחברה בע"מ, ואזרחי ישראל ממנים מכיסם

את הפסדי הקיבוצים במיליארדים רבים, בזמן ש"תנובה" רושמת רווחים.

369. שר האוצר, סילבן שלום, כיהן בתקופת הסדר שדידת קופת המדינה ע"י כנופיית

"תנובה" כחבר ועדת הכספים בכנסת. וכך אמר אז שר האוצר דהיום:

"כל ההסדר הזה הוא חד צדדי. המדינה נותנת והם לוקחים. כך זה היה בנדל"ן שלהם, וכך זה במניות של המשביר והמניות של תנובה. ההתחייבויות שלהם הן חתימה על הקרח".

(ח"כ ס. שלום, "מושכים זמן בתנובה", סטלה קורין ליבר, "גלובס", 20.3.1997)

370. וכבר נקבע בסוגיית של הסדר חובות למגזר החקלאי בע"א 6821/93 בנק המזרחי

המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי פד"י מ"ט 4 221 דברים היפים לענייננו:

"הסדר משפטי בדבר מחיקת חובות בהיקף משמעותי הוא בגדר מעשה של נטילת רכוש מבעל החוב ועל-כן נושא עמו אופי של פגיעה בקניין. לעניין זה אין נפקא מינה בכך שגם אלמלא נולד ההסדר המתואר היו פתוחות לפני הנושה דרכים משפטיות אחרות לנקיטת צעדי גבייה, שאף במסגרתם תיתכן מחיקה כלשהי של חובות - כגון הליכי פשיטת-רגל".

371. בעוד שודדים עלובים אשר נטלו 100 שקלים שאינם שלהם מושלכים לכלא, שדידת

מיליארדים מהמדינה עשויה להפוך את מנהיג כנופיית השודדים הממוסדת ליו"ר תנובה, אשר אשרי האיש שיאחז וינפץ את עוללותיו אל הסלע (תקון חצות).

372. בישראל 2003 אין אדם נזקק לנשק על מנת להיות פושע - די שיצטייד בקשר כלשהו

למגזר הקיבוצי יגלגל עיניים לשמיים, יסגל לעצמו פגם דיבור אופייני לבני-משק כבדי-פה (אך בחירי-סגולה בעיני עצמם) ויזכה לכך למעין-חסינות מוסרית, משל היה עוטר ישראל בתפארה (סליחות, ברכות השחר).

373. לאמור, שהשודדים הפשוטים ישדדו כרגיל, אנחנו, מלח הארץ ודגולים-מעם,

המהלכים על כנפי-רוח, נשדוד כדין, הן מורגלים אנו בהסדרים מעין-תקינים שתכליתם בעיקר לסדר אותנו ו"לסדר" את כל מי שאיננו איש שלומנו. נשתכשך בבריכה ונרחץ בנקיון כפינו, נצבור חובות (המתנדבים קוטפים בינתיים), ואחר-כך נסדר מאן דהוא שימחק לנו את חובנו. חוק הסדרים קטן יסדר הכל. אם לא גדליה, אז אברשה, ואם לא הוא אז נמצא כבר אחד אחר שניצוק ממנו שליח לשם מצוות הקוניוקטורות הסקטוריאליות, אשר יכתוב אותנו בספר הזכויות של עצמנו.

374. תשלובת פיקנטי רכשה מעוף חיפה בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 סחורה בשווי של כ- 15,000,000 ₪.

האינטרסים הקונגלומרטיים של ראשי הקרטל

375. בשנים האחרונות מאפיינות שתי מגמות את הקונצרנים הגדולים בישראל: מעבר מבעלות ממשלתית או ציבורית לבעלות פרטית וגידול בהיקף הקונצרנים דרך מיזוגים.

376. הקונצרנים הגדולים מצויים בשליטת משקיעים פרטיים ספורים. בכך הם שונים מרוב הגופים הגדולים בשוק האמריקאי או האירופי, בהם מבוזרת הבעלות.

377. המשק עובר תהליך הפרטה משמעותי, והבעלות המעין-ציבורית, דוגמת חברת העובדים, הצטמצמה מאוד. משאבי הסקטור הפרטי במשק גדולים בהרבה ביחס לעבר, ותלות המשק במעורבות ממשלתית קטנה במידה ניכרת. במקביל, התפתחו גופים קונצרניים חדשים- קטנים, בינוניים וגדולים.

378. עם זאת, המשק הישראלי נותר ריכוזי מאוד, קונצרנים ספורים מחזיקים חלקים גדולים יחסית מהתוצר התעשייתי. מספר קטן עוד יותר של בנקים מחזיק במרבית השוק הבנקאי.

379. המשק הישראלי גם מבודד גיאוגרפית. בשונה ממשקים בקנה מידה מקביל, המשולבים קרקעית במערכות גדולות בהרבה - יש למשק הישראלי מאפיינים של כלכלת אי: יבוא ויצוא בים ובאוויר וחשיפה מינימלית לתחרות מצד השכנים.

380. אפילו הממונה הקודם על ההגבלים העסקיים, ד"ר דוד תדמור כבר ביטא את דעתו הנחרצת בניין זה, כי ישנם חסמים טבעיים לתחרות בשירותים המקומיים וחסמים טבעיים - מעטים בהרבה - לתחרות בתעשייה המקומית. לאלה נוספים חסמים מלאכותיים לתחרות, דוגמת חיטלי מגן, תקנים מפלים ודרישות רישוי מיותרות שפוגעים מאוד ברמת התחרות המקומית.

381. מחד, ברור כי גופים כלכליים גדולים הם נדבך חיוני ביותר במרקם חייה הכלכליים של המדינה. ואולם האם תרף זאת ייתכן שגוף קונצרני יהיה גדול מדי, בנסיבות המשק הישראלי? העירה ועדת ברודט:

"היווצרות חברות קונגלומרטיות המרכזות כוח כלכלי רב בידי מעטים משמעותה שהרבה יותר עובדים, בעלי מניות, צרכנים והמשק כולו הופכים לכפופים לטעמיהם של קומץ בעלי שליטה... בדומה, מספר גדול של עובדים ובעלי מניות, כמו כוח קנייה גדול של סחורות ושירותים, מקנה לפירמות הענקיות יכולת להפעיל כוח פוליטי משמעותי, שיכול לשמש לבעליו קרדום לחפור בו, למשל כדי לאלץ את הממשלה לסייע בשימור כוח מונופוליסטי..."

382. מתי, אם כן, הופך יתרון הגודל למכשלה בנתוני המשק הישראלי, נוכח גודלו המצומצם, בידודו והמספר הקטן של שחקנים גדולים בו? זו שאלה סבוכה. ברור, כי התשובה אינה מעוגנת רק בעולמה של תחרות, אלא גם במישור השלטוני-חברתי.

383. בנסיבות קרטל המזון, לא היו מעוגנים חוקי המשחק לא בעולם שלטוני חברתי ראוי ולא בעולמה של תחרות, אלא בעולמם המוסרי והתרבותי הירוד של בעלי אינטרסים, שכמו לקו בהרעלה ערכית, שנגרמה כתוצאה מצפיית-יתר בסרטי מאפיה מדרג ירוד במיוחד.

384. מלבד מאבק "אסם" בתובעת על רקע שבירת שוק חטיף הבוטנים, הונע מאבקה של "אסם" במבקשת מתוקף העובדה כי "אסם" רכשה את הבעלות במפעל הסלטים "סלטי צבר", אשר מוצריו מתחרים במוצרי "פיקנטי".

385. גם "תנובה" מתעניינת כיום במפעל סלטים.

386. בתוך כך, בתקופת קרטל המזון, התעניינו "אסם" ו"תנובה" בכניסה לענף הנקניקים, והאינטרסים שלהן בחיסול אורגנים בכירים בענף הלכו וגברו (קבוצת פיקנטי ייצרה באותה העת % 20-25 מתצרוכת הנקניקים בישראל).

387. ואכן, שאיפותיהן של "אסם" ו"תנובה" בענף הבשר והנקניקים התממשו, הן הביאו להתמוטטות "פיקנטי", ובתוך-כך, "אסם" מחזיקה כיום במניות "הוד לבן", ו"תנובה" רכשה את "טיב טירת צבי", ולשתיהן מפעלי אפיה.

388. בתוך כך ל"אסם" 51% בשותפות בחברת הגלידות הגדולה נוגה גלידות בע"מ אשר 49% ממניותיה מוחזקות בידי ענק המזון הגדול ביותר בישראל, תנובה, שלה בעלות של 50%

על "עוף חיפה" אשר עסק בתקופת הקרטל בשחיתת פטמי עוף והמשווק מליוני עופות מדי שנה.

389. מפעל זה "התחרה" בתנובה ושיווק את מוצריו במחירים נמוכים מאלה של המוצרים הזיהים אשר שיווק התאגיד שבבעלותו הוא נמצא.

390. אנומליה כלכלית זו, אשר מן המפורסמות בענף הבשר כי לא הייתה נוחה ל"תנובה", הובילה ליצירת עניין של "תנובה" בקטיעת פתיל חייו של "עוף חיפה".

391. עד כמה שיישמע הדבר מוזר לאוזן הבלתי מיומנת בשמיעת עוללות נוכלי ענף המזון בכלל ו"תנובה" בפרט, קריסת החברות הצלבניות - החברות אשר שיוקו את מוצרי "פיקנטי", אשר רכשו מוצרים במיליוני שקלים מ"עוף חיפה" הביאה גם לאיום על חייו של עוף חיפה עצמו, במהלך שהביא להתרתו של הקשר הגורדי ולשחרורה של תנובה מעולו של עוף חיפה.

392. לתנובה, לאסם וליתר חברי קרטל המזון היה אינטרס בהתמוטטות פיקנטי אף מאספקט נוסף: תשלובת פיקנטי פרסמה במהלך 21 שנות קיומה אלפי מודעות בעיתונות, ובה הודגש מחירם הנמוך של מוצריה לעומת מתחריה, רמת מחירים שהושגה תודות לתהליכי ייעול, חיסכון בפער תיווך ושילוב של דוקטרינת המספרים הגבוהים (שיווק במחירים נמוכים ובכמויות גדולות) עם תפיסת עולם שדגלה בהפיכת כל מוצר לבר-הישג עבור השכבות החלשות.

393. כך למשל, עד כניסת "פיקנטי" לענף הפסטרמה, היה מוצר זה נחלתם של העשירונים העליונים בלבד. בשנים האחרונות זהו מוצר המצוי בהישג ידה של כל משפחה כמעט, וזאת הודות ל"פיקנטי" שהחלה לייצר ולמכור פסטרמה במחיר הנמוך בכ- 70% ממתחריה באותה העת.

394. פיקנטי התדירה, הלכה למעשה, את אמונתה כי גם לעני ישנה הזכות לחיות בכבוד וברווחה, בבחינת "זה (העני) נהנה וזה (היצרן) אינו חסר".

395. נוכח הפריסה הארצית של פרסומי "פיקנטי" ונוכח פריסתן המרחבית של החברות הצלבניות - ניכרה הפגיעה במתחרי "פיקנטי" באזורים רבים.

396. השפעת תפיסת העולם הכלכלית הסדורה של "פיקנטי" התבטאה הן במישור של פלחי השוק שבהן פעלה והן בעצם ייצובו ומיתונו של שוק המזון בישראל ברמת המאקרו.

397. רשתות שיווק, אשר מתח הרווחים שלהן הוא כ- 50%, היו מובילות הגזל נגד הצלבניות של "פיקנטי" שהסתפקו באחוזי רווח קטנים בהרבה.
398. המתחרים הפעילו לחצים גדולים על הספקים הראשיים (המשותפים להן ולפיקנטי) כדוגמת "תנובה", "החברה המרכזית לייצור משקאות קלים - (קוקה-קולה)", "ליימן שליסל" ואחרים, שיאיימו על פיקנטי שלא תפרסם את מחירי המוצרים, משום שפרסום זה גורם ללקוחותיהם לבקש מחירים "כמו בפיקנטי".
399. מסע השתדלנות לא עזר, וענקי מזון כ"תנובה" נאלצו להוריד מחירים. הצרכן הבודד נהנה מהתחרות החופשית, אבל מתחרי פיקנטי רתחו מזעם.
400. 60% מהרווח הגולמי של "אסם" מקורו בייצור ארבעת המוצרים הבאים: עוגות מוכנות, "במבה", "ביסלי" וקטשופ.
401. לשני המוצרים הראשונים העמידה "פיקנטי" תחרות של ממש בדמות מוצרי "הרויאל קייק" (בתחום העוגות המוכנות) וה"מקרנה" (כמתחרה ל"במבה").
402. כאשר שמעו ב"אסם" כי פיקנטי רכשה גם קווי ייצור גם לקטשופ ולחטיף הדומה ל"ביסלי" הבינו כי חייבים לפעול לחיסולה של פיקנטי, שכן הניחו כי גם בפלחי-שוק אלה תצליח פיקנטי למכור את מוצריה במחירים נמוכים יותר, כיאה לתפיסת עולמה הידועה והמוכרת זה שנים רבות.
403. נוסף לאינטרס של תנובה בהתמוטטותו של "עוף חיפה" בסיוע לשותפתה העסקית והאסטרטגית "אסם" וכן בנוסף לאינטרסים אינצדנטליים כאלה ואחרים, שתביעה זו קצרה מלהכיל, לתנובה היה עניין ישיר בהתמוטטות החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - מתוקף שותפתה בחברת הענק "היפר שוק" אשר החזיקה בזמן הרלוונטי - 50% ממניות רשת המרכולים "קו-אופ צפון", שהתחרתה בחברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי".
404. אינטרס ישיר נוסף של תנובה בהתמוטטות החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - נובע מאחזקותיה ברשת "מזון מן הקיבוץ" שאף היא מתחרה במרכולים שבבעלות החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי".

ניצול חסמי הכניסה לענף הענף והפטמים ע"י תנובה

405. כאשר בוחנים את תפקידה של "תנובה" בקרטל המזון, יש לשים לב לאינטרסים הברורים שלה לפגיעה במתחרים על רקע מערכת נסיבתית הכוללת שורה של מחסומי כניסה לענף הענף והפטמים:
406. קיים בענף הרלבנטי עודף כושר ייצור. מטעם זה, יתקל מתחרה פוטנציאלי שירצה להיכנס לענף, להתמודד עם יכולתן של הפירמות הקיימות להגדיל את הייצור בזמן קצר ובעלות נמוכה יחסית וכן להתמודד עם ביקוש נמוך ביחס לכושר הייצור.
407. צפויה בעתיד החמרה בתקנות איכות הסביבה הנוגעות לענף הרלבנטי ובעיקר לשחיטה ותוצריה. החמרה כאמור, תקשה על כניסתו של מתחרה פוטנציאלי לענף.
408. בענף הרלבנטי נדרשת עתירות הון גבוהה במיוחד לשם כניסה לענף. כך, הן לעניין הקמתה של משחטה חדשה והן לעניין רכישתה של משחטה קיימת.
409. בשל שילובה האנכי של תנובה, קרי, מעורבותה בכל שרשרת הייצור של הענף והפטם (רבייה, שיווק למשחטות, שחיטה ושיווק לסיטונאים), יהא על מתחרה פוטנציאלי להיכנס לא רק לשלב השחיטה אלא גם לשלבים האחרים או למצער, להתחרות עם כוחה של תנובה בשלבים אחרים אלה.
410. לתנובה נתונה עוצמה פיננסית רבה וכוח קונגלומרטי גדול - הנתון לה בשל פעולתה וחוסנה בשווקים אחרים שאינם דווקא הענף הרלבנטי - ועל כן תוכל תנובה להכניע כל מתחרה פוטנציאלי ב"תחרות דורסנית".
411. בשל כוחה של תנובה כלפי מגדלי הענף וההודו (הכוח המונופסוני) תוכל תנובה להשיג מהם מחירים בלעדיים ורווחיים ביותר, דבר שלא יתאפשר למתחרה חדש שייכנס לשוק.
412. על רקע נתונים קשים אלה, ניתן להבין עד כמה מעשיה של תנובה כנגד "פיקנטי" היו בלתי הפיכים.

פגיעת "תנובה" ב"פיקנטי" באספקלריית דיני ההגבלים העסקיים

413. הפגיעה ב"פיקנטי" ניכרה לא רק בענף העוף והפטמים אלא גם בכל ענף ב"תנובה" אשר היה מצוי ביחסים של חליפיות סבירה מול מוצרי "פיקנטי".

414. פסק הדין הישראלי המנחה לעניין הגדרת שוק המוצר, הנו, לא בכדי, עניין תנובה שנדון בהקשר של מיזוג חברות. בית הדין להגבלים עסקיים נדרש לשאלת הגדרתו של שוק המוצר, תוך שהוא בוחן את השפעתו של המיזוג המבוקש, בין תנובה למשחטת עוף הנגב, על התחרות בשוק.

415. ביושבו על המדוכה בחן בית הדין את השאלה האם "פטם" ו"הודו" הם בבחינת שוק אחד, שוק העוף? והאם עוף הקפוא והעוף הטרי הם שוק אחד? האם כלל העופות מהווים שוק בפני עצמו, או שמא אין הם אלא חלק משוק הבשר, הכולל למשל גם מוצרי בקר לסוגיו? בהחילו את מבחן החליפיות הסבירה, הגיע בית הדין למסקנה, כי "פטם" ו"הודו" הם שוק אחד - שוק העוף וכי זהו שוק המוצר הרלבנטי במקרה דנן.

416. דוגמא נוספת לשימוש במבחן החליפיות עולה מהחלטת הממונה על ההגבלים העסקיים בעניין הסדר כובל בענף דלתות הביטחון. באותו עניין, קבע הממונה על סמך מבחן החליפיות הסבירה, כי שוק המוצר הרלבנטי הנו שוק דלתות הכניסה הביטחוניות. כמו כן, הדגיש הממונה, כי יש לבחון את הגדרת השוק מנקודת מבטו של הצרכן.

417. "חלקו של ידיעות הגיע כדי מחצית מתחום העיתונות היומית בשפת העברית", כתב הממונה בהחלטה בעניין "ידיעות אחרונות", "אך נתח השוק הצטייר כגבולי, ספק מעט למעלה ממחצית התחום (אז לכאורה הוא בעל מונופולין), ספק מעט למטה ממחצית התחום (אז לכאורה הוא אינו בבחינת מונופולין). ובכלל, המסד העובדתי אז לא איפשר נקיטת עמדה מוסמכת, וכזו אכן לא ננקטה. בנסיבות אלה מצאתי לנכון לשוב ולבקש מהעיתונים היומיים ליתן בידי, בהתאם לסמכותי לפי סעיף 46 (ב) לחוק ההגבלים, תוך התחייבות שנתונים אלה יישמרו בחשאיות, דו"ח מכירות מאומת, בחתך חודשי ותוך האבחנה בין עיתון יום-חול

לעיתון ימי ששי וערבי חג. כמו כן התבקשו והתקבלו הערכות פלחי שוק שהוערכו על ידי המעורים בענף".

418. מונח "כלל אספקת נכסים" המופיע בסעיף 26 (א) האמור, מסביר הממונה בהחלטתו, עניינו שוק הנכסים או המוצרים הנוגע לעניין. "הספרות מלמדת", כתב, "כי שוק יחבוק בין זרועותיו את קבוצת המוצר הבסיסי ביותר המאפשר לחברה מונופוליסטית היפותטית להעלות את מחיר המוצר באופן ממשי ולאורך זמן מעל המחיר הנוכחי בשוק ובאורח שלא יפגע ברווחיותה. הקביעה מהו הנכס או השירות הרלוונטי משמעה קביעת גבולותיו - באספקלריית מהות המוצר ובאספקלריה גיאוגרפית - של הענף הרלוונטי. נקודת הפתיחה תהא כי הענף הרלוונטי כולל רק את המוצר הנמכר על ידי אותו אדם ("המוצר המצומצם ביותר"), ובהמשך תיבחן מידת תחליפיות הביקוש, ובמידת מה גם תחליפיות ההיצע, בין המוצר המצומצם לבין מוצרים אחרים".

419. "בעת עריכת בחינת תחליפיות הביקוש", הסביר הממונה, "יש לשקול, בין היתר, את הפראמטרים הבאים: גמישות הביקוש הצולבת בין המוצרים, מחירי המוצרים, קשרי הגומלין בין מחירי המוצרים, הנתונים הפיסיים והאובייקטיביים של המוצרים, מבנה הביקוש וההיצע והפרספקטיבות בקרב הנפשות הפועלות".

420. מבחן "החליפיות הסבירה" אומץ עוד קודם לכן בארה"ב. על פי מבחן זה, יש לכלול בשוק המוצר את כל אותם מוצרים חליפיים שהם בעלי דרגת חליפיות סבירה לאותו מוצר. מוצרים יחשבו לחליפיים כאשר מחיר האחד עומד ביחס הפוך לעקומת הביקוש של השני, כך שאם מחיר האחד עולה, יגדל הביקוש למוצר השני.

421. נוכח הצמצום בכמות הפסיקה בסוגיית החליפיות הסבירה בבתי המשפט בישראל, ישנו צורך לבחון את הפסיקה הזרה בעניין. יישומו של מבחן "החליפיות הסבירה" בפסיקה בארה"ב מדגיש את חוסנו של המבחן, שהוא גם חסרונו, והכוונה לגמישותו הרבה.

422. במשך מספר דורות של פסיקה בתי המשפט בארה"ב שיכללו את המבחן והוסיפו לו נדבכים חשובים. יחד עם זאת, במספר לא מועט של פסקי דין, המהווים את אבני הדרך בסוגייה, בתי המשפט יישמו את המבחן בצורה לא הומוגנית, כאשר בנסיבות מסוימות מוביל היישום להגדרת שוק צרה ובנסיבות אחרות, אשר לא תמיד מהוות אבחון מוצדק ומלא מן התקדימים שקדמו להם, להגדרה רחבה.

423. הגדרת שוק צרה במיוחד נקבעה על ידי בית המשפט לערעורים בפסק הדין בעניין *Aluminium co. of America*. בית המשפט קבע כי שוק מתכת האלומיניום הגולמית, חומר הגלם ממנו מפיקים את האלומיניום במצבו המוגמר, מהווה שוק נפרד בפני עצמו שאינו כולל את האלומיניום במצבו המוגמר.

424. שאלת תיחומו של שוק המוצר עמדה בלב הדין בפסק הדין המנחה בעניין **Du Pont**. בניגוד להלכה בעניין **Alcoa** בית המשפט קבע והחיל הגדרת שוק מוצר רחבה. בית המשפט אימץ את טענת **Du Pont** ובחר בהגדרת השוק הרחבה. בית המשפט קבע, בין היתר, כי הגדרת שוק המוצר תלויה במידה רבה במידת האלסטיות של עקומת הביקוש למוצר ובמבחן החליפיות הסבירה.

קהל הצרכנים הפגיעים

425. בעת זיהוי השוק הרלבנטי, מן הראוי לתת את הדעת, בנסיבות מתאימות, לקיומו של ציבור הצרכנים הפגיעים.

426. ציבור צרכנים זה מתייחד בביקוש קשיח, או לפחות קשיח בהרבה משל יתר צרכני המוצר. הצרכנים הפגיעים הם הצרכנים אשר עד לרמת מחיר מסוימת יהיו מוכנים לשלם עבור המוצר יותר, ולעיתים בהרבה יותר, משאר צרכני המוצר.

427. מקום שחלקם של הצרכנים הפגיעים מכלל צרכני המוצר הוא מהותי, יטה בית המשפט לכיוון הגדרת שוק מוצר צרה על מנת לספק הגנה טובה יותר לאותם צרכנים פגיעים, שכן אם ייכלל המוצר בשוק אחד יחד עם מוצרים אחרים יפגעו מכך בראש וראשונה הצרכנים הפגיעים, אשר לגביהם, כמעט ואין לאותו מוצר תחליפים.

428. לחלק ממוצרי "פיקנטי" היה קהל צרכנים פגיע, אשר עם קריסת החברות נפגעו שבעתיים, באשר מוצרים מסוימים של "פיקנטי", אשר זכו לעיבוד מיוחד, קנו קהל לקוחות אשר היה מוכן להגיע עבורם מקצווי-ארץ.

429. מכאן שמוצרי "פיקנטי" סיפקו לא רק מענה לצרכנים בפריפריה הקרובה למרכולים בהם נמכרו, אלא גם במעגלים פריפריאליים רחוקים הרבה יותר.

430. דוגמא להתחשבות במשקלם של "הצרכנים הפגיעים" עולה מפסק הדין בעניין **International Boxing Club**. בית המשפט קבע כי כשמדובר באליפויות, הצרכנים חובבי האגרוף פגיעים יותר, במובן זה שגם אם מחירי הכרטיסים לתחרות ירקיעו שחקים לא ירצו

חובבי האגרוף להפסיד את התחרות. בהתחשב, בין היתר גם בשיקול זה, בית המשפט קבע כי יש לראות בתחרויות במסגרת אליפויות כשוק נפרד.

431. בעיית "הצרכנים הפגיעים" התעוררה גם בעניין **Du Point**. כאן היה ברור לבית המשפט כי מבין כל הצרכנים, למשווקי הסיגרים יש את הביקוש הקשיח ביותר לצלופן. הם זקוקים לצלופן על מנת לעטוף בו סיגרים, ויכולתם למצוא תחליפים לצלופן, שהוא לגביהם מוצר משלים למוצר שהם משווקים, מוגבלת מאוד ובוודאי מוגבלת יותר משל שאר צרכני הצלופן. חרף קיומם של צרכנים פגיעים כאמור לעיל, קבע בית המשפט, כי השוק הרלבנטי הוא של כלל מוצרי האריזה הגמישים.

נתבעות מס' 5–6 גיתם בי בי די או בע"מ וגיתם מערכות תדמית בע"מ

432. לצורך השלמת פעולות הקרטל במישור התדמיתי, נשכר בידי "אסם" משרד הפרסום והתדמית הגדול "גיתם" (גיתם בי בי די או בע"מ וגיתם מערכות תדמית בע"מ, להלן: "גיתם") שעסק בבניית מצג-שווא, כאילו קריסתן של החברות איננה תולדה של פעולות הקרטל. "גיתם" הנו האחראי להפצת השקרים לגבי פיקנטי המצוטטים בתביעה זו.

433. "גיתם" עבדה בקרטל גם עבור "תנובה". תנובה מימנה גורמים פוליטיים שונים באמצעות הסרסור לדבר עבירה משה התאומים מגיתם. כך למשל, הועברו מתנובה באמצעות "גיתם" 280,000 דולר ל"רדיו גל" תחנת רדיו פיראטית שהפעילו פוליטיקאים מן השמאל.

434. משרד יחסי ציבור זה ידוע בקשריו הפוליטיים שונים, בקשריו עם אמצעי התקשורת ועם אילי-הון. משרד זה ניצל את קשריו השונים על מנת להטיל בוך על החברות, ולטשטש את מעשיהם הפסולים של חברי הקרטל.

435. תוך זמן קצר הפך משה תאומים מ"גיתם" לראש וראשון לסייעני הקרטל. ברנש מפוקפק זה שימש כאיש קשר בין גורמים שונים בתוך הקרטל, במסווה של "יועץ תדמית". הקונסטרוקציה הפורמלית לפעילותו של תאומים היתה מתן שירותי פרסום ויחסי ציבור באמצעות "גיתם" אשר בה הוא שותף.

436. שירותי "יחסי ציבור" אלה ניתנו לחלק מחברי הקרטל (לרבות "אסם", מנהיגת הקרטל וכן תנובה הקונגלומרט בעל תקציב הפרסום הגדול בישראל). ואולם, הקונסטרוקציה הפסבדו-חוקית של אספקת שירותי יחסי ציבור שימשה מעטה כמו-מכובד לפעילות בלתי מכובדת בעליל, שהנה פרנסה שיש בה בושה וכלימה.

437. אדון תאומים, הידוע כבחשן בלתי נלאה, אגן היקוות למוסר ירוד, עודד את הפעילות הקרטליסטית, רתם לכך את קשריו הפוליטיים המבוססים על אינטרסים אישיים צרים, השתמש באיומים מחד ובדברי חנופה מאידך ודאג להפצת שקרים בשליחותו של "אסם", שהזרימה תקציבים ניכרים ל"גיתם" בבעלותו של אדון תאומים כאתנן לשירותיו.

438. אדון תאומים ידוע בקמפיין המאסיבי נגד ראש-ממשלת ישראל לשעבר, יצחק רבין ז"ל. במשך שנים ניהל תאומים קמפיין ארסי נגד רבין, כאילו הוא שתיין וכן אדם הקורס במצבי לחץ.

439. תכליתו של הקמפיין הנגיבי ההוא הייתה ניסיון ליטול את יוקרתו הציבורית של רבין, בכל אמצעי, כשהכל לשם כך כשר בעיני תאומים, כל זאת לשם סלילת הדרך לחביבו של תאומים, שמעון פרס, אשר במשך שנים נחשב ליריבו של רבין בראשות מפלגת העבודה.

440. העובדה שרבין נחשב בעיני הציבור לרמטכ"ל מלחמת ששת-הימים, חייל ומפקד נערץ, בעל רקורד של ראש ממשלה ושגריר ישראל בארה"ב וכן אדם בעל יושרה ציבורית ראשונה במעלה היוותה אבן נגף בדרכו של שמעון ("אני לוזר?!") פרס לצמרת.

441. תאומים, האיש למשימות מלוכלכות, נטל על עצמו לבצע את המשימה וביצע אותה באדיקות.

442. כך למשל, לא היסס מלהכחיש בשידור רדיו את האמת ההסטורית מדעית לפיה קונצרן נסטלה - מבעלי מניותיו של אסם המשלמת את שכרו של תאומים - העסיק עובדי כפיה יהודים בתקופת השואה.

443. הכחשתו של תאומים בשידור רדיו אמת עובדתית ידועה זו הנה עבירה פלילית אשר בעטיה ראוי כי תאומים יתנתק למשך חמש שנים מעסקנותו ויתכבד להתארח באחד מבתי הכלא בישראל, וזאת נוכח ס' 2 לחוק איסור הכחשת השואה תשמ"ו הקובע מפורשות כי:

"המפרסם, בכתב או בעל פה, זברים המכחישים את המעשים שבוצעו בתקופת השלטון הנאצי ושהם פשעים כלפי העם היהודי או פשעים כלפי האנושות, או

ממעייטים את ממדיהם, בכוונה להגן על מבצעי הפשעים הללו או להביע להם אהדה או הזדהות, דינו - מאסר חמש שנים".

444. פעם נוספת מני רבות שתאומים תחב את ידו למדמנה העקובה מדומן הייתה עם הקמת הקזינו ביריחו. אנשי הקזינו שילמו לתאומים סכומים נכבדים על מנת שיפאר וירומם את הקזינו, אשר העביר מיליונים רבים מרווחיו לרשות הפלשתינית ולבכירה, והם עושים בו כראות עיניהם, לרבות שימוש כנגד ישראל (ומהיכן הגיע רובו של הכסף? ממהמרים ישראלים שאיבדו את כספם ולעתים גרמו בכך להרס משפחות).

445. גיתם אחראים בהפצת לשון הרע ושקר מפגיע כנגד התובעות. כך למשל יעץ תאומים למנהל תנובה אריק רייכמן לכנות את מנהל התובעות בראיון בעיתון "פושט רגל סדרתי" על אף שמנהל התובעות איננו ומעולם לא היה פושט רגל ועוד כנה וכהנה שקרים ובדותות מבית היוצר של הכוזב תאומים.

446. גיתם אחראית לשקרים שהופצו בדבר יכולתה הכלכלית של פיקנטי ערב הקרטל. חרושות השמועות של גיתם פעלה בשני כיוונים מרכזיים: א. באמצעות העיתונות. ב. באמצעות הזרמה שיטתית של "מידע עסקי" כביכול כנגד פיקנטי.

447. בידי התובעות ראיות רבות על ההתבטאויות שיצאו מגיתם והופצו באמצעות "אסם", "תנובה" וסוכניהם. כך למשל סיפר ביולי 1997 בני ברכה, בעל אטליז מעכו, כי מנהל מכירות של "תנובה" באיזור הצפון, אדם בשם טיבי, אמר לו כי "פיקנטי נפל". טיבי זה סיפר לגבי גבריאל, מנהל מכירות של משחטת הוד השלום כי שמע במשרדים של תנובה כי ישנן בעיות רציניות עם פיקנטי וכי העסק קורס.

448. סוכן המזון דרור גזית שמע ביום 25.7.1997 סוכן של אסם ש"פיקנטי הולך לפול" וכי קביעתו זו מתבססת "על סמך ידיעות מביטוח אשראי". כמו כן התוודה אותו הסוכן ש"אסם יעשה הכל שפיקנטי יפול" וזאת בשל החטיף המתחרה לבמבה שהחלה פיקנטי לייצר. "המגמה של הגדולים באסם לחסל את פיקנטי" הסביר הסוכן של אסם.

449. ביום 17.7.1997 אמר עובד פרומין בשם רוני, שהצטרף לעובד אסם בשם מיקי, במשרדי פיקנטי בראשל"צ לעובדת פיקנטי נירית אפפל: "נראה שעבודתך היא לא לעוד הרבה זמן".

450. ביום 21.7.1997 טענה גלית, מנהלת איזור ב"מוטה גלילות נסטלה" כי "חזרו שקים של פיקנטי עבור סחורה שנמכרה לפיקנטי", וכי המנהל הישיר שלה אמר לה כך. טענה זו היתה שקרית כמובן.

451. סוכן של ויטה, מיקי, התוודה ביום 23.7.1997 "התקשרו מהנהלת החשבונות של אסם ואמרו להנהלת החשבונות שלהם, של ויטה, שהשקים של פיקנטי חזרו ושאינו לפיקנטי כסף לשלם". גם עובדה זו היתה מצוצה מהאצבע.

452. ביום 23.7.1997 נקלט סוכן של אסם אשר בה "לערוך ביקורת" בסניף פיקנטי בבני-ברק תמה נוכח אצטבת המשקות של קוקה קולה: "אמרנו לא לספק סחורה! זה מעניין!", שח הסוכן של אסם לחברו. התבטאות זו חושפת את תוכניתה של אסם, את ההוראות שהנחיתה לקשורים אליה.

453. ביום 29.7.1997 מספר אורן דרור, נהג חלוקה בטרם, למיקרופון הסמוי על פגישתו עם סוכן אסם, אשר "עדכן" אותו בבדוטה לפיה פיקנטי ב"פשיטת רגל" כביכול, וכי "לא מורידים לה סחורה" וכי צריך לבדוק את השייקים שלה.

454. על אמירות אלה שהובאו לעיל בקליפת אגוז ואחרות אחראי משה תאומים מ"גיתם", אשר ניהל את קמפיין השמועות השקריות כנגד "פיקנטי".

455. אדון תאומים, שהנו, בשל מעשיו - כמאמר התוכחה לר' אברהם אבן-עזרא - בוז ליודעיו ולעג לשכניו, ידוע בחיבתו ללחישת עצות רעות על אוזניהם של אנשים, ברדיפה אחרי ממון ושררה ובהרגלי היגיינה ציבוריים ומוסריים ירודים, וכיוון שמרוב סביאה והדוניזם כפשוטו מעולם לא טרח לעיין בכתבי הרב קוק כדלהלן, הרי הם מובאים לפנינו:

"אהבת הבריות צריכה להיות חיה בלב ובנשמה, אהבת כל האדם בייחוד, ואהבת כל העמים כולם, חפץ עיליים ותקומתם הרוחנית והחומרית... אהבה פנימית מעמקי לב ונפש, להיטיב לעמים כולם, לשפר את קנייניהם, לאשר את חייהם...."

(מידות הראי"ה, אהבה, סעיף ה [לב]).

456. תאומים סבור כי ניתן לנהל את מדינת ישראל באמצעות ישיבה עצלה אך מדושנת בבתי קפה בפרברים יוקרתיים של גוש דן, ולהכתיב בכך סדר יומם ואת דפוסי חייהם של מאות אלפי אנשים ישרים ועמלים בישראל.

457. כך למשל, אזרח ישראלי מהשורה, נאמר תושב בת-ים, אזרח ישר ועמל, אשר לוגם חלב של "תנובה", רוכש לבנו "במבה" של "אסם" ולרעייתו תרופה נגד שיעול איננו יודע כי תאומים מעורב בפעילותו של כל אחד מיצרני המוצרים הנ"ל, ותורם לכל אחד מהם

מהקומבינטוריקה המשומשת שלו לעיפה, המבוססת על כל הרע והנצלני שבקפיטליזם המוקדם והחשוך שיסודותיו הדוקטרינריים נטועים בתחילת המאה שעברה.

458. גם בבואו של האזרח לבטא את אהדתו הפוליטית למנהיג זה או אחר או לקבוצת הכדורגל החביבה עליו ייתקל האזרח הקטן מבת-ים בזרועות התמנון הארוכות, היוצאות מתוך בטן עגולה ומיתממת אך נאחזות בחוזקה מכל הבא ליד. החל מבפוליטיקאים וכלה ביצרני חטיפים ובקבוצת כדורגל ובנק גדול.

459. ואם איש לא יפריע לו, הרי שיום בהיר אחד יתעוררו אזרחי ישראל ויגלו כי תאומים מסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו.

460. תיאבוננו של תאומים איננו יודע שובע, ואולם תחת שבולמוס אדיר זה יתבטא במעורבות חיובית בחיי הקהילה, בתרומה לנזקקים ובסיוע למוכי גורל, מביט תאומים על העולם מעמדתו המדושנת עד להתפקע, סבור כי אפס זולתו, כמו ממתין שהצדק ההיסטורי ייעשה כבר עמו, בשם כל המסכנות והאומללות שהסב בימי חייו לאזרחי ישראל, שכל שוועתם הצנועה הנה כי תאומים יניח להם כבר לנפשם, לממונם, לזכויותיהם האזרחיות, הצרכניות והפוליטיות.

461. אלא שכידוע, השכבות החלשות בכל חברה מתקשות בזיהוי האינטרסים שלהן. לו היו השכבות הללו בישראל מדלגות על למכשלה זו, היו אומרים לתאומים ביום ההוא הנח, תאומים, שכך את תאבונך לטרוף הכל.

462. הרפה, משום שכלשון האמרה העתיקה של יהודי ספרד בתור הזהב טרם הגירוש "CONTRA LA VERDAD NO HAY FUERZA" (אין כוח כנגד האמת), וכיוון שהאמת מצויה בחבלי לידתה בנסיבות דנן, הרי שייטיב תאומים לעשות אם יגאל את הציבור כבר עתה מנוכחותו המזיקה, יסתגר בדל"ת אמותיו ויקדים את רגע האמת, שממילא בוא תבוא, ויפה שעה אחת קודם.

463. גיתם היא החוט המקשר בין כמה מחברי הקרטל. קיים קשר גם בין ליימן שליסל וגיתם. גיתם הנה משרד הפרסום של ריגלי בישראל ואילו ליימן שליסל הנה היבואנית והמפיצה של מוצרי ריגלי בארץ. על כן ברור מדוע יעשו שתיהן יד אחת כאשר פרנסתה של אחת תלויה בשניה.

464. זאת ועוד גיתם הנה גם משרד הפרסום של תנובה, אשר מחלקת את תקציב הפרסום שלה בהיקף של 18 מיליון דולר, בין גיתם וקשר-בראל. שוב מסתבר כי לגיתם 18 מיליון סיבות טובות לעשות יד אחת עם תנובה ועם אסם.

נתבעת מס' 8 - פרוטארום סחר ושיווק (1990) בע"מ

465. הנתבעת פרוטארום סחר ושיווק (1990) בע"מ (להלן: "פרוטארום") סיפקה לפיקנטי חומרים חיוניים לתהליך ייצור המזון.
466. פרוטארום שלטה על נוסחאות התבלון של הנקניקים ומוצרי הבשר של פיקנטי, אשר פותחו ע"י פרוטארום וחברת טהר בע"מ בשיתוף פיקנטי.
467. פיקנטי התקשרה עוד בשנת 1982 עם חברת טהר בע"מ אשר נרכשה בידי פרוטארום. בין פיקנטי ופרוטארום נכרת הסכם חדש לאחר הרכישה הנ"ל.
468. פרוטארום השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם (הנתבעת מספקת חומרי גלם לאסם, תנובה, תלמת, נגה גלילות, ועוד נתבעות) והיתה ספק חיוני לתובעת מס' 1.
469. לרבות הפסקת אספקת סחורה, עוולה פרוטארום כלפי פיקנטי בדרך נוספת: עריכת שינויים לרעה בנוסחאות של חומרי הגלם אשר סיפקה, ואשר פגעה באיכותם ובטעמם של מוצרי פיקנטי, תוך נזקים קשים.
470. פרוטארום יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שפיקנטי עמדה בלוח התשלומים.
471. בתאריך 14.7.97 צמצמה הנתבעת בצורה קשה את אספקת חומרי הגלם לפיקנטי, ולאחר מכן הפסיקה את האספקה כליל. אף על פי כן המשיכה ניצולת הקרטל לשלם לפרוטארום לפי לוח התשלומים סכומים ניכרים ובכך הופחתה יתרת האובליגו.
472. פיקנטי היתה מוכנה לתת לנתבעת כל ביטחון לסחורה שתסופק, ואולם פרוטארום סירבה לספק את החומרים החיוניים ואת נוסחאותיהם.
473. מאוחר יותר דרשה פרוטארום הקדמת תשלומים ותשלום במזומן וזאת בניגוד לחוזה שנכרת עמה.
474. אורי יהודאי מפרוטארום הבהיר בשיחה עם מנהלי פיקנטי כי מופעלים עליו לחצים כבדים לנהוג כפי שנהגה פרוטארום נגד פיקנטי. פרוטארום הנה ספקית חומרי גלם גם

לתנובה, אסס, טרה, השחר העולה, אסטיב, קוקה קולה, תלמה, ויטה ועוד - כולן חברי קרטל המזון.

475. תשלובת פיקנטי קנתה מחברת פרוטארום בחודשים ינואר ועד יוני 1997 סחורה בשווי של כ- 1,560,000 ₪.

נתבעת מס' 9 - אקסטרא שווק מוצרי צריכה בע"מ

476. החוזה בין אקסטרא שווק מוצרי צריכה בע"מ להלן: ("אקסטרא שיווק") לפיקנטי נערך בשנת 1995.

477. אקסטרא סיפקה לפיקנטי שורה של כ- 100 מוצרים, ביניהם, שקיות אשפה, שקיות סנדוויץ' ומיץ לימון.

478. לאחר שאקסטרא פנתה לפיקנטי, נערך משא-ומתן בין מר אילן בדש מפיקנטי ובין מנהלי המכירות מצידה של אקסטרא, אשר בסופו נערך הסכם אספקה במשרדי פיקנטי בראשל"צ, בע"פ ולסכום בלתי מוגבל כשהחוזה מחודש באופן אוטומטי.

479. פיקנטי עמדה בהסכם, עד ליום בו הפרה אקסטרא את החוזה עם פיקנטי כשהחלה להמעיט את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת.

480. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 39,000 ₪, בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה מעטה הרבה יותר בשווי של 30,000 ₪ ובחודש יולי התמעטה האספקה עד לכדי 18,000 ₪, כשבחודש יולי הנ"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב-6- כניסות בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי.

481. ביום 8/7/97 סופק המשלוח האחרון של אספקה לסניף פיקנטי בפתח-תקוה וביום 13/7/97 הפסיקה אקסטרא לחלוטין, לספק כל סחורה שהיא לפיקנטי.

482. החוזה בין פיקנטי לאקסטרא הופר ע"י אקסטרא ללא כל סיבה או הסבר מדוע ואף לאתר הפצרות חוזרות ונשנות מצד פיקנטי, לא חזרה אקסטרא לקיים את החוזה ולספק את הסחורה.

483. זאת ועוד, ברגע בו הפסיקה אקסטרא לספק סחורה והפרה את החוזה עם פיקנטי באופן כל-כך גלוי, גרם הדבר לחברות נוספות בשוק לקבל "רגליים קרות" ולהפסיק לספק סחורה אף הן.

484. אקסטרא השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". אקסטרא יחד עם נתבעים האחרים הפסיקה את האספקה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים, ולמרות שלא חזר לה שיק כלשהו. אקסטרא היתה ממובילי הקרטל ו"הנחשונית" ביניהן, עת הקדימה את הפסקת המסחר ושידלה אחרים להצטרף אליה. אקסטרא, אגב, מספקת ניילון לאסם.

485. מנהלי אקסטרא, טיטלבאום שמואל ויעקב ויחיאל הרניק, ערבו אישית להמשך האספקה אך הפרו את התחייבויותיהם. הנ"ל קיבלו פעמים אחדות התראות מספר פעמים על הנזקים להם גורמים, במרמה ובכחש, ולמרות שפיקנטי המשיכה לשלם לה עד 2.9.97 לא חזרו לספק דבר.

486. הפרת הסכמים אינה דבר חדש לחברת אקסטרא. לפני מספר שנים הגישה אקסטרא לביהמ"ש המחוזי בת"א תביעה לפיה לטענתה, הפרה חברת הקוסמטיקה "פנינה רוזנבלום" את הסכם ההפצה עמה. אך כב' השופטת הד"ר דרורה פלפל קבעה, כי חברת "פנינה רוזנבלום" היתה זכאית לבטל את הסכם ההפצה בים הצדדים לפני המועד שהוסכם, כיוון שמנכ"ל "פנינה רוזנבלום" איבדה את האמון באקסטרא במהלך ההתקשרות בין הצדדים, בעקבות פעולות של אקסטרא המהוות הפרה של ההסכם ולכן אין זכאית אקסטרא לפיצויים על כך. הווה אומר, היתה זו אקסטרא אשר הפרה חוזה ולא חב' "פנינה רוזנבלום". כשניסתה אקסטרא לערער עלעליון, נאלצה למשוך את ערעורה לאחר שהציעו זאת שופטי העליון בציינם כי אין בפסה"ד של השו' פלפל כל טעות.

487. כידוע, ישנו קשר רב בין החברות השונות אשר הפעילו את הקרטל נגד פיקנטי. מסתבר כי דנשר מיזגה לתוכה את אקסטרא שיווק. במסגרת מיזוג זה קבלה דנשר לידיה את האחריות לשיווק, מכירות והפצה של מוצרי אקסטרא. דנשר רכשה 35% מחברת אקסטרא-פלסטיק תמורת 25.4 מליון ש"ח. עד כה החזיקה דנשר ב-9% ממניות אקסטרא-פלסטיק. רכישת 35% הנוספים נעשית בידי יחיאל טייטלבאום, מנכ"ל אקסטרא-פלסטיק, שיחזיק מעתה 44% מהמניות. יתרת 44% תוחזק בידי דנשר והשאר בידי הציבור. זאת ועוד בשנת 2000 חתמה דנשר עם האגיס על הקמת חברה משותפת להפצה בשם דנאגיס, אשר בהקמתה הושקעו 4 מיליון דולר.

488. כשותפותיה לקרטל, ניסתה אקסטרא בדרכיה היא לגרום להתמוטטות פיקנטי, תוך ניצול בית המשפט בשימוש בטענות כזב. כך ניסתה לייחס לתובעת מס' 1 את חובות החנויות

של התשלובות, בטענה כוזבת כאילו רכישות תשלובת פיקנטי ממנה היו ב"מרוכז", בעוד שעפ"י ספרי הנתבעת אקסטרא, האספקה היתה בנפרד לכל חנות וחנות, וכך גם שויכו בספריה חובות כל חנות וחנות.

489. בתאריך 10.7.97 חדלה אקסטרא לספק סחורות לתשלובת פיקנטי. אף על פי כן המשיכו חברות אלה, בין היתר, באמצעות הסכומים שקיבלו ממימוש נכסיהם, לשלם לה סכומים ניכרים ובכך הופחתה יתרת האובליגו. לאקסטרא היה ביטחון לסחורה שתסופק. אולם חרף קיום מועדי פרעון התשלומים לא חזרה אקסטרא לספק סחורה.

490. על אף שאקסטרא עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לאקסטרא את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל: ב- 04.08.1997 שולמו 4,884 ש"ח. ב- 10.08.1997 שולמו 5,084 ש"ח. ב- 25.08.1997 שולמו 12,316 ש"ח.

491. עובדות אלה מצביעות כי כל כוונתה של אקסטרא היה להוביל ולנסות ולהיות שותפה לקרטל ולגרום לקריסת פיקנטי כולה לרבות התובעות. במעשי תרמית אלה נשארה תשלובת פיקנטי ללא כספים וללא סחורה כאחד. על סמך הבטחות אקסטרא המשיכה התובעת 1 לספק סחורה לחברות השיווק של תשלובת פיקנטי, אך בשל האמור בהעדר כספים וסחורה הוברחו הקונים והחנויות קרסו ללא יכולת לשלם לתובעת 1.

492. כתוצאה מהקרטל וממעשי התרמית של אקסטרא, נגרמו לתובעות הפסדי ממון וחובות חברות השיווק אל התובעת מס' 1 הגיעו ל- 27,000,000 ש"ח עד למועד כניסתן לפירוק. נזקים והפסדים אלה וכן הפסד הנובע מאי מכירת מוצרי אקסטרא (בהעדרם) ומברירת הקונים בכלל הם כדלקמן:

493. לאור ריכוז אספקת הסחורה, מ- 1/1997 ועד 6/1997 קנתה תשלובת פיקנטי מאקסטרא ב- 206,710 ש"ח.

494. בניגוד להסכמים, להבטחות ולנוהג המסחרי לא סופקה הסחורה ונגרמו הפסדים בגין אי מכירת מוצרי ספקים באותה תקופה, הפסד מוניטין, חוב לבנקים, הוצאות ממון חוץ בנקאי עקב הפסקת אש, הפסד רווחים כתוצאה מקיומו של הליך הפרוק התלוי ועומד וחובות אחרים.

495. בהיותה שותפה ו/או מסייעת ו/או משדלת לאסם הרי היא חייבת אף בעשיית עושר ללא משפט לפי חוק עשיית עושר ללא משפט תשל"ט 1979, לרווחי אסם מהשבתת פיקנטי ולזכות ההשבה של פיקנטי מאסם וממנה יחד וכל אחת לחוד.

נתבעת מס' 10 - גורי יבוא והפצה בע"מ

496. החוזה בין גורי יבוא והפצה בע"מ (להלן: "גורי") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1992. גורי סיפקה לפיקנטי חומרי ניקוי ומוצרים לבית.
497. החוזה בין פיקנטי לגורי נערך בעל-פה ולסכום בלתי מוגבל וגורי היא זו אשר הפרה את החוזה בינה ובין פיקנטי כשהחלה להמעיט את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת.
498. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 25,000 ₪, אמנם בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה בשווי של 44,000 ₪ אך בחודש יולי כבר לא סופקה לפיקנטי כל סחורה.
499. עם פרוץ הקרטל הפסיקה גורי לחלוטין לספק כל סחורה שהיא לפיקנטי וזאת למרות הפצרות חוזרות ונשנות, לא שבה גורי לספק לפיקנטי מוצרים כשלהם.
500. גורי השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". הנתבעת יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים.
501. עילות התביעה הינן: הפרת הסכמי מסחר והתחייבויות, פעולות בניגוד לדין במישור החוזי והנזיקי, ניצול לרעה של מונופולין, ניהול הליכי נפל ועוד.
502. בתאריך 14.7.97 חדלה גורי לספק סחורות לתשלובת פיקנטי. אף על פי כן המשיכו חברות אלה, בין היתר, באמצעות הסכומים שקיבלו ממימוש נכסיהם, לשלם לנתבעת סכומים ניכרים ובכך הופחתה יתרת האובליגו. פיקנטי היתה מוכנה לתת לגורי כל ביטחון לסחורה שתסופק. אולם לשווא. גורי התכוונה לגרום לקריסת פיקנטי כולה לרבות התובעות. במעשי תרמית אלה נשארה תשלובת פיקנטי ללא כספים וללא סחורה כאחד.
503. על סמך הבטחות הנתבעת גורי המשיכה התובעת 1 לספק סחורה לחברות השיווק של תשלובת פיקנטי, אך בשל האמור בהעדר כספים וסחורה הוברחו הקונים והחנויות קרסו ללא יכולת לשלם לתובעת 1.

504. רמאותה המסחרית של גורי הנה מן המפורסמות. בימים אלה הוגשה בקשה לאישור תביעה ייצוגית בשל הקטנת אריזות המוצרים. התביעה עומדת ע"ס 4.3 מיליון ₪. גורי מטעה את הלקוחות לגבי כמות אבקת הכביסה באריזתה. היא הפחיתה את הכמות ברבע ק"ג לאריזה (כ-17% מכמות האבקה) מבלי לידע את הצרכנים על ההפחתה. למרות שהיא הפחיתה את כמות המוצר, היא לא בחלה להשאיר את המחיר על כנו, כאילו מאומה לא השתנה.
505. כתוצאה מהקרטל, נגרמו לתובעות הפסדי ממון וחובות חברות השיווק אל התובעות הגיעו ל- 27,000,000 ש"ח עד למועד כניסתן לפירוק. נזקים והפסדים אלה וכן הפסד הנובע מאי מכירת מוצרי גורי (בהעדרם) ומברירת הקונים בכלל הם כדלקמן:
506. גורי מכרה לתשלובת בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 סחורה בסך של 232,900 ₪.
507. על אף שגורי עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לגורי את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל: ב- 14.07.1997 שולמו המחאות על סך 10,029.58 ש"ח וכן 10,476 ש"ח. ב- 10.08.1997 שולמו המחאות על סך 6,843 ש"ח וכן 8,958 ש"ח. ב- 21.08.1997 שולמו 8,657 ש"ח.
508. בניגוד להסכמים, להבטחות ולנוהג המסחרי לא סופקה הסחורה ונגרמו הפסדים בגין אי מכירת מוצרי ספקים באותה תקופה, הפסד מוניטין, חוב לבנקים, הוצאות ממון חוץ בנקאי עקב הפסקת אשראי, הפסד רווחים כתוצאה מקיומו של הליך הפרוק התלוי ועומד וחובות אחרים.
509. בהיותה שותפה ו/או מסייעת ו/או משדלת לאסם הרי היא חייבת אף בעשיית עושר ללא משפט לפי חוק עשיית עושר ללא משפט תש"ל"ט 1979, לרווחי אסם מהשבת פיקנטי, ולזכות ההשבה של פיקנטי מאסם וממנה יחד וכל אחת לחוד.

נתבעת מס' 11 - דניר דננברג בע"מ

510. החוזה בין דניר דננברג בע"מ (להלן: "דננברג") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1991 כשדננברג מספקת לפיקנטי שורה של כ- 25 מוצרים, ביניהם, מצות ומיצים שונים.

511. ההסכם בין דננברג לפיקנטי נערך בע"פ ולסכום בלתי מוגבל כשפיקנטי דואגת לשלם באופן קבוע לדננברג, אשר מצידה דאגה כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמתאות ממשרדה של פיקנטי, בראשון לציון.

512. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה דננברג את צדה בהסכם כשהחלה להמעיט את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת.

513. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 7,000 ₪, אמנם בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה בשווי של 31,000 ₪ ובחודש יולי אספקה של 43,000 ₪. בחודש יולי הני"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב- 10 כניסות בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי.

514. ביום 13/7/97 סופק המשלוח האחרון של אספקה לסניף פיקנטי בפתח-תקוה וביום 14/7/97 הפסיקה דננברג לחלוטין לספק כל סחורה שהיא לפיקנטי. דננברג הפסיקה את האספקה באופן פתאומי, ללא הסברים וזאת למרות שנהוג בענף לתת התראה של חודש-חודשיים מראש לפני ביטול כלשהו של חוזה. למרות הפצרות חוזרות ונשנות, לא שבה דננברג לספק סחורה לפיקנטי.

515. דננברג השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים.

516. בתאריך 14.7.97 חדלה הנתבעת לספק סחורות לתשלובת פיקנטי. אף על פי כן המשיכו חברות אלה, בין היתר, באמצעות הסכומים שקיבלו ממימוש נכסיהם, לשלם לדננברג סכומים ניכרים ובכך הופחתה יתרת האובליגו.

517. פיקנטי היתה מוכנה לתת לדננברג כל ביטחון לסחורה שתסופק.

518. נכוונתה של פיקנטי והקטנת האובליגו מחד, והפסקת הספקת הסחורה מאידך, מצביעים על כוונת ספק זה לגרום לקריסת פיקנטי כולה לרבות התובעות. במעשי תרמית אלה נשארה תשלובת פיקנטי ללא כספים וללא סחורה כאחד. על סמך הבטחות הנתבעת המשיכה התובעת 1 לספק סחורה לחברות השיווק של תשלובת פיקנטי, אך בשל האמור, ובהעדר כספים וסחורה הוברחו הקונים והחנויות קרסו ללא יכולת לשם לתובעת 1.

519. קניות תשלובת פיקנטי מדננברג בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 היו בסך של 334,650 ₪.

520. על אף שדננברג עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לדננברג את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל: ב- 27.07.1997 שולמו 38,291.96 ש"ח. ב- 10.08.1997 שולמו 33,317.04 ש"ח.

נתבעת מס' 12 - השחר העולה תעשיית ממתקים בע"מ

521. החוזה בין השחר העולה תעשיית ממתקים בע"מ (להלן: "השחר") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1992.

522. השחר סיפקה לפיקנטי שורה של מוצרים, ביניהם שוקולד למריחה וחלבה.

523. החוזה בין פיקנטי להשחר נערך בעל-פה ולסכום בלתי מוגבל. השחר היא זו אשר הפרה את החוזה בינה ובין פיקנטי כשהחלה להמעיט את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת.

524. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 42,000 ₪, בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה מעטה הרבה יותר בשווי של 32,600 ₪, בחודש יולי התמעטה האספקה עד לכדי 10,400 ₪ ובחודש אוגוסט סופקה סחורה בשווי של 9,400 ₪ בלבד.

525. בחודש יולי הני"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב-2 כניסות בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי.

526. ביום 1/7/97 סופק המשלוח האחרון של אספקה לסניף פיקנטי בפתח-תקוה ובאותו יום הפסיקה השחר לחלוטין לספק כל סחורה שהיא לפיקנטי. השחר השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". הנתבעת יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים.

527. תשלובת פיקנטי קנתה מהשחר בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 סחורה בשווי 219,720 ₪.

528. על אף שהשחר עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי להשחר את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל: ב- 22.07.1997 שולמו 7,477 ש"ח. ב- 28.07.1997 שולמו 12,616.12 ש"ח. ב- 05.08.1997 שולמו 16,744 ש"ח. ב- 08.08.1997 שולמו 7,553 ש"ח.

נתבעת מס' 13 - נגה גלילות שותפות מוגבלת

529. החוזה בין שותפות נגה גלילות (להלן: "נגה") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1991.

530. נגה סיפקה לפיקנטי שורה של כ- 25 מוצרים, ביניהם גלילות, ארטיקים באריזות שונות עוגות גלידה וכיוצ"ב.

531. החוזה בין פיקנטי ונגה נערך בעל-פה ולסכום בלתי מוגבל. נגה הפרה את החוזה בינה ובין פיקנטי כשהחלה להמעיט את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת.

532. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 160,000 ₪, אמנם בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה בשווי של 167,500 ₪, אך בחודש יולי התמעטה האספקה עד לכדי 105,600 ₪ ובחודש אוגוסט סופקה סחורה בשווי של 36,750 ₪ בלבד. בחודש יולי הנ"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב- 11 כניסות בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי.

533. ביום 14/7/97 סופק המשלוח האחרון לסניף פיקנטי בפתח-תקוה.

534. למרות הפצרות רבות מצידה של פיקנטי, לא שבה נגה לספק הסחורה לפיקנטי.

535. טנא נגה ניהלה מספר הליכי נפל נגד התובעת 1 וניסתה לגרום להתמוטטותה גם ע"י בקשה **דחופה** למינוי מפרק זמני (595/97 בקשה מיום 16.12.97), לתפוס את רכושה, לנהל את עסקיה וכו'. בקשותיה נדחו. כך גם בהמרצה 4591/1997 – בקשת הצטרפות לפירוק - נדחתה בקשת נגה. בתיק זה עולה כי נגה בניגוד להוראת בית המשפט לפרוק סרבה לקחת שיק בנקאי מיום 16.12.97.

536. טנא נגה ניסתה כאחרות ויחד עימן לייחס לתובעת 1 את חובות החנויות אך ניכשלה בבית המשפט. טענותיה של נגה הוכחו כעורבא פרח, שהרי לאור ספריה, היתה חלוקה ברורה בין החייבים השונים, ובמהלך הדיון שהתקיים ביום 25.3.98 יצע המרצע מן השק, והסתבר עפ"י הצהרתו של ב"כ נגה (יחד עם אסם ופרומין) כי המבקשת רוצה בפרוק התובעת משום שהליכי הפרוק של החנויות המשווקות טרפו לה את הקלפים!

537. תצהירה הכוזב של טנא נגה, שהוגש בתמיכה לבקשת הפרוק, תואם מילה במילה את התצהיר של אסם ופרומין, אשר בו נכללו נתונים כוזבים, להטעית בית המשפט. כך גם למרות טענותיה שם שהחנויות חדלו לשלם לה, הסתבר כי אלה עוד במשך חודשיים שילמו לה סכום של 164,663.99 ש"ח.

538. בקשת טנא נגה, יחד עם הזיוף, נועד להטעות את בית המשפט ולהכשילו בהליך שיפוטי, להאמין ולחשוב שנגה סיפקה סחורה לתובעת, התובעת לא שילמה לה ולכן יש לפרק אותה ולנהל עסקיה.

539. מ- 1/1997 ועד 6/1997 קנתה תשלובת פיקנטי מטנא נגה סחורה בשווי 478,300 ₪.

נחבעת מס' 14 - ליימן שליסל בע"מ

540. החוזה בין ליימן שליסל בע"מ (להלן: "ליימן שליסל) ובין פיקנטי נכרת ב-1992.

541. ליימן שליסל סיפקה לפיקנטי שורה של כ- 80 מוצרים, ביניהם, שוקולד, חטיפים, סוכריות ומסטיק.

542. לאחר משא-ומתן בין פיקנטי ובין אנשי הקשר שלה בליימן שליסל, מר ראובן ומר מיכאל נכרת חוזה בע"פ ולסכום בלתי מוגבל. הוסכם בין ליימן שליסל ופיקנטי כי החוזה יחודש אוטומטית כל שנה וללא הגבלת זמן.

543. פיקנטי שילמה באופן קבוע לליימן שליסל, אשר היתה דואגת כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמחאות ממשרדה של פיקנטי. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה ליימן שליסל את צדה בהסכם וביום 10.7.1997 הפסיקה לספק סחורה לפיקנטי באופן פתאומי וללא הסברים. גם לאחר הפצרות חוזרות ונשנות, לא שבה ליימן שליסל לספק סחורה לפיקנטי. על אף זאת תבעה את חובה הפורמאלי על סמך כרטסת וזכתה בו.

544. ליימן שליסל השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". ליימן שליסל יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים. ליימן שליסל ניהלה הליך נפל שמטרתו היתה למוטט כלכלית את התובעת 1, תוך הגשת תצהיר ועובדות כזב.

545. בתאריך 18.2.98 הגישה ליימן שליסל הנתבעת במעמד צד אחד בקשת הצטרפות לתיק הפרוק הנ"ל נגד התובעת 1. ליימן שליסל טענה לזכות עמידה, לחדלון פרעון נתבעת 1 ולחוב ישיר שיש לנתבעת 1 כלפיה. טענותיה לוו בתצהיר מר ראובן שליסל.

546. בתאריך 18.5.98 דחה בית המשפט המחוזי את טענותיה של ליימן שליסל, תוך שהינו מבקר קשות את בקשתה וטיעוניה. כך קובע בית המשפט כי :

" המבקשת טוענת בתצהירה, כי מדובר בחוב ישיר של המשיבה. טענה זו אינה נתמכת בראיות של ממש... המבקשת זנו, העלתה בבקשתה את עילת הפירוק מטעמי הצדק והיושר, אולם לא הניחה תשתית של ממש לעילה זו... אין מקום להעתר לבקשת הפירוק, ודאי בטרם הוכיחה המבקשת, כלל, את מעמדה כנושה במשיבה בחוב כלשהו ". (ראה שם עמ' 205-213).

547. בקשת ליימן שליסל, על תצהירה הכוזב, נועדה להטעות את בית המשפט ולהכשילו בהליך שיפוטי, להאמין ולחשוב שליימן שליסל סיפקה סחורה לתובעת, התובעת לא שילמה לה ולכן יש לפרקה עוד טרם הוכיחה חוב כלשהו.

548. מ- 1/1997 ועד 6/1997 קנתה תשלובת פיקנטי מליימן שליסל סחורה בשווי של 591,000 ₪.

נתבעת מס' 15 - החברה הדרומית לשווק בע"מ (סנו)

549. ההסכם בין החברה הדרומית לשווק בע"מ (להלן: "סנו") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1992.
550. סנו סיפקה לפיקנטי שורה של מוצרים, ביניהם, חומרי ניקוי שונים ואבקות כביסה.
551. פיקנטי שילמה באופן קבוע לסנו, אשר היתה דואגת כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמתאות ממשרדה של פיקנטי, בראשון לציון.
552. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה סנו את חובותיה בהסכם וביום 16/7 הפסיקה לספק סחורה לפיקנטי באופן פתאומי וללא הסברים.
553. לאחר הפצרות חוזרות ונשנות, שבה סנו לספק סחורה לפיקנטי ביום 23/7.
554. ביום 29.7.97, חתמה תובעת מס' 1 על שטר חוב וכן מנהלה מר משה בדש כאשר לא מולא בשטר חוב הסכום. עפ"י התנאים המפורטים בגב שטר החוב, היה השטר תקף לרכישות שיבוצעו מאותו תאריך למשך (להלן- שטר חוב ראשון). רצ"ב שטר החוב ומסומן באות א' 1 ו-א' 2.
555. למחרת, בתאריך 30.7.97, נחתם שטר חוב חדש, שביטל את שטר החוב הקודם. על שטר חוב זה חתמה חברה אחרת (פיקנטי השקעות בע"מ) וכן מנהלה מר משה בדש (להלן- שטר חוב שני). גם בשטר זה חל התנאי על רכישות מתאריך החתימה, 30.7.97 למשך שנה. רצ"ב שטר החוב השני ומסומן באות ב' 1 ו-ב' 2.
556. בתאריך 9.10.97 שלח עו"ד נתן שפטלוביץ בשם סנו 2 מכתבי התראה על חוב של 507,624 ש"ח, כנגד 3 חברות שיווק מתשלובת פיקנטי, אותו הן חבות לטענתו לחברת סנו.
557. עפ"י המכתב אין התובעת חבה בחוב זה אלא אותן 3 חברות שיווק. רצ"ב 2 מכתבי ההתראה ומסומנים ג' ו-ד'.

558. בתאריך שלאחר החתימה מילאו עו"ד נתן שפטלוביץ ו/או סנו ו/או לנדסברג ברונו ו/או לנדסברג אלכסנדר ו/או לנדסברג אווה ו/או לנדסברג ריטה (להלן - "המזייפים"), בכתב יד, בשני שטרי החוב, את הסכומים, כ"א על סך 550,000 ש"ח.

559. המזייפים מילאו את הסכום בשטר חוב הראשון למרות שהוא בוטל (ע"י התנאי השני בשטר חוב השני) ולמרות שהתובעת, עפ"י מכתבי ההתראה של עו"ד שפטלוביץ, אינה חייבת להם דבר.

560. הסכום מולא בשטר חוב הראשון ללא הרשאה, במרמה ובזיוף, תוך שהוא מתיימר להכתב ע"י התובעת מס' 1. רצ"ב צילום פני שטרי החוב כשהם ממולאים על ידי המזייפים- **מסומנים ה' ו- ו'.**

561. בתאריך 5.11.97 הגישה חברת סנו באמצעות עו"ד שפטלוביץ בקשה לבית המשפט המחוזי בת"א, לצרפה לבקשת הפירוק שהוגשה כנגד התובעת מס' 1. לבקשה צרפה סנו 3 חשבוניות וחלק קדמי של שטר החוב הראשון, בהעלימה את תנאי השטר עליו, שנכתבו בחלקו האחורי - כמפורט בנספח א' 2. כן העלימה את תנאי השטר השני לפיו השטר הראשון בטל. רצ"ב הבקשה ונספחיה **ומסומנת ז' 1-5.**

562. בתאריך 18.5.98 פסק בית המשפט המחוזי (תיק פרוק 595/97 - ס) כי סנו "העלימה במתכוון את הימצאו של תנאי זה בגוף השטר, מלכתחילה" מן הטעם שהיא לא הוכיחה ולא יכלה להוכיח כי סיפקה סחורה לתובעת מהתאריך הנקוב בשטר. ראה עמ' 217 ש 10-16 לפס"ד הרצ"ב **ומסומן באות ח'.**

563. לפירוט נספחי הבקשה ראה הערת ביהמ"ש בעמ' 216 ש 9:

"יצוין, כי המבקשת לא צירפה תעודות משלוח, חשבוניות, או כל מסמך אחר שיהא בו כדי להוכיח, כי סיפקה למשיבה סחורות כלשהן החל מתאריך 29.7.97 ועד 28.8.98 כראיה לכך שהתנאי הקבוע בגוף שטר החוב, שצירפה לבקשתה, אכן התקיים. לא יפלא שכך נהגה המבקשת שכן זו העלימה במתכוון את הימצאו של תנאי זה בגוף השטר, מלכתחילה."

564. בקשות סנו נדחו, הן בהיבט העינייני והן בהיבטים של סדרי הדין.

565. בקשת סנו, יחד עם הזיוף, נועד להטעות את בית המשפט ולהכשילו בהליך שיפוטי, להאמין ולחשוב שסנו סיפקה סחורה לתובעת, התובעת לא שילמה לה ולכן יש להפעיל את שטר החוב, לפרק אותה ולגבות ממנה וממנהלה, מר משה בדש, את "החוב".

566. שטרי החוב הוצאו מהתובעת ומחברות בתשלובת במרמה, כאשר סנו הבטיחה כי אם תקבלם תספק סחורה לאלתר. אולם לאחר שקבלה את השטרות לא ספקה כל סחורה. כתוצאה מהמרמה קבלה סנו את שטרי החוב וכן שולמו כספים שאינם מגיעים לה.

567. במהלך הדיון בתאריך 25.3.98 בפני בית המשפט המחוזי, בבקשת הפרוק של התובעת 1 (בקשה שנדחתה מאוחר יותר, לאחר שעמדה בהוצאות רבות להגנתה) הגיש עו"ד שפטלוביץ, ב"כ סנו, בקשות מבקשות שונות, כולל השבת פקדונות (ע' 111), גילוי מסמכים וכו'. תגובת בית המשפט היתה:

"מה המעמד שלך עכשיו לבקש בקשה לגילוי מסמכים? בתור מי אתה עכשיו מבקש את זה? אדון שפטלוביץ, אני מבקשת ממך, שתישאר במסגרת דיונית. אין לך מעמד בכלל, אז גילוי מסמכים? ...אז מה המעמד שלך? מי אתה בתיק בכדי לבקש גם לפי תקנות סדר הדין האזרחי גילוי מסמכים? עו"ד שפטלוביץ: אנחנו מצטרפים לתיק... כב' הש': אתה לא מצטרף. אין החלטת צירוף לגביך."
(עמ' 136-137 לפרוטוקול). רצ"ב העמודים הנ"ל ומסומנים ט'.

568. אף התאום בין החשבוניות שהונפקו ע"י סנו לפיקנטי השקעות, לבין ספרי פיקנטי השקעות, בכרטיס החו"ז ובדו"ח מרכזת של ספקים, מראה בעליל, כי הסחר היה ביניהן ולא בין סנו לתובעת 1.

569. גם עובדה זו מוכיחה כי הניסיון לפרק את התובעת בגין חוב לא לה - הוא נסיון מכוון וזדוני.

570. בהעדר חוב, בהעדר עילת פירוק, בהגשת טיעונים כוזבים, ארגון קרטל, והפסקת מסחר חד צדדית, הרי כל אלה אין בהם אלה נסיון לחסל את התובעת 1 ובכל מחיר, גם במחיר הטעיית בית המשפט. כל האמצעים היו כשרים בעיניה, כולל זיופים והעלמת עובדות.

571. לעילות הנ"ל בדבר ניהול הליכים שלא כדין ותרמית יש לצרף את העילות הנגזרות מחלקה של סנו בקרטל.

572. מ-1/1997 ועד 6/1997 קנתה תשלובת פיקנטי מסנו סחורה בשווי 878,000 ש"ח.

573. על אף שהחברה הדרומית עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לחברה הדרומית את הסכום הבא לאחר פרוץ הקרטל : ב- 10.08.1997 שולמו 208,396.96 ש"ח.

נתבעת מס' 16 - ליוור הפצת מוצרי טיפוח ונקיון בע"מ

574. הנתבעת ליוור הפצת מוצרי טיפוח ונקיון בע"מ (להלן : ליוור) סיפקה לפיקנטי מגוון של מוצרי טיפוח ונקיון. ליוור שיווקה לפיקנטי כ-50 סוגים שונים של מוצרי נקיון וטיפוח לרבות מוצרי הדגל "לובן קלין" ו"שמפו פינוק". יוניליוור ישראל היא מהחברות המובילות בארץ למוצרי צריכה. החברה מייצרת ומשווקת מוצרים מתחום המזון ומתחום הטיפוח האישי והביתי. מותגי מזון, המשווקים על ידי יוניליוור, כמו קנור או תלמה, ומותגי טיפוח וניקוי, כגון דאב, סיף ופנטסטיק. החוזה בין פיקנטי ובין ליוור נכרת בשנת 1995, לאחר שליוור הפסיקה את שיווק מוצריה באמצעות "סנו". ליוור הנה הבעלים של חברת ויטקו.

575. ליוור השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי", והביאה לקרטל את הרקורד המפואר שלה בעבריינות עסקית. ליוור ישראל נתבעת יחד עם 5 חברות נוספות הנמנות על הקונצרן הרב לאומי יונילבר, לשלם 6 מיליון שקל לחברת אימפקס, בטענה שהן הפרו הסכם הסוכנות לייבוא ושיווק מותגי יונילבר בארץ אתה.

576. ליוור ביחד עם 5 החברות הנוספות רימו את אימפקס, כשהן מבטיחות לה כי יעשה שתוף פעולה ארוך טווח עימה והשקעותיה יחשבו כהשקעה נכסית במיזם משותף שיקום עם הקונצרן וכי ההשקעות יעשו במשותף בחלקים שווים.

577. בעוד אימפקס נמנעת מלהרחיב את עסקיה עם חברות נוספות, דוחה הצעות מצד מתחרים ומשקיעה סכומי עתק בפרסום ושיווק מוצרי יונילבר, ליוור והאחרות לא התכוונו להקים איתה מיזם משותף ופעלו מתוך כוונה לגזול את סודותיה המסחריים רק בכדי שיוכלו לאחר מכן להשליך את אימפקס מעליהם ולפעול באופן חופשי בישראל. למרות ההתחייבויות שניתנו לה להמשך ההסכם לעוד שנים רבות, קיבלה היא בספטמבר '96 מכתב לפיו מבוטל הסכם הסוכנות באופן חד צדדי החל מסוף אוגוסט '97. כתוצאה מרמאות זו הגיעה אימפקס לסף קריסה כלכלית.

578. ליוור יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה לפיקנטי באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בהסדרי התשלומים.
579. תשלובת פיקנטי רכשה מליוור בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 סחורה בשווי של כ- 289,910 ₪.

נתבעת מס' 17 - אסטיב בע"מ (לשעבר פרוסטיב בע"מ)

580. ההסכם בין אסטיב בע"מ (לשעבר פרוסטיב בע"מ, להלן: "אסטיב") הנמצאת בשליטת אסם ובין פיקנטי נכרת בשנת 1995.
581. אסטיב סיפקה לפיקנטי מוצרים שונים ומגוונים, ביניהם: שניצל, טבעות עוף, ו"מוצרי טבעול".
582. החוזה בין פיקנטי לאסטיב נערך בע"פ ולסכום בלתי מוגבל. פיקנטי שילמה באופן קבוע לאסטיב, אשר היתה דואגת כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמחאות ממשרדה של פיקנטי, בבני-ברק.
583. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה אסטיב את צדה בהסכם וביום 14/7 הפסיקה לספק סחורה לפיקנטי באופן פתאומי וללא הסברים. גם לאתר הפצרות חוזרות ונשנות, לא שבה אסטיב לספק סחורה לפיקנטי. בגלל שייכותה לקונצרן אסם, היתה היא בין הראשונים שהפסיקו לספק סחורה לפיקנטי.
584. אסטיב סיפקה לתשלובת פיקנטי מ 1/1997 ועד 6/1997 סחורה בשווי 163,660 ₪.
585. על אף שאסטיב עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לאסטיב את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל : ב- 14.08.1997 שולמו 23,961 ש"ח.

נתבעת מס' 18 - שמעון שסטוביץ בע"מ

586. ההסכם בין שמעון שסטוביץ בע"מ (להלן: "שסטוביץ") לבין פיקנטי נכרת בשנת 1996.
587. שסטוביץ סיפקה לפיקנטי כ-100 מוצרים שונים ומגוונים, ביניהם: מוצרי פלמוליב, מוצרי טיפוח שונים ומשחות שיניים.
588. שסטוביץ הנה בעלת מונופול בתחום סכיני הגילוח החד-פעמיים והרב פעמיים בישראל. הממונה על ההגבלים העסקיים, דוד תדמור הכריז על כך. שסטוביץ הנה היבואנית והמפיצה של סכיני גילוח מתוצרת גילט בישראל וכן עוד מוצרים רבים אחרים כגון סכיני גילוח מתוצרת וילקינסון סורד וטואלטיקה וקוסמטיקה מתוצרת, קולגייט פלמוליב, אגיקס, פאקו רבן ועוד.
589. נתח השוק של שסטוביץ באספקת סכיני הגילוח בישראל עולה על מחצית מכלל הכמות המסופקת של מוצרים אלה. שסטוביץ אשר הנה בעלת המונופול בתחום זה, מנצלת את מעמדה זה חרעה וחוסמת תחרות ברשתות השיוק. הזיכיון ליבא מוצרי גילט בישראל נמצאת בידי שסטוביץ מאז שנת 1963 ומאז שנת 1998 היא מייבאת ומפיצה את דורסל השייכת לחברת גילט העולמית.
590. החוזה בין שסטוביץ לפיקנטי נערך בע"פ ולסכום בלתי מוגבל. פיקנטי שילמה באופן קבוע לשסטוביץ, אשר דאגה כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמחאות ממשרדה של פיקנטי, בראשון-לציון.
591. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה שסטוביץ את צדה בהסכם וביום 17/7 הפסיקה לספק סחורה לפיקנטי באופן פתאומי וללא הסברים. גם לאחר הפצרות חוזרות ונשנות, לא שבה שסטוביץ לספק סחורה לפיקנטי.
592. שסטוביץ, באמצעות ב"כ עו"ד נטוביץ, עטו על התובעת 1 יחד עם חברותיה בקרטל בדיון הידוע לעיל מיום 25.3.98 (ראה פרוטוקול הדיון מיום 25.3.98) בפני בית המשפט המחוזי, בבקשת הפרוק של התובעת 1 (בקשה שנדחתה מאוחר יותר, לאחר שעמדה בהוצאות רבות להגנתה). הופעתה של התובעת מעידה גם על הקשר עם שאר חברי ארגון הקרטל, על נסיונה יחד עם האחרים להפעיל לחץ על בית המשפט ולשכנעו בכמות "הנושים" לנתבעת.

593. בין החודשים 1/1997 ועד 6/1997 הסתכמו רכישותיה של פיקנטי משסטוביץ ב 381,750- ₪.

594. על אף ששסטוביץ עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לשסטוביץ את הסכום הבא לאחר פרוץ הקרטל: ב- 10.08.1997 שולמו 9,587.39 ש"ח.

נתבעת מס' 19 - טרה אגודה יצרנית חקלאית שיתופית בנחלת יצחק בע"מ

595. הנתבעת טרה אגודה יצרנית חקלאית שיתופית בנחלת יצחק בע"מ (להלן "טרה") עוסקת בייצור מזון, ומתמקדת במשק החלב.

596. החוזה בין פיקנטי ובין טרה נכרת בשנת 1992.

597. הנתבעת טרה השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". טרה, יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים.

598. בתאריך 14.7.97 חדלה הנתבעת לספק סחורות לתשלובת פיקנטי. אף על פי כן המשיכו חברות אלה, בין היתר, באמצעות הסכומים שקיבלו ממימוש נכסיהם, לשלם לטרה סכומים ניכרים ובכך הופחתה יתרת האובליגו.

599. פיקנטי היתה מוכנה לתת לנתבעת כל ביטחון לסחורה שתסופק בידי טרה. נכונותה של פיקנטי והקטנת האובליגו מחד, והפסקת הספקת הסחורה מאידך, מצביעים על כוונת ספק זה לגרום לקריסת פיקנטי כולה לרבות התובעות.

600. במעשי תרמית אלה נשארה תשלובת פיקנטי ללא כספים וללא סחורה כאחד. על סמך הבטחות טרה המשיכה התובעת 1 לספק סחורה לחברות השיווק של תשלובת פיקנטי, אך בשל האמור בהעדר כספים וסחורה הוברחו הקונים והחנויות קרסו ללא יכולת לשם לתובעת.

1.

601. בריונות עסקית הנה שיטה אצל טרה. בעקבות פרשת פיטורין מכוערת שניהלה טרה נגד ירון קרביץ, לשעבר מנהל המחלבה של טרה, התגלה כי במשך שנים, הפרה טרה את חובות הדיווח למועצת החלב ומשרד החקלאות. בעקבות הפרשה ניסתה טרה להפסיק את תפקידו של קרביץ כנציג השותפות באגודה.

602. מנהלה של טרה נהנה באופן אישי מכך שטרה העבירה תשלומי יתר לחלק מהיצרנים, כי הוא העביר דיווחים כוזבים למועצת החלב וכי הוא קיבל שוחד לכיסו. בעתירה שהוגשה לבית-המשפט המחוזי בת"א, קבעה כב' השופטת רות שטרנברג-אליעז כי התנהגותה של טרה אינה עולה בקנה אחד עם מנהל תקין, בהתנהגותה של טרה כלפי קרביץ והתערבותה בעניינים פנימיים של השותפות הרשומה קרביץ את טייטלבוים. כן קבעה השופטת שטרנברג-אליעז כי אין זה ראוי להשפיע על בחירת נציג של בעלי מניות בטרה במטרה לקדם אינטרסים צרים של חברים בטרה כגון נקמנות אישית.

603. תשלובת פיקנטי קנתה מטרה בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 סחורה בסך של 360,850 ש"ח.

604. על אף שטרה עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לטרה את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל: ב-03.08.1997 שולמו 18,323.97 ש"ח. ב-28.08.1997 שולמו המחאות על סך 48,885.74 ש"ח וכן 51,180.62 ש"ח.

נתבעת מס' 20 - טמפו תעשיות בירה בע"מ

605. החוזה בין טמפו תעשיות בירה בע"מ ובין פיקנטי נכרת בשנת 1992.

606. טמפו סיפקה לפיקנטי שורה של כ-50 מוצרים, ביניהם, בירות שונות ומשקאות קלים. לאחר שפנתה טמפו לפיקנטי, נוהל משא-ומתן בין מר אילן בדש ומר אריה שרגר ז"ל שניהם מפיקנטי ובין מנהל המכירות הארצי של טמפו.

607. נכרת חוזה בע"פ לסכום בלתי מוגבל במשרדי פיקנטי בראשל"צ. הוסכם כי החוזה בין טמפו לפיקנטי יחודש באופן אוטומטי כל שנה.

608. פיקנטי שילמה באופן קבוע לטמפו, אשר היתה דואגת כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמחאות ממשרדיה של פיקנטי.

609. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה טמפו את צדה בהסכם כשהחלה להמעיט את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 117,000 ₪, אמנם בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה בשווי של 182,000 ₪, אך בחודש יולי התמעטה האספקה עד לכדי 174,000 ₪ ובחודש אוגוסט סופקה סחורה בשווי של 78,630 ₪ בלבד. בחודש יולי הני"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב- 13 כניסות בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי. ביום 14/7/97 סופק המשלוח האחרון של אספקה לסניף פיקנטי בפתח-תקוה וביום 17/7/97 הפסיקה טמפו לספק סחורה לפיקנטי, והתנתה את האספקה בתשלום במזומן. האספקה המועטה שסופקה לאחר 14.7.1997 סופקה כנגד תשלום במזומן.

610. אנשי טמפו פנו לפיקנטי וביקשו כי פיקנטי תשלם במזומן על הסחורה. פיקנטי שילמה כבקשתה של טמפו, אך רק חלק קטן מהסחורה המבוקשת הגיע. לשאלה מדוע הפרה את החוזה עמה, נאמר לפיקנטי כי טמפו הולכת בדרכיה של אסם.

611. תשלובת פיקנטי קנתה מטמפו בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 סחורה בשווי 817,500 ₪.

612. על אף שטמפו עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לטמפו את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל :
ב- 08.08.1997 שולמו 47,009.82 ש"ח. ב- 10.08.1997 שולמו 36,976.94 ש"ח. ב- 14.08.1997 שולמו 50,000 ש"ח. ב- 04.09.1997 שולמו 16,340 ש"ח.

נתבעת מס' 21 - תה ויסוצקי (ישראל) בע"מ

613. בין תה ויסוצקי (ישראל) בע"מ (להלן "ויסוצקי") ובין פיקנטי נכרת חוזה לאספקת מוצרים מתחום התה.

614. הנתבעת השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסס, כספק לתשלובת "פיקנטי". הנתבעת יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים.

615. תשלובת פיקנטי קנתה מויסוצקי בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 סחורה בשווי 234,100 ₪.

616. על אף שויסוצקי עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לויסוצקי את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל: ב- 10.08.1997 שולמו 8,595.70 ש"ח. ב- 15.08.1997 שולמו 12,238.10 ש"ח.

נתבעת מס' 22 - ויליפוד אינטרנשיונל בע"מ

617. החוזה בין ויליפוד אינטרנשיונל בע"מ (להלן: "ויליפוד") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1994 כשויליפוד מספקת לפיקנטי שורה של כ- 85 מוצרים, ביניהם, שימורים שונים כגון, שימורי טונה ושימורי פיטריות.

618. החוזה בין פיקנטי לויליפוד נערך בעל-פה ולסכום בלתי מוגבל. ויליפוד הפרה את החוזה בינה ובין פיקנטי כשויליפוד החלה להמעיט את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת.

619. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 42,000 ₪, אמנם בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה בשווי של 67,000 ₪ אך בחודש יולי התמעטה האספקה עד לכדי 11,500 ₪ ובחודש יולי הנ"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב-2 כניסות בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי.

620. ביום 10/7/97 סופק המשלוח האחרון של אספקה לסניף פיקנטי בפתח-תקוה ובאותו יום הפסיקה ויליפוד לחלוטין לספק כל סחורה שהיא לפיקנטי בטענה כי נגמרה כל הסחורה במחסן וברגע שבו תתקבל סחורה נוספת, תחודש אספקת הסחורה. מאז ועד היום לא שבה

ויליפוד לספק סחורה לפיקנטי וזאת למרות שפיקנטי הפצירה בו כי תחזור לספק לה סחורה בהתאם לתנאי החוזה ביניהם.

621. על אף כי בתאריך 10.7.97 חדלה ויליפוד לספק סחורות לתשלובת פיקנטי, המשיכו חברות אלה, בין היתר, באמצעות הסכומים שקיבלו ממימוש נכסיהם, לשלם לויליפוד סכומים ניכרים ובכך הופחתה יתרת האובליגו.

622. על אף שויליפוד עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לויליפוד את הסכום הבא לאחר פרוץ הקרטל : ב 22.08.1997- שולמו 23,519 ש"ח.

623. פיקנטי היתה מוכנה לתת לויליפוד כל ביטחון לסחורה שתסופק. נכונותה של פיקנטי והקטנת האובליגו מחד, והפסקת הספקת הסחורה מאידך, מצביעות על כוונתה של אקסטרא לגרום לקריסת פיקנטי כולה לרבות התובעות.

624. במעשי תרמית אלה נשארה תשלובת פיקנטי ללא כספים וללא סחורה כאחד. על סמך הבטחות ויליפוד המשיכה התובעת 1 לספק סחורה לחברות השיווק של תשלובת פיקנטי, אך בשל האמור בהעדר כספים וסחורה הוברחו הקונים והחנויות קרסו ללא יכולת לשם לתובעת 1.

625. ויליפוד השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". הנתבעת יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים.

626. הקניות של תשלובת פיקנטי מויליפוד בתאריכים 1/1997 ועד היו בשיעור 6/1997 322,640 ₪.

627. בניגוד להסכמים, להבטחות ולנוהג המסחרי לא סופקה הסחורה ונגרמו הפסדים בגין אי מכירת מוצרי ספקים באותה תקופה, הפסד מוניטין, חוב לבנקים, הוצאות ממון חוץ בנקאי עקב הפסקת אשראי, הפסד רווחים כתוצאה מקיומו של הליך הפרוק התלוי ועומד וחובות אחרים.

628. בהיותה שותפה ו/או מסייעת ו/או משדלת לאסם הרי היא חייבת אף בעשיית עושר ללא משפט לפי חוק עשיית עושר ללא משפט תשל"ט 1979, לרווחי אסם מהשבתת פיקנטי.

נתבעת מס' 23 - מחלבות גד (שיווק 1992) בע"מ

629. הנתבעת מחלבות גד (שיווק 1992) בע"מ (להלן: "מחלבות גד") עוסקת בייצור ובשיווק מוצרי חלב ומשווקת את מוצריה. מחלבות גד שיווקה לפיקנטי בעיקר גבינת מוצרלה, החיונית להכנסת פיצות, והחוזה עמה נכרת מיד לאחר יסודה של מחלבות גד והתחדש מדי שנה.

630. מחלבות גד השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". הנתבעת יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים.

631. תשלובת פיקנטי קנתה ממחלבות גד בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 סחורה בשווי של 980.33 אלפי ₪.

נתבעת מס' 24 - חוגלה קימברלי בע"מ

632. החוזה בין חוגלה קימברלי בע"מ (להלן: "חוגלה") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1995.

633. חוגלה סיפקה לפיקנטי שורה של מוצרים, ביניהם, נייר טואלט, מגבונים, מוצרי טיפוח וחיתולים עד פעמיים.

634. החוזה בין הצדדים נכרת לאחר שחוגלה פנתה לפיקנטי בהצעה, ונערך משא-ומתן בין מר אילן בדש מטעם פיקנטי ובין מר אמנון מנהל המכירות של חוגלה. בין הצדדים נערך בסופו של דבר חוזה בע"פ ובסכום בלתי מוגבל במשרדי פיקנטי בראשל"צ. בין היתר הוסכם כי החוזה יחודש באופן אוטומטי וימשיך לפרק זמן בלתי מוגבל.

635. פיקנטי כיבדה את החוזה שנערך בין הצדדים ותמיד עמדה בתשלומים, כשהתשלום התבצע בהמחאות ודרך קבע היתה חוגלה שולחת מי מטעמה למשרדי פיקנטי בבני-ברק, על מנת שיקח את ההמחאות.

636. חוגלה היא זו אשר הפרה את החוזה כשהחלה להמעיט את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של ₪ 165,000, בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה מעטה הרבה יותר בשווי של 113,000 ₪ ובחודש יולי התמעטה האספקה עד לכדי 35,000 ₪, ובחודש יולי הני"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב-4 כניסות בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי.

637. ביום 2/7/97 סופק המשלוח האחרון של אספקה לסניף פיקנטי בפתח-תקוה ובאותו יום הפסיקה חוגלה לספק סחורה לפיקנטי. בשל אי אספקת הסחורה והפרת החוזה, לא יכלה פיקנטי לספק מוצרים אלה, דבר אשר גרם ללקוחות רבים להדיר את רגליהם מסניפיה. אף שפיקנטי הפצירה פעמים רבות כי תשוב לספק את הסחורה המובטחת ולקיים את החוזה, לא נענתה חוגלה להפצרות אלה ובנוסף לכך בשל מעשיה של חוגלה התקשתה פיקנטי לקבל אשראי מספקים אחרים.

638. חוגלה השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". חוגלה יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים.

639. חוגלה ניהלה הליך נפל בנסיונה לייחס לתובעת 1, למר משה בדש ולרו"ח החברה, את חובות החנויות, וטענותיה נדחו. לאחר מכן התקבלו בחלקן ואולם טענותיה נגד התובעת מס' 1 לא התקבלו גם בערעור. כיום מצוי העניין בשלב ערעור בבית-המשפט העליון. כן נקטה יחד עם החברות המשווקות במהלך של העדפת נושים, ונדרשה להחזיר לקופת הפרוק סכומים ניכרים (310,000 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה וריבית).

640. חוגלה הגישה כתב תביעה (ת.א 080724/97) כנגד חברות השיווק (החנויות) וכנגד התובעת 1, מר משה בדש ורו"ח איתן שאבי. חוגלה ניסתה לייחס לתובעת 1 ולה"ה בדש ושאבי את חובות חברות השיווק.

641. בתאריך 13.7.2000 נדחתה הבקשה להרמת המסך ונקבע כי אין לחייב את התובעת 1 בחובות החנויות.

642. למרות הפסקת המסחר ע"י חוגלה, ותוך כדי מרמה והטעיה, משכה חוגלה מאת החברות משווקות סכום של 310,000 ש"ח, ובכך הורידה שלא כדין את יתרת האובליגו המוסכמת מ- 500,000 ₪ ל- 190,000 ש"ח בלבד.

643. תשלומים אלה נעשו בתוך התקופה של 3 חדשים ממועד תחילת הליכי הפרוק של החנויות. פעולות אלה מהוות העדפת נושים אסורה ובטלות. חוגלה נדרשה להשיב סכומים אלה לקופת הפרוק, ע"י מפרק החנויות, עו"ד איתן ש.ארז, בתאריך 17.8.00.

644. פעולות חוגלה הנ"ל נועדו להטעות את בית המשפט ולהכשילו בהליך שיפוטי, להאמין ולחשוב שחוגלה סיפקה סחורה לתובעת, התובעת לא שילמה לה ולכן יש לתבוע אותה אישית ולגבות ממנה וממנהלה, מר משה בדש ומרו"ח את "החוב".

645. בהעדר חוב, בהגשת טיעונים כוזבים, ארגון קרטל, והפסקת מסחר חד צדדית, הרי כל אלה אין בהם אלה נסיון לחסל את התובעת 1 ובכל מחיר, גם במחיר הטעיית בית המשפט. כל האמצעים היו כשרים בעיניה, כשם שעבריינותה העסקית כשרה בעיניה. כך למשל ב-98' הוציא בית-המשפט המחוזי בת"א צו מניעה זמני, האוסר על חוגלה, לעשות שימוש בסמל אירועי שנות החמישים למדינת ישראל על מוצרים המיוצרים ומשווקים על ידה. הסתבר כי חוגלה עשתה שימוש שלא כדין בסמל אירועי שנות ה-50 למדינת ישראל במסגרת שיווק מוצרים. חוגלה זייפה וחיקתה את המוצרים הנושאים את הסמל כדין ומכרה אותם בכמויות סיטונאיות כשהיא נמנעת מלמכור אותם ליחידים.

646. חוגלה הנה המובילה בדירוג היצרנים בתחום מוצרי הלא-מזון. לחוגלה המותגים, טיטולים, מולט, לילי, צבעוני, שמורת טבע ואחרים, כן משווקת חוגלה את מוצרי קימברלי-קלארק, חיתולי האגיס ומגבונים.

647. מ- 1/1997 ועד 6/1997 קנתה תשלובת פיקנטי מחוגלה סחורה בשווי 904,000 ₪.

648. על אף שחוגלה עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לחוגלה את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל : ב- 04.08.1997 שולמו 21,383.30 ש"ח. ב- 06.08.1997 שולמו 20,465.75 ש"ח. ב- 19.08.1997 שולמו 22,503.46 ש"ח. ובסה"כ שילמה 310,000 שקל.

נתבעת מס' 25 - אגיס הפצה ושווק (1989) בע"מ

649. ההסכם בין אגיס הפצה ושווק (1989) בע"מ (להלן: "אגיס") לבין פיקנטי נערך בשנת 1992 בע"פ ולסכום בלתי מוגבל.
650. אגיס סיפקה לפיקנטי כ-100 מוצרים שונים ומגוונים, ביניהם: מוצרי טיפוח שונים ומוצרי ניקיון.
651. פיקנטי שילמה באופן קבוע לאגיס, אשר דאגה כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמחאות ממשרדה של פיקנטי.
652. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה אגיס את צדה בהסכם וביום 13/7 הפסיקה לספק סחורה לפיקנטי באופן פתאומי וללא הסברים.
653. גם לאחר הפצרות תוזרות ונשנות, לא שבה אגיס לספק סחורה לפיקנטי. פיקנטי מעולם לא קיבלה הסבר כלשהו מאגיס, על הפרת התווה והפסקת אספקת הסחורה.
654. תשלובת פיקנטי קנתה מחברת אגיס בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 ב- 333,170 ₪.
655. על אף שאגיס עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לאגיס את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל: ב- 25.07.1997 שולמו 18,775.80 ש"ח. ב- 10.09.1997 שולמו 7,890 ש"ח.

נתבעת מס' 26 - תוצרת מזון ישראלית בע"מ

656. ההסכם בין תוצרת מזון ישראלית בע"מ (להלן: "תוצרת מזון") לבין פיקנטי נכרת בשנת 1992.
657. תוצרת מזון סיפקה לפיקנטי מוצרים שונים ומגוונים, ביניהם: מוצרי קורנפלקס ומרגרינה.

658. לאחר משא-ומתן בין מר אריה שרגר ומר אילן בדש מפיקנטי ובין מנהל המכירות בתוצרת מזון, נערך חוזה בע"פ ולסכום בלתי מוגבל. הוסכם בין תוצרת מזון ופיקנטי כי החוזה יחודש אוטומטית כל שנה וללא הגבלת זמן.
659. פיקנטי שילמה באופן קבוע לתוצרת מזון, אשר דאגה כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמחאות ממשרדיה של פיקנטי, בבני-ברק.
660. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהם, הפרה תוצרת מזון את צדה בהסכם.
661. בתאריך 16.7.97 הפסיקה תוצרת מזון לחלוטין לספק סחורה לפיקנטי. 91% מהספקת הסחורה היה לחברות השיווק/החנויות של "פיקנטי" בסניפיה השונים (9) ו 9% לתובעת 1. כך סיפקה לדוגמא בחודש 5/1997 לחברות השיווק הנ"ל - סחורה בסך 294,000 ש"ח ולתובעת 1 סחורה ב 28,000 ש"ח.
662. בחודש 6/1997 סיפקה לחנויות סחורה בסך - 292,000 ש"ח, ולתובעת 1 ב-29,000 ש"ח. בחודש 7/97 סיפקה לחנויות בסך - 264,000 ש"ח ולתובעת 1 ב-19,000 ש"ח.
663. אף שהאשראי השוטף והמוסכם היה 65 יום ופיקנטי עמדה בפירעון האשראי באופן מסודר, קיצצה הנתבעת את אספקתה.
664. מוצרי תוצרת מזון הנם מובילים וחיוניים עבור כלל הלקוחות ועבור פיקנטי, וקיצוצם השרירותי ובשיתוף פעולה עם הקרטל גרר לפגיעה הקשה המתוארת להלן. כך גם הפעילה הנתבעת לחץ כבד והתחייבויות פיקנטי ואיומים על מנת שיחתמו לה על שטר חוב וכן התחייבות של המשך הספקה סדירה, וכך נחתם ב- 26.8.97 שטר חוב וב- 27.8.97 הוכנה והועברה הזמנת סחורה בתאום עם הנתבעת - אך מסתבר כי בהטעיה עסקינן והסחורה בשווי של 91,424.87 ש"ח לא נשלחה. כך הפרה הנתבעת הסכם סחר לחודש אוגוסט בסך 290,000 ש"ח.
665. תוצרת מזון, בניגוד להסכם ולהרשאה, מילאה תוך כדי הפרת הרשאות את שטר חוב הנתבעת, בנסיון לגבות ממנה חובות החנויות, בסך 520,672 ש"ח.
666. למרות שבית המשפט המחוזי פסק בתיק הפרוק, ב-30.10.97 (595/97) המרצה (3770/97) כי הנתבעת ומנהלה מר משה בדש, אינם אחראים לחובות החנויות, וכי אין לבצע כל

הרמת מסך, פתחה הנתבעת בהליך כוזב ומתוכנן כנגד התובעת 1 ומנהלה (תיק הוצל"פ (9) 1214131/1997), בנסותה בטענות כוזב, יחד עם האחרים, למוטט את התובעת 1.

667. ההליך המתואר לעיל, יחד עם הזיוף / מילוי פרטי חוב ללא הרשאה וללא חוב, נועד להטעות את בית המשפט ולהכשילו בהליך שיפוטי, להאמין ולחשוב שתוצרת מזון סיפקה סחורה לתובעת, התובעת לא שילמה לה ולכן יש להפעיל את שטר החוב, ולגבות ממנה וממנהלה, מר משה בדש, את "החוב".

668. שטר החוב הוצא מהתובעת במרמה, כאשר זו הבטיחה כי אם תקבלם תספק סחורה לאלתר. אולם לאחר שקבלה את השטרות לא ספקה את הסחורה המוסכמת. כתוצאה מהמרמה קבלה תוצרת מזון את שטר החוב וכן שולמו כספים שאינם מגיעים לה.

669. מ- 1/1997 ועד 6/1997 קנתה תשלובת פיקנטי מתוצרת מזון סחורה בשווי 1,731,860 ₪.

670. על אף שתוצרת מזון עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לתוצרת מזון את הסכומים הבאים לאחר פרוץ הקרטל : ב- 02.08.1997 שולמו המחאות על סך 26,771.80 ש"ח וכן 9,143.23 ש"ח וכן 8,381.89 ש"ח.

נתבעת מס' 27 - החברה המרכזית ליצור משקאות קלים בע"מ (קוקה

קולה)

671. ההסכם בין החברה המרכזית ליצור משקאות קלים בע"מ (להלן: "קוקה קולה") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1991, לאחר משא-ומתן בין מר אריה שרגר ז"ל מפיקנטי ובין אנשי הקשר שלה בחברה המרכזית, מר יגאל דרור מנהל המכירות.

672. החוזה נערך בע"פ ולסכום בלתי מוגבל במשרדי פיקנטי בראשל"צ.

673. הוסכם בין החברה המרכזית ופיקנטי כי החוזה יחודש אוטומטית כל שנה וללא הגבלת זמן. פיקנטי שילמה באופן קבוע לחברה המרכזית, אשר היתה דואגת כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמחאות ממשרדה של פיקנטי, בבני-ברק.
674. קוקה קולה סיפקה לפיקנטי כ- 50 מוצרים שונים ומגוונים, ביניהם: משקאות מוגזים, מים מינרלים ובירה.
675. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהן, הפרה קוקה קולה את צדה בהסכם וביום 16/7 החלה להמעיט במשלוח האספקה עד צמצומה באופן מהותי.
676. כשהפסיקה קוקה-קולה לספק סחורה לפיקנטי באופן פתאומי וללא הסברים פנו אליה מפיקנטי בהפצרות כי תשוב לספק את הסחורה כפי שקבעו בחוזה. לאחר הפצרות חוזרות ונשנות, שבה קוקה קולה לספק סחורה לפיקנטי אך בצורה מועטה, החל מיום 21/7.
677. המוצר "קוקה קולה" הנו מוצר עוגן אשר לנוכחותו על מדף צרכנייה יש משמעות של חיוניות ואטרקטיביות מעבר לערכו הצרכני של מוצר זה בסל המשפחתי.
678. אי לכך להשתתפותה של "קוקה קולה" בחרם של קרטל המזון כנגד החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - ישנה חשיבות ראשונה במעלה.
679. ראשי החברה המשווקת את "קוקה קולה" מתרועעים עם ראשי החברות האחרות, באירועים חברתיים ומשפחתיים. קבוצות אלה שהקימו את המסד עליו נוצק קרטל המזון נגד החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", שולחות זרועות תמנון ארוכות למאות ארגוניים עסקיים בישראל ומחוצה לה.
680. חלק מקשריהם העסקיים מתבצעים באמצעות נוכחות אחדים מראשי הקבוצות בדירקטוריונים של בנקים גדולים, כדוגמת בנק המזרחי, אשר להם הייתה משמעות כמו אובייקטיבית בזמן הפצת השמועות הזדוניות כנגד החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי".
681. סמוך לתקופת הקרטל רכשה החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ, הידועה כ"קוקה קולה" משאיות טריילר גדולות.
682. בינה ובין "פיקנטי" ניטש מאבק סביב טעתה של "קוקה קולה" כי מכוניות לקוחות "פיקנטי" החונות מול שער מפעל "קוקה קולה" ברחוב כהנמן בבני-ברק מפריעות למשאיות הטריילר הגדולות לפנות משער המפעל שמאלה.

683. מאבק זה, אשר מי שאינו בקי בפרטים עשוי להיות סבור כי הנו זניח, התגלגל לתלונות במשטרה, ניסיונות לשחד שוטרים, הפעלת לחצים על עיריית בני-ברק למנוע חניה במקום וכיוצ"ב.

684. מלבד האינטרס המסחרי עמד, אם כן, לעיני "קוקה קולה" האינטרס להסדיר, בכוח הזרוע, את פרשת מעבר משאיות הטריילר, שכן לקוחות "פיקנטי" קילקלו כביכול את צינורות השפע של "קוקה קולה".

685. קוקה קולה, הנה מומחית גדולה באי קיום הסכמים והפרתם. ב 97' פרסמה קוקה-קולה מבצע קיץ לפיו כל מי ירכיב את המילה "טיול" מהאותיות בתחתיות הפקקים יקבל לו ולשני חברים טיול לארה"ב. לאחר שנתגלו כמה זוכים, סרבה קוקה-קולה למלא את אשר הבטיחה לצרכנים וטענה מופרכת, כי רק על אות ט' שבתחתיתה מצוי סימן זעיר כלשהו תחשב כאות כמתאימה לצורך המבצע.

686. 98' הוגשה נגד קוקה-קולה בקשה להכרה כתביעה ייצוגית ע"י המועצה לצרכנות. כל זה לא מפריע כי אם עוזר לעלות את מכירות קוקה-קולה, אשר הצרכנים קונים כמויות אדירות בתקווה כי יזכו במשהו אשר אין לחברה כל רצון או כוונה למלא.

687. כמובן שבעקבות מבצע זה, אשר מעולם לא קויים ואשר מטרתו היתה לגרום לציבור הצרכנים לקנות כמה שיותר קוקה-קולה, סיימה קוקה-קולה את שנת 97' עם מחזור מכירות של כמיליארד וחצי ₪.

688. הקשרים בין חברות הקרטל מתגלים אט אט. למשל, קוקה קולה הנה בעלים של 33% מפריגת ופריגת יצאה לפני מספר חודשים במבצע כי מי שירכוש מיץ סחוט של פריגת באריזת ליטר, יקבל במתנה חלב תנובה מועשר בסופר סידן. הנה אם כן נתגלה אחד הקשרים שבין קוקה קולה לבין תנובה ולסיבה שתברות אלה הפעילו קרטל על פיקנטי.

689. קוקה קולה משתפת פעולה עם נסטלה בייצור ושיווק תה קר "נסטי", סיבה לשיתוף פעולה ביותר מתחום אחד.

690. קניות תשלובת פיקנטי מקוקה קולה בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 היו בסך של 2154.50 אלפי ₪.

691. על אף שקוקה קולה עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לקוקה קולה את הסכומים הבאים לאחר פרוץ

הקרטל: ב- 27.07.1997 שולמו 67,132 ש"ח. ב- 29.07.1997 שולמו 93,218.03 ש"ח ב- 04.08.1997 שולמו 74,618 ש"ח. ב- 18.08.1997 שולמו 19,288.44 ש"ח.

נחבעת מס' 28 - דנשר שיווק (1974) בע"מ

692. החוזה בין דנשר שיווק ובין פיקנטי נכרת בשנת 1995.
693. דנשר סיפקה לפיקנטי שורה ארוכה של מוצרים, ביניהם, מוצרי טיפוח, שמפו, קצף גילוח וסוללות.
694. החוזה בין דנשר ופיקנטי נערך בע"פ ולסכום בלתי מוגבל.
695. דנשר הפרה את החוזה בינה ובין פיקנטי כשהחלה להמעית את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת.
696. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי, באופן הבא: במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 53,000 ₪, כשבחודש יוני שאחריו כבר סופקה סחורה מעטה הרבה יותר בשווי של 10,000 ₪ ובחודש יולי סופקה סחורה בשווי של 16,000 ₪.
697. בחודש יולי הנ"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב- 2 כניסות בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי.
698. ביום 3/7/97 סופק המשלוח האחרון של אספקה מדנשר לסניף פיקנטי בפתח-תקוה. באותו היום הפסיקה דנשר לספק כל סחורה שהיא לפיקנטי וזאת למרות שעד אותו יום המשיכה פיקנטי לקיים את התחייבויותיה, כפי שעשתה תמיד, והמשיכה לשלם לדנשר בהמחאות אותן דאגה לאסוף ממשרדיה של פיקנטי בבני-ברק. למרות הפצרות רבות מצידה של פיקנטי, לא שבה דנשר לספק סחורה לפיקנטי.

699. דנשר השתתפה בקרטל המזון שהונהג ע"י אסם, כספק לתשלובת "פיקנטי". הנתבעת דנשר יחד עם הנתבעים האחרים הפסיקה את אספקתה באופן מאורגן ומתואם מראש, וזאת למרות שתשלובת פיקנטי עמדה בלוח התשלומים.

700. שווי הסחורה אשר סיפקה דנשר לפיקנטי מתאריך 1/1997 ועד 6/1997 היה בסך של 293,100 ₪.

701. על אף שדנשר עצרה את האספקה לפיקנטי, המשיכה פיקנטי למלא את כל התחייבויותיה. כך למשל שילמה פיקנטי לדנשר את הסכום הבא לאחר פרוץ הקרטל : ב- 14.08.1997 שולמו 16,087.87 ש"ח.

נתבעת מס' 29 - ויטה מזון איכות בע"מ

702. החוזה בין ויטה מזון איכות בע"מ (להלן: "ויטה") ובין פיקנטי נכרת בשנת 1992.

703. ויטה סיפקה לפיקנטי שורה של כ- 120 מוצרים, ביניהם, מרקים, קטשופ, רטבים ומנה חמה.

704. ההסכם בין ויטה לפיקנטי נערך בע"פ ולסכום בלתי מוגבל. פיקנטי שילמה באופן קבוע לויטה, אשר היתה דואגת כי מי מטעמה יבוא לקחת את ההמחאות ממשרדה של פיקנטי, בבני-ברק.

705. למרות שפיקנטי המשיכה לקיים את ההסכם ביניהן, הפרה ויטה את חובותיה בהסכם כשהחלה להמעיט את אספקת הסחורה לפיקנטי עד לכדי עצירה מוחלטת.

706. בחודשים האחרונים לפני הפסקת אספקת הסחורה באופן מוחלט, הלכה והתמעטה אספקת הסחורה לפיקנטי. במאי 1997 סופקה סחורה בשווי של 111,000 ₪, בחודש יוני שאחריו סופקה סחורה מעטה הרבה יותר בשווי של 74,600 ₪, אמנם בחודש יולי סופקה סחורה בשווי של 86,400 ₪ אך בחודש אוגוסט התמעטה הסחורה לכדי 31,400 ₪ בלבד. בחודש יולי הנ"ל, סופקה הסחורה לפיקנטי ב-13 כניסות בלבד, לכל 9 הסניפים של פיקנטי.

707. ביום 13/7/97 סופק המשלוח האחרון של אספקה לסניף פיקנטי בפתח-תקוה וב- 14/7/97 נעצרה אספקת הסחורה. לאחר הפצרות חוזרות ונשנות, שבה ויטה לספק סחורה לפיקנטי החל מיום 24/7.

708. קניות תשלוטת פיקנטי מויטה בחודשים 1/1997 ועד 6/1997 היו בסך של 668,000 ₪.

השרפה בסניף "פיקנטי" בראשל"צ

709. ב- 2 בספטמבר פרצה שרפת ענק במבנה החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - באזור התעשייה החדש בראשון לציון, וכילתה חלק ניכר מהבניין ומהמשרדים.

710. נשרפו תיקים ומסמכים רבים, ונגרם נזק רב לרכוש פיקנטי.

711. השרפה שבשה לחלוטין את כל הנהלת החשבונות של פיקנטי, ופגעה קשות ביכולת תפקודה.

712. בנוסף כילתה השרפה חלק מחומר הראיות אשר נאסף על ידי החברה לשם תביעתה כנגד "אסם".

713. קבוצת "אסם" ועוזריה אחראים לאירוע השריפה שארע בתאריך 2.9.97, בסניף "פיקנטי" בראשל"צ, ולפיכך היא והנתבעים אחראים יחד ולחוד לנזקי "פיקנטי", בגין אותו אירוע, לרבות ולא רק, מכוח עוולה במשמע ס' 35 ו- 36 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) יחד עם ס' 39 לפקודה ויחד עם ס' 12 לפקודה.

סעיפי החוק שעליהם עברו יהושע מירז מ"אסם" ושותפיו לשקר

714. יהושע מירז, מזכיר "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ בתמכו בתצהיר את בקשת ההצטרפות הנ"ל של קבוצת "אסם", ובהציגו מצגי כזב, תרמית, שקר מפגיע, נגישה, רשלנות והפרת חובות חקוקות בדין, ו/או יחד עם היותו משתף עצמו ו/או מסייע ו/או מייעץ ו/או מפתח ו/או מרשה ו/או מצווה ו/או מאשרר – הנו אחראי לכל מעשי ו/או מחדלי קבוצת "אסם", הנזכרים לעיל ולהלן וחיב בגינם.
715. כן חב הוא בגין מעשיו ו/או מחדליו ובהציגו מצגי כזב בעוולות ובנזקים הכספיים הנובעים מתצהירו, הכל כמפורט לעיל.
716. הנתבעים ביודעין גרמו במעשיהם ובמחדליהם להפרות הסכמי האספקה בין "פיקנטי" לבין סוכנים אחרים תוך קיום עוולת גרם הפרת חוזה, סעיף 62 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) וגם / או :
717. הפרו הסכם ו/או נוהג התקשרות בין "פיקנטי" לבין קבוצת "אסם" כמשמעות המונח בס' 1 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א – 1970 וגם / או :
718. יהושע מירז, מזכיר "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ בתצהירו, החתום על ידו, ובבקשת ההצטרפות, הציג היצג כוזב של עובדה בידיעה כי היא כוזבת או באין אמונה באמיתותה או מתוך קלות ראש הכל כמשמעות המונח **תרמית בס' 56 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש)**, ובכוונה שהמוטעה על ידי ההיצג יפעל על פיו וגרם לו בכך נזק ממון ניכר וגם / או :
719. יהושע מירז, מזכיר "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ בתצהירו החתום על ידו הציג היצג כוזב של עובדה כמשמעו בסעיף 56 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) יחד עם ס' 57 לפקודה וגרם לו בכך נזק ממון ניכר וגם/או :
720. יהושע מירז, מזכיר "אסם" תעשיות מזון ישראל בע"מ פרסם שקר מפגיע כמשמעו בס' 58 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) באשר לעיסוקו בקבוצת "אסם", משלח ידו, למקצועו, וכתוצאה מכך סבלה "פיקנטי" נזק ממון כבד וגם / או :

721. יהושע מירז, מזכיר "אסס" תעשיות מזון ישראל בע"מ יחד עם קבוצת "אסס" ולבדו פתח ו/או המשיך בהליך נפל בפרוק ו/או בתביעה כנגד מנהל "פיקנטי" כמשמע בס' 60 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) וההליך חיבל באשראי ו/או בשם טוב וגם /או :

722. יהושע מירז, מזכיר "אסס" תעשיות מזון ישראל בע"מ במסירתו עובדה כוזבת בתצהיר, ובנסיבות המפורטות לעיל, לרבות ולא רק בכל הקשור לבקשת ההצטרפות, עשה מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח ידו לא השתמש במיומנות או לא נקט במידת זהירות וכן הכל במשמע סעיף 35 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), וכן במשמע ס' 36 לפקודה וגם/או :

723. כן אחראים הנתבעים עפ"י דין עבור נזקים שעשו החברות "אסס" ופרומין, והנם אחראים למעשה ו/או מחדליה משום ששיתפו עצמם, או לקחו חלק בהם או הרשו הורו או אישרום לאחר מעשה - הכל במשמע ס' 12 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש).

724. אחריותם של הנתבעים למעשה רשלני הינה מאוחדת ונפרדת וכ"א מהנתבעים חב באופן אישי בגין כל החובות וגם/או :

725. במעשיו המפורטים לעיל וכן במחדליו, הפר יהושע מירז מ"אסס" חובות חקוקות בדיון, כמשמעותו בס' 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) והזיק בכך ל"פיקנטי", לרבות ולא רק לעסקי המסחר שלה ולשמה הטוב, ובין השאר: 1. על פי סעיף 239 לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין) - במוסרו תצהיר שקר. 2. על פי סעיף 237 לחוק העונשין - במוסרו עדות שקר. 3. על פי סעיף 238 לחוק העונשין - בבדותו ראייה או בעשותו שימוש בה והכל במטרה להטעות רשות שיפוטית. 4. על פי סעיף 244 לחוק העונשין - בשבשו מהלכי משפט. 5. על פי סעיף 440 לחוק העונשין - בקושרו קשר עם זולתו להשפיע במרמה על מחירי שוק או להונות את הציבור או כל אדם אחר או לסחוט נכס מאדם. על פי כלל 7 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) תשמ"ו 1986 - באי ציינו כי הינו עו"ד כמתחייב בנסיבות הנ"ל. על פי כלל 8 לכללי לשכת עוה"ד (אתיקה מקצועית) - באי ציון פרטים כנדרש. 8. על פי כלל 32 לכללי לשכת עוה"ד (אתיקה מקצועית) - באי עמידה בכללים המחייבים עו"ד. 9. על פי כלל 34 לכללי לשכת עוה"ד (אתיקה מקצועית) - בדבר איסור הטעיה לעניין טענה עובדתית או משפטית בידעו שאינה נכונה. 10. על פי סעיף 96 כ"ה לפקודת החברות (נוסח חדש) תשמ"ג 1983 - בהפרו כנושא משרה את חובת הזהירות כלפי אדם אחר. 11. על פי סעיף 96 כ"ו לפקודת החברות - בהפרו את חובתו כנושא משרה לפעול בזהירות ורמת מיומנות הכל כמפורט בסעיף. וגם/או :

726. הנתבעים נושאים באחריות, ביחד ולחוד, בגין כל מעשי ו/או מחדלי קבוצת "אסס" ושותפיה לקרטל, בין בגין עוולות אזרחיות ובין בגין הפרת חובות חקוקות קבועות בדיון הפלילי וכן/או :

727. הנתבעים נושאים באחריות של משתף ומשדל כמשמע כל סעיף 21 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) תשכ"ח 1968 – בגין מעשים ומחדלים שנעשו ע"י קבוצת "אסם" ושותפיה לקרטל או ייעשו על ידה, כנגד "פיקנטי", ולפיכך חבים עליהם.

אופן השפעת נזקי הקרטל על "פיקנטי" ועל שוק המזון

728. "אסם" ו"פרומין" ושותפיהם בקרטל גרמו במעשיהם ובמחדליהם להכבדת הנטל על "פיקנטי" באופן הבא: במחצית חודש יולי 1997 הונחתה, כאמור, מכת מוות על החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", ע"י הספקים השונים, אשר הפסיקו בבת אחת, בהפתעה ובלא כל הודעה מראש, את אספקתם לחנויות החברות הצלבניות ובדרך זו גרמו לדלדול מהיר של מלאי המוצרים בחנויות הסופרמרקט שמנהלות החברות הצלבניות ולמחסור קיצוני בסחורה - עד לידי התרוקנות המדפים והידרדרות מסחרית כוללת.

729. בעקבות התנהגותם הזדונית והחד צדדית של אותם ספקים, נוצרה תגובת שרשרת בלתי נמנעת, לפיה כתוצאה מההפסקה הפתאומית באספקת הסחורה ודילול מלאי המוצרים, חדלו יותר ויותר לקוחות לפקוד את חנויות החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי".

730. כך צומצם באופן דרסטי מחזור העסקים ותזרים המזומנים שבידיהם, ונפגעה קשות יכולת הפירעון מצדם כלפי הספקים (הבוגדניים).

731. במצב המשברי המפתיע שנוצר נחלצה "פיקנטי" לעזרת החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", והשתתפה באורח זמני את גביית החובות השוטפים מצד החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - כלפיה, מתוך מצג מוטעה של החברות הצלבניות כלפי "פיקנטי", בהתבססן על מצגי השווא של הספקים.

732. הסחורה שסופקה על ידי "פיקנטי" נמכרה ללקוחות, והתמורה שולמה לספקים השונים אשר הועדפו על ידי החברות הצלבניות בסולם פירעון התשלומים, על פניה (ולרעתה) של "פיקנטי".

733. הכל במטרה להשביע רצון הספקים החיצוניים ולפירעון של המגיע להם על פי לוח הסילוקין, לאור הבטחתם שיחזרו לספק סחורה. לא כך ארע. הספקים הפתיעו, כאמור חדלו בבת אחת לספק, ובוזה מוטטו את החנויות.

734. באופן זה גם גדלו והחמירו חובות החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - כלפי "פיקנטי" עד לכדי עשרות מליוני שקלים.

735. במהלך העסקים אשר קדם להפסקת אספקת הסחורה סיפקו הספקים השונים סחורה לחברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - בשווי של למעלה מ-10 מיליון ש"ח לחודש, אותו סך אשר פרעו להם החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי".

736. החל מחודש יולי, עם הקטנת האספקה והפסקתה לבסוף, המשיכו החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - לפרוע לספקים שיקים בעשרות מליוני ש"ח לתקופת החרם.

737. ידוע הוא בשוק, כי תנאי אשראי הספקים מהווים חלק בלתי נפרד מקיום העסק ואשראי הספקים שהיה נהוג עד לאותה התקופה אצל החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - היה בממוצע אשראי של: שוטף + 90 יום, כך שהפסקת האספקה הפתאומית, ללא אפשרות מכירה של מוצרי אותו ספק - ובמקביל המשך פירעון השיקים, כמוה **במכת מוות כלכלית ותפעולית** לחברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - ולקיום הסופרמרקטים שבניהולן.

738. הספקים נהגו לא רק בכפיות טובה אלא בתרמית ממש, תוך שהפרו בהתנהגותם זו את כללי המסחר הנהוגים ואת עיקרי ההגינות המסחרית המקובלים, ובכך חרצו את גורלן של החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - לחנק כלכלי ולשיתוק כל האפשרויות של קיום מחזור עסקי חיוני ולתזרים מזומנים היכול לאפשר המשך קיום כלכלי.

739. כך נהגו הספקים הללו חרף פירעון תשלומים להם ע"י החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", לפי תנאי האשראי שקוימו בין הצדדים במסגרת יחסיהם המסחריים עד אז.

740. מצד החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - נעשו פניות והפצרות דחופות אל הספקים השונים, להימנע מהפסקת אספקת הסחורות, תוך הדגשה כי הפסקת האספקה תגרום בודאות להתמוטטות כלכלית מוחלטת של החנויות.

741. הוצעה לספקים השונים ערבות אישית של מר משה בדש, עבור אספקות עתידיות, אולם הצעה זו נתקלה לרוב בסירוב מצדם והושבה ריקם.

742. מטרת ההצעה לערבות אישית באה מתוך תקווה ואמונה ושיקול עסקי כי נתינת ערבות כאמור תגרום כי הספקים יחזרו לאספקה סדירה אשר תביא את החברות לאפשרות של פירעון חובן למבקשת.

743. נתונים אלה מוכיחים מעל לכל ספק, כי החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - עשו מצדן את כל המאמצים, מעל ומעבר, לשלם את החובות לספקים. אולם בשל החרם הפתאומי והאכזרי שהוטל על החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", בלא כל התראה מוקדמת, לא הייתה כל אפשרות להמשיך ולשלם, ללא תזרים מזומנים, שכמובן מאליו היה אמור להיווצר ממכירה הסחורות שהספקים צריכים היו לספק.

744. חרם שכזה דומה הוא לדוגמת מצב בו בוקר בהיר אחד יחליטו כל ספקי פולי הקפה שלא לספק חומרי גלם לחברה יצרנית וכתוצאה מכך לא יהיה לחברה היצרנית, מסחרית סחורה לשווק ולמכור, האם חברה שכזו תוכל לשרוד ולהמשיך לפרוע את התחייבויותיה? לחילופין אם ביום אחד יחליטו כל לקוחות הבנק למשוך בבת אחת את כל פיקדונותיהם מחשבונות הבנקים האם הבנק יוכל להמשיך בתפקוד?

745. החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - יחדיו ממשו נכסים בשווי של מיליוני ש"ח על מנת לפרוע חובות לספקים.

746. גם חברות ענק לא היו מסוגלות לעמוד מבחינה כלכלית במצב כאוטי מעין זה, שהינו שווה ערך להטלת חרם כלכלי מוחלט.

747. אולם למרות זאת, כפי שמראים הנתונים, מיצו החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", בסיוע כלכלי מצד "פיקנטי", עד לגבול היכולת את כוחן להיאבק ברוע הגזירה. ובאם נחרץ גורלן של החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - לקריסה ובחוסר יכולת לעמוד בחובות הנותרים האשמים היחידים והישירים הם אותם ספקים שהטילו את החרם המסחרי עליהן.

748. בהתנהגותם זו כרתו הספקים במו ידיהם את הענף עליו ישבו, וגרמו להיווצרות מעגל קסמים אכזרי וחסר תקווה, של פגיעה אנושה במי שצריך לפרוע החוב.

749. זאת ועוד: הספקים השונים הפרו ביוזעין את ההסכמים המסחריים, שבין החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - לביניהן, ההסכמים שנוצרו בע"פ, בהתנהגות ומכללא, מתוך העובדה המשותפת ויחסי המסחר השוטפים ביניהם.

750. והחמור מכל הוא המרמה שבה נקטו אותם ספקים כאשר בהבטחות שווא הוציאו שיקים, שטרי חוב וערבבויות מהחברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", מ"פיקנטי" וממר משה בדש אישית הבטיחן כי יספקו סחורה על פי המקובל ביניהם.

השתרגות זרועותיו של הקרטל מהליבה (קבוצת "אסם") לפריפריה

751. בלתי ניתן להבין את תהליך התמוטטותן של החברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי" - מבלי להבין את המבנה הקונסטרוקטיבי של הקרטל שמוטט אותן.

752. יאמר על הסף, כי על אף כל שיפורט להלן, שרטוטו המושלם של מבנה הקרטל איננו אפשרי, שכן מרכיביו נוטים לחשוף באופן מינימלי את רמת קשריהם העסקיים הפורמליים והאסטרטגים.

753. גם הותיקים שבעובדי "פיקנטי", הפועלים שנים לא מעטות בתחום המזון במדינת ישראל, הופתעו כשהתבררה מסכת הקשרים והזיקות הענפה שניחלו ביניהם הגופים המרכיבים את הקרטל. דומה כי בלתי ניתן למצוא ספק שהיה חבר בקרטל, ואשר אין לו קשר כלכלי או מחויבות אחרת לאחד מראשי הקרטל.

754. מן המפורסמות היא בענף המזון כי בענף זה מיוחסת חשיבות כבירה להתנהגותן של הארגוניים הכלכליים הגדולים הפעילים בו.

755. כיוון שמדובר בסקטור המאופיין ברמת דיפרנציאציה גבוהה (החל ממכולות שכונתיות בעלות עובד אחד וכלה ברשתות ענק בעלות אלפי עובדים), הרי שרמות הכוח של החזקים בענף יובילו תמיד לכניעה מיידית של הגורמים החלשים בענף מפני רצונותיהם של ענקי המזון.

756. השיטה של הפצת השמועות פעלה דרך סוכני החברות שהיו שותפות לקרטל, ואשר תפקדו לא רק כסוכני סחורה אלא גם כסוחרי שמועות שווא.

757. חברת "אסס", ראש הקרטל, שחלקה בתכנון ובבצוע המזימה היה רב מאוד, נוסדה בעת שטרם הובנה בעולם חשיבותם המוסרית, הכלכלית והחברתית של חוקי ההגבלים העסקיים המודרניים בעולם, **ותפיסת עולמה הקרטליסטית המיושנת**, אשר יעילותה הכלכלית והמוסרית היחידה היא כלפי המשפחות השולטות ב"אסס" - המגובה בפעילות פוליטית, עסקנית וכן בקשרים חברתיים פסולים, מבחינה מוסרית ערכית, ופעמים רבות אתית, בנסיבות העניין, עם פקידי מדינה, אנשי משפט ופוליטיקאים - המשיכה להיות נר לרגלי קברניטיה, בעלי אמות המידה הכפולות, שדברי שלום עם רעים ורעה בלבבם.

758. ממדיו האמיתיים של הקרטל טרם נודעו. רבים ממפעיליו עדיין מועסקים ב"אסס" וחוששים לפצות את פיהם, וסביר שלפיכך, רק בעוד שנים רבות תהא תמונתו הכוללת של הקרטל גלויה וידועה. המידע על שיטות הפעולה הפסולות בהן נוקטת "אסס" החל להיות מובא טפין טפין בפני הציבור, ואולם רב הנסתר מעיני הציבור על הגלוי.

759. חששן של רשויות המדינה במשך השנים להתעמת עם הענק המאיים הביא למחדלים רבים, אשר ביססו מסורת נהוגה פסולה של **יחס שלטוני סלחני**, עוצם עיניים ולעתים אף מסייע לפעולות הפסולות של "אסס", והביא לכך שחברה זו שולטת מזה עשרות שנים על נתחי שוק אדירים, דבר שהקנה לה מעמד עליון בפלחים רבים של משק מדינת ישראל.

760. תוך השתדלות מתמדת להמשיך ולשמור על חלקה בהגמוניה הכלכלית, רמסה "אסס" את כל מי שביקש לקיים תחרות הוגנת וחופשית מולה, ואימצה לה הרגלי תחרות נקלים, תוך טשטוש תחומין מוסרי של המותר והאסור מבחינתם הסובייקטיבית של קברניטיה, אשר **טעו בעשרם ובנו מגדל** (חזרת הש"ץ למוסף יום הכיפורים).

761. כש"אסס" יוזמת, **מתכננת ומוציאה לפועל מאבק קרטליסטי מאורגן** פסול במתחרותיה, היא איננה פועלת באורח חריג מבחינת תפיסת המציאות הסובייקטיבית שלה.

762. בהפעלת תוכנית "קרטל המזון" ודומותיה, תוכניות אשר "אסס" נוהגת לערוך בהן שימוש תדיר בכדי לשרת מה שנתפס בעיניה כתכלית ראויה, מדובר למעשה בהוצאה לפועל של תוכנית פעולה רציבית, שהיא בגדר תורת הלחימה של "אסס".

763. תוכנית זו שמורה למקרים כגון דא, אשר בהם מאשרים ראשי "אסס" לכפייהם להפעיל את תוכנית הפעולה כלפי מתחרים אשר העזו לפעול שלא על פי כללי המשחק המקובלים בחצרם, כללים אשר נוסחו לפני עשרות שנים, ואשר עדיין שולטים בעולם הערכים הפנימיים המעוותים אך המוגנים, לפי שעה, שלהם, ואשר למרבית הצער ממשיכים להפיל

חללי חינוך בכלכלה ובחברה הישראלית, זו החותרת למצוינות כלכלית ואישית, ואשר שואפת לטפח פלורליזם כלכלי לשם יעילות החברה וקידום רווחת הפרט.

764. בשיטתיות שהופעלה גם נגד החברות שבפירוק, ריסקה "אסס" את יריבותיה אשר היו בעיניה בבחינת "**אס אבן הוא נימוח, אס ברזל - הוא מתפוצץ**" (כתר מלכות להרדב"ז). שניתן לעולל לו ככל שיחפצו קברניטי "אסס", על פי כללי התחרות העסקית שפותחה בחצרם, ואשר נהוגים שם מזה עשרות שנים, ואשר שוכללו ביתר שאת בשנים האחרונות, תוך התעלמות מהכלל, כי הכמות הרבה ממאיסה את הכל.

765. "תכנית הפעולה" להפעלת "קרטל המזון" מעסיקה עובדים רבים ב"אסס" ובארגונים המשתפים עמו פעולה, אשר אינם תמיד יודעים מהו תפקידם האמיתי בכוח קרטל המזון.

766. ההכנות להפעלת הקרטל מפורטות ומדויקות, וכוללות, בין היתר, אף תיאומים ועדכונים עם עורכי-דין בעלי סיכויים להתמנות מפרקים זמניים ומנהלים מיוחדים לחברות אשר "אסס" עומדת לחסל.

767. חריגותן של שיטות הפעולה של "אסס" בולטת שבעתיים כיום, אחרי ההכרה בחשיבותן של דוקטרינות משפטיות וכלכליות חדשניות, אשר מנסות להביא למיקסוס הצדק החברתי ע"י חלוקה צודקת ושוויונית יותר של המשאבים החברתיים, ואחרי חקיקתם של חוקי ההגבלים העסקיים המתקדמים.

768. התנהגות זו של "אסס" פסולה עוד יותר אחרי חקיקתם של חוקי היסוד במדינת ישראל, שכן כללי ה"תחרות" האכזרית שניסחו קברניטי "אסס" כנגד מתחריהם, במהלכם חשים הנוגשים, אצים ורצים מבלי להבחין מי נקרה בדרכם, פוגעים בכבוד האדם המנסה להעמיד להם תחרות הוגנת, בחופש הקניין שלו ובחופש העיסוק שלו.

769. פגיעה נוספת בזכויות יסוד חוקתיות בנסיבות דנן הנה בכבודם האישי והמקצועי של עובדי החברות שהיו למרמס בידי הענק הזעף.

770. על רקע גודלה של "אסס", כוחה הפוליטי, עוצמתה הקרטליסטית הגלויה והסמויה, פעילותה העסקנית הנמרצת במוסדות התאחדות התעשיינים ומחוצה לה, ואף מאמציה לטשטש כל זאת, מתחייב, מכוח תקנת הציבור, ריסונים התקיף של "אסס", של כפיפיה ושל משתפי הפעולה עמם - אפילו הם פרקליטים ממולחים הנחזים להיות אנשי מידות טובות - אשר ממשיכים לנהוג עד שעה זו ממש לפי כללי משחק חשוכים שאבד עליהם הכלח, על פי הכרתו של הציבור הנאור במדינת ישראל.

771. כתוצאה ממלחמתה המרושעת והזדונית של חברת "אסם" במבקשת, איבדו פאלף עובדים את מטה לחמם, והפכו לנטל על כתפי המדינה ועל כתפי בני משפחותיהם.

מוות ומחלות בקרב מפוטרי "פיקנטי" בעקבות הקרטל

772. חלקם של עובדי "פיקנטי" לקה בבריאותו באורח קשה, בעקבות מעשי הקרטל, שחבריו עברו על האיסור בתהילים ל"ז ח' לאמור "אל תתחר אך להרע".

773. כתוצאה מהקרטל אף נפטר מנהל כוח האדם, מר ישי בקרמן ז"ל, אשר היה אנוס לבצע את הפיטורין ההמוניים, ואשר כרע תחת הנטל הכבד.

774. עובד נוסף, מר צ. ב. יבדל"א, לקה באירוע מוחי בעקבות הקרטל.

775. עובד נוסף, מר ה.ג. לקה במחלת נפש קשה בעקבות הקרטל.

776. עובדים ויורשי-עובדים שוקלים כעת להגיש תביעות אישיות כנגד אנשי "אסם" ועוזריהם בגין הנזקים הבריאותיים שהסב להם הקרטל.

קרב אידיאולוגי רב שנים על כללי המשחק בשוק המזון

777. "פיקנטי" נתפרסמה בשני העשורים האחרונים כמפעל כלכלי בעל תפיסת עולם ייחודית, אשר ניסה למזג את שאיפתו הטבעית והלגיטימית של כל אדם להטיב את מצבו החומרי, עם תפיסות חברתיות שוויוניות מתקדמות.

778. על הרקע הזה, המאבק בין "אסם" ובין "פיקנטי" לא היה רק קרב כלכלי גרידא, אלא גם הנגשה של שתי תפיסות עולם מנוגדות בתכלית. זו הגורסת כי רק החזק והוותיק ראוי שינצח, גם אם אינו הגון, אל מול זו הגורסת כי במשק הישראלי ישנו מקום לכולם, וכי ניתן

לשלב יוזמה פרטית וצדק חברתי, תוך שזה נהנה וזה אינו חסר, ותוך קיום מודרני של הכלל היהודי "טוב ומטיב לבריות".

779. בהקשר זה, לפעולות החינוך וההשכלה שעשתה המבקשת בקרב עובדיה למען היטיב את מצבם, וכדי להוות מופת חברתי למעסיקים אחרים, אין אח ורע בכלכלה הישראלית.

780. פעולות אלה זיכו אותה ואת מייסדה, בין היתר, בפרסים עולמיים של ארגונים הומניטריים (כדוגמת הפרס הבינלאומי של ארגון "DOCTORS TO THE WORLD" - פרס אשר באותה השנה הוענק בנוסף רק לנשיא בריה"מ לשעבר, מיכאיל גורבצ'וב), והקנו להם מעמד ייחודי בתרבות ובחברה הישראלית, ככזו שאינה מבקשת רק עבור עצמה, וככזו המוערכת ומקובלת על ארגוני זכויות אדם מחד, על הממסד הרבני והמסורתי מאידך, ועל הזרמים שבתווך, למעט זרמים החותרים על דגלם תפיסות-עולם כלכליות מיושנות, שפסו מן העולם עם מותו של הפאודליזם.

התניית אספקתו של מוצר שבמונופולין באי מכירת מוצר מתחרה

781. באספקלריית דיני ההגבלים העסקיים, סוגיית הקרטל שהופעל נגד "פיקנטי" הנה, בין היתר, סיטואציה שבה יצרן של מוצר שבמונופולין כופה על מפיצי המוצר, להפיץ את המוצר שמונופולין בלבד ולא להפיץ בשום מקרה מוצר מתחרה: או לחילופין, להפיץ את המוצר שבמונופולין בתנאים מועדפים על פני הפצתם של מוצרי המתחרים.

782. הסיטואציה המתוארת לעיל דומה מבחינה משפטית לסיטואציה הנוצרת על ידי הסדרי קשירת מוצרים. גם כאן, כמו בהסדרי קשירת מוצרים, דובר בניצול כוח השוק של בעל המונופולין, בשוק המוצר או השירות שבמונופולין, כדי להכתיב תנאים בשוק שיווק המוצר או השירות.

783. בעוד שבהסדרי קשירת מוצרים כפיית המוצר הנוסף לובשת פן פוזיטיבי במובן זה שבנוסף למוצר שבמונופולין מחויב הצרכן לרכוש גם מוצר אחר, הרי שבמקרה זה הכפייה היא נגטיבית, במובן זה שהצרכן של המוצר שבמונופולין מחויב שלא לרכוש מוצר מתחרה.

784. גם אם על פי לשון החוק קיים התניית מכירתו או אספקתו של מוצר שבמונופולין באי מכירתו של מוצר מתחרה כאמור, איננה נופלת במסגרת אחת מארבעת חזקות הניצול לרעה שבסעיף 29 א (ב) לחוק ההגבלים העסקיים, היא בוודאי תיפול, בנסיבות מתאימות, לגדרו של האיסור הכללי מכוח סעיף 29 א (א) לחוק, האוסר על בעל מונופולין לנצל את מעמדו בשוק "באופן העלול להפחית את התחרות בעסקים או לפגוע בציבור".

785. מקרה של התניית מוצר שבמונופולין באי מכירתו של מוצר מתחרה, נדון לאחרונה בבית דין להגבלים עסקיים בעניין שיטות השיווק של העיתון "ידיעות אחרונות", אשר כשנה קודם לכן הוכרז על ידי הממונה כבעל מונופולין באספקת העיתונים היומיים בשפה העברית.

786. באותו עניין, טען הממונה על ההגבלים העסקיים, כי במקרים רבים, דרש "ידיעות אחרונות" ממספר מפיצים וקמעונאים, כתנאי לאספקת העיתון, שלא ימכרו עיתונים מתחרים.

787. כן הואשם "ידיעות אחרונות" בכך שהוא מתנה את אספקת העיתון בהסתרה של עיתונים מתחרים, ובמיוחד "מעריב" באותה נקודת מכירה.

788. הממונה טען אז, כי התניה כאמור, מנציחה את מעמדו של "ידיעות אחרונות" כבעל מונופולין, וזאת לא בשל העדפה חופשית ולגיטימית של הצרכן, אלא בשל היעדרותו הפיסית הכפויה של "מעריב", או של עיתון מתחרה אחר, בנקודת המכירה לצרכן.

789. עוד טען על ידי הממונה, כי "ידיעות אחרונות" שלל מהמפיצים והקמעונאים את הזכות להחזיר גיליונות שלא נמכרו והבטיח להם עמלה הגבוהה פי שלוש מהעמלה הנהוגה אם יגדילו את מכירות העיתון על חשבון מכירות של עיתון מתחרה.

790. בהקשר זה הוסיף הממונה וטען, כי חוסר ההגינות של שיטת השיווק הנ"ל נובע מכך של "מעריב" אין כל יכולת כלכלית למנוע מהקמעונאי לקדם את המכירות של "ידיעות אחרונות" על חשבון "מעריב".

791. בצו ביניים שהוציא בית הדין להגבלים עסקיים בעניין הנ"ל קבע בין היתר כדלקמן:

"א. ידיעות אחרונות לא תתנה את אספקת העיתון ידיעות אחרונות לנקודת מכירה כלשהי בהתחייבות אותה נקודה לרכוש עיתונים מקבוצת ידיעות אחרונות בלבד.

ב. ידיעות אחרונות לא תתנה את אספקת, או אופן אספקת, העיתון לנקודת מכירה כלשהי בתנאי הקשור, במישרין או בעקיפין, לאופן מכירתו של עיתון יומי אחר באותה נקודת מכירה."

792. התניית מוצר באי מכירתו של מוצר אחר על ידי בעל מונופולין, מקפלת בחובה בו זמנית מספר היבטים של פגיעות בתחרות ובציבור.

793. הנפגעים הישירים הם המתחרים של בעל המונופולין, כ"פיקנטי", שבשל ההתניה שהוא מכתוב למפיצים של המוצר או השירות שבמונופולין, ממשיכים לאבד מכוחם בשוק.

794. נפגעים נוספים, מלבד המתחרים הקיימים כבר בשוק, הם המתחרים הפוטנציאליים החדשים.

795. התניה כאמור על-ידי בעל המונופולין תגביר את חסמי הכניסה לשוק באופן שעלול להרתיע מתחרים פוטנציאליים חדשים מלהיכנס אליו.

796. מעבר לכך, גם הצרכנים יהיו נפגעים בכך שיאבדו את חופש הבחירה בין המוצר או השירות שבמונופולין לבין מוצרים או שירותים מתחרים.

797. התניית אספקתו של מוצר שבמונופולין באי מכירת מוצר מתחרה אסורה בארה"ב מכח חיקוק מפורש, המדגיש כי התניה כאמור תהא אסורה כל אימת שיש בה כדי לפגוע באופן מהותי בתחרות או כדי לסייע ביצירת מונופולין בשוק.

798. ממילא, התניה המתבצעת על ידי בעל מונופולין יש בה כדי לפגוע באופן מהותי בתחרות בשוק שבמונופולין, ולכן כשהמתנה הוא בעל מונופולין תהא התניה מנוגדת לחוק.

799. על רוחבו של האיסור להתנות את אספקת המוצר שבמונופולין באי מכירת מוצר מתחרה עמד בית המשפט בעניין **United Shoe Machinery Corp** שם קבע בית משפט כי התניית מחיר ההחכרה של המוצר באי חכירתו של מוצר מתחרה פוגעת באופן מהותי בתחרות ולכן מנוגדת לחוק.

800. המלומד יצחק יגור קובע כי את דרכי האכיפה של תחרות הוגנת על בעלי מונופולין ניתן לחלק לשניים: אכיפה ציבורית בראשות הממונה על הגבלים העסקיים וכן אכיפה פרטית כפי שמתבקשת במקרה דנו כנגד "אסם" ושותפיה לקרטל.

הממונה על ההגבלים העסקיים נמנע מלדווח על התשלומים שקיבל מאסם

801. בתפקיד הממונה על ההגבלים העסקיים בתקופת התארגנות הקרטל כיהן ד"ר דוד תדמור, אשר אמור היה לתפקד כסלעו וכמצודתו של אזרח הקטן כנגד התאגידים הגדולים ומעלליהם.

802. על אף שמשלם המסים הישראלי שילם לממונה על ההגבלים העסקיים משכורת שמנה מספיק על מנת שיהיה נקי כפיים ובר-לבב, וייצג את האינטרסים של האזרח הבודד כנגד הגבלים עסקיים אסורים בישראל, מעל תדמור באמון הציבור, כאשר נמנע מלגדוע את הקרטל בעודו באיבו, וזאת על אף תלונות חוזרות ונשנות של "פיקנטי".

803. המידע על עצם הקרטל היה מונח בפני תדמור, אשר היה אמור לפעול, כנאמן הציבור בבחינת זוקף כפופים, פוקח עיוורים ומלביש ערומים (סליחות, ברכות השחר) מדוע, אם כן, בחר תדמור למעול באמונו של הציבור, לא למנוע את הקרטל אשר פגע בצרכן הקטן ולהתנהג כאילו במקרה דנן אין בו בינה להבחין בין יום ללילה?

804. התשובה, ייתכן, נעוצה בעובדה כי סמוך למינויו לתפקיד הממונה על ההגבלים העסקיים, שימש תדמור כפרקליט במשרד עורכי הדין לוי תדמור - משרד עורכי הדין של "אסם", יריבתה הגדולה של "פיקנטי".

805. כיום מייצג תדמור שוב את "אסם" במסגרת משרד עו"ד כספי.

806. קוראת יקרה, אם הכתוב בפסקה הקודמת נדמה בעיניך כדבר דמיוני ובלתי אפשרי - הצדק בידך! אכן מוזר ודמיוני ואף מופרע והזוי - אך למרות כל זאת אמת לאמיתה.

תדמור, שעבד בעבר למען "אסם", לא מנע את הקרטל

807. אין מדובר בטעות דפוס, או בשורה שהתגנבה מתוך הסינופסיס לסרט "הסנדק 4", אלא במציאות תיינו ההזויה, בישראל המתקדמת והנאורה, שבה עורך דין שאתמול ייצג עבריון יכול כבר מחר להפוך להיות זה אשר יתרוץ את דינו כמעין-שופט באותו הנושא.

808. אם לדוגמא, עו"ד י. שפטל היה מתמנה להיות שופטו של גיוהן איוואן דמיאניוק, היתה הארץ מזדעזעת, שכן פרקליט זה היה בעבר סניגורו של דמיאניוק.

809. או לחלופין, אם אדם כלשהו היה מציע במהלך משפטו של או. גיי. סימפסון שהשופט יועבר מתפקידו וימונה במקומו כשופט פרקליטו של הנאשם פרופ' אלן דרשוויץ - היה מציע ההצעה נשלח ככל הנראה להסתכלות.

810. ואולם, כאשר מונה פרקליטה של "אסם" לתפקיד הממונה על ההגבלים העסקיים לא זעקה הארץ, וכאשר "אסם" החלה בקרטל נגד "פיקנטי" הממונה על ההגבלים העסקיים סירב מלעצור את "אסם", אשר עד לא מכבר שילמה לו תשלומים נכבדים, ביותר עורך-דין פרטי.

תדמור ייצג בעבר גם את "תנובה" ו"פרוטארום", השותפות לקרטל

811. זאת ועוד, נוסף ל"אסם" ייצג בעבר משרדו של תדמור חברות נוספות בקרטל המזון נגד "פיקנטי": "תנובה" (קבוצת הנתבעות 3 41-) ו"פרוטארום" (נתבעת מס' 7).

812. מהאמור לעיל עולה התשובה מדוע השוטר השבע, אשר היה אמור למנוע את הקרטל, גם על משמרתו, דווקא כאשר הבריון האלים "אסם" עבר בסביבה.

813. כאשר התלוננה "פיקנטי" נגד הקרטל של "אסס" אצל הממונה על ההגבלים העסקיים, נמנע זה מלפעול, ולא דיווח ל"פיקנטי", כמתחייב מעקרונות ההגינות והשקיפות, כי שימש פרקליטה של "אסס" בעניינים הנוגעים להגבלים עסקיים.

814. תדמור, מסוג אנשים העושים באימה וביראה רצון קוניהם (שחרית ליום הכיפורים) היה סבור, כנראה, כי התמחות אצל נשיא בית-משפט העליון, ולבישת חליפות יוקרתיות ועניבות משי במשרד ווטשל-ליפטון רוזן-כץ בניו-יורק מספיקה על מנת לצייר את דיוקנו בעיני הציבור כנקי, מקצוען ללא רבב ונטול שיקולים זרים, וכי ענייני מהות בטלים הם, וזאת בניגוד לכלל ראות לב ולא ראות עין (בקשות לסליחות).

815. אולם האמת היא כי התבשמות באוויר פסגות, הן בגבעת רס והן במנהטן, אין בה כדי להאדיר את האדם, לזכך את נשמתו ולהעניק לו יושר שאין בו.

816. אלף חליפות סטייל ניו-יורק הגזרות היטב לא יביאו לדיגניטי מקום שאין לו לאדם דיגניטי משל עצמו.

817. זהו תדמור, הדור בלבשו ואין זולתו, המשים עצמו לובש צדקות, אך תוכו ככלי ריק, כענן של ברשם זול.

818. מעין-יוקרה איננה יוקרה, ומעין ניקיון כפיים אינו ניקיון כפיים, ומעין-ממונה נטול פניות איננו ממונה של ממש נטול פניות. כי בענייני מוסר והגינות אמת המוסר הפנימית היא הנותנת, ואף דוקטורט מאוניברסיטת ניו-יורק אין בו כדי לכבס טיפות גדולות של רפש אשר הכתימו את כותנתו של הממונה המלוקק כלפי חוץ, בעוד ליבתו המוסרית מלאה רימה ותולעה.

819. ועל כגון דא אמר הרמב"ם, כי הסתפקות בניקיון חיצוני והשארת התאוותנות בתענוגות וההפקרות, יש בה משום תכלית התיעוב.

820. התובעות סרקו את תוכנית הלימודים באוניברסיטת ניו-יורק, שם רכש הדוקטור הנכבד תדמור את תארו, ולא גילו אף שיעור המלמד כללים עוקפי-אתיקה לפי דוקטרינת תדמור - כפי שהתבטאה במקרה דנן - אשר היה סבור כי הוא יכול להגביל, כממונה על ההגבלים, את כולם רק לא את עצמו ואת אנשי שלומו.

821. התובעות מבקשות לשמור לעצמן את הזכות לפיצול עילות וסעדים, שכן המלאכה המשפטית בעניין זה טרם הושלמה, שעה שמידת הדין דורשת כי ישלם על מעשיו החמורים.

822. על רקע העובדה כי תפקיד הממונה על ההגבלים העסקיים הנו תפקיד מעין-שיפוטי, מייחסות התובעות חשיבות עליונה לליקויים האתיים והמהותיים אשר נתגלו בתפקודו של תדמור, אשר פעולותיו ומחדליו בפרשה דנן מטילות צל כבד על השירות הציבורי בישראל ועל אמון הציבור בו, עד כי אין ספק מהמסקנה שנדרשת פעולה מהירה לסילוקו של התפוח הרקוב ולמיצוי הדין עמו.

823. התנהגותו הפסולה של תדמור היוותה פגיעה חמורה בערך השוויון, לאמור: לו היה מדובר ביצרן אחר אשר עובר על החוק, ייתכן שהממונה היה מנצל את מלוא סמכויותיו כנגדו, ואולם במקרה דנן היה מדובר בגוף אשר הזרים בעבר כספים לחשבון האישי של הממונה, ועל רקע זה הפלה אותו הממונה לטובה.

824. על תדמור לשנן לפיכך כי השוויון הנו ערך יסוד במשפט הארץ. הוא מנשמת אפו של המשטר החוקתי וממהותה ומאופייה של המדינה.

825. ביסוד עיקרון השוויון עומדים שיקולים, שכנראה אינם מוכרים היטב לתדמור, של צדק והגינות, והוא מרכיב מרכזי בהסכמה החברתית שעליה מושתתת החברה.

התנהגות תדמור - פגיעה בעיקרון השוויון

826. עיקרון השוויון, אשר בו פגע תדמור וממנו גוזרת "פיקנטי" את הזכות לחלק מסעדיה, מעוגן במספר מערכות נורמטיביות. ראשית, הוא עיקרון הלכתי פרי "המשפט המקובל נוסח ישראלי".

827. עיקרון זה מוקרן אל תוך תכליתו האובייקטיבית של כל דבר חקיקה ומהווה אמת מידה לפרשנותו. שנית, הוא מעוגן בדין הישראלי החקוק. תחילתו בהכרזת העצמאות, הקובעת כי מדינת ישראל תקיים שוויון בין אזרחיה בלי הבדלי דת, גזע ומין; המשכו בדברי חקיקה המגבשים שוויון זה במערכות יחסים מיוחדות, ולשיאו הוא הגיע עם חקיקתו של חוק-יסוד: **כבוד האדם וחירותו**, אשר עיגן את השוויון כזכות חוקתית על-חוקית בגדריו של כבוד האדם.

828. עקרון השוויון דורש כי קיומו של דין מבחין נוסח תדמור יוצדק על-פי טיב העניין ומהותו. מכאן שהפליה - שהינה ניגודו של השוויון ומהווה לפיכך דין מבחין ללא הצדקה בדין - קיימת באותם מצבים שבהם דין שונה לאנשים השונים זה מזה מבוסס על טעמים שאין בהם כדי להצדיק בחברה חופשית ודמוקרטית הבחנה ביניהם.

829. דין נתון יוצר הפליה כאשר שני בני אדם, השונים זה מזה, מטופלים על-ידי הדין באופן שונה, מבלי שהשוני העובדתי שביניהם יש בו כדי להצדיק טיפול שונה בנסיבות העניין. ביסוד ההפליה מונחים אפוא גורם השרירות, חוסר הצדק וחוסר הסבירות, ובל אלה השתכללו במקרה "אסם" ותדמור לכדי עוול בוקע חלוני רקיע.

830. בישראל יש לשאול את אמות המידה לכיבוד הזכויות, בשינויים המחויבים, מסעיף 8 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו:

"אין פוגעים בזכויות שלפי חוק-יסוד זה אלא בחוק ההולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש או לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו".

831. אמנם פסקת הגבלה זו חלה רק על סמכויות שיסודן בחוקים שהתקבלו לאחר חקיקת חוק היסוד, ואולם כבר נקבע בבג"צ 4541/94 אליס מילר נ' שר הביטחון פד"י מ"ט 4 94 כי ראוי הוא, מכוח היקש, להחיל את עיקריה לעניין חובתן של רשויות השלטון מכוח סעיף 11 לחוק היסוד, החלה אף על סמכויות שיסודן בדינים שקדמו לחוק היסוד. מכאן גוזרת פיקנטי את תחולת חוקי היסוד על פרשת קרטל המזון.

832. לכך שני טעמים: ראשית, ראוי הוא כי ההגנה על זכויות היסוד בישראל תיעשה על יסוד אמות מידה דומות, בין שהנורמה המשפטית שתוקפה נבחן היא חוק ובין שהמדובר בנורמה משפטית אחרת. שנית, ההסדר הקבוע בפסקת ההגבלה - המבחין, בין השאר, בין תכלית הפגיעה בזכות לבין מידת הפגיעה - הולם ביסודו את מכלול הנורמות המשפטיות ולא חוקים בלבד.

833. על התאמתן של אמות המידה שבפסקת ההגבלה לבחינת תוקפן של נורמות משפטיות שאינן חוקים (כדוגמת יחסו של תדמור ל"פיקנטי" שהנו נורמה משפטית שאיננה חוק) עמד המשנה לנשיא ברק בבג"צ 721/94] 3 (שבו נדון הסכם קיבוצי מפלה), בעמ' 760:

"פגיעה כדין בשוויון עשויה להתקיים אם זו תואמת את ערכיה של מדינת ישראל, אם היא לתכלית ראויה ואם פגיעתה בשוויון אינה מעבר למידה הדרושה".

834. יסודותיה של פיסקת ההגבלה דומים למדיי לאמות המידה שגיבשה הפסיקה לעניין פגיעה של רשות מנהלית בזכות יסוד של האדם. היסוד הראשון, המשקף את עקרון החוקיות, קובע כי הפגיעה חייבת להיות בחוק או לפי חוק מכוח הסמכה מפורשת בו.

835. בעניין זה, בפסיקה שגובשה לפני חקיקת חוק היסוד נקבע בין השאר: אין מגבילים זכות יסוד של האדם ללא הסמכה ברורה של המחוקק הראשי. ראו, לדוגמה: דברי השופט ברנזון בבג"צ 200/57 ברנשטיין נ' המועצה המקומית בית-שמש [24], בעמ' 268; השופט שמגר בבג"צ 337/81 מיטרני ואח' נ' שר התחבורה [25], בעמ' 359.

836. במקרה דנן, נעשתה פגיעה קשה ב"פיקנטי" והוגבלו זכויות היסודיות כחופש העיסוק, חופש היצירה, חופש התחרות וחופש הביטוי, בידי הממונה על ההגבלים העסקיים בניגוד לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וזאת ללא היתר חקיקתי מפורש, תוך פגיעה בשוויון ובערכים בסיסיים להם מחויב המשפט המנהלי, לרבות ערכי השקיפות וההגינות.

הביסוס המשפטי לערכה של התחרות החופשית

837. תכלית חוקי ההגבלים העסקיים, אשר בניגוד להם פעלו "אסם", תנובה ויתר המרעין-בישין, הנה הבטחת פעילות כלכלית חופשית (השווה: בג"ץ 47/83 תור אוויר (ישראל) בע"מ נ' יושב-ראש המועצה לפיקוח על הגבלים עסקיים, פ"ד לט 1 (169, 178)).

838. מטרת החוקים הללו הנה ההגנה על הציבור הרחב מפני עיוותים כלכליים שמקורם בריכוזיות יתר בשווקים מסוימים.

839. ביסוד החוק מונחת התחרות, אשר נועדה להבטיח הקצאה יעילה של משאבים והגברת היעילות (השווה: 21-61 (RD. ED3 (R. WISH, COMPETITION LAW.3991) וכן, 33 BELLAMY & CHILD (3991) TH. ED4 (COMMON MARKET LAW OF COMPETITION והשווה: ע"א 2768/90 פטרולגו חברת הגז הישראלית (1969) בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מו (599, -603) 3 (604)).

840. יפים לעניין זה דבריו של השופט ד. לוי, בבג"ץ 588/84 ק.ש.ר. סחר אזבסט בע"מ נ' יושב ראש המועצה לפיקוח על הגבלים עסקיים, פ"ד מ 1 (37-38, 29):

"תחרות בריאה וחופשית בין יצרנים מבטיחה לצרכנים את המוצר בעל האיכות הטובה ביותר במחיר הסביר ביותר, המשקף בצורה המדויקת יותר את הביקוש שלו. כמו כן, תחרות מהווה תמריץ ליעול, לפיתוח ולחדשנות, דבר שיביא לירידה בהוצאות הייצור ולעליה באיכות המוצר".

841. במקרה שלפנינו הצליחו חברות בעלות המותג "פיקנטי" לייצר חטיף בוטנים פופולארי איכותי יותר מזה של ה"במבה" של "אסם". הביקוש העצום למוצר של "פיקנטי" איים למוטט את "אסם", וזו פעלה בניגוד לחוק ולתקנת הציבור, שכן חופש התחרות הוא אינטרס מובהק של הציבור (ראה: בג"ץ 344/89 ח.ס.ה. סחר בינלאומי בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר, פד"י מד 1 (470, 456)).

842. התחרות החופשית היא אבן יסוד בכל שיטת משטר דמוקרטי, בהיותה סממן בולט של חירות הפרט להגשמת האוטונומיה שלו.

843. בהגשמת התחרות החופשית ובשמירה עליה יש משום ביזור מוקדי ההכרעה החברתיים ומניעת ריכוז יתר של כוח בידי השלטון או גופים מונופוליים פרטיים.

844. היו שראו בשמירה על התחרות החופשית, כמנגנון הכרעה דמוקרטי בקבלת החלטות חברתיות בתחום הכלכלי, כאשר שמירת כוחו של הצרכן להכריע בין אלטרנטיבות כלכליות מקנה לו, למעשה, כוח להשפיע ולהכריע גם בהכרעות כלכליות כלליות של החברה (ראה: K.J. ARROW, SOCIAL CHOICE AND INDIVIDUAL VALUES (1963) (2-1)).

845. ההגנה על התחרות החופשית, שנגדה נלחמה "אסם", עומדת גם ביסוד ההגנה על זכויות יסוד אחרות. כך, לדוגמא, אין לנתק בין חופש התחרות לבין חופש העיסוק (ראה: בג"ץ 3544/94 שחף נתיבי אוויר בע"מ נ' שר התחבורה (טרם פורסם)). מכאן, שגם ערכים חוקתיים מגינים על עמדתה של "פיקנטי".

846. זאת ועוד, קיומו של מונופולין או היעדר זכות שווה לעיסוק, פוגעת בחופש העיסוק (ראה: מ. גולדברג "חופש העיסוק: מזכות יסוד לחוק יסוד", הפרקליט מ"א (תשנ"ד) 291 5-304; בג"ץ 726/94 כלל חברה לביטוח נ' שר האוצר, פד"י מ"ח 5 (471, 441)). כך, מצב בו שוק מסויים נשלט על ידי יצרן בודד יכול למנוע לעתים את יכולתו של פרט אחר להיכנס בשעריו של העיסוק האמור.

847. "ניצולת הקרטל" מאמינה כי תחרות חופשית וההגנה עליה באים גם להגן על הצרכן. דיני ההגבלים העסקיים, הם ה"מגנא כרטא" של זכויות הצרכן והתחרות החופשית (ראה: U.S. 504 „UNITED STATES V. TOPCO ASSOCIATES INC. 695, 016). ולכן היא עומדת בתוקף על זכותה למצות את הדין עם פושעי הצרכנות.

848. בבואה להציג את מערכת הזכויות החוקתיות והחוקיות המגינה על עמדתה נחרצת, מבקשת "פיקנטי" לציין אף את **הצעת חוק תחרות בלתי הוגנת**, אשר ניתן להסתייע ברוחה. סעיף 6 להצעת החוק קובע כלהלן:

"לא ימנע ולא יכביד עוסק, באופן לא הוגן, על גישה של לקוחות, עובדים או סוכנים, אל העסק, הנכס או שירות של עוסק אחר".

849. תחומי העוולה משתרעים על-פי מגוון רחב של מצבים, וההתערבות הבלתי-הוגנת אפשר ותיעשה במישרין או בעקיפין.

850. הדוגמה הקלאסית להתערבות במישרין היא הטלת חרם על -ידי עוסקים כנגד עוסקים אחרים.

851. החרם יכול להוות התנהגות בלתי הולמת ולעיתים ייחשב גם כחסדר כובל אסור על-פי חוק הגבלים עסקיים.

852. חרם הוא התארגנות או קשר שמטרתו לגרום לאחרים להפסיק או להשעות את עיסוקם עם עובד אחר בשל סירובו להיענות לתביעה שהופנתה כלפיו.

853. החרם, כמו זה שהוטל על "פיקנטי", בא לידי ביטוי בסירוב שיטתי לעסוק עם הזולת או בהפעלת לחצים ופיתויים שיטתיים על צדדים שלישיים שלא לעבוד עם אחר.

854. נהוג להבחין בין חרם ראשוני, כגון סירוב של יצרנים בענף לספק מוצר למפיץ מסוים, לבין חרם שניוני, כדוגמת סירוב של עוסק לרכוש מוצר או שירות מספק, כל עוד אותו ספק ממשיך לספק גם למתחרה עליו הוטל החרם.

ההגנה על חופש העיסוק וחופש התחרות של "פיקנטי"

855. מעשיהם של חברי קרטל המזון חמורים שבעתיים אם הם נבחנים נוכח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אשר מקבע את הזכות החוקתית לקניין. זכות זו קבועה בסעיף 3 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, הקובע:

"אין פוגעים בקניינו של אדם".

856. בכך ניתן לקניין מעמד חוקתי. זכות זו חשובה היא, והיא מגוננת על "פיקנטי" בבואה לדרוש דמי נזק מחברי הקרטל, ומשמעותה רבה בשיטת המשפט הישראלית ובעולם הנאור:

"הזכות לקניין היא אבן-הפינה של המשטר הליברלי. באידיאולוגיה הליברלית תפשה מקום מרכזי, כערובה לקיומן של זכויות אחרות"

(להב, "העוז והמשרה: בית המשפט העליון בעשור הראשון לקיומו". עיוני משפט יד (תשמ"ט) 479, 498).

857. בנסיבות דנו, דומה כי במישור החוקתי מונחת ביסוד הזכות ההגנה על הרכוש. קניין הוא כל אינטרס, אשר יש לו ערך כלכלי. זכות זו כה רחבה עד כי:

"הקניין שבחוק היסוד מתפרש אף על זכויות שאינן זכויות-קניין במובן הקלאסי"

(השופט מ. חשין ברע"א 7112/93 צנדלר נ' שרה (טרם פורסם)).

858. הקניין מבטיח לפרט ולתאגיד חירות כלכלית. הוא מאפשר שיתוף בין בני אדם. הוא מאפשר להם להפעיל את האוטונומיה של הרצון הפרטי שלהם.

859. מכאן הקשר בין ההגנה על הקניין לבין ההגנה על כבוד האדם שאותו כורכת "פיקנטי" (ראה RAWLS, POLITICAL LIBERALISM, SUPRA, AT 892).

860. ויפים לענייננו דברי הנשיא (כתארו אז) שמגר בע"א 6821/93 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי, פד"י מ"ט 4 397 כי:

”קביעת היקפה של חירות הקניין הוא תפקיד חשוב המוטל על הרשות השופטת. בהגשמתו של תפקיד זה יש מקום, כמובן לפנות למשפט ההשוואתי”.

861. פניה בהתאם לאור לעיל אל המשפט ההשוואתי מלמדת כי בגרמניה מוענק לזכות ההגנה על הקניין מעמד בכורה. היא נתפסת כזכות מרכזית (ראה D. P. CURRIE, 1994 (THE CONSTITUTION OF THE REPUBLIC OF GERMANY)).

862. בצרפת מעוגנת הזכות החוקתית לקניין בהצהרה על זכויות האדם והאזרח מ-1789 (סעיף 17). הרטוריקה המשפטית בצרפת מעניקה לזכות זו ערך חברתי רב. (ראה 1992 (671) (J. BELL, FRENCH CONSTITUTIONAL LAW)).

863. במונחים השאולים מעולם הספורט, הרי שחוקי ההגבלים העסקיים מטרתם לתחום את תחומי המגרש, בעוד שכללי התחרות ההוגנת באים להסדיר את כללי המשחק.

864. חוקי ההגבלים עסקיים נועדו לשמור על חופש התחרות ולמנוע הגבלתה על-ידי הסכמים בין מתחרים.

865. כללי התחרות ההוגנת, אשר בהם דוגלת "פיקנטי", נועדו לשמור על ההגינות בתחרות, כאשר בסופו של דבר יש בכללים אלו כדי למנוע צמצום התחרות על-ידי חיסולו או החלשתו של המתחרה באמצעים פסולים.

866. לכן רואים בארצות הברית את הנושא של התחרות ההוגנת כחלק מהנושא הכללי של קרטלים ומונופולים. עם זאת, נקבע כי העדר פגיעה ממשית בתחרות אינה הופכת את המעשה להוגן ודי להראות סבירות כי התובע ייפגע ממעשיו של הנפגע.

867. לאור ההשלכות של כללי התחרות ההוגנת על התחרות ועל חופש העיסוק יש לבחון אותם על רקע עקרונות יסוד נוספים במשפטנו, כחופש העיסוק והתחרות.

868. העמדה המקובלת כיום היא שלחוק יסוד: חופש העיסוק תחולה במשפט האזרחי. יש להתחשב בו כמקור השראה פרשני לכל דבר חקיקה.

869. "פיקנטי" סבורה הזכות לשמירה על הקניין היא אחת מביטוייה של חירות האדם. אופייה של ההגנה על הרכוש, כאקט המבטיח חירות האדם, הוא שמשלב זכות זו עם הזכות לכבוד האדם, כעיקרון מנחה בתפיסתנו בכלל ובחוק היסוד בפרט: חירות הפעולה בתחום

הקניין מבטיחה זכות הכרעה עצמית ומונעת הפיכתו של הפרט לאובייקט גרידא
(MUENCH KUNIG, GRUNDGESETZ, SUPRA, AT 428).

870. "פיקנטי" סבורה הזכות לשמירה על הקניין באה למנוע שלילת זכויותיה לקניין ולצמצומן.

871. יש לתת לה משמעות של הגנה אפקטיבית. כהוראה חוקתית יש לפרשה באופן כללי ורחב.

872. "פיקנטי" סבורה כי על-כן חלה התיבה "קניין", לצורך הנושא שלפנינו, לכאורה, הן על זכות IN REM והן על זכות IN PERSONAM.

873. לעניין מניעת שלילתה של זכות קניינית של הפרט, אין נפקא מינה אם שוללים זכות בנדל"ן או בזכויות ראויות, אם שוללים זכות חפצית, או אם מפקיעים זכותו של אדם כלפי חייב מוגדר בלבד. כפי שציין השופט חשין, ברע"א 7112/93 דודלר ואח' נ' ש' יוסף ואח' [30].

874. ה"קניין" שבחוק היסוד מתפרש אף על זכויות שאינן זכויות קניין במובן הקלאסי, כמו למשל נתח שוק שנגזל כתוצאה מחרם ספקים כבקרה "אסם" כגד "פיקנטי" (ראה מחקרו המקיף והמאלף של פרופ' י' ויסמן, "הגנה חוקתית לקניין" הפרקליט מב (תשנ"ה) 267, 258).

875. הדגש הוא כאמור על התכלית, והיא בעיקרה מניעת שלילתו של מה שיש לאדם או לתאגיד; זאת הפגיעה שחוק היסוד מבקש למנוע. על-כן, המונח "קניין" חורג, לצורך ההגנה החוקתית, מן ההגדרה הנוהגת מישורים אחרים של דיני הקניין (ראה פרופ' י' ויסמן עיוני משפט טז (תש"ן) 53).

876. סעיף 4 לחוק יסוד: חופש העיסוק, כפי שתוקן בתשנ"ד, קובע כי:

"אין פוגעים בחופש העיסוק אלא בחוק הולם את ערכיה של מדינת ישראל, שנועד לתכלית ראויה ובמידה שאינה עולה על הנדרש, או לפי חוק כאמור, מכח הסמכה מפורשת בו".

877. לכן, כאשר יבוא בית-המשפט לצקת תוכן במונח ההגינות, יהא עליו לשקלל את הערכים המתחרים של הגינות מחד וחופש העיסוק מאידך, על-פי נוסחת האיזון הקבועה בחוק יסוד: חופש העיסוק.

878. כמימרתו של הוגה הדעות, תומס הובס :

"אדם חופשי הוא אשר.... אינו מופרע מעשית את שיש לו רצון לעשותו".

879. על משמעותו החיובית של מושג זה עמד המלומד ישעיהו ברלין במסתו "שני מושגים של חירות":

"המשמע ה'חיובי' של המלה 'חירות' נובע ממשאלתו של היחיד להיות אדון לעצמו. אני מבקש שחיי והחלטותי יהיו תלויים בי עצמי, לא בכוחות חיצוניים כלשהם. אני מבקש להיות מכשיר של פעולותי הרצוניות שלי, לא של זולתי. אני מבקש להיות סובייקט, לא אובייקט; להיות מונע על-ידי שיקולים, על-ידי תכליות מודעות, שהם משלי, ולא על-ידי גורמים המשפיעים עלי כביכול מבחוץ".

(י' ברלין, ארבע מסות על חירות (רשפים, 182) 1987).

880. "פיקנטי" אכן סבורה כי בין זכות החירות, וכנגזרת ממנה האוטונומיה של הרצון, לבין כבוד האדם, קיימת זיקה הדוקה.

881. עמד על כך הנשיא ברק, בספרו פרשנות במשפט, כרך ג, פרשנות חוקתית (נבו, תשנ"ד) 426, באומר:

"מרכיב מרכזי של כבוד האדם הוא חופש הרצון של הפרט. כבוד האדם מתבטא בחופש הבחירה הנתון לפרט, ובכוחו לפתח את אישיותו ולהחליט על גורלו".

882. במקרה דנן התייחסו חברי הקרטל אל "פיקנטי" כאל מחוקת רצון ומחוקת זכויות, ולכן העזו שלא לכבד את האוטונומיה הטבעית שלה, ולקבוע את גורלה, כטוב בעיני "אסס" ושותפיה לקרטל.

עשיית עושר ולא במשפט מצד חברי הקרטל

883. העובדות המתוארות בכתב תביעה זה מעמידות ל"פיקנטי" עילת תביעה לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט 1979, סעיף 1 לחוק, זה לשונו:

"(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובות הנאה אחרת (להלן הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה.

(ב) אחת היא אם באה הזכייה מפעולת הזוכה, מפעולת המזכה או בדרך אחרת".

884. הפסיקה כבר פירקה סעיף זה ליסודותיו שלושה: "התעשרות", "על חשבוננו של רעהו" ו"שלא כדין" (ע"א 760/77 בן עמי ואח' נ' בנק לאומי לישראל בע"מ 4, בעמ' 577).

885. על-פי מערכת העובדות הנטענת על-ידי "פיקנטי", אין חולק שהייתה כאן "התעשרות" של "אסס" וחברי הקרטל בין היתר בכך שהם מכרו כמות עודפת של מוצרים וקיבלו "נכס" או "טובת הנאה" במובן סעיף 1 לחוק.

886. האם נתקיים גם היסוד השני, שהתעשרות "באה" ל"אסס" ולחברי הקרטל מ"פיקנטי"? ההתעשרות באה בחלקה ישירות מ"פיקנטי", ובחלקה מן השוק ש"פיקנטי" פיתחה בהשקעה גדולה, ומן הלקוחות של "פיקנטי" הייתה ציפייה כי יקנו את תוצרתה ממנה.

887. במקרה אחר, של יבואן שניצל שוק שפותח על-ידי מתחריו, אומר בית המשפט:

"במכירותיו נהנה המערער מן השוק אשר פיתחו המשיבות למוצרים הנדונים. במובן זה מקורה של טובת ההנאה היא במשיבות, וניתן לומר כי היא 'באה' לו מהן"

(רע"א 371/89 ליבוביץ נ' א. את י. אליהו בע"מ ואח' (להלן - עניין ליבוביץ [5]), בעמ' 321 מול אות השוליים ה).

888. הווה אומר, שגם התעשרות "שבאה לזוכה" מלקוחות של "המזכה" בשוק שפותח על - ידי, תיחשב כאילו "באה" לזוכה ישירות מן המזכה.

889. בפסק-דין עקרוני שניתן בשעתו במותב חמישה, ע"א 280/73 פלאימפורט בע"מ נ' ציבה-גייגי לטד (לשעבר ציבה לטד) ואח' הוכרה גם כן זכות ההשבה ממי שניצל את השוק בתקופה שבה היה הצד השני מנע מלשווק תוצרתו, עקב צו-מניעה, שלימים נמצא בלא בסיס.

890. מעשה שהיה כך היה: שתי בעלות הדין היו המשווקות היחידות של תכשיר כימי להדברת מזיקים. המשיבה קיבלה צו-מניעה נגד המערערת על סמך טענה של הפרת פטנט. לימים נקבע שהפטנט היה חסר תוקף. לטענת המערערת, התעשרה המשיבה שלא כדין בתקופה שצו המניעה עמד בתוקפו, שכן לקוחותיה של המערערת הוצרכו לקנות מן המשיבה. בית המשפט הכיר בזכותה של המערערת להשבת רווחיה של המשיבה באותה תקופה, בעילה של התעשרות שלא כדין.

891. גם כאן נקבע אפוא העיקרון, שהתעשרות מן הלקוחות, כהתעשרות ממי שפעל באותו שוק ופעולתו נמנעה ממנו, הנה שלא כדין.

892. ולענייננו, אם אכן התעשרה "אסס" מלקוחותיה של "פיקנטי", כנטען, כי אז ניתן לומר שהתעשרות "באה" ל"אסס" מ"פיקנטי".

893. ומכאן ליסוד השלישי, ולענייננו - העיקרי: האם התעשרה "אסס" "שלא על פי זכות שבדין"?

894. כדי להעמיד את היסוד "שלא על פי זכות שבדין" די, על-פי הפסיקה, להראות שהתעשרות הייתה בלתי צודקת.

895. אמנם, המחוקק משתמש במושג "בלתי צודקת" לא לעניין ההתעשרות, אלא לעניין הפטור מהשבה לפי סעיף 2 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, שלפיו רשאי בית המשפט לפטר את המתעשר שלא כדין מן ההשבה, בנסיבות "העושות את ההשבה בלתי צודקת".

896. ואכן השופט ברק מפנה את תשומת הלב להבדל זה ומשאיר בצריך עיון את היחס בין שני המושגים הללו:

"....מבקש אני להשאיר בצריך עיון את היחס הראוי בין הכלל הקבוע בסעיף 1

לחוק עשיית עושר ולא במשפט (להלן - החוק) לבין הפטור הניתן בסעיף 2

לחוק. יצוין, כי בעוד שהפטור מבוסס על כך שההשבה הינה בלתי צודקת, אין הזכות להשבה מבוססת על כי קבלת הזכייה על-ידי הזוכה הינה בלתי צודקת. לשוני זה חשיבות רבה בקביעת קו הגבול בין הזכות לבין הפטור. מכאן גם הצורך להיזהר מפנייה למשפט המשווה. כך, למשל, ה-RESTATEMENT האמריקני מגדיר את זכות המזכה במונחים של התעשרות לא צודקת, בעוד שהחוק מגדיר את זכות המזכה במונחים של התעשרות שלא כדין. שני אלה אינם היינו הך".

(ע"א 588/87 א' כהן ואח' נ' שמש וערעור שכנגד [7], בעמ' 333).

897. אף-על-פי-כן, אנו מוצאים בפסיקה שבית המשפט נטה לראות התעשרות לא צודקת כהתעשרות שלא כדין. כך מפי השופט ברק:

"שאלת המפתח הנה לרוב, אם התשלום הוא 'כדין' אם לאו. הרציונליזציה העומדת מאחורי תביעה זו הנה כי תחושת המצפון והיושר.... מחייבת השבה".

(ע"א 74 [760/77] בעמ' 577).

898. ומפי כבוד השופט מצא :

"המבחן הרגיל להיותה של התעשרות 'שלא על פי זכות שבדין' - במשמעות סעיף 1(א) לחוק .... הוא בהיותה בלתי צודקת על-פי תחושת הצדק והיושר....".

(ע"א 3180/92, 347/90 סודהגל בע"מ ואח' נ' ספילמן; סודהפופ בע"מ נ' ספילמן ואח', בעמ' 478-477).

899. וראה ד' פרידמן, דיני עשיית עושר ולא במשפט (בורסי - ח. ש. פרץ, מהדורה 2, תשמ"ב) 51 :

"החקיקה אינה מספקת לנו רשימה סגורה של זכויות שבדין, ולא אחת תיחתך השאלה אם קיבל הנתבע טובת הנאה 'שלא על פי זכות שבדין' על פי המבחן אם ההתעשרות היא צודקת. אם היא בלתי צודקת - אין לראותה כהתעשרות על פי זכות שבדין".

900. עוד יש לציין שכיום אמנם עדיין לא קיים בארץ חוק האוסר תחרות לא הוגנת (ר"ע 40/87 אנטואן שוקחה ובניו בע"מ נ' בני ג'ורג' שוקחה בע"מ [9], בעמ' 616; ב"ש 894/85

(ע"א 490/85) מלחי יריחו בע"מ ואח' נ' מפעלי ים המלח בע"מ ואח' [10], בעמ' 528, וכן בעניין סודהגל [8], בעמ' 477), ואולם קיימת הצעת חוק לאיסור תחרות לא הוגנת, תשנ"ו 1996, המבקשת להכיר בתחרות בלתי הוגנת כעוולה בנזיקין.

901. הווה אומר, שקיימת הכרה בכך שתחרות בלתי הוגנת אינה צודק, ויש לתקן את המצב המשפטי בכך שהיא תיתן בידי הנפגע עילה בנזיקין.

902. אבל לעניין החוק דנן, אין צורך בעילה נזיקית. די בכך שההתעשרות היא בלתי צודקת.

903. התחרות פגעה, כנטען, בציפייתה של "פיקנטיי", שקשרי המסחר עם לקוחותיה לא ייפגעו על-ידי תחרות בלתי חוקית.

904. האם עצם הפגיעה בציפייתה של "פיקנטיי" יש בה משום "פעולה שלא כדין"? הנשיא שמגר בעניין ליבוביץ [5], בעמ' 329, קבע כי:

"לדעתי, אם כן, עצם הפגיעה בציפייה לקשר מסחרי אינה הופכת כשלעצמה את ההתעשרות אשר צומחת בגינה לבלתי צודקת. עם זאת, ייתכנו מקרים בהם התעשרותו של מתחרה, הנעשית על חשבון צפייתו של מפיץ בלעדי לקשר מסחרי עם לקוחותיו, תהא בלתי צודקת. לשם ראיית התעשרות כזו כבלתי צודקת אין די, כאמור, בעצם קיומה של תחרות הפוגעת בציפייה. ההתעשרות תיחשב לבלתי צודקת בהתקיים יסוד נוסף".

905. וממשיך הנשיא ומפרט, שם, בעמ' 330:

"היסוד הנוסף, אשר הופך את התעשרותו של המתחרה לבלתי צודקת, עשוי להיות משני סוגים עיקריים: התנהגות פסולה ובלתי הוגנת של המתחרה, לרבות התנהגות נטולת תום-לב. נסיבות אחרות אשר הופכות את ההתעשרות לבלתי צודקת. היסוד הנוסף מן הסוג הראשון מתמקד בהתנהגותו של המתחרה. תחרות חופשית אין פירושה תחרות פרועה. אין פירושה כי יכול המתחרה, בשמה ובשמו של חופש העיסוק, לעשות ככל העולה על רוחו. התנהגות פסולה ובלתי הוגנת מצדו עשויה להוות את האלמנט הנוסף שבהתקיימותו תיחשב התעשרותו כבלתי מוצדקת. כך הוא הדבר, למשל, מקום בו המתחרה מבצע, אגב התחרות, עוולה בנזיקין. .... מקרים נוספים בהם יסתבר כי התנהגות המתחרה אינה הוגנת עשויים להצמיח עילה בעשיית עושר לנפגע; כך עשוי, למשל, להיות משקל רב לכך שהמתחרה מגלה, באופן אחר מזה שהוצג לעיל ולאו דווקא על-ידי מעשה עוולה, התנהגות שהיא נטולת תום-לב".

906. גם בענייננו, לפגיעה בציפייתה של "פיקנטי" התווספה "התנהגות פסולה ובלתי הוגנת" של "אסם" וחברי הקרטל. לפי הכללים שנקבעו בעניין ליבוביץ [5] הנ"ל, יש בכך כדי להעמיד עילה של התעשרות שלא כדין.

907. רבים מאוכלוסיית הצרכנים של "פיקנטי" נמנו על השכבות החלשות, ובתוכם יהודים דתיים וחרדים רבים, שהיו "קהל צרכנים פגיע", אשר זכה למוצרים איכותיים במחירים נמוכים.

הטענות המשפטיות של פיקנטי מעוגנות גם בהלכה היהודית

908. חוק עשיית עושר ולא במשפט אשר בו עסקינן יונק ממקורות ההלכה. וכך נאמר במבוא להצעת חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ח 1978:

"החוק המוצע בא להשלים חקיקה עניפה זו (בתחום החוזים והקניינים) על ידי מספר הוראות בשטח משפטי הקרוי .... במשפט העברי - 'יורד לנכסי חברו', 'עושה סחורה בפרתו של חברו' או 'זה נהנה וזה לא חסר'.... החוק המוצע מאמץ את גישת המשפט העברי בנקודות אחדות: הוא מזכה בהשבה את המשביח נכסי חברו; הוא מאמץ את העיקרון של 'זה נהנה וזה לא חסר' כשיקול לפטור את הנהנה מהשבה, והוא מזכה את המציל רכושו של חברו בשיפוי על הוצאותיו, במטרה לעודד פעולות הצלה".

909. גם בדברי שר המשפטים בכנסת ובדברי שאר חברי הכנסת חוזר הקשר בין החוק הזה ובין כללי המשפט העברי:

"ניתן לומר שהרעיון הבסיסי המונח ביסודות ההצעה הוא הכלל שביסוד דיני היושר במשפט העברי - 'ועשית הישר והטוב' בין אדם לחברו. ההצעה דנה בסוגיות שהעסיקו את חכמי המשפט העברי מדורי דורות; מצד אחד - 'זה נהנה וזה לא חסר' - כופין על מידת סדום', ומצד שני - 'כיצד הלה עושה סחורה בפרתו של חברו?' מצד אחד - הקפדה על אכיפת הדין, ומצד שני - הנחיה להתנהג מקרים מסויימים לפני משורת הדין, או כפי שהיינו אומרים היום - לפי הצדק והיושר"

(דברי שר המשפטים בקריאה ראשונה, ד"כ 83 (תשל"ח) 3917).

"אנחנו גאים שהחוק הזה מושתת במידה רבה על עקרונות והלכות של המשפט העברי עובדה היא שנדרשנו לשם עברי מקורי".

(דברי שר המשפטים, ד"כ 84 (תשל"ט) 160).

זכות השבת הרווח שבא ל"אסם" מ"פיקנטי" מעוגנת בדין הקונטיננטלי

911. המבחן לזכות ההשבה מושפע מנסיבותיו העובדתיות של סוג המקרה. במיוחד הבחינו בין שלוש קבוצות עיקריות של מקרים, בהם נקודת המוצא שונה לחלוטין.
912. קבוצה ראשונה, המכונה במינוח הגרמני הנשען על המסורת הרומניסטית, LEISTUNGSKONDIKTION, דהיינו, בתרגום מגרמנית בקירוב: השבה בשל קיום חיוב.
913. קבוצה זו עוסקת במקרים בהם הועברה זכייה על ידי המזכה אל הזוכה מתוך רצון לקיים חיוב. אם נתברר, מסיבה כלשהי, כי החיוב לא היה קיים, או שנתבטל, או שבא לקצו, חייב הזוכה בהשבה משום שהסיבה המשפטית שעמדה ביסוד הזכייה לא הייתה קיימת מעולם או אינה קיימת עוד.
914. קבוצה שנייה, המכונה בגרמנית INGRIFFSKONDIKTION, (בתרגום: השבה בשל התערבות), עניינה בזכייה שבאה לו לזוכה בעקבות פלישתו אל תחום הזכויות של המזכה.
915. הקבוצה השלישית, ששמה VERWENDUNGSKONDIKTION, (השבה בשל הוצאה), עוסקת במצב בו הוציא המזכה הוצאות למען הזוכה, משום שרצה להושיט לו עזרה או מכל סיבה אחרת.

916. נראה בעליל, כי המבחן לזכות ההשבה שונה במהותו בכל אחת מן הקבוצות האלה. בראשונה, הזכייה באה מפעולת המזכה, וההקשר הוא בדרך כלל חוזי. בשנייה, הזכייה באה מפעולת הזוכה, וההקשר הרחב הוא נזיקי וקנייני.
917. בקבוצה השלישית, הזכייה באה שוב מפעולתו של המזכה, אך לא מתוך הקשר חוזי.
918. חלוקה דומה לגבי סוגי התביעות במסגרת עשיית עושר מוכרת גם בספרות האנגלו-אמריקאית והישראלית, אלא ששם היא פחות עיונית ויותר פרגמטית. השווה את החלוקה אצל ד' פרידמן, **דיני עשיית עושר ולא במשפט** (מהדורה שנייה, תשנ"ח), וכן את דבריו של השופט שלמה לוין בפרשת **אדרס**, בעמ' 235 [ב-ד].
919. במקרי ההשבה המתבססים על כשלון העיסקה, כבמקרי רמייה של ספקים שונים שנטלו תשלום מפיקנטי אך לא פרקו סחורה, הרעיון הוא כי עם ביטול הבסיס להעברת התמורה, המשך החזקה בה הוא בלתי מוצדק, משום שהוא נעדר בסיס משפטי.
920. כלומר, כאן הדיבור "**שלא על פי זכות שבדין**" משמעותו: בלתי מוצדק בשל חוסר בסיס משפטי עליו סמך המזכה.
921. לעומת זאת, במקרה של זכייה בשל פלישה לתחום הזכויות של הזולת, כבמקרה **נטילת שוק לקוחות כפי ש"אסם" עוללה ל"פיקנטי"**, **בסיס ההשבה מצוי ברעיון של מעשה שלא כדין**.
922. מכאן כי הביטוי הנזכר יפורש: "**קניבל** [שלא כדין]". (ראה רע"א 371/89 ליבוביץ נ' א. את י. אליהו בע"מ ואח', פד"י מד (309) 2, בעמ' 322-323, מפי הנשיא מ' שמגר).
923. **חלק מהמקרה שלפנינו שייך באופן מובהק לקבוצה השנייה**. השאלה היא, האם במעשיהם של הנתבעים יש משום פלישה לתחום הזכויות של התובעות, המחייבת אותם להשיב את הזכויות שבאו להם ביוזמת פעולתם! ביתר דיוק: בנסיבות המקרה, השאלה העקרונית היא האם יש למשיבים תחום אינטרסים שהפלישה אליו מחייבת השבה?
924. מהות השאלה במקרה הנידון שונה בעליל מזו של השבה הנמנית עם הקבוצה הראשונה. שם השאלה היחידה היא: האם העיסקה, המצויה בבסיס הזכייה, אמנם נכשלה?
925. אם **התשובה היא חיובית, כבמקרה "פיקנטי"**, מוכרת עקרונית **זכות ההשבה**, והבעיות הנשארות הן טיב ההשבה (בעין או בדרך של תשלום השווי) והיקפה.

ניצולו של וולובסקי לעושה דברה של "אסם"

926. במהלך ההכנות לביצוע הקרטל, נוצל, הפרליט הידוע והנכבד עו"ד אליעזר וולובסקי בידי "אסם" נגד החברות שמאוחר יותר מונה להיות מפרקן ומנהלן המיוחד.
927. התוכנית לפיה המפרק ישרת את האינטרסים של "אסם" כמפרק זמני של החברות נרקמה ב "אסם" עוד זמן רב לפני החלטת בית-המשפט על מינוי מפרק, ועוד טרם כלל עלייתו על הפרק של נושא הפירוק.
928. ב"כ "אסם" הודיע לב"כ "פיקנטי" את שמו של עו"ד וולובסקי כמפרק אפשרי עוד בעצם ימי הקרטל, ועוד טרם שנושא הפירוק כלל עלה על הפרק.
929. עו"ד מאיר שריקי, מ "אסם", שכנראה טרם הבין בעצמו באותה העת את ממדי הקרטל ואת משמעותם ארוכת הטווח של דבריו, המתיק סוד לב"כ "פיקנטי" בעצם ימי הקרטל, וזאת עוד טרם בקשת הפירוק.
930. עו"ד שריקי סיפר, כי בקשת פירוק כבר הוכנה ע"י "אסם" ונגנזה, וכי "אסם" אף כבר התכוונה לבקש מבית-המשפט את מינויו של עו"ד וולובסקי לתפקיד המפרק, אולם חזרה בה מכוונתה.
931. עו"ד שריקי אף שידל חברות שונות להגיש תביעות נגד "פיקנטי" וצייד אותן בחומר משפטי.
932. באותם הימים, ימי שיא "קרטל המזון", כל מעשיהם של קברניטי "אסם" היו מכוונים אך ורק להשמדת החברות, זאת, על רקע נגיסת מכירות חטיף ה"מקרנה" במכירות חטיף ה"במבה".
933. כפועל יוצא מכך, גם ניצולו של עו"ד וולובסקי בידי "אסם" כלולה באגד המעשים של "אסם" כנגד החברות בעת ההיא.
934. הקשר שבין "אסם" ובין עו"ד וולובסקי הוסתר מבית-המשפט הנכבד בעת ההחלטה על מינוי מפרק זמני ואף בעת ההחלטה על הפיכתו של המפרק הזמני למנהל מיוחד. ימי

הקשר שבין "אסם" ועו"ד וולובסקי רבים, ואין זו הפעם הראשונה שעו"ד וולובסקי מתבקש לספק שירותים ל"אסם".

935. בעבר עסק עו"ד וולובסקי בפירוק חברת "ברכת רחל" עבור "אסם".

936. כמו כן עסק עו"ד וולובסקי בפירוק חברת "נ.ח.מ." עבור "אסם".

937. ואולם, ההתקשרות הספציפית בין "אסם" ובין עו"ד וולובסקי בעניין שלפנינו נולדה בעת הקרטל, כשעו"ד וולובסקי, פרקליט ותיק וידוע, מנוצל בידי "אסם" כזרוע מזרועות הקרטל, ותפקידו דה פאקטו דרך ידה המכוונת של "אסם", הנו חיסולן המשפטי של החברות, חיסול משלים, לאחר שהצליחה מזימת "אסם" לחסלן כלכלית ותדמיתית.

938. בשורה של עשרות החלטות ומחדלים שירת עו"ד וולובסקי, כמפרק זמני וכמנהל מיוחד את ענייני "אסם", תוך שהוא מנוצל בתמימותו בידי "אסם" לפגוע פגיעה קשה בחברות הצלבניות - החברות אשר שיווקו את מוצרי "פיקנטי", ותוך ניצולו בידי "אסם" לפגיעה בנושאים שאינם נמנים על חברי הקרטל, בתוכם "פיקנטי".

עו"ד וולובסקי שירת בתמימותו את מטרותיה של "אסם"

939. "פיקנטי" מודעת לחומרתם לכאורה של הדברים הנאמרים בתביעה דנן, ואולם איוון אינטרסים כולל מוביל למסקנה כי כנגד הדברים הכתובים נדמים כחמורים, אולם למעשה, חמורים הם המעשים, והדברים הנכתבים כאן הנם רק שיקופם של המעשים הקשים, ואינם קשים לכשעצמם.

940. "פיקנטי" הייתה סבורה, ועודנה אווזת בדעה, וכעת במשנה תוקף, כי על רקע המסכת העובדתית שתוארה לעיל, מבין כל התאגידים הרשומים במדינת ישראל, חברת "אסם" הנה התאגיד האחרון האוזת בזכות המוסרית לעודד מינוי מפרק כלשהו לחברות שהיו למשיסה תחת רגליו.

941. ההגיון מחייב כי כל שם מפרק, אשר היתה הסכמת "אסם" ניתנת לגביו, היה חייב להיפסל באופן מידי, אפילו הועלה השם המוצע בידי "פיקנטי" עצמה, וזאת מן הטעם

הבסיסי שהולדתו של מינוי מפרק זמני שכזה בחטא, שכן הוא נעשה בעידודו של חוטא, ומכאן שחיינו צפויים להיות בחטא ולהחטיא את הישרים.

942. במהלך זמן פעולת קרטל המזון, ובסמוך לו חטאה חברת "אסם" בדעת ובמרמה, בוידוי פה, בזדון, בחוזק יד, בטומאת שפתיים, ביצר הרע, בכחש ובכזב, בלשון הרע, במראית העין, בנשך ובמרבית, בשיח שפתייה, בסתר ובעיניים רמות, בשנאת חנם, ברגליים הממהרות לרוץ לרעה, ברכילות, בקישוי עורף, בצוואר עתק, בפריקת עול, בעזות מצח, במשא ומתן, בתרמית, בהוצאת דיבה, ובחטאים נוספים. בין שגלויים לנו ובין שאינם גלויים, ואשמתה - אשם ודאי שאיננו מכונן זכות מחילה או סליחה.

943. עיון בפרוטוקול בית-המשפט הנכבד מיום 28.10.97 מגלה כי עמדת "פיקנטי" בסוגיית המפרק הזמני הועלתה כבר אז, על רקע החשש כי המפרק עלול להיות מנוצל באורח פסול בידי "אסם", כאשר טען אז בשמה עו"ד אביחי ורדי כי "עורך הדין שימונה כאן יצטרך לחקור את הגופים האלו, לא יוכל לחקור", ואילו עו"ד אלון גלרט הוסיף: "אבקש מפרק זמני ניטרלי שיבדוק את טענות הצדדים".

944. חוסר תום הלב, שבמסגרתו עודדה "אסם" את מינוי המפרק, התגבר ככל שחלפו ימיו של המפרק בתפקידו, מאז מונה. בית-המשפט הנכבד החליט על מינויו למפרק של עו"ד וולובסקי, אשר מונה על פי בקשתו של עו"ד מאיר שריקי ב"כ "אסם".

945. למרות האמור בפרוטוקול בית-המשפט, שמו של המפרק לא הודע באותו מעמד אלא מאוחר יותר. כמובן שלו היתה "פיקנטי" מגלה כי דווקא המפרק, אשר הוצע ע"י עו"ד שריקי הוא הנבחר, הייתה מתנגדת לכך בכל תוקף. "פיקנטי" הייתה עותרת על אתר נגד מינויו. ביהמ"ש הנכבד התבטא בעניין במהלך הדיון. משהוצע שמו של עו"ד וולובסקי ולאחר מכן שמו של רו"ח שלמה נס, ציין כי עם הצעת השם על ידי צד, פוסל אותו הדבר מיידית ע"י הצד השני, והוסיף כי ימצא מועמד הולם מבין 14,000 עורכי-דין.

946. להפתעת "פיקנטי" הסתבר לה, כי שמו של עו"ד וולובסקי מאוזכר תדירות בידי עו"ד שריקי, כך למשל בתיק נ.ח.מ. שיווק ומסחר בע"מ, וזאת בהמרצות 2745/97, ו- 2759/97 תיק פירוק 412/97.

947. עוד זמן ניכר טרם מינוי המפרק, כאשר פעולות הקרטל טרם שככו, בפגישה שנערכה בין עו"ד שריקי ובין ב"כ "פיקנטי", הודיע עו"ד שריקי לב"כ "פיקנטי" כי הוא שקד על הגשת בקשת פירוק, ובקשת מינויו של עו"ד וולובסקי לתפקיד המפרק, וקיבל את הסכמת עו"ד וולובסקי לכך. הודעתו זו של עו"ד שריקי לעו"ד אלון גלרט הנה אחת העדויות החותכות לכך ש"אסם" בנתה חלק מתוכנית הפעולה שלה במקרה דנן על שירותיו העתידיים של עו"ד וולובסקי.

948. אנשי "אסם" פעלו למינויו של עו"ד וולובסקי כמפרק זמני, על מנת שיוכלו להבטיח בכך, כי בובה אשר בה ישלטו בה וינצלו אותה, יהיה ממונה על פירוק החברות, וזאת, בין היתר, מן הטעם שביקשו להבהיר לעצמם כי בבוא היום לא יבוא עמם מפרק אובייקטיבי חשבון, על פעולותיהם הבלתי-מרוסנות במהלך הוצאתה לפועל של תוכנית "קרטל המזון".

949. אלו היה מתמנה כמפרק זמני עו"ד אחר, היה זה מוצא מיד כי "אסם" ועוזריה חייבות להשיב לקופת החברות מיליוני שקלים. בכך ש"אסם" פעלה למינויו עו"ד וולובסקי לתפקיד - ביקשה, בין היתר, למנוע מצב כגון זה.

950. כשם שבעל עסק, שעניו בראשו, מבקש לברר תחילה את דיני המס הרלוונטיים טרם קבלת החלטות עסקיות משמעותיות על מנת שלא יצטער בעת שיאלץ לבלוע את עוללות מעשיו, כך מבקש קרטל, המביא לחיסולן של חברות, לברר מלכתחילה מי ימונה בבוא היום למפרק, אשר ימונה, בין היתר, לחקור את הנסיבות לקריסתן של החברות.

951. לסוגיית "התרנגולת טרם ניצודה וכבר מורטים את נוצותיה", (משמע, הניסיון להבטיח מראש מינויו של מפרק-מטעם מסוים עוד זמן רב טרם ההחלטה על פירוק), הייתה בנסיבות העניין השלכה מיידית בטווח הקצר: מפרק אחר, שהיה חוקר את נסיבות התמוטטות החברות, היה מגיע על נקלה אל את שורשי ההתמוטטות, בוחן את העברות הכספיים מן החברות החוצה בעת ההתמוטטות, דואג להשיב את הכספים שגזלו בכחש ובמרמה החברות שנטלו חלק ב"קרטל המזון", ו"אסם" בראשו, ומנסה להפיק את המיטב הכלכלי ואת הצודק המוסרי מהקופה שהושבת, באמצעות הסמכויות שהוקנו לו, אל החברות, שאין כבר נשמה באפן.

952. זאת ועוד, במקום להשיב לחברות שנפחו את נשמתן את עשרות מיליוני השקלים ששולמו שלא בצדק ל"אסם" ולחברות נוספות שנטלו חלק בקרטל, דאגה "אסם" כי חלק ניכר מזמנו יעסוק המפרק בזוטי-דברים וכך גם לגזול זמן מיותר מבית-המשפט הנכבד ומזמנה של "פיקנטי".

הסתרת הקשר בין "אסם" למפרק

953. את קשריו עם עו"ד שריקי ב"כ "אסם" ואת נגיעתו בדבר לא טרח איש לגלות באורח נאות בשלב כלשהו במהלך הדיונים בנושא דנן.

954. זאת ועוד, הרווחים שהפיקה "אסם" מעידוד מינויו הפסול של המפרק, נחלקים לשני סוגים: רווח במישור קצר-הטווח, כפי שתואר לעיל, ורווח במישור ארוך-הטווח, כפי שיתואר להלן:

955. התכלית האמיתית שבמינויו של המפרק-מטעם איננה רק העשרת "אסם", הנהנית מקיומו של מפרק שתוצאות חקירתו אינן כוללות ממצאים שליליים לגבי "אסם", אשר לפי הדו"ח של המפרק, לא נודע כי באו סכומי הגזל אל קרבה. התכלית ארוכת-הטווח היתה מינוי מפרק אשר בלכסיקון הפנימי של אנשי הקרטל זכה לכינוי "מפרק-מייבש".

956. "אסם" תוך ניצול ציני של המפרק דאגה כי הסרבול, המחדלים, הארכנות המייגעת ו**ההיטפלות השיטתית לזוטי דברים היו לטקטיקה** אשר כונתה "פעולת הייבוש", שכן בכל יום שעבר פחתו בטור הנדסי סיכוייהן של החברות לקום לתחייה. המוניטין, שהיוו נכס מרכזי בחברות אלה, איבדו את ערכם בכל יום שחלף, כשסניפי החברות סגורים.

957. תחת ניסיון להפיח חיים בחברות, הפך **תפקידו של המפרק לתפקיד קברן**, כאשר ניצלה "אסם" את המפרק ודאגה כי דבר לא יעשה וכי החברות יוותרו לגסוס, תוך שאיפה מתמדת לקבור אותן קבורת-חמור, שביקשו לסלק מהעולם את המתחרים שהחלו לנגוס בנתחים נכבדים במה שמכונה בתורת ההגבלים העסקיים "**טריטורית השוק**" שלהן, שאותה, הם סבורים, ירשו מדורות קדמונים, וכי היא נחלת אבותיהם אשר בבעלותם הקניינית, ולא היא.

958. מינויו של המפרק לבקשת "אסם" לא ענה על הקריטריון החשוב, ולפיו המפרק הממונה יהיה נטול קשר ופניות לחלוטין עם כל אחד מהנושים ו/או באי כוחם, שכן הזכות לפרק את החברות מסורה לו כפיקדון בלבד מידי הנושים ומידי הציבור, באמצעות בית-המשפט הנכבד.

959. יתר על כן, "פיקנטי" סבורה, כי לאור עקרונות הפרשנות המתקדמת של דיני החברות המודרניים ותכליתם, לאור ההתפתחות בראיית המשפט המנהלי, לנוכח ההתפתחות שחלה בראיית היבטים אתיים שונים של המשפט, ולנוכח גישת הפרשנות התכליתית הרווחת לאחרונה בשיטת המשפט שלנו - תפקידו של המפרק הזמני ושל המנהל המיוחד הנו תפקיד מעין-שיפוטי.

960. המפרק הזמני/ המנהל המיוחד במקרים כגון דא פוסק, במעשה או במחדל, את גורלם של סכומים נכבדים ואת גורלם של חייבים רבים. הוא מתמנה מכוח הרשות, והרינו עדיין בבסיסו יציר הרשות והמשפט המנהלי, ואיננו מנהל עסקים פרטי הרשאי לעשות בנכס הציבורי שהופקד בידיו ככל העולה על רוח שולחיו.

961. מכאן, שנוכח תפיסה זו, המחמירה מבחינה אתית וערכית, פרוצדורלית ומהותית, עם המפרק/מנהל זמני, שתפקידו מעין שיפוטי, הליקויים שנתגלו בתפקודו תוך כדי ניצולו חסר האתיות של "אסס", חמורים שבעתיים.

962. כעולה מן העובדות, עו"ד וולובסקי הנו, מבחינת "אסס", בגדר "לוייתן זה יצרת כדי לשחק בו" (שחרית של יום כיפור), שכל תכלית בריאתו הנה שירות מטרותיה המסחריות של "אסס". על רקע ניגוד האינטרסים המובנה והבלתי פתיר בדרך אחרת, ועל רקע העובדה כי מינויו של עו"ד וולובסקי למפרק לא הצדיק את תכליתו, ועל רקע טבעו של מינוי מסוג זה, שהורתו בחטא ואחריתו בבושת, היה ראוי כי אל עפר ישוב וכך אכן קרה.

963. חששה הכבד של "פיקנטי" כי המפרק לא יצלח במלאכתו בא לידי ביטוי מיד עם מינויו. ואכן הוברר כי "כתער מלוטש עושה הוא רמיה" (תהילים נ"ב).

964. במכתבו הראשון של המפרק הזמני אל עו"ד ורדי, פחות מ- 24 שעות לאחר מינויו כמפרק, העלה המפרק הזמני טענה מופרכת, חמורה ובעיקר מדאיגה הכוללת הטלת אשם ללא בסיס וסיבה כדלקמן: "נמסר לי כי נוהל משא ומתן עם חברת הביטוח להסדרת תשלום הפיצויים המגיעים בגין נזקי השריפה הנ"ל, לאחר שחברת הביטוח דחתה את אחריותה לפי הפוליסה הנ"ל בטענה של הצתה שבוצעה מטעם המבוטחים".

965. האמור לעיל היה משולל כל בסיס, חמור ביותר, ועורר תהיות וחששות לגבי העומדים מאחוריו. האמור לעיל עורר תהיות מתי נמסר המידע למפרק, ממי נמסר המידע והאם טרח מישהו לבדוק את הטענה טרם שהועלה באורח חפוז על הכתב.

966. האשמות שוא אלו, איימו להטביע את המעט שנותר מהחברות שבפירוק, שכן אף על המעט שנותר - התקשה המפרק, האמון על שמירת הנכסים עליהם הוא מופקד, לשמור בנאמנות, ברצון, בכוונה ובקפידה על שהופקד בידיו, כיוון ש"אסס" נשפה בעורפו.

נזקי במתחם ראשון-לציון כתוצאה מניצולו של המפרק בידי "אסס"

967. בתאריך 2.9.97, פרצה כאמור שריפה במבנה בראשלי"צ שבו ניהלה ניצולת הקרטל בע"מ, צלבנית השקעות בע"מ ואח' את עסקיהן. כמפורט בדו"ח הראשון של המפרק לבית-המשפט הנכבד, בסעיף 21: "האש כילתה חלק מתכולת המשרדים וכן נגרם נזק לחלק זה של המבנה, אולם מכבי האש כיבו את השריפה מבלי שנגרם נזק למסעדות שנוהלו שם. העשן... גרם נזק למוצרי המזון. מאז 2.9.97 לא מתקיימת כל פעילות עסקית במסעדות ובמרכול הנ"ל, שציודם, לרבות חדרי הקירור והמטבחים - נותר במקום.

968. ואולם, ראה פלא, בס' 3 בבקשתו למתן הוראות, טען המפרק כי "בשריפה הנ"ל נגרמו נזקים כבדים למבנה וכן לתכולתו - ציוד, רהוט ומלאי של המרכול, 2 המסעדות והמשרדים".

969. גם עיון בדו"ח השמאים אינו מגלה כי נפגעו הציוד והרהוט במסעדות ובמרכול - אם כך, מהיכן שאב המפרק את הטענה כי לציוד ולרהוט של המרכול והמסעדות נגרמו נזקים, קל וחומר, נזקים כבדים?

970. גם דו"ח שירותי הכבאות מיום 8.9.97 (אותו צירף המפרק לדו"ח הראשון שלו) קובע נחרצות כי "לעניין המסעדה - המסעדה לא נפגעה כתוצאה מהשריפה" (עמ" 2, ס" ד"!!!) לעניין המרכול: "העשן הכבד והחום שהיה במקום גרם לנזק למוצרי המזון וחלקים מהמבנה". לא נאמרה כל מילה על פגיעה בציוד ובריהוט!!!

971. כעולה מהאמור, דיווחי המפרק סותרים זה את זה. או בלשונו של רב זביד אין הם אלא "פיטומי מילי בעלמא הוא" (בבא מציעא סו), כלומר פיטומי מילים שאין מאחוריהם מאומה, או שמא "אסס" מאחוריהם.

972. טענות אלה אינן מבוססות וסותרות את דו"ח השמאים, למרות שדו"ח השמאים הוגש לפני שהוכן דו"ח המפרק.

973. ייתכן כי כל תכלית פיטומי המלים של המפרק היתה הלעטתו בשקרים ע"י "אסס" שכן, כעולה מהאמור, ולמרות שהדבר התחייב בנסיבות האמורות, הרי ש:

974. המפרק לא בטח את המבנה, הציוד והמלאי שנותרו במקום.

975. לא הציב שמירה במקום, וכתוצאה מכך המקום נבזז, הושחת והצילוד נגנב.
976. על אף שהנכס היה נכס מכביד, עיכב בידי המפרק את הנכס זמן רב וכתוצאה מכך הוצאות שכר הדירה הרקיעו שחקים, ובהעדר כספים בקופת הפירוק פעלו בעלי המקום כנגד מר בדש מכוח ערבותו האישית.
977. המפרק עיכב, כמנהל מיוחד, את כספי הביטוח בגין נזקי השריפה.
978. הסכום שניתן היה לקבל סמוך למועד קרות השריפה, כפי שהוצע בידי חברת הביטוח, עולה עשרות מונים על הסכום שישולם מאוחר יותר. ערך הפיצוי כלל אז את ערך השיפוץ במקום והחזרת המצב לקדמותו. לאחר שהנכס הוחזר באיחור וללא ששופץ, ערכו, כלפי הביטוח, נמוך בהרבה, ויכולת המיקוח צנחה.
979. תחילת העיכוב נבעה מטענה כוזבת, כאילו חברת הביטוח טוענת שמנהל "פיקנטי" אשם בהצתה. (מכתבו של המפרק מיום 30.10.97).
980. עיכוב קבלת תשלומי הביטוח גרם בין השאר לנזקים הבאים:
981. יתרות החובה של החברות בפירוק זמני הרקיעו שחקים בשל הרבית שנצברה מאז שחברת הביטוח הייתה מוכנה לשלם.
982. נגרם נזק לאשראי הבנקאי של הערבים לחברות הנ"ל כמו "פיקנטי", בעליה וחברת סיט מנג'מנט, שערבותה, בסך 1 מליון דולר מומשה בשל כך ע"י הבנק הבינלאומי (המפרק התעלם מערבות זו).
983. נוצר העדר מזומנים לתפעול שוטף ותקין של "פיקנטי", וזאת עשתה "אסס" בנצלה את המפרק/מנהל זמני על מנת להביא גם לחיסולה של "פיקנטי".
984. נוצר העדר מזומנים לתשלום לעובדים, אשר המפרק עצמו היה ער לעובדה ש"מאות עובדים נותרו במצב של חוסר ודאות לגבי עתידם וזכויותיהם בגין שכר ופיצויים". (ראה דו"ח המפרק, עמ' 14).
985. לפי המימרה העתיקה, "מי שאינו עושה דבר קרוב מן הסתם לעשות רעה", ואכן, לו היה, בנסיבות דנו, מתמנה מפרק אחר ללא קשר ל"אסס" וללא שליטתה של "אסס" עליו, היו יכולים להמנע נזקים ממשיים כבדים, בכמה פעילויות פשוטות, במעט רצון טוב ובהגינות בסיסית.

נזקי במתחם עמק חפר כתוצאת ניצולו של המפרק בידי "אסם"

986. המקום הופעל ע"י חברה מהחברות הנ"ל.
987. כמפורט בדו"ח המפרק, עמ' 4, המרכול בשטח 1,200 מ"ר נשאר סגור והציוד נותר בתוכו, והחזקה טרם הוחזרה לבעליו.
988. גם במתחם עמק-חפר, חזר המפרק על המחדלים המצויינים לעיל, בתוכם אי-החזרת נכס מכביד זמן ממושך, תוך גרימה לפיחות ממשי בערכם של ערך הציוד, המוניטין והמלאי, כאשר שכר הדירה ממשיך לנסוק וזאת כש"אסם" מנצחת על הכל.
989. בסופו של דבר, נמכר הציוד במתחם עמק-חפר לבעלי המקום במחיר מגוחך, רק על מנת שניתן יהיה לכסות חלק מההפסדים שנגרמו משליטתה וניצולה של "אסם" את המפרק.
990. לו היה המפרק מנותק משליטתה של "אסם", היה פועל בזמן, הציוד היה נמכר בשיעור רב, שכר הדירה היה מכוסה והיתרה היתה הולכת לקופת הפירוק ומנוצלת למטרות שבדין.

נזקי המפרק במתחם קריית-גת כתוצאת ניצולו של המפרק בידי "אסם"

991. על חלק מהנזקים שהוסבו בידי המפרק המנוצל ע"י "אסם" במתחם קריית-גת ניתן ללמוד מדבריו של עו"ד י. בר-הלל, כונס הנכסים הזמני לציוד ולמלאי בקריית-גת של חלק מהחברות, בדו"ח הראשון מטעמו ובתגובה לבש"א 32573/99.

992. להלן מפורטים חלק מהמחדלים ומהמעשים שנגרמו בשל שליטתה של "אסם" על המפרק, ושהועלו על הכתב בידי עו"ד בר-הלל:

"בשיחה טלפונית שקיים הח"מ ביום 1.2.99 עם עו"ד אליעזר וזיו וולובסקי התברר לתדהמת הח"מ, כי המפרק הזמני (באותה עת) עו"ד א. וולובסקי לא תפס מעולם חזקה בציוד ובמלאי". יתירה מכך, עו"ד א. וולובסקי לא ראה מעולם את הציוד והמלאי וכי השמאי שערך את חוות הדעת ערך אותו ללא שהמפרק הזמני (באותיותה עת) עו"ד א. וולובסקי או מי ממשרדו נכחו במקום. "מאיך גיסא טרח עו"ד א. וולובסקי "להזהיר" את כונס הנכסים הזמני כי עליו לתפוס קונטיינר שישנו בקרית גת אשר לדברי מר בדש מכיל את הנהלת החשבונות של החברות שבפירוק וכי על כונס הנכסים הזמני מוטלת החובה לשמור עליהם. במכתב - נספח ה - עוסק עו"ד א. וולובסקי בשאלה הבלתי חשובה - וכיום ברור, כי עניין זה לא רלוונטי למצער - לאיזה מן החברות מונה הח"מ לכונס נכסים זמני... הח"מ סבר כי העיקר הוא תפיסת הציוד ומכירתו ואילו כל השאר טפל לחלוטין - לפחות בשלב זה. מסתבר שכאשר ה"טפל" הופך ל"עיקר", ה"עיקר" מושמד, נהרס ונעלם. הכיצד הפקיר המפרק הזמני מסמכים כל-כך חשובים ומהותיים "הדרושים, בין היתר לצורך בדיקת המגיע לנושים כדין קדימה"? הח"מ האריך בפירוט ותיאור העובדות מפני שהתוצאה העגומה שנמצאה בשטח היא תולדה של מחדל וחסר מעש אשר אפשרו את שדידת או העלמת הציוד, המלאי והקונטיינר על תכולתו".

993. עוד מאשים עו"ד בר-הלל את המפרק שנשלט בידי "אסם" כי אילו היה מקדיש את אותם המאמצים שהקדיש לעניינים שוליים על מנת לשמור על הציוד היקר ולמכירתו, לא היה עו"ד בר-הלל מוצא הר, חורבן ועזובה כפי שמצא בביקורו ביום 4.2.99.

994. נוסף על כל זאת, המפרק לא ביצע חקירה בדבר העדפת נושים. חקירה שכזו, לו היתה מתבצעת, היתה מכניסה לקופת החברות עשרות מיליוני שקלים, אשר היו נדרשים בחזרה מכל חברי הקרטל, ואז גם לא היה הביטוח הלאומי נדרש לשאת בתשלומים לעובדים.

995. מינויו של המפרק בא מכוח בקשתה של ניצולת הקרטל בע"מ, ובבקשותיה השונות טענה כי בכל התקופה האחרונה שקדמה לבקשת הפירוק הזמני הועדפו, בדיעבד, הנושים "אסם", "פרומין" ואח' במיליוני שקלים. נטען והוכח כי החברות שבפירוק הגיעו למעמדן זה בשל פעולות הקרטל שלו היו שותפות בכירות בדמות אותם הנושים.

996. "פיקנטי" סבורה כי ערך השוויון שקנה לו אחיזה רבה בשיטת המשפט שלנו, ואשר נגזר במגילת העצמאות מחד, ומחוקי היסוד החדשים מאידך, מנביע כי פעולתיו של המפרק/מנהל זמני שנוצל בידי "אסם" היו בלתי חוקיות בעליל, שכן הופלו לרעה נושים

שונים. על פי מדרג הנושים העקרוני של החברות, כל הנושים שווים זה לזה, למעט בשיעורו של החוב ובסוגו של השעבוד. והנה, במקום שימקם המפרק הזמני/מנהל מיוחד את "פיקנטי" בראש רשימת הנושים, בחר להעדיף את "אסס", תוך פגיעה בעיקרון השוויון.

997. המפרק בהיותו נשלט בידי "אסס" טען כי מיום 1.7.97 היו החברות הנ"ל חדלות פירעון. למרות שנושים מועדפים אלה, שנטלו חלק בקרטל, המשיכו לקבל עשרות מליוני שקלים לאחר אותו מועד, לא פעל, ולו ראשית פעולה, להשיב לקופתן את הכספים ששולמו להן בתור העדפת נושים. המפרק לא בדק מצבת החובות וההתחייבויות בבנק הבינלאומי, אלא רק את מצב האובליגו בחשבונות העו"ש. כתוצאה מכך, לא הייתה בידי התמונה המלאה.

998. לו היה המפרק מנותק מ"אסס", היה פועל אחרת בסוגיה זו, והיה בידי הכוח להפחית את הנזק של הפיכת החלואות לאשראי תריג.

999. בדיקת מצב הדברים הבנקאי היה מאפשר לו להעריך אחרת את מכלול הנסיבות. בהעדר בדיקת החשבונות המתחייבת, הוגשו בקשות חסרות כל בסיס לבית-המשפט, ובשל-כך נגרם נזק למוניטין, אי-קבלת אשראי מבנקים, סגירת חשבונות, פירעון ערבויות וכיוצ"ב.

1000. המפרק, שכשל גנטי הביא ללידת מינויו, לא בדק את נסיבות הקריסה של החברות בפירוק. לו היה פועל באופן עצמאי ללא ניצולה של "אסס", היה בודק את נסיבות החידלון, היה מזהה על נקלה את הנסיבות שהביאו להווסדו של הקרטל, לגדיעת קשרי המסחר בין חברות הקרטל ובין החברות שבפירוק ביום פקודה, על פי הוראת ראש הקרטל, ולכל מכלול הנסיבות העוטף את האירועים.

1001. המפרק כלל לא בדק ולא התייחס לנסיבות האמורות, אם לא בגלל החטא הקדמון הכרוך בחברותו לעו"ד שריקי, עמו תיאם את מינויו עוד בחודש יולי '97 - 4 חודשים לפני מינויו ע"פ בקשת עו"ד שריקי, הרי מן הטעם הענייני הפשוט, שעל מפרק זמני מוטל לגבות כספים, להחזיר כספים שניתנו במסגרת העדפות נושים ולתבוע את אלה אשר גרמו לנזקים.

התנהגות המפרק רציונלית רק אם הרציונל הנו שירות מטרות "אסס"

1002. פרשת ניצולו של המפרק לשם שרותה של "אסם" הנה סבוכה וארוכה ומלמדת על ניצול ציני של אדם בידי חברה כוחנית.

1003. עיכוב הנכסים ו"ייבושן" של החברות איננו בגדר מתחם הסבירות של התנהגות "האדם הרציונלי" המוכר בתורת הכלכלה. התנהגותו הנה רציונלית רק אם הרציונל הנו שירות מטרות החיסול והייבוש של "אסם", למען הגדלת "טריטוריית השוק" שלה. "אסם", בהשתמשה במפרק דאגה כי המפרק יתעלם מהנושה הגדול ביותר, ולא יתייחס כלל לתביעות, טענות וזכויות אותו הנושה - "פיקנטי".

1004. יתרה מכך, היא דאגה שהמפרק יפעל נגד אותו הנושה, יפגע בנכסיו, בזכויותיו, באשראי הבנקאי שלו, במוניטין, יגרום לו להוצאות שלא כדין ועוד כהנה וכהנה. יגדיל את חובות החברות בפירוק ובכך יגדיל את חובה של "פיקנטי" בהיותה ערבה להן, במקומות בהם הייתה ערבה.

1005. "פיקנטי" הנה נושה בסדר גודל השווה לפי 5 סכום הנשייה של כל הנושים גם יחד, ומכאן שכל סטייה של המפרק מדרך הישר ניכרת בראש ובראשונה בכיסה של "פיקנטי".

כפיה כנגד "פיקנטי" ומשווקי תוצרת "פיקנטי"

1006. בהפעילה איומים ולחצים שונים, כלכליים ולא-כלכליים, כרתה "אסם" חוזים בכפיה עם "פיקנטי" ועם משווקי תוצרתה.

1007. דפוס זה של עבריינות עסקית הדביק את יתר חבריו הקרטל, לעתים מרצונם ולעתים אף הם הוכנסו אל המסגרת הקרטליסטית בכפיה. וכלשון בית המשפט בע"א 412/54 ראש עיריית ת"א-יפו נ' חברת "ארמון אהרונוביץ 3" בע"מ [1], בעמ' 837:

"תחומי האילוץ לא נקבעו מעולם.... הכל תלוי, כמובן, במסיבותיו של כל עניין ועניין".

1008. תקום ותהיה כפייה-מקנה-זכות במקום בו נשללת בררת אמת מן הצד התם לחוזה, במקום בו "נאלץ" צד להתקשר בחוזה עקב "כורח מידי ולוחץ" אשר נלווה לקיפוח (או

לאיום בקיפוח) זכות חוקית הקנויה למאולץ: ע"א 278/56 סופרגז, חברה להפצת גז בע"מ נ' מזרחי [2], בעמ' 403-408; ע"א 228/65 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' חלקה בגוש 7166 בע"מ ואח" [3], בעמ' 257-265.

1009. בתוך כל אלה החלו בתי המשפט נותנים דעתם לסוגי כפייה שחיי המסחר הולידום, והם הלחץ הכלכלי או העסקי (BUSINESS COMPULSION או ECONOMIC DURESS). אכן, עילת הביטול מחמת כפייה במשפט המודרני עיקרה הוא, כמדומה, בהפעלת לחץ כלכלי לסוגיו ולמיניו. ראה: S. WILLISTON, A TREATISE ON THE LAW OF CONTRACTS (446) (RD ED. VOL3, ROCHESTER AND SAN FRANCISCO, 31, 1970).

1010. שאלת הלחץ הכלכלי עלתה לדיון בע"א 8/88 שאול רחמים בע"מ נ' אקספומדיה בע"מ, ובית המשפט מפי השופט מלץ לא היסס להכיר בו כבא בתחומי כפייה-מקנה-זכות. וכך אמר השופט מלץ, בהסתמכו על דבריה של פרופ' ג' שלו (שם [4], בעמ' 100):

"לשון סעיף 17 לחוק היא רחבה מספיק כדי לכלול גם כפייה שהיא כלכלית בטיבה, דהיינו כפייה הקיימת, "כאשר מתקשר אדם בחוזה כדי להשתחרר מלחץ עסקי-מסחרי בלתי חוקי המופעל עליו"

(כלשונוה של פרופ"ג" שלו בחיבורה "פגמים בכריתת חוזה" פירוש לחוקי החוזים (המכון למחקרי חקיקה ולמשפט השוואתי ע"ש הרי סאקר, ג' טדסקי עורך, תשמ"א) 96-97, וראה האסמכתאות מן הדין האמריקני המוזכרות שם).

ראה עוד והשווה: ד' פרידמן ונ' כהן, חוזים (אבירס, כרך ב', תשנ"ג) 918-917 ואילך; ע"א 126/89 מפרק קופל טורס בע"מ נ' חברת מלונות דן בע"מ [5], בעמ' 11. כפייה כהוראתה בסעיף 17 לחוק כוללת אפוא אף "כפייה כלכלית".

1011. בהיותנו כולנו נתונים בלחצים ובכפיות כלכליות מכל עבר, מסקנה נדרשת מאליה היא כי לא כל לחץ ולא כל כפייה מן התחום הכלכלי יניבו זכויות לביטולו של חוזה.

1012. ענייננו הוא אך בכפייה או בלחץ שיש בהם פסול מוסרי-חברתי-כלכלי, כבמקרה "אסם", אשר חיי עסקים ומסחר תקינים והוגנים לא יוכלו לשאתם.

1013. בשוק חופשי רשאי פלוני לעשות שימוש ביתרון עסקי-כלכלי שיש לו על אחרים, וחוזה הצומח מתוך מערכת מעין אינו חוזה שנכרת בכפייה. ואולם, גם בשוק חופשי יש כללי התנהגות ראויים ומקובלים - "כללי משחק" מכנים אותם במקומותינו - והפוגע באותם כללים ייתן את הדין על מעשיו או על מחדליו.

1014. כללים אלה, הבריות בחיי המסחר והעסקים נוהגות על פיהם, ובתי המשפט יקבעו את גבוליהם מעת לעת, ברוח הזמן והמקום. ענייננו הוא ב"מוסר העסקים" בחיי המסחר והעסקים, וחרیגה מאותו מוסר-עסקים, כדוגמת קרטל המזון, תחויב בתגובתו של בית המשפט.

1015. גם בתי המשפט באנגליה הלכו באותה דרך, בקובעם כי הכפייה הכלכלית אמורה להיות "UNLAWFUL" או "ILLEGITIMATE". ראה: R. GOFF AND G. JONES, THE LAW OF RESTITUTION (TH ED. BY G. JONES, LONDON, 1993) 662-862.

1016. בע"א 1569/93 יוסי מאיה נ' פנפורד (ישראל) בע"מ, פד"י מ"ח 5 705 נדונו המבחנים לקביעת לחץ כלכלי בלתי ראוי, היפים לענייננו, ואשר מהם עולה באופן חד-משמעי כי יש לקבל את התביעה:

"לחץ כלכלי" בלתי ראוי" הנו תנאי הכרחי לקיומה של כפייה-מקנה-זכות, אך אין די בו. אותו לחץ חייב אף שיהיה בעל עוצמה המקדיחה תבשיל. מבחן עוצמתו של הלחץ הכלכלי מצטרף אל מבחן איכותו של הלחץ, ורק בנסיבות שבהן מתקיימים שני המבחנים כאחד נכיר בכפייה ככפייה בת-פועל משפטי על-פי סעיף 17 לחוק החוזים. ומה תהא עוצמתה של כפייה כדי שנכיר בה כבת-פועל משפטי? המבחן המקובל לקביעת עוצמתו של הלחץ ימצא בתשובה לשאלה אם הייתה לצד התם חלופה מעשית וסבירה שלא להיכנע לאותו לחץ. ובלשונו של ה-RESTATEMENT (לעיל), אם האיום הבלתי ראוי "LEAVES THE VICTIM NO REASONABLE ALTERNATIVE....".

תחולת דיני היושר וכללי הצדק הטבעי על פרשת קרטל המזון

1017. כמתואר לעיל, הופרו בידי הנתבעים עשרות חוקים, חוקי יסוד תקנות וכללים.

1018. אולם מעל כל אלה, הופרו בידי "אסם" ועוזריה כללי הצדק הטבעי ועקרונות מוסר יסודיים, במידה כה רבה עד כי אפילו נניח כי יבוטלו מחר כל הדינים אשר ביחס אליהם נעברו העבירות המיוחסות לנתבעים, ויחשב המקרה שלפנינו בגדר "מקרה קשה", הרי שיש לקבל את התביעה דנן במלואה שכן על הדין להביא לתוצאה צודקת.

1019. פרופ' דוורקין, השולל קיומו של שיקול-דעת שיפוטי, סבור כי על בית המשפט להכריע ב"מקרים קשים" על סמך עקרונות (PRINCIPLES), מוסר וצדק.

"I CALL A PRINCIPLE A STANDARD THAT IS TO BE OBSERVED ... BECAUSE A ,IT REQUIREMENT OF JUSTICE OR FAIRNESS OR SOME OTHER DIMENSION OF MORALITY".

(R. DWORKIN, TAKING RIGHTS SERIOUSLY (LONDON 1979))

1021. גם על-פי הגישה הדוגלת בקיומו של שיקול-דעת שיפוטי נדרש כי נורמות משפטיות יתפרשו על יסוד עקרונות של מוסר, צדק וזכויות האדם.

1022. במקרים שבהם עקרונות היסוד מתנגשים בינם לבין עצמם, תיפתר הסתירה על-ידי איזון ראוי בין הערכים המתנגשים.

1023. השאיפה לצדק עומדת ביסוד הדין. עמד על כך כבר אריסטו, בכותבו:

"הטעות אינה בחוק או במחוקק אלא בטבע הדברים: החוק מדבר בלשון אוניברסלית, ויכול שיתעורר עניין שאינו מכוסה על-ידי הלשון האוניברסלית - ואז נכשל המחוקק בהפשטת יתר ועלינו למלא את החסר.... לכן היושר הוא צדק, ואפילו טוב מן הצדק הכללי, ועל-כל-פנים טוב מן הטעות הנובעת מהחלטיות החוק"

(אריסטו, אתיקה, מהדורת ניקומאכוס (תרגם מיוונית ג' ליבס, תשל"ג), 134.

1024. אריסטו פתר את הדילמה בכך שקבע כי עשיית יושר על-ידי השופט בעניין העומד לפניו הוא חלק מן המשפט הגם שלא נקבע כך במפורש בחוק. לעתים משנסתבר כי הדין אינו מגשים את הצדק, שונה הדין או הותאם לנסיבות שנתעוררו, באופן שתושג תוצאה צודקת.

1025. כך, למשל, התפתחו דיני היושר האנגליים (EQUITY) כתוצאה מן הצורך לרכך את חומרתם של כללי המשפט המקובל (COMMON LAW), שבמקרים מסוימים הביאו לתוצאות לא צודקות.

1026. דיני היושר אפשרו מידה של גמישות ביישום כללי המשפט המקובל תוך התחשבות בנסיבות כל מקרה ספציפי, ונתנו סעדים שלא היה ניתן לקבל על-פי המשפט המקובל.

השתקת חופש הביטוי של "פיקנטי" בידי "אסם"

1027. השתקת פעילותה של "פיקנטי" גילמה, בעיני "אסם" ועוזריה, ערך נוסף, חשוב מאוד מבחינתם, והוא השתקת חופש הביטוי של "פיקנטי" כנושאת דגל בתחומים כלכליים וחברתיים בישראל.

1028. מן המפורסמות היא כי מרכולתה של "פיקנטי" כללה בשני עשורי קיומה לא רק מיני מטעמים ומוצרי מזון אלא גם משנה כלכלית וחברתית סדורה, אשר הגשמתה המלאה הייתה עלולה להביא לכלייתן של "אסם" ויתר הקונגלומרטים אשר מנצלים כיום את כוחם לרעה במשק הישראלי.

1029. משנה כלכלית וחברתית סדורה זו של "פיקנטי" ואנשיה זכתה לביטוי בספרים אחדים שחיבר מנהל "פיקנטי", בראיונות ובאלפי מודעות בעיתונים, בראיונות ובאלפי פרסומות בשידורי רדיו, בשידורי טלוויזיה, בהופעות במה, באינטרנט, בתקליטורים ובאמצעים נוספים.

1030. כערכים נעלים אחרים בתחום המשפט הקונסטיטוציוני, מעוגן גם חופש הביטוי, אשר ממנו גוזרת "פיקנטי" את זכותה להביע את דעתה, ברבדים פילוסופיים ומוסריים.

1031. בקובעו כי חופש הביטוי פירושו גם זכות ליחיד להביע דעה העומדת בניגוד לדעת הרוב, הרחיב הוגה הדעות ג'ון סטיוארט מיל את משמעותו של המושג הזה והקנה לו היבט נוסף חדש.

1032. את דרישתו זו נימק מיל בנימוקים תועלתניים: דיכוייה של דעה, גם כשהיא דעת יחיד, משול לשוד, ועלול לגרום הפסד לאנושות, בין אם מדובר בדעה אמיתית ובין אם לאו.

1033. הדרישה לחופש הביטוי מנומקת אפוא בכך שהיא משרתת את טובת החברה.

1034. בימינו התפתח הרעיון, כי לחופש הביטוי, כזכות המוקנה לפרט, יש ערך בפני עצמו, גם ללא קשר לתועלת הגלומה בו בעבור החברה כולה.

1035. רעיון זה לא התגבש אלא רק בתקופה הרבה יותר מאוחרת ונוסח באופן מלא בפיו של הוגה בן ימינו, תומאס אמרסון, המשלב בטיעונו נימוקים הנוגעים לפרט ולחברה.
1036. לשיטתו של אמרסון, הזכות לחופש הביטוי היא, בראש ובראשונה, ביטוי לזכותו של הפרט להיות הוא עצמו. היא מושתתת על כמה הנחות יסוד המקובלות במחשבה המערבית בכל הנוגע ליכולתו של הפרט להגשים את עצמו ולבטא את אופיו ואת ייחודו ואת הסגולות והכישורים שניחן בהם.
1037. "פיקנטי" מבקשת להיות היא עצמה, לא "אסס", לא "תנובה", לא קרטל קולומביאני. מותר האדם מן הבהמה הוא בכושרו לחשוב ולבטא את מחשבותיו. ביכולתו להבין מושגים מופשטים ולהשתמש בשפה כדי לשתף את זולתו במחשבותיו וברגשותיו ובמה שהוא יוצר בדמיונו.
1038. החשיבה היא תהליך אינדיבידואלי, אך היא מושפעת, בכל אחד משלביה, ממחשבות הזולת ומעשייתו כפי שהם באים לידי ביטוי בעל פה או בכתב או באמצעות האמנות, במוסיקה או באומנויות הוויזואליות.
1039. כל אלה אינם באים לעולם אלא בזכותו ובאמצעותו של חופש הביטוי, שבלעדיו אין סגולותיו של האדם כאדם, ושל חברה - כישות משפטית נפרדת ועצמאית, יכולות לבוא לכלל מימוש והתפתחות.
1040. מכאן, כל הגבלה המוטלת על האדם או על תאגיד בבואו לבטא את דעותיו או את רחשי לבו היא בחזקת פגיעה בכבודו האנושי, בעצם אנושיותו, בהיותו סוברני.
1041. מכאן שהפגיעה בחופש הביטוי של "פיקנטי" כמוה כדיכוי כבודה ועצמיותה, כשליטת תפיסת עולמה וכהשתקת קולה הייחודי בשוק הדעות המסחרי והחברתי בישראל.
1042. בארצות הברית, שבה מובטחים חופש הביטוי והעיתונות בהוראת החוקה, נחשבות זכויות אלה ל- "The constitution's most majestic guarantee...".
1043. היה זה המשורר מילטון, שכתב בשנת 1644 במסתו המפורסמת על חופש הביטוי שיסודות החברה הם "Free and open encounter".
1044. מעולם מושגים זה שאב השופט הולמס את אמונתו בדבר "הסחר החופשי בדעות כבסיס לחברה דמוקרטית שבה מתלבנת אמת על יסוד מידע ודעה".

1045. מעולם מושגים ערכי ותרבותי זה שאב השופט שמעון אגרנט בישראל של שנות החמישים את התשתית להחלטתו בעניין "קול העם", בג"צ 73/53 חברת "קול העם" בע"מ ואח' נ' שר-הפנים, פ"ד ז 871 שהיה והווה במידה רבה נר לרגלי חופש הביטוי בישראל. ויפים לענייננו דברים שכתב בעניין זה המלומד פרופ' זאב סגל:

"גם בהיעדרו של חוק יסוד שיקנה במפורש לחופש הביטוי מעמד חוקתי על-חוקי, ואף בהיעדרו של חוק רגיל שיכיר בחופש הביטוי והעיתונות, לא יכול להיות ספק בכך שחופש זה מהווה עיקר יסודי במשפטה של מדינת ישראל".

(סגל זאב, "חופש העיתונות: בין מיתוס למציאות", פפירוס, בית-ההוצאה - אוניברסיטת ת"א, תשנ"ו 1996).

1046. חופש פרסום המודעות הידועות של "פיקנטי" בעיתונות מהווה, לתפיסת התובעות, מגזר מרכזי בחופש הביטוי בכללו. בלעדיו לא ייכון חופש הביטוי, הלכה למעשה, ובלעדיו לא יתקיים משטר דמוקרטי.

1047. חופש הפרסום בעיתונות איננו זכותה של העיתונות או של כלי התקשורת האלקטרוניים. הזכות היא זו של כל אחד מיחיד החברה, ואיננה שייכת לאלה שחופש העיתונות נתון בידיהם.

1048. במדינת ישראל, אין, כידוע חוקה כתובה ופורמלית. העדרה של זו אינו מונע מן העיקרון של חופש הביטוי (כפי שאינו מונע מעקרונות אחרים) להתקיים כהנחיה חוקתית במערכת המשפט של ישראל. כהנחיה חוקתית משפיע העיקרון על הליכי עיצוב, פרשנות ויישוב המערכת הנורמטיבית כולה. ויפים לענייננו דברים שכתבה המלומדת פרופ' פנינה להב:

"הבחירה המודעת במסגרת דמוקרטית עבור מדינת ישראל ממילא כללה התחייבות לכבד את העיקרון של חופש הביטוי, שבלעדיו לא תיתכן דמוקרטיה אופרטיבית... מכאן, שכל עוד תישאר החברה בישראל נאמנה למתכונת דמוקרטית, חייב העיקרון של חופש הביטוי להישאר על כנו כעיקרון יסוד במערכת המשפט הישראלי".

(להב פנינה, "על חופש הביטוי בפסיקת בית-המשפט העליון", "משפטים" כרך ז' חוב' 3, אדר תשל"ז מארס 1977).

1049. מן הבחינה הפורמלית, נהוג להתייחס לעיקרון של חופש הביטוי הנשאב מהכרזת העצמאות. עם זאת ראוי להדגיש, כי קיומו מושתת לא על אזכורו במסמך, אלא על העובדה שמבנה המשטר בישראל הוא מבנה דמוקרטי.

1050. לתפיסת "פיקנטי", ההכרה בזכות האזרח להביא לפרסום דבריו בעיתונות, לחופש ביטוי, ניתנה כבר בראשית ימי הדמוקרטיה הישראלית.

1051. הכרה זו הבשילה בשנת 1953, בתקדים המפורסם והמהפכני של "קול העם", אשר כדברי השופט פרופ' ברק נמנה עם אותם פסקי דין:

"יחידי סגולה... הנישאים משכמם ומעלה והמאירים באורם הגדול את סביבתם הקרובה והרחוקה". ו"המקרינים מעצמתם הפנימית לעבר העתיד ומכוונים את התפתחותו של המשפט".

(ברק אהרון, "העיתונות שולטת באוויר הדרוש לנשמת הדמוקרטיה", קטעים מהרצאת נשיא בית-המשפט העליון בערב עיון לרגל הופעת ספרו של פרופ' זאב סגל "חופש העיתונות בין מיתוס למציאות", "הארץ", 14.5.96)

1052. מפסיקתו של השופט אגרנט בפס"ד "קול העם" עולה כי על מנת שזכות או חירות פלונית תקבל הכרה משפטית, אין הכרח כי תוזכר במפורש בהכרזת העצמאות.

1053. מהכתוב בהכרזה אנו למדים שישראל היא דמוקרטיה, ולפיכך חייבות לחול ולהתקיים בה כל אותן זכויות וכל אותם ערכים שבלעדיהם לא תיתכן דמוקרטיה; וראש-וראשונה לכל הזכויות הללו היא הזכות לחופש הביטוי.

1054. ואכן, חלק נכבד מתקדים "קול העם" מיוחד לביסוס הקשר ההכרחי בין כיבודו של חופש הביטוי לבין הגשמת החזון הדמוקרטי בהכרזת העצמאות. כדברי אגרנט:

"העיקרון של חופש הביטוי הוא עיקרון הקשור קשר אמיץ עם התהליך הדמוקרטי [...] תפיסה פשוטה [...] של המשטר הדמוקרטי מביאה בהכרח, איפוא, להטלת העיקרון של חופש הביטוי בכל מדינה המושתתת על משטר כנ"ל [...] זכות עילאית זו [...] ביחד עם בת זוגתה – הזכות לחופש המצפון – מהווה את התנאי למימושן של כמעט כל החירויות האחרות".

1055. עם השנים, הצטרפו פסיקות נוספות של בית-המשפט העליון ל"קול העם" בדרכן לבסס לעיקרון חופש הביטוי מעמד-על.
1056. כך, למשל, נקבע כי "חופש הביטוי ניצב בראש החירויות עליהן מושתת משטרנו הדמוקרטי...." (בג"צ 606/93 קידום יזמות ומו"לות (1981) בע"מ נ' רשות השידור ואח').
1057. "פיקנטי", המכבדת את ערכי מורשת ישראל, מבקשת להזכיר כי חופש הביטוי צמח במשפטנו מתוך מורשתה היהודית והדמוקרטית של מדינת ישראל.
- "דומה שאין לך ביטוי קולע וממצה לחופש הבעת הדעה ולחשיבותה של כל דעה ודעה - ואף זו שדעת יחיד היא - מהכלל שטבעו חכמים לעניין מחלוקת בית שמאי ובית הלל ש'אלו ואלו דברי אלוהים חיים' (עירובין, יג, ב)...."
- (ע"ב 3, 2/84 ניימן נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת האחת-עשרה; אבינרי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת האחת-עשרה).
1058. חופש הביטוי מקרין ומשליך על כל הענפים בשיטתנו המשפטית: הענף הציבורי, הענף הפלילי והענף האזרחי.
1059. כך, למשל, הוא מקרין על דיני העבודה (בג"צ 372/84 קלופפר-נוה ואח' נ' שר החינוך והתרבות ואח'), ולכן הוא תקף גם במקרה קרטל המזון נגד פיקנטי.
1060. עוד נקבע בפסיקה, כי חופש הביטוי איננו רק עיקרון מופשט.
1061. חופש הביטוי יוצר זכות מהותית (בג"צ 337/81 מיטרני ואח' נ' שר התחבורה ואח'). זכות חוקתית זו מגינה על אינטרס חופש הביטוי. הפרתה, כבמקרה "קרטל המזון" עשויה להצמיח תרופת אכיפה (למשל, צו מוחלט בבג"צ) או פיצויים (ד' ברק, עוולות חוקתיות (בורסי, תשנ"ד)).
1062. פגיעה בזכות החוקתית גוררת בעקבותיה מתן תרופה, כשם שפגיעה בזכות חוזית גוררת בעקבותיה תרופה לנפגע החוזי. ומכאן דרישת הפיצויים של פיקנטי המשתרעת אף מעל ים-עוולות זה.

זכותה החוקתית של "פיקנטי" לחופש ביטוי אפקטיבי ב"שוק הרעיונות"

1063. ניתן לטעון, לכאורה, כי גם אם תימחק "פיקנטי" ולא תוסיף לפרסם אלפי מודעות בעיתונות, הרי שרעיונותיה לא מתו, ומכאן שניסיונות הכחדתה אינם כוללים כביכול את השתקתה.

1064. אולם טיעון זה מופרך מיסודו, ומלמד על חוסר הבנה של המנגנון הכלכלי המתפעל "שוק הרעיונות" (ראה מאמרו של פרופ' ירון האזרחי, "חיסול רשות הרבים - מפת התקשורת העתידית", "העין השביעית" מס' 9, יוני 1997, עמ' 8-9).

1065. פיקנטי מעונינת בחופש ביטוי ממשי, אפקטיבי, מוליד עשייה קונסטרוקטיבית, לא בהוכחה בשער. וכפי שכתבה המלומדת ד"ר דפנה ברק-ארז:

"התפתחות התקשורת המודרנית יצרה מציאות שבה התבטאות מחוץ לכלי התקשורת ההמונים הינה בלתי אפקטיבית... מוכיח בשער או בכיכר העיר לא יזכה, בדרך כלל, לתשומת לב ולשקילה עניינית של נאומו, אלא עלול לעורר רגשות חמלה בקרב קהל העוברים ושבים. אם ירצה להציג רעיונות בצורה יעילה, יוכל לעשות כן רק על ידי דיווח בעיתונות הכתובה ובאמצעי התקשורת האלקטרוניים. על רקע מציאות זו, חופש הגישה לאמצעי התקשורת הינו, לאמיתו של דבר, תנאי למימוש חופש הביטוי, אשר בהעדרו עלול להיות ריק מתוכן ונעדר חשיבות של ממש".

(ד"ר דפנה ברק-ארז, עיוני משפט י"ב, תשמ"ז)

אחרית דבר

1066. תביעה זו גוללה את עולותיהם של הנתבעים, אשר רימו את "פיקנטי", הפרו עמו חוזים, ניהלו עמו משא ומתן שלא בתום לב ותרמו בכך להשחתת המידות המסחרית בענף המזון ובענפים הסמוכים לו, תוך שהם משילים מעצמם כל מחויבות משפטית, חוזית, מוסרית ואתית מינימלית, משל ניהלו את עסקיהם בפלנטה כלכלית אשר לה חוקים משלה, ואשר בה מותרים השקר הנחוש וגלגול העיניים תוך מעשי רמיה קשים.

1067. תביעה זו נסבה סביב האפקטים הנזיקיים והחוזיים אשר במעשי הנתבעים.

1068. במקביל מועבר החומר לטיפול משטרת ישראל וכן הממונה על ההגבלים העסקיים, למיצוי ההליכים נגד הנתבעים במישור הפלילי מחד ובמישור חוקי ההגבלים העסקיים מאידך.

1069. בשנת 1979 הקים מנהל "פיקנטי" את מפעל חייו, בדמות עסק ייחודי לייצור שיווק ומכירה של מוצרי מזון וצריכה שונים. העסק התאפיין בייצור ושיווק של מוצרים איכותיים אשר נמכרו במחירים עממיים לכל דורש. העסק כלל בשיא פריחתו רשת מרכולים וסופרמרקטים מניבים בכל רחבי הארץ.

1070. פעולתן של התובעות למען הקטנת פערי התיווך לצרכן זיכתה אותן בפרסים ובהוקרת סקרי צרכנות שונים. התרחבותם של עסקיהן, הביאה לכך כי תאגידים ופרטים ביקשו להימנות על הספקים הנוהגים לעבוד עמן דרך קבע. ואכן, העסק גדל, התרחב ורכש לו מוניטין של אחד העסקים המוצלחים והמשגשגים במדינת ישראל, כל זאת עד ליום 14.07.1997.

1071. בבוקרו של יום ה - 14.07.1997, הפסיקו לפתע הנתבעים בצוותא עם גורמים נוספים בשוק המזון והצריכה הישראלי לספק לחברות אשר ניהלו את הסופרמרקטים השונים ("חברות "פיקנטי") את הסחורה אשר סיפקו לאורך זמן רב, זאת בניגוד להתקשרויות חוזיות תקפות אשר היו עמן, ואשר כובדו עד אותה עת במשך שנים ללא כל הפרה מצדם של "פיקנטי".

1072. הפסקת אספקת הסחורה מצדם של הנתבעים ואחרים יצרה מצב של חוסר וודאות בקרב קהל הלקוחות הגדול ובקרב חברות "פיקנטי" אשר הכינו מחסניהן לקבלת סחורה אך נחלו אכזבה שכן המשאיות בוששו לבוא. הפסקת אספקת הסחורה על ידי הנתבעים הייתה מיידית, חד צדדית וללא כל התראה מוקדמת בע"פ ו/ או בכתב.

1073. הפסקת אספקת הסחורה העמידה את התובעות בפני שוקת שבורה ובפני מצב הדומה למנהל בנק הצופה בבוקרו של יום בכל קהל לקוחותיו מושך מהבנק את כל כספו וחסכוניותו

והבנק קורס, וזאת על אף שלעסקי התובעות היה חוסן כלכלי, מוניטין ומשרעת שיווקית מן המעולים.

1074. בעוד שעסק ממוצע בענף המזון היה קורס בנסיבות אלה לאחר שבוע-שבועיים מרגע עצירת האספקה, הרי שחברות "פיקנטי" החזיקו מעמד במצור הכלכלי כחודש ומחצה.

1075. מנהל "פיקנטי" נאלץ לראות בעל כורחו כיצד מפעל חייו קורס תחת רגליהם הגסות של הנתבעים וחבריהם לקרטל, אשר התאחדו במטרה אחת: להפיל את "פיקנטי" ולהפסיק בכל מחיר את התחרות ההוגנת שהציבה מולם.

1076. הוברר לתובעת כי הקנאה והשררה הפכו ללחם חוקו של המסחר בישראל בכלל ושל שוק המזון בפרט, באשר פעולותיהם הנלוזות של הנתבעים גרמו בסופו של דבר לקריסתן של חברות "פיקנטי" ולקריסתו של מפעל חייו של מנהל "פיקנטי" וזאת ללא כל סיבה מסחרית ואו משפטית ראויה או מוצדקת, תוך התעלמות מהאיסור על קיום תחרות בלתי הוגנת, מדיני המסחר המקובלים ומאורחות סוחרים.

1077. כאלף עובדים עמדו משתאים נוכח קריסת החברות, כמו גם מאות אלפי לקוחות אשר היו עתה צריכים למצוא פתרונות אחרים, יקרים בהרבה, בהשוואה לאלה שהציעה "פיקנטי" בשיאה, טרם הקרטל השפל. מי שפיטרם הלך לעולמו. עובדים לקו בטירוף הדעת. הקרטל הכה במאות בתים בישראל. הרוע והזדון חדרו לנפשם של עובדים אחדים, אשר לקו בגופם ובנפשם.

1078. בכתב תביעה זה גוללה "פיקנטי" את אחד ממקרי המסחר הלא הוגן המכוערים אשר התגלו אי פעם במדינת ישראל, במסגרתו נקטו הנתבעים ביחד ואו לחוד, בשיטת מסחר חסרת תום לב ודו - פרצופית, אשר התאפיינה מחד בניצול קשרי המסחר שהיו לנתבעים עם התובע וחברות "פיקנטי", על מנת לגרוף רווחים כספיים גדולים, ומאידך, פעלו הנתבעים באופן חסר תום לב וחסר כל בסיס להריסתה הכלכלית של "פיקנטי", על ידי הפרה חד צדדית, פתאומית וחסרת כל בסיס של הסכם אספקת סחורה שהיה לנתבעים עם החברות.

1079. כל פעולתו של הקרטל לוותה בתחושה מתנשאת ומזלזלת של יוזמיו, משל אדוני הארץ היו.

1080. על חברה נאורה להקיא ביום הזה מתוכה את אנשי הקרטל, ולהגלותם אל מקום אחר. שם, במקום גלותם, ישסו אנשי הקרטל איש ברעהו את תרבות הכוחנות, ההדווננים, הקומיבנה וההסדרים, ידללו את חלבם ברעלי סיליקון כאוות נפשם, וילגמו ממנו יחד עם הדם אשר ינקו מהפגרים עליהם עטו.

1081. שם, במקום גלותם, יתחככו אנשי הקרטל זה בזה במזמנת הנפוטיזם, ויסדרו זה את זה בחוקי הסדרים כרצונם, כראוי לחיות הג'ונגל המוסרי, אשר אם נבקש לנקותם ולטהרם לא ישאר מהם דבר.

1082. שם, במקום גלותם, הרחק מכאן - מתבוששים מחטאיהם, נכלמים מעוונותיהם ונחפרים מפשעיהם - יקרטלו מן הסתם איש את רעהו לעולמים, ויפטרו בכך את הישרים והתמימים מנוכחותם הפגומה כי גבול שמת, בל יעברון, בל ישובון לכסות את הארץ (שחרית ליום הכיפורים).

1083. אין חשש כי ביום מן הימים יעתירו אנשי הקרטל על הארץ ועל יושביה מטובם ברכה ושלוה, אהבה וחסד, צדקה ורחמים. הרגלם הגונה לטפף רשע כלכלי וחברתי אינטרסנטי יזהם את הבארות המוסריים של הארץ הזו עוד שנים רבות, אם לא תינקט יד תקיפה וקשה כנגדם ונגד שותפיהם.

1084. "פיקנטי" שומרת את הזכות להגיש כל תביעה נוספת בעתיד בגין נזקים שטרם התגבשו ו/או יגרמו בעתיד עקב מעשי ו/או מחדלי קבוצת "אסס" כאמור ו/או שותפיה לקרטל.

1085. תביעות עובדים בגין נזקי גוף בגין הקרטל תוגשנה כנגד האחראים לנזק.

1086. בתוך-כך מתבקש בזאת צו אשר יורה לחברי הקרטל לחשוף את חשבונותיהם ובתוך זה הכנסותיהם טרם הקרטל ולאחריו.

1087. "פיקנטי" שומרת על זכותה לצרף כל חוות דעת אשר תידרש באם תידרש לצורך תביעה זו.

1088. לנוכח האמור לעיל על הנתבעים לשלם לתובעת במאוחד ובנפרד את הסך של 930,805,605 ₪ בצרוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל. וכן לחייבם בסעד ההשבה במאוחד ובנפרד.

1089. לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית לדון בתביעה, בין היתר משום שחלק ניכר מהמעשים המתוארים לעיל בוצע בשטח שיפוטו. כמו יש לזכור כי הנתבעים לא העלו כל טענה בדבר הסמכות המקומית בהליכים הקודמים בעניין זה, ומכאן חל עליהם השתק לטעון כך עתה.

1090. לבית-משפט נכבד זה סמכות עניינית לגבי המערכות החוזיות והנזיקיות המתוארות בתביעה זה לרבות הטענה בדבר הפרת חובה חקוקה מתוך דיני ההגבלים העסקיים שכן כאמור על פי ס' 50 לחוק ההגבלים העסקיים תשמ"ח דין מעשה ומחדל בניגוד להוראות חוק זה, כדין עוולה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש]". כיוון שסכום הנזק מצוי בסמכותו של בית-משפט נכבד זה - מוסמך הוא לדון בתובענה.

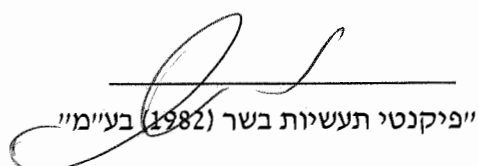
1091. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים ולחייבם במאוחד ובנפרד לשלם לתובעת את הסך 930,805,605 ₪ בצרוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל, הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בצרוף מע"מ. כמו כן להעניק לתובעות את מלוא הסעדים לרבות סעד ההשבה 1000 עמדות עבודה של עובדי פיקנטי במפעלים שירדו לטמיון.

1092. חברי הקרטל, ראוי שיעטו על עצמם כלימה ובושה, ויכו על חטא. אחרי-כן יפרקו, יגדעו וירסקו את השותפות לדבר עבירה, ויחליפו אותה במעשי יושר, למען לא יוסיפו להפיל את נזיקיהם עוד על הציבור.

1093. ויש לעשות בהם משפט כתוב הדר (שחרית ליום-הכיפורים).

1094. מן הדין ומן הצדק להיעתר לתביעה במלואה.

"ניצולת הקרטל בע"מ"

"פיקנטי תעשיות בשר (1982) בע"מ"

נספח א

חוות דעת מומחה

בבית המשפט המחוזי בחיפה
בענין שבין ניצולת הקרטל בע"מ ואח' ובין אסס תעשיות מזון בע"מ ואח'

שם המומחה: ד"ר אינג' בנימין אילן
מענו ומקום עבודתו: טבנקין 15 ר"ג

אני החתום מטה נתבקשתי על ידי ניצולת הקרטל בע"מ ופיקנטי תעשיות בשר בע"מ לחוות דעתי המקצועית בשאלה המפורטת להלן שנתעוררה בבית המשפט בענין הנדון. אני נותן חוות דעתי זו במקום עדות בבית המשפט ואני מצהיר בזאת כי ידוע לי היטב, שלענין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית המשפט, דין חוות דעתי זו כשהיא חתומה על ידי כדן עדות בשבועה שנתתי בבית המשפט.

ואלה פרטי השכלתי:

תואר ראשון: B.Sc. הנדסת מכונות, הטכניון חיפה 1955
תואר בהנדסה: Dipl.Ing. הנדסת מכונות ותעשייה, הטכניון חיפה 1956
תואר ראשון: B.A. כלכלה אוניברסיטת בר-אילן, 1967
תואר שני: M.A. כלכלה אוניברסיטת בר-אילן, 1972
דוקטורט: Ph.D. כלכלה אוניברסיטת בר-אילן, 1980

ואלה פרטי נסיוני:

נכללתי כחבר הסגל האקדמי באוניברסיטת בר-אילן ומרצה בטכניון, באוניברסיטת חיפה, בנושאי כלכלה, מנהל עסקים, ותכנון מפעלים, עסקתי עשרות שנים ביעוץ כלכלי, הנדסי ותכנוני, למשרדי ממשלה, גופים ציבוריים, מפעלי ייצור, מזון, חקלאות, בנייה ושירותים.

התבקשתי לתת חוות דעת בעניין הנזקים שנגרמו לתשלובת פיקנטי עקב הפסקת פעילותה בשנת 1997.

וזו חוות דעתי.

פרק א. ניתוח מעמדה של פיקנטי ערב הפסקת פעילותה בשנת 1997

1. בשנת 1997 הייתה פיקנטי אחת מתשלובות המזון הגדולות בישראל בעלת כ-9- סניפים גדולים, אשר נבדלה מיתר רשתות שיווק המזון בכך שבין 8 חברות התשלובת נכללו שני מפעלי מזון מרכזיים (בבני-ברק ובקרית-גת) אשר סיפקו למעלה מ-30% ממוצרי המזון אשר נמכרו במרכולי התשלובת. עובדה זו להערכת הח"מ היא ההסבר העיקרי להצלחתה של פיקנטי לשבור מחירי מוצרים בשוק המזון בעשרות אחוזים.
2. פתיחת מרכולים בצמוד למפעלי המזון של התשלובת או לחלופין יצירת קווי חלוקה יומיומיים המקשרים בין מפעלי המזון של התשלובת ובין מרכולי התשלובת אפשרה לפיקנטי להתנתק מהבירוקרטיה המסובכת של ניהול מלאים טריים המכבידה מאד על מפעלי יצור המזון הטרי בישראל (נקניקים, סלטים, אוכל מוכן, חטיפים, דברי מאפה וכיו"ב).
3. הכפפת פעילות מפעלי המזון של התשלובת לצרכיהם של מרכולי התשלובת באופן אקסקלוסיבי יצרה, מבחינת מרכולי התשלובת, מצב אידיאלי אשר בו הם נהנו בלעדית ממוצריהם של מפעלים "פרטיים". שיטת "המפעל הפרטי" גם אפשרה ניהול מלאים יעיל הן ברמה הפרקטית והן ברמה החשבונאית, הקטנה של פחת ועודפים וירידה באחוז מוצרים שפג-תוקפם ויש להשמידם.
4. בנוסף, קיצור משמעותי של פרק הזמן מהייצור ועד המכירה אפשר שיפור משמעותי של טריות המוצר, תוך הפחתת מינון חומרי שימור והארכת חיי מדף, ולפיכך השבחת טעם מוצרי המזון.
5. גמישות זו של יחסי יצרן-משווק הנה נדירה ביותר במשק הישראלי. אכן, רבים ממפעלי המזון בישראל מבצעים מכירה מסוימת ב"חנות המפעל" הבודדת הצמודה למפעלם, ואולם לרוב מעדיפים מפעלי המזון הגדולים הסתמכות על רשתות שיווק קיימות ומכירה "החוצה" על בסיסי תחשיב של אחוזי רווח לא גבוהים.
6. בסכום, מדובר בתשלובת ייצור בבני-ברק ובקרית-גת הנשענת על רשת של 9 "חנויות מפעל" אשר נהנות ממחירים, מטריות-מוצרים ומדימוי כשל חנויות מפעל מחד, והפרוסות כרשת מרכולים ארצית בבני ברק וקרית-גת, חיפה, הקריות, עמק חפר, באר שבע ירושלים ועוד. שטחי הייצור והמסחר של התשלובת נפרשו על פני אלפי מ"ר והיא העסיקה כ-1000 עובדים בתפקידי יצור, שיווק, מכירה, ניהול לוגיסטיקה, פרסום וכיו"ב.

7. כלכלני התשלובת קראו נכון את מגמות המתפתחות בשוק המוצרים, כאשר בחרו למקם את סניפי הרשת בפרברי הערים הגדולות תוך זיהוי מוקדם של מגמת הצרכנים לעבור לרכישה בחנויות ענק. לאלה יתרון במגוון מוצריהם, בטריות הסחורה ובעיקר במחירים נמוכים. ניתן לקבוע כי פיקנטי זיהתה מגמה זו עוד לפני כמעט שני עשורים, נערכה לקראתה ופעלה לפיה - ואמורה הייתה להמשיך ולקצור את פרותיה.

8. מדיניותה של פיקנטי פתחה אפיקי צריכה חדשים לשכבות החלשות. כך למשל, עד כניסת "פיקנטי" לענף הפסטרמה, היה מוצר זה נחלתם של השכבות במבוססות בלבד. בשנים האחרונות זהו מוצר המצוי בהישג ידה של כל משפחה כמעט, וזאת הודות ל"פיקנטי" שהחלה לייצר ולמכור פסטרמה בפחות ממחצית המחיר של ממתחריה באותה עת.

9. למעשה, מבין רשתות המרכולים הפרטיות, הייתה פיקנטי רשת המרכולים הפרטית הותיקה, המנוסה הגמישה והערנית ביותר לצרכי השוק. הצלחותיהן המרשימות של רשתות ותיקות-פחות ומנוסות-פחות מפיקנטי, כ"חצי חינם" ו"טיב טעם", מעידה כי פיקנטי הקדימה אותן בקריאת המפה הצרכנית. לו הייתה יכולה להמשיך בפעילותה, הייתה פיקנטי יכולה לשמור על מקומה כבכירה מבין המרכולים הפרטיים.

10. תיאור דברים זה מתבסס גם על העובדה, שפיקנטי בצעה כל הזמן מהלכים דינאמיים לקידום פעילותה ולביסוס מעמדה בשוק. תשלובת פיקנטי פרסמה במהלך 18 שנות קיומה אלפי מודעות בעיתונות, ובהן הודגש מחירם הנמוך של מוצריה לעומת מתחריה, בהדגישה השילוב היעיל של ייצור ושוק, שאפשרו מכירות בהיקף גדול ובמחיר נמוך. המודעות של פיקנטי פורסמו בעיתונות הארצית (בעיקר בעיתון ידיעות אחרונות) ובתשדירים ברשת ב'. פיקנטי הייתה למפרסם השלישי בגודלו בעיתונות הכתובה בישראל אחרי חברות הסלולאר "פלאפון" ו"סלקום".

11. פיקנטי עסקה במשך שנים בהשקעה בתקציבי פרסום של מיליוני שקלים על מנת לבצע החדרת מוצרים ומותגים באופן שאינו מקובל בשוק הישראלי. פיקנטי הייתה תשלובת המזון היחידה בישראל אשר פתחה משרד פרסום פרטי עם צוות מלא. הדבר אפשר הוזלה ניכרת בעלויות פרסום, חסכון בעמלת משרד-פרסום, גמישות בניצול שטחי פרסום "מתים" על בסיס מקום פנוי והשגת תעריפים בהתאם, התמקצעות בקשרי מפרסם-פרסומאי וזריזות תגובה.

12. בחירת צינורות הפרסום (העיתון היומי הארצי הנפוץ במדינת ישראל ורשת הרדיו הארצית הפופולארית ביותר בישראל) היקפי הפרסום (מיליוני שקלים) מצביעים כי כוונת פיקנטי הייתה להשתלט באופן שיטתי ומדוד על שוק המזון בישראל ולחולל בו מהפכה

משמעותית. למעשה, פיקנטי בנתה במשך כשני עשורי קיומה פלטפורמה פרסומית כדי לאפשר לה את הפריצה המתוכננת.

13. בעת סיום פעילותה, היתה התשובת בעיצומו של מהלך ההתפרסות הכלל ארצית, והשלימה באותה עת רק את החלק הקטן מתוכניתה להתפשטות כלל ארצית. עקרוניתה של תוכנית זו התבססה על מיצוי הפוטנציאל של המוניטין הכלל ארצי אשר פיקנטי צברה במשך שנות פעילותה וקידום מוצריה.

14. עם הפלטפורמה השיווקית העצמאית אשר עמדה לרשותה ערב הקרטל, היתה פיקנטי יכולה להחזיר לשוק כל מוצר כמעט. פיקנטי פיצחה את הנוסחה להתגברות על הכשל המבני הוותיק בשוק המזון, המכתיב כבר שנים ארוכות חסמי כניסה גבוהים לענף. פיקנטי דילגה מעל מחסומים אלה, ושידרה ללקוחותיה ובעיקר למתחריה ש"הכל אפשרי".

15. הדעה נותנת, כי מעמדה של פיקנטי כמובילה בשוק המרכולים הפרטיים, היה נשמר ואף מתגבר, בייחוד לאור המגמה, שפיקנטי הייתה החלוצה שלה, של נגיסת הרשתות הפרטיות המתרבות, בנתח בשוק של הרשתות הוותיקות, אך השמרניות והבלתי יעילות.

16. הניתוח המוצג לעיל שמש בסיס להערכותי בדבר הנזק שנגרם לתשובת פיקנטי עקב הפסקת פעילותה, כפי שיפורט להלן.

פרק ב. הערכה כמותית של הנזק שנגרם לתשלובת פיקנטי בשל הפסקת

פעילותה

יסודות ההערכה הן :

1. הערכת הנזקים נעשתה רק על בסיס מוצרים שפיקנטי ייצרה וגם שווקה. נבחרו 3 מוצרים מובילים בלבד, שלגביהם ישנם נתונים כמותיים בתקופת סוף פעילותה של תשלובת פיקנטי. 2 מהם – מקרנה ועוגות יוצרו ושווקו למעשה, והשלישי – פיקלי - היה בתהליכי הקמה, שהופסקו עם חיסול פעילות פיקנטי.

2. בנוסף לכך הייתה לפיקנטי פעילות ענפה של ייצור ושווק סלטים ונקניקים מייצור עצמי, אולם מהעדר נתונים לא נלקחו אלה בחשבון. יש להניח כי הכללתם הייתה מצביעה על הערכת נזק גדולה מהמוצג להלן.

3. הנתונים ששמשו בסיס לחישובי נמסרו לי ע"י מר משה בדש.

- עבור מקרנה קבלתי נתוני מכירות והוצאות תפעול ממרץ עד אוגוסט 1997 כמוצג בלוח 1.
- עבור עוגות קבלתי נתוני מכירות והוצאות תפעול מינואר עד אוגוסט 1997 כמוצג בלוח 2.
- עבור פיקלי קבלתי נתוני תחזית מכירות והוצאות תפעול לאוקטובר עד דצמבר 1997 כמוצג בלוח 3.

5. מנתונים אלה נבנתה הערכה של רווחים תפעוליים שהיו יכולים להיות לפיקנטי לו הייתה ממשיכה בפעילותה בנושאים הנ"ל. ההערכה נבנתה עד סוף שנת 2003.

6. ההנחות המפורטות ששמשו לחישובי ההערכה הם מתבססות על נתוני פיקנטי כפי שתוארו בפרק א':

פיקנטי נמנית על לסקטור הרשתות "הפרטיות" שבתנאי השוק הקיימים מראים גידול מהיר ביותר, תוך נגיסה בחלקן של הרשתות הגדולות. מגמה זו האצה בשנים האחרונות, משום שהם עונים על הצורך של ניצול תקציב קנייה מצומצמים של הצרכנים בצורה היעילה ביותר. מגמה זו הולכת וגוברת. השילוב של ייצור ומכירות הקנתה לפיקנטי עדיפות אפילו בקרב הרשתות "הפרטיות", ויצרה תופעה ייחודית ומושכת לקוחות. הוותק והמוניטין של פיקנטי, יחד עם אופייה המיוחד, כפי שתואר לעיל, הציבו את פיקנטי כמובילה בסקטור המרכולים הפרטיים.

7. ננקטה הערכת שיעור הפסד המכירות מאז הפסקת הפעילות ועד סוף 2003 כלהלן:

- עבור מקרנה נערכה על בסיס נתוני לוח 1, המסתיים באוגוסט 1997, הערכת המכירות שהיו צפויות, על בסיס הגידול מתחילת השנה, ועל בסיס מתון יותר, מספטמבר עד סוף 1997, והנזק שנגרם לפיקנטי בתקופה זו. בפירוט, הונח כי המכירות של מוצר זה שהיה בהחדרה לשוק - גידול של מכירות חודשיות מ- 25 טון בינואר עד 160 טון בחודש אוגוסט - יגדלו עד ל-180 טון בחודש דצמבר 1997.

- עבור עוגות נערכה על בסיס נתוני לוח 2, המסתיים באוגוסט 1997, הערכת המכירות שהיו צפויות, על בסיס הגידול מתחילת השנה, ועל בסיס מתון יותר, מספטמבר עד סוף 1997, והנזק שנגרם לפיקנטי בתקופה זו. בפירוט, הונח כי המכירות של מוצר זה שגם היה בהחדרה לשוק - גידול של מכירות חודשיות מ-75 אלף יחידות בינואר עד 170 אלף יחידות בחודש אוגוסט - יגדלו עד ל-180 אלף יחידות בחודש דצמבר 1997.

- עבור פיקלי נלקחה התחזית לפי לוח 3, לפיה היו צפויות מכירות של 90 טון בממוצע חודשי בתקופת אוקטובר עד דצמבר 1997.

8. עבור שנת 1998 נעשתה הערכת המכירות על בסיס דצמבר 1997, מוכפלים ב-12 חודשים בתוספת שיעור גידול ממוצע שנתי של 5%.

עבור השנים 1978 עד 2003 נלקח שיעור גידול שנתי ריאלי ממוצע של 10%.

בסה"כ, שיעור הגידול הריאלי שנלקח בחשבון על פני 6 שנים הוא 69% בלבד. זוהי הנחה זהירה ביותר, שכן קרוב ודאי להניח כי לאור הגידול המהיר של סקטור הרשתות הפרטיות שחל בשנים אלה, הייתה פיקנטי לפחות מכפילה את פעילותה בתקופה זו לו יכלה להמשיך ולפעול.

9. כל החישובים נערכו לפי רווחים תפעוליים.

לפי נתוני לוחות 1,2,3 נלקחו רווחים תפעוליים כ-10% מהמכירות כלהלן:

עבור מקרנה - 54%

עבור פיקלי -- 60%

עבור עוגות -- 46%

10. הנזק העיקרי חושב על בסיס שני מרכיבים:

א. הפסד רווחים לאורך התקופה הנידונה. כל הנתונים שוערכו למחירי 2003 בתוספת שיעור אינפלציה כולל של 20% לעומת מחירי 1997 בהם נערכו החישובים הבסיסיים.

לצורך פשטות סוכמו ההפסדים סיכום אריתמטי פשוט, תוך ויתור על זקיפת ריבית על הרווחים נמנעו, ואשר הוספת הייתה מצביעה על נזק גדול יותר.

ב. שווי השוק שהיה צפוי להיות על בסיס מוצרים אלה בלבד, לפי מכפיל רווחים תפעוליים של 15 מכפיל זה נמוך משל חברות מזון מסוימות אחרות.

ברק ג - תחשיבי הנזקחלק א- הפסד רווחיםמקרנה - מכירות ורווחים שנמנעו (במחירי 1997)

שנה	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
מכירות טון	מספטמבר	690	2268	2495	2744	3019	3321
פדיון (אלפי ₪)	8867	29144	32058	35264	38790	42669	46936
רווח תפעולי 54% (אלפי ₪)	4788	15738	17311	19043	20947	23041	25346

עוגות - מכירות ורווחים שנמנעו (במחירי 1997)

שנה	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
מכירות (אלפי יח')	מספטמבר	700	2268	2495	2744	3019	3321
פדיון (אלפי ₪)	3500	11340	12474	13721	15094	16603	18263
רווח תפעולי 46% (אלפי ₪)	1610	5216	5738	6312	6943	7637	8401

פיקלי - מכירות ורווחים שנמנעו (במחירי 1997)

שנה	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
מכירות טון	מאוקטובר	270	1134	1247	1372	1509	1660
פדיון (אלפי ₪)	2835	11907	13098	14407	15848	17433	19176
רווח תפעולי 60% (אלפי ₪)	1701	7144	7859	8644	9509	10460	11506

סיכום רווחים שנמנעו (אלפי ₪ במחירי 1997)

מקרנה - 126,213

עוגות - 41,858

פיקלי - 56,823

סה"כ: 224,894 אלפי ש"ח

לכך יש להוסיף תיקון מחירם למחירי 2003, בתוספת אינפלציונית של 20% לתקופה 1997 עד 2003.

לפיכך סך ההפסד ממניעת מכירות, במחירי 2003 הוא 269,873 אלפי ₪.
ובהעגלה קטנה:

ההפסד המצטבר ממניעת מכירות של 3 המוצרים הוא 270 מליון ₪.

חלק ב – הפסד שווי שוק

הרווח התפעולי שהיה מתקבל ממכירת 3 המוצרים בשנת 2003, באלפי ₪ מחירי 1997 הוא:

מקרנה – 25,346

עוגות – 8,401

פיקלי – 11,506

סה"כ: 45,253 אלפי ש"ח

לכך יש להוסיף תיקון מחירים למחירי 2003, בתוספת אינפלציונית של 20% לתקופה 1997 עד 2003.

לפיכך הרווח התפעולי שהיה מתקבל ממכירת 3 המוצרים בשנת 2003, באלפי ₪ הוא 54,304 אלפי ₪.

ובהעגלה קטנה:

הרווח התפעולי שהיה מתקבל ממכירת 3 המוצרים בשנת 2003 הוא 54 מליון ₪.

מכאן, ששווי השוק שהיה צפוי להיות על בסיס מוצרים אלה בלבד, לפי מכפיל רווחים תפעוליים של 15 (מכפיל הנמוך משל חברות מזון מסוימות אחרות).

54 מליון ₪ x 15 = 810 מליון ₪.

כלומר, שווי השוק שפיקנטי הפסידה, נכון לעכשיו, עקב אי הפעלתה, הוא 810 מליון ₪.

סיכום חוות הדעת

הערכת הנזק שנגרם לתשלובת פיקנטי עקב הפסקת פעילותה מאוגוסט 1997 עד סוף 2003, על בסיס 3 מוצרים מובילים, מהם שניים שיוצרו למעשה והשלישי שהיה צריך להיכנס לייצור מיידי הם:

הפסד רווחים – 270 מיליון ₪

הפסד שווי שוק – 810 מיליון ₪

סך ההפסד: 1,080 מיליון ₪

זו חוות דעתי.

 ד"ר אינג' בנימין אילן

20.1.04
 תאריך

לוח 1 נתוני מכירות והוצאות תפעול ממרץ עד אוגוסט 1997
מקרנה

חטיף בוטנים

	מרץ-97	אפריל-97	מאי-97	יוני-97	יולי-97	אוגוסט-97
	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח
מכירות	בפועל	בפועל	בפועל	בפועל	בפועל	בפועל
כמות בטון	26	45	75	94	155	160
חטיף בוטנים מכירות בש"ח	₪ 334	₪ 577	₪ 962	₪ 1,206	₪ 1,989	₪ 2,053
חמרים ישירים	₪ 117	₪ 221	₪ 368	₪ 415	₪ 684	₪ 706
עבודה ישירה	₪ 21	₪ 22	₪ 38	₪ 56	₪ 93	₪ 96
אחזקה	₪ 3	₪ 4	₪ 8	₪ 11	₪ 19	₪ 19
אנרגיה	₪ 5	₪ 6	₪ 10	₪ 15	₪ 25	₪ 26
דמי שכירות	₪ 8	₪ 8	₪ 8	₪ 8	₪ 8	₪ 8
פחת	₪ 12	₪ 13	₪ 15	₪ 15	₪ 15	₪ 15
סה"כ עלות מכר	₪ 166	₪ 175	₪ 374	₪ 521	₪ 844	₪ 870
רווח גלמי	₪ 164	₪ 175	₪ 396	₪ 685	₪ 1,145	₪ 1,183
רווח גלמי %	49.2%	30.3%	41.2%	56.8%	57.6%	57.6%
הוצאות תפעול						
שכ"ע עבודה אחר	₪ 4	₪ 4	₪ 8	₪ 11	₪ 19	₪ 19
ארנונה ומים	₪ 2	₪ 3	₪ 5	₪ 5	₪ 5	₪ 5
משרדיות	₪ 3	₪ 4	₪ 5	₪ 5	₪ 5	₪ 5
פרסום	₪ 30	₪ 30	₪ 20	₪ 30	₪ 35	₪ 40
אחזקת רכב	₪ 8	₪ 9	₪ 12	₪ 12	₪ 12	₪ 12
ש. מקצועיים	₪ 2	₪ 2	₪ 2	₪ 2	₪ 2	₪ 2
עמלות ואחרות	₪ 1	₪ 1	₪ 1	₪ 1	₪ 1	₪ 1
סה"כ הוצאות תפעול	₪ 50	₪ 53	₪ 49	₪ 66	₪ 79	₪ 84
רווח תפעולי	₪ 114	₪ 122	₪ 347	₪ 619	₪ 1,066	₪ 1,098
רווח תפעולי %	34%	21%	36%	51%	54%	54%
רווח תפעולי מצטבר	₪ 114	₪ 236	₪ 583	₪ 1,202	₪ 2,268	₪ 3,367

לוח 2 נתוני מכירות והוצאות תפעול ינואר עד אוגוסט 1997
עוגות

עוגות

דוח רווח והפסד "עוגות רויאל"									
97-אוגוסט-97	97-יולי-97	97-יוני-97	97-מאי-97	97-אפריל-97	97-מרץ-97	97-פברואר-97	97-ינואר-97		
								97-אלפי ש"ח	מכירות
								אלפי ש"ח	כמות באלפים
								בפועל	מכירות באלפי ש"ח
170 ₪	170 ₪	150 ₪	140 ₪	99 ₪	87 ₪	75 ₪	58 ₪	290 ₪	
850 ₪	850 ₪	750 ₪	700 ₪	495 ₪	435 ₪	375 ₪	290 ₪		
272.0 ₪	272.0 ₪	240.0 ₪	224.0 ₪	158.4 ₪	139.2 ₪	120.0 ₪	92.8 ₪		חמרים ישירים באלפי ש"ח
110.5 ₪	110.5 ₪	97.5 ₪	91.0 ₪	64.4 ₪	56.6 ₪	48.8 ₪	37.7 ₪		עבודת ישירה
2.7 ₪	2.7 ₪	2.4 ₪	2.2 ₪	1.6 ₪	1.4 ₪	1.2 ₪	0.9 ₪		אחזקה
5.4 ₪	5.4 ₪	4.8 ₪	4.5 ₪	3.2 ₪	2.8 ₪	2.4 ₪	1.9 ₪		אנרגיה
9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪		דמי שלירות
9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪	9.0 ₪		פתת
408.7 ₪	408.7 ₪	362.7 ₪	339.7 ₪	245.5 ₪	217.9 ₪	190.4 ₪	151.3 ₪		סה"כ עלות מכר
441 ₪	441 ₪	387 ₪	360 ₪	249 ₪	217 ₪	185 ₪	139 ₪		רווח גלמי
51.9% 51.9%	51.9% 51.9%	51.6% 51.6%	51.5% 51.5%	50.4% 50.4%	49.9% 49.9%	49.2% 49.2%	47.8% 47.8%		רווח גלמי ב-%
									הוצאות תפעול
9 ₪	9 ₪	8 ₪	8 ₪	5 ₪	5 ₪	4 ₪	3 ₪		שכ"ע עבודה אחר
2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪		ארנונה ומים
4 ₪	4 ₪	4 ₪	4 ₪	4 ₪	4 ₪	4 ₪	4 ₪		משד"ות
25 ₪	25 ₪	25 ₪	25 ₪	25 ₪	25 ₪	25 ₪	25 ₪		פרסום
8 ₪	8 ₪	7 ₪	6 ₪	5 ₪	4 ₪	3 ₪	3 ₪		אחזקת רכב
2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪	2 ₪		ש. מקצועיים
1 ₪	1 ₪	1 ₪	1 ₪	1 ₪	1 ₪	1 ₪	1 ₪		עמלות ואחרות
51 ₪	51 ₪	49 ₪	48 ₪	44 ₪	43 ₪	42 ₪	40 ₪		סה"כ הוצאות תפעול
390 ₪	390 ₪	338 ₪	312 ₪	206 ₪	174 ₪	143 ₪	99 ₪		רווח תפעולי
46% 46%	46% 46%	45% 45%	45% 45%	42% 42%	40% 40%	38% 38%	34% 34%		רווח תפעולי %
2,053 ₪	1,662 ₪	1,272 ₪	934 ₪	622 ₪	416 ₪	242 ₪	99 ₪		רווח תפעולי מצטבר

לוח 3 נתוני תחזית מכירות והוצאות תפעול אוק' עד דצמבר 1997
עוגות

דוח רווח והפסד לתסיף פיקלי

	דצמבר-97	נובמבר-97	אוקטובר-97	
	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	אלפי ש"ח	
מכירות חטיף פיקלי				
כמות בטון	תחזית	תחזית	תחזית	
חטיף פיקלי מכירות בש"ח	92	90	88	
	966	945	924	
חמרים ישירים	221	216	211	
עבודה ישירה	52	50	49	
אחזקה	10	10	10	
אנרגיה	14	14	13	
דמי שכירות	8	8	8	
פחת	15	15	15	
סה"כ עלויות מכר	319	313	306	
רווח גלמי	647	632	618	
רווח גלמי ב-%	67.0%	66.9%	66.8%	
הוצאות תפעול				
שכ"ע עבודה אחר	4	4	4	
ארנונה ומים	5	5	5	
משכ"ד'ות	5	5	5	
פיסום	40	40	40	
אחזקת רכב	12	12	12	
ש. מקצועיים	2	2	2	
עמלות ואחרות	1	1	1	
סה"כ הוצאות תפעול	69	69	69	
רווח תפעולי	578	563	549	
רווח תפעולי ב-%	60%	60%	59%	
רווח תפעולי מצטבר	1,690	1,112	549	

נספח ג'

חוות דעת מומחה

בבית המשפט המחוזי בחיפה
בעניין שבין ניצולת הקרטל בע"מ ואח' ובין אסם תעשיות מזון בע"מ ואח'.

שם המומחה: ד"ר אינג' בנימין אילן.

מענו ומקום עבודתו: טבנקין 15 ר"ג.

אני החתום מטה, נתבקשתי על ידי ניצולת הקרטל בע"מ, לחוות דעתי המקצועית בשאלה המפורטת להלן, שנתעוררה בבית המשפט בעניין הנדון. אני נותן חוות דעתי זו במקום עדות בבית המשפט, ואני מצהיר בזאת כי ידוע לי היטב, שלעניין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית המשפט, דין חוות דעתי זו כשהיא חתומה על ידי, כדין עדות בשבועה שנתתי בבית המשפט.

ואלה פרטי השכלתי:

תואר ראשון: B.Sc. הנדסת מכונות, הטכניון, חיפה 1955.

תואר בהנדסה: Dipl. Ing. הנדסת מכונות ותעשייה, הטכניון, חיפה 1956.

תואר ראשון: B.A. כלכלה, אוניברסיטת בר-אילן 1967.

תואר שני: M.A. כלכלה, אוניברסיטת בר-אילן 1972.

דוקטורט: Ph.D. כלכלה, אוניברסיטת בר-אילן 1980.

ואלה פרטי ניסיוני:

נכללתי כחבר הסגל האקדמי באוניברסיטת בר-אילן, מרצה בטכניון, ובאוניברסיטת חיפה, בנושאי כלכלה, מנהל עסקים, ותכנון מפעלים. עסקתי עשרות שנים בייעוץ כלכלי ותכנוני, למשרדי ממשלה, גופים ציבוריים, מפעלי ייצור, מזון, חקלאות, בנייה ושירותים.

התבקשתי לתת חוות דעת המבהירה את סוגיית שיוך הנזקים, שנגרמו עקב הפסקת פעילותה של תשלובת פיקנטי בשנת 1997.

וזו ההבהרה לחוות דעתי מיום 20.1.2004.

1. הנני מפרט הבהרה זו למרות שכל המובהר להלן ברור ומובן מתוך התכנים והתחשיבים בחוות דעתי מיום 20.1.2004.

2. ברור מחוות דעתי הנ"ל שכל תחשיבי הנזק המפורטים בחוות דעתי מיום 20.1.2004, אשר הוגשה במסגרת בש"א 001326/04, בתיק א 000168/04, בבית-משפט נכבד זה, מתייחסים אך ורק לנזקים הנובעים מאובדן מכירת שלושה מוצרים אשר היו מיוצרים בידי ניצולת הקרטל בע"מ (לשעבר: פיקנטי תעשיות מזון בע"מ).

3. מכאן שכל תחשיבי הנזק מתייחסים כולם לתובעת, ניצולת הקרטל בע"מ.

4. כמצוין מפורשות בחוות דעתי הנ"ל, מדובר בשלושת המוצרים המובילים (מקרנה, עוגות ופיקלי). הנזקים המפורטים בחוות-דעתי הנ"ל, הנם נזקים המשקפים אובדן רווח ממכירת מוצרים אלה, על בסיס מחיר מכירה בשערי המפעל.

5. בתחשיבים הנ"ל, לא נכללו תחשיבים כתוצאה מאובדן מכירת מוצרים אחרים, אשר יוצרו בידי התובעות, כדוגמת סלטים ונקניקים, וזאת מהעדר נתונים זמינים.

זו ההבהרה לחוות דעתי.

ד"ר אינג' בנימין אילן

חתימה

213.3.04

תאריך

נספח א'

רשות ההגבלים העסקיים

עמדת הממונה על ההגבלים העסקיים ביחס לנוהגים מסחריים בין ספקים דומיננטיים בתחום המזון לרשתות השיווק הגדולות

1. פתח דבר 2
2. מן הכלל אל הפרט: 3
  - 2.1 צד הספקים: מתן הוראות לבעלי מונופולין 3
  - 2.2 צד הרשתות: התנגדות למיזוגים ועצירת הקונסולידציה 4
  - 2.3 חקירת הרשתות והספקים: החשדות המרכזיים 6
  - 2.4 עיקרי ממצאי החקירה וממצאים טיפוסיים 7
  - 2.5 משמעויות ומסקנות אופרטיביות 9
3. הוראות לעמידת הרשתות והספקים בחוק ההגבלים העסקיים 9
  - 3.1 דברי הסבר להוראות ההתנהגות 9
  - 3.2 סעיפים 1 ו-2: התחייבויות לצמצום מספר ספקים ולא- הכנסת מוצרים מתחרים 10
  - 3.3 סעיף 3: רכישת שטחי תצוגה 12
  - 3.4 סעיפים 4 ו-5: ניהול קטגוריה וסדרנות 14
  - 3.5 סעיפים 6 ו-7: בונוסים והטבות בגין השגת יעדי מכירות 16
  - 3.6 סעיף 8: קביעת נתחי שוק של ספקים 18
  - 3.7 סעיפים 9 ו-10: מבצעים בלעדיים 19
  - 3.8 סעיף 11: הכתבת מחיר בידי ספק 19
  - 3.9 סעיף 12: "חייבים בגין תחרות מקומית" 21
  - 3.10 סעיפים 13 ו-14: חילופי מידע 22
  - 3.11 הוראות כלליות והגדרות מונחים עיקריים 23
4. טענות מצד הספקים 23
5. סוף דבר 24

1. פתח דבר

תפקידו העיקרי של הממונה על ההגבלים העסקיים הוא **הגנת התחרות** בשווקי המוצר השונים במשק – אלה המרכיבים יחדיו את מרחב המוצרים בו מבצעים הצרכנים את רכישותיהם. "הגנת התחרות" אינה סיסמא בעלמא. משמעותה, באספקלריית תפקידו של הממונה, חדה וברורה: מניעת השתלטות של אדם (או קבוצה מצומצמת של בני אדם) על החלק המכריע של מכירות הנעשות בסוג מוצר מסוים לקהל הצרכנים. השתלטות זו נעשית בעיקר על ידי הגברה משמעותית של הריכוזיות בקרב אלה העוסקים באספקת אותו סוג מוצר (על תחליפיו הקרובים) לצרכנים. היא לובשת צורות שונות ונעשית בדרכים מגוונות: סילוקם של מתחרים, דחיקתם לשוליים או חסימתם; לחילופין: תיאום עימם (מפורש או משתמע) או רכישת חלק בהם (מיזוג).

תוצאותיה של הגברה כזו של ריכוזיות, במשולב עם קיומם של חסמי כניסה, הן ידועות – כוח שוק, בידי יחיד או קבוצה, המאפשר לבעליו לגזול את פירות התחרות מהציבור: להעלות מחירים, לצמצם תפוקה, להוריד את רמת השירות וטיב המוצר, להזניח השקעות בשכלול ושיפור ולהפנות את משאבי כוח השוק לשימור כוח השוק הקיים (בידי המונופול או האוליגופול) באספקת המוצר.

ב"מרכז הבמה" שעל הגנת התחרות בה מופקד הממונה – מצויים **שווקי המוצרים הבסיסיים** להם נזקקים עיקר מניינם ובניינם של הצרכנים בישראל: לחם, חלב, בשר, מזון יבש, משקאות וכיוצא באלה מוצרי בסיס – הם שווקים נרחבים מאד מבחינת כמויות המוצר הנרכשות ובהיקף ההוצאה הלאומית בהם. פגיעה בתחרות בשווקים אלה מביאה באופן ישיר לתשלום, על ידי כלל הצרכנים בישראל, של מחירים גבוהים יותר בעד אותם מוצרים ובנוסף, לפגיעה במגוון המוצרים העומד לבחירת הצרכן. זו הסיבה לכך ששמירת התחרותיות באלה מצויה בראש **סדר העדיפויות** שקבעה רשות ההגבלים העסקיים לעצמה.

בשווקים בהם מדובר מצויים בישראל, זה שנות דור, **ספקים בעלי מעמד דומיננטי**: אספקת חלב ומוצריה, אספקת בשר ומוצריה, אספקת משקאות למיניהם (קולה שחורה ומשקאות מוגזים, בירה), אספקת קפה לסוגיו, אספקת שוקולד וקקאו, אספקת פסטה וחטיפים מלוחים, אספקת גלידות ואספקת יינות, הם חלק מהשווקים בהם קיימת מזה שנים דומיננטיות ברורה של ספק זה או אחר. בפרספקטיבה היסטורית נראה כי בחלק מן השווקים קמו לספקים הוותיקים והדומיננטיים – מתחרים, אך באותה נשימה כמעט נראה כי בחלקם נותרה הדומיננטיות, מסיבות שונות, על כנה. בחלק לא מבוטל מן המקרים התחרות הקיימת היא תחרות **אוליגופוליסטית**, בעלת עצימות נמוכה (Low Intensity), לעתים תוך חלוקת תחומים סמויה.

כבר שנים מעטות אחר הקמתה, בשנת 1994, החלה רשות ההגבלים העסקיים למקד את הזרקור לעבר הנעשה בתחום אספקת מוצרי הבסיס לצרכנים בישראל. אספקה זו בנויה משני נדבכים עיקריים: יצרנים, יבואנים ומשווקים בסיטונות של מוצרים (להלן: "**הספקים**"), וכן – פלטפורמות המכירה לצרכנים: רשתות שיווק וסופרמרקטים מזה וחנויות מכולת מזה. הגברה ניכרת של הריכוזיות בכל אחד מאלה עלולה לפגוע פגיעה קשה בכלל הצרכנים: בין שהצרכן משלם רנטה מונופוליסטית לספק המוצרים (יצרן, יבואן או משווק סיטונאי) ובין שהוא משלם למשווק הקמעונאי (סופרמרקט) – השורה התחתונה היא שהוא נאלץ להוציא מכיסו יותר כסף עבור פחות סחורה. זהו "מס המונופולים" אותו נושא הצרכן על גבו, לעתים בלא משים ובלא

ידיעה. יהא אשר יהא מקורו, תוצאתו אחת: פגיעה קשה בצרכנים בהשוואה למצב של תחרות בין הספקים ותחרות בין פלטפורמות המכירה.¹

מתרחש נזק זה נגזרות מטרתיה העיקריות של רשות ההגבלים העסקיים בפעולותיה בשווקים אלה:

- להגן מכל משמר על התחרות "על המדף" בין ספקי המוצרים – תחרות הניטשת על עיניהם וכיסם של הצרכנים הפוקדים את פלטפורמות המכירה השונות; וכן -
- להגן בנחרצות על התחרות בין פלטפורמות המכירה (בשווקיהן השונים) – תחרות המאפשרת הורדת מחירים וטיוב השירות מהם נהנים הצרכנים הבאים לבצע את רכישותיהם.

השבתת התחרות ועלייה משמעותית בריכוזיות באחד מנדבכים אלה (ספקים או פלטפורמות מכירה) תביא לפגיעה בכלל הצרכנים אשר לאור העובדה כי מדובר במוצרי בסיס – היקפה ותוחלתה למשק עצומים. דווקא בעיתות קשות ובזמנים קשים, בהם מצויים חלק ניכר מן הצרכנים במצוקה כלכלית ורבים הם אלה שהפרוטה בכיסם אינה מצויה בשפע, או אינה מצויה כלל – יש לעמוד על משמר הפגיעה בתחרות ביתר שאת, שכן הנהנה העיקרי מתחרות זו הוא הציבור הרחב בכללותו (ללא שיוך סקטוריאלי זה או אחר). מכאן החשיבות המיוחדת של הסרת חסמי התחרות בנדבכי האספקה והמכירה של מוצרים בסיסיים לציבור הרחב בישראל.

2. מן הכלל אל הפרט:

במשק הישראלי זוהתה, עוד בתחילת הדרך, נטייתם של ספקים דומיננטיים "לגייס" לעזרתם את פלטפורמות המכירה הגדולות לשם דחיקת מתחרים ומאוחר יותר – לשם יצירתם והגברתם של חסמים (Barriers) לתחרות ישירה בהם, לגופו של מוצר (On the Merits). בבעייתיות זו, הנובעת לא במעט גם ממבנה השווקים בהם מדובר, טיפלה רשות ההגבלים העסקיים במספר מישורים:

2.1 צד הספקים: מתן הוראות לבעלי מונופולין

בשנים 1997-8 ניתנו, בהתאם לסעיף 30 לחוק ההגבלים העסקיים, הוראות לבעלי המונופולין העיקריים במשק המספקים מוצרים בסיסיים: תנובה,² עלית,³ החברה המרכזית למשקאות

¹ פלטפורמת מכירה הוא כינוי כולל לכל נקודת מכירה באשר היא. מובן כי קיימת שונות מובהקת בין סוגי נקודות המכירה והן נחלקות למספר שווקים, נפרדים זה מזה. כך, בהחלטות רשויות התחרות בעולם מקובל מזה שנים כי שוק הסופרמרקטים, המשתרע על רשתות השיווק וסופרמרקטים עצמאיים גדולים, מהווה שוק נפרד מפלטפורמות מכירה אחרות שמאפייניהן שונים: חנויות מכולת, מינימרקטים, חנויות מתמחות, שווקים פתוחים וכיוצא באלה. להחלטות אלה, של בתי המשפט ורשויות התחרות בארה"ב, בריטניה, הנציבות האירופית ובישראל – ראו הדיון בהחלטת הממונה בדבר התנגדות למיזוג החברות ריבוע כחול ישראל בע"מ וירקון (פלס 2000) סיטונאות מזון בע"מ, 2001, הגבלים עסקיים 3012217 (ע"מ 14-18 להחלטה).

² מוני 1/96 הממונה על הגבלים עסקיים נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ, 1997, הגבלים עסקיים 3001532.

³ הוראות לבעל מונופולין – עלית תעשיות בע"מ, 1998, הגבלים עסקיים 3006297.

קלים,⁴ טמפו,⁵ יפאורה-תבורי,⁶ וקבוצת שטראוס.⁷ הפעלה זו של סמכות הממונה (לעתים בצמוד להכרזות מונופולין או בקשר אליהן) כללה מתן הוראות מיוחדות שנועדו, בין היתר, לבטל הסדרי בלעדיות שכרתו בעלי המונופול דלעיל עם נקודות מכירה שונות ולמנוע הסדרי בלעדיות כאלה לעתיד. עוד הוטלו בחלק מן המקרים איסורים על מתן הטבה כלכלית לנקודות מכירה כנגד הבטחתן לרכוש את עיקר המוצרים מסוג מסוים - מאותם בעלי מונופולין. האיסורים המרכזיים שהוחלו בהוראות אלה היו איסורים על הסכמי בלעדיות על נקודות מכירה, איסורים על "הנחות מטרה", "הנחות מטרה מצרפיות", "הסכמות קישור", התניות שונות בקשר לאספקת מוצרים או למתן הטבות, שעיקרן אי שיווק מוצרים מתחרים וכיוצא באלה הסדרי ונוהגים שתוצאתם "שריון" מעמדם הדומיננטי של ספקים לא בזכותו של מוצר טוב או זול יותר, אלא "בזכותם" של הסדרי עם פלטפורמות המכירה המכתיבים את תוצאות התחרות מראש וקובעים מה יהיה חלקו של הספק הדומיננטי, ללא קשר לשאלה מהם טעמי הצרכנים ואיזה מוצר יעדיפו הם. הסדרי כאלה מעניקים לספקים "המשוריינים" כוח כלפי הצרכן וחסיונות מתחרות "לגופו של עניין" - היא התחרות עליה בא חוק ההגבלים העסקיים להגן.

כדי למנוע מעקפים של הוראות אלה על ידי עריכת שינויים סמנטיים בהסדרי שהיו קיימים אז, הוסף להוראות השונות סעיף המחיל את כל האיסורים הללו גם על כל "נקיטת צעדים בעלי השפעה זהה" לאיסורים המנויים שם.⁸ תוקף חלק מהוראות אלה חלף לא מכבר. לאור העובדה כי נוכח האמור פה מחויבת רביזיה בהן, נמנעתי מלחדשן כלשונן. אכן, נוכח שיתואר בהמשך נראה כי אין עוד די בהוראות שניתנו על ידי קודמי וכי מתחייבת הסדרה מקיפה ויסודית יותר של הנעשה בשווקים בהם קיימת דומיננטיות.

2.2. צד הרשתות: התנגדות למיזוגים ועצירת הקונסולידציה

בד בבד עם הדברים האלה הסתמנה עלייה ניכרת וברורה בכוחן של רשתות השיווק המרכזיות. מגמה זו זוהתה, בתחילת הדברים עם טובתו של הצרכן, שכן נטען לא אחת כי כוח הקנייה של הרשת הגדולה מתרגם ליכולתה לרכוש מן הספקים (ובהם הספקים הדומיננטיים) מוצרים במחיר זול יותר. בתנאי תחרות מלאה וישירה בין מספר רשתות עצמאיות ונפרדות זו מזו, יכול היה הדבר להתבטא בהורדת מחירים משמעותית לצרכן ובשחיקת חלק מן הרנטה המונופוליסטית של ספקים דומיננטיים. נקודת חולשה אמפירית וממשית בטיעון זה נמצאה כאשר נוכחה הרשות לדעת כי קיימים סופרמרקטים עצמאיים, שאינם קרבים כלל לגודלן של רשתות השיווק המובילות, אשר מכרו את המוצרים הבסיסיים לצרכן במחירים נמוכים מאלה של הרשתות הללו.

⁴ הוראות לבעל מונופולין - החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ, 1998, הגבלים עסקיים 3006300.

⁵ הוראות לבעל מונופולין - טמפו תעשיות בירה בע"מ, 1998, הגבלים עסקיים 3006301.

⁶ הוראות בהסכמה - יפאורה תבורי בע"מ, 1998, הגבלים עסקיים 3006302.

⁷ הוראות לבעל מונופולין - שטראוס החזקות בע"מ, 1998, הגבלים עסקיים 3006303.

⁸ ראו למשל סעיף 8 להוראות לחברה המרכזית וסעיף 5 להוראות לעלית.

לשם קבלת תמונה עדכנית על מצב התחרותיות בענף הוריתי, בראשית שנת 2001, על עריכת בדיקה מקיפה של הנושא בכללותו. תוצאותיה של בדיקה זו הובאו בעיקרן בהחלטתי להתנגד למיזוג שבין **חביב לרשת הריבוע הכחול**.⁹ עיקר הדברים, בהקשר הרלבנטי, יימצא באלה:

- א. בשנים האחרונות חל גידול חד בהיקף המכירות הריאלי של מזון ברשתות השיווק העולה בהרבה על הגידול הריאלי בצריכת מזון במשק. כוחן של הרשתות עלה בהתמדה ובתלילות.¹⁰
- ב. כוחן של הרשתות הוא דו-פני: הן אל מול הצרכנים הנדרשים יותר ויותר לשירותי הרשתות והסופרמרקטים, והן מול הספקים, שאינם יכולים להרשות לעצמם שמוצריהם ייפקדו מן המדף ברשת.¹¹ כוחן של הרשתות מול הספקים הוא ממשי וניכר.¹²
- ג. בשנים האחרונות גדל הפער הקמעונאי במכירות מזון, בין המחיר בו רוכשים הקמעונאים את מוצרי המזון מן הספקים (המדביק במקורב את מדד המחירים לצרכן) לבין מחירי המכירה לצרכן (העולים בקצב גבוה ממדד המחירים לצרכן).¹³
- ד. פער זה, אשר הלך וגדל לאורך השנים, מהווה אינדיקציה נוספת לקיומו של כוח שוק בידי רשתות השיווק.¹⁴

כפועל יוצא מממצאים אלה החלטתי, **בחודש אוקטובר 2001**, להתנגד למיזוג, ובכך למנוע את רכישת "חביב" (סופרמרקט עצמאי גדול ומרכזי במקטע המזול של הענף) על ידי רשת "הריבוע הכחול". באופן זה הוצב תמרור אזהרה עקרוני מעל כל הגברה נוספת וממשית של הריכוזיות

⁹ התנגדות הממונה למיזוג החברות ריבוע כחול ישראל בע"מ וירקון (פלס 2000) סיטונאות מזון בע"מ, 2001, **הגבלים עסקיים 3012217**. על החלטתי זו לא הוגש ערר לבית הדין להגבלים עסקיים.

¹⁰ ההחלטה בעניין **חביב**: "משקלן של רשתות שיווק המזון מתוך סך שיווק המזון בארץ נאמד כיום בלמעלה ממחצית, לעומת כשליש (34%) בשנת 1994. בין השנים 1995 ל-1999 גדל היקף המכירות הריאלי של רשתות שיווק המזון בכ-46%, ואילו סך הצריכה הפרטית של מזון גדל ריאלי בכ-8.5% בלבד; כלומר, שיווק המזון ברשתות שיווק המזון גדל בשנים אלה בכ-35% יותר מאשר גידול סך צריכת המזון." "

¹¹ ההחלטה בעניין **חביב**: "העלייה המתמדת בכוחן של רשתות הענק היא דו-פנית: הגידול בכוחן אל מול הצרכנים מתבטא בכך שכיום מוכרות רשתות הענק נתח גדול ביותר מכלל מכירות המזון בישראל ובגידול בהיקף נקודות המכירה שלהן. בה בעת יש בידן כוח קנייה מוגבר כלפי הספקים של מוצרי מזון: ככל שנפח המכירות של רשתות הענק לצרכנים הולך וגדל – כן נזקקים הספקים יותר ויותר לשירותיהן. במצב זה אין ספקי מוצרי המזון יכולים להרשות לעצמם שמוצריהם לא יופיעו על מדפי אחת מרשתות הענק."

¹² ההחלטה בעניין **חביב**: "רשתות הענק נהנות מכוח קנייה רב אל מול ספקי המזון. כוח זה בא לידי ביטוי הן בתשלומים הגבוהים שמקבלות רשתות הענק מן הספקים בעבור שטחי מדף אצלן והן בשווי רב בין התנאים מהם נהנות רשתות הענק מספקי המזון, לבין התנאים בהם מתקשרים עימם סופרמרקטים עצמאיים ורשתות קטנות. כך גם ציינו אנשי הריבוע הכחול, כיתרון מרכזי של עסקת המיזוג, כי תוספת הפדיון של חביב לפדיון הרשת – תשיא את כוח הקנייה של הריבוע הכחול כלפי הספקים: "פדיון זה (של חביב – ד.ש.) יגדיל את כוח הקניה של הרשת ומעמדה מול הספקים (בונוסים וכו')."

¹³ ההחלטה בעניין **חביב**: "כוחן של רשתות הענק להימנע מלהעביר חסכון זה בעלויותיהן אל הצרכן בולט בתקופה שלאחר הפיחות הגדול שהתרחש באוקטובר 1998: הפיחות הביא לזינוק חד הן במחירים הסיטונאיים והן במחירים לצרכן, אך כאשר המחירים הסיטונאיים ירדו לאחר מכן, לא הצטרפו אליהם המחירים לצרכן ולא חלה בהם ירידה ממשית. לא כך הם הדברים בשוק תחרותי... במסקנות אלה תומך גם דו"ח שנערך עבור משרד האוצר ורשות ההגבלים העסקיים על-ידי הכלכלן ד"ר אילן מעוז ואשר מצא כי בתקופה שנבחנה (1996-2000) לא נהנה הצרכן מן הירידה במחירי היבוא (הסיטונאי) של מוצרי מזון."

¹⁴ ההחלטה בעניין **חביב**: "רשת שיווק יכולה למנוע מן הצרכן את ההוזלה בעלויותיה (או לגבות ממנו סכום העולה על הגידול בעלויותיה) רק אם אין היא חוששת ממעבר לקוחות למתחרים אליהם יכולים הצרכנים לפנות, אם המתחרים פועלים באופן מתואם, או – אם המתחרים אינם נהנים ממחיר סיטונאי נמוך כזה של רשת השיווק ולכן אינם מסוגלים להתחרות בה על המחיר לצרכן."

בענף על דרך של רכישות ומיזוגים, תוך שמירת שיקול הדעת המתחייב לכל מקרה לגופו, לפי נסיבות העניין והקשרו.

בדיקות נוספות שנערכו העלו כי בשנת 2001 נשמר כוחן של הרשתות ואילו בשנת 2002 חלה שחיקה מתונה בפער הקמעונאי. אכן, נראה הדבר כי מאז החלה הרשות בפעולותיה בתחום ובחקירת הרשתות חלה הטבה כלשהי במאפייני התחרות במקטעים מסויימים, אולם הפער עודו קיים ועודו משמעותי מאד. ברור כי דווקא לעת הזו, עת הציבור הוא רגיש מחיר יותר, קיימת חשיבות רבה בסילוק חסמי התחרות הרבים והממשיים הרובצים לפתח, כמתואר בהמשך.

2.3. חקירת הרשתות והספקים – החשדות המרכזיים

עוד בחודש אפריל שנת 2000 הורה קודמי על פתיחתה של חקירה בחשד לעריכת הסדרים כובלים בין ספקים דומיננטיים לרשתות הגדולות ובחשד לניצול מעמד לרעה והפרת ההוראות לבעלי מונופולין, אשר ניתנו רק שנים ספורות קודם לכן.¹⁵ תלויות שונות ועיון בהסדרים שונים בין ספקים דומיננטיים לרשתות הגדולות הקימו חשש של ממש להפרת חוק ההגבלים העסקיים.

החשש המרכזי אשר עמד בתחילה ביסוד החקירה הוא כי הספקים הדומיננטיים בישראל מצאו נתיבים, באמצעות הרשתות, להפחתת התחרות בינם לבין ספקים מתחרים בקטגוריות מוצר בהן הם דומיננטיים, וכי הרשתות הגדולות משתפות עימן לעתים פעולה בהצבת חסמים לתחרות כנגד תמורה כספית מתאימה: נבחן החשד כי מתן בונוסים, מענקי או תנאי רכישה מוטבים הם חלק מהתמורה שמשלמים ספקים דומיננטיים לרשתות הגדולות עבור הפחתת מספר הספקים המתחרים בהם, הגדלה נוספת של נתח השוק שלהם על חשבון מתחריהם, מניעת יבוא, מניעת כניסתו של מותג פרטי מתחרה, הצגת מוצריהם בתצוגות חוץ מדף תוך חסימת תצוגות אלה בפני מתחרים במועדים חשובים (חגים וכו') וכיוצא באלה צעדים שונים ומגוונים שיש בהם להפחית את התחרות "על המדף" בין ספקי המוצרים. נוהגים (פרקטיקות) אלה ואחרים, נבחנו ביסודיות על ידי חוקרי הרשות. כן נבחנו נוהגיהם של הספקים למנוע, בשיתוף פעולה עם הרשתות, הורדות מחירי מוצריהם ובכך להפחית את תחרות המחירים בין פלטפורמות המכירה השונות.

לחלק נרחב מן הנוהגים הפסולים אותם מניתי לעיל מצאו חוקרי הרשות אישוש וביסוס עובדתי וראייתי. נמצא כי הסחר במוצרים במקטע רשתות השיווק הגדולות סובל מחסמי תחרות מהותיים, חלקם בהסדרים מפורשים לחסימת תחרות, חלקם בנוהגים המושרשים מקדמת דנן.

¹⁵ החקירה נפתחה כנגד החברות הבאות: שופרסל בע"מ, ריבוע הכחול ישראל בע"מ, קלאבמרקט רשתות שיווק בע"מ, עלית תעשיות בע"מ, שטראוס שיווק בע"מ, תנובה מרכז שיתופי לתוצרת חקלאית בישראל בע"מ, אסם תעשיות מזון בע"מ, סנו מפעלי ברונוס בע"מ, נקניק נהריה כשר זוגלובק בע"מ, חוגלה-קימברלי בע"מ, טמפו תעשיות בירה בע"מ, יפאורה-תבורי בע"מ, אגודת הכורמים הקואופרטיבית של יקבי ראשון לציון וזכרון יעקב בע"מ, שמעון שסטוביץ בע"מ, פרי גליל שיווק (1949) בע"מ, תוצרת מזון ישראלית בע"מ, החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ.

החקירה חשפה נוהגי מסחר שונים, אשר בכוחם לפגוע בתחרות החופשית בענף רשתות השיווק ובתחרות בין ספקי המזון. נמצא, כי בהסדרים שונים בין ספקים דומיננטיים לבין רשתות השיווק הגדולות, נרתמה עוצמתן של הרשתות לבלימת תחרות אפשרית במקטע הספקים. במקביל נחשפו הסדרים בין הצדדים, בהם שימשו הספקים כלי לדיכוי התחרות, ובעיקר תחרות המחירים, בין רשתות השיווק. חוק ההגבלים העסקיים מנחה אותי לאתר נוהגים אלה, למפותם ולנטרל את השפעתם המזיקה. כך בדעתי לעשות.

2.4. עיקרי ממצאי החקירה

הנוהגים העיקריים שקיומם התברר בחקירה משפיעים הן על התחרות בין הספקים הדומיננטיים למתחריהם, והן על התחרות שבין רשתות השיווק הגדולות לרשתות הקטנות ולסופרמרקטים. לעתים ההשפעה התחרותית היא ישירה (מניעת הורדות מחיר, ריסון תחרות מחירים, "ענישה" על תחרות מחירים, צמצום מגוון המוצרים העומד לבחירת הצרכן); ולעתים היא עקיפה (פגיעה ביכולת מתחרי הספקים למכור את מוצריהם על המדף תוך תחרות ישירה בספק הדומיננטי, בין על ידי דרישה ישירה של ספק להפחתת מספר הספקים המתחרים בו ובין בעקיפין, על ידי "שריון" מראש של נתחי שוק ומדף גדולים מאד, מתן הטבות מופלגות בעד הגדלת נתחי שוק אלה, בלעדיות בתצוגות מובחרות, מניעת מבצעי מחירים מתחרים, חילופי מידע שתוחלתם ייצוב שיווי משקל אל-תחרותי). תוצאותיהם הכוללות של נוהגים אלה פסולות הן.

יש לזכור כי חלק מהסדרים אלה אינם יוצרים בהכרח פגיעה קשה בתחרות כאשר הקמעונאים בהם מדובר הם פלטפורמות מכירה קטנות ולא משמעותיות. כך למשל אין הדין אוסר על הסדרי בלעדיות שהנתח הנחסם בהם בפני שיווק מוצרים מתחרים הוא מיעוטו של השוק ובלבד שמקבל הבלעדיות אינו בעל מונופולין.¹⁶ אולם במקרה זה מדובר בשורה של ספקים דומיננטיים שחלקם הגדול בעלי מונופולין (רובם אף הוכרו כך) ומאידך מדובר ברשתות שיווק גדולות מאד המשתרעות על מאות סניפים ברחבי המדינה כולה. פגיעתם של הסדרים אלה היא ענפית, ממשית ונרחבת. פגיעה זו יש למנוע. לשכמותה נועדו כוחות וסמכויות שבחוק ההגבלים העסקיים.

¹⁶ ראה כללי ההגבלים העסקיים (פטור סוג להסכמי הפצה בלעדית) התשס"א – 2001. תחולת הכללים מותנית בהתקיימות תנאים נוספים המנויים בהם.

ממצאים טיפוסיים:

- א. ספק דומיננטי הסכים לשלם לאחת הרשתות הגדולות סכום כסף בעד הוצאת מתחרה מהמדף והותרת מתחרה אחד בלבד למוצריו. בסמוך לכך פנתה רשת נוספת אל הספק והציעה לו צמצום ספקים דומה, בעד תשלום כסף לכיסה. ספק דומיננטי אחר העניק לאחת הרשתות הטבות ("בונוס") בעד צמצום מספר הספקים המתחרים בו על המדף.
- ב. מספר ספקים דומיננטיים דרשו מן הרשתות, כתנאי להסכם הכולל הטבות לרשתות, כי הרשתות יתחייבו שלא יכניסו ל"מגוון" אצלן – "מותג פרטי" מתחרה. ספק דומיננטי אחר - בעל מונופולין הציע לרשת תנאים מסחריים המותנים באי מכירה אצלה של מוצרים זהים מיבוא מקביל.
- ג. ספק דומיננטי הגיע להסכמה עם רשת שיווק כי זו תקבל תשלום כספי בתמורה להבטחתה כי תפעל לשמור על נתח השוק של מוצרי הספק במספר קטגוריות בהן הוא פועל בשיעור העולה משמעותית על מחצית. ספק דומיננטי אחר אף הסכים לתת לרשת מדי שנה (במשך שנתיים רצופות) בונוס על הגדלת חלקו היחסי במכירות ברשת, בכלל המוצרים מתוצרתו, ב- 10%.
- ד. ספקים דומיננטיים סיכמו עם רשתות שיווק גדולות כי שטח המדף של מוצריהם לא יפחת משיעור העולה באופן משמעותי על מחצית משטח המדף של כלל המוצרים מאותו סוג ברשת.
- ה. ספקים דומיננטיים הגיעו להסדר עם רשתות כי יקבלו בלעדיות ב"תצוגות חוץ מדף". המדובר בתצוגות מיוחדות, הממוקמות באופן בולט במיוחד ומקדם המכירות של מוצרים בהן גבוה בהרבה ממקדם המכירות במדף "הרגיל" ברשת.
- ו. רשת שיווק גדולה וספק דומיננטי הסכימו כי הספק ימונה כמנהל קטגוריה ובתפקידו זה יפעל להגדלת נתח השוק של מוצריו באותה קטגוריה ברשת.
- ז. בין ספקים דומיננטיים לרשתות השיווק הגדולות התפתח הנוהג לפיו בעת שספק עורך מבצע לצרכנים לא תאפשר הרשת לספק מתחרה לערוך אצלה מבצע מקביל, ומנגד הספק לא יערוך מבצע דומה ברשת שיווק מתחרה. הסדר זה יוצר בלעדיות במבצעים שטעמה הוא, במובהק, מניעת תחרות: כבילת ספק מתחרה מהורדת מחיריו בתגובה למבצע שעורך הספק הדומיננטי.
- ח. ספק דומיננטי פנה לרשת שיווק בבקשה להשוות את המחיר בו נמכר מוצר מתחרה למחיר בו נמכר מוצר המסופק על ידו. במקרה אחר, ספק הגיע להסכמה עם רשת שיווק, לפיה יוצמד מחיר מוצר המסופק על ידו למחירו של מוצר מתחרה. הסדרים אלה ודומיהם, מונעים את תחרות המחירים וגורמים להאחדת מחיריהם של מוצרים מתחרים.
- ט. מספר רב של ספקים דומיננטיים דורשים מן הרשתות שלא להוריד את מחירי מוצריהם לצרכנים, הגם שהפחתה כזו אינה יוצרת לרשת מחיר הפסד. בכך גורעים ספקים אלה מתחרות המחירים בין הרשתות, תחרות ממנה נהנה הצרכן. נמצא עוד כי חלק לא מבוטל מדרישות אלה נעשה לפי דרישתן של רשתות מתחרות, או לאחר איומיהן כי אם לא יועלה המחיר אצל המתחרה – הן יקזזו סכומים דומים מהתשלומים השוטפים אותם הן צריכות לשלם לאותם ספקים.
- י. ספקים דומיננטיים מפרסמים מחירונים ובהם מחיר מומלץ לצרכן המתייחס למגוון מוצריהם. בנוסף קיימת הסכמה בין הספקים לרשתות על "מרווח מוסכם" והמחיר המומלץ הוא הסיכום של מחירי הקניה והמרווח המוסכם. בפועל, מתכנסות רשתות השיווק, במקרים רבים, סביב המחיר המומלץ המופיע במחירון, המאומץ על ידן כמעט באופן אוטומטי.

2.5. משמעויות ומסקנות אופרטיביות

ממצאי החקירה הם ברורים. ברובם מהווים נוהגים אלה הסדרים כובלים, ובחלק גדול מהמקרים מדובר בהסדרים כובלים מובהקים. חלק מן הנוהגים נחזה כניצול מעמד מונופוליסטי לרעה ובחלק מן המקרים נראה אף כי הופרו הוראות שניתנו לבעלי מונופולין.

שאלת נקיטתם של הליכים משפטיים עומדת על הפרק. במסגרתה נבחנת השפעתם בפועל של נוהגים פסולים אלה, כל אחד בנפרד, על התחרות ומצב התחרותיות בשווקים בכללותו. ברי כי אין משקלו התחרותי של נוהג אחד כאחר ואין החומרה הנובעת לזה שבוצע ונאכף כמשקלו של נוהג שלא בוצע ולא נאכף. כך למשל, ברור כי חלק מההסדרים שאותרו לא עמדו בפני לחצי התחרות ועל כן לא בוצעו. הנזק שאירע בפועל עקב ההסדרים והנוהגים שאותרו אינו משנה לעניין חוקיותם, אך יש לו לעתים נפקות באשר לסיווגם של החליכים המשפטיים הנוספים שינקטו. מכל מקום, עניין זה, בו רואה אני חשיבות רבה, ילובן עתה בנפרד באופן ממוקד.

טרם הכרעה סופית בשאלה אילו הליכים יינקטו וכנגד מי ובלא קשר לסוגיה זו מוצא אני לנכון להתוות בפני השחקנים בשוק – ספקים ורשתות – את גבול המותר והיקפו של האסור באשר להסדרים ולנוהגים שאותרו ונחקרו. טעמם של דברים פשוט: טרם התדיינות משפטית ומיצוי הדין ביחס לעבר – נחוץ לעשות למניעת המשכה בעתיד של ההתנהגות המזיקה על ידי הספקים והרשתות הנוגעים בדבר. הסרת נוהגים פסולים והשבת השווקים למסלול תחרותי תקין הם צו השעה. האמור פה בא להציב אפוא, תמרוז אזהרה ברור ומוגדר בפני הספקים הדומיננטיים והרשתות הגדולות לבל ימשיכו בנוהגים אנטי תחרותיים מעין אלה המנויים לעיל.

בד בבד ראיתי לנכון להצביע על מסלול נורמטיבי תקין בו ניתן לנהוג, באותם היבטים שנחקרו. הדברים מובאים בצורת הוראות, המגלמות את עמדת רשות ההגבלים העסקיים בדבר האסור והמותר בתחומים בהם אותרו ההסדרים והנוהגים הפסולים. הדברים יעמדו לעיון הציבור לתקופה של 45 ימים מהיום. בתום תקופה זו בדעתי לפעול כדי להעניק להם תוקף מחייב על פי הדרכים הקבועות בחוק ההגבלים העסקיים. במקביל ובנפרד אדרש לשאלת החליכים המשפטיים הדרושים בנסיבות העניין.

להלן אפוא, ההוראות הנחוצות לשם עמידה בדין ולהסרת פגיעה תחרותית.

3. הוראות לעמידת הרשתות והספקים בדרישות חוק ההגבלים העסקיים

3.1. דברי הסבר להוראות ההתנהגות

הקו המנחה העובר כחוט השני בהוראות השונות, הוא שלילת יכולתם של הספקים הדומיננטיים להעצים את כוחם או לשמרו, באמצעות הסדרים עם הרשתות הגדולות, העלולים לחסום או להצר את הגישה של ספקים מתחרים למדפי הרשתות. במקביל, ההוראות מבקשות להפסיק את השימוש בעוצמת הספקים להפחתת תחרות המחירים בין רשתות השיוק. הגיונם של הדברים פשוט: הרשת הגדולה רוכשת מוצרים מן הספקים השונים לשם מכירתם ללקוחותיה הצרכנים.

בידיה שיקול הדעת להציב את המוצרים כראות עיניה, אך אין היא זכאית למכור לספק דומיננטי הפחתת תחרות בו, בהסדר באשר לכמות מתחריו, זהותם, גודלם, מקומם וחלקם על המדף וכל כיוצא באלה. מובן כי אין הרשת רשאית לעשות כן גם בעקיפין, בהתחייבות או "הבנה" עם ספק דומיננטי המשריין לו "נתח שוק מובטח" אצלה.¹⁷

הסדרים אלה מהווים עבירה על החוק. תוצאתם קשה במיוחד במציאות בה הרשתות הגדולות מהוות חלק מכריע מכלל המכירות בענף הרלבנטי. על רקע זה יש לראות בחומרה רבה מצב בו רוכש הספק הדומיננטי בשניים או שלושה הסדרים עם הרשתות המובילות, את שימור מעמדו הדומיננטי בשוק לשנה הקרובה. ההוראות, המשקפות את המתחייב מקונקרטיזציה של הוראות חוק ההגבלים העסקיים להסדרים אשר אותרו, באות להפסיק מצב זה. ההוראות מושתתות על ממצאי החקירה ומתמקדות ביחסים שבין רשתות השיווק הגדולות וספקי המזון הדומיננטיים. עם זאת, יש ודין שווה יחול גם ביחסי ספקי מזון עם קמעונאים אחרים. למען הסר ספק, אבהיר אפוא כי אין ההוראות גורעות דבר מתחולתם של דיני ההגבלים העסקיים על מערכות יחסים אלו.

3.2. סעיפים 1 ו-2: התחייבויות לצמצום מספר ספקים מתחרים ולא-הכנסת

מוצרים מתחרים

בהסכמים שערכו רשתות השיווק הגדולות עם ספקים דומיננטיים, התחייבה הרשת, תמורת תשלום לכיסה, לצמצם את מספר הספקים על המדף. במקרים אחרים, ניסו ספקים להשפיע על זהותם של הספקים האחרים אשר מוצריהם יתחרו בהם ברשת. הסכמים אלה מהווים הסדרים כובלים קשים והם פוגעים בתחרות ובציבור במספר מישורים:

ראשית, ההסכמים חוסמים את הממשק של ספקים מתחרים (קיימים ופוטנציאליים) עם קהל רחב מאד של צרכנים וגלום בהם פוטנציאל רב לביצור כוח שוק בידי הספק החוסם, להקהיית התחרות על ידי הוצאת מתחרים מן הרשתות ולהגבהת חסמי הכניסה לשוק. שנית, צמצום מספר הספקים מגדיל את היכולת וההסתברות לקיומה של התנהגות מותאמת במקטע הספקים ובשוק רשתות השיווק, שכן הוא מפחית את עלויות המעקב והתיאום והופך תיאום מחירים בין מתחרים לקל יותר. תרחיש זה סביר במיוחד, כשהספק הדומיננטי משלם לרשת עבור סילוקו מהמדפים של ספק מחולל תחרות. לבסוף, צמצום מספר הספקים פוגע במישרין במגוון המוצרים העומד

¹⁷ ספקים רבים טענו כי הסדר של נתח השוק מובטח עם רשת הגדולה אינו מזיק כלל ועיקר שכן "זכותם" לעגן ברשת הגדולה את מה שהוא ממילא חלקם בשוק (על פי סקרי שוק). עוד נשמעה הטענה כי ממילא הרשתות הגדולות מורידות את נתח השוק של הספקים הדומיננטיים לטובת הספקים האחרים. עיון בחומר החקירה על רקע המציאות הכלכלית בה נתון הענף מלמד כי אין ממש בטענות אלה. טעמים רבים לכך ואמנה כאן רק את הפשוטים שבהם: ראשית, כאשר מדובר בספק בעל מונופולין אין לו זכות קנויה בדיון "לעגן" את חלקו המונופוליסטי בהסדר עם רשתות מזון המשתרעות על מאות סניפים ברחבי ישראל. בכך חוסם בעל המונופולין מתחרים, קיימים ופוטנציאליים, ומאמיר את חסמי הכניסה וההתרחבות לענף בו נתון לו מונופולין. שנית, הטיעון כי ההסדרים הללו אך עוסקים בהגנת "הקיים" הוא טיעון מעגלי במציאות בה נתח השוק הקיים הוא במידה רבה תולדה של הסדרים נמשכים מסוג זה בין הספקים הדומיננטיים לאותן רשתות גדולות. בנוסף, אם חלקו הגדול של בעל המונופולין הוא תוצאה של טעמי הצרכנים ממילא תחליט הרשת להציב את מוצריו בהרחבה על המדף ואם כך – על מה בעצם נדרש התשלום מן הספק הדומיננטי לרשת הגדולה! לחילופין, אם תאמר שלא אלה הם טעמי הצרכן, הרי שעולה אז ביתר תוקף הקושיה – על מה משלם הספק הדומיננטי לרשת אם אין זאת הפחתת התחרות כשלעצמה. כך או כך, הסדרים אלה מקומם לא יכירם בכלל, ובפרט כך במציאות הריכוזית הקשה השוררת בענפי מוצר רבים במשק.

לבחירת הצרכן ומהווה למעשה סוג של צמצום תפוקה בשוק. יש לציין כי לעתים באה היוזמה להסדר כזה דווקא מן הרשת החפצה בתוספת התשלום בעד הוצאת מתחרים.

מניעת הכנסת "מותג פרטי" מתחרה: במקרים מסוימים, בעקבות תשלומים כספיים שנתקבלו מספקים, התחייבה הרשת שלא להתחרות בהם באמצעות מותג פרטי (Private Label). מדובר במקרה פרטי של התערבות ספקים בקביעת זהות ומספר המתחרים ברשת.

המותג הפרטי הוא מוצר המשווק במותג שבעלות הרשת ולרוב שולטת הרשת בפרמטרים הקשורים לייצורו. בכובעה כבעלת המותג הפרטי, פועלת הרשת למעשה כמתחרה נוסף במקטע הספקים. המותג הפרטי נמכר, ככלל, ברמות מחירים נמוכה בהשוואה למחירים של המותגים המתחרים. במקביל, רווחיות המותג הפרטי מעצימה את התמריץ של כל אחת מהרשתות להתחרות באחרת באמצעותו. התחייבות הרשת, בעד תמורה כספית, שלא להכניס לתחרות מותג פרטי שלה – פוגעת בכל אלה. מקובל כי המותג הפרטי תופס בממוצע כרבע משטחי המדף ברשתות השיווק הגדולות. ספקים רבים טענו בפני כי פעילות הרשתות בתחום זה מאיימת דווקא על הספקים הקטנים, הנדחקים מן המדף. ברם, לפי שעה טרם הוכח כי בעניין זה קיים כשל שוק המצדיק התערבות ונראה כי נוכחות המותג הפרטי ברשתות אינה חורגת באופן מהותי מן המקובל בעולם בתחום זה. יתר על כן, במקרים רבים מיוצר המותג הפרטי על ידי יצרן, שזו לו הדרך היחידה להפגיש את תוצרתו עם צרכני רשתות השיווק. במקרים אלה, עשוי המותג הפרטי לסייע בידי היצרנים הקטנים להגיע לרמת הייצור המינימלית היעילה ובכך למנוע את נפילתו של חלק מכריע ממוקטע הייצור לידי הספק הדומיננטי בתחום. הסדר לתשלום כסף לרשת בעד אי הכנסת מותג פרטי הוא אפוא בבחינת "קניית תחרות בכסף" והוא פסול.

מניעת ייבוא מקביל - חקירת רשתות השיווק חשפה ניסיון של ספק דומיננטי, לתגמל רשת שיווק עבור התחייבותה שלא לייבא את מוצריו בייבוא מקביל או לרכוש מיבואן מוצרים מיבוא מקביל. אף זהו הסדר כובל.

ייבוא מקביל הוא שם כולל לייבוא טובין שהם נשוא לזכות קניין רוחני ואשר נרכשו כדין מבעל הזכות, אולם המסחר בהם בארץ אינו נעשה בהרשאת בעל הזכות. דיני התחרות רואים, ככלל, בברכה את תופעת הייבוא המקביל. הטעם העיקרי לכך נעוץ בעובדה שכדאיות היבוא המקביל נובעת במקרים רבים מקיומו של כוח שוק בידי היבואן הבלעדי בטריטוריה. היבוא המקביל מסייע לשחוק כוח זה, לטובת הצרכן.¹⁸ מניעת הרשת מייבוא כזה היא הפרה של החוק.

על רשתות השיווק וספקי המזון לדעת, כי אין אדם רשאי להסדיר באמצעות הסדר עם פלטפורמת המכירה את זהותם, מספרם ומאפייני נוכחותם של מתחריו. הסדר כאמור הוא הסדר כובל קשה, בין היתר על פי סעיף 2(ב)3 ו-4 לחוק.

ההוראות הדרושות בהקשרים דלעיל הן:

¹⁸ מינוי יבואן כנציג בלעדי של יצרן זר עשוי להיות מוצדק (ואף נחוץ) כדי למנוע את תופעת הנאת החינם (Free Riding). אולם, כאשר למוצר המיבוא אין תחליפים ממשיים בעיני הצרכן, מגלמת הקניית זכות בלעדית לנציג המקומי כוח שוק אל מול קהל הצרכנים. בנסיבות אלה, יבוא מקביל עשוי להיות אמצעי יחיד לכרסום בכוח שוק זה ולכן חיובי בראייתם של דיני ההגבלים העסקיים.

1. החלטות הנוגעות למספרם וזהותם של הספקים אשר מוצריהם יוצעו למכירה ברשת שיווק גדולה וכמות המוצרים שתרכוש מהם הרשת האמורה – יתקבלו באופן עצמאי על ידי הרשת לבדה, ללא כל התערבות מצד ספקים. מבלי לגרוע מכלליות האמור:

1.1. רשת שיווק גדולה לא תקבל מספק תשלום, הנחה, או הטבה אחרת שעילתה, מטרתה או תוצאתה היא בצמצום מספר הספקים המתחרים ברשת, צמצום שטח התצוגה המוקצה למי מהם ברשת או בהחלפת זהותם של הספקים המתחרים בו, והיא לא תהיה צד להסדר שתוכנו או תוצאתו כאמור.

1.2. ספק לא יציע ולא יעניק לרשת שיווק גדולה כל תשלום, הנחה או הטבה אחרת עבור הוצאת מוצר של ספק מתחרה מן הרשת או מתצוגה מסויימת בה, או עבור צמצום שטח התצוגה של ספק מתחרה או הצגתו לעיני הצרכן במיקום או בתנאים נחותים.

1.3. רשת שיווק גדולה לא תתחייב בפני ספק ולא תהיה צד להסדר עימו, לגבי מספרם או זהותם של ספקים מתחרים עימם תתקשר הרשת, תנאי האספקה והסחר עימם, או היקף מכירותיו של מי מהם אצלה; והכל בין בתמורה ובין שלא עבור תמורה.

2. רשת שיווק גדולה תקבל החלטות הנוגעות למכירת מוצרים תחת מותג פרטי, לרבות צמצום מכירה של מותג כאמור או הפסקתה, באופן עצמאי, ללא מעורבות מצד ספקים. בכלל זה:

2.1. רשת שיווק גדולה לא תקבל מספק תשלום, הנחה או כל הטבה אחרת בקשר עם הפסקה או צמצום של מכירת מוצרים תחת מותג פרטי אצלה או אי הכנסת מותג פרטי.

2.2. רשת שיווק גדולה לא תתחייב כלפי ספק ולא תהיה צד להסדר עמו שמטרתו או תוצאתו בהפסקה או בצמצום של מכירת מוצרים תחת מותג פרטי על ידה.

2.3. רשת שיווק גדולה לא תהיה צד להסדר שמטרתו או תוצאתו היא אי ביצוע של ייבוא מקביל של מוצרים על ידה, אי מכירה אצלה של מוצרים מייבוא מקביל או צמצום מכירתם של מוצרים כאמור.

2.4. ספק לא יציע לרשת שיווק גדולה כל תשלום, הנחה או הטבה אחרת כנגד החלטתה שלא למכור מלכתחילה, לצמצם או להפסיק מכירה של מוצרים תחת המותג הפרטי או כנגד התחייבות הרשת שלא לבצע ייבוא מקביל של מוצרים, שלא למכור אצלה מוצרים מייבוא מקביל או לצמצם מכירתם.

3.3. סעיף 3: רכישת שטחי תצוגה

קהל צרכנים רב מאד פוקד את סניפי רשתות השיווק ופוגש את מוצרי הספקים השונים בשטחי התצוגה, על המדפים ומחוצה להם. מובן אפוא, כי כל אחד מהספקים מבקש להבטיח כי מקומו לא ייפקד מזירה זו. נוכחות ובולטות בשטחי התצוגה הפכו חיוניות לכושר התחרות של הספקים השונים. החשיבות העצומה של שטחי התצוגה לא נעלמה מעינין של רשתות השיווק, אשר החלו לסחור בהם. בין הספקים התפתח מאבק חריף על עצם הנוכחות ועל מידת הבולטות שיקבל כל אחד מהם בשטחי התצוגה. הואיל ותוצאותיו של מאבק זה גוזרות במידה רבה את גורלה של

המערכה כולה, הפכה "השליטה על המדף" לאמצעי אפקטיבי בידי ספק דומיננטי לשימורו וביצורו של כוח שוק. ניסיון החיים מלמד, כי מקום בו קיימת היכולת להרע לתחרות ותמריץ לעשות כן – רעה כזו בוא תבוא.

חקירת רשתות השיווק העלתה כי המסחר בשטחי התצוגה התמקד בשני פרמטרים עיקריים - היקף שטח התצוגה שיינתן לספק ואיכות התצוגה. שטחי התצוגה המבוקשים ביותר הם שטחי התצוגה מחוץ למדף, אשר נהנים מבולטות רבה ונחשבים למקדמי מכירות מובהקים.

ממצאי החקירה מלמדים כי ספקים דומיננטיים התקשרו עם רשתות שיווק גדולות בהסכמים, שעניינם רכישת חלק מכריע, כמותית ואיכותית, משטחי התצוגה המוקצים לקטגוריה בה הם פועלים. במספר מקרים, הובטחה לספק דומיננטי בלעדיות בתצוגות חוץ מדף במסגרת מבצע של הספק ברשת, או בתקופות החגים ראש השנה ופסח, בהן מרוכז נפח מכירות משמעותי מכלל המכירות השנתיות.

סחר בשטחי תצוגה מאפשר לרשת השיווק למצות את ערכו של הנכס המצוי בידה וכלעצמן אינו אסור. מאידך, בנסיבות השוק המקומי עלול סחר זה לשמש ספקים דומיננטיים לדחיקת רגלי מתחרים קיימים ולהערים קשיים בדרכם של מתחרים פוטנציאליים המבקשים להיכנס לשוק. החשש התחרותי מושפע, בין השאר, מהיקף ומסוג שטח התצוגה הנחסם, מעמדו של הספק החוסם, חסמי הכניסה לשוק הנחסם, עיתוי החסימה ועוד. קונקרטיזציה של נסיבות אלה לכללים ישימים וברורים אינה קלה תמיד, אולם ברור כי הדבר נחוץ מאד להגנת התחרות.

נכון הוא אפוא להורות כי הקצאה מראש של שטחי מדף לספקים תיעשה בכפוף למספר מגבלות: האחת, כי לא יינתן לספק דומיננטי לקבל בהסדר הקצאה של למעלה ממחצית מכלל שטח התצוגה המוקצה לסוג המוצרים בו הוא דומיננטי; השנייה, כי רכישת בלעדיות בסוגים שונים של תצוגות חוץ מדף תוגבל בזמן; השלישית, כי לא יערכו הסכמים ארוכי טווח לרכישת שטחי תצוגה, כדי שלא תחסם דרכם של גורמים פוטנציאליים המבקשים להקים תחרות למתחרים קיימים בשוק מוצר.

ההוראה הדרושה בהקשר זה היא:

3. רשת שיווק גדולה וספק לא יתקשרו בהסדרים:

3.1 שמטרתם או תוצאתם היא הקצאה לספק דומיננטי של שטח תצוגה בשיעור העולה על מחצית מכלל שטח התצוגה שמקצה הרשת לסוג המוצרים בו הוא דומיננטי.

3.2 שמטרתם או תוצאתם היא בלעדיות לספק דומיננטי בתצוגת חוץ מדף לתקופת זמן מצטברת העולה על שלושה חודשים בשנה קלנדרית או לתקופה העולה על 30 יום ברציפות, או בבלעדיות לספק דומיננטי בתצוגת חוץ מדף בתקופת החגים, או בחלק מכריע ממנה.

3.3 תוקפם של הסדרים שעניינם הקצאת שטח מדף לספק לא יעלה על שנה קלנדרית אחת.

3.4. סעיפים 4 ו-5: ניהול קטגוריה וסדרנות

רשת שיווק יעילה חייבת לנצל באופן אופטימלי את שטח המדף המוגבל העומד לרשותה. הקצאה אופטימלית של שטח המדף מחייבת היכרות טובה עם הנעשה בקטגוריות השונות ויכולת לזהות שינויים בדפוסי הביקוש, בזמן אמת. מטבע הדברים, הידע המקצועי שיש לספקים הפועלים בכל אחת מהקטגוריות הוא נכס בו מבקשת הרשת להיעזר לצורך ניהול יעיל של הקטגוריה. על רקע זה החלה מתפשטת, מתכונת של שיתוף פעולה בין ספקים לרשתות הקרויה "ניהול קטגוריה".

ניהול קטגוריה מתמקד בתכנון אופטימלי של הקצאת שטחי המדף, החלק היחסי שיינתן לכל מותג, מיקומם של המותגים המתחרים, עיצוב שטח התצוגה ועוד. במקרים מסוימים בוחרת הרשת במומחה שישמש כמנהל קטגוריה ובמקרים אחרים עשויה היא לבחור ספק שיעשה זאת. יש שתפקידו של מנהל הקטגוריה מתמצה ביעוץ לרשת ויש שהרשת מאצילה לספק את מלוא הסמכויות לניהול הקטגוריה. אין חולק כי בכל מקרה ממלא הספק תפקיד מהותי בקביעת פני הקטגוריה כולה, שכן התפיסה הבסיסית שביסוד "ניהול הקטגוריה" היא כי בידי יתרון מידע וידע. לפיכך, אין לייחס חשיבות רבה מידי לשאלה אם באופן פורמלי מחייבות המלצות הספק המשמש כ"מנהל קטגוריה" – את הרשת, אם לאו.

מעורבות ספק דומיננטי בניהול הקטגוריה בשוק ריכוזי מקימה חשש סביר לפגיעה תחרותית: ראשית, קיים החשש כי הספק הדומיננטי המנהל את הקטגוריה ידחק בהדרגה את מתחריו ממדפי הרשת על ידי כיווץ חלקם ובכך יעשה לביצור כוחו. קיים גם החשש הברור שניהול קטגוריה ישמש כלי למעקף איסורים אחרים שבדין ובהוראות אלה, שתכליתם למנוע מספקים דומיננטיים לפגוע, בדרך של הסדרים עם הרשתות הגדולות, בהיקף החשיפה מול הצרכן שיקבלו המוצרים המתחרים בהם. שלישית, ניהול הקטגוריה עשוי לסייע ביצירתו וייצובו של תיאום אסור בין ספקים מתחרים הנובע משיתופי פעולה הנעשים בהקשר לניהול הקטגוריה וניזונים משילובי אינטרסים שיש להם אל מול מתחרים אחרים. אכן, הפקדת ניהול הקטגוריה בידי הספקים, לא כל שכן בידי ספק דומיננטי, מזמנת סכנה ממשית לפגיעה תחרותית משמעותית.¹⁹ צפון בה ניגוד עניינים מובנה: הספק הדומיננטי מופקד על קביעת פניה של זירת התחרות בינו לאלה המנסים להתחרות בו.²⁰

הריכוזיות השוררת ברבים מענפי המזון מחייבת גישה זהירה מאד בבחינת הסדרים אלה הבוחנת כל הסדר לפי נסיבותיו. איני סבור כי הסדר ניהול קטגוריה, המפקיד כוח רב בידי הספקים לקבוע דה פקטו את תוצאות התחרות – ראוי לזכות להיתר "על החלק" כהסדרים כובלים אחרים שהגיונם ברור ולעתים אף מובן מאליו. בפרט כך כשראויות שבפני מלמדות כי הספק הדומיננטי רואה בניהול הקטגוריה גם כמכשיר להגדלת חלקו בשוק.

¹⁹ סוג אחר של פגיעה תחרותית הנשקפת ממתכונת של ניהול קטגוריה בשיתוף ספקים, נוגע לתחרות שבין רשתות השיווק. העמדת גורם אחד כמנהל קטגוריה במספר רשתות שיווק בו זמנית, עלולה להביא לאחידת מדיניות אותן רשתות באותה הקטגוריה ובמצטבר לאחידת מדיניות הסחר שלהן בחלק ניכר מתחומי פעילותן.

²⁰ ביטוי מוחשי לסכנת שמזמנת מעורבות ספק דומיננטי בניהול קטגוריה, ניתן למצוא בפסק הדין בעניין *Conwood* שניתן לאחרונה בבית המשפט הפדרלי לערעורים בארה"ב. באותו מקרה, העביר הספק הדומיננטי אשר מונה לנהל את הקטגוריה במספר רשתות קמעונאיות נתונים כוזבים לאותן רשתות, במטרה להגדיל את שטח המדף המוקצה ברשת למוצרו, על חשבונם של המתחרים. בית המשפט לערעורים קבע כי התנהגות הספק הדומיננטי עומדת בסתירה לדיני התחרות. בקשת רשות לערער על פסק הדין נדחתה על ידי בית המשפט העליון. ראה *Conwood Co., L.P. v. U.S. Tobacco Co.*, 290 f.3d 768, 2002 U.S App., Cert denied, 123 S. Ct 876, 2003.

זאת ועוד: בממצאים שבפניי ובדיונים שקיימה הרשות עם רשתות-השיווק הגדולות וספקים לא הובאו ראיות ממשיות המצביעות על כך כי יתרונות מובהקים של יעילות מחייבים או אפילו מצדיקים ניהול הקטגוריה בשיתוף על ידי הספקים. נהפוך הוא, דווקא מצד הרשתות שאמורות היו ליהנות מפירות "יעילויות" אלה נשמעה - ולא פעם אחת - הטענה כי בראיה לעתיד מעונינות הרשתות לכלכל בעצמן, על יסוד ידע ומומחיות שלהן, את הנעשה על המדף וכי "מסירת ההגה" לספקים על ידן הייתה מיקח טעות.

בחנית הנושא אל מול הנעשה במדינות אחרות מלמדת כי לעתים שואבת הרשת ייעוץ מקצועי ממומחה לגבי ניהול הקטגוריה ולעתים מבקשת היא ייעוץ כזה גם מספקים. השוני העיקרי יימצא בכך שבישראל תמונת הריכוזיות שונה בתכלית, הן במקטע הספקים והן במקטע הרשתות. ודוק, בישראל החשש משימוש בניהול קטגוריה להאדרת עוצמתם של ספקים דומיננטיים אינו תיאורטי בלבד, הוא מוצא ביטוי מוחשי וממשי בחומר הראיות שנאסף במסגרת חקירת רשתות השיווק, אגב בחינתם של נוהגים אחרים. כך למשל, בהסכם שנתי בין ספק דומיננטי ובין רשת שיווק גדולה מופיע הסעיף הבא:

"מוסכם כי נציגי (הספק הדומיננטי, ד.ש.) יקבלו עליהם את ניהול הקטגוריה בכל סניפי הרשת על כל המשתמע מכך, וזאת במגמה להגדיל את מכירות (הספק הדומיננטי, ד.ש.) ברשת לפחות ב- 8% ריאלית תוך הגדלת נתח השוק של (הספק הדומיננטי, ד.ש.) בקטגוריה זו." (ההדגשה הוספה)

לא בכדי מלמדות הראיות שבפני, כי רשתות השיווק אינן משלמות לספקים הדומיננטיים על שירותי ניהול הקטגוריה שהם מעניקים, ולא אחת אף הוברר כי הספק משלם עבור קבלת האפשרות לנהל את הקטגוריה. התמורה שמקבל הספק הדומיננטי עבור השירותים המוענקים לרשת עלולה להיות הפחתת התחרות במוצריו ומשמעות הדבר היא, כי את החשבון ישלם בסופו של דבר הצרכן באמצעות אותו "מס מונופולים" שמחובתי למנוע. אשר על כן, באות ההוראות לקבוע כי ניהול קטגוריה ייעשה על ידי הרשת בלבד, ללא מעורבות הספקים. אין באמור משום שלילה גורפת וטוטאלית של הסדרים אשר יוכלו להיות מובאים בעתיד לאישור או לפטור, אולם אז ניתן יהיה לבחנם בזירות רבות, לפי נסיבותיהם הפרטניות.

דברים אלה יפים אף ביתר שאת, לנוהג אחר שקנה לו אחיזה ביחסי רשתות השיווק הגדולות וספקי המזון - השימוש בסדרנים הנשלחים על ידי הספקים הדומיננטיים לצורך הסידור הפיסי של מדפי הרשת - וקביעה למעשה של נתחי השוק בקטגוריה כולה. סדרנים אלה מקדמים את אינטרס שולחם על חשבון המתחרים, לעיתים תוך פגיעה באינטרס הרשת להשיא את רווחי הקטגוריה כולה. בעוד שלא הובררה כל נחיצות בסידור המדף על ידי הספקים הדומיננטיים דווקא (המדף משמש כממשק עם הצרכן וסידורו הוא ליבת מלאכתה של הרשת) ברי כי נשקפת ממנו סכנה בלתי מבוטלת לתחרות בין ספקי המזון.²¹ כך הוברר כי ספקים דומיננטיים רואים בסדרנים כמנוף "למינוף עוצמתם" בנקודות המכירה, על חשבון ספקים מתחרים שאין להם סדרנים קבועים. יש אפוא צורך עקרוני לאוסרו במתכונתו הנוכחית ולבחון, במידת הצורך,

²¹ ביטוי מוחשי לסכנות שעלולות לפקוד את התחרות כתוצאה מהפקדת האחראיות לסידורם הפיסי של שטחי התצוגה ברשת בידי הספקים הדומיננטיים, מצויה בפסק הדין בעניין Conwood (הערה 20, לעיל). באותו מקרה דובר בפגיעה פיסיית שיטתית שהסבו נציגי המכירות של הספק הדומיננטי לתצוגות של מתחרים ברשתות קמעונאיות. בית המשפט קבע כי התנהגות זו אינה עולה בקנה אחד עם אינטרס התחרות והדינים המגיינים עליו.

בחינה פרטנית של הסדרים דומים אם יתבקש להם אישור. במאמר מוסגר אעיר, כי בשיחות עם גורמים בענף רשתות השיווק, הביעו אלה את רצונם ליטול לידיהם את מלאכת סידור המדפים.

סיכומם של דברים, מסירת ולמעשה השבת האחריות לסידור המדפים לרשת, תימנע השתלטות הספקים הגדולים, באמצעות סדרניהם, על הנעשה "בשטח" – על המדף, מבלי שלרשת היכולת לבקר באופן אפקטיבי את הנעשה ולשמר את שרידותם של יצרנים שאינם מיוצגים על ידי סדרן.

ההוראות הדרושות בהקשר זה הן:

4. ניהול קטגוריה ייעשה על ידי רשת שיווק גדולה באופן עצמאי, ללא מעורבות ספקים, לרבות לעניין קביעת מגוון המוצרים והספקים, נתחי המדף שיוצעו להם או מיקומם על המדף. אין באמור כדי למנוע הגשת הסדרים שעניינם ניהול קטגוריה בשיתוף ספקים לאישור בית הדין או לפטור מן הממונה.
5. לא יאוחר משנה מחלוף המועד האחרון להגשת הערות הציבור להוראות אלה – ייעשה סידור שטחי התצוגה ברשת שיווק גדולה על ידי עובדי הרשת או מי מטעמה שאינו אדם קשור לספק.

3.5. סעיפים 6 ו-7: בונוסים והטבות בגין השגת יעדי מכירות

במארג ההבנות המרכיב את יחסי הסחר בין רשתות השיווק הגדולות וספקי המזון, ניתן מקום מרכזי לשלל ההטבות המשתלמות לרשת מאת הספק בגין שירותיה. תכליתה של ההטבה, ולמצער תוצאתה המסתברת, עלולה במקרים רבים, לעלות כדי חסימת הגישה לרשת בפני ספקים מתחרים או להצרה משמעותית של הגישה אליה. הטבות הניתנות על ידי ספק דומיננטי לשם השאת חלקו בכלל מכירות הרשת עלולה, בנסיבות מסוימות, למנוע פתיחת צוהר ממשי למתחריו של "הספק המיטיב" ובכך לפגוע פגיעה קשה בתחרות.

אחת ההטבות החשובות במערך הסחר שבין רשתות השיווק הגדולות לספקים, היא הטבה שמקבלת הרשת בגין עמידתה ביעדי מכירות מסוימים. בדרך כלל, יהיו אלה יעדים כספיים הנקבעים על בסיס כלל היקף המכירות של הספק ברשת בשנה החולפת. ככלל, ההטבה תשתלם לרשת כסכום גלובאלי, בדרך כלל בסוף השנה הקלנדרית, כך שאי עמידה ביעדי הכמות שהציב הספק גוררת שלילת סכומים נכבדים מאד מן הרשת.

הענקת הטבות במתכונת זו (להלן גם: "בונוסים") על ידי ספקים דומיננטיים, תורמת להפחתת התחרות בין ספקי המזון. אסביר דברים אלה בקצרה:

הסכמים שעניינם מתן הטבה לקמעונאי בגין עמידה ביעדי מכירות הם ביטוי משפטי לטכניקה שיווקית, באמצעותה מתמרץ הספק את הקמעונאי להגביר את מאמצי השיווק של מוצרי הספק. טכניקה שיווקית זו עשויה להיות לגיטימית, בבחינת עדות מעודדת לקיומה של תחרות המחייבת מאמצי שיווק. אולם, מקום בו ננקטת פרקטיקה זו בידי ספק בעל כוח שוק, יש יסוד לחשוש שלא על קיומה של תחרות מעידה היא, כי אם על ניסיון להפחיתה ואף למונעה.

מתכונת הבונוסים הניתנים על ידי ספקים דומיננטיים בגין השגת יעדי מכירות אינדבדואליים, פועלת להנצחת מעמדם ואף להגברת כוחם של ספקים דומיננטיים. מתכונת זו מהווה למעשה

סוג של הנחת מטרה (Target discount)²² הניתנת כסכום גלובאלי המותנה בעמידת הרשת ביעד מכירות המגדיל את חלקו בשוק של הספק הדומיננטי על חשבון מתחריו (ולא כהנחה מהמחיר בו קונה הרשת את המוצר מהספק – להלן: "מחיר הקניה"). הנחה זו, להבדיל מהנחת כמות לגיטימית, אינה נשענת על פרמטרים אובייקטיביים אחידים לכלל הקמעונאים, אלא תפורה על פי מידתם של הלקוחות השונים ומכוונת אל נתח מסויים מהיקף מכירותיו האינדבדואלי של כל קמעונאי.²³ מובן אפוא כי ספקים מתחרים אינם יכולים להתמודד בהצעות שוות ערך לקמעונאי, משום שאין להם בסיס מכירות דומה בהיקפו לזה של הספק הדומיננטי. שיטת הבונוס מנצלת עד תום את חוסר הסימטריה בין הספקים הדומיננטיים לספקים אחרים ומציבה את המתחרים בעמדת נחיתות מובנית, ללא קשר ליעילותם היחסית.²⁴

שיטת הבונוסים מאפשרת לספקים הדומיננטיים לרתום לעזרתם את עוצמתן של רשתות השיווק. רצונן של רשתות השיווק לזכות בהטבות הנלוות להשגת יעדי המכירות שמציבים הספקים הדומיננטיים, מאלץ אותן לעשות שימוש בכלים העומדים לרשותן ובהם: הקצאת שטחי תצוגה מועדפים לאותו ספק, התערבות במחיר המוצר ובמחירים של מוצרים מתחרים, הוצאת מתחרים מהמגוון ועוד. כך, באמצעות שיטת הבונוסים, נועלים הספקים הדומיננטיים את שערי רשתות השיווק בפני תחרות. מספר נחקרים אף הודו כי הבונוסים הניתנים לרשתות השיווק מקשים על כניסת ספקים מתחרים. שיטת הבונוסים הקיימת, אף עלולה, במבנה השוק הנוכחי, לשמש למתן תשלומים נסתרים עבור דחיקת ספקים – מעשה שיהווה עבירה ברורה על הוראות החוק.

עם זאת, אינני מבקש לשלול לחלוטין מתן הטבות עבור השגת יעדי מכירות. ההוראות באות לקבוע מסלול לגיטימי, במסגרתו יכולים ספקים דומיננטיים לתמרץ את רשתות השיווק הגדולות להגדיל את היקף מכירותיהם, אך אין הם רשאים לקבוע כי למן הגעה ליעד מסויים תקבל הרשת הנחה רטרואקטיבית, על כלל המוצרים שרכשה. מאידך, אסור לספק הדומיננטי להעניק הנחות על המכירות שמעבר ליעד במחיר שמתחת לעלות. כך יוכל כל ספק מתחרה להתחרות אל מול הספק הדומיננטי על מחיר המוצר השולי. מסלול זה נקי מההטיות הקיימות בשיטת הבונוסים הנוכחית, הטיות אשר מעניקות עדיפות מתמדת לספקים הדומיננטיים. ההוראות מבטיחות כי ההטבה תינתן כהנחה ממחיר הקניה (דבר שמגביר את ההסתברות שתגולגל לצרכן), כי תינתן רק ביחס למוצרים שמעבר ליעד (ולא תינתן על כלל מכירותיו הקודמות של הספק הדומיננטי) ותינתן לגבי כל אחד מאלה.

ההוראות המוצעות בהקשר זה:

²² שאף ניתן לראותה כסוג של הנחת נאמנות (Loyalty Discount).

²³ למקרה בו ננקטה טכניקה דומה בידי בעל מונופולין, ראו מוני 2/96 הממונה על הגבלים עסקיים ני ידיעות אחרונות בע"מ ואחי – פסק דין (משלים), 2000, הגבלים עסקיים 3008136. לסקירה מתקדמת בעניין זה – ראו Faul & Nikpay, *The E.C Law of Competition* (New York- Oxford University Press, 1999) at p.178-181.

²⁴ לניתוח מקיף של התופעה ומיקוד בתופעת פריסת ההטבה על כלל המחזור – ראו המסמך שהגישה רשות התחרות האנגלית במסגרת דיון שערך בעניין זה הארגון לשיתוף פעולה ופיתוח כלכלי (OECD), *Roundtable on Loyalty or Fidelity Discounts and Rebates- note by the United Kingdom, 2002.*

6. רשת שיווק גדולה וספק דומיננטי לא יהיו צד להסדר שמטרתו או תוצאתו מתן הטבה לרשת בזיקה להשגת יעדי מכירות, אלא אם ההטבה ניתנת כהנחה ממחיר הקניה של הרשת ליחידות המוצר שיימכרו מעבר ליעד המכירות ומוגבלת למוצרים אלה בלבד.
7. בהטבות הניתנות כאמור, לא יהיו המחירים של המוצרים הנמכרים מעבר ליעד המכירות, לאחר הנחה, נמוכים ממחיר עלות ייצורם של המוצרים.

3.6. סעיף 8: קביעת נתחי שוק של ספקים

בהסכמים בין רשת שיווק גדולה לספק דומיננטי ניתנה לספק התחייבות, כי נתח השוק היחסי שלו בכלל מכירות הרשת בקטגוריות מוצר שונות לא יפחת משיעור מסוים. שיעור זה עלה בהרבה על מחצית מכלל מכירות הרשת באותה קטגוריה. בנוסף קבע אותו ספק נתח שוק למכירות מוצרים אחרים שלו ברשת, כאלה שאינם דומיננטיים – אף זאת בשיעור יחסי מכלל מכירות הרשת בקטגוריות המוצר הרלבנטיות. ההסכם קבע גמול כספי לרשת, בתמורה לעמידה ביעדים (נתחי השוק) שנקבעו. הסדרים אלה עלולים לשמש כאמצעי ישיר לשימור עוצמתו של ספק דומיננטי וכמגן מפני תחרות: יהא אשר יהא טיבם של המוצרים המתחרים ותהא אשר תהא האטרקטיביות שלהם בעיני הצרכן – מחוייבת הרשת למכור דווקא את תוצרתו של הספק הדומיננטי. גם הסכמים שעניינם קביעת נתח שוק שאינו מגיע ל- 50% ממכירות הקטגוריה, יוצרים בסיס לחלוקת שוק בין ספקים, הנעשית בפיקוחה של הרשת, אשר דבר אין לה עם תחרות. הסדר כזה ושכמותו מהווים סוג של הנחת נאמנות פסולה, במסגרתו משריין הספק הדומיננטי חלק משמעותי (ובתחום הדומיננטי – חלק מכריע) מכלל מכירות הרשת בסוגי המוצר הנמכרים על ידו. לא הוצגו בפני כל הצדקות ממשיות לעריכת הסכמים אלה, לא כל שכן כאלה שיש בכוחן לאזן את החששות התחרותיים העולים מנקיטה בפרקטיקה זו, העולה כדי הסדר כובל, בין השאר בהתאם לסעיף 2(ב)(4) ובהתאם לסעיף 2(א) לחוק.

אשר על כן, סבור אני כי נכון יהיה לאסור על רשתות השיווק הגדולות וספקי המזון להתקשר בהסכמים שעניינם קביעת נתחי שוק של ספקים.

ההוראה הדרושה היא:

8. רשת שיווק גדולה וספק לא יהיו צד להסדר שמטרתו או תוצאתו היא קביעת נתח השוק של הספק (או של ספקים מתחרים) במכירות הרשת; מבלי לגרוע מהאמור הרשת לא תהיה צד להסדר שמטרתו או תוצאתו היא באחד מאלה:

8.1. כי הרשת תגרום לכך שחלקו של הספק בכלל מכירותיה לצרכנים של מוצרים מאותו סוג (או מאותה קטגוריה) לא ייפול משיעור מסוים.

8.2. לגרום לכך שחלקו של ספק מתחרה במכירותיה לצרכנים של מוצרים מאותו סוג (או מאותה קטגוריה) לא יעלה על שיעור מסוים.

3.7. סעיפים 9 ו-10: מבצעים בלעדיים

מבצעי הנחות שעורך ספק הם אקט תחרותי מובהק אשר ככלל מיטיב עם הצרכן ועל כן יש לעודדו. ברם, ההנחה היא כי בתנאי שוק תחרותי – מזמין מבצע של ספק אחד תגובה תחרותית מצד מתחריו, הספקים האחרים של אותו סוג מוצר. על כן ברור הדבר כי הסדר בין הספק עורך המבצע לבין הרשת לפיו לא תאפשר הרשת בזמן עריכת המבצע, לספקים מתחרים לקיים מבצעים מתחרים – הינו הסדר כובל מובהק המבקש למנוע תחרות וככזה – פסול הוא בעליל.

והנה מתברר כי במסגרת מבצעים שערכו ספקים ברשתות השיווק הגדולות, התפתח הנוהג כי לעת מבצע של ספק אחד – מתחייבת הרשת כי לא תקיים אצלה מבצע דומה של ספק מתחרה. מנגד מתחייב הספק כי לא יערוך מבצע דומה ברשת מתחרה. המדובר בהסכמות פסולות. הן פוגעות בלבן של התהליך התחרותי ומבודדות את הצדדים להן מפני תחרות. תגובה תחרותית של יצרן או ספק מתחרה למבצע שעורך ספק היא התגלמות התחרות ומניעתה, בדרך של הטלת איסור על הרשת לאפשר לספק מתחרה לשפר גם הוא את תנאי הרכישה של מוצריו (מחיר, כמות או בכל דרך אחרת) אסורה בתכלית האיסור. נכון יהיה אפוא לשלול בצורה מפורשת פרקטיקה זו, המהווה הסדר כובל, בין היתר לפי סעיפים 2 (ב) ו-1 (1) ו-3 (3) וכן סעיף 2 (א) לחוק.

ההוראות הדרושות הן:

9. רשת שיווק גדולה וספק לא יהיו צד להסדר שמטרתו או תוצאתו בהגבלה, על ידי הרשת, של יכולתם של ספקים מתחרים להגיב למבצע של הספק; הרשת. תאפשר לספקים מתחרים כאמור לערוך אצלה מבצעים מתחרים.

10. רשת שיווק גדולה וספק לא יהיו צד להסדר שמטרתו או תוצאתו בהגבלת יכולתן של רשתות מתחרות להגיב למבצע שייערך אצלן, לרבות בדרך של התחייבות הספק להימנע מעריכת מבצע דומה ברשת מתחרה.

3.8. סעיף 11: הכתבת מחיר בידי ספק

חקירת רשתות השיווק חשפה פניות רבות של ספקים לרשתות שיווק, שעניינן קביעת המחיר בו תמכור הרשת את מוצרי הספק לצרכן (להלן גם: "הכתבת מחיר בידי ספק"). על פי רוב פנו הספקים לרשתות במטרה להביא להעלאת מחירי המוצרים. התערבות זו נעשתה לעתים כדי לדכא תחרות מקומית בין הרשתות, על רקע תלונה של רשת מתחרה על מחירים נמוכים מידי ברשת אליה נעשתה פניית הספק. בחלק מן המקרים הוברר כי ביסוד פניית הספק לרשת אחת עמד חששו (המבוסס) כי אם לא יביא להעלאת מחירי מוצריו ברשת המוזילה יושת עליו חיוב מצידה של הרשת המתלוננת, הידוע בכינוי "חיוב בגין תחרות מקומית". יש ופניית הספק נעשתה ביוזמתו, ממניעים אחרים.

הכתבת מחיר בידי ספק לבשה מספר צורות: פניות בכתב ובעל-פה, שימוש בשיטות תמחור שנשאו השפעה מייצבת על מחיר המכירה לצרכן, שימוש במחירוני מומלצים על גבי מרווח מוסכם, בהמלצות פרטניות ועוד. התברר כי ספקים מפעילים על רשתות השיווק לחצים כבדים שלא להוריד מחיר לצרכן, גם כאשר אין לכך כל הצדקה וגם כאשר ההורדה אינה מתחת לעלות הרשת

(י"מחיר נטו"). ביסוד הדברים, נראה כי לחצי הספקים לא נעשו בחלל ריק וכי מקורם בהבנה מוקדמת כי סטייה ממחירי מחירון מסוימים (מחירון קמעונאי) אינה לגיטימית.

הכתבת מחיר בידי ספק נושאת השפעה שלילית מוכחת על מצב התחרות בשוק רשתות השיווק והיא אסורה בהיותה הסדר כובל בין היתר לפי סעיף 2(ב) (1) ולפי סעיף 2(א) לחוק. מבנה השוק, אשר יוצר ממילא תמריצים ולחצים להתנהגות מתואמת, אף מצדיק יחס מחמיר כלפי פרקטיקה זו.

בנוסף, מקטע הספקים מתאפיין אף הוא, במקרים רבים, בריכוזיות גבוהה ובתחרות מועטה. קיים חשש, כי הכתבת מחיר המכירה לצרכן תשמש לפגיעה בתחרות בין הספקים ולייצובו של שיווי משקל על תחרותי. חשש זה מתגבר נוכח ממצאים לפיהם הכתבת מחיר בידי ספק, התייחסה במקרים מסוימים, למחיר בו ימכרו הרשתות לצרכן מוצרים של ספקים מתחרים. כך למשל, פנה ספק לרשת שיווק, בבקשה כי מחיר המכירה לצרכן של מוצר אותו הוא מספק יוצמד למחירו של מוצר מתחרה, מוביל בקטגוריה. במקרה אחר, ביקש ספק מהרשת להשוות את המחיר בו נמכר מוצר מתחרה למחיר בו נמכר המוצר אותו הוא מספק.

נוכח האמור, ההוראות קובעות איסור רחב על התערבות ספקים בהחלטות רשת שיווק הנוגעות לקביעת מחיר המכירה לצרכן. איסור זה יפה גם ליחסים שבין ספקי המזון לשאר המשווקים.

מאידך, אין ההוראות מבקשות לפגוע בפרקטיקות מועילות: הכתבה, על ידי ספק, של מחיר מקסימום לצרכן כאשר מטרתו היא להוזיל את מחירי מוצריו לציבור הצרכנים,²⁵ וכן – את הפרקטיקה של המלצה מצד הספק על מחיר²⁶ כאשר אין היא מסווה להכתבת מחיר, אלא נועדה לספק לרשת הנחייה לגבי מיצובו הראוי של המוצר עם השקתו ולתקופה סבירה לאחר מכן.

חקירת רשתות השיווק מלמדת, כי מחירונים מומלצים שהפיצו מספר ספקים דומיננטיים, אומצו במקרים רבים, באופן אוטומטי, על ידי רשתות השיווק הגדולות. כאמור, על רקע מבנה הענף ממצא זה אינו מפתיע. השפעתם השלילית של המחירונים המומלצים הועצמה על ידי שיטת התמחור שקבעה אותם: הרכבה של מחיר הקניה על גבי מרווח קמעונאי מוסכם וקשית. לאחר ששקלתי את החששות התחרותיים שפרקטיקה זו מעלה, הגעתי למסקנה כי מתן היתר מסווג, בתנאים המפורטים בהוראות, יקדם באופן המרבי את אינטרס הציבור, מבלי להקים איום ממשי על התחרות. לפיכך מתירות ההוראות לספקים להמליץ לרשתות שיווק על מחירו של מוצר חדש, לתקופה שלא תעלה על תשעה חודשים מיום השקתו. עת נכנס מוצר חדש לשוק, יש לספק אינטרס טבעי ליידע את הקמעונאים על הדרך בה בחר למצבו, בין השאר באמצעות מחיר מומלץ.

²⁵ **הכתבת מחיר מקסימום** - כאשר קיים כוח שוק במקטע הקמעונאי, יכול הספק למנוע את העלאת מחיר מוצריו מעל לרמה התחרותית, על ידי הכתבת מחיר מכירה מירבי לצרכן. אומנם קיים חשש, כי הכתבת מחיר מקסימום עלולה לסייע בהתכנסות רשתות השיווק סביב רמת מחירים על תחרותית, אולם בשים לב לתועלת שבפרקטיקה זו ולרסנים אשר בהוראות, נכון יהיה להתיר פרקטיקה זו כחריג לאיסור על התערבות ספקים בקביעת המחיר לצרכן.

²⁶ **מחיר מומלץ** - ספק עשוי להמליץ לקמעונאי לגבות עבור מכירת מוצריו מחיר מסוים, כדי ליידע אותו על האופן בו הוא מבקש למצב את מוצריו. במקרים רבים, היכרותו של הספק עם המוצר, העדפות הצרכנים והסביבה התחרותית בה הוא פועל, מקנה לו עדיפות על הקמעונאי בזיהויו של המחיר האופטימלי בו יש למכור את המוצר. שימוש במחיר מומלץ מאפשר לספק לחלוק מידע זה עם הקמעונאי. בנוסף, מחיר מומלץ המצוי בידיעת הצרכן, עשוי להקשות על קמעונאים המבקשים לגבות מחיר גבוה מהרף המומלץ.

ההוראה הדרושה היא:

11. ספק לא יקבע את מחיר המכירה לצרכן של מוצריו הנמכרים ברשת שיווק או בסופרמרקט (להלן: "הרשת") ולא יתערב, במישרין או בעקיפין, בהחלטות הרשת הנוגעות לקביעת מחיר המכירה של מוצר לצרכן, שלו או של מתחריו. האיסור שבסעיף זה יחול בין שההתערבות נעשתה בהסדר, הוראה, התניה, עצה, הצעה, המלצה לרשת השיווק, או בכל דרך אחרת. מבלי לגרוע מכלליות האמור:

- 11.1 ספק לא יפנה לרשת ולא ידרוש ממנה להעלות מחיר מכירה לצרכן של מוצריו ברשת;
- 11.2 ספק לא יפנה לרשת ולא ידרוש ממנה להשוות את מחירי המכירה לצרכן של מוצריו אצלה למחירי רשת שיווק מתחרה או לקשור ביניהם;
- 11.3 ספק לא ידרוש ולא יבקש מהרשת לקבוע או לשנות את מחיר המכירה לצרכן של מוצר המתחרה בתוצרתו;
- 11.4 ספק ורשת שיווק לא יהיו צד להסדר שתוצאתו קביעת המחיר לצרכן, כגון: על יד קביעת שיטת תמחור מוסכמת, מרווח מוסכם או בכל דרך אחרת.
- 11.5 על אף האמור לעיל, מותר לספק:

- א. להסכים עם הרשת, לשם קידום מכירות מוצריו, כי מחיר המכירה לצרכן של מוצר ממוצריו לא יעלה על סכום מירבי מסוים הפחות מן המחיר שנהג עד אז לגבי אותו מוצר;
- ב. להמליץ לרשת על מחיר מוצר חדש מתוצרתו, לתקופה סבירה בה מוחזר המוצר לשוק; לעניין זה יראו כתקופה סבירה – 9 חודשים ממועד השקת המוצר.

3.9. סעיף 12 - "חיובים בגין תחרות מקומית"

מחקירת רשתות השיווק התברר, כי כאשר רשת שיווק גדולה מגלה שבסמיכות גיאוגרפית, מוכרת רשת מתחרה מוצר מסוים במחיר זול יותר, היא מורידה, ככלל, את מחיר המכירה של המוצר כדי לתת מענה לתחרות המקומית ומחייבת את הספק בהפרש (כולו או מרביתו) תוך יידועו על מקור התחרות בעטיו הושת עליו חיוב זה. יש שהרשת מעניקה לספק שהות קצרה לדאוג לריסונה של התחרות המקומית, עובר להטלת החיוב ולעתים מזדרז הספק ומבטיח לרשת "לטפל בנושא" טרם חיובו. חיובו של הספק בגין התחרות המקומית נפסק, ככלל, רק לאחר שהרשת משתכנעת כי בעיית התחרות המקומית באה על פתרונה.

חיוב הספק בגין תחרות מקומית מקים לו תמריץ מובהק למנוע תחרות מחירים בין רשתות השיווק במוצריו. נקיטת הפרקטיקה כלפי מגוון רחב של ספקים, מסייעת בגדיעתה של התחרות בין הרשתות ואף במניעתה מלכתחילה. ודוק, יצירת תמריץ כאמור יכולה להיעשות במגוון דרכים. בנסיבות אלה, נכון לאסור על השתת חיובים מסוג זה, אשר תוצאתה ביצירת תמריץ

מוגבר לספק להתערב להעלאת מחירי המכירה ברשת מתחרה, ולהביא להפחתת תחרות המחירים.

ההוראה הדרושה בהקשר זה היא:

12. רשת שיווק גדולה לא תפנה לספק, בדרישה, בקשה, הצעה או המלצה להתערב במחיר המכירה לצרכן של מוצר כלשהו אצל מתחרה שלה. מבלי לגרוע מכלליות האמור:

12.1 רשת שיווק גדולה לא תגרום, במישרין או בעקיפין, לספק להתערב במחיר המכירה לצרכן אצל מתחרה שלה, לרבות על ידי חיוב הספק באופן רטרואקטיבי ו/או חד צדדי בהוזלה שהוזילה הרשת במחיר המכירה לצרכן של מוצר אותו סיפק לה, עקב הוזלה של מחירו אצל מתחרה של הרשת.

12.2 האיסור שבסעיף זה יחול הן על חיוב הספק בהוזלה באופן רטרואקטיבי ו/או חד צדדי והן על נטילת הרשאה גורפת מראש מן הספק לחיובו כאמור.

12.3 ספק לא יפנה למתחרה של רשת שיווק גדולה לשם העלאת מחירי המכירה לצרכן של מוצריו אצל מתחרה כאמור.

3.10. סעיפים 13 ו-14: חילופי מידע

חקירת רשתות השיווק לימדה, כי קשרי המסחר הנוהגים בין רשתות השיווק הגדולות וספקי המזון הדומיננטיים, כוללים, כדבר שבשגרה, החלפת מידע הנוגע לגורמים המתחרים בכל אחד מהצדדים. חילופי מידע בין מתחרים, בייחוד כאשר הם נעשים באופן שיטתי וכוללים מידע עדכני יחסית, עלולים לשמש, פעמים רבות, לפגיעה בתחרות. חשש זה נבחן על פי נסיבות העניין ונשקל כנגד התועלות וההצדקות האפשריות להעברת המידע. חלק מחילופי המידע שנערכו היו ביוזמת הספקים הדומיננטיים אשר חפצו לשכנע חלק מהרשתות הגדולות להעלות את המחיר בו נמכרים מוצריהם לצרכן ברשת. חשש נוסף הוא, כי חילופי מידע אלה עלולים ליצור האחדה בין הרשתות בעניינים מהותיים המסורים לתחרות וככאלה – יש להיזהר בהם מאד, על רקע הנסיבות השוררות כיום בשוק. אי לכך נדרשת בחינה פרטנית של הסדרי העברות מידע על מתחרים, באמצעות הרשתות או באמצעות הספקים.

ההוראות הדרושות בהקשר זה:

13 ספק לא יעביר לרשת שיווק וזו לא תקבל מידע הנוגע לכמות הנמכרת או לתנאי המכירה של מוצריו ברשתות שיווק מתחרות.

14 רשת שיווק גדולה לא תעביר לספק וזה לא יקבל מידע הנוגע למחיר המכירה לצרכן, או למחיר הקמעונאי, או לכמות הנמכרת, או לתנאי המכירה של מוצרים המסופקים לה על ידי ספק אחר.

3.11. הוראות כלליות והגדרות מונחים עיקריים

חוק ההגבלים העסקיים אינו כולל איסור מוחלט על הסדרים כובלים. הוא מחייב הבאתם לאישור או לפטור, כשההנחה היא כי במסגרת בחינת הבקשה לאישור (או לפטור) נבחנת באופן יסודי ומקיף השפעת ההסדרים על התחרות בענף הרלבנטי. אף שברור כי מדובר בהסדרים כובלים (ובחלק מן המקרים גם בניצול מעמד מונופוליסטי לרעה והפרת הוראות שניתנו למונופול) עדיין נשאלה השאלה אם אין מקום להתירם, נוכח טיעונים אפשריים של מזעור הפגיעה התחרותית ותועלות. אחר עיון ובדיקה, באתי אל המסקנה כי אין להסתפק במקרה זה באמירה כי הפרקטיקות שנחשפו מהוות הגבל עסקי אסור. מסקנתי היתה כי ניתן אף להצביע על מיהותן ומיהותן של פרקטיקות לגיטימיות, המאפשרות השגת תועלות בלא פגיעה של ממש בתחרות.

ההוראות המנויות לעיל מגלמות את עמדת רשות ההגבלים העסקיים בנקודה זו. הן באות לרסן ולבלום סכנות שהקימו נוהגים אלה לתחרות בשוקי מוצרי הבסיס ובשוק הסופרמרקטים. עם זאת, חיי המסחר אינם קופאים במקום. נוהגים חדשים יקומו במהרה במקום אלה הקיימים כיום. נוהגים אלה עלולים להקים סכנות חדשות לתחרות. על כן יש להבהיר כי ההוראות אינן פוגעות בתחולתו המקבילה של חוק ההגבלים העסקיים על יחסי רשתות שיווק וספקי מזון.

משמעות המונחים העיקריים המשמשים בהוראות –

“**החוק**” – חוק ההגבלים העסקיים, התשמ”ח – 1988;

“**הסדר**” – בין המפורש ובין מכללא, בין במישרין ובין בעקיפין, בין בכתב, בין בעל-פה, בין בהתנהגות ובין בדרך אחרת, בין אם הוא מחייב על פי דין ובין אם לאו;

“**ספק דומיננטי**” – אדם המייצר מוצרים, מייבאם או משווקם בסיטונות שמתקיים בו אחד מאלה: הוא בעל מונופולין כהגדרתו בחוק, בין שהוכרז כזה על ידי הממונה ובין אם לאו; מי שסך המכירות של מוצר המסופק על ידו לרשת שיווק גדולה, עולה על מחצית מכלל המוצרים שמכרה אותה רשת מאותו סוג, בשנה הקלנדרית שחלפה;

“**שטח תצוגה**” – כלל שטח המסחר בו מוצגים מוצרים למכירה לצרכן ברשת שיווק גדולה, לרבות שטחי מדף ושטחי תצוגת חוץ מדף;

“**רשת שיווק גדולה**” – שופרסל בע”מ, ריבוע כחול – ישראל בע”מ, קלאבמרקט רשתות שיווק בע”מ וכל אדם קשור למי מהן;

“**תצוגת חוץ מדף**” – כל שטח מסחר בו מוצגים מוצרים למכירה שלא על גבי מדפים, לרבות גונדולות, במות, שטחי רצפה, מעמדים, אמבטיות, וכיוצא באלה.

4. טענות מצד הספקים

ספקים רבים טענו כי הרשתות הגדולות מנצלות את מעמדן הייחודי וכוח הקנייה שבידיהן לשם התנהגות כוחנית כלפיהם: שינוי חיובים בדיעבד, הטלת חיובים חדשות לבקרים ללא סיכום מוקדם עימם והתנהגות שרירותית המכתיבה תנאי סחר חד צדדיים (לטובת הרשתות). הממונה אינו מופקד על קביעת תנאי הסחר עבור הצדדים, גם אם אין אלה הוגנים. פעמים רבות התבקשתי לעשות כן (לאסור על הרשתות להטיל עמלות חד צדדיות או חיובים אחרים), ולהתערב בתנאי ההסכמים בין הצדדים או בפעילויות שאינן הוגנות, אך לא תמיד מצוי הדבר בגדר

סמכויות. המנדט מכוחו פועל הממונה ממוקד בהתערבות למניעת אותן פעולות המחבלות בתחרות ממנה נהנה הצרכן. ככל שבהתנהגותן של הרשתות קיימים היבטים המחבלים בתחרות זו – התערבתי ואוסיף לעשות כן. דוגמה לכך היא נושא החיובים הרטרואקטיביים "בגין תחרות מקומית" אשר שימשו בידי הרשתות "מקל קוצים" לסיכול תחרות המחירים ולתיאום העלאתם באמצעות לחצים על היצרן. כבר התרעתי על אי החוקיות הטמונה בהתנהגות זו ואם היא תימשך, במישרין או בעקיפין, אפעל לנקיטת הצעדים המשפטיים האופרטיביים המתחייבים לאחר שהנוגעים בדבר הוזהרו זה מכבר על ידי. למען הסר ספק אבהיר כי אין באמור למנוע נקיטה בהליכים כנגד הגורמים הרלבנטיים בגין התנהלותם בעניין זה בעבר. גם עניין זה יוכרע כאמור, בבוא העת.

5. סוף דבר

ההוראות שנסקרו מיישמות עקרונות בסיסיים בדיני ההגבלים העסקיים. על פי אלה, חלק ניכר מאד מנוהגי המסחר שחשפה חקירת רשתות השיווק הם פגומים ובכוחם לפגוע בתחרות. נוהגים המבוססים על תשלום כסף לרשת שיווק גדולה עבור אי תחרות או עבור צמצומה – נגועים באי חוקיות מובהקת ואין לפוטרים. נוכח מבנה שווקי מוצרי הבסיס והריכוזיות בהם ולנוכח פרישתן של רשתות השיווק הגדולות, גם פרקטיקות של מתן הטבות עבור שימור הדומיננטיות של ספקים שהם בעלי מונופולין – אינה מתיישבת עם הוראות חוק ההגבלים העסקיים ואינה יכולה להימשך.

עמדת רשות ההגבלים העסקיים תובא בפני הספקים והרשתות הנוגעים בדבר. במשך תקופה בת 45 יום יעמדו הדברים לעיון הנוגעים בדבר והציבור כולו. בסיום תקופה זו אפעל לעיון הדברים בדרך הקבועה בחוק ההגבלים העסקיים בהתחשב בהערות, אם וככל שיהיה צורך בדבר.

נקיטת הליכים משפטיים נוספים תיבחן ותוכרע בנפרד. כאמור לעיל, ברצוני לפעול קודם לכל לביעור הנוהגים הבלתי חוקיים הקיימים בשוק. טרם הכרעה בשאלה אילו הליכים יינקטו וכנגד מי, רואה אני לנכון להתוות בפני כלל השחקנים בשוק – ומספרם רב – מסלול נורמטיבי תקין לנהוג בו. הטעם לכך פשוט: טרם התדיינות משפטית נחוץ לעשות למניעת המשכה של ההתנהגות המזיקה על ידי הספקים והרשתות הנוגעים בדבר. הסרת נוהגים פסולים והשבת השווקים למסלול תחרותי תקין הם צו השעה.

האמור פה בא להציב תמרוך אזהרה ברור ומוגדר בפני הספקים הדומיננטיים והרשתות הגדולות לבל ימשיכו בנהגים אנטי תחרותיים מעין אלה המנויים לעיל. במקביל הובאו לעיל הוראות מאוזנות, הפורשות בפני השחקנים בשווקים את אומד דעתה של רשות ההגבלים העסקיים בדבר גבול המותר בתחומים בהם אותרו הנוהגים הפסולים.

דרור שטרום

הממונה על ההגבלים העסקיים

יום חמישי, כז' אייר-תשס"ג

29 מאי, 2003

המבקשת: אסם תעשיות מזון בע"מ

מרחוב ז'בוטינסקי 61, פתח-תקוה

ע"י בייכ עו"ד זליגסון את גבריאלי

שכתובתם להמצאת כתבי בי-דין היא

שדרות רוטשילד 60, תל-אביב, 65785

טלפון: 5661446, מקסימיליה: 5608458

- נ ג ד -

הנשיבה: פיקנטי תעשיות מזון בע"מ

מרחוב הרב כהנמן 104, בני ברק

הודעה על בקשת דחופה בדרך המרצה

במענד צד אחד בלבד

להווי ידוע לך כי ביום 9.4.97 בשעה 10³⁰ או מיד לאחר מכן, כשיהיה אפשר לשמוע את טענות באי כוח הצדדים, יתבקש בית המשפט הנכבד:

- א. לצוות על המשיבה ועל כל הפועלים בשמה או הבאים מכוחה להימנע נוהפר את זכויות המבקשת בסימן המסחר הרשום מס' 23531 "במבה" בכל דרך שהיא.
- ב. מבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף אי לעיל, לצוות על המשיבה ועל כל הפועלים בשמה או באים מכוחה להימנע משימוש כלשהו לצורכי פרסום בכרונות בהן מופיע הסימן.
- ג. לחייב את המשיבה בהוצאות בקשה זו ונשכ"ט עו"ד, בשים לכ בן היתר לדרך הילוכה של המשיבה.

נימוקי הבקשה:

- 1. המבקשת היא בעלת סימן מסחר רשום מספר 23531, לגבי המילה "במבה", בסוג 30 של הרישום (להלן: "הסימן").
- הסימן רשום מה-28.10.65 ורישומו תקף לכל דבר ועניין.

תעודת רשם סימני הנסחר בנין הסימן רצופה לתצהיר הניתן לתמיכה בבקשה זו (להלן: "התצהיר") ומסומנת "א".

2. הסימן משמש לסימון חטיפים על בסיס תירס המיוצרים ומשווקים ע"י המבקשת וקבוצות אחרות מקבוצת חברות אסס, זה למעלה מ-20 שנה. חטיפים אלה ידועים בשם "במבה" (להלן יכונה החטיף המסומן בסימן: "המוצר המקורי").
  3. המוצר המקורי הוא מן המפורסמים שבמוצרי המזון המיוצרים ומשווקים בישראל. בשנים האחרונות מכרה המבקשת מאות מיליונים של חבילות מהמוצר המקורי בתיקף כספי של עשרות מיליוני דולרים.
  4. המבקשת משקיעה בכל שנה כ-10 מיליון שקלים בפרסום המוצר המקורי ובקידום המכירות. הפרסום נעשה בטלוויזיה, בעיתונות, בשלטי חוצות ובמדיות אחרות.
  5. הסימן מודפס בהבלטה על אריזות המוצר המקורי. דוגמה של אריזה רצופה לתצהיר ומסומנת "ב".
  6. המוצר המקורי נוכר מאוד בכל אזורי הארץ ובכל שכבות הציבור, והסימן מזוהה בתודעת הצרכן הישראלי עם המבקשת. במהלך השנים הרבות בהן משווק המוצר המקורי ומפורסם ברבים יצאו בו למבקשת מוניטין רבים.
  7. בתחילת 1997 גילתה המבקשת פרסומת של המשיבה בעיתונות, על פיה התכוונה המשיבה להוציא לשוק חטיף חדש, זהה למוצר המקורי, ולכנות אותו בשם "סמבה".
  8. לאחר חילופי מכתבים בין ב"כ הצדדים, הגישה המבקשת ב-23.1.97 לבית משפט נכבד זה תובענה בת.א. 90/97 ובגדרת בקשה לצו מניעה זמני, ת.ה. 1284/97. העתקי כתבי הטענות רצופים לתצהיר ומסומנים "ג".
  9. באותו יום הוציא בית המשפט הנכבד הזה (כבי' השופט שלו) צו מניעה ארעי האוסר על המשיבה ועל כל חבאים והפועלים בשמה:
    - א. להפר את זכויות המבקשת בסימן.
    - ב. לייצר, לשווק או להציע למכירה חטיף תירס בשם "סמבה" או בכל שם אחר הדומה עד כדי להטעות לסימן.
- דיון במעמד הצדדים נקבע ל-13.2.97.

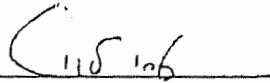

10. ב- 6.2.97 הגישה המשיבה "תגובה", ללא תצהיר, ובח העלתה טענות מטענות שונות
בנסיון להתחמק מן המסקנה המתבקשת, כי היא ביקשה לעטות על המוצר שלה את
גלימת המוניטין של המוצר המקורי, תוך הפרה בוטה של הסימן. בין היתר טענה
המשיבה, כי למילה "סמכה" יש קונוטציה של ריקוד זרום אמריקאי. העתק
התגובה רצוף לתצהיר ומסומן "ד".
11. המשיבה חורה על טענות אלה גם כדיון במעמד הצדדים (להלן יכונה נסיונה של
המשיבה להתרחק מן הסימן: "נסיון ההתרחקות"). העתק הפרוטוקול מ- 13.2.97
רצוף לתצהיר ומסומן "ה".
12. ב- 23.2.97 נתן בית המשפט הנכבד הזה את החלטה שהעתקה רצוף לתצהיר ומסומן
"ו", בה דחה את נסיון ההתרחקות, נעתר לבקשה ותבך את צו המניעה הארעי לצו
מניעה זמני.
13. המשיבה לא השלימה עם ההחלטה והגישה בקשת רשות ערעור לבית המשפט
העליון, ר.ע.א 1400/97. ב- 19.3.97 נתקבלה במשרדו של הח"מ, ב"כ המבקשת,
החלטתו של בית המשפט העליון מ- 10.3.97, על פיה מצריכה בקשת רשות הערעור
תשובה תוך 15 יום ממועד מסירת ההחלטה.
14. בימים האחרונים גילתה המבקשת לתדהמתה כי פרט לבקשת רשות הערעור נוקטת
המשיבה גם באמצעים נוספים המעידים על כך שהיא "אינה מקבלת" את צו המניעה
הזמני. בחנות פיקנטי באזור התעשייה של ראשון לציון, רח' האצ"ל 20, מצא מנהל
המכירות של המבקשת תצוגה של מאות שקיות חטיף קמח תירס הדומה לנוצר
המקורי, עליהן לא מוטבע כל סימן שהוא. דוגמה של שקית שכוו רצופה לתצהיר
ומסומנת "ז". סביב התצוגה תלויות כרוות כדוגמת הכרזה נספח "ח" לתצהיר,
בהן מפורסם באותיות קידוש לבנה מוצר בשם "במכה פיקנטי", שמחירו 1.5 ש"ח
ליח' (להלן תכונה הכרזה: "הכרזה המפירה").
15. השימוש בכרזה המפירה מהווה הפרה בוטה של זכויות המבקשת בסימן, גניבת עין
ועשיית עושר ולא במשפט. בנוסף מהווה השימוש בכרזה המפירה דוגמה בוטה לאי
ציות לצו המניעה הזמני שניתן ע"י בית משפט נכבד זח בת.ה. 1289/97.
16. זאת ועוד, השימוש שעושה המשיבה בכרזה המפירה מעיד כאלף עדים כי נסיון
ההתרחקות היה נסיון נפסד. ברור כי הסיבה האמיתית בגללה בחרה המשיבה
בסימן "סמכה" היתה רצונה העז לנלוש על גלי המוניטין הרב של המבקשת כסימן
ובמוצר המקורי.
17. השימוש בכרזה המפירה עלול לגרום למבקשת נזקים חמורים ביותר שאינם ניתנים
להערכה בשעה זו.

18. מאון הנוחות נוטה לטובת המבקשת. נזק בלתי הפיך ייגרם למבקשת אם לא יינתן צו המניעה המבוקש. לעומת זאת, אם יינתן הצו, לא תישלל מן המשיבה כל זכות הנתונה לה על פי דין, נחמוך הוא: הדין ימוצא.

19. בנסיבות העניין, כאשר המשיבה מפירה ביודעין את צו המניעה הזמני וגורמת למבקשת נזקים חמורים ביותר מדי יום ביומו, זקוקה המבקשת בדחיפות לצו מניעה ארעי. כל דחייה בסעד זה עלולה להחמיר את הנזק שבעתים. בנסיבות אלה מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הסעדים להם עותרת המבקשת בראש בקשה זו, במעמד המבקשת בלבד.

אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולצוות כאמור בראשה.

עדי לויט, עו"ד

וליגסון את גבריאלי

ב"כ המבקשת

sikun/363-97

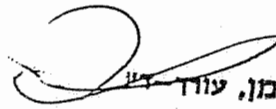

ת צ ה י ר

2
אני הח'מ אמיר דרור ת.ז. 23001183 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני עובד בפיקנטי בתפקיד מנהל סניף בני-ברק.
2. היום 23.7.97 בשעה 10.00 בבוקר התקשרתי לסוכן של חברת ויטה מר מיקי ושאלתי אותו מדוע הסחורה שהזמנתי לא מגיעה?
הסוכן מיקי השיב לי כי: "התקשרו מהנהלת החשבונות של אוסם ואמרו להנהלת החשבונות שלהם, של ויטה, שהשקים של פיקנטי חזרו ואין לפיקנטי כסף לשלם".
3. אמרתי למיקי כי אני עולה לספר את זה למנכ"ל מר משה בדש, ודיווחתי לו, למשה בדש, על השיחה עם הסוכן מויטה.
4. זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

הנני מאשר בזה כי ביום 23.7.97 הופיע בפני עו"ד און נימון מרח' הפשוט 4 כפר-סבא, מר אמיר דרור שזהה עצמו ע"י תעודת זיהוי מס' 23001183 ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

און נימון, עו"ד
און נימון, עו"ד

ת צ ה י ר

אני הח'מ ארז נתום ת.ז. 2221523 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני עובד בפיקנטי בתפקיד מנהל סניף פתח-תקוה.
2. ביום 21.7.97 התקיימה פגישה ביני לבין הגב' אילנית המוכרת לי מעבודתי עימה ושתפקידה, למיטב ידיעתי, הוא - מנהלת אזור של "מוטה גלידות-נסטלה".
3. גב' אילנית אמרה לי כי חזרו שקים של פיקנטי עבור סתורה שנמכרה לפיקנטי.
4. שאלתי אותה מהו מקור השמועות הנ'ל והיא מסרה לי כי המנהל הישיר שלה (במוטה גלידות) הוא שאמר לה כך.
5. זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

הנני מאשר בזה כי ביום 23.7.97 הופיע בפני עו'ד און ניימן מרח' הפשוש 4 כפר-סבא, מר ארז נתום שזהה עצמו ע'י תעודת זיהוי מס' 2221523 ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ'ל וחתם עליה.

און ניימן
און ניימן, עו'ד

ת צ ה י ר

אני הח"מ יפרח ציון ת.ז. - 55539381

לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני עובד בפיקנטי בתפקיד קב"ט.

2. ידוע לי כי חברת פיקנטי שיווקה, לחנות שף הבשר ברחוב גוטמן 20 פתח - תקוה, את חטיף הבוטנים של ה"מקרנה".

3. בעלי החנות, ה"ה דוד אוחיון ומישל שטרית, ספרו לי כי מרגע שקבלו את חטיף המקרנה מפיקנטי הגיעו אליהם מנהלים וסוכנים של חברת אוסם ואיימו עליהם שאם ימשיכו למכור את המקרנה של פיקנטי, הם לא יקבלו הנחות (מסוג אקסטרו, מסחריות וכו') וכן לא יקבלו סדרניות ולא ינכו להם את ההחזרות.

4. שיחה זו הוקלטה בתאריך 16.9.97, בחנות הנ"ל.

5. להלן חלק מתמליל ההקלטה:

שיטרית מישל: "הסוכן של אוסם אמר לי אם אני רואה פה בחנות את המקרנה של פיקנטי נוריד לך את ההנחות, ככה מתנהגים במלחמה ויש לנו מלחמה במקרנה"

יפרח ציון: "זה שבא מאוסם מוסמך להגיד לך את זה שלא יהיו לך הנחות?"

אוהיון דוד: "כן חד וחלק."

יפרח ציון: "אולי סתם איזה חאפר בא!"

דוד: ".... מנהל! מנהל!"

מישל: "אמר לי (מתכוון לסוכן של אוסם) אם אתה לא מעיף את זה מפה (הכוונה למקרנה של פיקנטי) אני מוריד לך את כל ההנחות, אמר לי תמכור בשר מה שאתה רוצה רק במבט שלהם אני לא רוצה לראות אם תמכור נוריד לך את ההנחות!"

ציון: (פונה למישל בשאלה)

"אתה דברת עם הסוכן של אוסם?"

מישל: "כן היה פה הסוכן של אוסם "אילן" ועובד ההנחות הגדול שלהם..."

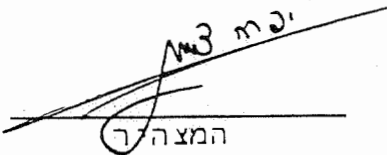
אמרו נוריד לך סדרניות נוריד לך את זה"

ציון: "אם תמכרו את המקרנה של פיקנטי?"

מישל: "כן"

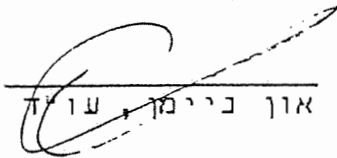
6. בשל האיומים ה"ה מישל ודוד מחנות "שף הבשר" נתנו הוראת ביטול לבנק על שיק ע"ס 2,215 ש"ח שנתנו לפיקנטי והנושא תאריך 30.8.97 (השיק רצ"ב ומסומן ב"א").
בתאריך 14.9.97 דרשו הנ"ל מפיקנטי לקחת את הסחורה (שהיתה כ- 1840 שקיות "מקרנה") ובתאריך 15.9.97 נלקחה הסחורה מהחנות.

7. אני מצהיר כי תוכן תצהירי אמת.

המצהיר

אני מאשר בזה כי בתאריך 16.9.97 הופיע בפני עו"ד און נימן
במשרד ב קזני-זרק-גליל מר יגית 311 ת.ז. 55539381

ולאחר שהזרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר תוכן תצהירו וחתם עליו בפני.

און נימן, עו"ד

10/2

5007453

070-4531000
בנישהל שטרות, דוד אגוזון - שף הבשר
ת"ד 024923238, 067810449
גוטמן 10 פתח-תקוה
טל 03-7272221

union bank of israel ltd. בנק אגוד לישראל בע"מ

Patah-Tkva Branch, 79, Rothschild St.

070

סניף פתח-תקוה, רחוב רוטשילד 79

pay to, or order

ס"ג

שלמו לפקדון

מנקל תדו
NEW SERIAL

אברהם אביגדור

9915

תאריך DATE 30.8.97

שיק מוחזר ע"י
בנק אגוד לישראל בע"מ
סניף
בנק
התשלום

5007453 1013407011 * 7043060057

16/9/97

אשר קבלת הנק המא
א יפנה בי"ו קס
סינטי

S

ת צ ה י ר

אני הח"מ 2/15, ת.ז. 59254177, מרחי א"ר - 3/40, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת ואם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. הנני עובד כסוכן מזון, ובמסגרת עבודתי בענף המזון אני מפיץ מוצרי מזון שונים לחנויות ולסופרמרקטים בכל רחבי מרכז הארץ.

2. תוך כדי חלוקת המצרכים לחנויות שמעתי מבעלי חנויות וסוכני מזון שונים כי תשלובת פיקנטי נמצאת בקשיים כלכליים. אציין בזה כי אני ספק גדול של מוצרי מזון ל"פיקנטי".

התעניינתי על איזה בסיס מופצות שמועות אלה, ולשאלותי ענו לי אותם בעלי חנויות וספקים, כי עלי להיזהר ולא לרוץ למכור ל"פיקנטי" כי מסתובבות שמועות בשוק על בעיות כלכליות ב"פיקנטי".

3. ביום שישי 25/7/97 ישבתי בסופרמרקט בבת-ים ושמעתי סוכן מכירות של חברת "אסס" המדבר עם בעל העסק ואמר לו ש"פיקנטי" הולך ליפול, בעל העסק שאל את הסוכן על סמך מה אתה אומר ש"פיקנטי" הולכת ליפול, ענה לו הסוכן: "על סמך ידיעות מביטוח אשראי, וש"אסס" יעשה הכל ש"פיקנטי" יפול".

לשאלתו של בעל העסק למה "אסס" מעוניינת להפיל את "פיקנטי", ענה לו סוכן "אסס" כי זה בגלל ה"במבה" שמייצר משה בדש ושיצא לשוק החופשי.

בשלב זה התערבתי בשיחה והפניתי שאלה לאותו סוכן של "אסס": האם עד כדי כך "פיקנטי" מפריע לכם בשוק? לכך ענה לי הסוכן כי "המגמה של הגדולים ב"אסס" לחסל את "פיקנטי". אציין כי אותו הסוכן מוכר לי מעבודתי כסוכן מכירות של "אסס".

4. אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי אמת.

3

ה מ צ ה י ר

הריני מאשר בזה כי בתאריך 28.7.97 הופיע בפני עו"ד און ניימן במשרדי בתשלובת פיקנטי, ברח"א צ"ל 20, את. חדש ראשל"צ, מר דרור גזית ת.ז. 59254177, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר תוכן תצהירו וחתם עליו בפני.

ע ו ר ד - ד ו ר

זגורו ביימן, עורך-

Handwritten text visible along the right edge of the page, likely bleed-through from the reverse side.

30.7.97

לכבוד
רב ניצב אסף חפץ
מפכ"ל משטרת ישראל
המטה הארצי-ירושלים

.א.נ.

הנדון: תלונה - ביצוע עבירות נגד תישלובת פיקנטי-
ע"י חברת "אוסס" ואח'

סמך- מכתבי אליך מיום 18.7.97
- מכתבך אלי מיום 24.7.97
לשכ"מ 162252 - 000/162366

1. בהמשך לנדון ולאור העובדה שמחד-טרם פנו אל מרשתי בהקשר לתלונתה, ומאידך- בימים האחרונים המשיכה חברת אוסס ואח' בפעולות בלתי חוקיות מסיביות, לכאורה, אשר אם לא יפסקו לאלתר יניבו שואה כלכלית בלתי הפיכה על תישלובת פיקנטי.

המדובר כאמור במסע שיטתי של הפצת שמועות כוזבות בדבר פשיטת רגל של פיקנטי, החזרת שקים, הברחת ספקים והפחדתם, אי אספקת סחורה ליצירת חנק כלכלי וכו'.

2. בימים האחרונים ממש ועד עצם היום הזה הצטברו ברשותנו תצהירים רבים המדברים על מסע משולב ברמה של "קרטל מזון" המדבר על קשירת קשר לכאורה של ספקי המזון הגדולים במשק והכוללים את "אוסס" "תנובה", "נסטלה", "קוקה קולה", "פרומין" ואחרים, לפגוע בפיקנטי ולהרסה כלכלית.

כך למשל, וזה רק טיפה בים, מופיע בתצהירים:

"התקשרו מהנהלת החשבונות של אוסס ואמרו להנהלת החשבונות.. של ויטה שהשקים של פיקנטי חזרו ואין לפיקנטי כסף לשלם" (דברי סוכן מכירות של ויטה).

"אמרנו לא לספק סחורה".

"פיקנטי נפל" (מנהל מכירות של תנובה).

3. אני פונה אליך שוב כאמור מתוך תקווה שצעתה של פיקנטי ו-800 עובדיה על משפחתם, תישמע, וזאת בטרם שהנזק יהיה בלתי הפיך.

בכבוד רב

און ניצמן, עו"ד

18.7.97

לכבוד
רב-ניצב אסף חפץ
מפכ"ל משטרת ישראל
המטה הארצי-ירושלים

א.נ.

הנדון: תלונה-בקשה לפתיחת חקירה פלילית דחופה-
ביצוע עבירות נגד תשלובת "פיקנטי"-
ע"י חברת אוסס ואח'

הנני פונה אליך בבקשה דחופה זו, להורות על פתיחת חקירה דחופה
בנסיבות ובחשדות לכאורה לביצוע עבירות פליליות, בשם מרשתי
תשלובת פיקנטי, כדלהלן:

1. מזה למעלה מ-20 יום מופצות באופן שיטתי שמועות זדוניות
וכוזבות בדבר:
א. "שיקים של תשלובת פיקנטי שחוללו ולא כובדו, כביכול, ע"י
הבנקים".
ב. "חשבונות פיקנטי הוגבלו בבנקים".

וכיוצא באלה פרסומים ושקרים מפגיעים כנגד פיקנטי, אשר אין להם
כל אחיזה במציאות.

2. הפרסומים הנ"ל כנגד פיקנטי החלו להיות מופצים בקרב חוגים
עיסקיים, לרבות ספקים, ונועדו ליצור פחד ובהלה בקירבם, ונועדו
להשפיע על הבנקים ע"י צמצום האשראי ולגרום ע"י להרס מוחלט של
פיקנטי.
כן דאגו המפרסמים והמפיצים כי שמועות אלה יגיעו לעיתונאים
(הארץ, גלובס ואח'), לרשתות הרדיו והטלוויזיה, וגרמו להטרדה,
הכפשה וכו'.

3. הפירסומים הללו החלו מעת שפיקנטי החלה בשיווק מוצלח לשוק
החופשי של חטיף הבוטנים שלה, ובמכירתו בכמחצית המחיר הנמכר ע"י
מתרתה העיקרית בתחום זה - חברת אוסס.

גורם נוסף אשר על סמך המידע תרם לשמועות הנ"ל הינה חברת "I
אנד ברסטיד" אשר כאמור הפיצה "מידעים" כאילו שקים של פיקנטי
חוזרים ללא כיסוי.

4. כתוצאה מהפצת הידיעות והשמועות הכוזבות הנ"ל, אשר הגיעו
לספקים, החלו אלה להגיע למשרדי פיקנטי ברשל'צ, ואשר יצרו על
אנשי פיקנטי והנהלה לחץ כבד והטרדה, ולאחרונה, אף צמצמו בשל
האמור את אספקתם לחנויות פיקנטי.

הקטנת האספקה משמעה פגיעה במכירות, דבר העלול לגרום לאלתר
להקטנת כמות המזומנים המופקדת בבנק ויגרור מידית לפגיעה
בתזרים התשלובת.

5. העבירות לכאורה המבוצעות ע"י יוצרי השמועות ומפיצייהן:

יוצרי השמועות השקריות ומפיציהן חשודים בניצוע לכאורה של העבירות שלהלן:

- א. פרסום לשון הרע כדי לפגוע בעסקו של אדם-עבירה על ס' 6 לחוק איסור לשון הרע.
- ב. פרסום ידיעות כוזבות הגורמות פחד ובהלה-עבירה על ס' 159 לחוק העונשין התשל"ז-1977. (הציבור-הלקוחות; וכן הספקים ועובדי פיקנטי.
- ג. תקלה ציבורית - עבירה על ס' 198 לחוק העונשין.
- ד. קשר להונות- הקושר קשר עם זולתו להשפיע במירמה או בהונאה על מחיר השוק של דבר הנמכר (חטיף הבוטנים, כאן, ע"י סילוק המתחרה - "פיקנטי") בפומבי או להונות את הציבור או כל אדם אחר.
- ה. קשר לפשע או לעוון - עבירה על ס' 499 לחוק העונשין. העוון - העבירות שלעיל.
- ו. קשר למעשים אחרים - עבירה על ס' 500 לחוק העונשין:

- (3) להביא לירידה בערך נכסו של אדם (-של תישלובת פיקנטי, במקרה דנא).
- (5) להזיק לאדם במישלח ידו.
- (6) למנוע או להפריע אדם מעסוק באופן חפשי וכדין במישלח ידו, במקצועו, או בעבודתו.
- (7) להשיג מטרה אסורה (כאן: לפגוע ולמוטט חברה עסקית, להוריד מתחרה מהשוק, באמצעים פסולים ואף ברוטאליים).

- ז. הפרה גסה של הוראות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו- סעיפים 1, 2, 3 ו-5 הקובעים מפורשות כי: אין פוגעים בקינינו של אדם, בכבודו ובחירותו, ואין מגבילים את חירותו-הכוללת החירות לניהול עסקים כדין ובאורח חופשי;
- ח. הפרה בוטה של זכויות יסוד המעוגנות בחוק יסוד: חופש העיסוק, כדלהלן:

- סעיף 2: "חוק יסוד זה מטרתו להגן על חופש העיסוק".
- סעיף 4: "אין פוגעים בחופש העיסוק".
- סעיף 5: "כל רשות מרשויות השלטון חייבת לכבד את חופש העיסוק של כל אזרח או תושב".

7. בנוסף, אדגיש בפניך, כי חומרה יתירה יש לאמור, לנוכח העובדה כי פיקנטי, שהינו גוף כלכלי, ייצרני ושיווקי כאחד, מעסיק בסניפיו למעלה מ- 800 עובדים! והתוצאה חלילה מהרס ונפילת החברה תהיה: אבדן פרנסתן ושכירת מטה לחמן של 800 משפחות המוצאות כיום פרנסתן בפיקנטי-בחנויותיה ובמפעליה.

8. נסיונות ההתשה, הניגוח האגרסיבי ונסיונות הריסוק של תישלובת פיקנטי, ע"י מתחריה העיסקיים, באמצעים כה בוטים, פסולים, מרושעים ובלתי חוקיים, מהווה פגיעה חמורה ונוראה לא רק בחברת פיקנטי, בעובדיה, מפרנסיה ובלקוחותיה, אלא אף במשק המדינה ובכלכלתה החופשית, ופגיעה זו הינה בבחינת נזק בלתי נסבל לעקרון התחרותיות ההוגנת והחופשית בתחום הכלכלי-עיסקי של מדינת ישראל, המוגן בחוקיה ובפסקי הדין של בתי המשפט בכלל ושל בית המשפט העליון בפרט.

9. מסע הפצת הידיעות והשמועות הכוזבות בקרב הספקים נועדה לשאת נזק הרסני ומידי, ביצירת פחד ובהלה בקרב הספקים השונים, ובצימצום אספקת סחורות ומוצרים, למדפי החנויות של פיקנטי, ועי'כך - יצירת מעגל קסמים של חוסר במוצרים אשר עלול להביא לנטישת לקוחות שיגרור בעקבותיו פגיעה במערך הפיננסי ובתזרים המזומנים של התישלובת.

פעולת צימצום האספק הינה מכוונת ומשמעה גרירה למצב שבעתיד לא ניתן יהיה, בהעדר סחורה, למכור, לגבות כסף ובסופו לשלם לאותם ספקים.

לפיכך אבקשך בזה לפתוח בדחופות בהליכי חקירה משטרתיים, לאיתור מפיצי השמועות הכוזבות, להפסיק את פעולתם (טרם יגרם נזק בלתי הפיך- לרבות פגיעה במטה לחמן של למעלה מ-800 משפחות) ולהביאם לדין, ככל שיעלו ויתגלו מימצאי החקירה.

בפגישה דחופה נוכל למסור הבהרות ופרטים נוספים בפרשה, לרבות שמות, ואשר יקדמו את החקירה במהירות ובדחופות הראויות.

בכבוד רב

און ניימן, עו"ד

העתק: שר המשטרה - מר אביגדור קהלני.

5.8.97

לכבוד
מר יעקב גרוסמן-תת-ניצב
סגן ראש אגף החקירות
המטה הארצי
ירושלים

א.נ.נ.

הנדון: תלונתי מיום 18.7.97
סימוכין: לשכ"מ 162252-162366/000
מכתבך מיום 31.7.97

1. בהמשך למכתבך הנ"ל, שנתקבל בפקס היום 5.8.97 במשרדי, הריני להעביר לידך ראיות המצויות בידי כדלקמן:
תצהירים-של בעלים, סוכנים ומנהלי מכירות של חברות אחרות (4).
של עובדי פיקנטי-קציני בטחון, מנהלי סניפים ואח' (9).
תמונות מצילומי וידאו (3).
2. כמו-כן בידי מרשתי שיחות מוקלטות קבילות אשר תוכנן מופיע בחומר הרצ"ב (נמסור אותן לך או למי שתורה).
כן הריני להעביר לידך את פניתי אל המפכ"ל מיום 30.7.97.
3. חומר נוסף נמצא בעריכה סופית.
כן יכולים להעיד מנהלי פיקנטי.
4. סה"כ מועברים 17 דפים ו-3 תמונות.

בכבוד רב

און ניימן, עו"ד

Dr. M. GELLERT, GELLERT & FRISHTIK
LAW OFFICES & NOTARY

ד"ר מ. גלרט, גלרט ופרישטיק
משרד עורכי דין ונוטריון

21/07/97

Dr. M. GELLERT, ADV. NOTARY

ALON GELLERT, ADV.

GIDI FRISHTIK, ADV.

IRIS MAAYAN, ADV.

תאריך

5/228

מספרנו

ד"ר מ. גלרט, עורך-דין ונוטריון

אלון גלרט, עורך-דין

גדי פרישטיק, עורך-דין

איריס מעיין, עורך-דין

בפקס: 5618856

לכבוד

מר מאיר שריקי, עו"ד

רחוב החשמנאים 105

תל-אביב 67123

מבלי לפגוע בזכויות

ח.נ.נ.

הנדון: מכתב מיום 18/7/97

1. משרדנו מייצג את פיקנטי, אשר אל מנהלה מר בדש, פנית במכתב שבנדון.
2. הגם שתאריך מכתבך הינו 18/7/97, נשלח המכתב למרשתי ביום 20/7/97 בשעות הערב, עת משרדי החברה סגורים.
3. למותר לציין כי בנסיבות אלה, אפשרותי להתייחס עניינית לדרישה שבמכתבך וליתן תשובה עד השעה 11.00, כפי שצינת במכתב, הינה מוגבלת ביותר.
4. מבלי להיכנס לעובדות הנטענות במכתבך, אשר רובן ככולן, אינן תואמות את המציאות, דומה כי האמור במכתבך, כמו גם האיום לנקוט בצעדים, וכמו גם התפסקת חוזר צדדית באספקת הסחורה על ידיהן ביום 14/7/97, הינו חלק מהמסע המתוכנן היטב, של מרשותיך, לפגוע במרשתי, בדרכים בלתי ראויות.
- למותר לציין כי מרשתי רואה במרשותיך כאחראיות לכל הנזקים שנגרמו לה עד כה ו/או יגרמו לה בעתיד עקב פעולות אלה.
5. לגופו של עניין, השיקים שחוכנו למרשותיך, ואשר תאריכם הינו 25/7/97 ו-4/8/97, הוכנו למועדים כפי שחוכנו השיקים בעבר, וטענות מרשותיך לענין מועד השיקים הינן, לא רק מצוצות מן האצבע, אלא אף מהוות חלק מהנסיונות לפגוע במרשתי.

6. הגם שמרשותיך גרמו נזק חמור למרשתי, אשר עולה בשיעור ניכר על סכומי השיקים, על מנת שלא ליתן למרשותיך אמתלא להתחיל בפעולות משפטיות כנגד מרשתי, הכינה מרשתי שיקים לפקודת מרשותיך לתאריכים הנזכרים לעיל, ושליח ממשרדך יוכל לקחתם ממשרדי לאחר השעה 13:00 היום.

למותר לציין כי אין באמור לעיל לגרוע מכל טענות מרשתי בדבר הנזקים שנגרמו לח ע"ד כה ו/או ייגרמו לח בעתיד עקב פעולות מרשותיך, והיא שומרת על זכותה לתבוע ממרשותיך פיצוי בגין נזקים אלה.

7. הנני להביא לידיעתך כי כל פעולה משפטית שתנקוט כנגד מרשתי, בגין הטענה כביכול כי מועד התשלום הינו אחר מהנקיב בשיקים, אך תאשר את טענות מרשתי לענין המניע העומד בבסיס פעולות מרשותיך ומרשותיך תישאנה בכל נזק אשר ייגרם בגינן.

בכבוד רב ובב"ח,

אלון גלרט, עו"ד

27 13³⁰ שר

21/07/97
פ/228

בפקס: 5618856
מבלי לפגוע בזכויות

לכבוד
מר מאיר שריקי, עו"ד
רחוב החשמלאים 105
תל-אביב 67123

ח.נ.י.

הנדון: אסם - פיקנטי

1. הנני לאשר קבלת מכתבך מהיום.
2. בהתאם למכתבך הנני מצ"ב שני שיקים, בשיעורים הנקובים במכתבך.
3. תשומת ליבך כי במכתבך נפלה טעות קולמוס לענין תאריך השיק לפרומין, קרי נרשם תאריך 04/8/97, במקום 11/8/97. בהתאם לכך תאריך השיק המצורף לפקודת פרומין חיינו 10/8/97.
4. למותר לציין כי אין בשיקים המצורפים ו/או בפרעונם כדי לגרוע מכל זכות ו/או טענה העומדות למרשתי.

בכבוד רב ובב"ח,

אלון גלרט, עו"ד

21/7/97

מאיר שריקי עו"ד
 החשמלאים 105
 ת"א - 67133
 טל. 5618948

שריקי
 23/7/97
 מאיר שריקי עו"ד

Dr. M. GELLERT, GELLERT & FRISHTIK
LAW OFFICES & NOTARY

ד"ר מ. גלרט, גלרט ופרישטיק
משרד עורכי דין ונוטריון

22/07/97

Dr. M. GELLERT, ADV., NOTARY

ALON GELLERT, ADV.

GIDI FRISHTIK, ADV.

IRIS MAAYAN, ADV.

תאריך

9/228

מספרנו

ר. מ. גלרט, עורך-דין ונוטריון

ן גלרט, עורך-דין

פרישטיק, עורך-דין

יס מעין, עורך-דין

בפקס: 5618856

לכבוד

מר מאיר שריקי, עו"ד

רחוב החשמונאים 105

תל-אביב 67123

מבלי לפגוע בזכויות

ח.נ.נ.

הנדון: אסם - פיקנטוי

1. בהמשך לשיחתנו הטלפונית לפיה הודעת לי כי מרשותיך טוענות כי מועד השיק ל"פרומין" הינו 4/8/97 ולא כפי 10/8/97. כפי שנרשם, הנני לחסב תשומת ליבך כי מועד השיק הינו בחתאם למקובל בין הצדדים, והנני לתפנותך לשיק שניתן בחדש יולי. (עבור הסחורה שסופקה בחדש אפריל) ואשר מועדו היה 10/7/97.
2. מאחר ובימים הקרובים תערך פגישה ביני ובין מנהל מרשתי, אעלה בפגישה את טענת מרשותיך ולאחריה אודיעך את עמדתה.
3. למותר לציין כי מרשותיך תחיינת אחראית לכל נזק שייגרם למרשתי בגין כל פעולה ו/או מעשה אשר יבוצע על ידי מי מהן. ו/או עובדיהן ו/או שלוחיהן בקשר למרשתי, ואשר אף יוכיח כי כל טענות מרשתי לענין המניעים העומדים בבסיס פעולתן של מרשותיך, באמת יסודן.

בכבוד רב ובב"ח,

אלון גלרט, עו"ד

11/08/97

פ/228

לכבוד

אסם תעשיות מזון בע"מ

רחוב ז'בוטינסקי 61

פתח תקוה 52442

מבלי לפגוע בזכויות

א.ג.נ...

הנדון: אספקת מוצרי אסם

1. בשם מרשותי פיקנטי השקעות בע"מ, חסיגית הפיקנטית בע"מ, פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ, פיקנטי צפון בע"מ ופיקנטי שווק סלטים ונקניקים (התשמ"ו) בע"מ, הנני לפנות אליכם בדרישה כי תשובו לספק למרשותי את מוצריכם, בהתאם לתנאים בהם סיפקתם מוצרים אלה, בטרם חדלתם מהספקתם באורח חד צדדי ביום 14/7/97.
2. למותר לציין כי אי חידוש האספקה כאמור, יוסיף לנזק שנגרם למרשותי עד כה.
3. הנני להזכירכם כי תינכם מוגדרים כמונופולין בתחום "מוצרי פסטה יבשים".

בכבוד רב,

אלון גלרט, עו"ד

Dr. M. GELLERT, GELLERT & FRISHTIK
LAW OFFICES & NOTARY

ד"ר מ. גלרט, גלרט ופרישטיק
משרד עורכי דין ונוטריון

27/08/97

Dr. M. GELLERT, ADV. NOTARY
ALON GELLERT, ADV.
JIDI FRISHTIK, ADV.
IRIS MAAYAN, ADV.

תאריך _____
מספרנו _____

ד"ר מ. גלרט, עורך-דין ונוטריון
אלון גלרט, עורך-דין
גידי פרישטיק, עורך-דין
איריס מעיין, עורך-דין

בפקס: 5618856
מבלי לפגוע בזכויות

לכבוד
מר מאיר שריקי, עו"ד
רחוב החשמונאים 105
תל-אביב 67133

ח.נ.נ.

הנדון: אסם - פיקנטי

1. הנני לאשר מכתבך מיום 25/08/97.
2. לנוכח הנזקים שגרמה מרשתך למרשתי אין היא זכאית לכל תשלום שהוא.
3. עם זאת כדי למנוע כל טענה בדבר יכולת פרעונה של מרשתי העבירה לכם מרשתי את השיק נשוא מכתבך. (כל זאת מבלי לגרוע מכל זכות ו/או טענה של מרשתי).
4. העובדה שהשיק האמור חועבר לידי מרשתך וזו ממשיכה שלא לספק סחורה אך מאשרת (שוב) כי לכל האמור במכתבך מיום 18/08/97 אין כל בסיס וכי כוונתה האמיתית של מרשתך הינה לפגוע במרשתי, כל זאת על בסיס רצונה לגרום לחיסולח של מרשתי עקב ייצור "המקרנה".
5. למותר לציין כי מרשתך תחא אחראית לכל נזק שייגרם למרשתי עקב המשך אי אספקת מוצריה למרשתי.

בכבוד רב ובב"ח,

אלון גלרט, עו"ד

Dr. M. GELLERT, GELLERT & FRISHTIK
LAW OFFICES & NOTARY

ד"ר מ. גלרט, גלרט ופרישטיק
משרד עורכי דין ונוטריון

Dr. M. GELLERT, ADV., NOTARY

04/09/97

תאריך

ד"ר מ. גלרט, עורך-דין ונוטריון

ALON GELLERT, ADV.

מספרנו

אלון גלרט, עורך-דין

GIDI FRISHTIK, ADV.

גידי פרישטיק, עורך-דין

IRIS MAAYAN, ADV.

איריס מעיין, עורך-דין

בפקס: 5618856

לכבוד

מר מאיר שריקי, עו"ד
רחוב החשמונאים 105מבלי לפגוע בזכויות

תל-אביב

ח.נ.נ.

הנדון: אטס - פיקנטי

1. הנני לאשר קבלת מכתבך מיום 3/9/97.
  2. איום מרשתך בהגשת בקשת פרוק חוזר ומצביע על רצונה האמיתי של מרשתך, קרי לעשות כל שלא ידח על מנת לחביא להפסקת פעילותה של מרשתי.
  3. הנני אך להזכיר למרשתך את הוראת ס' 60 לפקודת הנזיקין. (ניוסח חדש).
לגופו של עניין, לנוכח השריפה במפעלה אשר גרמה לתוהו ובוהו בהנחלת החשבונות הורתה מרשתי, פיקנטי תשקעות בע"מ, על ביטול כל השיקים תוך כוונה להוציא אחרים תחתם בימים הקרובים.
  4. עם זאת, לנוכח התנהגות מרשתך ותנזקים שנגרמו למרשתי בעטייה, ולאור אי חידוש אספקת המוצרים, תשוב מרשתי ותשקול האם לפרוע את השיק האמור או לקזז את תמורתו כנגד החוב העצום שחבה מרשתך למרשתי כמפורט במכתבי ופתיעת מרשתי.
  4. במקרה ובדעת מרשתך לפנות לבית המשפט בבקשת פרוק נדרשת היא לצרף לבקשה את כל ההתכתבויות שבין הצדדים לרבות העתק כתב התביעה.
- למותר לציין כי אי צרוף המסמכים כאמור יהיה התנהגות שלא בתום לב ואף חמור מכך.

בכבוד רב ובב"ח,

אלון גלרט, עו"ד

MEIR CHRIQUI

מאיר שריקי

LAW - OFFICES & NOTARY

משרד עורכי דין ונוטריון

108 MACHARISHIM ST. TEL: 6856610
TEL - AVEY 57 133

MEIR CHRIQUI, ADVOCATE & NOTARY

MIRIAM PORAT, ADVOCATE
RAKIPET ROTENBERG, ADVOCATE

מאיר שריקי, עו"ד
מרים פורת, עו"ד
רקפת רוטנברג, עו"ד

YOUR REF. OUR REF.

תאריך: 03/09/97

מכליל לפגוע בזכויות

פקס: 6856610

דחוף ביותר

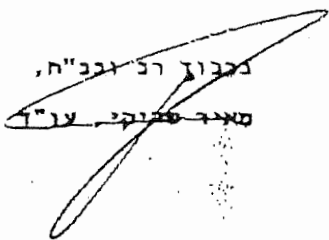
לכבוד
מר אלון גלרט, עו"ד
רח' התשמונאים 68
תל-אביב 65 273

ח.נ.נ.

הנדון: אסם פיקנרי - התראת פירוק

- (1) בעוד אני עוסק בהכנת תזכורת למכתבך אלי מיום 27/08/97, התבררתי לפני זקות אחדות ע"י מרשתי כי הסיק שנמסר לך ע"י מרשתי בסך 309,848.36 ש"ח שו"פ הוא ליום 02/09/97. הסיק הנמסר וחזר בלתי נפרע מסיבת "נתקלה הוראת ביטול".
- (2) מעבר לעובדה כי הדבר עומד בניגוד גמור לאמור בסעיף 3 למכתבך הנ"ל, הרי כרי למרשתי כי מרשתי לא תוכל לעמוד לסדר היום על אי פרעון התמורה המגיעה לך בגין סחורות שסופקו למרשתי זה מכבר, וכעיקר לאחר שהועבר אליה שיק משוך כדין לפקודתה ע"י מרשתי ואף זאת תוך כדי דחיית השלום.
- (3) ניתנת בזה התראה למרשתי לשלם את סכום השיק המחולל בתוך 24 שעות שאם לא כן תוגש נגד מרשתי ללא דיחוי לז של יום אחד נוסף בקשת פירוק לכיהמ"ש ויהתקשו בה כל הסעדים הומניטריים המשרייים עפ"י הדין.
- (4) התנהגות זו של מרשתי מצביעה בהחלט על כך שטענותיה כפי שפורטו במכתבך אלי מיום 27/08/97 הינן טענות ריק משוללות כל יסוד.

בכבוד רב ובנ"ח,
מאיר שריקי, עו"ד

העתק: עו"ד יהושע מירז
אסם העשיות מזון נע"מ

MEIR CHRIQUI
LAW OFFICES & NOTARY

מאיר שריקי

משרד עורכי דין ונוטריון

MEIR CHRIQUI, ADVOCATE & NOTARY

מאיר שריקי, עורך דין ונוטריון

WILIAM PORAT, ADVOCATE
RABEY ROTENBERG, ADVOCATE

שרים פורת, עורכת דין
רקפת רוטנברג, עורכת דין

התאריך 04/09/97 מס' 9618471

9618471 פקס

מכלי לפגוע בזכויות

לכבוד
מיקנטי השקעות בע"מ
רח' אצ"ל 20, א.ח.ת.
ראשון-לציון 75706

א.נ.נ.

התראה לפני תביעת פירוק הודון:

בשם מרשתי, אסס תעשיות מזון בע"מ, תגני פונה אליכם בזה כדלקמן:

- 1) מרשתי אוחזת בשיק משותף לפקודתה על-ידיכם בסך 309,848.36 ש"ח, שו"פ הוא ליום 02/09/97, מספרו 0034527 מהשבועכם בבנק הבינלאומי הראשון בע"מ, סניף השומר בבני-ברק (095).
- 2) השיק הוצג לפרעון כדין בסופו ובמקום הראויים לחשלומו, ואולם הוא חולל ע"י הבנק חומשך וחזר בלתי נפרע מסיבת אכ"מ (אין כיסוי מספיק).
- 3) ניתנת לכם בזה התראה כי אם לא ישולם למרשתי סכום השיק הנ"ל עד ולא יאוחר מיום א' הקרוב, 07/09/97, בשעה 11:00, תוגש נגדכם ללא כל דוחוי תביעת פירוק ל"המ"ש ויתבקשו למסגרתה כל חסעדים הזמניים האפשריים.
- 4) יצויין כי בתאריך 03/09/97 שוגרה "התראה פירוק" למשרד עו"ד אלון גלרט, ואולם לאור העובדה התנגדה לעד לבתינת מכתבי זה, טרם התקבל מענה לפנייתי זו, מוצא לנכון לשגר התראה זו ישירות אליכם.
- 5) מרשתי הורתה לי לפעול באמוץ מיד ובסמוך לחלוף הסופו הנ"ל והתראה נוספת לא תיטעף עוד.

כבוד רב,
מאיר שריקי, עו"ד

העתקים: 1) אסס תעשיות מזון בע"מ
2) עו"ד אלון גלרט

Dr. M. GELLERT, GELLERT & FRISHTIK
LAW OFFICES & NOTARY

ד"ר מ. גלרט, גלרט ופרישטיק
משרד עורכי דין ונוטריון

28/07/97

Dr. M. GELLERT, ADV., NOTARY

ALON GELLERT, ADV.

GIDI FRISHTIK, ADV.

IRIS MAAYAN, ADV.

תאריך

5/228

מספרנו

ד"ר מ. גלרט, עורך-דין ונוטריון

אלון גלרט, עורך-דין

גידי פרישטיק, עורך-דין

איריס מעיין, עורך-דין

בפקס: 5618856

מבלי לפגוע בזכויות

לכבוד

מר מאיר שריקי, עו"ד

רחוב החשמונאים 105

תל-אביב 67123

ח.נ.נ.

חנדון: אסס - פיקנטי

1. בהמשך למכתבי מיום 21/7/97, ובעיקר לאמור בסעיף 4 שלו הנני לפנות אליך כדלקמן:
2. בעקבות מבצע שנערך בין הקמעונאים ששוקו את תוצרת מרשתך בשנת 1996, קיבלה מרשתי זיכוי ל-21 כרטיסי טיסה לחו"ל (ו/או שיעור דומה) לאתרים שונים.
3. כרטיסי הטיסה הועמדו לזכותה של מרשתי בסוכנות הנסיעות הסתוראלטיב, ועל פי הודעת מרשתך ניצול הכרטיסים אפשרי עד לתום שנת 1997.
4. למען הסר ספק יודגש כי מתן הכרטיסים על ידי מרשתך נעשה על פי ניקוד שצברה מרשתי בשנת 1996, ובלא תנאי.
5. למותר לציין כי מרשתי עשתה שימוש בכרטיסים וחילקה את חלקם לעובדיה ו/או לקוחותיה אשר ברובם המתינו לקיץ ו/או לחגים לשם השימוש בכרטיסים.
6. לתדהמתה הרבה קיבלה מרשתי הודעה מאת סוכנות הנסיעות לפיה העבירה מרשתך הוראה לסוכנות הנסיעות שלא לכבד את הכרטיסים העומדים לזכות מרשתי. אך יצוין כי ההודעה היוותה חלק ממסמך אשר כלל הוראה דומה ביחס לחברות אשר מונה להן כונס נכסים ו/או מפרק.

7. מעשיה ו/או מחדליה של מרשתך לא רק שמחויבים הפרת התחייבות ומעשה בלתי חוקי בעליל, וגורמים נזק רב לשמה הטוב ולמוניטין של מרשתי, אלא אף מאשרים למעלה מכל ספק את הטענות אשר בסעיף 4 של מכתבי הנזכר לפיו פועלת מרשתך בכל דרך שבידה כדי לפגוע במרשתי, בדרכים בלתי ראויות.
8. אשר על כן מרשתך נדרשת לחזרות לאלתר לסוכנות הנסיעות הסתוראלטיב, לכבד את כל הכרטיסים שעומדים לזכות פיקנטי ו/או עובדיה ו/או לקוחותיה.
9. למותר לציין כי אין באמור לגרוע מכל טענה ו/או זכות העומדת למרשתי בגין האמור במכתבי מיום 21/7/97 ו/או כל ענין אחר.

בכבוד רב ובב"ח,

אלון גלרט עו"ד

ת.א. 197 1073

בבית משפט המחוזי
בתל-אביב - יפו

- התובעות :
1. פיקנסי הסקעות בע"מ
  2. הסינית הפיקנסית בע"מ
  3. פיקנסי תעשיות מזון (1995) בע"מ
  4. פיקנסי צפון (1996) בע"מ
  5. פיקנסי שווק סלטים ונקניקים (התשמ"ו) בע"מ
- כולן ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר מ. גלרט ו/או
אלון גלרט ו/או גידי פרישטיק ו/או
איריס מעיין,
כולם מרחוב החשמונאים 68, 65273
טלפון: 03-6852525 פקס: 6856610

- הנתבעות :
1. אטס תעשיות מזון בע"מ ח.פ. - 1-045071-51
מפ"ת רחוב ז'בוטינסקי 61 מיקוד 52442
  2. פרומין (שווק) 1975 בע"מ - ח.פ. 4-072096-51
מבני-ברק רחוב מבצע קדש 58 מיקוד 51000

מהות התביעה : כספית (פיצויים)

סכום התביעה : 5,125.000 ש"ח

ב ת ג ת ג י ע ה

רקע כללי

1. התובעות, הינן חברות המאוגדות ורשומות כדין בישראל, ועוסקות בשיווק ומסחר של מוצרי מזון באופן קמעונאי וסיטונאי. יצויין כי כל אחת מהתובעות מפעילה חנות לשיווק ומסחר מוצרי מזון בישוב אחר וכדלקמן:
  - התובעת מס' 1 מפעילה חנות בראשון לציון.
  - התובעת מס' 2 מפעילה חנות בפתח-תקוה ו-חנות בבאר שבע.
  - התובעת מס' 3 מפעילה חנות בעמק חפר.
  - התובעת מס' 4 מפעילה חנות בנעמן.
  - התובעת מס' 5 מפעילה חנות בחיפה ו-חנות בירושלים.

(לשם נוחות תיקראנה התובעות כולן ביחד ולצורך התביעה: "פיקנטי", ובכל מקום שייקרא בתביעה זו "פיקנטי" - הכוונה לכל אחת מהתובעות).

2. הנתבעת מס' 1 (להלן: "אסם") הינה חברה העוסקת בייצור מוצרים שונים וביניהם מוצרי פסטה יבשים, חטיפים מסוג "במבה" וכיו"ב.

אסם אף הוכרזה כמונופולין בתחום מוצרי הפסטה היבשים ובהתאם לחוק ההגבלים העסקיים התשמ"ח-1988.

3. הנתבעת מס' 2 (להלן: "פרומין") הינה חברה העוסקת בייצור מוצרים שונים בתחום המזון.

4. במסגרת ולצורך עיסוקיה כאמור לעיל, מתקשרת פיקנטי עם ספקים וסוכנים, המספקים לה סחורה מוכנה, אותם היא מוכרת לצרכנים הסיטונאיים והקימעונאים (להלן "הצרכנים").

5. במסגרת התקשרויותיה עם ספקים כאמור, נהגה פיקנטי לקיים קשר מסחרי רצוף בין היתר עם אסם ופרומין לשווק מגוון מוצרים אותם מייצרות ו/או משוקות אסם ופרומין לצרכנים.

6. ההתקשרות עם אסם ופרומין נעשתה באופן המקובל, דהיינו ספקים ו/או סוכנים של אסם ו/או מטעמה ובשליחותה סיפקו סחורה ובכלל זאת מוצרי פסטה לחנויות של פיקנטי בכל רחבי הארץ וכנגד הסחורה היתה פיקנטי משלמת לאסם ופרומין, על בסיס של אשראי שוטף, פעם אחת בחודש. (כל אחת מהתובעות על פי סחורה שסופקה לה).

העובדות נשוא התביעה

7. בחודש 3/97 ו/או סמוך למועד זה נפל דבר, חברת פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ החלה בייצור חטיף בוטנים אשר הינו בעל דמיון ל"במבה" המיוצרת על ידי אסם, אך מחווה מוצר ייחודי לפיקנטי בטעמו ובתכולתו, והחנויות אשר מופעלות על ידי פיקנטי החלו בשווקו.

יצויין כי בדומה ליתר המוצרים המיוצרים על ידי פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ ומשווקים על ידי פיקנטי, מחירו של המוצר הנזכר נמוך באורה משמעותי ממחיר המוצרים הדומים לו בשוק ובין היתר במבה.

לשם השלמת התמונה יצויין כי מיד עם תחילת הייצור של המוצר החדש (אשר נקרא בהמשך "מקרנה") היה הדבר לצנינים בעיני אסם וזו החלה בפעולות שונות כדי למנוע חדירתו לשוק ובין היתר פנתה בבקשה לצו מניעה לפיו לא ייקרא שמו של המוצר "סמבה".

8. כבר בתחילת שיווקו של מוצר המקרנה הסתבר כי רכש לו ציבור נרחב של לקוחות, אשר צפוי לחמשיך ולהתרחב.

9. לנוכח זאת ביקשה אסם למנוע מפיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ ומפיקנטי להמשיך בייצור ושיווק המקרנה ו/או מוצרים דומים ו/או אחרים שבדעת פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ לייצר ושל פיקנטי לשווק, והחלה בהפעלת מחלף מתוכנן היטב כנגד פיקנטי, והכל מתוך מטרה לגרום לפיקנטי (ולפיקנטי תעשיות מזון ישראל בע"מ) נזק ולהביא לקריסתה וזאת בין היתר בפעולות שלהלן:

א. (1). במהלך החודשים יוני ו/או יולי ו/או סמוך למועדים אלה החלה אסם בחפצת שמועות חסרות בסיס בין הספקים השונים המספקים לפיקנטי, לפיהן נקלעו פיקנטי לקשיים כלכליים, כי שיקים של פיקנטי לא כובדו על ידי הבנקים וכיו"ב.

למותר לציין כי שמועות אלה היו שקריות, לא היה להן כל בסיס, וכי בכל אותם מועדים כובדו כל התשלומים של פיקנטי במלואם.

(2) בבדיקה שנערכה עם ספקים שונים, אשר מטבע הדברים פנו לפיקנטי על מנת לברר את מצבה, הסתבר למעלה מכל ספק כי המקור לשמועות הינו באסם ו/או בעובדיה ו/או בשלוחיה ו/או אחרים מטעמה.

כך למשל נודע לפיקנטי ו/או לעובדיה כי אסם יצרה קשר עם הנהלת החשבונות של חברת ויטה ומסרה לה כי "השיקים של פיקנטי חזרו ואין לפיקנטי כסף לשלם". (מצ"ב תצהיר של אדם אשר שמע דברים אלה מפי סוכן של חברת ויטה מסומן באות "א/1").

ודוגמא נוספת: לפיקנטי ו/או לעובדיה נודע כי סוכני אסם עברו בין החנויות השונות והפיצו כי "פיקנטי הולך ליפול". בשיחה שנערכה בין עובד פיקנטי לסוכן אוסם, אמר האחרון כי "אסם יעשה הכל שפיקנטי יפול... זה בגלל הבמבה שמייצר משה בדש ושיצא לשוק החופשי... המגמה של הגדולים באסם לחסל את פיקנטי".

(מצ"ב תצהיר של אדם אשר שמע את הדברים מפי סוכן מכירות של אסם מסומן באות "א/2").

יודגש כי תצהירים אלה הינם שניים מיני רבים שבידי פיקנטי, והמתייחסים לארועים דומים של הפצת שמועות בדבר "קריסת פיקנטי" כביכול, ע"י אסם ו/או מי בשליחותה ו/או מטעמה.

ב. (1) ביום 14/7/97 מבלי שהיתה להן כל סיבה לכך ומבלי שניתנה חתראה לכך בכתב או בע"פ, חדלו כליל אסם ופרומין מלספק סחורה לפיקנטי.

נקל לשער את משמעות עובדת אי הספקת הסחורה על ידי אסם ופרומין בעיקר לנוכח עובדת היותה של אסם מונופולין בתחום מוצרי הפסטה היבשים.

(2) בהפסקתן לספק את הסחורה פעלו אסם ופרומין מתוך כוונה, מחד לחקטין את היקף ההכנסות של פיקנטי (אשר פיקנטי המשיכה במקביל להוציא הוצאות ולשלם את התשלומים בגינם ניתן לה אשראי), ולפגוע בתזרים המזומנים שלה, ומאידך תוך רצון לאותת לשוק כי לשמועות אשר הופצו על ידה באורח עיקבי יש בסיס, וזאת מתוך כוונה ליצור תחושה אצל ציבור הספקים, על פיה באסם ופרומין הפסיקו לספק סחורה עקב חשש למצבה הכלכלי של פיקנטי אכן יש סכנה ממיתת, ומוטב אף להם לנהוג כך.

ג. אסס אשר רצתה להבטיח כי ייגרם נזק לפיקנטי פנתה ליצרנים אחרים בשוק המספקים לפיקנטי מוצרים שונים ותאמה עימם כי תופסק אספקת סחורה לפיקנטי במועד מתואם מראש כל זאת תוך כוונה לגרום לתוצאות שתוארו בסעיף ב' לעיל.

ד. יוסף כי אסס מתוך רצונה העז לפגוע בפיקנטי בכל דרך שהיא אף עשתה את המעשה שלחלן:

במהלך שנת 1996 ערכה אסס מבצע ובמסגרתו חילקה בין חקימעונאים כרטיסי טיסה לפי שיעור מכירותיה.

במסגרת המבצע אשר הסתיים ב-15/11/96 קיבלה פיקנטי 21 זיכויים לכרטיסים אשר תוקפם עד תום שנת 1997. יצויין כי פיקנטי חילקה את הכרטיסים בין לקוחותיה ו/או עובדיה אשר ברובם טרם עשו שימוש בכרטיסים.

מתוך להט רצונה לפגוע בפיקנטי ומתוך כוונה להמשיך ולפגוע באמינותה, לא היססה אסס להודיע למשרד הכרטיסים שלא לכבד את הכרטיסים המוקנים לפיקנטי זאת ללא בסיס חוקי ובאופן שתום לב רחוק ממנו מרחק שנות אור.

(יצויין כי מספר ימים לאחר מכן ובעקבות מכתב התראה מטעם ב"כ פיקנטי חזרה בה אסס מהחודעה ואולם הנזק כבר נגרם, מצ"ב מכתב ההתראה ומסומן באות "ב").

10. עקב מעשיהן ו/או מחדליהן של אסס ופרומין כאמור נזרעה בחלה בקרב ציבור הספקים של פיקנטי אשר מונה עשרות רבות ואשר בחלקו חדל לספק סחורה מחשש כי יש גרעין אמת בשמועות ועקב כך יינזק.

כתוצאה מכך חדלו החנויות השונות המופעלות ע"י פיקנטי לקבל סחורה כמעט כליל והסחורה העיקרית סופקה אך על ידי פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ.

11. אך לאחר תקופת מה חזר חלק מחספקים לספק מוצרים לפיקנטי ואולם חלק אחר מהספקים לא שב לחדש סחורה אלא כנגד תשלום במזומן, וחלק אחר בתנאי אשראי שונים וקשים ממקודם. כל זאת מתוך מחשבה כי "אין עשן בלי אש".

יצויין כי אסס כיוונה את כל צעדיה הנ"ל לזמן ממוקד (יולי 1997) בסמוך לפרסומים בדבר קריסתן של שתי רשתות מזון אחרות, תוך רצון ליצור דינמיקה בה הספקים יחששו שספקים אחרים יקדימו אותם בדרישות תשלום מיידיות וכך בהעדר סחורה שתסופק באשראי כמקובל תיקרוס פיקנטי למרות שמצבה הכלכלי יציב וסטטי מזה שנים.

עילות התביעה

12. בהסקת אספקת הסחורה ע"י אסס ופרומין הפרו אסס ופרומין כלפי פיקנטי את הסכם המסחר ביניהן באורח חד-צדדי, בלא הודעה מראש, בניגוד לתנאי ההסכם, ובניגוד לנוהג המסחר ביניהן.

13. במעשיהן ו/או במחדליהן האמורים והמפורטים לעיל של אסס ופרומין הן הפרו כלפי פיקנטי את התחייבויותיהן ונהגו כלפי פיקנטי בניגוד לדין ו/או למוסכס ובין היתר כדלהלן:

במישור החוזי:

- א. הפרו חסכס ו/או נוהג החתקשרות בינן לבין פיקנטי כמשמעות המונח בסעיף 1 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970 וגם/או;
- ב. נהגו בניגוד לחובת תום הלב ולדרך המקובלת בקיום ההסכם בינה לבין פיקנטי - בניגוד להוראות סעי' 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 וגם/או;

במישור הנזיקי:

- ג. ביודעין גרמו לסוכנים אחרים של פיקנטי להפר הסכמי האספקה שלהם עם פיקנטי, תוך קיום עוולת גרם הפרת חוזה, סעיף 62 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), התשכ"ח-1968 וגם/או;
- ד. פרסמו לשון הרע על פיקנטי כמשמעות המונח בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ח-1965, לציבור בכלל ולסוכנים אחרים המספקים לפיקנטי סחורה בפרט וגרמו בכך לפיקנטי נזקים כספיים ניכרים.
- ה. פרסמו שקר מפגיע כמשמעו בסעי' 58 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) באשר פרסמו הודעה כוזבת בזדון בנוגע לעסקי התובעת.
- ו. אסם קשרה קשר עם אחרים, לרבות יצרנים וסוכנים אחרים המספקים סחורה לפיקנטי על מנת להזיק לפיקנטי ו/או למנוע ממנה ו/או להפריע לה לעסוק באופן חופשי וכדין בעיסקי המסחר שלה, ובכך עוולה כלפי פיקנטי עוולה של הפרת חובה חקוקה בין השאר על פי סעיף 500(5) ו/או (6) לחוק העונשין התשל"ז-1977 כמשמעותה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) התשכ"ח-1968.

ניצול מונופולין:

- ז. אסם המהווה מונופולין כהגדרת המונח בחוק ההגבלים העיסקיים, התשמ"ח-1988 - ניצלה לרעה את מעמדה בשוק, באופן שגרם להפחתת התחרות בעסקים ופגע בציבור, בכך שצימצמה את כמות הסחורה שסיפקה לפיקנטי שלא במסגרת פעילות תחרותית הוגנת ובכך ביצעה כלפי פיקנטי עוולה של הפרת חובה חקוקה (סעיף 29 א' לחוק ההגבלים העיסקיים, התשמ"ח-1988) כמשמעותה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), התשכ"ח-1968 ו/או כמשמעותה בסעי' 50 לחוק ההגבלים העיסקיים.
- ח. אסם התקשרה ו/או היתה צד להסדר כולל באורח המנוגד לסעי' 4 לחוק ההגבלים העיסקיים והמהווה עוולה.

הנזק

15. עקב מעשי ו/או מחדלי אסם ופרומין נגרמו לפיקנטי הנזקים המפורטים להלן:
- א. הפסד רווחים בגין אי מכירת מוצרי אסם ופרומין החל מיום 14/7/97 ועד מועד הגשת התביעה - 125,000 ש"ח
- ב. הפסד רווחים בגין אי מכירת מוצרים של ספקים אשר חדלו מלספק סחורה כליל ו/או באופן חלקי עד מועד הגשת התביעה - 1,000.000 ש"ח
- ג. הפסד מוניטין ואבדן לקוחות, עקב חסרונם של מוצרי אוסם ופרומין ו/או מוצרים אחרים של ספקים אחרים - 4,000.000 ש"ח
16. פיקנטי שומרת את הזכות להגיש כל תביעה נוספת, בעתיד בגין נזקים שטרם התגבשו ו/או יגרמו בעתיד עקב מעשי ו/או מחדלי פרומין ואסם כאמור.
- פיקנטי שומרת על זכותה לצרף כל חוות דעת אשר תידרש באם תידרש לצורך תביעה זאת.
17. לנוכח האמור לעיל על אסם ופרומין לשלם לתובעות ו/או חלק מהן ביחד ולחוד את הסך 5,125.000 ש"ח בצרוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.
18. לבית משפט זה, סמכות עניינית ומקומית לדון בתביעה.
- אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעות ולחייבן לשלם לתובעות את הסך 5,125.000 ש"ח בצרוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל, הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בצרוף מע"מ.

אלון גלען, עו"ד

גידי פרישטיק, עו"ד

ב"כ התובעות

ח

תיק פירוק 197 / 590

וזמ"י 197 / 3,357

בבית המשפט המחוזי

בתל-אביב - יפו

בעניין: פקודת החברות (נוסח חדש), הונשמיג - 1983

המבקשת: פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ

ח.פ. 510811607

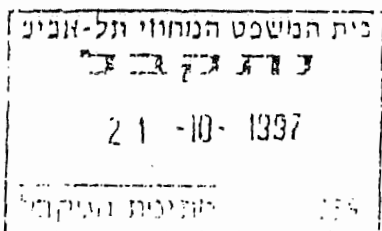
מרחוב כהנמן (השומר) 104, בני-ברק

ע"י ב"כ עו"ד ד"ר מ.גלרט ואו א.גלרט ואו

ג.פרישטוק ואו א.מעין

מרחוב חשמונאים 68, תל אביב 65237

טלפון 6852525 פקס 6856610

-נגד-

המשיבות:

1. צלבנית השקעות בע"מ ח.פ. 510953227

2. צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמ"ו) בע"מ ח.פ. 511113995

3. צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ ח.פ. 512212853

4. הסינית טי - אוצ"ן בע"מ ח.פ. 511317034

5. צלבנית צפון (1996) בע"מ ח.פ. 512341017

6. ח.א מזון בע"מ ח.פ. 511084253

כולן מרחוב אצ"ל 20, א.ת. חדש ראשון לציון

בקשה למינוי מפרק - זמני

בית המשפט הנכבד מתבקש בזה למנות לחברות המשיבות מפרק זמני שסמכויותיו יוגדרו בצו, וזאת מן הנימוקים כדלהלן:

א. החברה המבקשת סיפקה מוצרי מזון לחברות המשיבות (שהן חברות לשיווק וניהול חנויות סופרמרקט), ואשר לא שילמו את תמורתם.

ב. המבקשת נושה במשיבות בסכום של כ- 18.5 מיליון ש"ח, נכון ליום 30/9/97 כמפורט להלן:

(1) המשיבה 1 חייבת למבקשת סך של כ- 0.7 מליון ש"ח.

(2) המשיבה 2 חייבת למבקשת סך של כ- 3.3 מליון ש"ח.

(3) המשיבה 3 חייבת למבקשת סך של כ- 7.9 מליון ש"ח.

(4) המשיבה 4 חייבת למבקשת סך של כ- 2.5 מליון ש"ח.

(5) המשיבה 5 חייבת למבקשת סך של כ - 4.1 מליון ש"ח.

ג. למבקשת אין בטחונות אצל המשיבות (למעט האמור דלהלן), אשר כאמור אינן פורעות את חובן למבקשת, על - פי העובדות והנסיבות המתוארות להלן בבקשה זו.

ד. עם פתיחת כל חנות מסחרית, התחייבה החברה אשר הפעילה החנות בערבות לתשלום הסחורה שמתקבלת מהמבקשת. בנוסף התחייבו החברות אשר הפעילו את החנויות בערבות הזדדית כלפי המבקשת.

מבוא לפרק פרטי הבקשה ונימוקה

בקשת הפירוק הינה בקשה חריגה, שכן מדובר במצב עניינים נדיר, שבו תאגיד מגיש פגשת הפירוק, אשר נטל חלק בהקמת המשיבות הוא אשר יוזם הליך לפירוקם. וזאת בגין חוב כספי אשר חייבות המשיבות למבקשת.

המערכת הנסיבתית אשר תתואר להלן, עלולה להנביע, ואף כבר הנביעה, בשל ייחודה, חריגותה ומורכבותה, הסתכלות שגויה על מצב עניינים זה. אולם רק בכוחה של בחינה משפטית מדוקדקת, סבלנית, רחבת - אופקים ומעמיקה של העובדות, אשר תתוארנה להלן, יש כדי לפתור את הסבך, אשר נראה, על פניו, למתבונן מן החוץ, כפרדוקס בלתי אפשרי.

בסיס הבקשה מקורו באירוע אשר התחולל במהלך חודש יולי 1997. בתוך מספר ימים זעום הפסיקו ספקים, אשר עד אז סיפקו סחורה למשיבות, את אספקת הסחורה; וזאת ללא כל הצדקה כלכלית, משפטית, מוסרית או אחרת. עד אז, התנהלו יחסי מסחר תקינים בין המשיבות ובין הספקים השונים, אשר במהלך השנים מכרו סחורה לחנויות המבקשות במאות מליוני שקלים, והפיקו מכך רווחים גדולים.

המבקשת נמנתה על הספקים שסיפקו סחורה למשיבות. היא לא השתתפה, מטבע הדברים בחרם הספקים, אולם נפגעה ממנו קשות. היענות לבקשה זו תצמצם את היקף הנזקים שסבלה המבקשת, והוא מתחייב, מלבד מכללי הדין הנוהג בישראל ומכללי הצדק הטבעי, גם מעיקרון השוויון, המהווך עיקרון יסוד בשפיטה, לאמור: מעמדה המשפטי של המבקשת כלפי המשיבות דומה למעמדם של יתר הספקים מכוח יחסי המסחר בין המבקשת למשיבות, אולם מעמדה הנורמטיבי של המבקשת עולה על זה של הספקים האחרים, שכן אלה האחרונים נהגו באופן בלתי ראוי ומנוגד לדין במשיבות, זאת שעה שהמבקשת נמנתה על הספקים הבודדים שהמשיכו לספק סחורה למשיבות עד סמוך להתמוטטותן.

לפיכך, היענות לבקשת המבקשת, קודמת, נורמטיבית, לבקשות מקבילות מצד הספקים שהיו מעורבים בחרם הכלכלי על המשיבות. תקנת הציבור אף מצמיחה את הצורך לבחון היטב התנהגותו של ספק, ובתוך זה של המבקשת, בתקופה הסמוכה להתמוטטותן של המשיבות. בחינה שכזו תגלה העדר תום לב אצל מרבית הספקים, ואף זדון ברמות שונות. תקנת הציבור מחייבת עוד בחינתו של מקרה חסר תקדים זה על רקע תפיסות היסוד של הציבור הנאור בישראל, המעדיף להמשיך ולטפח את מגמות התחרות החופשית, שבירת המונופולים וצמצום הקרטלים - מגמות שהן בבסיס תפיסות עולמה החברתית והכלכלית של המבקשת. היענות לבקשה אינה רק הפתרון המשפטי הראוי מבחינה כלכלית ומשפטית, אלא אמירה בעלת גוון ערכי מצד המערכת המופקדת על אכיפת שלטון החוק במדינת ישראל.

בקשה זו, מלבד היותה כתב בקשה משפטי רגיל שתכליתו כלכלית, מקפלת בין שורותיה כתב אישום מוסרי כנגד הספקים המעורבים בקרטל המזון, וכנגד הרשויות והגופים, הממסדים והחוק ממסדים, שהיו אמורים לרסן את התאגדות הקרטלית שהובילה להתמוטטות המשיבות.

בבוקר בהיר בתאריך ה - 14/7/97 הפסיקו הספקים המעורבים בקרטל את אספקת הסחורה למשיבות. זאת בניגוד להתקשרויות חוזיות תקפות שעמדו עימן, ואשר עד אותה עת כובדו שנים. הפסקת אספקת הסחורה למשיבות יצרה נמצב של חוסר ודאות בקרב קהל הלקוחות, ואף בקרב המשיבות, אשר העמידו את מחסניהן במצב הכן לקבלת סחורה, ונחלו אכזבה, שכן המשאיות בוששו מלהגיע.

בתוך שכך נעשו ניסיונות רבים, ברמות הניהול השונות לברר פשר התנהגות כל ספק וספק. ברוב המיקרים התחמקו מנהלי המכירות משיחות הטלפון של הקניינים, ואלה שכבר השיבו, ענו תשובות מתחמקות ומעורפלות. חלק מהספקים תירץ מהלך פתאומי זה בשמועות על מצב הכלכלי של המשיבות, והבטיח לכשתפרע ההמחאה הקרובה, אשר נמסרה להם, ישובו לספק סחורה. חלקם דרש ערבויות אישיות עבור הסחורה אולם שהגיע זמן פירעון ההמחאה וההמחאה כובדה - התחמקו הספקים מלספק סחורה והתחמקו שוב מתשובות.

הגדילה לעשות החברה הדרומית לשווק הידועה כ "סנו", אשר טענה כי היא ממתינה לפירעון המחאה שתאריך פירעונה היה 8/8/97 על מנת להמשיך את אספקת הסחורה. בפועל הפקידה החברה הנ"ל את המחאה כבר ב - 2/8/97, המחאה כובדה אך מבלי שהחברה באה לפרוק סחורה למשיבות.

חברות אשר דרשו ערבות אישית, להמשיך אספקה, קבלו ערבות זו אולם נחת התניה של המשך אספקה. אולם התברר כי לחברות אלה לא היתה כוונה לחזור ולספק סחורה, כל תכלית דרישתן היתה השגת ערבות בתחבולה על סחורה שסופקה בעבר, על פי כללי המסחר והתשלום הנהוגים בענף.

למען סבר האוזן יוזכר כבר בשלב זה, כי במהלך חודשים יולי - אוגוסט (מאז תחילת החרם)

פרעו המשיבות תשלומים לספקים בסך של כ- 18 מליון

ש"ח בעוד הסחורה שקיבלו באותה תקופה היתה בשיעור אפסי, כל זאת מתוך תקווה שהתבררה כתקוות שווא, כי הספקים יחדשו את אספקת המוצרים.

ידוע הוא בענף המזון כי כל עסק מתקיים בנתוני אשראי - ספקים המקובלים בענף. הפסקת האספקה גרמה לירידה דרמטית במחזורי המכירות, דבר שיצר תגובות שרשרת כלכליות, שהיו למעלה מכוחותיהן של המשיבות. בתקופה זו נפרעו התחייבויות לספקים בסכום כולל של עשרות מליוני שקלים, ובמקביל לא סופקה סחורה, כך שפירעון ההתחייבויות באותה עת נעשה בצורה של העדפת הספקים על פני פירעון חובותיהם של המשיבות למבקשת.

התנהגות הספקים, אילו היתה מכוונת כלפי רשתות השיווק הגדולות בישראל, כדוגמת שופר סל או קו-אופ, היתה ממוטטת אף אותן. אם יום בהיר היו מחליטים הספקים לעשות יד אחת נגדם, היו חברות אלה קורסות תוך זמן קצר, אף שמחזור המכירות של הראשונה בהן מגיעה לכ- 1.2 מיליארד ש"ח ברבעון.

גם הבנקים הגדולים במדינה לא היו עומדים במצב שבו מרבית מלקוחותיהם - שהם בפועל גם ספקיהם - היו מושכים את כספם בבת אחת. כפי שהמערכת הבנקאית בארה"ב התמוטטה ב- 1929 בעטייה של התנהגות בהולה שכזו - כך היו מתמוטטים אף הבנקים בישראל, קל וחומר חברות קטנות יותר מסוגן של המשיבות.

התמוטטות זו של המשיבות, תחת איומיהן של החברות שהתאגדו לקרטל נגדן, פגעה בתוך כך גם במטה לחמם של מאות עובדים, שאיבדו את מקום עבודתם ערב תקופת החגים.

פרטי הבקשה ונימוקה

תחומי העיסוק של החברה המבקשת

1. החברה המבקשת נוסדה ב - 1979 כחברה יצרנית, לייצר מוצרי מזון.
2. המבקשת מחזיקה ומפעילה מפעלים לייצור ועיבוד מזון: בני - ברק ובקרית - גת. מפעלי המבקשת קרויים "תשלובת מפעלי פיקנטי" המפעלים ייקראו להלן - תשלובת מפעלי פיקנטי.
3. המבקשת מעסיקה 180 עובדים במפעלים בבני ברק ובקרית גת.
4. (א) המפעלים בבני - ברק (הממוקמים ברחוב כהנמן 104 בני - ברק)
תחומי העיסוק של המפעלים בבני - ברק הם כדלקמן:
  - (1) מפעל לעיבוד בשר : המפעל רוכש בשר גולמי, ומייצר בתום תהליך של עיבוד, הכשרה, חיתוך, הקפאה ואריזה, עשרות מוצרי בשר קפואים, המיועדים לבישול, צלייה, טיגון ואפייה.
  - (2) מפעל לייצור נקניקים : המפעל מייצר כ - 30 סוגי נקניקים ונקניקיות, ובכלל זה נקניקי בשר, הודו ונקניקים מעושנים למיניהם.
  - (3) מפעל עופות : המפעל רוכש עופות לאחר שחיטה, ומייצר חלקי עופות קפואים (פנים וחוף), בתום תהליך של פירוק, הכשרה, הקפאה ואריזה.
  - (4) מטבח ייצור מרכזי : המטבח המרכזי מייצר מוצרי מזון - מוכן שונים, ובכלל זה מיני חלקי - בשר, טיגוני - דגים, ממולאים, פשטידות, מנות ראשונות ותוספות.
  - (5) בצמוד למפעל פועלת חנות - המפעל המוכרת היישר מן הייצור המוצרים המיוצרים על ידי מפעלי המבקשת: מוצרי בשר ועופות, מעדני דגים, סלטים, נקניקים, חטיפי בוטנים, מזון וכן דברי מאפה וכוי.

(ב) המפעלים בקרית גת : (ממוקמים במספר מבנים שכורים באזור התעשייה)

- (1) מפעל סלטים : מייצר כ - 30 סוגי סלטים, באריזות שונות, על בסיס תערובות של ירקות שונים, העוברים תהליך של עיבוד, חיתוך, בישול ואריזה. למפעל קו ייצור של אריזות אטומות למוצרי הסלט.
- (2) מחלקת דגים : מייצרת מעדני - דגים, מסוגי הרינג, מטיאס, וכוי.
- (3) קונדטוריה : שלושה קווי ייצור המייצרים: מוצרים מוגמרים (עוגות ועוגיות), מוצרי בצק, מוצרי בצק לפיצות.
- (4) מפעל חטיפים : המפעל מייצר חטיף המשווק בשם המסחרי "מקרנה". החטיף הינו חטיף בוטנים המשווק באריזות בנות 80 ו - 25 גרם.

5. בראש כל מפעל עומד מנהל מפעל, אשר תחומי אחריותו כוללים נושאי רכש, תהליכי ייצור ומכירות.

כפופים לו מנהלי מחלקות, מנהל רכש (חומרי - גלם וציוד), ומנהל מכירות.

ביצוע הזמנות, קבלת חומרי - גלם, בדיקת איכות וכמות, אישורי תשלום וביצוע תשלומים, נעשים במרוכז במשרדי החברה המבקשת בבני - ברק.

6. שיווק המוצרים המוגמרים :

א. התוצרת המוגמרת נמכרה ושווקה לחברות המשיבות באופן הבא :

- ב. החברות המשיבות הגישו טופסי הזמנה למנהל אחד המפעלים של תשלובת מפעלי פיקנטי, המנהל שקיבל את ההזמנה פיקח על ההזמנה לאמור - שקילה וספירת המוצרים, הקצאת שבוניות והעברת הסחורה לחברה המזמינה.
- ג. בעת קבלת הסחורה בוצעה בדיקת אספקה על ידי החברה המשיבה (המקבלת), לפי ובהתאמה לחשבונית. אישור המחסנאי וחתימתו על החשבונית היוו אסמכתא לקבלת הסחורה ובשלמותה, תוך שהמקור החתום חזר למספקת - החברה המבקשת, ושימש כבסיס להתחשבות בין החברות.
- ד. בנוסף, מספקת החברה המבקשת מוצרים מוגמרים מתוצרתה לקניינים ומשווקים שונים, מכל רחבי הארץ.

החברות המשיבות:

7. **המשיבה 1** נתאגדה ונרשמה כחברה בע"מ ביום 15 בנובמבר 1982. החברה הפעילה בראשון לציון, במבנה שכור, סופר מרקט בשטח של 1,000 מ"ר. המשיבה 1 הפעילה מסעדה סינית וסטיקיה בקומפלקס בראשון לציון. המסעדות כוללות כ- 200 מקומות ישיבה ומציעות מגוון סוגי מזון. בנוסף, הפעילה משיבה 1 סופר מרקט בשטח של 300 מ"ר בנתניה, המשווקת את כל מוצרי המזון, כולל מוצרי המבקשת.
- המשיבה 2** נתאגדה ונרשמה כחברה ביום 31 במרס 1986. החברה הפעילה את הסופרמרקטים בחיפה ובירושלים. החנות בחיפה בשטח שכור של 1,200 מ"ר, והחנות בירושלים בשטח שכור של כ- 350 מ"ר אשר מוכרות מוצרי מזון, ביניהם מוצרי המבקשת.
- המשיבה 3:** נתאגדה ונרשמה כחברה בע"מ ביום ה- 5 באוקטובר 1995. המשיבה הפעילה סופר מרקט בשטח שכור של כ- 1,000 מ"ר בעמק חפר בו נמכרו מוצרים שונים ביניהם מוצרי המבקשת.
- המשיבה 4:** נתאגדה ונרשמה ביום ה- 14 באוגוסט 1988. המשיבה הפעילה שני סופרמרקטים: בפ"ת בנכס בבעלות החברה אשר כולל שטח מגרש של כ- חמישה דונם ובו נבנה מסחרי של כ- 1,700 מ"ר, וסופרמרקט בב"ש בשטח שכור של כ- 350 מ"ר. שתי החנויות מכרו את מגוון המוצרים ביניהם מוצרי המבקשת.
- המשיבה 5:** נתאגדה ונרשמה בשנת 1996. החברה הפעילה בשטח שכור של כ- 2,000 מ"ר סופרמרקט במרכז - נעמן, שבדרך אשר עכו חיפה, שמכר מוצרים שונים וביניהם תוצרת המבקשת.
- המשיבה 6:** המשיבה 6 היא חברת אחזקות אשר סיפקה כוח אדם למבקשת.

המבנה הארגוני של המשיבות

8. כל אחת מהחברות המשיבות פעלה במבנה ארגוני עצמאי אשר כלל: מנהל תפעול, קניין אשר רכש את מגוון המוצרים הנמכרים על פי החלטתו ופקידת הנהלת חשבונות אשר טיפלה בחשבוניות הספקים ובהפקת הצ'קים.

פתיחת החנויות המסחריות:

שותפות בין הספקים ליזם:

9. כל פתיחת חנות מסחרית בבעלות מי מהמשיבות התבססה למעשה על שותפות בין היזם ובין הספקים השונים. תפקיד היזם בשותפות הינו להקצות שטח מסחרי למכירת מוצריהם של הספקים השונים, פרסום המקום ומהמוצרים הנמכרים בו (פרסום היזם היה על חשבונו וללא השתתפות הספקים בעלות זו בניגוד למקובל בשוק), חלק מהספקים בשותפות היה: לעתים התקנת מדפי אחסון ומקררים על חשבונם, הבאת סדרניות ומקדמי מכירות למוצריהם ואספקת מוצריהם בדרך של אשראי לפי תנאי תשלום המקובלים בענף.

בכל חנות הוצאו למכירה מגוון של אלפי פריטים הכוללים: מוצרי מכלת, חומרי ניקוי,

10. בשרים, ירקות ופירות, דברי בצק, כלי בית וכל ממגוון הספקים השונים.

תשלובת מפעלי פיקנטי סיפקה בין 15% - 20% מהמוצרים הנמכרים.

מחנק האשראי ההרסני ע"י הספקים השונים

קטיעת אספקה טראומטית מצד הספקים השונים

תעצמות חוב המשיבות כלפי המבקשת

11. החוב (אובליגו) הכולל של המשיבות למבקשת, ביום ה 31 - בדצמבר 1996 הסתכם לסך של כ -

11.8 מליון ש"ח, בעוד ב - 31/7/97 גזל החוב לכ - 16.2 מליון ש"ח. ב - 30/9/97 גדל החוב לכ -

18.5 מליון ש"ח.

חוב זה נוצר בעיקרו מאספקת סחורה מתוצרת המבקשת למשיבות ללא קבלת

התמורה, אולם הגידול בחוב נובע מאספקת סחורה אשר סופקה ובתמורה בגינם

הופנתה לספקים השונים.

12. במחצית חודש יולי 1997 הונחתה מכת מוות על החברות המשיבות, ע"י הספקים השונים,

אשר הפסיקו, בבת אחת, בהפתעה ובלא כל הודעה מראש, את אספקתם לחנויות המשיבות,

בדרך זו גרמו לדלדול מהיר של מלאי המוצרים בחנויות הסופרמרקט שמנהלות המשיבות

ולמחסור קיצוני בסחורה - עד לידי התרוקנות המדפים והידרדרות מסחרית כוללת.

13. בעקבות התנהגותם הזדונית והחד - צדדית של אותם ספקים, נוצרה תגובת שרשרת בלתי

נמנעת, לפיה כתוצאה מההפסקה הפתאומית באספקת הסחורה ודילול מצאי המוצרים, חדלו

יותר ויותר לקוחות לפקוד את חנויות המשיבות, כך צומצם באופן דרסטי מחזור העסקים ותזרים המזומנים שבידיהם, ונפגעה קשות יכולת הפירעון מצידם כלפי הספקים (הבוגדניים).

במצב המשברי המפתיע שנוצר נחלצה המבקשת לעזרת המשיבות, והישהתה באורך זמני את גביית החובות השוטפים מצד המשיבות כלפיה, מתוך מצג מוטעה של המשיבות כלפי התובעת בהתבססם על מצגי השוואה של הספקים.

הסחורה שסופקה ע"י המבקשת נמכרה ללקוחות ובתמורה שולמה לספקים השונים אשר הועדפו ע"י המשיבות בסולם פירעון התשלומים, על פניה (ולרעתה) של המבקשת. הכל במטרה להשביע רצון הספקים החיצוניים ולפירעון של המגיע להם עפ"י לוח הסילוקין, לאור הבטחתם שיחזרו לספק סחורה. לא כך ארע. הספקים הפתיעו, כאמור חדלו בבת אחת לספק, ובבזה מוטטו את החנויות.

באופן זה גם גדלו והתמירו חובות החברות המשיבות כלפי המבקשת עד לכדי למעלה מ - 18 מליון ש"ח.

14. במהלך העסקים אשר קדם להפסקת אספקת הסחורה סיפקו הספקים השונים סחורה לשיבות בשווי של למעלה מ - 10 מליון ש"ח לחודש, אותו סך אשר פרעו להם המשיבות.

החל מחודש יולי, עם הקטנת והפסקת האספקה המשיכו המשיבות לפרוע צ'קים בסך של למעלה מ - 10 מליון ש"ח לחודש לספקים, וזאת במשך החודשים יולי ואוגוסט 1997.

15. ידוע הוא בשוק, כי תנאי-האשראי הספקים מהווים חלק בתי נפרד מקיום העסק ואשראי הספקים שהיה נהוג עד לאותה תקופה אצל המשיבות היה בממוצע אשראי של: שוטף + 90 יום, כך שהפסקת האספקה הפתאומית, ללא אפשרות מכירה של מוצרי אותו ספק - ובמקביל המשך פירעון הצ'קים, כמוה נמנת מוות כלכלית ותפעולית לחברות המשיבות ולקיום הסופרמרקטים שבניהולן.

יודגש בזה, כי הספקים נהגו לא רק בכפיות טובה אלא בתרמית ממש, תוך שהפרו בהתנהגותם זו את כללי המסחר הנהוגים ואת עיקרי ההגינות המסחרית המקובלים ובכך חרצו את גורלם של החברות המשיבות לחנק כלכלי ולשיתוק כל האפשרויות של קיום מחזור עסקי חיוני ולתזרים מזומנים היכול לאפשר המשך קיום כלכלי.

כך נהגו הספקים הללו חרף פירעון תשלומים להם ע"י המשיבות, לפי תנאי האשראי שקוימו בין הצדדים במסגרת יחסיהם המסחריים עד אז.

16. להלן רשימה מדגמית של הספקים שהטילו חרם, מצור וחדלות אספקה על המשיבות (רשימה לא סגורה) :

1. אגיס (מוצרי היגיינה, סבונים, דאודורנטים, שמפו, גילוח וכו').
2. אסם (חטיפים, פסטות, מרקים, קטשופ, רטבים, נס קפה, קפה וכו').
3. אקסטרא שווק. (כלים חד פעמיים, שקיות אריזה, מפות שולחן וכו').
4. גורי (מפיות, מוצרי בית וכו').
5. דננברג (קמח, מוצרי נקטר, דבש, מים מינרלים, מיצים ומצות).
6. דנשר (תה, אבקות כביסה, מוצרי טואלט, אבקות ניקוי וכו').
7. השחר (שוקולד למריחה, חלבה).
8. ויטה (מרקים, רטבים, פתיתי דגנים, חטיפים, עוגות).
9. וילי פוד (שימורים למינים, ספגטי).
10. חוגלה (טיטולים, חומרי ניקוי וכו').
11. טמפו (שתייה קלה, בירה).
12. טנא נגה (גלידה).
13. ליימן שליסל (דברי מתיקה, גומי לעיסה וכו').
14. עלית (שוקולד, שתייה קלה, קפה, חטיפים וכו').
15. שסטוביץ (דאודורנטים, חומרי ניקוי, משחות שיניים).
16. קוקה קולה (משקאות קלים).
17. תלמה (מרקים, רטבים, מילנו, פתיתים).
18. ויסוצקי (כל סוגי התה).
19. פרומין (קפה, ביסקוויטים, מתיקה, מוצרי עסיס וכו').
20. סנו (מוצרי ניקוי, אבקות כביסה).
21. פרוסטיב (ציפס).

הצורך הדחוף במכירת סניפים (במכירי הפסד)

17. חידלון האספקה המולל הביא להידרדרות פיננסית וארגונית מהירה של החברות המשיבות, ולשיתוקם הכמעט מוחלט של חנויות הסופרמרקט.

מצד המשיבות נעשו פניות והפצרות דחופות אל הספקים השונים, להימנע מהפסקת אספקת הסחורות, תוך הדגשה כי הפסקת האספקה תגרום בודאות להתמוטטות כלכלית מוחלטת של החנויות.

יודגש, כי ההצעה לספקים השונים ערבות אישית של מר משה בדש, עבור אספקות עתידיות, אולם הצעה זו נתקלה בסירוב מצידם והושבה ריקם.

מטרת ההצעה לערבות אישית באה מתוך תקווה ואמונה ושיקול עסקי כי נתינת ערבות כאמור תגרום כי הספקים יחזרו לאספקה סדירה אשר תביא את החברות לאפשרות של פירעון חובן למבקשת.

18. במצב - דברים החמור שנתהווה, נאלצו המשיבות למכור סניפים, כדי להצילם מקריסה סופית.

סניפי פ"ת, חיפה, נתניה, נעמן - עכו וב"ש נמכרו במכירי הפסד 1, וזאת ע"מ לעמוד בתשלום ההתחייבות לספקים.

הסניפים נמכרו נמוך ממחירי עלות הקמתם, כי לא ניתן היה עוד לממן את אחזקתם במצב של חוסר סחורה ודילול קיצוני במכירות.

נוצרה דחיפות רבה במכירת הסניפים, כל עוד ניתן היה למוכרם, בטרם הגעה לידי התמוטטות מוחלטת שלהם, שאז לא היה ייתן אפילו למוכרם לאיזה גורם כלכלי ורציני שהוא.

אולם, עצם מכירת הסניפים, ובמחירי הפסד גדולים, גרמה לחברה המבקשת הפסדים כספיים רחבי - היקף, ובאשר עם אובדן הסניפים אבדו לקוחות גדולים למבקשת: הלא הם החברות המשיבות וחנויותיהן, בד - בבד אבדה יכולתן הפיננסית לפרוע חובותיהן כלפי החברה המבקשת.

לדוגמא: בסניפי מרכז - נעמן שבצפון הארץ הושקע סכום של כ - 6,000,000 ש"ח

(בציוד ומלאי) ונמכר בכ - 900,000 ש"ח. הפסד בסך של 5,100,000 ש"ח 1

19. להלן נתוני ההתחייבות לספקים בהשוואה של ערב הפסקת הסחורה ולאחריה, נכון לתאריך 31/8/97.

<u>שם הספק</u>	<u>חוב (משוער) בתחילת הפסקת האספקה</u>	<u>חוב (משוער) 31/8/97</u>
עוף חיפה	בש"ח 3,850,000	בש"ח 2,472,000
אסם	835,000	433,000
פרומין	474,000	259,000
עלית	1,353,000	671,000

חרם מסחרי והפרת הסכמים ע"י הספקים:

20. נתונים אלה מוכיחים מעל לכל ספק, כי המשיבות עשו מצידן את כל המאמצים, מעל ומעבר, לשלם את החובות לספקים. אולם בשל החרם הפתאומי והאכזרי שהוטל על החברות המשיבות, בלא כל התראה מוקדמת, לא היתה כל אפשרות להמשיך ולשלם, ללא תזרים מזומנים, שכמובן מאליו היה אמור להוצר ממכירה הסחורות שהספקים צריכים היו לספק.

חרם שכזה דומה הוא לדוגמת מצב בו בוקר בהיר אחד יחליטו כל ספקי פולי הקפה שלא לספק חו"ג לחברה יצרנית וכתוצאה מכך לא יהיה לחברה היצרנית, מסחרית סחורה לשווק ולמכור, האם חברה שכזו תוכל לשרוד ולהמשיך לפרוע את התחייבויותיה ?

לחילופין אם ביום אחד יחליטו כל לקוחות הבנק למשוך בבת אחת את כל פקדונותיהם מחשבוניות הבנקים האם הבנק יוכל להמשיך בתפקוד ?

משיבות יחדיו מימשו נכסים בשווי של למעלה מ - 16 מליון ש"ח ע"מ לפרוע חובות לספקים.

יודגש כי גם חברות ענק לא היו מסוגלות לעמוד מבחינה כלכלית במצב **כאוטי** מעין זה, שהינו שווה ערך להטלת **חרם** כלכלי מוחלט.

אולם למרות זאת, כפי שמראים הנתונים, מיצו המשיבות, בסיוע כלכלי מצד המבקשת, עד לגבול היכולת האחרונה את כוחן להיאבק ברוע הגזירה. ובאם נחרץ גורלן של המשיבות לקריסה ובחוסר יכולת לעמוד בחובות הנותרים האשמים היחידים והישירים הם אותם ספקים שהטילו את החרם המסחרי עליהם.

בהתנהגותם זו כרתו הספקים במו ידיהם את הענף עליו ישבו, וגרמו להיווצרות **מעגל קסמים אכזרי** וחסר תקווה, של פגיעה אנושה במי שצריך לפרוע החוב.

זאת ועוד: הספקים השונים הפרו ביודעין את ההסכמים המסחריים, שבין המשיבות לביניהן, ההסכמים שנוצרו בע"פ, בהתנהגות ומכללא, מתוך העובדה המשותפת ויחסי המסחר השוטפים ביניהם.

והחמור מכל הוא המרמה שבה נקטו אותם ספקים - שותפים כאשר בהבטחות שווא הוציאו צ'קים, שטרי חוב וערבויות מהמשיבות, מהמבקשת וממר משה בדש אישית בהבטיחן כי יספקו סחורה עפ"י המקובל ביניהם.

הפועל היוצא למצב - דברים קיצוני זה הוא הגברת החובות שחבות החברות המשיבות לחברה המבקשת, המתבטאים נכון ליום ה - 30/9/97, כאמור לעיל בסך כולל של כ - 18 מליון וחצי ש"ח.

ראש לספקים מונעי הסחורה היתה חברת "אסס", ובסמוך לקטיעת האספקה החלו להיות מופצות שמועות זדוניות על "פיקנטי".

**הפצת שמועות הזדון אודות "פיקנטי" -
מלחמת קרטל המזון "אסס" בחברה המבקשת
לחיסולה וסילוקה כמתחרה משוק החטיפים**

21. ראשיתו של החרם על "פיקנטי" החל במסע שמועות מרושע בקרב הספקים השונים, כאילו "פיקנטי" הגיעה לפשיטת רגל ואינה יכולה לפרוע אשראי ספקים.

שמועות זדון אלו, עפ"י בירורים שערכה המבקשת, הופצו ע"י סוכני מכירות של תשלובת "אסס".

שמועות אלה **זרעו בהלה** בקרב הספקים, אשר החלו לצבוא על משרדי "פיקנטי" ולדרוש פירעון לאלתר של כל האשראי (בניגוד גמור ליחסי המסחר הקיימים ביניהם לבין המשיבות).

22. בתחילה 1997 החלה המבקשת לייצר חטיף בוטנים, לאחר שרכשה ציוד מיוחד והכשירה

עובדים מיומנים לקו ייצור זה.
חטיף הבוטנים (הקרוי "מקרנה") מיוצר באיכות גבוהה ומשתווה באיכותו ובטעמו לחטיף
הבוטנים "במבה" של אסם.

החטיף נמכר ללקוחות בפחות מחצי המחיר ממחיר החטיף של אסם.
המחיר אצל אסם נע בין 3.5 ל - 3.70 ש"ח (80 גרם אריזה)
המחיר בפיקנטי הינו 1.5 (באריזה הנייל).

מעת שהחל שיווק החטיפים בחנויות פיקנטי ואצל משווקים אחרים, החלה אסם במלחמת
חורמה נגד המבקשת, תוך הפעלת איומים על בעלי חנויות שאם ימכרו את החטיף של פיקנטי,
אסם תחדל לספק להם סחורה בהנחות ובמבצעים.
אמצעי מלחמה נוסף היה הפצת שמועות כוזבות בדבר היות פיקנטי במצב של "פשיטת רגל"
כדומה.

זתוצאה הבלתי נמנעת התרחשה כמתואר לעיל, ובמהירות הבזק, ונזקיה היו הרסניים כלפי
חברות המשיבות, והביאו להתמוטטות כלכלית, בתהליך מהיר של תגובות שרשרת.

כתב - התביעה של המשיבות נגד "אסם" (כביהמ"ש המחוזי בת"א)
במהלך חודש אוגוסט 1997 הגישו המשיבות תביעת נזיקין על סך של כ - 5 מיליוני ש"ח,
המצורפות בזאת.

השרפה בסניף "פיקנטי" ברשל"צ

ב - 2 בספטמבר פרצה שרפת ענק במבנה המשיבות באזור התעשייה החדש בראשון לציון,
וכילתה חלק ניכר מהבניין ומהמשרדים. נשרפו תיקים ומסמכים רבים, ונגרם נזק רב לרכוש
המשיבות.

השרפה שבשה לחלוטין את כל הנהלת החשבונות של המשיבות ופגעה קשות ביכולת תפקודן.

בנוסף כילתה השרפה חלק מחומר הראיות אשר נאסף ע"י החברה לשם תביעתה כנגד חברה
"אסם".

פרשת וילי - פוד

ביום ה - 25/9/97 הוגשה לביהמ"ש המחוזי בת"א, בקשה למינוי מפרק זמני ע"י עו"ד יוסי
כהן, מטעמה של חברת וילי - פוד אינטרנשיונל בע"מ. עוד טרם הגשת הבקשה כבר התפרסמה
ידיעה בעיתון "ידיעות אחרונות" על הגשת הבקשה לכינוס הפירוק החברות.
בנושא הוגשה תלונה במשטרת ישראל.

כותרות אלו בעיתונים גרמו וגורמות למבקשת פגיעה בפעילות השוטפת ובמוניטין מסחרי שלה
כך שהדעות הרווחות בשוק הן ש"פיקנטי פשטה את הרגל" שמועה אשר גורמת לדילול הקונים
בחנויות ולירידת הפדיון עד לשני שליש מהפדיון הרגיל.

26. העובדים

מאות עובדים לשעבר שהועסקו אצל החברות המשיבות נותרו במצב של חוסר ודאות לגבי עתידם וזכויותיהם בגין שכר ופיצויים.

הפירוק עפ"י הוראות ביהמ"ש הוא חיוני ע"מ שזכויות העובדים, לרבות זכויותיהם לפי חוק הביטוח הלאומי, יוסדרו ע"י המפרק שימונה, ותחת פיקוחו של ביהמ"ש.

27. פעולות הוצל"פ נגד המשיבות

נקטות פעולות הוצאה לפועל כנגד המשיבות. במצב הדברים שנתהווה, מתעורר הצורך הדחוף למנות מפרק זמני לחברות המשיבות כדי ליישם הסדר המתייחס לכל חברה וחברה לגבי נושים שונים, וביניהם המבקשת, תחת פיקוחו ואישורו של ביהמ"ש.

28. קשירת הקשר למוטט את המשיבות

בלתי ניתן להבין את תהליך התמוטטותן של המשיבות מבלי להבין את המבנה הקונסרוקטיבי של הקרטל שמוטט אותן. יאמר על הסף, כי על אף כל שיפורט להלן, שירטוטו המושלם של מבנה הקרטל אינו אפשרי, שכן מרכיביו נוטים לחשוף את רמת המידע המנימלית ביניהם על קשריהם העסקיים הפורמליים והאסטרטגים.

גם הותיקים שבעובדי המבקשת, הפועלים שנים לא מעטות בתחום המזון במדינת ישראל, הופתעו כשהתבררה מסכת הקשרים והזיקות הענפה שניהלו ביניהם הגופים המרכיבים את הקרטל. דומה כי בלתי ניתן למצוא ספק שהיה חבר בקרטל, ואשר אין לו קשר כלכלי או מחויבות אחרת לאחד מראשי הקרטל. מה שיתואר להלן עשוי להראות בקריאה ראשונה כתיאור רב היסחפות אחר תיאוריית קונספירציה שנרקמה כנגד המשיבות. אולם בחינה נטולה דעות קדומות של מערכת הקשרים, הזיקות והמחויבות של הגופים והאנשים הפועלים בקרטל תשרטט קווי מתאר של ארגון בעל עשרות רבות של אופייני קשר גומלין ברמות מחויבות שונות בין מרכיביו - תאור שעלול לזרוע חשש בקרב כל מי שקיומה של תרבות בעלת ערכי מסחר והגינות מהווה אבן יסוד בהשקפת עולמו.

מן המפורסמות היא בענף המזון כי בענף זה מיוחסת חשיבות כבירה להתנהגותן של הארגוניים הכלכליים הגדולים הפעילים בו. כיון שמדובר בסקטור שמאופיין ברמת דיפרנציציה גבוהה (החל ממכולות שכונתיות בעלות עובד אחד וכלה ב־רשתות ענק בעלות אלפי עובדים), הרי שרמות הכוח של החזקים בענף יובילו תמיד לכניעה מיידית של הגורמים החלשים בענף מפני רצונותיהם של ענקי המזון.

ראש וראשון למובילי קרטל המזון נגד המשיבות היה ענק המזון "אסם". פעילותו בקרטל הונעה מתוקף העובדות המתוארות בסניף 22 לבקשה. כמו כן מצורפים לבקשה תצהירים שבהם נחשפת טכניקה הפצת השמועות של "אסם" ושותפיה לקרטל. "התקשרו מהנהלת החשבונות של אסם ואמרו להנהלת החשבונות של "ויטה" שהצ'קים של פיקנטי חזרו ואין לפיקנטי כסף

לשלם", ציטוט מדברי סוכן מכירות של חברת "ויטה" אשר מופיעה בתצהירים. בתצהיר אחר, המצורף בזה, ואשר ניתן מטעם כהן נעם, מובאת שיחה של הנ"ל עם סוכן של "ויטה": "הוא אמר לי צ'קים של פיקנטי חזור... לשאלתי אם ל"תלמה" חזרו צ'קים של פיקנטי הוא אמר שהוא לא יודע. שאלתי אותו מדוע הוא מפיץ שמועות כאלה שאין להם בסיס, הוא ענה לי שזה מה שהוא שמע".

בתצהיר אחר מספר אבישר זיו על שיחה עם סוכן "קוקה קולה", אשר סיפר לו ש"פיקנטי" במצב של פשיטת רגל. דומה שהשיטה של הפצת השמועות פעלה דרך סוכני החברות שהיו שותפות לקרטל, ואשר תיפקדו לא רק כסוכני - סחורה אלא גם כסוחרי שמועות שווא.

מלבד מאבק "אסס" במבקשת על רקע שבירת שוק חטיף הבוטנים, הונע מאבקה של "אסס" במבקשת מתוקף העובדה כי "אסס" רכשה את הבעלות במפעל הסלטים "סלטי צבר", אשר מוצריו מתחרים במוצרי המבקשת. בתוך - כך, ל"אסס" 51% בשותפות בחברת הגלידות הגדולה "נגה גלידות בע"מ", אשר 49% ממניותיה מוחזקות בידי ענק המזון הגדול ביותר בישראל "תנובה", שלה בעלות של 50% (דרך חברת "תנובה שות" בע"מ) על "עוף חיפה" העוסק בשחיטת פטמי עוף, והמשווק מליוני עופות מידי שנה. מפעל זה מתחרה ב"תנובה" ומשווק את מוצריו במחירים נמוכים מאלה של המוצרים הזהים שמשווקת החברה שבבעלותה הוא נמצא. אנומליה כלכלית זו, אשר מן המפורסמות בענף הבשר כי איננה נוחה ל"תנובה" מובילה ליצירת עניין של תנובה בקטיעת פתיל חייו של "עוף חיפה". קריסת המשיבות, שרכשו מוצרים במליוני שקלים מ"עוף חיפה" מביאה גם לאיום על חייו של "עוף חיפה" עצמה, במהלך העשוי להביא להתרתו של הקשר הגורדי, ולשחרורה של "תנובה" מעולו של "עוף חיפה".

נוסף לאנטרס של תנובה בהתמוטטותו של "עוף חיפה", בסיוע לשותפתה העסקית והאסטרטגית "אסס" וכן בנוסף לאנטרסים אינצדנטליים כאלה ואחרים שבקשתה זו קצרה מלהכיל, ל"תנובה" עניין ישיר בהתמוטטות המשיבות מתוקף שותפתה בחברת ענק "היפר שוק" אשר מחזיקה ב - 50% ממניות רשת המרכולים "קו- אופ צפון". אנטרס ישיר נוסף של "תנובה" בהתמוטטות המשיבות נובע מאחזקותיה ברשת "מזון מן הקבוץ" שאף היא מתחרה במרכולים שבבעלות המשיבות.

תת - קבוצה נוספת בקרטל הינה קבוצת עלית - שטראוס. אף על פי בצבור יש נטייה להניח ששני ראשי - הקרטל אלה מצויים במלחמה כלכלית טוטאלית, ואינם משתפים פעולה זה עם זה, הרי שאין כך הדבר. כך למשל, משתפת "שטראוס" (דרך "גדעון אחזקות") פעולה עם "תנובה", המתחרה - לכאורה, במסגרת בעלותן המשותפת (33% כ"א) על מחלבות רמת - הגולן. ראשי תת קבוצת הקרטל שטראוס - עלית מתרועעים באירועים חברתיים עם ראשי תת - הקבוצות תנובה - אסס, מתיעצים זה בזה בנוגע לעסקיהן, ואף מזכינים איש את רעהו לאירועים משפחתיים.

הנטייה לקטלג את שתי הקבוצות הללו כיריבות - עולם שמקומן משני צידי המתרס הינה פועל יוצא של מלחמה עסקית מיתולוגית אשר אינה תקפה עוד בימינו, אחרי השתלטות "שטראוס" על "עלית". לראשי שטראוס היסטוריית קשרים ענפה ומגוונת עם ראשי "אסס" ו"תנובה", בין היתר כתולדה משליטתן בחטיבת המזון ובהתאחדות התעשיינים, ומשליטתם באחדות עצמה. במהלך פעילותם המשותפת של ראשי - קבוצות קרטל אלה, ניהלו הללו מאבקים באויבים אסטרטגים

משותפים, זאת שעה שהציבור והעין הציבורית נטו לטפח מיתוסים של מלחמות עסקיות ביניהם. המבקשת סבורה כי לדימוי זה של ראשי - קרטל המסוכסכים ביניהם אין מקום כאשר מדובר במלחמה מול אויב משותף. המשיבות, במקרה זנן, היו אויב שכזה שהצדיק חבירתם של המתחרים העסקיים.

גורם רב - השפעה נוסף בקרטל המזון הינה "החברה המרכזית לייצור משקאות קלים" המשווקת בין היתר את המוצר "קוקה קולה" הינו מוצר "עוגן", אשר לנוכחותו על מדף צרכנייה יש משמעות של חיות ואטרקטיביות מעבר לערכו הצרכני של מוצר זה בסל המשפחתי. אי לכך, להשתתפותה של "קוקה קולה" בחרם של קרטל המזון כנגד המשיבות יש חשיבות ראשונה במעלה. גם כאן הקשר בין ראשי החברה המשווקת את "קוקה קולה" ובין ראשי קבוצות "אסס - תנובה" ו"עלית - שטראוס" מתבצע בשני קונסטרוקציות מקבילות: קשרים עסקיים פרמלים (לשטראוס - עלית אחזקות ב"רשת" זכיינית הערוץ השני לשידורי הטלוויזיה) וקשרים חבריים (ראשי החברה המשווקת את "קוקה קולה" מתרועעים עם ראשי החברות האחרות, באירועים חברתיים ומשפחתיים). קבוצות אלה, שהקימו את המסד עליו נוצק קרטל המזון נגד המשיבות, שולחות זרועות תמנון ארוכות למאות ארגונים עסקיים בישראל ומחוצה לה. חלק מקשריהם העסקיים מתבצעים באמצעות נוכחות אחדים מראשי הקבוצות בדירקטוריונים של בנקים גדולים, אשר להם היתה משמעות כמו - אובייקטיבית בזמן הפצת השמועות הזדוניות כנגד המשיבות.

29. טכום דברים:

לאור האמור לעיל קיימה תשלובת מפעלי פיקנטי קשרים מסחריים עם המשיבות אשר נוצרו בעיקרן באספקת מוצרי פיקנטי לחנויות בבעלות המשיבות.

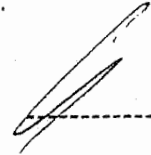
כתוצאה מקשרים מסחריים אלה נוצר חוב של המשיבות כלפי המבקשת, חוב אשר אינו מגובה בביטחונות כלשהן למעט ערבות הדדית של המשיבות כלפי המבקשת.

כתוצאה מהחרם הטוטאלי אשר הוטל עליהן איבדו למעשה המשיבות את יכולת התפקוד והמכירה שלהן. חרם שכזה אשר הוטל ע"י קרטל הספקים היה פוגע ללא כל ספק בכל מרכול או רשת שיווק בכל היקף שהוא, שהרי הפסקת אספקת סחורה לחלוטין כפי שארע במקרה הנ"ל גורמת לכל חברה מסחרית לתגובת שרשרת בלתי נמנעת - מחסור במוצרים - הידלדלות המלאי - ירידה במחזור המכירות - פגיעה חמורה בתזרים המזומנים - אי יכולת פירעון התחייבות, כל זאת בהתחשב באשראי הקבוע אשר אותו העניקו הספקים למשיבות. כל זאת תחת עננת השמועות חסרות התקדים, ובמקביל המשך תשלום ההוצאות הקבועות - שכ"ד, משכורות, מסים וכדומה.

המבקשות פרעו מידי חודש במהלך עסקים כרגיל (ללא חרם הקרטל) התחייבות בסך 10 מליון ש"ח, בה בעת סיפקו להם הספקים תוצרות בסדר גודל של כ - 8-9 מליון ש"ח אשר היוו את הבסיס המסחרי לפעילות המשיבות. לאחר תחילת החרם המשיכו המשיבות לפרוע התחייבות

במליוני שקלים אולם אספקת התוצרת נעצרה כמעט לחלוטין דבר אשר גרם לשיתוק המערכת
המסחרית.

תביעת המבקשת כלפי המשיבות נובעת מחוב כולל של 18.5 מליון ש"ח, אשר המשיבות כל אחת
בנפרד וכולן ביחד (בתוקף הערבות ההדדית) חייבות.
המבקשת היא הנפגעת העיקרית ממצב המשיבות אשר נוצר עקב חרם הספקים ומתוקף כך היא
מבקשת מינוי מפרק זמני למשיבות על מנת לבדוק את טענותיה בכדי לקדם את סיכוי גביית
החוב.

אלון גרט, עו"ד

גידי פרישטוק, עו"ד

בפני כב' השופטת ו. אלשיך

"הפקודה"

בענין : פקודת החברות [נוסח חדש], ותשמ"ג-1983

המבקשת: פיקנטי ותעשיות מזון (ישראל) בע"מ

המשיבות: 1. צלבנית השקעות בע"מ

2. צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמ"ו) בע"מ

3. צלבניות תעשיות מזון (1995) בע"מ

4. הסינית טי-אוצ'ין בע"מ

5. צלבנית צפון (1996) בע"מ

6. ת.א. מזון בע"מ

פ ר ו ק ו ל

נוכחים: עו"ד גלרט, ב"כ המבקשת ועו"ד ורדי

עו"ד חיים נוימן בשם המשיבות 1-6 בחמרה 3757/97

עו"ד גבריאל ב"כ הכנ"ר

עו"ד יגאל שפירא ב"כ ארזן אינטרשיונל

עו"ד שפטלוביץ, ב"כ סנו

מתמחה מטעם עו"ד יוסי כהן

עו"ד גינדס, ב"כ עלית - בתיק 584/97 ובחמרות הקשורות

עו"ד סחר, ב"כ ג'ונסון בע"מ, חמרה 3851/97 בתיק 548/97

עו"ד בליזובסקי, בשם סנפרוסט בתיק 548/97, חמרה 3898/97

עו"ד שריקי, ב"כ אוסם, פרומין, ופרוסטיב, בתיק 590/97

עו"ד שפיר, מטעם תנובה

עו"ד בלטר, ב"כ חב' אריז ומאור סחר.

עו"ד גבריאל: הגם שנפלו בבקשת הפירוק, שהגישה פיקנטי תעשיות מזון, מספר פגמים פרוצדורליים, הרי שבעקבות הסכמתו של עו"ד נוימן ב"כ ששת החברות לבקשת הפירוק, ולמינוי מפרק זמני, אין שום מניעה ליתן צו פירוק זמני בשלב זה.

עו"ד גלרצ: אנו מבקשים. תעשיות מדיון. כפי שניתן ללמוד מהבקשה, ככל הנראה היא
 הנושה הגדולה של החברות. כפי שניתן ללמוד מן הבשח, יש סיבות רבות ובעצם חלק
 מהן מרכזיות, בעיקר חלק מהן שלא סיפקו. אני מניח שגם הנושים טענו טענותיהם
 לכן אבש למנות מפרק זמני נטרלי, שיבדוק טענות כל הצדדים. להזכיר, לחברות אלה
 מספר תביעות כנגד ספקים וחמפרק יצטרך לטפל גם בתביעות אלה, לכן אבקש שביכת
 המשפט ימנח מפרק, ויבדוק אם יש לו קשר למי מהמשיבות כאן.

עו"ד ורדי:

עו"ד הרין שימונה כאן יצטרך לחקור את הגופים האלו, לא יוכל לחקור.

עו"ד שריקי: אני מבקש להציע שם שאני מקווה שלא יקים התנגדות ועל חלק מהנושים
 הוא גם מקובל עו"ד אליזר וולבסקי.

עו"ד בליזובסקי: מאחר ועסקינן באגד של חברות שנעשו שם העברות מחברה לחברה
 ריכוז חובות לחברה אחת וריכוז זכויות של חברת אחרת, רצוי למנות רו"ח ביחד עם
 חמפרק, ואני מציע לצורך העניין, את רו"ח שלמה נס, יכול להתמנות מכח היותו עו"ד
 ולחילופין להצטרף לעו"ד שריקי בעניין עו"ד וולבסקי.

החלטת

מאחר ואין התנגדות למינוי מפרק זמני לחברות הבאות: - צלבנית השקעות בע"מ,
 צלבנית שיווק סלטים ונקניקים, (תשמ"ו) בע"מ, צלבנית תעשיות מזון (1985) בע"מ,
 הסינית טי-אוצ'ין בע"מ, צלבנית צפון (1988) בע"מ וח.א. מזון בע"מ, אני מחליטה
 למנות מפרק זמני לחברות הללו. זהותו, גובה הערבות שיצטרך להפקיד ימצאו בהמשך
 החלטתי זו במזכירות בית המשפט היום. בהמשך להחלטתי דלעיל, אני מחליטה למנות
 את עו"ד אליזר וולבסקי כמפרק זמני לחברות הללו.
 עו"ד וולבסקי יודיע לבית המשפט אם הוא מסכים לקבל על עצמו את התפקיד.
 אם יקבל על עצמו את התפקיד יפקיד ערובה אישית בגובה 30,000 ש"ח.
 סמכויותיו של עו"ד וולבסקי תחונח על פי המבוקש בבקשות הפירוק של כל אחת מן
 החברות.

בתל-אביב - יפו

28/10/97

בתי המשפט

בית-המשפט המחוזי

פרוק: 590/97-א'

המר': 3757/97

8

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

המפרק הזמני יפתח חשבונות נפרדים לכל אחת מהחברות השונות שבפירוק, הוא מוסמך
בזה לערוך חקירות לגבי שאלת חברת הנכסים או ערוכן בין החברות השונות.
כמו-כן, מסורות לו יתר הסמכויות על פי החוק, אם סבור המפרק הזמני כי יש צורך
בפעולות נוספות שלא ננקבו בבקשות או במינוי על פי החלטת זו, תמיד פתוחה בפניו
הדרך להגיש בקשה למתן הוראות.

ניזון והודע היום 28/10/97 במעמד הנ"ל. ו. אלשיך, שופט

עו"ד שפטלוביץ: אני מבקש מבית המשפט שיפעיל סמכותו של סעיף 263 לפקודה ויצווה
שמותג פיקנטי לא ימכר או לא יעשה בו כל דיספוזיציה בחיותו נכס של החברה השווה
בכסף רב. כאשר ה מתוך החברות שמונה להם היום מפרק נקראו בעבר פיקנטי במסגרת
שם החברה. השם פיקנטי שווה בכסף רב.
עו"ד גלרט: אבקש להעיר כי דברים אלו אינם מתייחסים לזכויות של מרשתי פיקנטי
תעשיות מזון (ישראל) בע"מ.
עו"ד גבריאל: תומך בבקשה.

החלטה

אני עושה שימוש בסמכות המסורה לבית המשפט בסעיף 263, ובהעדר התנגדות, אני
נעתרת לבקשתו של עו"ד שפטלוביץ. המותג "פיקנטי" לא ימכר לא ישועבד ולא תעשה
כל דיספוזיציה עד להכרעה בבקשות התלויות ועומדות בבית המשפט.
הערכמה הערתו של עו"ד גלרט, אשר איננה בבחינת התנגדות.

ו. אלשיך, שופט. בית הדין המחוזי בתל-אביב. 28/10/97 במעמד הנ"ל.

הדיסטריקט של תל-אביב

בית המשפט המחוזי בתל-אביב
אני מאשר
שהחק זה נכון ונמצאים במקור

28/10/97
האריך

נספח י'

3.8.97

מבלי לפגוע בזכויות
בפקס: 03-5172357

לכבוד
מר רם כספי, עו"ד
רחוב יעבץ 33
תל-אביב 65258

ח.נ.

הנדון: אסם-פיקנטי-פרסום לשון הרע

סמך: מכתבכם מיום 30.7.97
מספרכם כללי/די/בל

בשם מרשתי, תשלובת פיקנטי, הריני להשיב לך כדלקמן:

1. מרשתי לא פירסמה פירסומים שהינם לשון הרע נגד מרשתך, "אסם תעשיות מזון בע"מ".
  2. כל שפורסם ויפורסם מטעם מרשתי הינו אמת.
- בידי הראיות (המוצקות) לכל שפורסם ויפורסם מטעם פיקנטי.
3. בפעולותיה המכוונות של מרשתך כנגד מרשתי נגרמו למרשתי נזקים כבדים ביותר ועם סיום בדיקת היקפם, שומרת מרשתי על זכותה לתבוע ממרשתך פיצוי בגינם.

בכבוד רב

און ניגמן עו"ד

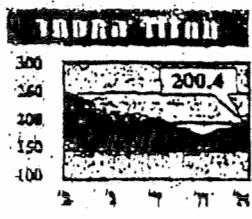
שטרֶאוּס: אָסֶס לוחצת על לקוחות להשגת בלעדיות; אָסֶס: לא היו דברים מעולם

חילופי האשמות בין יצרני הגלילות ■ שטרֶאוּס: אָסֶס מנסה לכפות על שפיים התקשרות בלעדית ■ פרופר: זה מנוגד למדיניותנו

מאת הרס מגור

חילופי האשמות וריבים בין ראשי חברת שטרֶאוּס לראשי אָסֶס בענין הגלילות, גורמים בשטרֶאוּס טוענים כי אָסֶס הפעילה לחצים על קיבוץ שפיים, בעל פארק המים שפיים, לה תקשר בלעדית עם נגה גלילות, שבשליטת אָסֶס. נגה גלילות, לדברי שטרֶאוּס, אָסֶס הכהירה לקיבוץ שפיים כי אם לא יתקשרו בלעדית עם נגה - ייפגעו מכוונות מפעל פוליויד שכבוע לות הקיבוץ, לאסם. פוליויד מייצר מיכלי פלסטיק לתעשייה, בין השאר גם עבור אָסֶס. גורם בקיבוץ שפיים אישר, כי אָסֶס הפעילה לחצים תריגים כדי שתכרת נגה גלילות (בבעלות אָסֶס ותנובה) תהיה הספקית הבלעדית של הקיבוץ, המפעיל פארק מים שמתווה מוקד מכירה ענק של גלילות בקיץ. פארק המים היה קשור בעבר עם שטרֶאוּס (של תגר בוט) וחברת שטרֶאוּס פנתה אל הקיבוץ לברידות אפשרות להתקשרות. מנכ"ל אָסֶס דן פרופר אמר בתגובה, לפני

דיב כי "התנגדות של הפעלת לחצים מעבר לתחרות מסחרית רגילה, או קשירה לכאורה של קניות גלילות במשק אחד, מנוגדת למדיניות יותה של אָסֶס. למיטב דיוקתנו לא היה דבר כזה, אבל אם נמצא גורם באָסֶס שהפעיל לחצים כאלה הוא יסופל בחומרה רבה ביותר". מנכ"ל נגה גלילות דרור כרזילי אמר בתגובה כי "אָסֶס ונגה גלילות מתנגדות בחריציות להפעלת לחצים כאלה, לכן ערכנו בדיקה מקיפה עם כל הגורמים במערכת, ואף אחר נגה גלילות לא השמיע איום כזה". שמעון גושפירובס ממזכירות קיבוץ שפיים, אמר בתגובה "את הסיפור הגובה אני לא מכיר אבל במסגרת מלחמת השיווק מופעלים לחצים רבים על ידי כל החברות". בשטרֶאוּס טוענים, כי דווקא בתקופה בה אָסֶס סונה לממנה על התגבלים העסקיים ומבקשת ממנו להכריז על שטרֶאוּס כמונופול בתחום הגלילות, משתמשת אָסֶס עצמה בכוחה כדי "להכריח לקוחות לעבור אתה". באי, באמור מכתשים ודוחים את הטענות.

עולם יודע
דולר יצוגי 3.5950
של המטבעות 3.8325
ריבית פריים 14.1%

חצוץ הלנלי ובי סלון
עודן מעליב עסקים: משה פרס

דוחי כלל
מנהלים ציבוריים
התאחדות המעבידים
התאחדות העובדים

אין קרה
נדל באד
אפריקאים
התאחדות העובדים

23 3 98

וחרף המותר בגדר ביקורת והבעת דעה. זהו תיאור מבזה ומשפיל. עולה ממנו נימה דוחה ורמיזה מרושעת, והוא מעורר אסוציאציות קשות של תיאור גזעני שהנפש סולדת ממנו. דברים אלה לא קיבלו ביטוי הולם בפיצוי שנפסק.

הפרת הטאבו עוררה את הנתבעים, באמצעות בא-כוחם, עו"ד מיבי מוזר, לבקש דיון נוסף. בקשתו נדחתה. בכך ניתנה גושפנקה לפסק הדין גם מאת נשיא בית המשפט העליון, מאיר שמגר. פסק דין זה משקף לטעמי את הראוי והרצוי. שהרי הוא עשוי להרתיע מפני פרסום ביקורת כוזבת, בלשון בוטה, חריפה ומבזה, נגד אדם, במסווה של הופש הבעת דעה (בעניין זה ראה הפרק: "חופש הביטוי").

הסכנה העיקרית: צינזור עצמי

כדי להבין עד כמה השופה היום העיתונות לצינזור עצמי ומהן הסכנות האמיתיות הנובעות מכך, יש לשוב לאחור, עשרים-שלושים שנה, לתקופה שבה ראש הממשלה היה זוד בן גוריון. העיתונות היתה אז חשופה לצנזורה שלטונית. המערכת הפוליטית שלטה אז ללא מצדים בשידורי קול ישראל. רשת זו נחשבה בסך-הכל לעוד יחידת סמך קטנה במשרד ראש הממשלה. כפיפותה הארגונית והמערכתית למערכת השלטונית נראתה אז כדבר טבעי. כמה מהעיתונאים הבכירים והעורכים קיבלו את משרתם בהשפעת עסקני מפלגת השלטון. מעמדה של העיתונות הממלכתית והמוסדית היה חזק. מאידך, העיתונים הגדולים, שנשלטו בחלקם הגדול על-ידי משפחות (מוסס, שוקן וקבוצת יזמים בראשות קרליבך), היו נתונים לחסדי מפא"י, על זרועותיה השלטוניות (משרדי הממשלה) והארגוניות (ההסתדרות, בנק הפועלים וכד'). די היה באיתות קל מצד גורמי השלטון כדי לעצור פרסום באמצעי התקשורת הכתובים והמשודרים. האווירה היתה קשה. המפלגה השלטת לא בחלה בעשיית שימוש זר בתקציבי פרסום של משרדי ממשלה. רק מעטים נאבקו למען חופש עיתונות לשמו, ומעטים עוד יותר מקדב העיתונאים התמרדו נגד הצינזור השלטוני, שנעשה אז ממש בגלוי, ללא מוראו של הציבור הרחב. העיתונאים התמסרו מרצון. היטיב לתאר זאת העיתונאי נסים משעל, בעבודה שערך לשם קבלת תואר מוסמך במחלקה למדעי המדינה באוניברסיטת בראזיל (רשות השידור - דינמיקה פוליטית, תשל"ח). משעל ביצע תחקיר מאלף, המלמד על המחנק שהיה קיים בתקופת מפא"י, שהוביל בסופו של דבר לחקיקת חוק רשות השידור ולהפרדתה ממשרד ראש הממשלה. הגה כמה קטעים מסיכומו:

אך גם מנקודת מבט ארגונית ביטא קול ישראל, שהפך ליחידה במשרד ראש הממשלה, את המשך כפיפותו המינהלית לרשות הפוליטית, כפי שהיה נהוג בתקופת המנדט. עם זאת ניכר שינוי באופי היחסים בין הממשל לבין שירות השידור בהשוואה לתקופת המנדט. אותו מתח ששרר בין ממשלת המנדט לבין עובדי קול ירושלים לא ניכר במערכת היחסים בין אנשי קול ישראל למערכת השלטונית. השפעתו של הממשל, ובמיוחד של אנשי בן-גוריון, על הרדיו, לא נבעה כל כך מכוח שימוש באמצעים פורמליים, כמו מקירבתם - ולעתים אף מהזדהותם - של אנשי הרדיו עם התפיסות הפוליטיות של הממשל. באופן זה, בניגוד לתקופת המנדט, שרר מצב של קבלת עול המרות הפוליטית מרצון וללא כל ניסיון לפתח תפיסת תפקיד אוטונומית. במקום זאת, נתגלתה נכונות בקרב עובדי הרדיו, באותה תקופה, לאמץ את עיקרון הממלכתיות בגרסה הבנגוריוניסטית. לאמור: הצורך לעשות למען הבלטת המאחד על-פני המפריד, האינטרס הלאומי על-פני הסקטוריאלי וכיוצא בזה.

משעל מתאר בעבודתו, בפרטים משעשעים, את מערכת היהסים הקלוקלת ששררה אז בין השלטון לבין אמצעי התקשורת. למשל:

את מלאכת מתן ההנחיות לאנשי הרדיו ביצעו, למעשה, טדי קולק שהיה מנכ"ל משרד ראש הממשלה ויצחק נבון שהיה מזכירו של בן-גוריון. השניים הנחו והדריכו בקביעות את מנהלי הרדיו מה, איך וכיצד לשרר בעיקר בתחומי האקטואליה. ומנהלי הרדיו קיבלו הנחיות אלה כמעט ללא עוררין.

היום המצב שונה. המערכת הפוליטית מבודדת. אופוזיציה חזקה עומדת על המשמר. הציבור התפכה במידת מה. עצמאות רשות השידור מוגנת לכאורה על-פי חוק רשות השידור, תשכ"ה-1965. הסכנה מפני צנזורה שלטונית (בשונה מצנזורה מצד המחוקק, ועל כך בהמשך) היא איפוא קלושה יחסית. אבל היום עומדת העיתונות בפני צרות אחרות, מסוכנות בהרבה. העיקריות שבהן: צנזורה עצמית, בעיקר מצד המו"לים, שחלקם עושים ככל יכולתם כדי לרצות חברות ובעלי שררה וממון ומתבטלים בפניהם, ובלבד שאלה ימשיכו להזרים מודעות פרסומת לעיתונים. ועוד - צינזור מידע לגיטימי או דעות כפעולת עונשין נגד מי שנתפס על-ידי המו"ל כיריב. דוגמה אחת מני רבות למעשה כזה היא צינזור ראיון עם ה"כ דן מרידור בדיעות אחרונות, כסנקציה נגדו בשל מאבקו הפומבי לצמצום אהווי הזיכיון שיוקצו למו"לים בערוץ השני.

גם העיתונאים לא טומנים ידם בצלחת. רבים מהם - רבים מדי, לטעמי - למדו מהר מאוד לשמוד על האינטרסים של המו"ל. כדי להימנע מעימותים עם נותן לחמם נוהגים רבים מהם לצנזר מידע פרובוקטיבי עוד בטרם הבאתו לשולחן המערכת. לא מדובר רק במידע כללי-עסקי רגיש, אלא גם במידע הנוגע לידידיו הטובים של המו"ל, לחברות ולאישים הקשורים עמו בעסקים, ואף למידע ודעות בעלי ערך פוליטי מובהק.

הצינזור העצמי הוא עתה הסכנה העיקרית המאיימת על חופש הביטוי. הציבור לא ער לסכנה זו די הצורך. הדעה הרווחת, לפיה ריבוי ערוצי תקשורת - עיתונים, ובמיוחד פתיחת אמצעי תקשורת אלקטרוניים (ערוץ שני ורדיו אזורי) - יביא לפלורליזם תקשורתי, היא דעה מופרכת. בפועל המצב הפוך: הריכוזיות בחלקים נכבדים במשק נותרה בעינה. בענפי משק מסוימים היא אף החריפה. לא מדובר רק בענף העיתונות, אלא בתחומי פעילות נוספים, כמו מערכת הבנקאות - בנקים רבים נמחקו מהמפה, או חברות מזון - חברות שהתחרו בענקים כמו עלית ואסם נכחדו. נותני המודעות, ובמיוחד הבנקים והקונצרנים הגדולים, הפכו לשותפים ברבים מאמצעי התקשורת האלקטרוניים החדשים (ראו "בעלי השליטה באמצעי התקשורת", בחלק "מידע - עיתונות"). אמצעי התקשורת עומדים עתה בפני מצב מורכב מתמיד: שותפיהם בעסקים, הגדולים שבהם, הם גם נותני המודעות, גם נותני האשראי וגם הגופים המסוקרים. האם אפשר במצב כזה להבטיח סיקור אובייקטיבי?

גם התזה הרווחת בציבור, לפיה ריבוי אמצעי תקשורת יביא לתחרות שתמריץ חשיפת מעשים פסולים של המתחרים, נעדרת בסיס מציאותי. למעשה מתרחש תהליך הפוך: כולם מחזיקים את כולם במקום רגיש. ידיעות אחרונות, ליתר דיוק: ארנון מוס, יימנע מפרסום סיפור על בעלי השליטה במעריב, אלא אם ירצה לנגח אותם עקב יחסיהם הרעים. אם יגיע עמם להבנה - ישוב המצב לקדמותו. היינו: צינזור הרדי של חומר רגיש. מתפתח איפוא תהליך פסול של "שמור לי ושמור לך"; מעין זהות אינטרסים המולידה בסופו של דבר קשר של שתיקה. זו הסכנה האמיתית לחופש הביטוי בישראל.

הסכנה לחופש הביטוי מתחדדת גם נוכח מעמדו הנחות יחסית של העיתונאי, מעמד הנמצא בשחיקה מתמדת. אין זה סוד ששלוש הקבוצות הגדולות (מעריב, ידיעות אחרונות, שוקן) שולטות בחלק הארי של אמצעי התקשורת הכתובים. אין זה סוד גם שלשני המו"לים

הגדולים אינטרסים ישירים ועקיפים, ומכל מקום השפעה מהותית, על שידורי הערוץ השני. יתרה מכך: סוד גלוי הוא שחלק ניכר מכוכבי התקשורת בטלוויזיה וברדיו עובדים במקביל בעיתונות הכתובה. מסיבה זו הם נקלעים לעתים למצב עלוב. כדי לשאת הן בעיני מעסיקם בעיתונות הכתובה הם מביאים לשידור בערוץ האלקטרוני השיפות כביכול או ידיעות בלעדיות כביכול שפורסמו בעיתון (במסווה של "פולוראפ", והוזרים על כך שוב ושוב - במבזקים, במהדורות מורחבות, ביומנים. עצמאותם של אותם כוכבי תקשורת הופכת לחרב פיפיות. במודע או שלא במודע הם מוצאים את עצמם משרתים אדון אחד בשני ערוצי תקשורת.

מי שנפגע מהמצב שתואר לעיל הוא הציבור הרחב. זכותו ליהנות מזרימה חופשית של מידע, גם כזה שאינו נעים לחלק מבעלי העיתונים, אינה מתממשת. תעיד על כך העובדה הבאה: בקבוצת ידיעות אחרונות, שהיא אחת הקבוצות העסקיות הגדולות בישראל, מתנהל מאבק איתנים על השליטה בעיתון הגדול במדינה. במאבק מעורבים כסף גדול באמת, אנשי עסקים מן השורה הראשונה, רגשות, סכסוכים בין בני משפחה. למרות זאת, אמצעי התקשורת ממעטים לעסוק בכך. עיתונאי או מו"ל שבכל זאת מעז לגעת בפרשה עושה זאת במתינות מופלגת ותוך איזון בין טיעוני הצדדים - כאילו כל צד צודק ב-50% מטיעונו. עובדה נוספת המעידה על הצנזורה העצמית של אמצעי התקשורת בכללותם: למרות הפריצות הקיימת בעיתונות והעניין הרב מצד הציבור באמצעי התקשורת, לא התמסד בעיתונות ערוץ או טור שיעסוק בביקורת על העיתונות עצמה. כמה מבקרים שניסו למלא משבצת חיונית זו נאלצו לוותר תוך זמן קצר ולסגת לחוף מבטחים. הם לא עמדו בביקורת הנגדית ובהשמצות מצד נפגעי הביקורת. ואם עמדו - הרי שהבוסים שלהם לא עמדו בכך, בגלל הביקורת הנגדית המגמתית שנמתחה עליהם. בשנת 1994 נעשה ניסיון נוסף: העיתונאי מיכאל (מיכה) פרידמן החל לשדר מדי שבת בערוץ השני תוכנית שעניינה ביקורת עיתונות וחדשות ("תיק תקשורת"). הערוץ הראשון הכין תשובה משלו - ביקורת עיתונות מדי יום רביעי, מאת העיתונאי הוותיק רם עברון ("שטה הפקר"). שידורה החל באפריל 1995. מעניין כמה זמן יחזיקו מעמד שני הנצים.

הנשיא מאיר שמגר נגד הריכוזיות בעיתונות

סוגיית "חופש הצינוור" נדונה בבית המשפט העליון במסגרת עתירה שהגיש עו"ד ד"ר שלמה כהן נ' לשכת עורכי הדין בישראל (בג"צ 6218/93). פסק הדין ניתן ביום 26.3.95 על-ידי הנשיא מאיר שמגר, השופט גבריאל בך והשופט טובה שטרסברג-כהן. מדובר באחד מפסקי הדין המקיפים ביותר. בשורה התחתונה הכשיר בית המשפט חופש צינוור, בקולותיהם של השופטים בך ושטרסברג-כהן, כנגד דעתו ההולקת של הנשיא שמגר. נבחן פסק דין זה והשלכותיו על "חופש הצינוור":

ד"ר כהן ביקש לפרסם מאמר פרי עטו בביטאון לשכת עורכי הדין עו"ד מידע. הוא פנה למערכת הביטאון, וזו הפנתה את המאמר ל"ועדת המערכת", שבה שלושה חברים - עורכי הדין נורית שניט, ארנן גבריאל ודוד גורדון. לאחר עיון מדוקדק במאמר, שמתה ביקורת נוקבת על פעולות והחלטות שקיבלו ראשי לשכת עורכי הדין במסגרת תפקידם, אושר המאמר לפרסום ברוב דעות של שניים נגד אחד. בעקבות התערבות של אחדים מראשי הלשכה, נדון הנושא בפורום הוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין (הגוף הממונה על מערכת הביטאון), ופרסומו של המאמר נפסל. הנימוקים שהועלו: א. אין לפרסם מאמר המותח ביקורת נוקבת כנגד לשכת עורכי הדין; ב. ביטאון הלשכה נועד לשמש כלי ביטוי לפרסום מידע שימש את עורכי הדין בתפקידם.

י

תיק פירוק 595/97
המר' 97/265

בבית המשפט המחוזי
בתל - אביב - יפו

בית המשפט המחוזי תל-אביב
ג' תש"נ ט"ז אדר ב'
10-03-1998
265

1) אסם תעשיות מזון בע"מ
2) פרומין (שיווק) בע"מ

בענין:

כולן ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מריס פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

המבקשות

- נ ג ד -

פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ, חפ/7-081160-51
רח' כהנמן (השומר) 104 בני-ברק 51 641

ובענין:

המשיבה

בקשת הצטרפות לבקשת פירוק

המבקשות, אסם תעשיות מזון בע"מ ו- פרומין (שיווק) 1975 בע"מ, מבקשות כזה להצטרף לבקשת הפירוק, שהוגשה בתיק פירוק 595/97 ויטענו לאמור:

- 1) החברה, פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ (להלן - החברה) נרשמה בספרי רשם החברות כיום 29/03/79 עפ"י חוראות פקודת חברות.
- 2) החברה מסרה לרשם החברות את כתובת משרדה הרשום והיא מנהלת את עסקיה בכתובת הרשומה בצד שמה כרשום בכותרת בקשה זו.
- 3) ההון הרשום של החברה הוא - 2 ש"ח מחולק ל- 20000 מניות רגילות בנות 0.00010 ש"ח כל-אחת מחן הוקצו לבעלי המניות 200 מניות רגילות.
- 4) המבקשות הינן חברות אחיות בתשלוחת חברות "אסם" ועוסקות בייצור ושיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- 5) בתקופה הרלוונטית לבקשה זו סיפקו המבקשות למשיבה ו/או לחברות בנות שלה ו/או לחברות שלוכות שלה כחוראת והנחייה המשיבה, מוצרי מזון שונים ולמועד הגשת בקשה זו, נותרו המשיבה ו/או חברות הבנות שלה, חייבות למבקשות כיחז יתרת חוב, משוערכת ליום 23/09/97, בסך של - 804,717 ש"ח כמפורט להלן:

(א) בגין אספקות עבור חודש 06/97, מסרה פיקנטי למבקשות שיקים כדלקמן:

לאסם - שיק ע"ס 309,848.36 ש"ח שז"פ 02/09/97.
לפרומין - שיק ע"ס 213,578.66 ש"ח שז"פ 10/09/97.

(ב) השיקים הוצגו לפרעון כבנק ואולם הם חוללו באי פרעון ע"י הבנק הנמשך, חכנק הבינלאומי הראשון בע"מ סניף השומר בבני-ברק, וחזרו כלתי נפרעים בשל חוראת ביטול שניתנה לגביהם.

מצ"ב העתק השיקים המחוללים, מסומן נספח א1-2 ומהווים חלק מבקשת הצטרפות זו.

(נספח א)

(ג) בגין אספקות חודש יולי 1997, בסך של 246,591.49 ש"ח לא ניתנו כלל שיקים לכיסוי התמורות המגיעות מפיקנטי למבקשות.

(ד) בנסיבות אלה, ולאור הפרת תנאי ההתקשרות מצד חברות "פיקנטי", נאלצו המבקשות לנקוט בהליכי תביעה נגד חברות "פיקנטי" השונות, לגביית יתרות החוב להן כמפורט להלן:

(1) בתיק הוצל"פ (כ"ס) 17-09805-97-6 הגישה המבקשת 1 לביצוע את השיק המחולל לפקודתה שז"פ 02/09/97, נשוא נספח א1 המצ"ב ע"ס - 309,848.36 ש"ח

(2) בתיק הוצל"פ (כ"ס) 17-09804-97-5 הגישה המבקשת 2 לביצוע את השיק המחולל לפקודתה שז"פ 10/09/97, נשוא נספח א2 המצ"ב ע"ס - 213,578.66 ש"ח

(3) כת.א. 81733/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 114,465.00 ש"ח נגד צלבנית השקעות בע"מ בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 110,693.95 ש"ח בהתאם ל- 15 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעת הנ"ל ו/או שלוחיה, שפירוטן להלן:

ש"ח	5,939.18	ע"ס	02/07/97	מיום	540280	מס'	ת.מ.	(א)
ש"ח	5,334.19	ע"ס	06/07/97	מיום	540995	מס'	ת.מ.	(ב)
ש"ח	7,026.48	ע"ס	09/07/97	מיום	541727	מס'	ת.מ.	(ג)
ש"ח	4,637.24	ע"ס	13/07/97	מיום	542424	מס'	ת.מ.	(ד)
ש"ח	202.70	ע"ס	06/07/97	מיום	541061	מס'	ת.מ.	(ה)
ש"ח	3,392.59	ע"ס	03/07/97	מיום	540544	מס'	ת.מ.	(ו)
ש"ח	517.14	ע"ס	03/07/97	מיום	540543	מס'	ת.מ.	(ז)
ש"ח	9,859.24	ע"ס	08/07/97	מיום	541464	מס'	ת.מ.	(ח)
ש"ח	3,547.10	ע"ס	10/07/97	מיום	541927	מס'	ת.מ.	(ט)
ש"ח	2,785.68	ע"ס	03/07/97	מיום	540420	מס'	ת.מ.	(י)
ש"ח	17,698.29	ע"ס	10/07/97	מיום	541858	מס'	ת.מ.	(יא)
ש"ח	17,565.75	ע"ס	07/07/97	מיום	541164	מס'	ת.מ.	(יב)
ש"ח	821.20	ע"ס	04/07/97	מיום	540727	מס'	ת.מ.	(יג)
ש"ח	15,092.67	ע"ס	03/07/97	מיום	540433	מס'	ת.מ.	(יד)
ש"ח	16,274.50	ע"ס	01/07/97	מיום	539963	מס'	ת.מ.	(טו)

סה"כ - 110,693.95 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 114,465 ש"ח.

(4) כת.א. 81735/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 54,138.00 ש"ח נגד צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמ"ו) בע"מ ו- צלבנית השקעות בע"מ, כגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 52,354.06 ש"ח בהתאם ל- 4 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעות ו/או שלוחיהם, שפירוטן להלן:

ש"ח	21,414.97	ע"ס	01/07/97	מיום	539841	מס'	ת.מ.	(א)
ש"ח	12,895.00	ע"ס	03/07/97	מיום	540367	מס'	ת.מ.	(ב)
ש"ח	12,744.33	ע"ס	09/07/97	מיום	541545	מס'	ת.מ.	(ג)
ש"ח	5,299.76	ע"ס	13/07/97	מיום	542263	מס'	ת.מ.	(ד)

סה"כ - 52,354.06 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 54,138 ש"ח.

(5) בת.א. 81738/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 24,466.00 ש"ח נגד חסינית טי-אוצין בע"מ ו- צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 23,659.65 ש"ח בהתאם ל-7 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, כמפורט להלן:

(א)	ת.מ. מס'	541423	מיום	08/07/97	ע"ס	992.11	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	542891	מיום	15/07/97	ע"ס	488.36	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	539989	מיום	01/07/97	ע"ס	412.78	ש"ח
(ד)	ת.מ. מס'	542286	מיום	13/07/97	ע"ס	3,482.22	ש"ח
(ה)	ת.מ. מס'	540494	מיום	03/07/97	ע"ס	6,539.01	ש"ח
(ו)	ת.מ. מס'	541370	מיום	08/07/97	ע"ס	4,448.20	ש"ח
(ז)	ת.מ. מס'	539786	מיום	01/07/97	ע"ס	7,296.97	ש"ח

=====

סה"כ - 23,659.65 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 24,466 ש"ח.

(6) בת.א. 82408/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 7,633.00 ש"ח נגד צלבנית צפון (1996) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 7,387.75 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 541682 מיום 9/7/97, חתומה ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 7,633 ש"ח.

(7) בת.א. 82410/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 14,727.00 ש"ח נגד צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 בהתאם ל-3 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, לפי הפירוט:

(א)	ת.מ. מס'	539971	מיום	01/07/97	ע"ס	8,110.81	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	541470	מיום	08/07/97	ע"ס	1,250.12	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	541724	מיום	09/07/97	ע"ס	4,880.77	ש"ח

=====

סה"כ - 14,241.70 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 14,727 ש"ח.

(8) בת.א. 81740/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 38,562.00 ש"ח נגד צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 בהתאם ל-3 תעודות משלוח, חתומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, כמפורט להלן:

(א)	ת.מ. מס'	019465	מיום	02/07/97	ע"ס	125.94	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	019302	מיום	01/07/97	ע"ס	33,373.97	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	019487	מיום	02/07/97	ע"ס	3,791.23	ש"ח

=====

סה"כ - 37,291.14 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 38,562 ש"ח.

(9) בת.א. 82411/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 3,714.00 ש"ח נגד צלבנית השקעות בע"מ בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 3,591.76 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח חתומה ע"י הנתבעת הנ"ל ו/או שלוחיה, שמספרו 019519 מיום 02/07/97.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 3,714 ש"ח.

(10) בת.א. 82412/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 8,214.00 ש"ח נגד צלבנית צפון (1996) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997, תמורת סך כולל של 7,942.64 ש"ח בהתאם ל-2 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, כמפורט להלן:

(א) ת.מ. מס' 019303 מיום 01/07/97 ע"ס 5,343.13 ש"ח

(ב) ת.מ. מס' 019452 מיום 02/07/97 ע"ס 2,599.51 ש"ח

=====

סה"כ - 7,942.64 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 8,214 ש"ח.

(11) בת.א. 82413/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 6,555.00 ש"ח נגד צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך של 6,340.30 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 109716 מיום 3/7/97, חתומה ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 6,555 ש"ח.

(12) בת.א. 82414/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 8,816.00 ש"ח נגד הסינית טי-אוצין בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 8,526.26 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 019504 מיום 2/7/97, חתומה ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 8,816 ש"ח.

סה"כ התביעות שהוגשו נגד חברות "פיקנטי" - 804,717.02 ש"ח

(6) בנסיבות המפורטות בבקשה זו לחלן, יטענו המבקשות כי החוב המפורט בבקשה זו, בסך הנקוב בסעיף 5 לעיל, הוא חובה של המשיבה למבקשות, ומן הדין להרים את מסך ההתאגדות בין כל חברות "פיקנטי" ולהורות כי במקרה הנזון יש מקום לחקור את עיסקי התשלובת כולה, באשר ההפרדה בין חברות הכת של "פיקנטי" לבין המשיבה, כחברת האם שלהן, נעשתה תוך ניצול לרעה של מסכי ההתאגדות מצד מנהל התשלובת, מר משה בדש, אשר תימרן בין החברות כרצונו, והכל במטרה להתחמק מקיום חיובי החברות השונות כלפי המבקשות תוך ניצול מעשים של העדפות במירמה; הצגת מצגי שווא תמורים; פעולות חסרות נפקות אותן יש לייחס ולבטל לאחור (בהתאם לסעיף 355 לפקודה); יצירת שיעבודים פיקטיביים ועוד פעולות רבות אחרות אשר יש בהן משום ניצול לרעה של האישיות המשפטית של התאגידיים בהם מדובר.

(7) העילות העומדות בבסיסה של בקשה זו הן כדלקמן:

(א) החברה נוסדה בשנת 1979 ומאז ועד לחודש מרץ 1997, הקים מנהלה, משה בדש, עוד לפחות 11 חברות, כאשר השם "פיקנטי" משולב באופן זה או אחר בשמן חרושם, כמפורט לחלן:

74

בית משפט השלום חל אביב-יפו
א 81733/97
אסם העשיות נ. צלבנית בעמ
תאריך פתיחה: 23/09/97

בית משפט השלום
חל - אביב - יפו

סדר דין: סדמ

1,496.- ₪

שולמה אזרה כס

אסם תעשיות מזון בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס: 5618856

- ד ג נ -

צלבנית השקעות בע"מ (מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
חפ/7-095322-51, מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

הנתבעת:

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 114,465.- ש"ח

כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

- (1) התובעת הינה תנרה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור ובשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- (2) (א) הנתבעת הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה תנויות לממכר מוצרי מזון בערים שונות: בראשון-לציון; בבני-ברק ובפתח-תקה.
- (ב) למען הזהירות, לכתב תביעה זה מצורף מכתבה של הנתבעת אל התובעת לפיו יש לחייב את חשבון הנתבעת בגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות חשבונית מרכזת אחת לפיקנטי השקעות בע"מ.
- (פח א) מצ"ב מכתבה של הנתבעת אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.
- (ג) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה הנתבעת על שינוי שמה לשם: צלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (פח ב) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ד) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעת שבכותרת, גם שמה הקודם במשמע ולהיפך.

(3) בין התובעת לנתבעת התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעת מוצרי מזון באשראי והנתבעת נהגה לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 45 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרבזת לנתבעת עבור כל האספקות של החודש הנדון.

(4) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת לתובעת שיק שז"פ 02/09/97 ע"ס 309,848.36 ש"ח ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הבנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת (להלן - השיק המחולל).

(נספח ג) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.

(5) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.

(6) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעת מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 110,693.95 ש"ח בהתאם ל- 15 תעודות משלוח שפירוטן להלן:

(א)	ת.מ. מס'	540280	מיום	02/07/97	ע"ס	5,939.18	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	540995	מיום	06/07/97	ע"ס	5,334.19	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	541727	מיום	09/07/97	ע"ס	7,026.48	ש"ח
(ד)	ת.מ. מס'	542424	מיום	13/07/97	ע"ס	4,637.24	ש"ח
(ה)	ת.מ. מס'	541061	מיום	06/07/97	ע"ס	202.70	ש"ח
(ו)	ת.מ. מס'	540544	מיום	03/07/97	ע"ס	3,392.59	ש"ח
(ז)	ת.מ. מס'	540543	מיום	03/07/97	ע"ס	517.14	ש"ח
(ח)	ת.מ. מס'	541464	מיום	08/07/97	ע"ס	9,859.24	ש"ח
(ט)	ת.מ. מס'	541927	מיום	10/07/97	ע"ס	3,547.10	ש"ח
(י)	ת.מ. מס'	540420	מיום	03/07/97	ע"ס	2,785.68	ש"ח
(יא)	ת.מ. מס'	541858	מיום	10/07/97	ע"ס	17,698.29	ש"ח
(יב)	ת.מ. מס'	541164	מיום	07/07/97	ע"ס	17,565.75	ש"ח
(יג)	ת.מ. מס'	540727	מיום	04/07/97	ע"ס	821.20	ש"ח
(יד)	ת.מ. מס'	540433	מיום	03/07/97	ע"ס	15,092.67	ש"ח
(טו)	ת.מ. מס'	539963	מיום	01/07/97	ע"ס	16,274.50	ש"ח

=====

סה"כ - 110,693.95 ש"ח (להלן - החוב)

(נספח ד) העתק תעודות המשלוח החתומות מצ"ב, מסומן נספח ד-15, ומהווה חלק מכתב התביעה.

(7) הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודות המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בהן כעולה מעיון בתעודות המשלוח החתומות, נספח ד'.

(8) הנתבעת נדרשה ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ד' (בנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ג'), ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמה הנתבעת לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקזזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים בתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 בניהמ"ש המחוזי בת"א.

(9) התובעת תטען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגיית הקיזוז כפי שנפסקו בניהמ"ש העליון (קיזוז חוב בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).

(10) התובעת תטען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעת את סכום החוב הכולל עפ"י תעודות המשלוח בסך של 110,693.95 ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך נוסף של 3,771.05 ש"ח ובסה"כ - 114,465 ש"ח.

(11) התביעה ראויה להתברר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.

(12) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעת הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולהייה לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 10 לעיל) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד להייב את הנתבעת בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר שריקי, עו"ד
ב"כ התובעת

מספרנו: 119/3204

בית משפט השלום תל אביב-יפו
א 81735/97
אסם תעשיות נ. צלבנית שיווק
תאריך פתיחה: 23/09/97

בבית משפט השלום
תל - אביב - יפו

סדר דין: סדמ

סוף אזהרה בס"מ 742-ה

אסם תעשיות מזון בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' התשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

- הנתבעת: (1) צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ
חפ/5-111399-51
(מקודם: פיקנטי שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ)
מרח' כהנמן 104, בני-ברק 51 552
- (2) צלבנית השקעות בע"מ, חפ/7-095322-51
(מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 54,138.- ש"ח

כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

- (1) התובעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור ובשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- (2) (א) הנתבעת 1 הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל, היא נמנית על תשלובת חברות "פיקנטי" ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה חנויות לממכר מוצרי מזון בערים שונות ובכלל זה בחיפה.
- (ב) ביום 29/11/95 שיגרה הנתבעת 2 אל התובעת מכתב, לפיו התחייבה היא לשלם לתובעת את חשבונות הנתבעת 1 בגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות חשבונית מרכזת אחת לפיקנטי השקעות בע"מ.
- (נספח א) מצ"ב מכתבה של הנתבעת 2 אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.
- (3) (א) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 1, על שינוי שמה לשם: צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ במקום שמה הקודם שהיה: פיקנטי שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ.
- (ספח ב) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.

- (ב) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 2, על שינוי שמה לשם: צלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (נספח ג) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממשב רשם החברות, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ג) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעות שבכותרת, גם שמן הקודם במשמע ולהיפך.
- (4) בין התובעת לנתבעות התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון באשראי והן נהגו לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 45 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת 1 ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת 2 עבור כל האספקות של החודש הנדון.
- (5) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת 2 לתובעת שיק שז"פ 02/09/97 ע"ס 309,848.36 ש"ח לכיסוי מותנה בפרעון של כל האספקות לחברות השונות בתשלובת "פיקנטי" ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הבנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת 2 (להלן - השיק המחולל).
- (נספח ד) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (6) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.
- (7) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 52,354.06 ש"ח בהתאם ל- 4 תעודות משלוח שפירוטן מובא להלן:
(א)	ת.מ. מס'	539841	מיום	01/07/97	ע"ס	21,414.97	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	540367	מיום	03/07/97	ע"ס	12,895.00	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	541545	מיום	09/07/97	ע"ס	12,744.33	ש"ח
(ד)	ת.מ. מס'	542263	מיום	13/07/97	ע"ס	5,299.76	ש"ח
- =====
סה"כ - 52,354.06 ש"ח (להלן - החוב)
- (נספח ה) העתק תעודות המשלוח החתומות מצ"ב, מסומן נספח ה-1-4, ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (8) הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודות המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בהן, כעולה מעיון בתעודות המשלוח החתומה, נספח ה'.
- (9) הנתבעות נדרשו ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ה' (בנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ד') ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמו הנתבעות לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת 2 תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקזזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים בתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 בביהמ"ש המחוזי בת"א.
- (10) התובעת תטען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגיית הקיזוז כפי שנפסקו בביהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).

(11) התובעת תטען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעות, ביחד ולחוד, את סכום החוב עפ"י תעודת המשלוח בסך של 52,354.06 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך של 1,783.94 ש"ח ובסה"כ - 54,138 ש"ח.

(12) התביעה ראויה להתברר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.

(13) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעות הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולחייבן, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 11 לעיל) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות סולידרית בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר שריקי עו"ד
ב"כ התובעת

מספרנו: 119/3204

סדר דין: סדמ

שאלה אחרת בסך - 371.00

אסם תעשיות מזון בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

1) הסינית טי-אוצין בע"מ, חפ/4-510131703
(מקודם: הסינית הפיקנטית בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

הנתבעות:

2) צלבנית השקעות בע"מ, חפ/7-51-095322
(מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 522

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 24,466.- ש"ח

כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

- 1) התובעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור ובשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- 2) א) הנתבעת 1 הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל, היא נמנית על תשלובת חברות "פיקנטי" ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה חנויות למכר מוצרי מזון בערים שונות ובכלל זה בבני-ברק; בבאר-שבע ובירושלים.
ב) ביום 29/11/95 שיגרה הנתבעת 2 אל התובעת מכתב, לפיו התחייבה היא לשלם לתובעת את חשבונות הנתבעת 1 בגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות תשבונית מרכזת אתת לפיקנטי השקעות בע"מ.
- 3) א) מצ"ב מכתבה של הנתבעת 2 אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.
ב) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 1, על שינוי שמה לשם: הסינית טי-אוצין בע"מ במקום שמה הקודם שהיה: הסינית הפיקנטית בע"מ.
- 4) א) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.

(ב) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 2, על שינוי שמה לשם: צלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).

(נספח ג) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממתשב רשם החברות, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.

(ג) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעות שבכותרת, גם שמן הקודם במשמע ולהיפך.

(4) בין התובעת לנתבעות התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון באשראי והן נהגו לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 45 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לתת נציגיה המוסמכים של הנתבעת 1 ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת 2 עבור כל האספקות של החודש הנדון.

(5) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת 2 לתובעת שיק שז"פ 02/09/97 ע"ס 309,848.36 ש"ח לכיסוי מותנה בפרעון של כל האספקות לחברות השונות בתשלובת "פיקנטי" ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הבנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת 2 (להלן - השיק המחולל).

(נספח ד) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה.

(6) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.

(7) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 23,659.65 ש"ח בהתאם ל- 7 תעודות משלוח שפירוטן מובא להלן:

(א)	ת.מ. מס'	541423	מיום	08/07/97	ע"ס	992.11	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	542891	מיום	15/07/97	ע"ס	488.36	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	539989	מיום	01/07/97	ע"ס	412.78	ש"ח
(ד)	ת.מ. מס'	542286	מיום	13/07/97	ע"ס	3,482.22	ש"ח
(ה)	ת.מ. מס'	540494	מיום	03/07/97	ע"ס	6,539.01	ש"ח
(ו)	ת.מ. מס'	541370	מיום	08/07/97	ע"ס	4,448.20	ש"ח
(ז)	ת.מ. מס'	539786	מיום	01/07/97	ע"ס	7,296.97	ש"ח

=====
סה"כ - 23,659.65 ש"ח (להלן - החוב)

(נספח ה) העתק תעודות המשלוח החתומות מצ"ב, מסומן נספח ה-7, ומהווה חלק מכתב התביעה.

(8) הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודות המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בהן, כעולה מעיון בתעודות המשלוח החתומה, נספח ה'.

(9) הנתבעות נדרשו ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ה' (בנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ד') ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמו הנתבעות לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת 2 תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקזזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים בתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 בביהמ"ש המחוזי בת"א.

(10) התובעת טען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגית הקיזוז כפי שנפסקו בביהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).

- (11) התובעת תטען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעות, ביחד ולחוד, את סכום החוב עפ"י תעודות המשלוח בסך של 23,659.65 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך של 806.35 ש"ח ובסה"כ - 24,466 ש"ח.
- (12) התביעה ראויה להתברר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.
- (13) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעות הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולחייבן, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 11 לעיל) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות סולידרית בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר-שריקי, עו"ד
ב"כ התובעת

מספרנו: 119/3204

סדר דין: סדמ

היה מייצגת השליח של עיריית יפו
שוארה אזרה בסך 161.00 ₪

אסם תעשיות מזון בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' התשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

הנתבעת: (1) צלבנית צפון (1996) בע"מ, חפ/7-234101-51
(מקודם: פיקנטי צפון (1996) בע"מ)
מרח' כהנמן 104, בני-ברק 51 552

(2) צלבנית השקעות בע"מ, חפ/7-095322-51
(מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 7,633.- ש"ח

כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

(1) התובעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור ובשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.

(2) (א) הנתבעת 1 הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל, היא נמנית על תשלובת חברות "פיקנטי" ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה תנויות לממכר מוצרי מזון בערים שונות ובכלל זה במרכז נעמן, בקרית-ביאליק.

(ב) ביום 29/11/95 שיגרה הנתבעת 2 אל התובעת מכתב, לפיו התחייבה היא לשלם לתובעת את חשבונות הנתבעת 1 בגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות חשבונית מרכזת אחת לפיקנטי השקעות בע"מ.

(נספח א) מצ"ב מכתבה של הנתבעת 2 אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.

(3) (א) ביום 10/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 1, על שינוי שמה לשם: צלבנית צפון (1996) בע"מ במקום שמה הקודם שהיה פיקנטי צפון 1996 בע"מ.

(נספח ב) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.

- (ב) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 2, על שינוי שמה לשם: זלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (נספח ג) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ג) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעות שבכותרת, גם שמן הקודם במשמע ולהיפך.
- (4) בין התובעת לנתבעות התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון באשראי והן נהגו לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 45 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת 1 ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת 2 עבור כל האספקות של החודש הנדון.
- (5) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת 2 לתובעת שיק שז"פ 02/09/97 ע"ס 309,848.36 ש"ח לכיסוי מותנה בפרעון של כל האספקות לחברות השונות בתשלובת "פיקנטי" ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הבנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת 2 (להלן - השיק המחולל).
- (נספח ד) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (6) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.
- (7) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעת 1 מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 7,387.75 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 541682 מיום 9/7/97, אשר העתקה הצילומי מצ"ב, מסומן נספח ה' ומהווה חלק מהתביעה. (נספח ה)
- (8) הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודת המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בה, כעולה מעיון בתעודת המשלוח החתומה, נספח ה'.
- (9) הנתבעות נדרשו ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ה' (בנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ד') ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמו הנתבעות לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת 2 תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקזזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים בתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 בביהמ"ש המתוזי בת"א.
- (10) התובעת טען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגיית הקיזוז כפי שנפסקו בביהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).
- (11) התובעת טען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעות, ביחד ולחוד, את סכום החוב עפ"י תעודת המשלוח בסך של 7,387.75 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך נוסף של 245.25 ש"ח ובסה"כ - 7,633. ש"ח.
- (12) התביעה ראויה להתברר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.
- (13) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

- (ב) כיום, 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 2, על שינוי שמה לשם: צלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (נספח ג) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממתשב רשם החברות, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ג) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעות שכותרתן, גם שמן הקודם במשמע ולהיפך.
- (4) בין התובעת לנתבעות התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון באשראי והן נהגו לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 45 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת 1 ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת 2 עבור כל האספקות של החודש הנדון.
- (5) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת 2 לתובעת שיק שז"פ 02/09/97 ע"ס 309,848.36 ש"ח לכיסוי מותנה בפרעון של כל האספקות לחברות השונות בתשלובת "פיקנטי" ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הכנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת 2 (להלן - השיק המחולל).
- (נספח ד) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (6) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, כנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.
- (7) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעת 1 מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 7,387.75 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 541682 מיום 9/7/97, אשר העתקה הצילומי מצ"ב, מסומן נספח ה' ומהווה חלק מהתביעה. (נספח ה)
- (8) הנתבעת ו/או שלווחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודת המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בה, כעולה מעיון בתעודת המשלוח החתומה, נספח ה'.
- (9) הנתבעות נדרשו ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ה' (כנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ד') ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמו הנתבעות לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת 2 תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקזזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים בתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 בביהמ"ש המחוזי כת"א.
- (10) התובעת טען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגיית הקיזוז כפי שנפסקו בביהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).
- (11) התובעת טען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעות, ביחד ולחוד, את סכום החוב עפ"י תעודת המשלוח בסך של 7,387.75 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך נוסף של 245.25 ש"ח ובסה"כ - 7,633 ש"ח.
- (12) התביעה ראויה להתנרר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.
- (13) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעות הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולהייבן, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 11 לעיל) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות סולידרית בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר שריקי, עו"ד
ב"כ התובעת

מספרנו: 119/3204

סדר דין: סדמ

בית משפט השלום תל אביב-יפו

שולמה אהרן כסק - 249 ס"ה

אס"מ תעשיות מזון בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

הנתבעת: (1) צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ, חפ/3-221285-51
(מקודם: פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ)
מרח' כהנמן 104, בני-ברק 51 552

(2) צלבנית השקעות בע"מ, חפ/7-095322-51
(מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: -14,727 ש"ח

כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

(1) התובעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור ובשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.

(2) (א) הנתבעת 1 הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל, היא נמנית על תשלובת חברות "פיקנטי" ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה חנויות למכר מוצרי מזון בערים שונות ובכלל זה בנתניה ובעמק חפר.

(ב) ביום 29/11/95 שיגרה הנתבעת 2 אל התובעת מכתב, לפיו התחייבה היא לשלם לתובעת את חשבונות הנתבעת 1 בגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות חשבונית מרכזת אחת לפיקנטי השקעות בע"מ.

(נספח א) מצ"ב מכתבה של הנתבעת 2 אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.

(3) (א) ביום 10/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 1, על שינוי שמה לשם: צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ במקום שמה הקודם שהיה: פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ.

(נספח ב) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.

- (כ) כיום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 2, על שינוי שמה לשם: צלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (נספח ג) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ג) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעות שבכותרת, גם שמן הקודם במשמע ולהיפך.
- (4) בין התובעת לנתבעות התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון באשראי והן נהגו לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 45 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת 1 ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת 2 עבור כל האספקות של החודש הנדון.
- (5) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת 2 לתובעת שיק שז"פ 02/09/97 ע"ס 309,848.36 ש"ח לכיסוי מותנה בפרעון של כל האספקות לחברות השונות בתשלובת "פיקנטי" ואולם הוא חולל כאי פרעון ע"י הבנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת 2 (להלן - השיק המחולל).
- (נספח ד) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (6) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשב"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.
- (7) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 14,241.70 ש"ח בהתאם ל- 3 תעודות משלוח שפירוטן מובא להלן:
(א)	ת.מ. מס' 539971	מיום 01/07/97	ע"ס 8,110.81	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס' 541470	מיום 08/07/97	ע"ס 1,250.12	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס' 541724	מיום 09/07/97	ע"ס 4,880.77	ש"ח
- =====
סה"כ - 14,241.70 ש"ח (להלן - החוב)
- (נספח ה) העתק תעודות המשלוח החתומות מצ"ב, מסומן נספח ה-1-3, ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (8) הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודות המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בהן, כעולה מעיון בתעודות המשלוח החתומה, נספח ה'.
- (9) הנתבעות נדרשו ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ה' (כנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ד') ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמו הנתבעות לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת 2 תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקצזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים בתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 כביהמ"ש המחוזי בת"א.
- (10) התובעת תטען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגיית הקיזוז כפי שנפסקו כביהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).
- (11) התובעת תטען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעות, ביחד ולחוד, את סכום החוב עפ"י תעודות המשלוח בסך של 14,241.70 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך של 485.30 ש"ח ובסה"כ - 14,727.00 ש"ח.

(12) התביעה ראויה להתברר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.

(13) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעות הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולחייבן, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 11 לעיל) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות סולידרית בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיה שריקי, עו"ד
ב"כ התובעת

מספרנו: 119/3204

סדר דין: סדמ

שאלות מאחורי הסך - 547 ש"ח

פרומין (שיווק) 1975 בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

- הנתבעת: (1) צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ
חפ/5-111399-51
(מקודם: פיקנטי שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ)
מרח' כהנמן 104, בני-ברק 51 552
- (2) צלבנית השקעות בע"מ, חפ/7-095322-51
(מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 38,562.- ש"ח

כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

- (1) התובעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור וכשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- (2) (א) הנתבעת 1 הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל, היא נמנית על תשלובת חכרות "פיקנטי" ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה תנויות לממכר מוצרי מזון בערים שונות ובכלל זה בחיפה.
- (ב) ביום 29/11/95 שיגרה הנתבעת 2 אל התובעת מכתב, לפיו התחייבה היא לשלם לתובעת את חשבונות הנתבעת 1 כגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות חשבונית מרכזת אחת לפיקנטי השקעות בע"מ.
- (נספח א) מצ"ב מכתבה של הנתבעת 2 אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.
- (3) (א) כיום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 1, על שינוי שמה לשם: צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ במקום שמה הקודם שהיה: פיקנטי שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ.
- (נספח ב) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החכרות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.

- (ב) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 2, על שינוי שמה לשם: צלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (נספח ג) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ג) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעות שבכותרת, גם שמן הקודם במשמע ולהיפך.
- (4) בין התובעת לנתבעות התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון באשראי והן נהגו לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 50 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת 1 ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת 2 עבור כל האספקות של החודש הנדון.
- (5) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת לתובעת שיק שז"פ 10/09/97 ע"ס 213,578.66 ש"ח ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת (להלן - השיק המחולל).
- (נספח ד) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה:
- (6) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.
- (7) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 37,291.14 ש"ח בהתאם ל- 3 תעודות משלוח שפירוטן מובא להלן:
(א)	ת.מ. מס'	019465	מיום	02/07/97	ע"ס	125.94	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	019302	מיום	01/07/97	ע"ס	33,373.97	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	019487	מיום	02/07/97	ע"ס	3,791.23	ש"ח
- =====
סה"כ - 37,291.14 ש"ח (להלן - החוב)
- (נספח ה) העתק תעודות המשלוח החתומות מצ"ב, מסומן נספח ה-1-3, ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (8) הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודות המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בהן, כעולה מעיון בתעודות המשלוח החתומה, נספח ה'.
- (9) הנתבעות נדרשו ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ה' (בנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ד') ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמו הנתבעות לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת 2 תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקזזת את החוב כנגד נזיקה הנטענים בתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 בביהמ"ש המחוזי בת"א.
- (10) התובעת תטען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגיית הקיזוז כפי שנפסקו בביהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).

(11) התובעת תטען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעות, ביחד ולחוד, את סכום החוב עפ"י תעודות המשלוח בסך של 37,291.14 ש"ח נצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך של 1,270.86 ש"ח ובסה"כ - 38,562 ש"ח.

(12) התביעה ראויה להתכרר בסדר דין מקוצר נשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.

(13) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעות הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולחייבן, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 11 לעיל) כתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות סולידרית בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד, כ"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר-שריקי, עו"ד
ב"כ התובעת

מספרנו: 120/3204

בית משפט השלום חג אביב-יפו
א 82411/97
פרומין נ. צלבנית
תאריך פתיחה: 24/09/97

בית משפט השלום
בחל - אביב-יפו

סדר דין: סדמ
בית משפט השלום חג אביב-יפו

פרומין (שיווק) 1975 בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' התשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

צלבנית השקעות בע"מ (מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
חפ/7-095322-51, מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

הנתבעת:

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 3,714.- ש"ח

כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

- (1) התובעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור ובשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- (2) (א) הנתבעת הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה חנויות לממכר מוצרי מזון בערים שונות: בראשון-לציון; כבני-ברק וכפתח-תקוה.
(ב) למען הזהירות, לכתב תביעה זה מצורף מכתבה של הנתבעת אל התובעת לפיו יש לחייב את חשבון הנתבעת בגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות חשבונית מרכזת אחת לפיקנטי השקעות בע"מ.
- (נספח א) מצ"כ מכתבה של הנתבעת אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.
- (ג) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה הנתבעת על שינוי שמה לשם: צלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (נספח ב) מצ"כ תדפיס עדכני של פרטי החברה. ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ד) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעת שכותרת, גם שמה הקודם במשמע ולהיפך.

- (3) בין התובעת לנתבעת התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעת מוצרי מזון באשראי והנתבעת נהגה לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 50 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת עבור כל האספקות של החודש הנדון.
- (4) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת לתובעת שיק שז"פ 10/09/97 ע"ס 213,578.66 ש"ח לכיסוי מותנה בפרעון של כל האספקות לחברות השונות בתשלובת "פיקנטי" לחודש זה ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הבנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת 2 (להלן - השיק המחולל).
- (נספח ג) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (5) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.
- (6) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעת מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 3,591.76 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח שמספרה 019519 מיום 02/07/97 המצ"ב, מסומנת נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה (להלן - החוב).
- (7) הנתבעת ו/או שלוהיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודת המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בה, כעולה מעיון בתעודת המשלוח החתומה, נספח ד'.
- (8) הנתבעת נדרשה ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ד' (בנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ג'), ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמה הנתבעת לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקזזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים כתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 בביהמ"ש המחוזי בת"א.
- (9) התובעת תטען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגיית הקיזוז כפי שנפסקו בביהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).
- (10) התובעת תטען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעת את סכום החוב הכולל עפ"י תעודת המשלוח בסך של 3,591.76 ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, כסך נוסף של 122.24 ש"ח ובסה"כ - 3,714 ש"ח.
- (11) התביעה ראויה להתכרר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.
- (12) לבית משפט נבכד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.
- אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעת הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולחייבה לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 10 לעיל) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.
- כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר עזיקי, עו"ד
ב"כ התובעת

סדר דין: סדמ

שאלה אחרת במק - 168 ש"ה

פרומין (שיווק) בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

הנתבעות: (1) צלבנית צפון (1996) בע"מ, חפ/7-234101-51
(מקודם: פיקנטי צפון (1996) בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק

(2) צלבנית השקעות בע"מ, חפ/7-095322-51
(מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 8,214.- ש"ח

כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

- (1) התובעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור ובשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- (2) (א) הנתבעת 1 הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל, היא נמנית על תשלובת חברות "פיקנטי" ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה חנויות למכר מוצרי מזון בערים שונות ובכלל זה במרכז נעמן, בקרית-ביאליק.
- (ב) ביום 29/11/95 שיגרה הנתבעת 2 אלי התובעת מכתב, לפיו התחייבה היא לשלם לתובעת את השכונות הנתבעת 1 בגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות חשבונית מרכזת אחת לפיקנטי השקעות בע"מ.
- (נספח א) מצ"ב מכתבה של הנתבעת 2 אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.
- (3) (א) ביום 10/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 1, על שינוי שמה לשם: צלבנית צפון (1996) בע"מ במקום שמה הקודם שהיה פיקנטי צפון 1996 בע"מ.
- (נספח ב) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.

- (ב) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 2, על שינוי שמה לשם: צלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (נספח ג) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ג) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעות שבכותרת, גם שמן הקודם במשמע ולהיפך.
- (4) בין התובעת לנתבעות התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון באשראי והן נהגו לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 50 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת 1 ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת 2 עבור כל האספקות של החודש הנדון.
- (5) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת לתובעת שיק שז"פ 10/09/97 ע"ס 213,578.66 ש"ח לכיסוי מותנה בפרעון של כל האספקות לחברות השונות בתשלובת "פיקנטי" לחודש זה ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הבנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת 2 (להלן - השיק המחולל).
- (נספח ד) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (6) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.
- (7) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעת 1 מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 7,942.64 ש"ח בהתאם ל- 2 תעודות משלוח שפירוטן מובא להלן:
- (א) ת.מ. מס' 019303 מיום 01/07/97 ע"ס 5,343.13 ש"ח
(ב) ת.מ. מס' 019452 מיום 02/07/97 ע"ס 2,599.51 ש"ח
=====
- סה"כ - 7,942.64 ש"ח (להלן - החוב)
- (נספח ה) מצ"ב העתק תעודות המשלוח, מסומן נספח ה-1-2 ומהווה חלק מהתביעה.
- (8) הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודות המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בהן כעולה מעיון בתעודת המשלוח החתומה, נספח ה'.
- (9) הנתבעות נדרשו ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ה' (בנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ד') ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמו הנתבעות לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת 2 תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקצזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים בתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 בביהמ"ש המחוזי בת"א.
- (10) התובעת טען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגית הקיזוז כפי שנפסקו בביהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).
- (11) התובעת טען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעות, ביחד ולחוד, את סכום החוב לפי תעודות המשלוח בסך של 7,942.64 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך של 271.36 ש"ח ובסה"כ - 8,214 ש"ח.

(12) התביעה ראויה להתברר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצונים ונתמכת במסמכים ונראיות בכתב.

(13) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעות הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולחייבן, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 11 לעיל) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות סולידרית בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר שריקי, עו"ד
ב"כ התובעת

מספרנו: 120/3204

שוארה אהרן בסן - 147

פרומין (שיווק) 1975 בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

1) הנתבעת: צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ, חפ/3-221285-51
(מקודם: פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ)
מרח' כהנמן 104, בני-ברק 51 552

2) צלבנית השקעות בע"מ, חפ/7-095322-51
(מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 6,555.- ש"ח

כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

1) התובעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור ובשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.

2) א) הנתבעת 1 הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל, היא נמנית על תשלובת חברות "פיקנטי" ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה חנויות לממכר מוצרי מזון בערים שונות ובכלל זה בנתניה ובעמק חפר.

ב) ביום 29/11/95 שיגרה הנתבעת 2 אל התובעת מכתב, לפיו התחייבה היא לשלם לתובעת את חשבונות הנתבעת 1 בגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות חשבונית מרכזת אחת לפיקנטי השקעות בע"מ.

א) נספח א) מצ"ב מכתבה של הנתבעת 2 אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.

3) א) ביום 10/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 1, על שינוי שמה לשם: צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ במקום שמה הקודם שהיה: פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ.

ב) נספח ב) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.

- (ב) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 2, על שינוי שמה לשם: צלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (נספח ג) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ג) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום בכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעות שנכותרת, גם שמן הקודם במשמע ולהיפך.
- (4) בין התובעת לנתבעות התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון כאשראי והן נהגו לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 50 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת 1 ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת 2 עבור כל האספקות של החודש הנדון.
- (5) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת לתובעת שיק שז"פ 10/09/97 ע"ס 213,578.66 ש"ח לכיסוי מותנה בפרעון של כל האספקות לחברות השונות בתשלובת "פיקנטי" לחודש זה ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הבנק הנמשך וחזר כלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת 2 (להלן - השיק המחולל).
- (נספח ד) מצ"ב העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (6) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה בתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.
- (7) כמהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 6,340.30 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 109716 מיום 3/7/97, אשר העתק הימנה מצ"ב, מסומן נספח ה' ומהווה חלק מהתביעה (להלן - החוב).
- (8) הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודת המשלוח בחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בה, כעולה מעיון כתעודת המשלוח החתומה, נספח ה'.
- (9) הנתבעות נדרשו ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ה' (בנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ד') ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמו הנתבעות לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת 2 תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקזזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים בתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 כביהמ"ש המחוזי בת"א.
- (10) התובעת טען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגית הקיזוז כפי שנפסקו בביהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען כלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).
- (11) התובעת טען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעות, ביחד ולחוד, את סכום החוב עפ"י תעודת המשלוח בסך של 6,340.30 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך של 214.70 ש"ח ובסה"כ - 6,555 ש"ח.

(12) התביעה ראויה להתברר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.

(13) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעות הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולחייבן, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 11 לעיל) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות סולידרית בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר שריקי, עו"ד
ב"כ התובעת

מספרנו: 120/3204

סדר דין: סדמ

שאלה אחרת בסך 175.00

פרומין (שיווק) בע"מ

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

1) הסינית טי-אוצין בע"מ, חפ/4-510131703 (מקודם: הסינית הפיקנטית בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 552

2) צלבנית השקעות בע"מ, חפ/7-51-095322 (מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
מרח' כהנמן 104 בני-ברק 51 522

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 8,816.- ש"ח

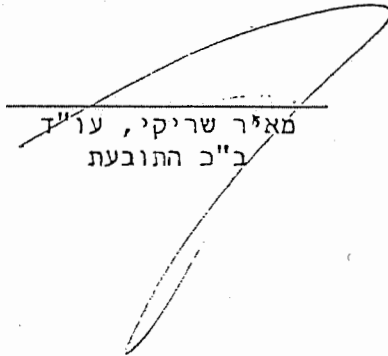
כתב תביעה בסדר-דין-מקוצר

- 1) התובעת הינה חברה הרשומה כדין בישראל, והעוסקת בין היתר בייצור ובשיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- 2) (א) הנתבעת 1 הינה חברה בע"מ, רשומה בישראל, היא נמנית על תשלובת חברות "פיקנטי" ובתקופה הרלוונטית לתביעה זו ניהלה חנויות לממכר מוצרי מזון כערים שונות ובכלל זה בבני-ברק; בכאר-שבע ובירושלים.
- (ב) כיום 29/11/95 שיגרה הנתבעת 2 אל התובעת מכתב, לפיו התחייבה היא לשלם לתובעת את חשבונות הנתבעת 1 בגין אספקת מוצרי מזון ל כל הסניפים השייכים לתשלובת מפעלי פיקנטי, באמצעות חשבונית מרכזת אחת לפיקנטי השקעות בע"מ.
- (נספח א) מצ"ב מכתבה של הנתבעת 2 אל התובעת מיום 29/11/95, מסומן נספח א' ומהווה חלק מכתב תביעה זה.
- 3) (א) כיום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 1, על שינוי שמה לשם: הסינית טי-אוצין בע"מ במקום שמה הקודם שהיה: הסינית הפיקנטית בע"מ.
- (נספח ב) מצ"ב תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ב' ומהווה חלק מכתב התביעה.

- (ב) ביום 09/09/97, התקבלה החלטה בחברה, הנתבעת 2, על שינוי שמה לשם: זלבנית השקעות בע"מ במקום שמה הקודם (פיקנטי השקעות בע"מ).
- (נספח ג) מצ"כ תדפיס עדכני של פרטי החברה ממחשב רשם החברות, מסומן נספח ג' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (ג) למען הזהירות, תטען התובעת כי בכל מקום נכתב תביעה זה בו נעשה שימוש בשם הנתבעות שכותרת, גם שמן הקודם במשמע ולהיפך.
- (4) בין התובעת לנתבעות התקיימו עד לאחרונה יחסי מסחר במסגרתם סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון באשראי והן נהגו לשלם את תמורתם בתשלום שוטף + 50 יום. אספקת המוצרים נעשתה באמצעות תעודות משלוח עליהן נהגו לחתום נציגיה המוסמכים של הנתבעת 1 ובסוף חודש האספקה, נהגה התובעת להנפיק חשבונית מרכזת לנתבעת 2 עבור כל האספקות של החודש הנדון.
- (5) בגין אספקות חודש יוני 1997, ובמסגרת ההסדר האמור בסעיף 3 לעיל, מסרה הנתבעת לתובעת שיק שז"פ 10/09/97 ע"ס 213,578.66 ש"ח לכיסוי מותנה בפרעון של כל האספקות לחברות השונות בתשלובת "פיקנטי" לחודש זה ואולם הוא חולל באי פרעון ע"י הבנק הנמשך וחזר בלתי נפרע בשל הוראת ביטול שניתנה לגביו ע"י הנתבעת 2 (להלן - השיק המחולל).
- (נספח ד) מצ"כ העתק צילומי מהשיק, מסומן נספח ד' ומהווה חלק מכתב התביעה.
- (6) השיק המחולל הוגש לביצוע בהוצל"פ בהתאם להוראת סעיף 81 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 והוא אינו מהווה עילה כתביעה זו. יחד עם זאת, התובעת שומרת על זכותה לפעול עפ"י השיק המחולל גם בעילה שטרית, בנפרד מתביעה זו, בזמן ובמועד שתמצא לנכון.
- (7) במהלך חודש יולי 1997, סיפקה התובעת לנתבעות מוצרי מזון שונים תמורת סך כולל של 8,526.26 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 019504 מיום 2/7/97, (נספח ה) אשר העתק הימנה מצ"כ, מסומן נספח ה' ומהווה חלק מהתביעה (להלן - החוב).
- (8) הנתבעת ו/או שלוחיה ו/או עובדיה ו/או נציגים מוסמכים מטעמה, אישרו על פני תעודת המשלוח כחתימת ידם את דבר קבלת הטובין המפורטים בה, כעולה מעיון בתעודת המשלוח החתומה, נספח ה'.
- (9) הנתבעות נדרשו ע"י התובעת לשלם לה את סכום החוב עפ"י נספח ה' (בנוסף לסכום החוב עפ"י השיק המחולל, נספח ד') ואולם עד למועד הגשת התביעה לא שילמו הנתבעות לתובעת את סכום החוב, כולו או מקצתו. הנתבעת 2 תירצה את סירובה לשלם את החוב לתובעת, בטענה כי היא מקזזת את החוב כנגד נזקיה הנטענים כתובענה שהוגשה על-ידה נגד התובעת בעילה של הוצאת לשון הרע בת.א. 1073/97 בניהמ"ש המחוזי בת"א.
- (10) התובעת תטען כי פעולת קיזוז זו נעשתה שלא כדין ובניגוד להלכות בסוגית הקיזוז כפי שנפסקו בניהמ"ש העליון (קיזוז חוב נטען בלתי מגובש ובלתי קצוב שאינו נובע מאותה עיסקה כנגד חוב מגובש המקנה עילת תביעה בסד"מ).
- (11) התובעת תטען, איפוא, כי היא זכאית לקבל מהנתבעות, ביחד ולחוד, את סכום החוב עפ"י תעודת המשלוח בסך של 8,526.26 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית כחוק, מתואמים למועד הגשת התביעה, בסך של 289.74 ש"ח ובסה"כ 8,816. - ש"ח.
- (12) התביעה ראויה להתברר בסדר דין מקוצר בשל היותה לסכומים קצובים ונתמכת במסמכים ובראיות בכתב.
- (13) לבית משפט נכבד זה סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשלוח לנתבעות הזמנה לדין, בסדר דין מקוצר, ולחייבן, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את סכום התביעה (סעיף 11 לעיל) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ממועד הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות סולידרית בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, בצרוף מע"מ והפרשי הצמדה וריבית ממועד פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר שריקי, עו"ד
ב"כ התובעת

מספרנו: 120/3204

פרק ב': בסיס ההתקשרות עם התובעות והפרת החיובים כלפיהן:

- (11) (א) בין התובעות לבין חברות "פיקנטי" התנהלו במהלך השנים יחסי מסחר במסגרתם רכשו חברות "פיקנטי" מהתובעות חומרי גלם לייצור מוצרי מזון ואף מוצרי מזון מוגמרים לחנויות התשלובת בתנאי אשראי ספקים.
- (ב) ההתקשרות בין התובעות לבין חברות "פיקנטי" נעשתה באופן שחב' פיקנטי השקעות בע"מ (החברה המסומנת במס' 2 בסעיף 5 לעיל) התחייבה כלפי התובעות לשאת בפרעון התמורות הכספיות המגיעות להן חלק האספקות לסניפים השונים של חברות "פיקנטי" ברחבי הארץ, כל אחת לפי ההזמנה המיוחדת לה, בהתאם למכתב מנהל הרכש של חברות "פיקנטי" מיום 29/11/95 המצ"ב, מסומן נספת ג' ומהווה חלק מהתביעה. (נספח ג)
- (ג) תנאי האשראי המוסכמים והמסוכמים בין התובעות לחברות "פיקנטי" היו מפורשים וברורים לפיהם היה על חברות "פיקנטי" לשלם לתובעת 1 בתנאי אשראי של שוטף + 45 יום ואילו לתובעת 2 בתנאי אשראי של שוטף + 50 יום, והכל בתוך מיכסות האשראי שהועמדו לרשות חברות "פיקנטי" מטעם התובעות.
- (ד) עד למחצית שנת 1996, סיפקו התובעות לחברות "פיקנטי" סחורות מתוצרתן בתנאי האשראי כאמור לעיל, תוך שהתובעות מעלימות עין מחריגות קלות וחד-פעמיות מתנאי האשראי ומדחייה במועדי התשלום מצד חברות "פיקנטי".
- (ה) החל מקיץ 1996 ואילך החלה מסתמנת מגמה ברורה מצד חברות "פיקנטי" לחריגות קבועות ועולות בתשלומים לתובעות והיה בהן כדי לשחוק את האשראי שהועמד לרשותן מצד התובעות בלא שחברות "פיקנטי" או הנתבע הסכימו להעמיד בטחונות כלשהם להבטחת האשראי שהועמד לרשותם.
- (ו) מיכסת האשראי שהועמדה לחברות "פיקנטי" ע"י התובעת 1 עמדה על סך של \$ 267,000 וזו של התובעת 2 עמדה על סך של \$ 133,000 ובסה"כ מיכסת אשראי כוללת של \$ 400,000 לכלל תשלובת פיקנטי.
- (ז) כאמור, החל מחודש יולי 1996 ואילך, החלו חברות "פיקנטי" בניהולן של הנתבע לפגור בקביעות בתשלומיהן לתובעות וטווח הפיגור בתשלומים עלה מידי חודש. בנסיבות אלה, ולאחר שכל התראות התובעות ל"פיקנטי" ולנתבע לא הועילו, נאלצו התובעות לחדול מלספק סחורות לחברות "פיקנטי" החל מחודש 07/97.
- (ח) בגין התשלומים אותם ביצעו חברות "פיקנטי" לתובעות, בתקופה שבין 07/96 ועד 05/97, נמצא כי סה"כ ימי הפיגור בתשלומים לתובעת 1 עמד על 110 ימים ולתובעת 2 - 122 ימים. חישוב פשוט יראה כי מדובר בשחיקה משמעותית באשראי; שיבוש התימחור של התובעות ועליה בהוצאות המימון שלהן לאחר שהנתבע העדיף ל"קבל" אותו מהתובעות, חינם אין כסף, במקום לשלם את עלותו לבנקים, זאת בהתחשב בסכומים הכספיים הנכבדים בהם היה מדובר.

(נספח ד) מצ"ב טבלת חריגות חברות "פיקנטי" מתנאי האשראי, מסומנת נספח ד', ומהווה חלק מכתב ההגנה.

(ט) יודגש כי התובעות חדלו מלספק סחורות לחברות "פיקנטי" רק לאחר שהגיעו מים עד נפש ולאחר שנוכחו לדעת כי כל הנטחות והתחייבויות פיקנטי והנתבע התגלו כהבטחות שווא; כך למשל אירע שבגין אספקות חודש מאי 1997, שילמו חברות "פיקנטי" לתובעות בשיקים שמועדי פרעונם הוא 25/07/97 (במקום 15/07/97) ו- 04/08/97 (במקום 20/07/97).

תשלובת אפעהל ביקוטי

רחוב אצ"ל 20, את' חדש ראשליצ 75706 טלפון: 03-9618471 פקס: 03-9618471

29.10.95

לכבוד
מר מיקי פלדמן
אוטוס
א.ג.

הזיון הנוב פיננסי דרך חשבונית מדינת

בהמשך כשיחזינו, אנקשן לחוויב את גב הטויפוס השייכים לתשלובת מפעלי טינקטור באמצעות חשבונית מוכזת אחו ל'ניקוטו השקעות בע"מ. במסגרת החשבונית אבקשך למרש קניית כל טניף ננפרד כולל סיכום קניית כל סניף.

היק אלהו

אפעהל ביקוטי

המסלול

המסלול

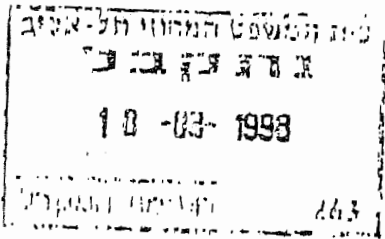
40%

כבוד רב
אשר לנני
רכש טינקטור

נספח יז'

תיק פירוק 595/97
המר' 97/264

1) אסם תעשיות מזון בע"מ
2) פרומין (שיווק) 1975 בע"מ

בענין:

כולן ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או דקפת רוטנברג
מר' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס: 5618856

חמבקשות

- נ ג ד -

פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ, חפ/7-081160-51
רח' כהנמן (השומר) 104 בני-ברק 641 51

ובענין:

המשיבה

בקשת הצטרפות לבקשת פירוק

המבקשות, אסם תעשיות מזון בע"מ ו- פרומין (שיווק) 1975 בע"מ, מבקשות כוח
להצטרף לבקשת הפירוק, שהוגשה בתיק פירוק 595/97 ויטענו לאמור:

- 1) החברה, פיקנטי תעשיות מזון (ישראל) בע"מ (להלן - החברה) נרשמה בספרי
רשם החברות כיום 29/03/79 עפ"י חוראות פקודת החברות.
- 2) החברה מסרה לרשם החברות את כתובת משרדה הרשום והיא מנהלת את עסקיה
בכתובת הרשומה בצד שמה כרשום בכותרת בקשה זו.
- 3) ההון הרשום של החברה הוא - 2 ש"ח מחולק ל- 20000 מניות רגילות בנות
0.00010 ש"ח כל-אחת מחן הוקצו לבעלי המניות 200 מניות רגילות.
- 4) המבקשות הינן חברות אחיות בתשלובת חברות "אסם" ועוסקות בייצור ושיווק
של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- 5) בחקופה הרלוונטית לבקשה זו סיפקו המבקשות למשיבה ו/או לחברות בנות
שלה ו/או לחברות שלובות שלה כתוראת והנחיית המשיבה, מוצרי מזון שונים
ולמועד הגשת בקשה זו, נותרו המשיבה ו/או חברות הבנות שלה, הייכות
למבקשות כיחז' יתרת חוב, משוערכת ליום 23/09/97, נסך של - 804,717 ש"ח
כמפורט להלן:

(א) בגין אספקות עבור חודש 06/97, מסרה פיקנטי למבקשות שיקים כדלקמן:

לאסם - שיק ע"ס 309,848.36 ש"ח שז"פ 02/09/97.
לפרומין - שיק ע"ס 213,578.66 ש"ח שז"פ 10/09/97.

(ב) השיקים הוצגו לפרעון בכנק ואולם הם חוללו כאי פרעון ע"י הנק
הנמשך, הכנק הבינלאומי הראשון בע"מ סניף השומר בבני-ברק, וחזרו
כלחי נפרעים כשל חוראת ביטול שניתנה לגביהם.

מצ"ב העתק השיקים המחוללים, מסומן נספח 1א-2א ומהווים חלק מבקשת הצטרפות זו. (נספח א)

(ג) בגין אספקות חודש יולי 1997, בסך של 246,591.49 ש"ח לא ניתן כלל שיקים לכיסוי התמורות המגיעות מפיקנטי למבקשות.

(ד) בנסיבות אלה, ולאור הפרת תנאי ההתקשרות מצד חברות "פיקנטי", נאלצו המבקשות לנקוט בהליכי תביעה נגד חברות "פיקנטי" השונות, לגביית יתרות החוב להן כמפורט להלן:

(1) כתיק הוצל"פ (כ"ט) 17-09805-97-6 הגישה המבקשת 1 לביצוע את השיק המחולל לפקודתה שז"פ 02/09/97, נשוא נספח 1א המצ"ב ע"ס - 309,848.36 ש"ח

(2) כתיק הוצל"פ (כ"ט) 17-09804-97-5 הגישה המבקשת 2 לביצוע את השיק המחולל לפקודתה שז"פ 10/09/97, נשוא נספח 2א המצ"ב ע"ס - 213,578.66 ש"ח

(3) כת.א. 81733/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 114,465.00 ש"ח נגד צלבנית השקעות בע"מ בגין אספקת סחורות כחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 110,693.95 ש"ח בהתאם ל- 15 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעת הנ"ל ו/או שלוחיה, שפירוטן להלן:

ש"ח	5,939.18	ע"ס	02/07/97	מיום	540280	מס'	ת.מ.	(א)
ש"ח	5,334.19	ע"ס	06/07/97	מיום	540995	מס'	ת.מ.	(ב)
ש"ח	7,026.48	ע"ס	09/07/97	מיום	541727	מס'	ת.מ.	(ג)
ש"ח	4,637.24	ע"ס	13/07/97	מיום	542424	מס'	ת.מ.	(ד)
ש"ח	202.70	ע"ס	06/07/97	מיום	541061	מס'	ת.מ.	(ה)
ש"ח	3,392.59	ע"ס	03/07/97	מיום	540544	מס'	ת.מ.	(ו)
ש"ח	517.14	ע"ס	03/07/97	מיום	540543	מס'	ת.מ.	(ז)
ש"ח	9,859.24	ע"ס	08/07/97	מיום	541464	מס'	ת.מ.	(ח)
ש"ח	3,547.10	ע"ס	10/07/97	מיום	541927	מס'	ת.מ.	(ט)
ש"ח	2,785.68	ע"ס	03/07/97	מיום	540420	מס'	ת.מ.	(י)
ש"ח	17,698.29	ע"ס	10/07/97	מיום	541858	מס'	ת.מ.	(יא)
ש"ח	17,565.75	ע"ס	07/07/97	מיום	541164	מס'	ת.מ.	(יב)
ש"ח	821.20	ע"ס	04/07/97	מיום	540727	מס'	ת.מ.	(יג)
ש"ח	15,092.67	ע"ס	03/07/97	מיום	540433	מס'	ת.מ.	(יד)
ש"ח	16,274.50	ע"ס	01/07/97	מיום	539963	מס'	ת.מ.	(טו)

=====

סה"כ - 110,693.95 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 114,465 ש"ח.

(4) כת.א. 81735/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 54,138.00 ש"ח נגד צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמ"ו) בע"מ ו- צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 52,354.06 ש"ח בהתאם ל- 4 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעות ו/או שלוחיהם, שפירוטן להלן:

ש"ח	21,414.97	ע"ס	01/07/97	מיום	539841	מס'	ת.מ.	(א)
ש"ח	12,895.00	ע"ס	03/07/97	מיום	540367	מס'	ת.מ.	(ב)
ש"ח	12,744.33	ע"ס	09/07/97	מיום	541545	מס'	ת.מ.	(ג)
ש"ח	5,299.76	ע"ס	13/07/97	מיום	542263	מס'	ת.מ.	(ד)

=====

סה"כ - 52,354.06 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 54,138 ש"ח.

(5) בת.א. 81738/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 24,466.00 ש"ח נגד חסינית טי-אוצין בע"מ ו- צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 23,659.65 ש"ח בהתאם ל-7 תעודות משלוח התומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, כמפורט להלן:

ש"ח	992.11	ע"ס	08/07/97	מיום	541423	מס'	ת.מ.	(א)
ש"ח	488.36	ע"ס	15/07/97	מיום	542891	מס'	ת.מ.	(ב)
ש"ח	412.78	ע"ס	01/07/97	מיום	539989	מס'	ת.מ.	(ג)
ש"ח	3,482.22	ע"ס	13/07/97	מיום	542286	מס'	ת.מ.	(ד)
ש"ח	6,539.01	ע"ס	03/07/97	מיום	540494	מס'	ת.מ.	(ה)
ש"ח	4,448.20	ע"ס	08/07/97	מיום	541370	מס'	ת.מ.	(ו)
ש"ח	7,296.97	ע"ס	01/07/97	מיום	539786	מס'	ת.מ.	(ז)

=====
סה"כ - 23,659.65 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 24,466 ש"ח.

(6) בת.א. 82408/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 7,633.00 ש"ח נגד צלבנית צפון (1996) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 7,387.75 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 541682 מיום 9/7/97, התומה ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 7,633 ש"ח.

(7) בת.א. 82410/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 14,727.00 ש"ח נגד צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 בהתאם ל-3 תעודות משלוח התומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, לפי הפירוט:

ש"ח	8,110.81	ע"ס	01/07/97	מיום	539971	מס'	ת.מ.	(א)
ש"ח	1,250.12	ע"ס	08/07/97	מיום	541470	מס'	ת.מ.	(ב)
ש"ח	4,880.77	ע"ס	09/07/97	מיום	541724	מס'	ת.מ.	(ג)

=====
סה"כ - 14,241.70 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 14,727 ש"ח.

(8) בת.א. 81740/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 38,562.00 ש"ח נגד צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 בהתאם ל-3 תעודות משלוח, התומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, כמפורט להלן:

ש"ח	125.94	ע"ס	02/07/97	מיום	019465	מס'	ת.מ.	(א)
ש"ח	33,373.97	ע"ס	01/07/97	מיום	019302	מס'	ת.מ.	(ב)
ש"ח	3,791.23	ע"ס	02/07/97	מיום	019487	מס'	ת.מ.	(ג)

=====
סה"כ - 37,291.14 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 38,562 ש"ח.

(9) בת.א. 82411/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 3,714.00 ש"ח נגד צלבנית השקעות בע"מ בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 3,591.76 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח התומה ע"י הנתבעת הנ"ל ו/או שלוחיה, שמספרה 019519 מיום 02/07/97.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 3,714 ש"ח.

(10) בת.א. 82412/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 8,214.00 ש"ח נגד צלבנית צפון (1996) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997, תמורת סך כולל של 7,942.64 ש"ח בהתאם ל-2 תעודות משלוח התומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, כמפורט להלן:

(א) ת.מ. מס' 019303 מיום 01/07/97 ע"ס 5,343.13 ש"ח
(ב) ת.מ. מס' 019452 מיום 02/07/97 ע"ס 2,599.51 ש"ח

=====
סה"כ - 7,942.64 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 8,214 ש"ח.

(11) בת.א. 82413/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 6,555.00 ש"ח נגד צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך של 6,340.30 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 109716 מיום 3/7/97, תומה ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 6,555 ש"ח.

(12) בת.א. 82414/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 8,816.00 ש"ח נגד הסינית טי-אוצין בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 8,526.26 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 019504 מיום 2/7/97, תומה ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוער ע"ס כולל של - 8,816 ש"ח.

סה"כ התביעות שהוגשו נגד חברות "פיקנטי" - 804,717.02 ש"ח

(6) כנסיבות המפורטות בבקשה זו לחלן, יטענו המבקשות כי החוב המפורט בבקשה זו, בסך הנקוב בסעיף 5 לעיל, הוא תובה של המשיבה למבקשות, ומן הדין להרים את מסך ההתאגדות בין כל חברות "פיקנטי" ולהורות כי במקרה הנזון יש מקום לחקור את עיסקי התשלובת כולה, כאשר ההפרדה בין חברות הכת של "פיקנטי" לבין המשיבה, כתורת האם שלהן, נעשתה תוך ניצול לרעה של מסבי ההתאגדות מצד מנהל התשלובת, מר משה בדש, אשר תימרון בין החברות כדצונו, והכל במטרה להתחמק מקיום חיובי החברות השונות כלפי המבקשות תוך ביצוע מעשים של העדפות במירמה; הצגת מצגי שווא תמורים; פעולות חסרות נפקות אותן יש לייחס ולבטל לאחור (בהתאם לסעיף 355 לפקודה); יצירת שיעבודים פיקטיביים ועוד פעולות רבות אחרות אשר יש בהן משום ניצול לרעה של האישיות המשפטית של התאגידים בהם מדובר.

(7) העילות העומדות בבסיסה של בקשה זו הן כדלקמן:

(א) החברה נוסדה בשנת 1979 ומאז ועד לתודש מרץ 1997, הקים מנהלה, משה בדש, עוד לפחות 11 חברות, כאשר השם "פיקנטי" משולב כאופן זה או אחר בשמן הרשום, כמפורט לחלן:

- (1) פיקנטי השקעות בע"מ - נוסדה בשנת 1982
- (2) פיקנטי תעשיות בשר (1982) בע"מ - נוסדה בשנת 1982
- (3) ח.א. מזון בע"מ - נוסדה בשנת 1985
- (4) פיקנטי (1985) בע"מ - נוסדה בשנת 1985
- (5) פיקנטי יצור סלטים ונקניקים (1986) בע"מ - נוסדה בשנת 1986
- (6) פיקנטי שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ - נוסדה בשנת 1986
- (7) הסינית הפיקנטית בע"מ - נוסדה בשנת 1988
- (8) פיקנטי התזקות (1994) בע"מ - נוסדה בשנת 1994
- (9) פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ - נוסדה בשנת 1995
- (10) פיקנטי צפון (1996) בע"מ - נוסדה בשנת 1996
- (11) הטיפי פיקנטי בע"מ - נוסדה בשנת 1997

(ב) עד ליום 14/09/97, התזיק מר משה כדש כמניות במרבית החברות הנ"ל, בין בהחזקה ישירה ובין באמצעות חברת האם, היא המשיבה דכאן, והוא אף שימש מנהלן היחיד.

(ג) בימים הראשונים של חודש אונוסט 1997, באופן מפתיע, דאג מר משה כדש, לשנות את שם החברות המסומנות במס' 1; 6; 7; 9 ו- 10 לעיל ושמן שונה כדלקמן:

- (1) צלבנית השקעות בע"מ.
- (6) צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ.
- (7) הסינית טי-אוצ'ין בע"מ.
- (9) צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ.
- (10) צלבנית צפון (1996) בע"מ.

(ד) בנוסף לשינוי השמות כאמור, דאג משה כדש, להעביר בחופזה את כל החזקותיו במניות בחברות אלו, והוא העביר את מניותיו שלו וכן את המניות שהוזקו ע"י חברת האם, המשיבה דכאן, באופן צולב לכל אחת מהחברות הנ"ל באופן שלאחר יום 15/09/97 אין הוא או המשיבה מחזיקים עוד כמניות בחברות אלה.

(ה) לבקשה זו מצורפים המסמכים הבאים:

(אא) תדפיסים מאת רשם החברות לכל 12 חברות "פיקנטי" שפורטו בפסקה (א) לעיל, נכונים ליום 16/09/97 ובהם פירוט שינויי השמות של החברות וכן החזקותיו של משה כדש ושל המשיבה דכאן בחברות אלה, מסומנים נספח ב1-ב12. (נספח ב)

(בב) תדפיסים מאת רשם החברות לכל 12 חברות "פיקנטי" שפורטו בפסקה (א) לעיל, נכונים ליום 12/12/97 ובהם פירוט השינוי בהחזקה במניות, מסומנים נספח ג1-ג12. (נספח ג)

(גג) הודעות לרשם החברות מיום 15/09/97, על העברות המניות בחברות "צלבנית" כמפורט לעיל, מסומנות נספח ד1-ד8. (נספח ד)

(דד) טבלת השוואה בהחזקות במניות "פיקנטי" ו-"צלבנית" ליום 16/09/97 וליום 12/12/97 ובה פירוט החזקה במניות משה כדש והמשיבה דכאן והשינויים שחלו בהחזקות אלה, מסומנת נספח ה'. (נספח ה)

(הה) טבלה ובה מפורטים החזקות המשיבה במניות של חברות "צלבנית" וכן החזקותיו של מר משה כדש במניות של חברות "צלבנית", נכון ליום 16/09/97 ומסומנת נספח ו'. (נספח ו)

(ו) לאור האמור לעיל ולאור הנספחים הרצ"ב, אין ספק כי המשיבה דכאן היתה ועודנה, להלכה ולמעשה, חברת האם של חברות "פיקנטי". ומנהלה, משה כדש, אף ניהל עד לאחרונה את עסקי החברות "צלבנית".

(ז) יתר על כן: מנהל חברות "פיקנטי" טרח לפרסם את עיסקי חברות "פיקנטי" כעסקים של "תשלובת פיקנטי" והוא אף טרח לרשום סימן מסחרי ושם על השם "תשלובת פיקנטי" כהתאם לנסחים מאת רשם סימני המסחר המצ"ב, מסומנים נספח ז' ומהווים חלק מנקשה זו. (נספח ז)

(ח) יצויין ויודגש כי במהלך העסקים השוטף ובמגיעה עם הספקים השונים, לא דאגה המשיבה לבצע הפרדה בין עסקיה שלה לבין עסקי חברות הברות ומטעמים השמורים עם מנהלה, העדיף לשמור על מסך ערפל מכוון כדי ליצור אשליה כי מדובר ב"תשלובת" איתנה החובקת עסקים רבים הפרושים בכל רחבי הארץ. כל הספקים ראו במשיבה, כחברת האם של תשלובת "פיקנטי", וכחלק בלתי נפרד מהתשלובת, את הכתובת האחת והיחידה לתשלומים תלף הסחורות אותם סיפקו לחברות הברות. כך למשל שילמה המשיבה בשיקים שלה לספקים עבור אספקות לחברות הברות ואף החברות הברות שילמו בשיקים שלהן עבור אספקות למשיבה דכאן.

(ט) בדיעבד, לאחר קריסת עיסקי התשלובת, התברר כי ניהול העסקים בדרך המתוארת לעיל, גרם לניכול וזרע מבוכה בקרב הספקים אשר סיפקו ל"תשלובת פיקנטי" סחורות במליוני שקלים, מבלי שקיבלו את כספם עבור סחורות אלה. כך קרה שחנ' ח.א. מזון למשל, החברה שלטענת מר משה בדש, עסקה באחזקות ובאספקת כח אדם כלגד לתשלובת, שילמה בשיקים שלה לספקים עבור אספקות סחורה ל"תשלובת".

רצ"כ צילום שיקים שנמשכו ע"י ח.א. מזון לפקודת ספקית גלידות לתשלובת, נגה גלידות, מסומנים נספח ח' ומהווים חלק מנקשה זו. (נספח ח)

(י) בתיק פירוק 590/97 מונה ביום 28/10/97 מפרק זמני לחברות הברות:

- (1) צלבנית השקעות בע"מ.
- (2) צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ.
- (3) הסינית טי-אוצ'ין בע"מ.
- (4) פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ.
- (5) צלבנית צפון (1996) בע"מ.
- (6) ח.א. מזון בע"מ.

(להלן ייקראו כולן- חברות צלבנית)

(יא) הבקשה למינוי מפרק זמני לחברות צלבנית הוגשה ע"י נושה, ויליפוד בע"מ, אליה הצטרפו נושים אחדים ובכללן גם המשיבה. רצ"כ ההחלטה בדבר מינוי המפרק הזמני מיום 28/10/97 ומסומנת נספח ט'. (נספח ט)

(יב) הצטרפות המשיבה לבקשה למינוי מפרק זמני לחברות צלבנית היתה חלק ממהלך מתוכנן היטב ע"י מנהלה, מר משה כדש, לאחר שימים אחדים קודם לכן, דאג לרוקן את חברות צלבנית מכל תוכן והוא מכר בחיפזון ובמהירות, הבזק את כל עיסקיהן של חברות צלבנית, וכחודשים אוגוסט-ספטמבר 1997, הספיק הוא למכור את הציוד, הרכוש והמלאי של חברות צלבנית תמורת סכום העולה על 18 מליון ש"ח מבלי שנודע עד היום מה עלה בגורל התמורה שהתקבלה ממכירות אלה.

(יג) בבקשת הצטרפות של המשיבה לפירוק חברות "צלבנית" נטען על-ידה כי נוצר צורך דחוף במכירת עיסקי חברות "צלבנית" כדי להצילם מקריסה סופית... נמכרו במכירי (צ"ל מחירי 1) הפסד וזאת ע"מ לעמוד בתשלום ההתחייבויות לספקים" (ראה סעיף 18 לבקשת ההצטרפות).

המבקשות יטענו כי דברים אלה הינם דברי הכל ואינם אלא זריית חול בעיניים; חברות "צלבנית" חדלו מתשלום חובותיהם לספקים למאז חודש אוגוסט 1997 ואף קודם לכן, ומכירת עיסקי חברות "צלבנית" נעשתה במהלך החודשים 08-09/97, תמורת סך של כ- 18 מליון ש"ח, מבלי שהספקים קיבלו את החוב המגיע להם מחברות אלה ומהתמורה הכספית שהתקבלה ממכירתן. אין זאת כי אם גם נענין זה מעדיף מר משה בדש

לשמור על מסך ערפל סמיך, ביחס לתמורות הכספיות שהתקבלו מהמכירות של חברות "צלבנית" ואין הוא מוצא לנכון להבהיר לאן נעלמה התמורה מהמכירות, אשר היה בה די כדי לכסות את התחייבויות חברות צלבנית לספקיהן.

(יד) כאן המקום לציין כי מהדו"ח הראשוני של המפרק הזמני של חברות "צלבנית" שהוגש לביהמ"ש עולה כי החברה המשיבה וחברות "צלבנית" ערכו לבנקים בערבויות הדדיות, וחזעת נותנת כי מנהל המשיבה העדיף לסלק בתמורות הבספיות שהתקבלו מהמכירות את יתרות החוב לבנקים, שאם לא היה עושה כן, היתה נדרשת המשיבה לפרוע את חובן של חברות "צלבנית" לבנקים. מעשה זה של העברת התמורות מהמכירות לבנקים, רק כדי "להציל" את המשיבה ממימוש ערבויותיה, לא רק שהוא חמור בפני עצמו, אלא אף יש בו משום חשש להעדפה במירמח.

(טו) יתר על כן: הטענה כי מכירת עיסקי חברות "צלבנית" נועדה להצילן מ"קריסה סופית" אינה אלא ציניות לשמה. כאמור, המבקשות כמו גם שאר הספקים, לא קיבלו את החובות המגיעים להם מחברות "צלבנית" מתוך בספי המכירה, אך עובדה אחת איננה עוד בויכוח: לאחר המכירה של חברות "צלבנית" - באה קריסתן הסופית וע"י לא אחר מאשר משח בדש, מנהלן המשותף והיחיד של המשיבה וחברות "צלבנית" גם יחד. אין זאת כי אם הוא העלה קורבן את חברות "צלבנית" על מזבח המשיבה ובתוך כך הפקיר את כל הספקים אשר נותרו עם חובות במליוני שקלים. בכך מצא הוא דרך ל"העניש" את הספקים על "החרם הכלכלי" שהטילו לטענתו האומללה, על חברות "צלבנית".

יוצא אפוא כי במקום להציל את חברות "צלבנית" מקריסה סופית, דאג משה בדש להציל את המשיבה מקריסה סופית ע"י מימוש מהיר ותפוז של חברות "צלבנית" והזרמת כספי התמורה לקופת המשיבה או לקופת הבנקים לכיסוי ערבותה של המשיבה לחברות "צלבנית".

(טז) לו פעל מנהל המשיבה בתום לב ובדרך עסקים מקובלת, מבלי שנתלוותה לפעולותיו כוונה לרמות את נושיו, המעט שניתן היה לצפות ממנו היה כי כספי המכירה יועברו לקופתן של כל אחת מחברות "צלבנית" ואלה יועברו לשליטתו של המפרק הזמני שמונה, גם לפי בקשת המשיבה, ימים אחדים לאחר המכירה הנמהרת והחפזת. במקום זאת, העדיף מנהל המשיבה לזעוק את זעקת הקווק הנגזל: תחילה רוקן את חברות צלבנית מכל תוכן, מצץ את לשד עצמותיהן, מכר את רכושן ב"נזיד עדשים" לדבריו, ורק לאחר מיכן הזדעק לביהמ"ש ועתר לפרק אותן בשל "חודל פרעון" שלהן. משהועברו כספי המכירה של חברות "צלבנית" לקופת המשיבה או משנעשה בהם שימוש לכיסוי ערבויותיה לחברות אלה, אין זאת כי אם כקופה מרכזית אחת מדובר וממילא בעירוב נכסים וכספים בין המשיבה לבין חברות "צלבנית".

(יז) כאמור, נעלה מספק כיום שהמדובר היה במהלך מתוכנן היטב ע"י המשיבה ומנהלה, שאם לא תאמר כן, היה עליהם לחימנע ממכירה חפזת של עיסקי חברות צלבנית ולהמתין עד למינוי המפרק הזמני לחברות אלה, אשר יפעל למכירת עיסקיהן כ"עסקים חיים" לכל חמרכה במחיר בפיקוחו של ביהמ"ש, ולא ב"נזיד עדשים", כדברי מר משח בדש עצמו:

(אא) יצויין כי תביעת הפירוק הראשונה נגד חברות "צלבנית" הוגשה כיום 25/09/97 ע"י ויליפוד בע"מ (תיק פירוק 546/97). כאותו מעמד אף הוגשה בקשה למינוי מפרק זמני.

(בב) קודם לכן, התנהלו דיונים בכיהמ"ש עם חברת "תנובה" ואף שוגרו מכתבי התראה על פירוק ע"י אסם תעשיות מזון בע"מ.

(גג) מכאן ששאלת פירוקן של חברות "צלבנית" היתה רק שאלה של זמן ומנהל המשיבה, אשר ניצל את הזמן לשיפור מצבה של המשיבה ע"ח חברות "צלבנית", ועל השבון הספקים, יצר עובדות מוגמרות בשטח כחוסר תום לכ וכחלק ממחלך שתוכנן על-ידו בקפידה.

(דד) מהעסקי תוזי המכר שצורפו לדו"ח המפרק הזמני עולה כי המכירות כולן בוצעו בעיצומן של ההליכים המשפטיים שהתנהלו עם חברות צלבנית ובתקופה שבין 19/08/97 ועד 25/09/97 הספיק מר משה בדש למכור את כל עסקי חברות צלבנית כאמור במחיר כולל העולה על 18 מליון ש"ח.

(יה) לאחר מינוי מפרק זמני לחברות "צלבנית" מנחלת המשיבה מלחמת מאסף, בהותירה את נושיה ואף את הנושים של חברות "צלבנית" עם חובות כספיים כנדים, כאשר נעלה מספק כי עסקיהן של חברות "צלבנית" ביחד עם עסקי המשיבה זכאן, היו שזורים ושלוכים זה לזה וחיוו תשלובת עיסקית אחת, בניהולו של מר משה בדש, גם אם לטענתו בוצעה הפרדה חשבונאית בין החברות.

(יט) הן המשיבה והן משה בדש, החזיקו עד ימים אחדים טרם מינוי המפרק הזמני, במניות חברות "צלבנית" וחזיקה בינם לבין חברות צלבנית היתה זיקה עיסקית ומשפטית הדוקה שהיה נח די כדי לבסס עילת פירוק גם נגד המשיבה.

(כ) מנהל המשיבה אשר נחקר ארוכות בניהמ"ש, בישיבת יום 28/10/97, לא מצא לנכון לגלות עובדה חשובה זו לביהמ"ש והסתפק באמירה כי אין הוא או המשיבה מחזיקים במניות של חברות "צלבנית". בכך גרם הוא לקבלת החלטה שיפוטית שנוייה אשר דחתה את הנקשה למינוי מפרק זמני כאשר ביהמ"ש הנכבד ביסס את החלטתו, בין היתר, על העדר זיקה ו"קשר משפחתי" בין המשיבה לבין חברות "צלבנית" או בין משה בדש לבין חברות "צלבנית".

(כא) יוער כי בהחלטת ביהמ"ש הנכבד (תיק חמ"ר 3770/97) מיום 30/10/97, אשר דחתה את בקשת "סנפרוסט" למנות מפרק זמני למשיבה, נאמרו בין היתר הדברים הנאים:

בעלי המניות בחב' פיקנטי תעשיות הם שלושה: הגב' שרגר חנה, מר משה בדש, ומר עמוס בדש.

מר משה בדש הוא בעל מניות בחב' פיקנטי תעשיות בלבד. הוא אינו מחזיק מניות נאף אחת מן החברות האחרות להן מונה מפרק זמני. יחד עם זאת, הוא גם הודה בחקירתו בכך, כי הוא משמש מנהל בכל אחת מהחברות להן מונה מפרק זמני, והוא מנהל גם בחב' פיקנטי תעשיות. אולם, לכל אחת מהחברות הנהלת חשבונות נפרדת.

עוד כאן המקום לציין, כי החברות האחרות להן מונה מפרק זמני, מחזיקות זו במניותיה של זו. יש קשר בין בעלות המניות של כל אחת מהחברות הללו, להוציא חב' פיקנטי תעשיות.

חב' פיקנטי תעשיות איננה מחזיקה במניותיהן של החברות האחרות והחברות האחרות אינן מחזיקות במניותיה של חב' פיקנטי תעשיות (ראה כעמ' 29 משורה 15 עד 29 להחלטה).

ולמטה מזה נאמר בהחלטה:

אינני רוצה להרחיב בענין זה אך בנסיבות הנוכחיות וכראיות שהובאו בפני וודאי שאין כל אפשרות להרים את המסך בין פיקנטי תעשיות לחברות האחרות להן מונה מפרק זמני. זאת בין היתר גם בשל מננה האחזקות כפי שפורט על ידי ברישא להחלטה זו (ראה כעמ' 32 משורה 28 עד 31 להחלטה).

ולמטה מזח נאמר:

אני נזהרת בלשוני ואומרת, "חוק החברות איננו מכיר" במושג תשלובת, באשר בפרקטיקה קיימות נסיבות בהן לא ניתן להתעלם ממבנה שלוב. דבר זה קורה, או יכול לקרות, כאשר מדובר בחברת אם ובחברות בנות, או בחברות אחיות, ובכל מקרה צריך להתקיים קשר "משפחתי" בין החברות (ראה בעמ' 33 משורה 23 עד 26).

(כב) לאור התלטת ביהמ"ש הנכבד המצוטטת לעיל, ולאור נספחיה של בקשה זו, אין עוד ספק בדבר כי לו היה משה בדש טורח לגלות בעדותו את כל האמת בדבר העברת המניות שבוצעה אך זמן קצר קודם למסירת עדותו או אילו היו מונחים בפני ביהמ"ש הנכבד ההודעות בדבר העברת המניות; תדפיסי החברות שמונה להן מפרק זמני, נכונים ליום 16/09/97 המצ"ב או זו"ח המפרק הזמני, כי אז יכול שבית המשפט הנכבד היה מגיע למסקנה כי מדובר ב"מבנה שלוב" של חברות לפיו המשיבה הינה חברת-האם של חברות "צלבנית" וכי קיימת "זיקה משפחתית" הדוקה בין המשיבה, מנהלת מר משה נדש ולבין חברות "צלבנית" ויכול שבית המשפט הנכבד היה נוטה לצוות על מינוי מפרק זמני גם לחברה המשיבה, כחלק ממכלול שלם של תשלובת "פיקנטי".

(כג) הפועל היוצא מן האמור לעיל הוא כי המשיבה דכאן וחברות "צלבנית" חנרו יחד כדי לחוליק שולל את נושיהן ובכללן גם את המבקשות הנושות כמשיבה ובחברות "צלבנית" יחד סכום העולה על 800 אלף ש"ח.

(כד) המסקנה המתבקשת היא איפוא כי הובן של חברות "צלבנית" למבקשות הוא גם חובה של המשיבה אותו אין היא פורעת למבקשות ויש לראותה כ"חברה שאין ביכולתה לשלם את חובותיה", במובן סעיף 258 (3) לפקודת החברות.

(כה) ביום 16/12/97, הגיש המפרק הזמני שמונה לחברות "צלבנית" זו"ח ראשוני ממנו צצים ועולים מעשים המורים המיוחסים למשיבה ולמנהלה, ששימש כאמור גם מנהלן של חברות "צלבנית" ויש באמור כדו"ח זה כדי לכסס, וביתר שאת, את האמור בבקשה זו:

(אא) בסעיף 10 לדו"ח צויין כי חב' ת.א. מזון בע"מ קיבלה מהמשיבה בשנת 1985 את זכות ההפעלה של עיסקי המשיבה וזאת כדי לתמוך משלטונות המס עימם היתה המשיבה נתונה אז במחלוקת משפטית. זכות זו הועברה עפ"י הסכם שנחתם בין המשיבה לבין ת.א. מזון ביום 12/09/85. במסגרת זו שיעבדה המשיבה לת.א. מזון את כל רכושה ללא הגבלה בסכום. באופן מכתיע סולק שיעבוד זה רק ביום 11/09/97, למרות שהסכם ההפעלה עמד בתוקפו למשך 4 שנים בלבד, עד שנת 1989.

כדרך זו, עשו חב' ת.א. מזון ביחד עם המשיבה פעולה של העדפת מירמה כמובן, סעיף 355 לפקודת החברות שזו לשונו:

כל העברה, משכנתא, מסירת טובין, תשלום, הוצאה לפועל וכל פעולה אחרת בנכסים שאילו נעשו בידי אדם או נגדו היו רואים אותם במשיטת רגל שלו כהעדפת מירמה, הרי כשנעשו בידי הברה או נגדה יראו אותם בפירוקה, כהעדפת מירמה של נושיה, ולא יהיה להם תוקף.

(כב) יתר על כן: ביום 08/10/97, כשלושה שבועות לאחר הגשת בקשת הפירוק נגד ת.א. מזון ע"י ויליפוד, שיעבדה חברה זו בשיעבוד שני וללא הגבלה בסכום, את כל רכוש וזכויותיה לטובת חברת חוף הרשומה באיי הנתולה כנגד הלוואה בסך 1 מליון \$. לא נודע עד היום מה עלה בגורל הלוואה זו והאם אין כאן שיעבוד שלא כדין של נכסי הברה תידלת פרעון המצוייה בהליכי פירוק זמני, לטובת חובות המשיבה דכאן.

(גג) ולא זו אף זו: עפ"י האמור בסעיף 16.6 לדו"ח המפרק הזמני, שיעבדו 3 חברות המצויות בהליכי פירוק זמני (ח.א. מזון); הסינית טי-אוצ'ין ו- צלבנית השקעות) לטובת הבנק הבינלאומי הראשון את כל זכויותיהן לקבלת תנמולי ביטוח בגין השריפה שפרצה במשרדיהן בראשל"צ. שיעבוד זה נרשם ברשם החברות ביום 27/10/97, יום אחד בלבד לפני מינוי המפרק הזמני (28/10/97). גם במקרה זה אין מנוס מן המסקנה כי השיעבוד נוצר לחגדלת נפח הבטחונות של החברה-המשיכה בבנק הבינלאומי הראשון, שאם לא כן, מה טעם מצא הבנק לקבל שיעבודים מחברות חידלות פרעון אשר מונה להן מפרק זמני?

(דד) מתוך הסכמי המכר שצורפו לדו"ח המפרק הזמני עולה כי התמורה עבור מכירת חברות "צלבנית", נועדה להתקבל בחלקה בפריסת תשלומים עד למחצית שנת 1998. מהאמור בסעיף 26 לדו"ח הנ"ל עולה כי הושגה הסכמה עם הרוכשים השונים להקדמת תשלומים דחויים אלה ואולם לא נודע למי שולמה התמורה שהוקדמה? האם היו החברות שבפירוק זמני רשאיות לקבל לידיהן כספים מהתמורה שהוקדמה או האם כספים אלה הועברו לידי המשיבה? מכל מקום כספים אלה אינם בידי המפרק הזמני ומנהל המשיבה נמנע עד היום מלמסור דו"ח תקבולים ותשלומים מסודר לידי המפרק הזמני בענין זה וסיבותיו עימו (ראה סעיף 27 לדו"ח).

(הה) מהאמור בסעיף 28 לדו"ח המפרק הזמני ניתן ללמוד בבירור על הזיקה המשטרית והמשפטית בין חברות "צלבנית" לבין המשיבה עד כדי כך שבידי הבנק הבינלאומי הראשון כמו גם בידי בנק המזרחי מצויות ערביות הדדיות בין-כל חברות "צלבנית", בינן לבין עצמן ובינן לבין המשיבה ולהיפך. לאור קיומן של ערביות הדדיות אלה ולאור האמור גם בסעיף 29 לדו"ח המפרק הזמני, נדבר הקטנת האובליגו הכולל של "פיקנטי" בתוצאה מהזרמת כספי המכירה של חברות "צלבנית" לכנקים, דומה שאין עוד צורך להכביר מילים על משמעות "הזיקה המשפטית" המתבקשת מקיומן של ערביות הדדיות אלה ומהעברת כספי המכירה של חברות "צלבנית" לבנקים להקטנת האובליגו הכולל של "תשלובת פיקנטי" בבנקים.

(וו) מהאמור בסעיף 35 לדו"ח המפרק הזמני מתקבלת תמונה חמורה עוד יותר: המשיבה אשר נימקה את בקשתה לפרק את חברות "צלבנית" בדאגתה לעובדי חברות אלה (ראה סעיף 26 לבקשתה) מתגלה כמי שניצלה ועשקה את עובדיה וגרמה להם לנילבו גמור בדבר זהות מעסיקיהם: מתברר כי חלק מעובדים אלה קיבלו תלושי שכר מתכ"ח.א. מזון בע"מ על אף שהועסקו כמפעל בבני-ברק (השייך למשיבה לטענתה); חלק אחר של העובדים טוען כי הועסק ע"י "פיקנטי" מבלי שהוא יודע לזהות מי מנין חברות פיקנטי היתה נעסיקתו וכך פוגעת המשיבה פגיעה קשה בזכויות העובדים אשר רוממות רונתתם היתה בגרונה שעה שעתרה לפרק את חברות צלבנית ועתה מתבררת האמת העגומה. גם בענין זה אין מנוס אלא לקבוע כי המשיבה היטעתה לא רק את נושיה אלא אף את עובדיה ויש מקום על כן להורות על הרמת מסך ההתאגדות בינה לבין חברות צלבנית כדי למלא בתוכן את טענתה הצדקנית של המשיבה "לדאוג לזכויות העובדים".

(זז) בניגוד לנסיונה של המשיבה להקים חומה מפרידה בינה לבין חברות "צלבנית", מסתבר כי בחתנהגותה התנהלו הדברים באופן שאינו מותר מקום לספק בדבר ערבוביה מותלטת של עיסקי כל חברות פיקנטי שנכללו ב"תשלובת פיקנטי". בסעיפים 38, 39, 40 לדו"ח המפרק הזמני ניתנו דוגמאות לשימוש אותו עשתה המשיבה כשם "תשלובת פיקנטי" עד כדי הצגת מצגי שוא כלפי צדדים שלישיים ועד כדי שימוש בהותמת "פיקנטי. בע"מ" - חברה שמעולם

לא הוקמה. אין זאת כי אם המשיכה, כחכרת-אם, היתה חלק בלתי נפרד ממכלול חברות שהיו קשורות ביניהן בשם המזהה "פיקנטי" (אשר אף נרשם אצל רשם סימני המסחר כ"תשלובת פיקנטי") ואף נוהלו ע"י מנהל יחיד ופעיל, מר משה בדש, אשר התם אישית על כל ההמחאות וההסכמים בצירוף לחותמת החברה היחידה לענין.

(כו) לצורך הדיון בבקשה זו, יתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בדו"ח המפרק הזמני וכה במידה שומרות המבקשות על זכותן לעשות שימוש בטיעוניהן כביהמ"ש גם כממצאי המפרק הזמני בדו"ח האמור.

(8) מכל המתואר לעיל עולה איפוא כי:

(א) החברה מנהלת את עסקיה בנסינות המעוררות ספק לגבי כשירות התנהגותו ומעשיו של מנהלה, מר משה בדש.

(ב) החברה הפסיקה את תשלומיה והיא אינה יכולה לפרוע את חובותיה לנושיה ובכללם גם למבקשות.

(ג) החברה הינה חלק בלתי נפרד מתשלובת "פיקנטי"; עסקיה שלובים ושזורים בעסקיהן של חברות "צלבנית" ("פיקנטי") אשר מונה להן מפרק זמני כתיק פירוק 590/97, ומן הדין שייחקרו לעומקן יחסי הגומלין בין המשיבה לבין חברות אלה לאור כל המפורט בבקשה זו על נספחיה.

(9) לפיכך מן הדין ומן היושר הוא שהחברה תפורק.

מאיר שריקי, עו"ד
ג"כ המבקשות

(סימננו: פיקנטיפא)

ת צ ה ר

אני הח"מ, יהושע מירז, לאתר שהוזהרתי כי עלי לומר אמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזו בכתב כדלקמן:

- (1) הנני משמש בתפקיד מזכיר החברות אסם תעשיות מזון בע"מ ו-פרומין (שיווק) 1975 בע"מ וחבר בהנהלת החברות נקבוצת אסם ועושה תצחירי זה בתמיכה לבקשת ההצטרפות לבקשת הפירוק בתיק פירוק 595/97 (מחוזי ת"א) נגד חברת פיקנטי תעשיות (ישראל) בע"מ (להלן - החברה).
- (2) המבקשות הינן תנודות אחרות בתשלובת חברות "אסם" ועוסקות בייצור ושיווק של מוצרי מזון מסוגים שונים.
- (3) בתקופה הרלוונטית לבקשה זו סיפקו המבקשות למשיכה או לחברות בנות שלה או לחברות שלובות שלה, בהוראת ובהנחיית המשיכה, מוצרי מזון שונים ולמועד הגשת בקשה זו, נותרו המשיכה והחברות הבנות שלה, חייבות למבקשות ביחד יתרת חוב, משוערכת ליום 23/09/97, בסך של - 804,717 ש"ח כמפורט להלן:

(א) בגין אספקות עבור חודש 06/97, מסרת פיקנטי למבקשות שיקים כדלקמן:

לאסם - שיק ע"ס 309,848.36 ש"ח שז"פ 02/09/97.
לפרומין - שיק ע"ס 213,578.66 ש"ח שז"פ 10/09/97.

(ב) השיקים הוצגו לפרעון בבנק ואולם הם חוללו נאי פרעון ע"י הבנק הנמשך, הבנק הכינלאומי הראשון בע"מ סניף חשומר בכני-ברק, וחזרו בלתי נפרעים בשל הוראת ביטול שניתנה לגביהם.

*** העתק השיקים המחוללים צורפו לבקשה וסומנו נספח א-1א.

(ג) בגין אספקות חודש יולי 1997, בסך של 246,591.49 ש"ח לא ניתנו כלל שיקים לכיסוי התמורות המגיעות מפיקנטי למבקשות.

(ד) בנסיבות אלה, ולאור הפרת תנאי ההתקשרות מצד חברות "פיקנטי", נאלצו המבקשות לנקוט בהליכי תביעה נגד חברות "פיקנטי" השונות, לגביית יתרות החוב להן כמפורט להלן:

(1) בתיק הוצל"פ (כ"ט) 17-09805-97-6 הגישה המבקשת 1 לביצוע את השיק המחולל לפקודתה שז"פ 02/09/97, נשוא נספח א1 המצ"ב ע"ס - 309,848.36 ש"ח

(2) בתיק הוצל"פ (כ"ט) 17-09804-97-5 הגישה המבקשת 2 לביצוע את השיק המחולל לפקודתה שז"פ 10/09/97, נשוא נספח א2 המצ"ב ע"ס - 213,578.66 ש"ח

(3) בת.א. 81733/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 114,465.00 ש"ח נגד צלבנית השקעות בע"מ בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 110,693.95 ש"ח כהתאם ל- 15 תעודות משלוח תומות ע"י הנתבעת הנ"ל ו/או שלוחיה, שפירוטן להלן:

(א)	ת.מ. מס'	540280	מיום	02/07/97	ע"ס	5,939.18	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	540995	מיום	06/07/97	ע"ס	5,334.19	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	541727	מיום	09/07/97	ע"ס	7,026.48	ש"ח
(ד)	ת.מ. מס'	542424	מיום	13/07/97	ע"ס	4,637.24	ש"ח
(ה)	ת.מ. מס'	541061	מיום	06/07/97	ע"ס	202.70	ש"ח
(ו)	ת.מ. מס'	540544	מיום	03/07/97	ע"ס	3,392.59	ש"ח
(ז)	ת.מ. מס'	540543	מיום	03/07/97	ע"ס	517.14	ש"ח
(ח)	ת.מ. מס'	541464	מיום	08/07/97	ע"ס	9,859.24	ש"ח
(ט)	ת.מ. מס'	541927	מיום	10/07/97	ע"ס	3,547.10	ש"ח

ש"ח	2,785.68	ע"ס	03/07/97	מיום	540420	מס'	ת.מ.	(י)
ש"ח	17,698.29	ע"ס	10/07/97	מיום	541858	מס'	ת.מ.	(יא)
ש"ח	17,565.75	ע"ס	07/07/97	מיום	541164	מס'	ת.מ.	(יב)
ש"ח	821.20	ע"ס	04/07/97	מיום	540727	מס'	ת.מ.	(יג)
ש"ח	15,092.67	ע"ס	03/07/97	מיום	540433	מס'	ת.מ.	(יד)
ש"ח	16,274.50	ע"ס	01/07/97	מיום	539963	מס'	ת.מ.	(טו)

=====

סה"כ - 110,693.95 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 114,465 ש"ח.

(4) בת.א. 81735/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 54,138.00 ש"ח נגד צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמ"ו) בע"מ ו- צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 52,354.06 ש"ח כהתאם ל- 4 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעות ו/או שלוחיהם, שפירוטן להלן:

ש"ח	21,414.97	ע"ס	01/07/97	מיום	539841	מס'	ת.מ.	(א)
ש"ח	12,895.00	ע"ס	03/07/97	מיום	540367	מס'	ת.מ.	(ב)
ש"ח	12,744.33	ע"ס	09/07/97	מיום	541545	מס'	ת.מ.	(ג)
ש"ח	5,299.76	ע"ס	13/07/97	מיום	542263	מס'	ת.מ.	(ד)

=====

סה"כ - 52,354.06 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 54,138 ש"ח.

(5) בת.א. 81738/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 24,466.00 ש"ח נגד הסינית טי-אוצין בע"מ ו- צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 23,659.65 ש"ח כהתאם ל- 7 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, כמפורט להלן:

ש"ח	992.11	ע"ס	08/07/97	מיום	541423	מס'	ת.מ.	(א)
ש"ח	488.36	ע"ס	15/07/97	מיום	542891	מס'	ת.מ.	(ב)
ש"ח	412.78	ע"ס	01/07/97	מיום	539989	מס'	ת.מ.	(ג)
ש"ח	3,482.22	ע"ס	13/07/97	מיום	542286	מס'	ת.מ.	(ד)
ש"ח	6,539.01	ע"ס	03/07/97	מיום	540494	מס'	ת.מ.	(ה)
ש"ח	4,448.20	ע"ס	08/07/97	מיום	541370	מס'	ת.מ.	(ו)
ש"ח	7,296.97	ע"ס	01/07/97	מיום	539786	מס'	ת.מ.	(ז)

=====

סה"כ - 23,659.65 ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 24,466 ש"ח.

(6) בת.א. 82408/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 7,633.00 ש"ח נגד צלבנית צפון (1996) בע"מ ו- צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 7,387.75 ש"ח כהתאם לתעודת משלוח מס' 541682 מיום 9/7/97, חתומה ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 7,633 ש"ח.

(7) בת.א. 82410/97 הגישה המבקשת 1 תביעה בסך - 14,727.00 ש"ח נגד צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות נחודש יולי 1997 בהתאם ל-3 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, לפי הפירוט:

(א)	ת.מ. מס'	539971	מיום	01/07/97	ע"ס	8,110.81	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	541470	מיום	08/07/97	ע"ס	1,250.12	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	541724	מיום	09/07/97	ע"ס	4,880.77	ש"ח
=====							
	סה"כ -					14,241.70	ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 14,727 ש"ח.

(8) בת.א. 81740/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 38,562.00 ש"ח נגד צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 בהתאם ל-3 תעודות משלוח, חתומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, כמפורט להלן:

(א)	ת.מ. מס'	019465	מיום	02/07/97	ע"ס	125.94	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	019302	מיום	01/07/97	ע"ס	33,373.97	ש"ח
(ג)	ת.מ. מס'	019487	מיום	02/07/97	ע"ס	3,791.23	ש"ח
=====							
	סה"כ -					37,291.14	ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 38,562 ש"ח.

(9) בת.א. 82411/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 3,714.00 ש"ח נגד צלבנית השקעות בע"מ בגין אספקת סחורות נחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 3,591.76 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח חתומה ע"י הנתבעת הנ"ל ו/או שלוחיה, שמספרה 019519 מיום 02/07/97.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 3,714 ש"ח.

(10) בת.א. 82412/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 8,214.00 ש"ח נגד צלבנית צפון (1996) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות נחודש יולי 1997, תמורת סך כולל של 7,942.64 ש"ח בהתאם ל-2 תעודות משלוח חתומות ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם, כמפורט להלן:

(א)	ת.מ. מס'	019303	מיום	01/07/97	ע"ס	5,343.13	ש"ח
(ב)	ת.מ. מס'	019452	מיום	02/07/97	ע"ס	2,599.51	ש"ח
=====							
	סה"כ -					7,942.64	ש"ח

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 8,214 ש"ח.

(11) בת.א. 82413/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 6,555.00 ש"ח נגד צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, בגין אספקת סחורות נחודש יולי 1997 תמורת סך של 6,340.30 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 109716 מיום 3/7/97, חתומה ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 6,555 ש"ח.

(12) בת.א. 82414/97 הגישה המבקשת 2 תביעה בסך - 8,816.00 ש"ח נגד הסינית טי-אוצין בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ, כגין אספקת סחורות בחודש יולי 1997 תמורת סך כולל של 8,526.26 ש"ח בהתאם לתעודת משלוח מס' 019504 מיום 2/7/97, חתומה ע"י הנתבעות הנ"ל ו/או שלוחיהם.

למועד הגשת התביעה, ביום 23/09/97 עמד סכום התביעה המשוערך ע"ס כולל של - 8,816 ש"ח.

סה"כ התביעות שהוגשו נגד חברות "פיקנטי" - 804,717.02 ש"ח

(4) בנסיבות המפורטות בבקשה ובתצהירי זה, לפי מיטב הננתי ואמונתי, אטען כי החוב המפורט לעיל הוא תובה של המשיבה למבקשות, ומן הדין להרים את מסך ההתאגדות בין כל חברות "פיקנטי" ולהורות כי במקרה הנדון יש מקום לחקור את עיסקי התשלובת כולה, באשר ההפרדה בין חברות הנת של "פיקנטי" לבין המשיבה, כחברת האם שלהן, נעשתה תוך ניצול לרעה של מסכי ההתאגדות מצד מנהל התשלובת, מר משה בדש, אשר תימון בין החברות כרצונו, והכל במטרה להתחמק מקיום תיובי החברות השונות כלפי המבקשות תוך ביצוע מעשים של העדפות במירמה; הצגת מצגי שווא חמורים; פעולות חסרות נפקות אותן יש לייחס ולכטל לאחור; יצירת שיעבודים פיקטיביים ועוד פעולות רבות אחרות אשר יש בהן משום ניצול לרעה של האישיות המשפטית של התאגידים בהם מדובר.

(5) העילות העומדות בבסיסה של בקשה זו הן כדלקמן:

(א) עפ"י הנמסר לי מב"כ המבקשות, ועפ"י מסמכים שונים שהתקבלו אצלו מרשם החברות, עולה בבירור כי החברה היתה ועודנה חברת-האם של חברות "פיקנטי" ומנהלה, משה בדש, אך ניהל עד לא מזמן את עיסקי חברות הננות (להלן - חברות צלבניות).

(ב) אציין כי במהלך העסקים השוטף ובמגעיה עם הספקים השונים, ונכללם גם עם המבקשות, לא דאגה החברה לבצע הפרדה בין עסקיה שלה לבין עיסקי חברות הננות שלה ומטעמים השמורים עם מנהלה, העדיף הוא לשמור על מסך ערפל סמיך כדי ליצור אשליה כי מדובר ב"תשלובת" איתנה החוקקת עסקים רכים הפרושים ככל רחבי הארץ. המבקשות ראו בחברה, כחברת האם של תשלובת "פיקנטי", וכחלק בלתי נפרד מהתשלובת את הכתובת לתשלומים חלף הסחורות אותם סיפקה המבקשת לחברות הננות. כך למשל שילמה החברה בשיקים שלה לספקים שונים עבור אספקות לחברות הננות ואף החברות הננות שילמו בשיקים שלהן עבור אספקות לחברה המשיבה.

(ג) בדיעבד, לאור קריסת עיסקי התשלובת, התברר כי ניהול העסקים בדרך המתוארת לעיל, גרם לנכילכול וזרע מבוכה בקרב הספקים אשר סיפקו ל"תשלובת פיקנטי" סחורות במליוני שקלים, מבלי שקיבלו את כספם עבור סחורות אלה. כך קרה שחב' ת.א. מזון למשל, החברה שלטענת מר משה בדש, עסקה באחזקות ובאספקת כח אדם בלבד לתשלובת, שילמה בשיקים שלה לספקית גלידה, נגה גלידות, עבור אספקות שסופקו ל"תשלובת".

(ד) בתיק פירוק 590/97 מונה ביום 28/10/97 עו"ד אליעזר וולובסקי למכר זמני של החברות הננות:

- (1) צלבנית השקעות בע"מ.
- (2) צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ.
- (3) הסינית טי-אוצין בע"מ.
- (4) פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ.
- (5) צלבנית צפון (1996) בע"מ.
- (6) ת.א. מזון בע"מ.

(להלן ייקראו כולן - חברות צלבניות)

(ה) הבקשה למינוי מפרק זמני לחברות צלבניות הוגשה ע"י נושה, ויליפוּד בע"מ, אליה הצטרפו נושים אחדים ובכללן גם המשיבה.

(ו) למיטב הננתי, ולאחר שלמדתי על העובדות הנוגעות לבקשה מתוך עיון במסמכים שונים, הצטרפות החברה לבקשה למינוי מפרק זמני לחברות צלבניות היתה חלק ממהלך מתוכנן היטב ע"י מנהלה, משה בדש, לאחר שימים אחדים קודם לכן, דאג לרוקן את חברות צלבניות מכל תוכן והוא מכר בחיפזון את כל עסקיהן של חברות צלבניות, ובהודשים 08-09/97, הספיק הוא למכור את הציוד, הרכוש והמלאי של חברות צלבניות תמורת סכום העולה על 18 מליון ש"ח מנלי שנודע עז היום מה עלה בגורל התמורה שהתקבלה ממכירות אלה.

(ז) בניגוד לנטען ע"י החברה בבקשתה הג"ל, הנני לטעון כי חברות צלבניות חדלו מתשלום חובותיהן למבקשות מאז חודש אוגוסט 1997 ואף קודם לכן, וממכירת עסקי חברות "צלבניות", לא קיבלו המבקשות את החוב המגיע להן מחברות אלה ומתמורה הכספית שהתקבלה ממכירתן.

(ח) לאחר מינוי מפרק זמני לחברות "צלבניות", חותירה החברה את נושיה ואף את הנושים של חברות "צלבניות" עם חובות כספיים כבדים, כאשר ברור לכל כי עסקיהן של חברות "צלבניות" ניהו עם עסקי החברה-האם, היו שזורים ושלובים זה בזה והיוו תשלובת עסקית אחת, בניהולו של מר משה בדש.

(ט) ביום 30/10/97 דחה ביהמ"ש הנכבד את בקשת חב' סנפרוסט בע"מ למנות מפרק זמני לחברה בטענה כי בין היתר לא הוכח "קשר משפחתי" בין החברה-האם לבין חברות צלבניות. קיומו של ה"קשר המשפחתי" הועלם מעדותו של מר משה בדש ואין ספק כי לו טרח מר בדש לגלות נעדותו את כל האמת בדבר העברת המניות החפזה שבוצעה אך זמן קצר קודם למסירת עדותו כביהמ"ש, כי אז יכול שכית המשפט הנכבד היה מגיע למסקנה כי מדובר ב"מננה שלוב" של חברות לפיו המשיבה היא חברת האם של חברות "צלבניות" וכי קיימת "זיקה משפחתית" הדוקה בין המשיבה, מנהלה מר משה בדש ולבין חברות "צלבניות" ויכול שנית המשפט הנכבד היה נוטה לצוות על מינוי מפרק זמני גם לחברה המשיבה, כחלק ממכלול שלם של תשלובת "פיקנטו".

(י) המסקנה המתבקשת היא איפוא כי חובן של חברות "צלבניות" למבקשות הוא גם תובה של המשיבה אותו אין היא פורעת למבקשות ויש לראותה כ"חברה שאין ביכולתה לשלם את חובותיה".

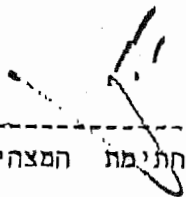
(6) לאור כל האמור לעיל, מתבקשת איפוא המסקנה כי:

(א) החברה מנהלת את עסקיה כנסיבות המעוררות ספק לגבי כשירות התנהגותו ומעשיו של מנהלה, מר משה בדש.

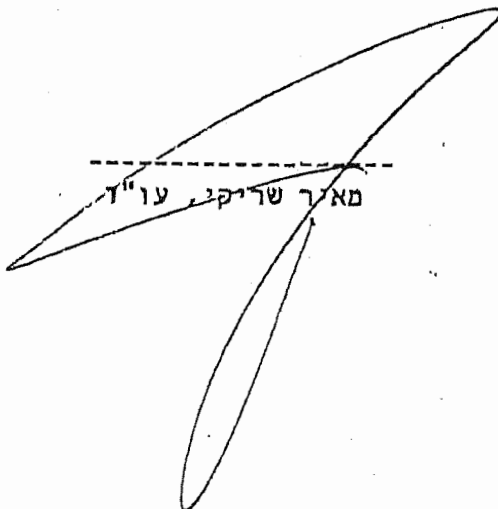
(ב) החברה הפסיקה את תשלומיה והיא אינה יכולה לפרוע את חובותיה לנושיה וככללם גם למבקשות.

(ג) החברה הינה חלק בלתי נפרד מתשלובת "פיקנטי"; עסקיה שלוכים ושזורים בעיסקיהן של חברות "צלכנית" ("פיקנטי") אשר מונה להן מפרק זמני בתיק פירוק 590/97, ומן הדין שייחקרו לעומקן יחסי הגומלין בין המשיבה לבין חברות אלה לאור כל המפורט בבקשה על נספחיה.

(7) הנני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי - אמת.

חתימת המצהיר

הנני לאשר כי ביום 17/03/98 הופיע בפני עו"ד מאיר שריקי במשרדי ברחוב החשמונאים 105 בת"א מר יהושע מירז המוכר לי אישית ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר אמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות החצהרה הנ"ל וחתם עליה בפני.

מאיר שריקי, עו"ד

בתל-אביב - יפן

25/03/98

בתי המשפט

בית-המשפט המחוזי

פרוק: 595/97-1

המרצה: 652/98

01
02
03 עכשיו, למעשה מה תקנה 7 מבקשת? תקנה 7 מבקשת את הפרסומים בילקוט
04 הפרסומים, את הגשת הבקשה, את אישור המסירה ואת הפרסום בעיתון היומי.
05 הדבר היחיד שחסר למעשה להיום זה הפרסום בעיתון היומי, אבל מה לי פרסום
06 בעיתון יומי, אם מונחת בפני בית המשפט התנגדות לבקשת הפירוק, ולכן, אין
07 רבותא בטענה של חברי עו"ד ורדי בקשר לכך, שלא הוגשה תעודת רשם. אין צורך
08 בתעודת רשם בשלב שבו בית המשפט עדיין לא דן בהתנגדות ועוד לא קבע אם יש
09 מקום לתביעת הפירוק כן או לא. רק לאחר שתינתן החלטה, לפי מיטב הבנתי, אז
10 יהיה מקום להליכים הפורמליים של חתימה על תעודת רשם ושל מתן צו פירוק
11 סופי. כלומר, אותה תעודת רשם היא חלק בלתי נפרד מפסק דין הפירוק שינתן
12 לאחר שיתקיים דיון בפני בית המשפט. כך אני מבין את חמטריה ואני מקווה
13 שאני מבין אותה נכון. לעצם העניין, גברתי, אני רואה את עצמי פטור מלהגיב
14 לטענות העובדתיות שהעלה חברי עו"ד ורדי לגבי החובות האלה והאחרות, אבל רק
15 דבר אחד אני מבקש להגיד-

16
17 כב' השופטת: אם אתם פטור; אז אתם לא פטור או כן פטור?

18
19
20 עו"ד שריקי: רק לגבי דבר אחד, שהוא באמת זועק לשמיים. חברי עו"ד ורדי
21 חוזר יותר מאשר פעם אחת על כך, שאנחנו הנושים שטוענים לחוב עקיף, כך הוא
22 קורא לו, למעשה צריכים ללכת להליכים אחרים, ואני חכתי בדעתי ושאלתי את
23 עצמי בעצם לאיזה הליכים אחרים הוא מתכוון? הלוא אותם הליכים אחרים, שבהם
24 אנחנו נקטנו, ההליכים האלה נקטעו באיבם על ידי לא אחרת מאשר חברת פיקנטי,
25 כי חברת פיקנטי האם הלכה והגישת בקשת פירוק נגד אותן חברות שאנחנו תבענו
26 אותן, "הצלבניות", ועל ידי המחלף הזה היא למעשה טרפה את כל הקלפים של
27 אותם הליכים שחברי עו"ד ורדי מדבר עליהם.

28 אז אני בא ושואל, גברתי, איפה תום הלב בטיעון? הרי איזה הליכים יכולים
29 עוד להתקיים חוץ מאשר הליכי פירוק? ומה עוד, שלזה מצטרפים כהנה וכהנה
30 טיעונים עובדתיים שעולים גם בהצטרפויות שאנחנו- וגם בדו"ח של המפרק

דף מספר: 1

מספר החברה: 51-045071-1

מדפיס פרטי החברה

שם החברה: אוסם תעשיות מזון בעמ
כתובת: פתח תקוה ז'ס בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517

מספר החברה: 51 045071 1
סטטוס החברה: פעילה
תאריך היסוד: 28/08/42
סה"כ ההון הרשום: 350450.00000 ש"ח מתורגם מישן

הדו"ח השנתי האחרון שהתקבל מהחברה מעודכן ליום - 31/12/96

חלוקת הון מניות

מטפו מניות מזקנה	מטפו מניות ושוט	עון מניה	סוג המניות
10	10	0.00100	יסוד
180	180	0.00050	רגילות
1759000	2499000	0.00010	רגילות א
	350200000	0.00100	רגילות ב

בעלי מניות

- שם: עטור סוכנות לבטוח בעמ
ת.ז.: 510207012
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517
מחזיק: 195 מניות רגילות א בנות 0.00010
- שם: גיבעול בע"מ
ת.ז.: 510212640
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517
מחזיק: 195 מניות רגילות א בנות 0.00010
1 מניות יסוד בנות 0.00100
- שם: אסם אקספורט 1962 בעמ
ת.ז.: 510348337
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517
מחזיק: 195 מניות רגילות א בנות 0.00010
- שם: אסם השקעות בע"מ
ת.ז.: 520026063
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 מיקוד 49517
מחזיק: 180 מניות רגילות בנות 0.00050
9 מניות יסוד בנות 0.00100
1758415 מניות רגילות א בנות 0.00010

מנהלי החברה

- 1 . שם: אדמוני נחום
ת.ז.: 299825
כתובת: תל אביב - יפו בן יוסף 26
תאריך המינוי: 08/08/93 משלח יד: מנהל
- 2 . שם: זהר אלני
ת.ז.: 707340
כתובת: תל אביב - יפו רמבי"ם 24
תאריך המינוי: 02/09/97
- 3 . שם: ירקוני יצחק
ת.ז.: 784579
כתובת: רמת גן מיכה 8
תאריך המינוי: 25/08/87
- 4 . שם: ברין יעקב
ת.ז.: 2366448
כתובת: ארה"ב
תאריך המינוי: 08/01/91 משלח יד: מנהל
- 5 . שם: קצמן משה
ת.ז.: 4154894
כתובת: גבעתיים גונן 25
תאריך המינוי: 11/06/84
- 6 . שם: פינקלשטיין אברהם
ת.ז.: 6235857
כתובת: בני ברק יונה הנביא 4
תאריך המינוי: 02/09/97
- 7 . שם: פרופר אריגן
ת.ז.: 7131741
כתובת: תל אביב שד' דוטשילד 139
תאריך המינוי: 11/06/84
- 8 . שם: פרופר דן
ת.ז.: 7131766
כתובת: אפקה עלומים 38
תאריך המינוי: 11/06/84
- 9 . שם: פרופר גד
ת.ז.: 7131774
כתובת: ד. השרון האצל 10
תאריך המינוי: 11/06/84

10. שם: מאיר אהרון
 ת.ז.: 7207780
 כתובת: תל אביב - יפו פעמוני 10
 תאריך המינוי: 08/08/93 משלח יד: מנהל
11. שם: מאיר אהרון
 ת.ז.: 7207889
 כתובת: תל אביב סנהדרין 6
 תאריך המינוי: 05/01/87
12. שם: בירן דני
 ת.ז.: 7555329
 כתובת: הרצליה מאיר בן שלום 14
 תאריך המינוי: 08/08/93 משלח יד: מנהל
13. שם: ירקוני יצחק
 ת.ז.: 7845795
 כתובת: גבעתיים סמטת אליהו 8
 תאריך המינוי: 08/08/93 משלח יד: גרפיקאי
14. שם: הייך גבי
 ת.ז.: 52058385
 כתובת: תל אביב - יפו דומיים 24
 תאריך המינוי: 02/09/97
15. שם: קולבר יונתן
 ת.ז.: 236644223
 כתובת: ארה"ב
 תאריך המינוי: 08/01/91 משלח יד: מנהל
16. שם: דה ספרטה אגנטי פלסטין קו בעמ
 ת.ז.: 510026065
 כתובת: תל אביב - יפו החש
17. שם: וידמר מרטין
 ת.ז.: 751111111
 כתובת: שוויץ
 תאריך המינוי: 02/09/97
18. שם: ג'וספה טרנרו
 ת.ז.: 753333333
 כתובת: שוויץ
 תאריך המינוי: 02/09/97
19. שם: סטפנו ברטולצי
 ת.ז.: 754444444
 כתובת: שוויץ
 תאריך המינוי: 02/09/97

20. שם: אלכס יוסט
 ת.ז.: 758888888
 כתובת: שוויץ
 תאריך המינוי: 02/09/97

21. שם: גארט מייק
 ת.ז.: 759999999
 כתובת: שוויץ
 תאריך המינוי: 02/09/97

החלטות החברה

ת. החלטה	ת. רישום	תמצית ההחלטה
03/08/80	24/11/80	שינוי תקנה 47 לתקנות החברה
13/11/80	14/12/80	הגדלת הון בסכום 200,000.00 שקל
23/03/82	28/03/82	הגדלת הון בסכום 249,000.00 שקל
02/05/85	20/05/85	תאריך פרסום: 06/06/82 מס' י"פ - 2821
02/05/85	20/05/85	הגדלת הון בסכום 350,000,000.00 שקל
24/06/93	21/07/93	תאריך פרסום: 11/06/85 מס' י"פ - 3211
		החלפת התקנון

פרטים על חוב אגרות

*** אין לחברה חובות אגרה שנתית ***

פרטי שעבודים

שעבוד מספר 1

תאריך היצירה: / /
 סולק בתאריך: / /
 הסכום המובטח: 0.00
 תאור המסמך: שעבוד מסולק

שעבוד מספר 2

תאריך היצירה: / /
 סולק בתאריך: / /
 הסכום המובטח: 0.00
 תאור המסמך: שעבוד מסולק

נספח ב'

פרט
פירוטי תקשורת

כ'

דף מספר: 1

מספר החברה: 51-072096-4

מדפיס פרטי החברה

שם החברה: פרומין - (שווק) 1975 בעמ
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517

מספר החברה: 51-072096-4
סטטוס החברה: פעילה
תאריך פרסום: 06/09/76 מס' י"פ: 2252
תאריך היסוד: 22/09/75
סה"כ ההון הרשום: 2.00000 ש"ח מתורגם מישן

הדו"ח השנתי האחרון שהתקבל מהחברה מעודכן ליום - 31/12/96

חלוקת הון מניות

סוג המניות	ערך מניה	מספר מניות רשום	מספר מניות מוקצה
רגילות	0.00010	20000	4006

בעלי מניות

- שם: עטור סוכנות לבטוח בעמ
ת.ז.: 510207012
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517
מחזיק: 2 מניות רגילות בנות 0.00010
- שם: אסם השקעות בע"מ
ת.ז.: 520026063
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 מיקוד 49517
מחזיק: 4004 מניות רגילות בנות 0.00010

מנהלי החברה

- שם: זהר
ת.ז.: 707340
כתובת: תל אביב - יפו רחוב 24
תאריך המינוי: 02/09/97

- שם: לורש
ת.ז.: 1429422
כתובת: בני ברק יונה הנביא 4

דף מספר: 2

מספר החברה: 51-072096-4

- 3 . שם: ויל עזריאל
ת.ז.: 2767846
כתובת: בני ברק מימון 36
תאריך המינוי: 21/09/83
- 4 . שם: קצמן משה
ת.ז.: 4154811
כתובת: גבעתיים גונן 25
תאריך המינוי: 21/09/83
- 5 . שם: פינקלשטיין אברהם
ת.ז.: 6235857
כתובת: בני ברק יונה הנביא 4
תאריך המינוי: 02/09/97
- 6 . שם: פרופר דן
ת.ז.: 7131766
כתובת: אפקה עלומים 38
תאריך המינוי: 21/09/83
- 7 . שם: פרופר גד
ת.ז.: 7131774
כתובת: רהשרון האצל 10
תאריך המינוי: 21/09/83
- 8 . שם: ירקוני יצחק
ת.ז.: 7845795
כתובת: גבעתיים סמטת אליהו 8
תאריך המינוי: 08/08/93
משלח יד: גרפיקאי

החלטות החברה

ת. החלטה	ת. רישום	תמצית ההחלטה
01/06/80	05/07/80	שנוי תקנותם 62 72 74 75 הוספת תקנות
24/11/80	25/11/80	תקון החלטה מיוחדת מיום 1.6.80
24/06/93	21/07/93	החלפת התקנון

דף מספר: 3

מספר החברה: 51-072096-4

פרטים על חוב אגרות

*** אין לחברה חובות אגרה שנתית ***

פרטי שעבודים

*** ברשם החברות, לא רשומים שיעבודים על נכסי החברה ***

תמצית זו הוכנה מתוך המידע האגור במחשב קו מנחה בתאריך 01/04/98 בשעה 16:00.
המידע המפורט לעיל נלקח ממחשב רשם החברות ואולם קו מנחה שרותי מידע ותקשורת
והפועלים מטעמה אינם אחראים לנכונותם ולעדכניותם של הנתונים.

*****

דף מספר: 1

מספר החברה: 51-020701-2

מדפיס פרטי החברה

שם החברה: עטור סוכנות לבטוח בעמ
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517

מספר החברה: 51-020701-2
סטטוס החברה: פעילה
תאריך היסוד: 25/05/59
סה"כ ההון הרשום: 0.20000
ש"ח מתורגם מישן

חלוקת הון מניות

מספר מניות מוקצה	מספר מניות רשום	ערך מניה	סוג המניות
2	2	0.00010	הכרעה
3	3	0.01000	רגילות א
1698	1698	0.00010	רגילות ב

בעלי מניות

- שם: גיבטול בע"מ
ת.ז.: 510212640
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517
מחזיק: 1 מניות רגילות א בנות 0.01000
- שם: אוקסם תעשיות מזון בעמ
ת.ז.: 510450711
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517
מחזיק: 1 מניות רגילות ב בנות 0.00010
- שם: אסם השקעות בע"מ
ת.ז.: 520026063
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 מיקוד 49517
מחזיק: 2 מניות הכרעה בנות 0.00010
2 מניות רגילות א בנות 0.01000
1697 מניות רגילות ב בנות 0.00010

דף מספר: 2

מספר החברה: 51-020701-2

מנהלי החברה

- 1 . שם: זהר אלכי
ת.ז.: 707340
כתובת: תל אביב - יפו רחוביים 24
תאריך המינוי: 02/09/97 משלח יד: עו"ד
- 2 . שם: קצמן משה
ת.ז.: 4154894
כתובת: גבעתיים גונן 25
- 3 . שם: פינקלשטיין אברהם
ת.ז.: 6235857
כתובת: בני ברק יונה הנביא 4
תאריך המינוי: 01/01/97 משלח יד: מנהל
- 4 . שם: פרופר דן
ת.ז.: 7131766
כתובת: אפקה עלומים 38
- 5 . שם: פרופר גד
ת.ז.: 7131774
כתובת: רמת השרון האצל 10
- 6 . שם: ידקוני יצחק
ת.ז.: 7845795
כתובת: סמטת אליהו 8
תאריך המינוי: 08/08/93 משלח יד: גרפיקאי
- 7 . שם: וידמד מרטין
ת.ז.: 9055555
כתובת: שוויץ
תאריך המינוי: 02/09/97 משלח יד: מנהל
- 8 . שם: גוספה ערנר
ת.ז.: 9066666
כתובת: שוויץ
תאריך המינוי: 02/09/97 משלח יד: מנהל
- 9 . שם: סטפנו ברטולצי
ת.ז.: 9077777
כתובת: שוויץ
תאריך המינוי: 02/09/97 משלח יד: מנהל
- 10 . שם: גארט מייק
ת.ז.: 9099999
כתובת: שוויץ
תאריך המינוי: 02/09/97

דף מספר: 3

מספר החברה: 51-020701-2

11. שם: הייק גבי
 ת.ז.: 52058385
 כתובת: תל אביב - יפו רחבי"ם 24
 תאריך המינוי: 02/09/97 משלח יד: עו"ד

12. שם: אלכס יוסט
 ת.ז.: 90888888
 כתובת: שוויץ
 תאריך המינוי: 02/09/97 משלח יד: מנהל

החלטות החברה

ת. החלטה	ת. רישום	תמצית ההחלטה
24/06/93	21/07/93	החלפת התקנון

פרטים על חוב אגרות

*** אין לחברה חובות אגרה שנתית ***

פרטי שעבודים

*** ברשם החברות, לא רשומים שיעבודים על נכסי החברה ***

תמצית זו הוכנה מתוך המידע האגור במחשב קו מנחה בתאריך 13/04/98 בשעה 13:14.
 המידע המפורט לעיל נלקח ממחשב רשם החברות ואולם קו מנחה שרותי מידע ותקשורת
 והפועלים מטעמה אינם אחראים לנכונותם ולעדכנותם של הנתונים.

*****

27

דף מספר: 1

מספר החברה: 51-034833-7

מדפיס פרטי החברה

שם החברה: אסם אקספורט 1962 בעמ
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517

מספר החברה: 51-034833-7
סטטוס החברה: פעילה
תאריך היסוד: 19/03/62
סה"כ ההון הרשום: 2.00000 ש"ח מתורגם מישן

הדו"ח השנתי האחרון שהתקבל מהחברה מעודכן ליום - 31/12/96

חלוקת הון מניות

מספר מניות מוקצה	מספר מניות רשום	ערך מניה	סוג המניות
2	2	0.00010	הכרעה
1998	19998	0.00010	רגילות

בעלי מניות

1 . שם: אסמים 1954 בעמ
ת.ז.: 510450695
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517
מחזיק: 500 מניות רגילות בנות 0.00010

2 . שם: אוסם תעשיות מזון בעמ
ת.ז.: 510450711
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517
מחזיק: 990 מניות רגילות בנות 0.00010

3 . שם: אסם נזיד השקעות בע"מ
ת.ז.: 510450729
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 אסם מיקוד 49517
מחזיק: 254 מניות רגילות בנות 0.00010

4 . שם: נקיד בע"מ
ת.ז.: 520036930
כתובת: פתח תקוה ז'בוטינסקי 61 מיקוד 49517
מחזיק: 254 מניות רגילות בנות 0.00010
2 מניות הכרעה בנות 0.00010

דף מספר: 2

מספר החברה: 51-034833-7

מנהלי החברה

- 1. שם: וילמרטודרף דפאל
ת.ז.: 784579
כתובת: רעננה הכוכב 13
תאריך המינוי: 08/01/91
משלח יד: תעשיין
- 2. שם: ויל יאיר צדוק
ת.ז.: 1488816
כתובת: בני ברק שמעיה 4
תאריך המינוי: 19/07/85
- 3. שם: ויל עזריאל
ת.ז.: 2767846
כתובת: בני ברק רבי מיימון 36
תאריך המינוי: 19/07/85
- 4. שם: קולך נעמי
ת.ז.: 7129766
כתובת: גבעתיים ארלוזורוב 11
תאריך המינוי: 24/08/95
משלח יד: עקרת בית
- 5. שם: פרופר דן
ת.ז.: 7131766
כתובת: אפקה עכוזים 38
תאריך המינוי: 19/07/85
- 6. שם: פרופר גד
ת.ז.: 7131774
כתובת: רמת השרון האצל 10
תאריך המינוי: 19/07/85
- 7. שם: בירן דני
ת.ז.: 7555329
כתובת: הרצליה מאיר בן שחרם 14
תאריך המינוי: 08/08/93
משלח יד: מנהל
- 8. שם: ירקוני יצחק
ת.ז.: 7845795
כתובת: סמנת אליהו 8
תאריך המינוי: 08/08/93
משלח יד: גרפיקאי
- 9. שם: ברין יעקב
ת.ז.: 8088171
כתובת: ירושלים המלך ג'ורג' 47
תאריך המינוי: 24/02/91
משלח יד: מנהל
- 10. שם: גראט מייק
ת.ז.: 11111111
כתובת: ויני שווייץ
תאריך המינוי: 02/09/97
משלח יד: מנהל

דף מספר: 3

מספר החברה: 51-034833-7

- .11 שם: יוסט אלכס
ת.ז.: 22222222
כתובת: דיוי שוייץ
תאריך המינוי: 02/09/97
משלח יד: מנהל
- .12 שם: קולבר יהונתן
ת.ז.: 302026455
כתובת: תל אביב - יפו אפטר 10
תאריך המינוי: 08/08/93
משלח יד: מנהל
- .13 שם: ברטולצי סטפנו
ת.ז.: 333333333
כתובת: דיוי שוייץ
תאריך המינוי: 02/09/97
משלח יד: מנהל
- .14 שם: טרנדו ג'וספה
ת.ז.: 444444444
כתובת: דיוי שוייץ
תאריך המינוי: 02/09/97
משלח יד: מנהל
- .15 שם: וידמר מרטין
ת.ז.: 666666666
כתובת: דיוי שוייץ
תאריך המינוי: 02/09/97
משלח יד: עו"ד
- .16 שם: קולבר יונתן
ת.ז.: 758888887
כתובת: MONTREAL
תאריך המינוי: 24/02/91
משלח יד: מנהל

החלטות החברה

ת. החלטה	ת. רישום	תמצית ההחלטה
24/06/93	21/07/93	החלפת התקנון

פרטים על חוב אגרות

*** אין לחברה חובות אגרה שנתית ***

דף מספר : 4

מספר החברה : 51-034833-7

פרטי שיעבודים

*** ברשם החברות, לא רשומים שיעבודים על נכסי החברה ***

תמצית זו הוכנה מתוך המידע האגודר במחשב קו מנחה בתאריך 13/04/98 בשעה 13:14.
המידע המפורט לעיל נלקח ממחשב רשם החברות ואולם קו מנחה שרותי מידע ותקשורת
הפועלים מטעמה אינם אחראים לנכונותם ולעדכניותם של הנתונים.

*****

כג

MEIR CHERQUI

מאיר שריקי

LAW - OFFICES & PARTNERS

משרד עורכי-דין ונוטריון

100 MACHANESHIM ST. TEL-AVIV 07 132

5412048

רח' המעצבים 100 תל-אביב 07 132

MEIR CHERQUI, ADVOCATE

מאיר שריקי, עורך דין ונוטריון

MIRIAM PORAT, ADVOCATE

מרים פורת, עורכת-דין

HAROPET ROTENBERG, ADVOCATE

דקת רוטנברג, עורכת-דין

מאריך למ/07/97 דאטא מספרינו 1718/4

מכלי לפגוע בזכויות

מאגיסטריה: 9618471

לכבוד
מר משה כדש
תשובת פיקנטי
רח' האצ"ל 20
תל-אביב-יפו 75 706

הנדון: תשלומים ל-"א"א"א" פרומין"

כסם מרשתי, תשובת אסם, הנני מתכבד לפנות

(1) בגין האספקות של חודש מאי 1997, אשר

תאחד - ל"אסם", ע"ס 15,427.19
השני - ל"פרומין", ע"ס 10,933.06

(2) עפ"י תנאי האשראי שביניכם לבין מאריך מרעון של 15/07/97 ו- 20/07/97

(3) לאחר שנציגי מרשתי, הן נציגי "אסם" על חדתייה כמועזי התשלום, ונעיקרתי על-ידכם, התבקשו נציגי מרשתי "א"א"א" למשרדי פיקנטי לתיקון התאריכים וליום 20/07/97 (ל"פרומין").

(4) נציגי מרשתי הוביעו במשרדיכם ביום 15/07/97 להנעתך למשרד, ובשעה 16:00 לצעו ביצע בהם תיסון של התאריך ומסרתי כצד התיקון שבוצעו בשיקים.

(5) גם הפעם הסתינו נציגי מרשתי כחזרה לידיתם לאחר הוספת תתימת לא נכחה כלל במשרדך וההמתנה היתה

(6) מר גמליאל ביקש מנציגי מרשתי המתוקנים ובמשך יום ד', 17/07/97 וארוכות במשרדיכם בהמתנה לקבלת שווע, שכן גם הפעם לא נמסרו ליד

הן בזה נזקקו:
מרשתי שני שיקים:
"א"א"א" 25/07/97
"א"א"א" 04/08/97
היו השיקים אמורים לשאת תאריכי
הן נציגי "פרומין", הכיעו תרעופת
יובדת ניצול מלוא מיכסת האשראי
הגיון גמליאל שלכם, להגיע בידיית
השיקים ליום 18/07/97 (ל"אסם")
15/07/97, כילו שעות אחדות בהמתנה
הדו השיקים לידי מר גמליאל אשר
נקודת לישיכתן לשם הוספת התימתך
למעכה משעה תמימה לקבלת השיקים
ואולם נסוכו של דגר התברר כי
לפחות היום ע"מ לקבל את השיקים
ביכו נציגי מרשתי שעות רבות
גם הפעם היה זה בזבוז זמן
השיקים ושיעוקנים.

- (7) ביום ה', 17/07/97, הגיע נציג מרשתי ("שיק") מר חיקי פלדמן, למשרדיכם והמתין לכונאך עד לשעות אחר הצהריים. הציג למשרתי פנה אליך מר פלדמן בבקשה לקבל את השיק המתוקן ואולם היית את לקשתו וטענת בפניו כי "הקדמת החשבונה שתובנה היתה אקט של חוסר טוב כלהד מצידך והואיל ואסט הפסיקה את האספקות, אין לד ענין בעשיית מתוות לאסט".
- (8) באופן דומה התבטאת גם כלפי נציג "ש.מ.י"ן" שבילה אף שעות רבות יותר בתחומי משרדך, בעניי בפתח.
- (9) כדי להימנע מעימות מיותר, ביקשתי ונציג מרשתי את השיקים שנמסרו לידי מר גמליאל, אף כלא שיתוקן בלתי יעיל וזולם כתשובה הם נענו כי השיקים "בוטלו ולא קיימים יותר" ונמסרו במקומם שיקים חדשים.
- (10) גם היום, יום א', 20/07/97, נדחו נציגי מרשתי בלך ושוב לאחר שבינו את רוב שעות היום בהמתנה לקבלת השיקים שנתמטת, ואולם הם שבו כלעומת שכאן שגלי שנמסרו להם השיקים, לא המקוריים לא המתוקנים.
- (11) מסתבר כי בניגוד לדברים הנחרצים אולם השמעת הרוקב בשידור, אכן קיימת האש פמנה פיתטר גם העשן, שכן אחרת לא ייתן להפגיו את השיטה המתוחכמת שבהוצאת השיקים מידי מרשתי בדרכי עתיד, שלא לומר בדרכי מירמה.
- (12) מעשה זה של השמדת השיקים, אם אכן קיים פני העלויים, יש בו משום מעשה זול ופגיעה בזכות קניינית של מרשתי (נציגין הוציאו את השיקים מידי מרשתי בטענות שוא וכעת מסתבר כי בכוונתכם להחזיר את הנזילה לבעליה, ככל הנראה עפ"י הוראה שלך).
- (13) יודגש כי פגיעה זו בזכות הקניין של מרשתי והשמדה מכוונת של מסך סחיר המקנה למרשתי את כל הזכויות הגלויים על עפ"י החוק, אינו מעשה של מה בכך, בעיקר על רקע הנסיבות המסוימות של מערכת היחסים הנוכחית ביניכם לבין מרשתי, ואין בכוננת מרשתי להפגיו על כך לסדר היום.
- (14) לא זו בלבד שנציגי מרשתי אולצו ללכת על פתחי משרדך כמסך ארכעה ימים תמימים והתכוון בהמתנה לבואך, אלא שפסופו של דבר, בפעולת הטעייה שתוחכמת מצידך, הוצאה מהם כמירמה לשיקים והותרת אותם במבוכה.
- (15) מרשתי, כאחת החברות המובילות בענף הדין בארץ, איננה יכולה להשלים עם מעשה ברינות זה והיא מתכוונת לפעול באופן מידי למיצוי זכויותיה בכל התחומים, ולא רק בתחום האזרחי.
- (16) אם לא יומצאו למשרדי מרשתי גישת חקירה ושיקים, בין המקוריים ובין המתוקנים, עד למחר, יום ב', 21/7/97, עד לשעה 11:00, אהיה נאלץ, בהתאם להנהיות מרשתי, לפעול מנגד בכל הדרכים המתחייבות מנסיבות הענין, על כל המשמע מכך.

בכבוד רב,
מאיר שריקי, עו"ד

העתקים:
 (1) מר דן כרופר, מנכ"ל
 (2) מר אברהם קרינגול, סמנכ"ל
 (3) עו"ד יהושע מירז, יועץ משפטי

הסכם ושטר משכון בסכום בלתי מוגבל
אגרת-חוב

שנערך ונחתם ביום 22 לחודש אוגוסט בשנת 1997

ה.פ. 3-108425-51

הממשכן: ח.א. מזון בע"מ

מרחוב האצל 20 ראשון לציון
(להלן: "הממשכן")

הנהנה: SITE MANAGEMENT INCORPORATED

(סיט מנג'מנט אינקורפורייטד)
מרחוב הפשוש 4 כפר-סבא
אצל עו"ד און ניימן
(להלן: "הנהנה")

הוצהר, הותנה והוסכם בין הצדדים כדלקמן:

1. הנכס הממושכן: כל המטלטלין, הציוד, המלאי, השטרות, המזומנים, כרטיסי אשראי, ההכנסות בין במהלך שוטף של עסקים ובין בגין מכירת נכסים, וכן כל הפירות, הזכויות והזכויות הנובעים מן הנכסים הממושכנים או הקשורים אליהם (להלן: "הנכסים").
2. התובות המובטחים: כל החובות אשר הממשכן חייב לנהנה באיזה מועד שהוא לרבות בגין ערבות בנקאית בסך של 1,000,000 דולר ארה"ב וכל חוב אשר צמח ויצמח כתוצאה מערבות הנהנה לממשכן.
חוב משמעותו לרבות הקרן, ריבית, סכומים נוספים עקב הצמדת הקרן ו/או הריבית לשער החליפין של המטבע או למדד המחירים לצרכן או לכל מדד אחר, וכן כל סכום אחר שהוצא או יוצא או שייגרם לנהנה בקשר לפעולות המשפטיות, ממוש המשכון או אחרות שינבעו ממעשיו או מחדליו של הממשכן ולרבות שכ"ט עו"ד כפי שיסוכם בין הנהנה לבין עורך-דינו.

3. משכון:

להבטחת סילוקם המלא והמדויק של כל סכומי החוב לנהנה, ולהבטחת סכום אחר המגיע, או שיגיע, לנהנה מהתייב, מכל מקור שהוא, ולהבטחת המילוי המלא והמדויק של תנאי שטר זה, ובתוקף סעיפים 165 ו-166 לפקודת החברות (נוסח חדש) ממשכן ומשעבד בזה הממשכן, במשכון שני ובשעבוד צף מדרגה שניה, לזכות הנהנה את "הנכס הממושכן".
הממשכן מאשר בזה כי הבטחון הניתן בזה מהווה הן משכון לפי חוק המשכון והן שעבוד לפי פקודת החברות, כשכל אחד קיים בפני עצמו וניתן למימוש על פי איזה מהחוקים האלה.

4. התחייבויות והצהרות שונות:

- א. לרשום לטובת הנהנה משכון אצל רשם המשכונות.
- ב. הנהנה יהיה רשאי לממש זכויותיו לפי שטר זה, לרבות מימוש הנכסים הממושכנים ללא פניה לערכאות שיפוטיות כלשהן או הוצל"פ וזאת רק

SITE MANG. INC

ח.א. מזון בע"מ

לאחר שסולק החיוב שהובטח או יובטח במישכון ראשון.

ג. הממשכן רשאי במשך כל זמן קיומה של ערובה זו למכור, להעביר, לחלק, למשכן, להשכיר ולמסור חזקה ו/או שימוש בנכסים או בכל חלק מהם.

5. החזקת נכסים:

א. הממשכן מצהיר כי הנכסים במצב תקין והוא מתחייב להחזיקם במצב תקין ולהכניס בהם מדי פעם בפעם את התיקונים הדרושים להחזקתם התקינה והראויה לשימוש. בכל מקרה של נזק או ליקוי בנכסים מתחייב החייב להודיע על כך לנהנה.

ב. אם הממשכן לא יבצע את התיקונים הדרושים בנכסים תוך 7 ימים מיום קרות הנזק או מיום התגלות הליקוי, הרשות בידי הנהנה לבצע את התיקונים לפי ראות עיניו ועל חשבון הממשכן. הממשכן מתחייב להתזיר לנהנה, מיד עם דרישתו, את כל ההוצאות שהוציא בקשר לתיקונים האמורים, בצירוף ריבית בשיעור שנקבע להלן מיום שהוציא הנהנה את הסכומים האמורים ועד להתזרתם המלאה בפועל על ידי הממשכן.

ג. הממשכן מתחייב לשלם במועדים את כל המסים, ההטלים, תשלומי החובה והארנונות לסוגיהם, וכן את דמי החכירה כל תשלומים אחרים התלים מעת לעת על הנכסים או על הממשכן עקב זכותו בנכסים, ולהמציא לנהנה, מיד עם דרישתו הראשונה, את כל הקבלות והאישורים על תשלומים אלה.

6. פרעון מידי:

בכל אחד מן המקרים הבאים יהיה הנהנה רשאי, אולם לא תיב, להעמיד לפרעון מידי ולתבוע את סילוק יתרת כל סכום שהחייב חב לנהנה (בין אם הגיע מועד הפרעון ובין אם לאו), וכן ריבית, הוצאות וכל סכומים אחרים שהממשכן יהיה חב באותה עת לנהנה, וזאת מבלי לפגוע בכל סעד משפטי אחר שיעמוד לנהנה על פי כל דין:

א. אם ימונה כונס נכסים, או נאמן, או כונס נכסים זמני, לעסקי הממשכן, לרכושו או לחלק מעסקיו או מרכושו, או שהממשכן יעשה מעשה פשיטת רגל, או יגיש בקשה להגיע להסדר עם נושיו.

ב. אם תארע שריפה או תקלה חמורה אחרת בנכסים או בחלק מהם והנהנה יחשוש שכתוצאה ממנה לא יוכל החייב לקיים התחייבות כל שהיא מהתחייבויותיו כלפי הנהנה.

ג. אם יוטל עיקול על הנכסים או על חלק מהם או אם תעשה פעולת הוצאה לפועל כל שהיא לגבי הנכסים או חלק מהם והעיקול או פעולת ההוצאה לא יופסקו תוך 7 ימים מתאריך הטלת העיקול או עשיית פעולת ההוצאה.

ד. אם החייב יפר או לא יקיים אחת מהתחייבויותיו או אחד התנאים האחרים של שטר זה או לא יעמוד בחיוב אחר כלפי הנהנה.

מימוש הבטוחה:

מבלי לפגוע באמור לעיל ובתרופות המצויינות לעיל אם יקרה מקרה מן האמור לעיל יהיה הנהנה רשאי גם להוציא לפועל את המשכון, למנות

למשכן או לנכסים כונס נכסים כדי לממש את המשכון ולגבות את החוב, בכפוף לסייג בסיפא סעיף 4 ב'.

ויתור והארכה:

כל ויתור, ארכה, שתיקה או אי שימוש בזכויות העומדות לרשות הנהנה בין על פי שטר זה ובין על פי כל דין לא ייחשבו כהצדקה להפרה נוספת או לאי מילוי נוסף של כל תנאי, התחייבות או כל הוראה אחרת של שטר זה, והנהנה יהיה רשאי בכל עת לחזור ולהשתמש במלוא הזכויות והסעדים העומדים לו על פי הוראות שטר זה ועל פי כל דין.

כל האמור בהסכם זה בלשון רבים אף יחיד במשמע, וכן להיפך, וכן כל האמור בהסכם זה בלשון זכר אף בלשון נקבה במשמע, וכן להיפך, והכל לפי הקשר הדברים.

ו ל ר א י ה ב א נ ו ע ל ה ת ת ו ם

SITE MANAGER

הנהנה

ח.א. מזק בע"מ

המשכן

כ"א

מדינת ישראל
משרד המשפטים
רשם המשכונות

מספר רישום המשכון: 97123746

אישור על רישום משכון

על-פי תקנה 9 לתקנות המשכון (סדרי רישום ועיון) התשנ"ד 1994

אישור זה משקף את פרטי המשכון כפי שנרשמו במאגר המשכונות בהתאם להודעת המישכון שהתקבלה בלשכת רישום משכונות. רצוי להשוות את הפרטים שבאישור זה עם הפרטים שבידך.

תאריך רישום: 09/09/97 שעה: 10:45 מספר פעולה: 97160798
תקופת משכון: 25 (שנים)
אופן הגעת הבקשה: דלפק

חנושה

תאגיד חוץ מספר תאגיד חוץ : 146881
SITE MANAGEMENT INCORPORATED מדינה איי הבתולה
כתובת: 44246
הפשוש 4 כפר סבא

החניב

תאגיד ישראלי מספר תאגיד ישראלי : 51108425 3
ח א מזון בע"מ ראשון לציון
כתובת: 75706
האצל 20

נכס

כל המטלטלין, הציוד, המלאי, השטרות, המזומנים, כרטיסי האשראי, ההכנסות מהלך שוטף ובמכירת נכסים, וכן הפירות הזכויות והזכיונות הנובעים מן כסים הממושכנים או הקשורים אליהם. כמפורט בהסכם משכון מיום 22/8/97 הערות הרשם: מען למכתבים: עו"ד און ניימן רחוב הפשוש 4 כפ"ס 44246

מחוז ירושלים	מחוז תל-אביב	מחוז חיפה	מחוז באר-שבע	מחוז נצרת
רח' הלל 6	דרך פתח-תקוה 55	רח' חסן שוקרי 2	רח' הנשיאים 11	רח' המלאכה 16
94581	67138	33111	84103	"לב העסקים"
טל 02-6257961	טל 03-5628013	טל 04-8624699	טל 07-6281668	טל 06-6478111
02-6258054	03-5628017	04-8624692	07-6281670	

כ"א 2

רשם החברות

מדינת ישראל/משרד המשפטים

פרטי משכנתאות ושעבודים
(בהתאם לסעיף 178 לפקודת החברות התשמ"ג)

שם החברה	: הלווה	מס' חברה
ת.א. א.צ.א. ג.מ.	:	51-108425-3
הסכום המובטח במילים	הסכום המובטח	תאריך יצירה
גסכום גמל מוגבל	:	22-8.97

תאור המסמך אקט-חוק

פרטי המלווים	מס' זהות	פרטי המלווה	סכום ההלוואה ש-ח
--------------	----------	-------------	------------------

146881 : SITE MANAGEMENT INCORPORATED (B.V.I) : ע"ק"ת הנקראת
1 מליון \$

פרטי נכסים משועבדים : לעדוב הנגל ב וטעון עביקה שניה
תאור הנכסים המשועבדים

ב המסמך, הזיוג הנגל, הסכום, הטענות, נכסים ואחרים, והכנסות בין המהלך שוטף לא זסקים וכן לען מעורר נכס, וכן לא הפייוג, הצבולו והצבולות הנזכרים מן העמים המעושכנים או הקשורים אליהם

תנאים מיוחדים
הערה לענין איסור או הגבלה על יצירת שעבודים אחרים ותנאים

אור נימון עורך-דון
חתימת המגיש

אין נימון, ע"ד
שם החותם

8.9.97
תאריך

* יורד המשפטים
החברות והשותפויות
09.09.1997
* נתקבל

כ"ו 3

רשם החברות

משרד המשפטים

מדינת ישראל

פקודת החברות [נוסח חדש], תשמ"ג-1983

תעודת רישום שעבוד או משכנתא

אני מאשר בזה שמשכנתא או שעבוד

שנת 1997

שנת

אוגוסט

בחודש

22

מיום

שנוצרה על ידי:

[Redacted Name]

ח.א. מזוזר בע"מ

לשם הבטחה סכום של: 0.00
ללא הגבלה

המוע או שיוע לו:

[Redacted Name]
סיט מנג'מנט אינקורפוריטד

רשם(ה) היום בהתאם למעוף 185 לפקודת החברות.

1997
תשנ"ה

שנת

אוקטובר
תשרי

בהודש

08
ז

תן בהתימת ידי בירושלים היום הזה

ס' שעבוד 11

ס' חברה 51-108425-3

רשם החברות

כ"ף

קו ישיר לרשם החברות
דף מספר: 5

מספר החברה: 51-108425-3
תאריך הדפסה: 12/12/97
עדכניות הנתונים: 12/12/97

שעבוד מספר 11

תאריך היצירה: 22/08/97
תאריך הרישום: 08/10/97
הסכום המובטח: ללא הגבלה
תאור המסמך: משכון

הנכסים המשועבדים: כל המטלטלים והציוד המפורטים באיגרת חוב

מספר זיהוי

סכום ההלוואה

מלויים

000146881

סיט מנג'מנט אינקורפוריטד

שעבוד מספר 12

תאריך היצירה: 07/10/97
תאריך הרישום: 27/10/97
הסכום המובטח: ללא הגבלה
תאור המסמך: אגרת חוב

הנכסים המשועבדים: כספים המגיעים לממשכנים מאת הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ

מספר זיהוי

סכום ההלוואה

מלויים

520029083

הבנק הבינלאומי הראשון לישראל נעמ

נתונים על כל שיעבודי החברה

סה"כ סכום השיעבודים : 375000.00 שקל חדש

9

מספר השיעבודים ללא הגבלה:

2

מספר השיעבודים שסולקו:

מפרקי התכרה

מפרק זמני וולונסקי א

ת. זהות: 709999999

כתובת: תל אביב - יפו בלפור 48 מיקוד 97102

התמצית הוכנה עבור משתמש 99801646 מתוך המידע האגור במחשב קו מנחה כתאריך 12/12/97 בשעה 11:28, ובהתבסס על מאגר המידע של רשם החברות. קו מנחה שרותי מידע ותקשורת והפועלים מטעמה אינם אחראים לנכונותם ולעדכניותם של הנתונים לעיל.

*****

בתאריך 12.9.85 אכן יצרה פיקנטי ישראל משכון, ללא הגבלה בסכום, לטובת ח.א.מזון בע"מ, אשר נרשם במשרד רשם החברות בתאריך 18.9.85. מצ"ב צילום המשכון הנ"ל - נספח ב'.

בתאריך 11.9.97 המשכון הנ"ל סולק.

הח"מ טרם קיבל את צילום ההחלטה על סילוק שעבוד זה, ולא ידוע מתי היא נתקבלה.

15. סמוך לסילוק המשכון שניתן לטובת ח.א.מזון בע"מ כמצויין לעיל, יצרה פיקנטי ישראל 3 שעבודים:

15.1. האחד - בתאריך 23.8.97 (נרשם בתאריך 10.9.97), לטובת גבי אסתר בדש;

15.2. השני - בתאריך 23.8.97 (נרשם בתאריך 10.9.97), לטובת מר ציון בדש;

15.3. השלישי - בתאריך 4.9.97 (נרשם בתאריך 26.10.97), גם זה לטובת גבי אסתר בדש.

גבי אסתר בדש ומר ציון בדש - הם אשתו ואביו של מר משה בדש.

16. בסעיפים 14 ו-15 לעיל צויינו פרטים לגבי חלק מהשעבודים שיצרו פיקנטי ישראל ופיקנטי תעשיות בשר, ככל שיש לכך השלכה על חברת ח.א.מזון בע"מ (כיום בפירוק זמני). בהמשך לכך יפורטו להלן חלק מהשעבודים שיצרו כל אחת מ-6 החברות ואשר יש להם השלכה לנושאים הנדונים בדו"ח זה:

16.1. כל אחת מ-6 החברות יצרה שעבוד צף ללא הגבלה בסכום, על כל רכושה, כדלקמן:

16.1.1. ח.א.מזון בע"מ - שעבוד צף לטובת הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ, אשר נוצר ביום 2.10.87 ונרשם ביום 21.10.87.

16.1.2. הסינית טי-אוצ'ין בע"מ - שעבוד צף לטובת הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ, אשר נוצר ביום 26.2.90 ונרשם ביום 28.3.90.

16.1.3. צלבנית השקעות בע"מ - שעבוד צף לטובת הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ, אשר נוצר ביום 8.8.93 ונרשם ביום 12.8.93.

16.1.4. צלבנית שווק סלטים ונקניקים (תשמ"ו) בע"מ - שעבוד צף לטובת בנק המזרחי המאוחד בע"מ, אשר נוצר ביום 26.5.92 ונרשם ביום 24.6.92.

16.1.5. צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ - שעבוד צף לטובת בנק המזרחי המאוחד בע"מ, אשר נוצר ביום 23.10.95 ונרשם ביום 30.10.95.

16.1.6. צלבנית צפון (1996) בע"מ - שעבוד צף לטובת בנק המזרחי המאוחד בע"מ, אשר נוצר ביום 26.9.96 ונרשם ביום 30.10.96.

16.2. ח.א.מזון בע"מ שעבדה בתאריך 22.8.97, "במשכון שני ובשעבוד צף מדרגה שנייה", ללא הגבלה בסכום, את "כל המטלטלין, הציוד, המלאי, השטרות, המזומנים, כרטיסי אשראי, ההכנסות בין במהלך שוטף של עסקים ובין בגין מכירת נכסים, וכן כל הפירות, הזכויות והזיכיונות הנובעים מן הנכסים הממושכנים או הקשורים אליהם", וזאת לטובת חברת חוץ שאינה רשומה בישראל. שעבוד זה נרשם בתאריך 8.10.97.

מצ"ב צילום המסמכים הבאים:

16.2.1. השעבוד - נספח כא/1.

16.2.2. הודעה על פרטי השעבוד לפי סעיף 178 לפקודה - נספח כא/2.

16.2.3. תעודה על רישום השעבוד - נספח כא/3.

ולמטה מזה נאמר:

אני נזהרת בלשוני ואומרת, "חוק החברות איננו מכיר" במושג תשלובת, כאשר בפרקטיקה קיימות נסיבות בהן לא ניתן להתעלם ממבנה שלוב. דבר זה קורה, או יכול לקרות, כאשר מדובר בחברה אם ובחברות בנות, או בחברות אחיות, ובכל מקרה צריך להתקיים קשר "משפחתי" בין החברות (ראה בעמ' 33 משורה 23 עד 26).

(כב) לאור התלטת כיהמ"ש הנכבד המצוטטת לעיל, ולאור נספחיה של בקשה זו, אין עוד ספק בדבר כי לו היה משה בדש טורח לגלות בעדותו את כל האמת בדבר העברת המניות שבוצעה אך זמן קצר קודם למסירת עדותו או אילו היו מונחים בפני כיהמ"ש הנכבד ההודעות בדבר העברת המניות; תדפיסי החברות שמונה להן מפרק זמני, נכונים ליום 16/09/97 המצ"ב או דו"ח המפרק הזמני, כי אז יכול שבית המשפט הנכבד היה מגיע למסקנה כי מדובר ב"מבנה שלוב" של חברות לפיו המשיבה הינה חברת-האם של חברות "צלבנית" וכי קיימת "זיקה משפחתית" הדוקה בין המשיבה, מנהלח מר משה בדש ולבין חברות "צלבנית" ויכול שבית המשפט הנכבד היה נוטה לצוות על מינוי מפרק זמני גם לחברה המשיבה, כחלק ממכלול שלם של תשלובת "פיקנטי".

(כג) הפועל היוצא מן האמור לעיל הוא כי המשיבה זכאן וחברות "צלבנית" חנרו יחד כדי להוליך שולל את נושיהן ובכללן גם את המבקשות הנושות כמשיבה ובחברות "צלבנית" יחד סכום העולה על 800 אלף ש"ח.

(כד) המסקנה המתבקשת היא איפוא כי חובן של חברות "צלבנית" למבקשות הוא גם חובה של המשיבה אותו אין היא פורעת למבקשות ויש לראותה כ"חברה שאין ביכולתה לשלם את חובותיה", במובן סעיף 258 (3) לפקודת החברות.

(כה) ביום 16/12/97, הגיש המפרק הזמני שמונה לחברות "צלבנית" דו"ח ראשוני ממנו צצים ועולים מעשים המורים המיוחסים למשיבה ולמנהלח, ששימש כאמור גם מנהלחן של חברות "צלבנית" ויש באמור כדו"ח זה כדי לנסס, וביתר שאת, את האמור כבקשה זו:

(אא) בסעיף 10 לדו"ח צויין כי חב' ת.א. מזון בע"מ קיבלה מהמשיבה בשנת 1985 את זכות ההפעלה של עיסקי המשיבה וזאת כדי לחמוק משלטונות המס עימם היתה המשיבה נתונה אז במחלוקת משפטית. זכות זו הועברה עפ"י הסכם שנחתם בין המשיבה לבין ת.א. מזון ביום 12/09/85. במסגרת זו שיעבדה המשיבה לח.א. מזון את כל רכושה ללא הגבלה בסכום. באופן מפתיע סולק שיעבוד זה רק ביום 11/09/97, למרות שהסכם ההפעלה עמד בתוקפו למשך 4 שנים בלבד, עד שנת 1989.

כדרך זו, עשו חב' ת.א. מזון ביחד עם המשיבה פעולה של העדפת מירמה נמובן, סעיף 355 לפקודת החברות שזו לשונו:

כל העברה, משכנתא, מסירת טובין, תשלום, הוצאה לפועל וכל פעולה אחרת כנכסים שאילו נעשו בידי אדם או נגדו היו רואים אותם בפשיטת רגל שלו כהעדפת מירמה, הרי כשנעשו בידי חברה או נגדה יראו אותם בפירוקה, כהעדפת מירמה של נושיה, ולא יהיה להם תוקף.

(כב) יתר על כן: ביום 08/10/97, כשלושה שבועות לאחר הגשת בקשה

הפירוק נגד ת.א. מזון ע"י ויליפוד, שיעבדה חברה זו בשיעבוד שני וללא הגבלה בסכום, את כל רכושה וזבויותיה לטובת חברת חוץ הרשומה כאיי הנתולה כנגד הלוואה בסך 1 מליון \$. לא נודע עד היום מה עלה בגורל הלוואה זו והאם אין כאן שיעבוד שלא כדיון של נכסי חברה הידלת מרעון המצוייה בהליכי פירוק זמני, לטובת חובות המשיבה זכאן.

השעבוד הני"ל נעשה לטובת SITE MANAGEMENT INCORPORATED (סייט מנג'מנט אינקורפורייטד) - חברת חוץ שאינה רשומה בישראל. בנספח כא/1 צויינה כתובתה של חברו החוץ הני"ל, בארץ - אצל עורך הדין שטיפל בשינוי שמות החברות כמצויין לעיל בסעיף 5.

בהודעה לרשם החברות על פרטי השעבוד הני"ל, בהתאם לסעיף 178 לפקודה - נספח כא/2, צויין ליד שם המלווה, בסוגריים, כדלקמן: (B.V.L).

משמעות ראשי תיבות אלה היא: British Virgine Islands - איי הבתולה בים הקאריבי.

בהודעה נספח כא/2 צויין, מתחת לכותרת "סכום ההלוואה ש-ח", כדלקמן:

"ערבות בנקאית 1 מליון 5".

16.3. שעבוד דומה נוצר ונרשם, במועדים המצויינים לעיל, גם לגבי כל אחת מיתר 5 החברות שבפירוק הזמני.

הסבריו של מר משה בדש ליצירת השעבודים הני"ל מצויינים בפרטיכל נספח א' (שם בעמ' 7 ו-8).

בשלב זה השעבודים הני"ל וכל הסובב אותם לוטה בערפל.

16.4. לא ברור אם ניתנה הסכמת בעלי השעבודים הצפים בדרגה הראשונה - הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ וכן בנק המזרחי המאוחד בע"מ, לפי הענין, לרישום השעבודים הצפים הני"ל בדרגה השניה, לטובת חברת החוץ הני"ל, כנדרש לפי תנאי השעבודים הצפים בדרגה הראשונה הנזכרים לעיל בפסקה 16.1.

16.5. בעת שסולק המשכון אשר נוצר לטובת ח.א.מזון בע"מ כמצויין לעיל בסעיף 15 וכן בעת שח.א.מזון בע"מ ויתר 5 החברות יצרו את השעבודים הנזכרים לעיל בפסקאות 16.2 ו-16.3, היו ח.א.מזון בע"מ וכן כל אחת מיתר 5 החברות - חדלות פרעון, והפעילויות הני"ל בוצעו בתוך התקופה של שלושה חודשים לפני הגשת בקשת הפירוק נגדן בתיק פירוק 546/97, אשר הוגשה בתאריך 25.9.97.

ראה בהקשר זה את הוראות סעיף 355 לפקודה וכן סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס - 1980.

16.6. בתאריך 7.10.97 יצרו ח.א.מזון בע"מ, הסינית טי-אוצ'ין בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ - כל אחת בנפרד, שעבוד קבוע לטובת הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ, בקשר ל"כל זכויות הממשכנים לקבלת כספים מאת הפניקס הישראלי חברה לבטוח בע"מ, הקשור עם אירוע ביטוחי מיום 2.9.97".

כל אחד מהשעבודים הני"ל נרשם בתאריך 27.10.97.

ראה בענין זה האמור לעיל בסעיף 16.5 בקשר להוראות סעיף 355 לפקודה וכן סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס - 1980.

אשר לאירוע השריפה מתאריך 2.9.97 - ראה להלן בסעיף 21.

16.7. שעבודים נוספים נוצרו ע"י הסינית טי-אוצ'ין בע"מ, בשמה דאז (כיום בפירוק הזמני), והם כרוכים בנושא מכירת העסק שנוהל על ידה. בנושא זה - ראה להלן בסעיף 23.2.

דו"חות שנתיים לרשם החברות:

17. קיים פיגור בהמצאת דו"חות שנתיים לרשם החברות, בקשר ל-6 החברות כדלקמן:

17.1. צלבנית השקעות בע"מ: הדו"ח השנתי האחרון מעודכן ליום 31.12.93.

(גג)

ולא זו אף זו: עפ"י האמור בסעיף 16.6 לדו"ח המפרק הזמני, שיעכדו 3 חברות המצויות בהליכי פירוק זמני (ח.א. מזון; הסינית טי-אוצ'ין ו- צלבנית השקעות) לטובת הבנק הבינלאומי הראשון את כל זכויותיהן לקבלת תגמולי ביטוח בגין השריפה שפרצה במשרדה בראשל"צ. שיעבוד זה נרשם ברשם החברות ביום 27/10/97, יום אחד בלבד לפני מינוי המפרק הזמני (28/10/97). גם במקרה זה אין מנוס מן המסקנה כי השיעבוד נוצר להגדלת נפח הבטחונות של החברה-המשיבה בבנק הבינלאומי הראשון, שאם לא כן, מה טעם מצא הבנק לקבל שיעבודים מחברות חידלות פרעון אשר מונה להן מפרק זמני ?!

(דד) מתוך הסכמי המכר שצורפו לדו"ח המפרק הזמני עולה כי התמורה עבור מכירת חברות "צלבנית", נועדה להתקבל בחלקה בפריסת תשלומים עד למחצית שנת 1998. מהאמור בסעיף 26 לדו"ח הנ"ל עולה כי הושגה הסכמה עם הרוכשים השונים להקדמת תשלומים דחויים אלה ואולם לא נודע למי שולמה התמורה שהוקדמה ? האם היו החברות שבפירוק זמני רשאיות לקבל לידיהן כספים מהתמורה שהוקדמה או האם כספים אלה הועברו לידי המשיבה ? מכל מקום כספים אלה אינם בידי המפרק הזמני ומנהל המשיבה נמנע עד היום מלמסור דו"ח תקבולים ותשלומים מסודר לידי המפרק הזמני בענין זה וסיכותיו עימו (ראה סעיף 27 לדו"ח).

(הה) מהאמור בסעיף 28 לדו"ח המפרק הזמני ניתן ללמוד בבירור על הזיקה המשחרית והמשפטית בין חברות "צלבנית" לבין המשיבה עד כדי כך שבידי הבנק הבינלאומי הראשון כמו גם בידי בנק המזרחי מצויות ערבויות הדדיות בין כל חברות "צלבנית", בינן לבין עצמן ובינן לבין המשיבה ולהיפך. לאור קיומן של ערבויות הדדיות אלה ולאור האמור גם בסעיף 29 לדו"ח המפרק הזמני, נדבר הקטנת האובליגו הכולל של "פיקנטי" כתוצאה מהזרמת כספי המכירה של חברות "צלבנית" לכנקים, דומה שאין עוד צורך להכביר מילים על משמעות "הזיקה המשפחתית" המתבקשת מקיומן של ערבויות הדדיות אלה ומהעברת כספי המכירה של חברות "צלבנית" לכנקים להקטנת האובליגו הכולל של "תשלובת פיקנטי" בכנקים.

(וו) מהאמור בסעיף 35 לדו"ח המפרק הזמני מתקבלת תמונה חמורה עוד יותר: המשיבה אשר נימקה את בקשתה לפרק את חברות "צלבנית" בדאגתה לעובדי חברות אלה (ראה סעיף 26 לבקשתה) מתגלה כמי שניצלה ועשקה את עובדיה וגרמה להם לכילבול גמור בדבר זהות מעסיקהם: מתברר כי חלק מעובדים אלה קיבלו תלושי שכר מתב"ח.א. מזון בע"מ על אף שהועסקו כמפעל בבני-ברק (השייך למשיבה לטענתה); חלק אחר של העובדים טוען כי הועסק ע"י "פיקנטי" מבלי שהוא יודע לזהות מי מכין חברות פיקנטי היתה נעסיקתו וכך פוגעת המשיבה פגיעה קשה בזכויות העובדים אשר נ'וממות רונ'חם היתה בנרונה שעה שעתרה לפרק את חברות צלבנית ועתה מתבררת האמת העגומה. גם בענין זה אין מנוס אלא לקבוע כי המשיבה היטעתה לא רק את נושיה אלא אף את עובדיה ויש מקום על כן להורות על הרמת מסך ההתאגדות בינה לבין חברות צלבנית כדי למלא בתוכן את טענתה הצדקנית של המשיבה "לדאוג לזכויות העובדים".

(זז) בניגוד לנסיונה של המשיבה להקים חומה מפרידה בינה לבין חברות "צלבנית", מסתבר כי בחתנהגותה התנהלו הדברים באופן שאינו מותר מקום לספק בדבר ערבוביה מוחלטת של עיסקי בל חברות פיקנטי שנכללו ב"תשלובת פיקנטי". בסעיפים 38, 39, 40 לדו"ח המפרק הזמני ניתנו דוגמאות לשימוש אותו עשתה המשיבה כשם "תשלובת פיקנטי" עד כדי הצגת מצגי שוא כלפי צדדים שלישיים ועד כדי שימוש בחותמת "פיקנטי. כע"מ" - חברה שמעולם

השעבוד הני"ל נעשה לטובת SITE MANAGEMENT INCORPORATED (סייט מנג'מנט אינקורפורייטד) - חברת חוץ שאינה רשומה בישראל. בנספח כא/1 צויינה כתובתה של חברת החוץ הני"ל, בארץ - אצל עורך הדין שטיפל בשינוי שמות החברות כמצויין לעיל בסעיף 5.

בהודעה לרשם החברות על פרטי השעבוד הני"ל, בהתאם לסעיף 178 לפקודה - נספח כא/2, צויין ליד שם המלווה, בסוגריים, כדלקמן: (B.V.L).

משמעות ראשי תיבות אלה היא: British Virgine Islands - איי הבתולה בים הקאריבי.

בהודעה נספח כא/2 צויין, מתחת לכותרת "סכום ההלוואה ש-ח", כדלקמן:

"ערבות בנקאית 1 מליון \$"

16.3. שעבוד דומה נוצר ונרשם, במועדים המצויינים לעיל, גם לגבי כל אחת מיתר 5 החברות שבפירוק הזמני.

הסבריו של מר משה בדש ליצירת השעבודים הני"ל מצויינים בפרטיכל נספח א' (שם בעמ' 7 ו-8).

בשלב זה השעבודים הני"ל וכל הסובב אותם לוטה בערפל.

16.4. לא ברור אם ניתנה הסכמת בעלי השעבודים הצפים בדרגה הראשונה - הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ וכן בנק המזרחי המאוחד בע"מ, לפי הענין, לרישום השעבודים הצפים הני"ל בדרגה השנייה, לטובת חברת החוץ הני"ל, כנדרש לפי תנאי השעבודים הצפים בדרגה הראשונה הנזכרים לעיל בפסקה 16.1.

16.5. בעת שסולק המשכון אשר נוצר לטובת ח.א.מזון בע"מ כמצויין לעיל בסעיף 15 וכן בעת שח.א.מזון בע"מ ויתר 5 החברות יצרו את השעבודים הנזכרים לעיל בפסקאות 16.2 ו-16.3, היו ח.א.מזון בע"מ וכן כל אחת מיתר 5 החברות - חדלות פרעון, והפעילויות הני"ל בוצעו בתוך התקופה של שלושה חודשים לפני הגשת בקשת הפירוק נגדן בתיק פירוק 546/97, אשר הוגשה בתאריך 25.9.97.

ראה בהקשר זה את הוראות סעיף 355 לפקודה וכן סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס - 1980.

16.6. בתאריך 7.10.97 יצרו ח.א.מזון בע"מ, הסינית טי-אוצ'ין בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ - כל אחת בנפרד, שעבוד קבוע לטובת הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ, בקשר ל"כל זכויות הממשכנים לקבלת כספים מאת הפניקס הישראלי חברה לבטוח בע"מ, הקשור עם אירוע ביטוחי מיום 2.9.97".

כל אחד מהשעבודים הני"ל נרשם בתאריך 27.10.97.

ראה בענין זה האמור לעיל בסעיף 16.5 בקשר להוראות סעיף 355 לפקודה וכן סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס - 1980.

אשר לאירוע השריפה מתאריך 2.9.97 - ראה להלן בסעיף 21.

16.7. שעבודים נוספים נוצרו ע"י הסינית טי-אוצ'ין בע"מ, בשמה דאז (כיום בפירוק הזמני), והם כרוכים בנושא מכירת העסק שנוהל על ידה. בנושא זה - ראה להלן בסעיף 23.2.

דו"חות שנתיים לרשם החברות:

17. קיים פיגור בהמצאת דו"חות שנתיים לרשם החברות, בקשר ל-6 החברות כדלקמן:

17.1. צלבנית השקעות בע"מ: הדו"ח השנתי האחרון מעודכן ליום 31.12.93.

השעבוד הנייל נעשה לטובת SITE MANAGEMENT INCORPORATED (סייט מנג'מנט אינקורפורייטד) - חברת חוץ שאינה רשומה בישראל. בנספח כא/1 צויינה כתובתה של חברת החוץ הנייל, בארץ - אצל עורך הדין שטיפל בשינוי שמות החברות כמצויין לעיל בסעיף 5.

בהודעה לרשם החברות על פרטי השעבוד הנייל, בהתאם לסעיף 178 לפקודה - נספח כא/2, צויין ליד שם המלווה, בסוגריים, כדלקמן: (B.V.I.).

משמעות ראשי תיבות אלה היא: British Virgine Islands - איי הבתולה בים הקאריבי.

בהודעה נספח כא/2 צויין, מתחת לכותרת "סכום ההלוואה ש-ח", כדלקמן:

"ערבות בנקאית 1 מליון \$"

16.3. שעבוד דומה נוצר ונרשם, במועדים המצויינים לעיל, גם לגבי כל אחת מיתר 5 החברות שבפירוק הזמני.

הסבריו של מר משה בדש ליצירת השעבודים הנייל מצויינים בפרטיכל נספח א' (שם בעמ' 7 ו-8).

בשלב זה השעבודים הנייל וכל הסובב אותם לוטה בערפל.

16.4. לא ברור אם ניתנה הסכמת בעלי השעבודים הצפים בדרגה הראשונה - הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ וכן בנק המזרחי המאוחד בע"מ, לפי הענין, לרישום השעבודים הצפים הנייל בדרגה השניה, לטובת חברת החוץ הנייל, כנדרש לפי תנאי השעבודים הצפים בדרגה הראשונה הנזכרים לעיל בפסקה 16.1.

16.5. בעת שסולק המשכון אשר נוצר לטובת ח.א.מזון בע"מ כמצויין לעיל בסעיף 15 וכן בעת שח.א.מזון בע"מ ויתר 5 החברות יצרו את השעבודים הנזכרים לעיל בפסקאות 16.2 ו-16.3, היו ח.א.מזון בע"מ וכן כל אחת מיתר 5 החברות - חדלות פרעון, והפעילויות הנייל בוצעו בתוך התקופה של שלושה חודשים לפני הגשת בקשת הפירוק נגדן בתיק פירוק 546/97, אשר הוגשה בתאריך 25.9.97.

ראה בהקשר זה את הוראות סעיף 355 לפקודה וכן סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התשי"ם - 1980.

16.6. בתאריך 7.10.97 יצרו ח.א.מזון בע"מ, הסינית טי-אוצ'ין בע"מ ו-צלבנית השקעות בע"מ - כל אחת בנפרד, שעבוד קבוע לטובת הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ, בקשר ל"כלל זכויות הממשכנים לקבלת כספים מאת הפניקס הישראלי חברה לבטוח בע"מ, הקשור עם אירוע ביטוחי מיום 2.9.97".

כל אחד מהשעבודים הנייל נרשם בתאריך 27.10.97.

ראה בענין זה האמור לעיל בסעיף 16.5 בקשר להוראות סעיף 355 לפקודה וכן סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התשי"ם - 1980.

אשר לאירוע השריפה מתאריך 2.9.97 - ראה להלן בסעיף 21.

16.7. שעבודים נוספים נוצרו ע"י הסינית טי-אוצ'ין בע"מ, בשמה דאז (כיום בפירוק הזמני), והם כרוכים בנושא מכירת העסק שנוהל על ידה. בנושא זה - ראה להלן בסעיף 23.2.

דו"חות שנתיים לרשם החברות:

17. קיים פיגור בהמצאת דו"חות שנתיים לרשם החברות, בקשר ל-6 החברות כדלקמן:

17.1. צלבנית השקעות בע"מ: הדו"ח השנתי האחרון מעודכן ליום 31.12.93.

נספח כז'

אסם תעשיות מזון בע"מ

התובעת-שכנגד:
(הנתבעת 1)

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

- 1) הנתבעות-שכנגד:
(התובעות)
- 2) הסינית טי-אוצין בע"מ
(מקודם: הסינית הפיקנטית בע"מ)
- 3) צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ
(מקודם: פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ)
- 4) צלבנית צפון (1996) בע"מ
(מקודם: פיקנטי צפון (1996) בע"מ)
- 5) צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ
(מקודם: פיקנטי שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ)

כולן ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר מ. גלרט ו/או
אלון גלרט ו/או גידי פרישטיק ו/או
איריס מעיין מרח' החשמונאים 68 תל-אביב 65 273
טלפון: 03-6852525, פקס': 03-6856610

מהות התביעה: פיצויים בגין הוצאת לשון הרע

סכום התביעה: 10,000,000.- ש"ח

כתב - תביעה - שכנגד

- 1) (א) התובעת-שכנגד (להלן- אסם) הינה הנתבעת 1 בתובענה העיקרית וזהיה מיוצגת ע"י באי-כוחה דלעיל וכתובתם כמפורט בכותרת תהא כתובת אסם לצורך המצאת כתבי בי-דין.
- (ב) הנתבעות-שכנגד (להלן- פיקנטי) הינן התובעות בתובענה העיקרית ואולם בתקופה שבין הגשת הגשת התביעה העיקרית לבין הגשת כתב ההגנה וכתב תביעה שכנגד זה, שינו את שמותיהן כמפורט בכותרת תביעה זו, ובהתאם למפורט בסעיף 5 לכתב ההגנה המצ"ב ולנספח א1-א5 המצורף אליו ומהווה אף חלק מכתב תביעה שכנגד זה. (נספח א)

אסם תעשיות מזון בע"מ

התובעת-שכנגד:
(הנתבעת 1)

ע"י ב"כ עוה"ד מאיר שריקי ו/או
מרים פורת ו/או רקפת רוטנברג
מרח' החשמונאים 105 ת"א 67 133
טל: 5613948, פקס': 5618856

- נ ג ד -

הנתבעות-שכנגד:
(התובעות)

- 1) צלבנית השקעות בע"מ (מקודם: פיקנטי השקעות בע"מ)
- 2) הסינית טי-אוצין בע"מ (מקודם: הסינית הפיקנטית בע"מ)
- 3) צלבנית תעשיות מזון (1995) בע"מ (מקודם: פיקנטי תעשיות מזון (1995) בע"מ)
- 4) צלבנית צפון (1996) בע"מ (מקודם: פיקנטי צפון (1996) בע"מ)
- 5) צלבנית שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ (מקודם: פיקנטי שיווק סלטים ונקניקים (תשמו) בע"מ)

כולן ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר מ. גלרט ו/או
אלון גלרט ו/או גידי פרישטיק ו/או
איריס מעיין מרח' החשמונאים 68 תל-אביב 65 273
טלפון: 03-6852525, פקס': 03-6856610

מהות התביעה: פיצויים בגין הוצאת לשון הרע

סכום התביעה: 10,000,000.- ש"ח

כתב - תביעה - שכנגד

1) (א) התובעת-שכנגד (להלן - אסם) הינה הנתבעת 1 בתובענה העיקרית ותהיה מיוצגת ע"י באי-כוחה דלעיל וכתובחם כמפורט בכותרת תהא כתובת אסם לצורך המצאת כתבי בי-דין.

(ב) הנתבעות-שכנגד (להלן - פיקנטי) הינן התובעות בתובענה העיקרית ואולם נתקופה שבין הנשת הגשת התביעה העיקרית לבין הגשת כתב ההגנה וכתב תביעה שכנגד זה, שינו את שמותיהן כמפורט בכותרת תביעה זו, ובהתאם למפורט בסעיף 5 לכתב ההגנה המצ"ב ולנספח א-1א-5 המצורף אליו ומהווה אף חלק מכתב תביעה שכנגד זה. (נספח א)

12) אסם הטען כי בפירסומים המשמיצים המצורפים לכת"ש זה היה, או עלול להיות, כדי לפגוע בה; להשפילה בעיני הנריות; לעשותה מטרה לשנאה; לבוז וללעג מצידם וכי היה בהם, או עלול להיות בהם, משום פגיעה חמורה בשמה הטוב ו/או בעסקיה הפרושים על פני כל הארץ.

13) אסם תוסיף ותטען כי התנהגותה של פיקנטי, כפי שפורטה נהרחה לעיל, לוקה בחוסר תום לב והיא לא תישמע בטענה כי היא נהנית מהגנת תום הלב הקבועה בחוק איסור לשון הרע. פיקנטי פירסמה במזיד וביודעין, פירסומים משמיצים ופוגעניים נגד אסם ונגד מנהלה ובעשותה כן פעלה בניגוד להוראות חוק איסור לשון הרע כמו גם בניגוד להוראות פקודת הנזיקין.

14) אסם הטען כי פיקנטי ניהלה נגדה מאבק מכוער וחסר מעצורים תוקיים, מסתריים או מוסריים. פיקנטי לא בחלה בכל אמצעי להזיק לאסם ולשמה הטוב ומשהגדישה היא את סאת סכלנותה של אסם, נאלצת אסם להגיש את תביעתה זו.

15) אסם הטען כי פיקנטי ניצלה באורח ציני, ולמטרות בלתי ראויות ובלתי רלוונטיות, את ההליכים המשפטיים אותם מנהלת נגדה אסם והיא עושה שימוש לרעה בהליכים אלה, למטרות פירסום שלה, תוך כדי הכפשות, השמצות ופירסום דברי בלע שלוחי רסן כלפי אסם.

16) אסם תוסיף ותטען כי פיקנטי עושה שימוש לרעה כהליבי משפט אלה להשגת יתרון בלתי הוגן ובלתי ראוי, תוך ציטוטים מגמתיים, מסולפים ומעוותים מתוך כתבי-בי-דין שהוגשו לביהמ"ש, במטרה להשיג את שלא עלה בידה להשיג במסגרת דיונים אלה עד עתה ובמטרה נואלת לרוקן צווים שיפוטיים שניתנו נגדה במסגרתם.

17) לאור כל האמור בכתב-תביעה-שכנגד זה על נספחיו, ועקב מעשיה ומתדליה של פיקנטי, נגרמו נזקים אדירים לשמה הטוב של אסם, אשר לצורכי תביעה זו, ומטעמים פרקטיים של כושר הפרעון העתידי של פיקנטי, הועמדו ע"י אסם על הסך של - 10,000,000 ש"ח בלבד.

18) כל הטענות הנטענות בכת"ש זה מחליפות זו את זו במידה שאינן משלימות זו את זו.

19) כל הטענות שפורטו בכת"ש זה, באות להוסיף על הטענות שפורטו בכתב ההגנה המצ"ב והמהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

20) אסם שומרת על זכותה לעתור בעתיד לתיקון כת"ש זה להוספת עילות תביעה נוספות ו/או עובדות נוספות, אם ובמידה שפיקנטי תמשיך כסורה ותוסיף לפרסם פירסומים משמיצים נגד אסם גם לאחר הגשת כת"ש זה.

אשר על כן, מתבקש ביהמ"ש הנכבד להזמין את הנתבעות לדין וליתן נגדן פסק-דין לפיו יחוייבו הן, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת את סכום התביעה בסך של - 10,000,000 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד לתשלום מלא בפועל.

כן יתבקש ביהמ"ש הנכבד לחייב את הנתבעות בהוצאות המשפט ונשכ"ט עו"ד, ב"כ התובעת, ובצירוף מע"מ והפרשי הצמדה למזד וריבית כחוק מיום פסיקתם ועד לתשלום המלא בפועל.

מאיר שיקי, עו"ד
ב"כ התובעת-שכנגד